BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

PHILODEMUS

VOL. RHETORICA

EDIDIT

S. SUDHAUS

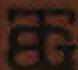

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

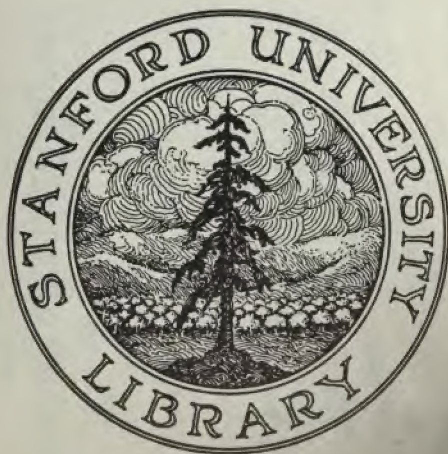
STANFORD UNIVERSITY
LIBRARY

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz [illegible], Franz Poland, Richard Wagner. Mit 7 farbigen Tafeln [illegible] und gegen 400 Abb. im Text und auf 2 Doppeltafeln. [illegible] gr. 8. 1905. Geheftet ℳ 10.—, geschmackvoll gebunden [illegible]

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der [illegible] Kultur in weiterem Umfange, als sie bisher [illegible] Rechnung tragen. Die Verfasser, die sämtlich im praktischen [illegible] bieten die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung [illegible] gebildeten fesselnden und lesbaren Form dar, unter besonderer [illegible] der Bedürfnisse unserer höheren Schulen.

Die Wechselbeziehungen zwischen Altertum und Gegenwart [illegible] hervorgehoben, der innere Zusammenhang der [illegible] Gesichtspunkte, die ihr Werden beherrschten, in den Vordergrund [illegible] das Eingehen auf minder wesentliche Einzelheiten [illegible]

Der erste Band „Die hellenische Kultur“, der zunächst [illegible] in sich abgeschlossen ist, gliedert sich nach einer Einleitung [illegible] Sprache und Religion in drei große Perioden: das [illegible] die Blütezeit. Die vielseitige Entwicklung der beiden [illegible] in je drei gesonderten Abschnitten zur Darstellung: [illegible] B. Bildende Kunst, C. Geistige Entwicklung und [illegible] Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger [illegible] der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger uns [illegible] Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler [illegible]

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. [illegible] H. Schwartz in Göttingen. Fünf Vorträge: 1. [illegible] 2. Thukydides und Euripides; 3. Sokrates und [illegible] und Poseidonios; 5. Cicero. [VI u. 129 [illegible] heftet ℳ 2.—, gebunden [illegible]

Die Charakterbilder von Schwartz [illegible]

[illegible]

(Monatsschrift für [illegible])

Das griechische Drama. [illegible] arbeitet von Professor Dr. [illegible] Plan des Theaters des Dionysos [illegible] 190[illegible] [illegible] ℳ 1.60 [illegible]

[illegible]

PHILODEMI

VOLUMINA RHETORICA

EDIDIT

DR. SIEGFRIED SUDHAUS

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

FRANCISCO BUECHELER

HERMANNO USENER

S

Si possem, haec Philodemi de rhetorica volumina retinerem et retractarem potius quam ederem. Sed multa me commovent, ut quae habeam tandem edam. Nam et puerorum vel educatio vel institutio me ab hac studiorum subtilitate magis magisque revocat et amplioris lectionis cotidie movet desiderium, et infiniti laboris aliquis tandem finis faciendus videbatur, et complurium contentione et iudicio philologorum plus effici quam unius opera expertus scio. Ac spes est his voluminibus editis virorum doctorum oculos in has reliquias converti posse, quas cum ad scholarum illius aetatis rixas contentionesque penitus perspiciendas tum ad rhetoricae studia illustranda magni pretii esse existimo. Denique etiam de Epicuri philosophia nonnulla inde addiscimus.

Priusquam autem de materia et compositione totius operis disputarem, pauca praemittenda videbantur, quae ad ipsum textum pertinent. In quo redigendo non dubito quin multi me audaciae insimulaturi sint. Sed hoc inprimis, opinor, videndum erat, ut cum miserum plerumque et hiantem textum haberemus, vastae illae lacunae, quae seriem et continuationem sententiarum complexumque verborum dirimerent, coirent et explerentur. Cumque duobus malis propositis alterum eli-

gendum utique esset, temeritatis subinde quam passim obscuritatis vitium deprehendi malui. Velut ipsa prima pagina v. 13, 14 *μορίου* interposui, quod quamquam pro exquisitiore nescio quo vocabulo positum est, tamen sententiae fere satisfacit. Omnino autem liber alter, quatenus restitutus est, sine summa in coniectando audacia restitui non poterat. Scio p. 97, 18 verbum *ἀπράκτου* non exstitisse, synonymum credo. Neque equidem mihi non temerarius esse videbar, cum p. 99, 28 *'Απολλόδωρου* scriberem, et p. 99, 3 *'Εφεσίων* audaciae crimine non carebit. Sed Usenerum ipsum quoque in has voces deferri videbam, scitissimum talium rerum aestimatorem. Est aliquid audendum: liber legi posse debet: vel ex errore veritatis saepe fructus succrescit et percipitur.

Sed saepius quam temeritatem, quae semper habet aliquid vituperationis, tarditatem ingenii quispiam obiurgabit, quae caret culpa. Multa sine dubio hiant, quae poterant sanari. Concedo, Davus sum, non Oedipus. Videant alii: nec vero mea in posterum Philodemo deerit opera.

* * *

Praeter exempla Neapolitana musei regii Borbonici apographa illa, quae Oxonii adservantur, adhibui. Atque insigni, qua solet esse, benignitate Theodorus Gomperz, horum studiorum facile primus, sua mihi apographa, quae Oxonii facienda curaverat, concessit, ut iam antequam exirent ectypa photographa *(Herculanean papyri Bodleian facsimiles)*, illis uti possem. Ectypa ipsa tunc demum contuli, cum magna pars voluminis

primi iam in officinam missa erat. Quae tamen, quoad potui, contuli accurate. Fit enim, ut vel acutissimo oculo et optima luce singula legi non possint, cum et tabularum perspicuitas satis sit diversa, et quae margini subiecta saepe apparent, luce deficiente paene obliterentur. Accedebat, quod Gomperzii apographa satis accurate instituta illinc non magnopere emendari videbam, minora autem velut *Α* et *Λ* sive *Γ* et *Τ* immutatae plerumque multo ante expediebantur. Commemorandum denique duas papyros partem libri secundi et partem quarti continentes iam 1825 Oxonii in Herculanensium Voluminum tomo II p. 1—116 publice propositas esse.

Ante hanc editionem iam Itali textum in voluminibus collectionis prioris restituebant. Quorum mentionem perraro et paene nunquam feci, quia linguae Graecae non satis gnari summa in explendis verbis licentia usi sunt. Textus enim inde a locutione Homerica usque ad consuetudinem Byzantinam quidvis comprehendit. Nec vero feliciores fuerunt in sententiis indagandis. Quoniam tamen verum in hoc genere emendandi ipso saepe obtutu et felicitate quadam oculi non minus quam scrutando invenitur, ipsi quoque sua ἕρμαια habent. Itaque quotiens me illis quidpiam debere iudicabam, hoc in adnotationibus commemoravi.

Partem libri quarti ex Oxoniensi exemplo edidit Leonardus Spengel in *Abh. der Münch. Acad. Phil.-hist. Cl.* III, 1 1837 p. 207—303. Is quamquam sagacissime plurima absolvit, tamen quod exemplari Neapolitano nondum uti poterat, nonnulla supplenda reli-

quit. Cuius mentionem faciebam, cum eius lectionem a mea discrepantem respiciendam censebam.

Deinde E. Gros Francogallus in libro „Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς ex Herculanensi papyro lithogr. Oxonii excussa restituit, latine vertit etc. — Adiecti sunt duo Philodemi libri de rhetorica Neapoli editi, Paris. 1840:“ et Spengelium et Italos descripsit.

Singulos denique locos Usenerus in Epicureis et Gomperzius passim tractaverunt. Quorum hic plerumque in *Zeitschr. für die österr. Gymn.* de voluminibus Neapolitanis disserens non pauca protulit. Usenero autem non unum locum, non unum volumen, sed paene totum librum debeo, quippe qui me ad haec studia adulescentem adduxerit, relanguescentem erexerit, dubitantem confirmaverit, docuerit imperitum, revocaverit errantem et temerarium, multis denique locis inde a pag. 129 vel verum vel veri simile investigaverit. Idem vero ne voluit quidem nomen suum singulis inventis addi, quod tamen hic illic faciendum credidi. Nec Buecheleri operam mihi defuisse quicunque Bonnam attigerit, ultro coniecerit. Quibus mihi hoc loco duumviris, quoniam referre non possum, gratias agere quam plurimas liceat.

De exemplaribus Neapolitanis et Oxoniensibus.

Exempla chalcotypa Neapolitana quamquam non mediocri diligentia confecta sunt, tamen fieri non poterat, quin in tanta frustulorum farragine erroribus interdum gravioribus deformarentur. Mitto minora, quae singulis locis enotata sunt, velut p. 99, 29 PIKHN, cum O recte exhibeat [πα]ρεθήκα[μεν], illud tanquam

ῥητορικὴν videatur. Inauditum est, quod p. 185, 24—26 legitur: *καθάπερ ἐγὼ μὲν τούτων πολλὰ κἀγαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς* (sc. *λέξεως καχεξίας*!). Litterae tamen magnae, pulchrae, distinctae sunt, in O autem satis discrepant. Sed graviora adscribam. Quicunque XI^2 fol. 126—128 inspexerit, quae quidem folia continuitatis speciem praebent, non facile de contaminatione suspicabitur. Attamen folii 126 pars superior congruit cum pag. 9 eius voluminis, quod *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν* inscribitur, pars inferior cum *ὑπομν.* pag. 5! itemque folii 128 pars superior respondet *ὑπομν.* pag. 11, pars inferior *ὑπομν.* pag. 10!

Saepius accidit, ut fragmenta errore bis describerentur. Conferas quaeso

VII^2 fol. 38, fr. 6	et VII^2 fol. 42, fr. 12.
αισιν	*κ . . . δυσι*
ιτιστα	*τιστα*
εγε . υ	*ειγο . υ*
ονακασ	*οναλα*
πασ‿αδσ	*παστασ*
υπαραι	*αυπαρασ*
ονεπιδε	*ωνεπιδε*
τωνειδοσ	*τωνσιδοσ*
τονσηστιν	*ονσηστο*
‿κυδαινει	*‿κυδαινθα*
καιταυτειν	*καιταυ . ṿ*

Vix melius quam hoc exemplo illustrari possit, quam incerta quamque exigui pretii talia sint, cum ne unus quidem versus plane congruat. Sed multo magis admiramur, quod p. 225, ubi fr. 1 et 5 similiter congruunt, alterum mediam partem paginae, alterum dex-

tram partem explet. Qui hoc fieri potuit? Ut brevis sim, Neapolitani si qua exigua frustula habebant, istis reliquiis marginem addiderunt, quae deerant, tamquam ornamenti gratia compleverunt et in integrae paene paginae speciem redegerunt. Evolvas quodlibet volumen collectionis alterius (vol. VI—XI), quo fragmenta contineantur. Mox invenies fragmenta, quae ex altera vel ex utraque parte contrita tamen margine addito in speciem quandam integritatis reficta sunt. Demas, quaeso, quae marginem efficiant: additamenta sunt: facile ea fissuris quibusdam internosces, quibus Neapolitanos additamenta sua significare voluisse puto. Optime hoc genus edendi illustratur VII^{2} fol. 170 fr. 11, 10. Litterae mediam paginam obtinent. Legitur v. 10: σιαξεινδες, ut sub littera σ appareat lineola, scilicet signum interpunctionis, quod initio versuum subiungitur. Deprehendimus igitur paginam sinistram, quae media proposita est.[1])

Apographa Oxoniensia ab hominibus linguae Graecae insciis et eo tempore confecta, quo integriora fuisse videntur volumina, modo meliorem, modo deteriorem textum exhibent, plerumque autem pleniorem. Versum omissum esse uno tantum loco memini in ὑπομνηματικῷ col. 40, quod in N saepius accidit.

---

1) Quod iam Kemke et Hausrath in libris de musica et de poematis editis notaverunt paginas diremptas et falso contaminatas, in nostris quoque libris accidit velut initio libri V, quod singulis locis adscripsi.

De forma papyrorum et fide apographorum.

Papyrus 1427 = V^2 fol. 26—35 finem primi libri continet. Litterae tamquam fugiente calamo exaratae sunt. Multa mutata, deleta, adiecta sunt. Papyrus a summo ad imum fissuris dirempta satis tamen ad restituendum textum integra est. Utrumque exemplar et Oxon. et Neap. eiusdem fere pretii est.

Papyrus 1674 = IV^2 42—108 partem libri secundi continet. Fortasse, quia hic liber sine dubio permagnus fuit, charta scribam defecit. Sed sit sane casu non perfectus, certe medio capite interruptus est liber. Ductus litterarum simplex est, paginae optimae interdum et continuae semper. Exemplum Neapolitanum diligentius confectum et melioris usus est, Oxoniensi tamen, quod 1825 editum est, licet omnino magis corruptum sit, multa tamen corriguntur et explentur.

Papyrus 1672 finem libri alterius exhibet = V^2 36—76. Litterarum ductus si minus elegans at fortis et virilis est. Nimis multa correcta sunt (puto manu aliena). Neap. exemplar praestat diligentia, Ox. copia, verum pessime descriptum est, ut subinde ex totis versibus, qui integri viderentur, nihil elicuerim.

Papyrus 1423 = XI^1 p. 1 sqq. dat priorem partem libri quarti. Summa arte et elegantia magnisque litteris conscriptus est, ut vix aliquid mutare audeas. Apographo tamen Ox. nonnulla emendantur. Hoc etiam sub finem paginarum uberius est.

Papyrus, quae alteram partem libri quarti continet (= XI^1 part. II), in duas partes divisa, vel potius

discissa est. Nam cum 24 paginae evolutae essent, bello intercedente opus omissum est (anno 1799). Cumque hae 24 paginae nimis dilaceratae sint, quae paullo post evolutae sunt paginae 44 egregium textum exhibent. In quo peropportune accidit, quod Angli hanc partem descripserunt (= Herc. Voll. II, p. 1—45). Quamquam enim parum diligenter in describendo versati sunt, tamen multas schedulas margini adiecerunt, quae in N desunt.

Papyrus 1669 quintum, quem posui, librum continet = V^1 f. 1—67. Partes eiusdem papyri esse credo pap. 220 = VI^2 fol. 188—199 et p. 1078, 1080 = VII^2 fol. 161—185. Papyri 1078 et 1080 fragmenta Neapolitani numeris 1—32 inscripserunt tanquam unius chartae, recte sine dubio. Itaque his coniunctis tres papyros habemus, vel potius tres unius papyri partes. Forma litterarum plane eadem est, constat ratio, si versuum numerum, qui est quadraginta, computas, constat, si litterarum in singulis versibus numerum respicis, qui est duodeviginti. Erat haec omnis papyrus, quod quidem ex exemplis Neapolitanis conicias, non sine elegantia quadam et diligenter conscripta. In 32 continuis paginis semper initium et finis desunt, media folia satis vastis lacunis lacera sunt. Angli hanc quoque partem descripserunt, unde N non paucis locis vel corrigitur vel completur.

Papyro 1015 = V^2 f. 77—152 is liber continetur, quem sexto loco posui. Videtur neglegentius conscripta, si litterarum formam respicis. Praeterea exemplum Neapolitanum satis mendosum est, praestat apographon Oxoniense, quod et accuratius et uberius est.

De papyro 1004 = III^2 fol. 110—209 hoc Neapolitani in indice adscribunt: „huius voluminis pagellae, in quibus nihil fere legitur, neglectae fuerunt, de earum numero tantum ratione habita“. Et vero miserae laciniae sunt, quae centum foliis proponuntur, cum octo paginae, quas Angli depinxerunt, facile possint restitui.

De textus voluminum, qualis olim fuisse videtur, forma et condicione.

Non mirum est in his combustis papyris litterarum vestigia nimis dubia et fluxa esse. Tamen qui primum haec volumina evolverit, ne suspicabitur quidem, quam incerta via emendator incedat. Quod cadit maxime in fragmenta voll. VI^2—XI^2.

Proponam e. g. V^2 fol. 83, fr. 12.

Neap.		Oxon.
. . δυ . . . περια . λοι . . τ	—	τολε . εινκα
. τε . . κα . σου . υνα . α	—	γ̣ινορ̣θωσα
. . . μασ . . υδεανση . . .	—	τοδι . . . γεσθας̣
. . . . τινοιπ . . . . ο . α . . .	—	νειναικαταγι
. . . . εα . τωντοσ . ραπ .	—	ησδιαλεκτικησ
. . . . . αι . τωνα . θια .	—	δενειστοι . λω
. . . . . υ . . ιν . οδευκα . . . υνε . . τα	—	υνεργουντι . . εσικα
. . . . υ . . . . . τοισεν . .	—	υντοισομοιοισελ .
. . . . . σι . να . καθοσ . νε	—	ιξεινκα . αθοσον
. . ναλεγοσ . ταυ . το	—	διαλεγεσσ . ταυτοτ
. . . αταβραχυλιτειν̣ι . .	—	χταβραχυμ . ατο

Sed etiam in pristino textu menda fuerunt (velut 51, 1; 187, 4; 211, 18), quamquam perrara deprehendimus. Nam

quantum quidem iudicari potest, omnia vel paene omnia volumina a correctore emendata sunt, quaeque deerant addita.[1]) Itaque cavendum est, ne quae quis in textu restitui posse desperet, ea addendo vel demendo ad suam opinionem componat. Sed in eo libro, qui inscriptus est *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικόν*, ipse Philodemus nonnulla correxisse videtur. Supersunt enim duo huius libri exemplaria, pap. 1426 paginarum 16 et pap. 1506 paginarum 58. Illic p. VIII, 27 *φανήσεται*, XII, 27 *διατριβικὸν* exstant, cum in altera (priore puto) recensione *φανεῖται* et *σχολαστικὸν* exstiterint. Pagina paenultima etiam textum omnino differentem deprehendimus, quod in apparatu critico adscripsi. P. XIV, 6 sqq. legitur: *τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται νῦν ἢ τὸ ἐν τούτῳ ῥήτωρ ἐστὶ* etc. — Altera recensio hoc habet: *τὸ γὰρ „καθὸ ῥήτωρ“ οὐκ ἄλλο τι λαμβάνεται τοῦτο νῦν* etc. Hoc *τοῦτο* notandum est: est enim neglegenter et *ὑπομνηματικὸν* conscribentis, quod postea scriptor textum denuo recensens resecuit. Nec vero contemptor elegantiae philosophus et poeta fuit Philodemus, quod vel inde colligas, quod hiatum consuetudine illius aetatis si minus omnino vitavit, at certe raro admisit, quam ego in coniciendo normam fortasse nimis saepe neglexi. — Duplex recensio etiam libri secundi fuisse videtur, de qua conferas, quod p. 28, 32—34, p. 44, 20, p. 24, 4 adnotatum est.

---

1) Bis voce *κάτω* significatur aliquid sub textu addi, cf. p. 9 et XI² fol. 114, fr. 6.

De rhetoricis Philodemi operibus.

Iam antequam hoc magnum de rhetorica opus conscriberet, minimum tres, qui ad hoc argumentum pertinerent, libros Philodemus ediderat. Scriptus erat liber *περὶ λέξεως*. Cf. p. 156, 10 sqq. *καθάπερ ἐν τοῖς περὶ λέξεως ἀποδίδομεν ἐξεργαστικῶς* (sc. *περὶ ἀσαφείας*)· *ταὐτὰ δὲ καὶ νῦν κεφαλαιωδῶς ὑπομνήσομεν.* Eodem pertinere puto, quod p. 160 dicit: *τὰς ἄλλας διαφοράς, ὧν ἔκθεσιν ἐν τοῖς περὶ τούτων ποιούμεθα λόγοις.*[1]) Editus erat *περὶ ἐπαίνου* liber. Cf. p. 219, 20 sqq. ... *καὶ πάνθ' ὅλως, ἅπερ ἡμεῖς ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους ὕμνους ἐν τῷ περὶ ἐπαίνου λόγῳ διαστέλλομεν.* De cuius argumento nonnulla in antecedentibus disputat, quibus illum libellum ad rhetoricam pertinuisse apparet. Illud denique *περὶ ῥητορικῆς ὑπομνηματικὸν* et reapse ante rhetoricam scriptum esse consentaneum est et, ni fallor, p. 90, 30 sqq. indicatur. Quem locum cognitu dignissimum sic interpretor: adversarius nescio quis multis capitibus contra Philodemum disputavit respiciens ea, quae ille commentariis in suum ac discipulorum potius quam alienum usum compositis exposuerat. Haec utpote publici iuris non facta fas non fuisse dicit ab eo impugnari. Quot autem libros illa *ὑπομνηματικὰ* continuerint, sciri vix potest; complures fuisse veri simile est. Credo etiam papyrum 832 = VII² fol. 44—67 illuc reiciendam esse, de qua in tomo secundo dicetur, qui illud *ὑπομνηματικόν*, papyrum 832, fragmenta continebit.

---

1) De elocutione se acturum porro, si otium fuerit, p. 325 promittit in fine illius libri.

Contra alium librum, cuius titulus deperditus est, ex hoc maiore Philodemi de rhetorica opere sumptum esse puto, pap. 1004 = III² fol. 110—209. Quod quamquam demonstrari non potest, per se ipsum veri simile est, nisi forte aliud probatur. Mihi quidem et scribendi et argumentandi ratio tota Philodemi esse videbatur.

Ne fragmenta quidem excepto uno omnia recipere ac vindicare Philodemo dubitavi. Nam me iudice manifestum est nos bibliothecam vel potius reliquias bibliothecae Philodemi habere. Plurimae papyri nomen eius prae se ferunt. Multa bis servata sunt, multa pluribus etiam exemplaribus. Velut libri alterius, qui duobus continuis exemplaribus traditus est, septem (vel novem) praeterea fragmentorum fasciculos in manibus tenemus, p. 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580. Ac licet duae tresve fragmentorum series quippe unius quondam integrae papyri partes coniungendae sint, quod demonstrari posse nego, quis tot exemplaria Philodemi in sua esse bibliotheca passus sit nisi Philodemus?

Unum fr. ab his seiungendum dixi, quod exstat IV² fol. 182—191 et fol. 204—208. Quamquam enim in media Philodemi de poëmatis diatriba invenitur, tamen de rhetorica aperte est.[1]) Nec dubium, quin illa frustula non sint Epicurei cuiusdam; Stoici esse recte, opinor, Usenerus Epic. p. 414 s. v. *Ναυσιφάνης* et 401 s. v. *Ἀπολλοφάνης* adnotat. Ex quibus IV² fol. 206 sic Usenerus expressit: *μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν τέχνην τί δὴ λέγουσιν ἄλλ' ἢ „φιλόσοφος ἀνὴρ οὐ*

1) cf. Hausrath l. l. p. 217.

πολειτεύσεται"; *δι' ὃ δὴ ἄρχονται μακρῶς ἢ πρὸς τὸν Δημοκρίτειον Ναυσιφάνην διαμάχονται, πρὸς δὲ τούτοις μάλα πιστῶς μειρακισκεύονται τόν θ' αὐτῶν Ἰδομενέα μαθητὴν παρεισάγουσιν ἐν τοῖς χαύνοις*[1]) οὕτω *περιγινόμενον*. — Ultima verba sic mihi Usenerus interpretatus est. Nil mirum, si iste inter fatuos homines sic potuit excellere. Hic locus contra Epicurum conscriptus est, de quo uno verba *τόν θ' αὐτῶν μαθητὴν* intellegi possunt. Idomeneum autem Epicurus disputantem induxerat in Convivio[2]), si quidem locum notitia dignissimum recte restitui p. 102, 22 sqq. *Ἐπίκουρος τοίνυν ἐκείνων ἀμέλει τῆς ῥητορικῆς μίαν δύναμιν ἐπαγγελλομένων τὴν σοφιστικὴν καὶ τὴν πανηγυρικὴν καὶ τὴν πολειτικὴν ποιεῖ τὸν Ἰδομενέα μετὰ τὸ „παρρησιάσθω μετὰ τῶν ἐγνωρισμένων" αἰτούμενον συγγνώμην, εἰ νέος ὢν θρασύνεται, καὶ συνασπίζοντά*[3]) *τινα ζητεῖ τοιαῦτ' ἄττα λέγων· „θαυμαστόν, εἰ σὺ μὲν οὐθὲν ἐξεῖργου διὰ τὴν ἡλικίαν, ὅτε αὐτὸς ἂν φήσαις τῶν κατὰ σεαυτὸν ἁπάντων νέος ὢν πρεσβυτῶν ἀνδρῶν καὶ ἐνδόξων πολὺ ἐν τῇ ῥητορικῇ δυνάμει ὑπερέχειν*."[4]) De hoc loco, quem falso interpretatus est adversarius et unde Epicuri de sophistica rhetorica opinionem perverse statuit, Philodemus a p. 103—119, 27 verba ita facit, ut grammatica et logica interpretatione et Epi-

1) Verbum incertum est. Pap. habet *ΧΑΓ*.. ‖ . *ΙΣ διατριβικοῖς*? —

2) Epicurum ibi iuvenes audientes induxisse ex Plutarchi quaest. conviv. III, 6, 1, p. 653 constat.

3) pap. . *υναπιγοντα*.

4) Hoc *ὑπερέχειν* respondere illi *περιγινόμενον ἐν τοῖς χαυ*.. ‖ . *ισ* puto.

curi sententiam eliciat et suam cum Epicuro congruere probet. Eodem pertinet, quod Philodemus p. 97, 17 sqq. disputat non ex Convivio vel ex libris *περὶ βίων* Epicuri de rhetorica sententiam quaeri oportere, sed ex ipso de rhetorica libro. Itaque paene certum est Philodemum respicere haec, quae Stoico nescio cui tribueramus fragmenta: paene certum est hunc ipsum libellum ex philosophi nostri bibliotheca esse, eoque olim illatum esse, ut refutaretur. Cumque hac quoque via in Philodemi bibliothecam reduci videremur, iam non temerarius mihi videbar, quod quaecunque de rhetorica in fragmentis servata sunt (= Herc. voll. VI^2—XI^2), priusquam contrarium comprobaretur, Philodemo vindicabam.

De Philodemi opere *περὶ ῥητορικῆς*.

Volumina haec ad Gaium quendam puerum missa sunt, cf. p. 223, 5. Quot libri fuerint, non constat. Fuerunt autem ipso testante auctore plures quam quinque. Cf. p. 224, 5: — *ἐν τοῖς ὕστερον γραφησομένοις λόγοις ἀποθεωρήσομεν.* Itaque cum quartum librum finiret, plures etiamtunc libros conscribere in animo habebat. Mihi autem varietatem vel eorum respicienti, quae in fragmentis tractantur, vel eorum, quae passim se tractaturum auctor pollicetur, quae denique continuis papyris tradita sunt, aliquanto plures fuisse veri simile visum est. Quamque amplum opus molitus sit, vel inde licet conicere, quod librum quartum in duas partes diremit. Libros autem continuos, si papyrum 1004 sine titulo traditam Philodemo de-

deris, sex habemus, ex quibus duo (pap. 1669 et 1015) tantum *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς* inscripti sunt. Ceteri tituli sunt:

l. I: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς ὑπομνημάτων α'* $\overline{αρ}$ XXXA $\overline{σε}$ \Z (puto ρλζ' fuisse collato libro IV^a, cuius ultimae paginae numerus ρμζ' subscriptus est).

l. II: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς β'* ... XXXXHH[1])

l. IV^a: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ πρότερον*

l. IV^b: *Φιλοδήμου περὶ ῥητορικῆς δ' τῶν εἰς δύο τὸ δεύτερον* (qui titulus in fine papyri subscriptus est).

Sine dubio scriptor per totum opus accuratissimam dispositionem secutus est, ut solet. Saepe enim singularum partium dispositionem commemorat, quas absolverit, quas tractaturus sit. Cuius rei exemplum librum secundum perlustres. Nec tamen hanc dispositionem, quoniam ingentis operis non ita multas continuas partes habemus, restituere aut dispicere possumus. Singula vero emergunt.

Atque nonnulla iis locis patefiunt, quibus vel antecedentia respicit vel pollicetur futura. Antecedentia autem commemorat, ut omittam ea, quae videntur minora vel obscura[2]), p. 98, 27 *ἐν τῷ πρὸ τούτου — παρεθήκαμεν* i. e. libro primo. Eodem libro vel initio secundi de Polyaeni vel potius de Pseudopolyaeni quadam sententia dictum erat, cf. 49, 7 sqq. Maioris momenti ea sunt, quae materiam futuram adumbrant,

1) Titulum ex duobus duarum papyrorum titulis composui. Litteram β' tantum apographon Ox. pap. 1672 exhibet.

2) cf. 23, 2; 155, 5; 183, 20; 191, 5.

quorum alia perspicua sunt, alia quo pertineant, non apparet. Manifesto sub finem libri primi (p. 12, 18) ea pars libri alterius describitur, qua Epicuri, Metrodori, Hermarchi testimonia afferuntur = p. 69, 2 sqq. Quod autem profert p. 12, 9—18 *τοῖς δ' ἡμετέροις κτλ.*, aperte pertinet ad Bromii cuiusdam Epicurei *περὶ τεχνῶν* aliorumque Epicureorum libros. Ut autem his locis secunda pars libri alterius attingitur, sic p. 1, 1 et p. 11, 3 sqq. in primam eiusdem libri partem reicimur, cum dicat: *πρὸς τὰς κατὰ μέρος λόγων* (scil. adversariorum) *διακοπὰς ἐπιμνησθησόμεθα* et *ἐπί τε τῆς διακοπῆς τῶν κατὰ μέρος λόγων ἔνια τῶν νῦν παραλελειμμένων ἐπισημασίας ἀξιωθήσεται.* Cf. p. 31, 33 *χρεία πρὸς αὐτάς γ' ἐπιέναι τὰς τῶν κατὰ μέρος λόγων διακοπάς.* — Ut autem in fine libri primi argumentum secundi proponitur, sic in fine alterius argumentum tertii libri delineatur p. 135, 40, de quo statim verba facienda sunt fusius. Nec aliter p. 223, 19—224, 4 argumentum libri quinti adumbrari credidi, cum quae sequuntur de Gorgia Platonis p. 224, 5 sqq. ad pap. 221 pertinere verisimile sit = VIII[2] fol. 134—137. Reliqua adhuc in dubio relinquere malui, dico p. 67, 24; 211, 20; 212, 4; 214, 20; 222, 6 sqq.

De argumento libri I.[1])

Consentaneum est Philodemum de natura ac partibus rhetoricae disputaturum de singularum artium vi

---

1) Accuratius et paene ad verbum has paucas paginas expressi, ut qui primo librum evolveret, quo niteretur haberet neve sermonis difficultate a limine depelleretur.

et genere praefatum esse. Artes autem inter se differre contendit, alias per se ipsas stare, nec ullius omnino exercitationis indigere, alias usu et consuetudine contineri, alias ingenii quadam felicitate niti, alias denique aliter misceri, harum opera ad artifices pertinere solos, illarum etiam ab iis perfici, qui artificis nomine careant (fr. IV, II). Recensentibus autem, inquit, eorum, qui de rhetorica scripserunt, libellos varia vitiorum genera occurrunt. Velut errant, qui ex artibus removere cupiunt, si qua proprii aliquid afferat et hoc ad ipsam putant pertinere rhetoricam. (fr. I). — Qui rhetoricam ab aliis doctrinis vel artibus[1]) differre volunt, non illam artem esse negant, sed non solam utique ad finem suum pervenire, immo alius quoque artis auxilio niti posse contendunt (p. I, II init.). Id vero in libris adversariorum miserrimum genus argumentandi est, si quis illis ipsis, unde sua illi vaticinantur, usus vel contrarium possit probare; minimeque ab illis eorum opinio redarguitur, qui partem artis ab imperfecto artifice recipi posse proponant. Porro vitiosissimum, si qui ab his, qui partem artis possident, exorsi totas scientias vituperant. Prompta enim defensio est. Nam persuadebunt fortasse, qui oratores non sunt, at ipsa oratione persuadendum est: is enim finis est rhetoricae. In quo perridicule formositate, auro etc. cuilibet persuaderi posse profertur (pag. III). Cumque privatum oratione interdum persuadere con-

---

1) Apud Philod. doctrinae et artis notionem non multum differre, illustratur p. 75, 13 sqq.

fitendum sit, at nec melius nec cum tanta artificii proprietate nec tam stricte quam artifex persuadebit.

Porro argumentorum, quae illi proferunt, alia non concinna sunt, alia ne diversa quidem inter se sed iactandi gratia multifariam mutata et variata. Eo quoque vitio nimis illorum libri laborant, quod ea, quae per se ipsa patent, demonstrant nec ullo ordine disposita proponunt (IV): quae quidem ad plurimos commentarios pertinet vituperatio.[1]) Velut per se ipsum patet facileque illis concedetur certis quibusdam locis ac temporibus artem nullam exstitisse, si apud quos vel quibus temporibus scribendi artem fuisse negandum sit, apud eos ne artes quidem litteris mandatas demonstrasse videbuntur. Denique vel omnes vel plurimae argumentationes vel concessis praemissis non id efficiunt, quod ii, qui illas composuerunt, volebant demonstrari. Quod enim accidit in musica, ut si minus scribendi vel legendi ars inde nascatur, at aliarum rerum scientia esse possit, idem usu venit in rhetorica, licet politica et usus forensis illinc non efficiatur (V). Recte autem iudicat, qui politicam non ex sophistica quaerendam censet. Iam ut dialectica ars est, nec tamen quidquam per se ipsa perficit, nisi si cum ethicis et physicis quaestionibus coniuncta exhibeatur, ita rhetorica illa quidem ars est, sed nisi cum rebus politicis conexa operum opifex existere non potest. Plurima enim argumenta extrinsecus petita esse apparet.

Sunt fortasse alia etiam vitiorum genera, quae ad illos libros pertineant: nec tamen ad unguem rese-

1) p. 8, 38 colon, 8, 3 punctum ponendum est.

canda censemus ea (VI), quorum perspicua est vitiositas, et in perstringendis singulis nonnulla, quae nunc omisimus, afferentur.

Ex Epicureorum denique numero vehementissime eos vituperat Philodemus, quicunque sophisticae rhetoricae ullam esse artem negaverunt et in hanc sententiam libros composuerunt. Quodsi hanc artem esse Epicurus, Metrodorus, Hermarchus declaraverunt, ut demonstrabitur, qui contra hos ex Epicureorum numero scribunt, paene pro parricidis habendi videntur. —

Vides Philodemum his, priusquam singula aggrediatur, generatim qualia vitia impugnaturus sit, comprehendere et tanquam viam munire. Hoc autem in aestimandis et diiudicandis his voluminibus imprimis tenendum esse apparet, Philodemum non rhetoricam sed de rhetorica scribere, non artem edere sed componere *ἀντιγραφήν*, non tam sua praecepta dare quam refutare aliena. Cf. e. g. p. 214, 22 *πρὸς ὃ καὶ λαλήσομεν ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέροντες.*

De argumento libri II.

Quoniam dispositionem huius libri paene totam ipsis Philodemi verbis adscribere licet, quantum id fieri poterat, facere non dubitavi.

I. *Ἑτέρων δόξαι.*

1. *κατὰ μέρος λόγων διακοπὴ*
   a. *τῶν ἠρωτημένων ὑπὲρ τοῦ τέχνην μὴ εἶναι τὴν ῥητορικήν* (p. 13—29, 14) *καὶ*

b. *τῶν ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτὴν εἶναι προφερομένων* (p. 29, 14—46, 16).

. *πρὸς Ἐπικουρείους*

a. *τοὺς λέγοντας τὴν ῥητορικὴν τοῦ μὲν γράφειν λόγους καὶ ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι τέχνην εἶναι, τοῦ δὲ δίκας λέγειν καὶ δημηγορεῖν οὐ τέχνην* p. 47, 17 sqq.

b. *πρὸς τοὺς λέγοντας αὐτὴν τέχνην, προσδεομένην δὲ φύσεως καὶ τριβῆς οὐκ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάληψιν ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους* p. 49, 14 sqq.

c. *πρὸς τοὺς ἀποφαινομένους οὐκ εἶναι τέχνην, εἴ τις προείληφε τέχνην τὴν τὸ μεθοδικὸν ἔχουσαν καὶ ἑστηκὸς παράδοσιν, εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν ὁλοσχερῆ παρατήρησιν τὴν στοχαζομένην τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ τὸ εὔλογον, τέχνην εἶναι* p. 53, 5 sqq.

d. *πρὸς τοὺς μόνον ἀντιφώνους σχολῶν τοὺς ὑπομνηματισμοὺς ἀναγράψαντας*[1]) p. 57, 23 —60, 11.

e. *πρὸς Βρόμιον* contra Epicuri sententiam stantem p. 64, 11—68, 1.

II. *Φιλοδήμου δόξαι*,

quattuor capitibus illustrantur:

. *τέχνη τί λέγεται κατὰ τὴν συνήθειαν, ὑπομνῆσαι βραχέως (οὐ γὰρ ἄλλη τὰ ἡμέτερα ἔστι δεῖξαι)* p. 68, 1—77, 26.

) Additur p. 60, 11—64, 10 de politica disputatio, quam fere Epicureus artem esse statuat, et de quibusdam, quae artibus intercedant, differentiis, de quibus perperam noniudicarunt.

b. *τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην λεγομένην παρὰ τοῖς ἀνδράσιν, καθ' οὓς φιλοσοφοῦμεν, ἐκ μεθόδου καί τινος τῶν στοιχείων παραδόσεως γινομένην, μηδὲ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς προλεγομένους διεστῶτας*[1]) p. 77, 26—122, 25.

c. *καὶ τὸ τὴν σοφιστικὴν περὶ μὲν λόγων γραφὰς καὶ ἐπιδείξεις τέχνην εἶναι, περὶ δὲ τὸ δίκας λέγειν καὶ δημογορεῖν οὐκ εἶναι τέχνην*[2]) p. 122, 25—136, 20.

d. *ἔτι τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἱστορίᾳ καὶ τριβῇ καθεστηκέναι, τεχνικὸν δὲ μηθὲν προσφέρεσθαι*[3]) p. 136, 20—146.

Habes fere, quae in continuis papyris tractantur. Multa tamen interciderunt. Dixi papyros 408, 409, 425, 1079, 1086, 1117, 1580 huc pertinere. Nam textus singularum paginarum aut cum papyro continua aut cum aliis horum fragmentorum paginis ita concinit, ut ex altero alterum pendeat. His septem papyris addendae sunt p. 1573 = VIII² fol. 42—52 et p. 468 = X² 63—66, quas partes esse huius papyri argumento demonstrari posse confido.

Agitur autem hoc toto libro trita illa quaestio, sitne ars rhetorica necne. Ac priore parte Philodemus alienas, altera suas profert sententias. Quarum partium prior ita bipertita est, ut primum aliorum philosophorum, deinde Epicureorum argumentationes per-

1) Satis incerta proposui, tamen sic fere supplenda sunt, quae p. 68 non poteram emendare. Cf. p. 77, 26 sqq. *ἀλλὰ νῦν — οὐχ ἡμεῖς.*

2) cf. 122, 25 sqq.

3) cf. 136, 20 sqq.

lustret. Nam qui p. 47, 14—68, 1 citantur, omnes esse Epicureos constat, quia horum sententiae ad Epicuri normam omnes examinantur. Cumque quaecunque ab aliis sive philosophis sive rhetoricis disputata sunt, rhetoricam artem esse aut negent aut probent, viginti fere vel plures etiam „λόγοι“ vel „ἀποδείξεις“ vel. „πίστεις“ recensentur, quibus rhetoricam artem esse negetur, sex, quibus defendatur. Philodemi autem ratio ea est, ut ipsis auctorum verbis propositis sua adiciat, semel etiam praemittat.[1]) Sic enim illud *δέον ἐπί τινων προρρήσεως καὶ ἐπιρρήσεως* 31, 1 interpretandum est.

His autem ipsis *λόγοις* non multa antecessisse videntur. Quamquam enim consentaneum est eum, qui de rhetorica scripturus sit, definitiones illas varias huius artis recensere, tamen XI^2, 99 et IX^2, 99 (cf. X^2, 153) id in singulis *λόγοις* tamquam subseciva opera factum esse videtur. Ibi enim opus rhetoricae *τοῦ πείθειν τις δύναμις τὸν ἀκροατὴν* definitur et finis eius *τὸ τοὺς ἐνδεχομένους εἰς τὰ προβλήματα λόγους εὑρεῖν*[2]) dicitur. — Nec de cunabulis et incremento artis caput praemissum esse Coracis et Antiphontis nomina IX^2, 111 laudata mihi persuadere potuerunt. Quod denique Gorgiae, Isocratis, Lysiae, qui his successerunt, XI^2, 96 mentio fit, hoc quoque in aliquo capite attingi magis quam per se tractari puto. Falso enim, inquit, nonnulli exposuerunt illos nullam se scientiam habere professos esse.

---

1) cf. p. 43, 29—44, 16.

2) Hanc quaestionem se omissurum dicit, quia libro IV eam fuit tractaturus.

Quaeritur, contra quos Philodemus disputaverit. Primum quidem contra Stoam, cuius nomen VIII^2, 44, IX^2, 92 apparet. Cf. X^2, 65 fr. 5, XI^2, 103. Itaque mihi veri simile visum est IX^2, 91 et 93 Diogenem illum Babylonium dici. Cuius aequalis Critolaus ibidem IX^2, 94 sqq. saepius appellatur. Accedit Ptolemaeus quidam, puto Epicureus Alexandrinus XI^2, 103, fortasse [Arces]ilaus IX^2, 107, Theodorus Cyrenaeus, Aristippi assecla. Neque enim facere possum, quin X^2, 149 fr. 9 sic exprimam: *ἐπεὶ δὲ τὰς πίστεις ἀπεθεωρήσαμεν τοῦ φιλοσόφου τούτου, ὥσπερ ἀκολουθίᾳ ἐπιζητῆσαι δεῖ καὶ τὰς τοῦ [Κυρην]αίου Θεοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, ὥς φησιν οὗτος, ἠρωτημένας*. Itaque magis magisque videmus hanc de rhetorica quaestionem, quae nobis tam exilis videtur, apud veteres omni exspectatione latius patuisse et acutissima quaeque saeculorum ingenia detinuisse. Iamque, opinor, causam dispicimus, cur hic potissimum liber tot exemplaribus vel potius fragmentis traditus sit. Ut brevis sim, quia plurimos alliciebat, maxime delectabat, saepissime poscebatur.

Quibus praemissis singulas adversariorum argumentationes enumeratas magis quam dispositas adscribam.[1])

a. *ὁ τεχνίτης ἢ μόνος ἢ μάλιστα τοῦ τέλους τυγχάνει· [τοῦ δὲ σοφιστοῦ οὐ μόνον ὁ τέλειος ῥήτωρ μᾶλλον τυγχάνει] ἀλλὰ καὶ ὁ τυχὼν ἀγωνότριψ* IX^2, 42. Verba ipsa sic non servata sed a me ex Philodemi refutatione refícta sunt. Quae uncis inclusi, omnino coniectura supplevi.

1) Lacunas, quae plerumque maximae sunt, in his raro notavi.

b. . . . *τῇ δυνάμει θατέρου μόνον τῆς τέχνης μετεσχηκέναι μέρους, θατέρου δὲ ἠμοιρηκέναι, τὸν μέντοι τέλειον ἢ ῥήτορα συγκεκροτημένον ἐξ ἀμφοῖν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ πολίτην εἶναι διὰ παντός* XI², 105. Locus subobscurus est.

c. . . . *ἐπ' ἐκεῖνο μεταβῶμεν τῶν αὐτῶν τὸ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν τέχνην μὲν ὑπάρχειν, ἧττον δὲ ἑτέρων· συνεφώνουν γὰρ ὀλίγους * ἐκπεπονηκότας εἶναι δυνατοὺς ἄντικρυς λέγειν, ὡς μουσικούς φαμεν τοὺς τῆς μουσικῆς λόγους ἀνειληφότας* X², 146. Cf. IX², 44.

d. *ματαία δὲ καὶ ἡ ταύτῃ συνεχὴς ἀπόδειξις ἡ καταξιοῦσα μὲν μὴ μεταβάλλειν τὰς ἐπιστήμας τοῖς τόποις, τὴν δὲ ῥητορικὴν ἀλλοίαν ἀποφαίνουσα κατὰ χώρας καὶ ἄστη* X², 148. Cf. XI², 104: *ἀπόδειξις, καθ' ἣν ἐκείνη μεταβάλλει τοῖς τόποις, ὥστ' ἄλλοις ἀλλοίαν ἐφαρμόττειν*: quod medicinae exemplo IX², 103, 104 refutatur.

e. *τῶν δὲ τοῦτον τὸν λόγον διηκριβωκότων προχείρου γενομένης ἤδη τῆς πλάνης πῶς οὐχὶ τὸν ἑξῆς ἐπιθαυμάσομεν τοιοῦτον ὑπάρχοντα· „εἴπερ ἀπατῶσιν οἱ ῥήτορες, καὶ αὐτοὶ ᾧτινι ἀπατῶσιν ἀπατῶνται, ὥσπερ οὐδ' ἄλλως γίνεται ἐν ὁράσει οὐδ' ἀκούσει· εἰ γὰρ ἄλλῳ συμβέβηκεν ἡ ἀπάτη, καὶ αὐτὸς ἀπατᾶται· οὐ μᾶλλον τοίνυν ἀπατῶσιν ἢ ἀπατῶνται“.* IX², 48 = XI², 93. In eodem argumento versatur X², 147 et IX², 45—47, quo quidem loco ex grammaticae et medicinae similitudine refutatio petitur. Conferas etiam IX², 49 sqq.

f. *πάλιν σκοπῶμεν τὸν ἐφεξῆς, καθ' ὃν ἠξίωσε πᾶσαν ἐπιστήμην ἔχειν ἰδίαν ὕλην, περὶ ἣν στρέφεται·*

τὴν δὲ ῥητορικὴν ἐπειρᾶτο εἰπεῖν οὐδεμ[ίαν ἔχειν vel sim. Cf. Sexti Empirici adv. rhet. § 48 sqq.

g. *ἔτι δ' εἰ μὴ ἐκείνης ἔστιν τι τέλος, ἐφ' ὃ πάντα τὰ μέρη συννεύειν ὀφείλει, τῆς ῥητορικῆς οὐδέν ἐστι τέλος* IX², 101; quod illustratur Sexti Emp. adv. rhet. 89—92.

h. ... *μετὰ ταύτην τὴν ἐπικειμένην ὑπομνήσομεν ἐκείνῃ· δῆλον ὅτι γὰρ πᾶσα τέχνη χάριν ὠφελίμου τινὸς εἰς τὸν βίον εἰσῆκται καὶ * καὶ παρασκευαστικὴ συμφερόντων ἐστίν· ἡ δὲ ῥητορικὴ πρὸς* ... IX², 105. cf. Sexti Emp. adv. rhet. 10—12, ubi similia Critolao dantur.

i. *τοιαύτης δὲ τῆς πρώτης ἀποδείξεως πεφυκυίας βλέπεται τὸ διημαρτημένον ἤδη καὶ τῆς ἐκδεχομένης, καθ' ἣν ἐλέγετο πᾶσα τέχνη τυγχάνειν ἀεὶ τοῦ τέλους ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ δὲ ῥητορικὴ μηδετέρου γένους μετέχειν· ὅταν δὲ καὶ πείθῃ, διά τινα τῶν κοινῶν ἢ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν νέμησιν τοῦ τέλους τυγχάνειν* XI², 101. Cf. Sexti Emp. adv. rhet. 13—15.

k. Legimus IX², 52 = XI², 100: — *καὶ φύσις δὲ κατενοήθη τὸ τῆς τέχνης ἔργον ἀποτελεῖν· ἔτι εἰ συγκεχώρηταί τινας ἀδιδάκτως εὖ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἀποδεικνύειν φήσουσιν ἄτεχνον οὖσαν τὴν ῥητορικήν.* Conferas IX², 60 = IX², 98, fr. 8: *σαφῶς γὰρ ἔφη, ὅτι Δημάδης οὐκ ἔμαθεν, ὡς δ' αὔτως Αἰσχίνης ἤτοι καὶ παρ' ἄλλων ἢ δι' αὐτῶν τὰ μεθοδικὰ τῆς ῥητορικῆς οὔτ' ἄπλατα τὸ πλῆθος ὄντα προσκαρτερήσεως τε πολλῆς οὐ δεόμενα· τὸν μὲν γὰρ Δημοσθένην πάντες κεκράγασιν οἱ κατ' αὐτὸν τεχνίτην εἶναι καὶ Κριτόλαος οὐκ ἀπαρνεῖται· ὀχυροῖ δὲ προσέτι τὸ ταττόμενον ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν μικρὰ παρὰ τῆς τέχνης αὐτὸν εἰληφέναι·*

καὶ γὰρ δὴ τὸ τὰς εἰκοβολίας οὐκ ὀρθοβολεῖν εἰ μή που σπανίως· Αἰσχίνην δὲ δῆλον ὅτι καὶ Δημάδην συνεχῶς ὀρθοβολεῖν. Quibus lectis *λόγον* iam deprehendimus VIII², 48: [„*ὅτι τοῦ ὀρθοβολεῖν ὀρέγεται*] *πᾶσα τέχνη· τὸ δ' εἰκοβολεῖν οὐκ ὀρθοβολεῖ πλὴν εἴ που σπανίως· ῥήτορας δὲ δεινοὺς γεγονότας* (i. e. *ὀρθοβολοῦντας*) *ἄνευ μαθήσεως παρειλήφαμεν.*“. *Οὐ χρεία δὲ παλινλογεῖν, ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ἀποδείξασιν ὡς κατά γε τὴν δύναμιν οὐθὲν διαφέροντας* (p. *ουσησ*) *τοῦ διδάσκοντος λόγους ἥρωας ἢ τοιούτους τινὰς μὴ μαθόντας τὴν ῥητορικήν*..— Tales heroes inducuntur VIII², 55, 56 Adrastus, Theseus, Polymestor, qui IX², 112 *ὁμιλητικώτατοι* vocantur. Similiter Phocion politicam sine Platonis et Aristotelis libris didicit, cf. IX², 96: similiter ante Zenonem et Cleanthem et Socratem et Aristotelem boni philosophi fuerunt, cf. IX², 110. Ante Zenonem et Cleanthem et Socratem! Nonne tibi Stoicum audire videris? Fortasse verba Diogenis citantur contra Critolaum, cuius haec demonstratio est (cf. IX², 60, 98), disputantis. Diogenis enim nomen IX², 91 et 93 apparet, Critolai IX², 92 et 94.

Iam vero proximum argumentum, quod et in continua papyro et in fragmentis satis abunde tractatur, vel maxime ad Diogenem et Critolaum anno 155 Romam missos pertinere videtur. Est autem idem, quod Sextus Empiricus his verbis ipsi Critolao tribuit: ... *τὰς μὲν τέχνας οὐκ ἐκβάλλουσιν αἱ πόλεις πάνυ τι βιωφελεῖς οὔσας ἐπιστάμεναι* ..., *τὴν μέντοι ῥητορικὴν πάντες πανταχόθεν ὡς πολεμιωτάτην ἐδίωξαν* velut Thales Cretensis et Lycurgus (cf. adv. rhet. 20 sqq.). Partem argumentationis Critolai invenies IX², 93. Eodem

pertinet fol. 91, 92, VIII², 137, IX², 41, 55, 56, X², 64(?) XI², 108.

Secunda thesis, quae in papyro 1674 latet (cf. fr. 10), talis fere fuisse videtur: „Nocet saepe rhetorica praecipue a sycophantis tractata.“ Respondetur p. 19, quam satis male emendavi, in hanc sententiam: idem in alias quoque artes cadere, cum architecti incuria domus concidat, vel navem perdat malus gubernator, vel hominem occidat medicus. —

Iam facile, quae sequuntur adversariorum sententiae internosci possunt, quoniam sine particulis per *ἀσύνδετον* proponuntur. In quo p. 42, 5 ne verbum quidem participio subiecit.

Tertia[1]) igitur *ἀπόδειξις* p. 19, 12—18 legitur, puto usque ad verbum *διαλεκτικός*: locus enim subobscurus est. Cum hac demonstratione eiusdem auctoris sententia 20, 9—21, 14 coniungenda est.

Quarta sententia = 23, 4—24, 11, quibus quidem verbis Philodemus 24, 26—33 inseruit, ni fallor.

Quinta sententia = 25, 32—35.

Sexta sententia = 26, 19—25: *πᾶς τεχνίτης* — *ἔργον* [rhetor tamen accusatus non ipse se expedit sed ad patronum se confert]. Talia enim exstitisse puto, quibus concinne respondetur: itaque etiam de medicina desperandum est, si medicus morbo implicatus non ipse sibi medeatur sed peritum adhibeat collegam.

Septima sententia = 27, 6—15.

Prima[2]) deinceps demonstratio, qua rhetoricam

---

1) Cf. p. 6, 25.
2) Anaximenea est, cf. HV IV¹, fol. 2.

artem esse probatur, legitur 31, 3—7; altera 35, 1—5; tertia 36, 24—28; quarta 40, 18—24; quinta 42, 5—10 et 12—16; sexta 44, 16—21. —

Quae proxima parte 47, 17—68, 1 contra Epicureos disputantur, in eo maxime versantur, quod rhetoricae, sophisticae, politicae notiones non satis distinguantur. Interest autem inter ceteros et Bromium, amicum Philodemi, quorum illi non ita multum ab Epicuro dissentire videntur, hic fere omnibus discrepat.

Iam altera huius libri parte scriptor suas sententias profert. In quo cum quaeratur, sitne rhetorica ars necne, quid sit ars, aptissime definitur. Abiecta autem illa volgari vera ars hac definitione distinguitur: est enim *ἕξις ἢ διάθεσις ἀπὸ παρατηρήσεως τινῶν κοινῶν καὶ στοιχειωδῶν, ἃ διὰ πλειόνων διήκει τῶν ἐπὶ μέρους καταλαμβάνουσά τε καὶ συντελοῦσα τοιοῦτον, οἷον ὁμοίως τῶν μὴ μαθόντων οὐθείς, ἑστηκότως καὶ βεβαίως οὐδὲ στοχαστικῶς* 69, 5—70, 15. Cui quidem definitioni sophistica satisfacit, non satisfacit politica. Cf. 76, 11 sqq.

Quoniam autem Epicureo verum demonstrare fere idem est atque Epicurum sequi et coryphaeos sectae, nil antiquius habet, quam ut explicet, quibus locis et argumentis hoc illi Zenoni magistro proferre visi sint. Atque Epicurus vel ipsis, quibus utebatur vocibus, quid senserit, significat, 78, 2—19. Hermarchus in litteris ad Theophidam datis suam de rhetoricae partibus sententiam exposuit, 78, 19—85, 13 (vel 19). Quamquam autem non omnia restitui poterant, illud tamen apparet Hermarchum non tam sophisticam esse artem quam nihil esse artis in causidicis et contiona-

toribus demonstravisse. Ac sentiens Philodemus Hermarchi testimonio nihil fere effici addit: *παρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐπὶ πᾶσι λέξεις, εἴ τῳ γενήσεται φίλον καὶ ταύτας ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι περί τινος ἄλλου δόξουσι καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ προκειμένου καταγεγράφθαι*! 85, 19—27. Tertius accedit Metrodorus, qui primo de poematis libro sophisticam artem esse disseruit. Cf. 86, 4—89, 29, quem locum doleo quod non integrum dare potui.

Auditis magistris aequales adversarii perlustrantur, audimusque Rhodi, Romae, Coi, Athenis disputantes, certantes, quaerentes, quid Epicurus de sophistica rhetorica statuerit, ubi statuerit, quemadmodum verba eius interpretanda sint. Tempora mutantur et non mutantur. Nec enim maiore industria vel subtilitate nostri interpretes utuntur: quamquam conviciandi libertate nos ab illis superari facile patiemur.

Primum autem de rhetorica certantes Rhodii et Romani inducuntur (89, 11 sqq.), quorum illi, ni fallor, artem dicunt, hi negant. Cf. disputationem Rhodi habitam 90, 1—6. Deinde ironice, opinor, duorum Coorum mentio fit, quorum alter de nostra quaestione, sitne ars sophistica rhetorica, in Convivio et libris *περὶ βίων* Epicuri[1]) stolide ac frustra quaesiverit, alter ipse quidem nesciat, ubi hoc diiudicetur, scientes sciat Athenis vivere. Tertius quidam Athenis mortuus et eandem fere quam Philodemus sententiam secutus ab alio impugnatur, qui nullam omnino rhetoricae partem artem esse putat. Quartus p. 92, 33—95, 17 refutatur,

---

1) Hoc fortasse 90, 27—29 latet.

qui neque in forensi neque in iudiciali neque in panegyrico genere ullum arti locum esse dixit: neque enim esse posse vulgi quandam cum arte persuasionem Epicuri testimonio patefieri, quod p. 94 profertur.[1]) Quintus accedit magister Atheniensis, qui cum XXVI annos philosophiam (Epicuream?) profiteatur, tamen ubi haec quaestio profligetur, non invenerit quique a discipulis sollertia et indagandi felicitate superatus sit. Itaque, inquit, ut illi frustra quaerere desinerent, illos Epicuri, Hermarchi, Metrodori locos in medio proposui. — Non possum singula persequi, quoniam illae paginae etiamnunc magnam partem restituendae sunt.

In sequentibus ea, quae adversarii ex libris Epicuri et Metrodori contra Philodemum attulerant, examinantur. Ac primum p. 102, 22—119, 27 locus Convivii Epicurei tractatur, quem adversarii contra Philodemum afferri posse putaverant. Tum 119, 28—120, 5 ne Metrodori quidem locos contra se productos quidquam probare posse dicit, pollicitusque se singillatim de nonnullis rebus alio etiam loco verba facturum Metrodori, Hermarchi, Epicuri testimoniis acquiescendum censet adiecto sub finem huius partis Metrodori loco, quo ne sophisticam quidem rhetoricam haud secus ac iudicialem et forensem sine usu quodam ac rerum civilium notitia cogitari posse explicetur.

Tertio, quod posuerat, capite (p. 122, 25—136, 20) exponitur: *διότι δὴ καὶ κατ' ἀλήθειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητορικὴ τέχνη τίς ἐστιν περί τε τὰς ἐπιδείξεις, οἵας*

1) Video nunc p. 94 cum 100, 12—101, 33 conferendam esse, unde 95, 7 *κακῶν* legendum esse elucet.

αὐτοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν λόγων διαθέσεις, οἵων αὐτοὶ γράφουσίν τε καὶ σχεδιάζουσιν. Quamquam enim non multum habet methodi[1]), tamen ea non orbata est. Habet enim *ἐπιτεύγματα* sua (124, 7), *καθολικὰς παραδόσεις* (126) velut de prooemiorum, narrationum etc. ratione, *κοινά τινα καὶ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος διήκοντα* (127, 128, 1)[2]) quaeque praeterea sunt ex Philodemi sententia signa artis. Itaque qui ingenio felici et bene temperato enixus technologias penitus perceperit adiuncta exercitatione id, quod propositum est, non minus quam in aliis artibus consequetur (129). Perperam vero eam artem esse contionandi causasque dicendi contenditur (132). Quaeque in scholis eiusmodi orationes habentur, vanae imitationes sunt, quibus usus et peritia fori, iudicii, legationum adfectatur magis quam percipitur aut traditur. Itaque abicienda ista. Neque enim si ars est, ideo ars est politicae (134).

Quartum erat caput *περὶ τοῦ τὴν εὐδοκιμοῦσαν ἐν δήμοις καὶ δικαστηρίοις δύναμιν οὐχ ὑπ' ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὅλοις ἐπιστήμης* 136, 20—137, 27. Quod satis simplici ratiocinatione demonstratur sic: nemo praeter scholasticos hanc artem profitetur: atqui ad politicam facultatem assequendam nihil videntur afferre: itaque qui eam habeant, hos quo modo cunque adeptos eam sine doctrina nancisci efficitur (p. 137).

---

1) ut poetica et musica.
2) quod Isocratis exemplo demonstrari videtur.

De argumento libri III.

Non dubito, quin IX² fol. 128, fr. 8 initium fere libri tertii sit deperditi. *Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ τὴν ῥητορικὴν τέχνην οὐχ ὑπάρχειν* (pap.: ... *εχειν*) *καὶ πάλιν ὑπὲρ τοῦ τέχνην τοῦτο διειλέγμεθα, καὶ νῦν μέλλομεν παραδιδόναι ἰδίως τινὰς καὶ διὰ τῶν πλείστων λόγων διηκούσας εἰ μὴ καὶ διὰ πάντων κακίας· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτως μεθοδικὸς ὁ τρόπος εὑρεθείη τῆς ἀντιγραφῆς, ἐὰν ἀπό τινων πορευόμενοι στοιχείων διαστελλώμεθα τὰς διακοπάς. Πρῶτον μὲν οὖν ἐξέσται, πρόχειρον*[1]) *νοεῖν ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς κακίας χαρακτῆρα* . . vel similia.

Singula propter maximas lacunas incerta sunt: illud vero apparet Philodemum hunc librum ipsi priori parti libri secundi adiunxisse. De toto argumento porro sub finem libri II hoc legimus p. 135, 40 sqq. *διότι περὶ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν οὐκ ἔστιν ἡ σοφιστικὴ εἴδησις — τοῦτο ὑπερτιθέμεθα τὸ μέρος εἰς τὸν ἑξῆς τουτουὶ συγγραφησόμενον ὑπομνηματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑποδειχθήσεται, διότι πολιτικὴ δύναμις οὐ μᾶλλον ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων ἀποτελεῖσθαι δύναται διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων, πολλάκις δὲ καὶ βλάβης οὐχὶ μετρίας ἣν ἡ κτῆσις αἰτία καθιστάνουσα οὐδὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν ἀγώνων εὐημερίας.* Cum quo optime congruit, quod IX², 121—132 disputatur. Cf. e. g. 131, 132: „non obscurum immo ipsa vita testatur [philosophos] urbes non conterere commoda earum venditantes“, cum spectent rhetores suum quisque commodum. Quamquam singula fragmenta satis exilia sunt.

---

1) Coniunge *πρόχειρον . . . χαρακτῆρα νοεῖν ἐξέσται.*

De argumento libri IV.

Hic liber in duas partes divisus est. Prioris partis 19 pagellas habemus, cum omnino 147 vel paullo plures fuerint. Numeros enim inde ab octava pagina subscriptos legimus. Alterius partis 68 paginae supersunt.

In paginis autem 129—147 = fol. 1—19 *περὶ λέξεως* agitur. In quo difficile est diiudicare, quo modo p. 1—3 ad locutionem pertineant. Rhetores, inquit, philosophiam sibi vindicant non tam certam sectam quam universam illam philosophiam respicientes, sicut Isocrates philosophari sibi visus est (2). Nec tamen de iis disputant, quae vere utilia sunt, quam partem propriam esse philosophiae constat, sed ita versantur in contionibus, ut quae vulgo utilia videantur, arripiant. Quod *ψυχαγωγίας* est, cuius nomine ad pulchras illas voces et speciosa sermonis artificia reicimur. Contra Philodemus ipsam pulchram locutionem philosophorum esse dicit, quoque propius quis ad rectam philosophiam i. e. Epicuream accedat, eo locuturum disertius, si quidem proprietas et perspicuitas sermonis prima laus esse debeat (4). *Μίμησιν* vero et *ὁμοίωμα* non esse virtutem sermonis nec usurpari ab optimo quoque oratore (5, 6). Cumque naturalis quaedam locutio existat, non opus est artificiosa (7), quae ne in uno quidem auctore nedum in tanto numero sibi constat (8, 9). Itaque grammatici et philosophi praecepta illa ridentes multo melius sophistis scripserunt (10). Sub finem huius partis de Graeca elocutione verba facit (11 sqq.). Sophistae enim plurimos soloecismos et barbarismos admiserunt. Nec pure dicen-

desideramus artem, cum id sit vel naturae vel institutionis (12). — Denique de obscuritate capitulum adicit, quae aut voluntaria est tegendae ignorantiae causa etc. (13, 14), aut non voluntaria testis ingenii parum penetrantis et non culti. Summa denique huius partis est philosophiam ultro id praestare, quod, cum profiteatur, sophistica non possit (15, 19).

In simili argumento pars posterior l. IV versatur. Agitur enim deinceps de *ὁμοιοτελεύτων*, *ὁμοιοπτώτων* illis veterum sophistarum artificiis deque eorundem in eligendis verbis socordia (1). Accedit brevis de concursu vocalium disputatio, quam longior *περὶ πανδήμου καὶ ἐγκατασκεύου λέξεως* excipit 3—24. Cumque pag. 3 *κατασκευὴ λόγου* ad *τρόπον*, *σχῆμα*, *πλάσμα* referatur, fusius tantum de tropis dicit et quidem de metaphora usque ad p. 22; ibi pergit: *ἴδωμεν δ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγοριῶν*.

Inter p. XXIV et I[a] aliquid intercidisse puto, nec constat ante initium p. VI[a] singulas pagellas cohaerere. Postquam autem p. II[a], III[a] exposuit singula vitia praeceptis rhetoricae non vitari velut orationem rhythmum poeticum habentem et hyperbata, quinque capitibus emendatam orationem nequaquam a sophistis vel profectam vel perpolitam vel traditam esse argumentatur; etiam ridiculum esse eum, qui praeceptis illorum careat, in dicendo nihil posse (IV[a]—XI[a], 12). Altero capite vocis et corporis conformationem (*ὑπόκρισιν*) suam quemque et propriam excoluisse nec huius artis subtilitatem a scholis repetendam statuit XI[a], 12—XX[a], 12. Quae vero de partibus orationis prooemio, narratione, argumentis, refutatione (*ὑπεξαίρεσις* sc. *τῶν τοῦ ἐναντίου*

πίστεων), peroratione proferantur, ea ne a sophistis quidem, qui sapiant, rhetoricae vindicari, et alia alios in scribendo artifices partitione uti (XX[a], 12—XXII[a], 16). Id quoque arroganter ab illis poni dicit, rhetoricam quodcumque de singulis singularum artium problematis disputari possit, tradere. Quod ita coercet: non solum de quolibet proposito sophistas singula melius quam alios artifices non inventuros esse, sed ne de politico quidem, quod maxime illi profitentur. Restat igitur ridiculum illud rhetoricum de rhetoricis quae dici possint, inventurum omnia (XXII[a], 16—XXX[a], 19). Denique XXX[a], 19—XLII[a], 4 genera dicendi iudiciale, contionale, laudativum recensentur: tractatur tamen laudativum tantum illis in aliud tempus dilatis. In quo similiter atque in antecedentibus rhetorum arrogantiam castigat, qui omnem laudandi et vituperandi rationem poëtis, philosophis aliisque extorquere studeant, illosque in angustum tamquam gyrum compellit, *ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐγκώμια λέγειν καὶ γράφειν οἴδασιν, οἷα περιφέρεται*, cuius generis sunt Busirides illi vel laus salis vel similia.

Ecce tibi series et progressus totius adhuc operis. Postquam libro primo adversarios perlustravit, quaeque genera pravitatis et perversitatis maxime occurrerent exposuit viamque munivit, ad singula progressus libro altero docet, quid de rhetoricae partibus statuendum sit, quid ab aliis, quid ab Epicureis de eius vi ac natura disputatum sit. Ut autem sophisticam arte non carere ostendit, ita politicam nulla arte contineri exponit, nec peius a grammatico maximeque a philosopho quam a sophista eam tradi posse libro tertio persequitur.

Quarto libro ad singula rhetorum praecepta descendens illum totum apparatum nil valere ad persuadendi artem vel ad institutionem liberalem exponit ac fatue illos arte sua tamquam parente litterarum et artium gloriari. Quod autem in fine huius libri commemorat *μέρη καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς* (223, 6, 7), illud ad librum I—III, hoc ad librum IV referendum est. Cumque adhuc rhetoricae partes ac praecepta nihil prodesse demonstratum sit, aptissime se additurum disputationem promittit in fine huius libri, qua etiam nocere fraude mixtam rhetoricam appareat. Quod libro V expositum esse veri simile est.

De argumento libri V.

Hic liber, quem quinto loco posui, ex papyro 1669, quae continua est, et papyris 220, 1078, 1080 constat (cf. p. XII). Quod et argumento et forma singularum partium demonstrari potest. Non potest pro certo demonstrari hunc librum quintum esse, quod mihi quidem ex his Philodemi sub finem libri quarti verbis veri simile videbatur: *ὅτι καὶ βλάπτει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπερβαλλόμεθα.* Nam hoc ipsum est argumentum huius libri, rhetoricam et rei publicae et ipsis oratoribus nocere, quod Sextus aliique proferendo rhetoricam artem esse negaverunt. Sed quo modo cunque res est, nemo me, opinor, vituperabit ita ratiocinantem: quoniam Philodemus in fine libri primi et secundi de argumento proximorum agit, veri simile est eum hoc loco quinti potissimum libri argumentum adumbrare. Sed haec scio dubia esse.

Hic quoque liber totus fere in refutatione adversariorum versatur. In quo cum rhetoricam nihil, philosophiam plurimum conferre disseratur ad bene beateque vivendum, hunc librum *σύγκρισιν φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς* possis inscribere. Cf. B, 3[1]): *Νῦν τοίνυν ἐπέλθωμεν αὐτῶν καὶ τὰς κατ' ἄλλον τρόπον τῆς ῥητορικῆς τῇ φιλοσοφίᾳ συγκρίσεις.* In A autem potissimum ostenditur iudicialis rhetoricae nullam esse utilitatem, in B magis studium illud forense damnosum et periculosum esse demonstratur.

Nam ipsa illa in loquendo simplicitas ac pudor genuinus balbutientis sermonis (A, 6) magis plerumque iudicibus persuadere solet quam ars, quae suspicionem pravitatis moveat. Itaque per se ipsa tolli videtur (A, 11), cuius possessio, quoniam fraude continetur, etiam aliarum artium usum et exercitationem restringit (A, 5; B, 29, 30). Quamquam autem per se ipsa mala non est, tamen ne pravus et turpis huius facultatis usus fiat, philosophiae eget moderamine (A, 13).

Ut autem sycophantarum impetus non defendit (A, 7, col. V, VI), ita volgi odium et invidiam colligit (B, 19). Nec enim oratores quod ipsi volunt efficiunt tamquam tyranni (B, 8), sed plebis temeritati servientes ac timore perpetuo exagitati (B, 6) propter exiguas plerumque causas vel expulsi vel interfecti sunt (B, 4). Cumque fluxa sit popularis aura et periculosa gratia civium, multo rectius ad philosophiam confugiemus (B, 12).

---

1) pap. 220 significavi A, pap. 1078 et 1080 B, pap. 1669 continuam C. Haec enim sine dubio finem libri exhibet nec multa post pag. 270 deesse arbitror.

Nam philosophi vel maxime remoti a forensi sollicitudine beate vivere possunt, quia cum otio, fide, iustitia vivunt, ac si quos habent inimicos, eos beneficiis et comitate amicos faciunt (B, 27, 28; A, 12; B, 20). Sunt enim utilissimi societati humanae, quippe qui legum auctoritatem confirment et commendent, multis privatim operam navent (A, 4), utilia ac simplicia praecipiant et doceant (B, 7: cf. fr. 2 p. 226). Quin etiam legum latores fuerunt Lycurgus et Pittacus Demostheni longe praeferendi (B, 14). Mirum igitur, si Critolaus philosophos a condenda re publica segregandos censet (B, 13).

Quid enim felicius cogitari potest tali civitate, ubi philosophorum praecepta valeant, ubi ne victi quidem communibus communis rei publicae commodis priventur! (pap. 1669, col. IV). Contra quam misera eorum condicio esse solet, qui ad rem publicam accedentes ab ipsis civibus, quibus cari esse debebant, misere persaepe mactentur (IV—VII). Quanto denique felicius vivunt philosophi in qualibet civitate, qui rem publicam omnino non capessendam iudicent (VIII).

Mire sibi rhetores vindicant *τὸ πελαγίζειν*, i. e. abundantia quadam sermonis tamquam in alto ferri ac fluctuare, quasi brevis et adstricta oratio omnino improbanda vel interrogandi respondendique ratio — inventum philosophorum magis quam rhetorum — a rhetorica omnino seiungenda sit (IX—XII).

Cum adversarius philosophiae studium cum geometria comparasse videatur, quam vocat inutilem, Philodemus rhetoricae potius cum illa intercedere affinitatem et similitudinem evincit (XIII—XIV). —

Eodem pertinet, quod cum inutilibus aranearum telis comparavit ille subtilitatem philosophorum syllogismis utique utentium nec probabilitatis et veri similitudinis rationem admittentium. Sed quod rhetoribus praesto est, id etiam philosopho patet. Nec tamen philosophi, ut illi, temere *τὰ εἰκότα καὶ τὰ εὔλογα* adhibent, sed talem argumentationem iis quidem bonis, quae *ἀδιάφορα* vocantur, afferunt, vim autem et naturam iusti et utilis syllogismi necessitate perspici et iudicari oportere sciunt: in quo probabilitatis locus nullus est (XV—XVII). Iam duas adversariorum comparationes ab iure iurando et retibus thynnorum sumptas refutat tertiamque ipse in rhetores fingit et persequitur (XVIII, XIX).

Eundem deinceps eiusdem scriptoris librum usque excutit. Qui ita disserit: rationem habendam iustitiae et iniustitiae, qualem volgus fingat, licet ab ipsius iusti et iniusti natura recedat, non qualem philosophus censeat, quamvis cum natura congruat. Volgi enim opiniones tamquam nummos circumferri et valere, nec prodesse aliarum inventionem. Sic philosophos novas iusti et iniusti notiones vel ex ipsa rerum natura elicientes nugas agere. — Sed neque a volgi opinionibus Epicurus multum differt de via ac ratione tantum, qua summum bonum efficitur, dissentiens, et politici rerum et temporum necessitate ducti ex sua libidine, non ad normam volgarem notionem iusti conformant et fingunt. Philosophus autem non solum cogitatione vim et naturam virtutis penitus perspicit, sed etiam in qualibet civitate tranquille vivere potest (XX—XXV).

Ut autem rhetorica vitam beatam reddere non po-

test, quoniam sanctitatem animi simulat magis quam efficit, ut simulatione virtutis commodum quaerat, ita philosophia veram animi medicinam largitur — virtutem. Quodsi eam doceri posse negant, hoc teste Socrate in politicam potius cadit et sophisticam. Cumque nemo oratoribus peius audiat, ridicule orator, quem quidlibet volgo persuadere posse ponunt, etiam se ipsum bonum esse civibus persuasurus dicitur. Itaque Euripidis illud in Oedipo testimonium (cf. Nauck. fr. 546) philosophum non movebit (XXV—XXVII).

Potest denique sapiens calamitate et insidiis opprimi: turpitudine, quam rhetores ad rostra attulisse notum est, inquinari non potest. Cumque omnis virtute felicitas contineatur, philosophia, quae et vivos mortis timore liberat et mortuos non esse miseros docet, „inventionem et usum eorum, quae ad vitam beatam pertineant, omnium una porrigere potest“.

De argumento libri proximi.

Difficillimum est argumentum libri enucleare, cuius altera pars deperdita est, alterius autem partis singulae paginae dimidiatae, dimidiatae etiam laceratae et saepe perperam descriptae sunt. Insuper cognitu interdum difficile est, utrum Philodemus loquatur an adversarius. Nam hic quoque liber nil nisi *ἀντιγραφή* est. In quo opportune accidit, quod papyro 821 = H. V^2 VI, 1—46 idem tractatur, ut hic illic clarius quid insit videamus.

Possis autem hunc librum eodem titulo inscribere, quo Metrodori liber *πρὸς τοὺς ἀπὸ φυσιολογίας λέγον-*

τας ἀγαθοὺς εἶναι ῥήτορας inscriptus erat (cf. p. 54 fin.). Atque in iis ipsis, quae supersunt, bipertitio quaedam apparet. Quaeritur enim, utrum ab ipsa statim physiologia habitus quidam rhetoricae facultatis (*ἕξις τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως*) conquiratur, an etiam opus sit usu et exercitatione forensi. Utrumque enim ab adversariis defenditur.[1])

Quodsi, inquit Philodemus, *ἕξις τις τῆς ῥητορικῆς δυνάμεως* a physiologia inseri posset, haec facultas esset aut sophistica aut politica, aut eligendorum et fugiendorum notitia quadam contineretur. Omnino autem rhetoricam facultatem ad id pertinere volunt, quod vel publice vel privatim prodesse possit (col. II, p. 283). Ex quibus illud primum facile redarguitur. Nam sive publicam sive privatam utilitatem sophistae quidam persequi poterant, non ex sophistica sed aliunde haec facultas repetita est ... In dubio autem ille relinquit, quo modo a cognitione universi singularum rerum scientia oriri possit, quaeque similia sunt, et quae veritatis et probabilitatis relationes statuendae sint ... Cumque sophistae pro argumentis et demonstrationibus enthymemata tamquam similia et paria illis venditent, haec toto genere inter se distant, quoniam demonstratio ipsa veritate nititur; cuius si detrimentum fit, non probabile efficitur sed omnino vis et notio veritatis tollitur. Quodsi illa ars ex notitia veritatis pendere dicitur, qua carent, ars esse non potest (III—VI).

Itaque abiecta sophistica et omissis sophistarum

---

1) cf. pap. 821, col. XVI.

vanis enthymematis hominem veriloquum fingunt, qui res ipsas respiciens ad perfectam rhetoricam proxime accedat. Quod physiologia fieri contendunt ... Sed physiologus in iis, quae felicitatem efficiant, vera perspicere non potest, quippe qui boni, veri, iusti cognitione orbatus sit. Nec apparet, quo pacto ex universae veritatis scientia in singulis verum indagari possit (?) (VII—VIII).

Quod denique ab universi observatione profectus forensem vim et facultatem diiudicatione quadam eligendorum fugiendorumve effici vult, hoc exsequi debebat. Est enim satis inauditum. ... Sed ne sciunt quidem physiologi in eligendorum et fugiendorum discrimine, quae ad veram felicitatem ducant, quaeque ad vanam spem et speciem, quid de divitiis indicandum sit etc. (nam haec sunt philosophi). Quoniam enim communi omnium opinione physiologia a rerum utilium et ad vitam necessariarum scientia longissime abest, illa ipsa exponi oportebat, quibus expositis eluxisset rhetoricam partem physiologiae nequaquam esse (IX—X).

Quod vero artem persuadendi, quoque velit audientium animos perducendi statim et tamquam ultro ex physiologia nasci profitetur, id per se ipsum labefactatur. Nam qui talia professi artis experimentum in volgus faciant, eo ipso momento, quo sentitur ars, artifices esse destiterunt. Cum enim publice verba illi faciunt, artem persuadendi profitentur, non autem persuadendi et non fallendi. Qui vero se falli sentiunt, cavent cavendoque artem irritam reddunt. Itaque quodammodo audientes ipsi, cum artem dispiciunt, artifices fiunt

(XI—XII).[1]) Sentiunt etiam mala consilia cives, oderunt male consulentes et infortunii auctores, iterum consilia dantibus diffidunt, nedum magnifica ab illis exspectent, ut hos etiam summa fide argumentantes aegre ferant (XIII—XV).

Cur autem physicus potissimum naturam humanam novit? An vero elementorum, quibus constamus, notitia enixus? Sed hoc ridiculum est (XV fin.). Physicos ita eligendorum et fugiendorum rationem novisse illi putant, ut quae plebs cupiat aut reformidet sciant et ad eam normam persuadeant. Sed ne hoc quidem certa ratiocinatione evinci potest, quid quisque velit, volgique opinio et voluntas multifariam immutantur (XVI—XVIII), ut si sibi vim et artem sumant, quae utique persuadeat, ei apud populum locus esse non possit; si cum dubio eventu artem, ipsi nolint (XIX). ... Eum subtilem et omni laude cumulatum oratorem esse iudicant, cui plebs obtemperet. ... Sapiens autem nec rhetorice persuadebit nec ad voluntatem hominum loquetur. Itaque ne tum quidem illum audient, cum forte ad voluntatem loquetur, nedum iis, quae suadeat, obtemperent. Immo quia eius consilio molestiis iam incidisse videbuntur, eum etiam oderint (XX—XXI). — Itaque, inquit ille, sic persuadebit, ut volgum nunquam eius paeniteat, quod suaserit. Hoc vere est illud *διὰ τῶν συμφερόντων συμβουλεύεσθαι*. Sed difficile est ita consulere. Nam et ipsi erramus et res rerumque eventus certa computatione comprehendi non possunt. ... Nec prospicere omnia, quae plebs velit, nec

1) talia fere latere credidi.

persuadere, sicut spondent, omnibus possunt. Ut vero sciant plebis voluntatem, persuadere tamen non poterunt, quia nihil inconstantius est plebis iudicio (XXII —XXIII). — At, inquit, a communi quadam iusti et utilis notitia ad id, quod in quaque re expediat, progressi singula quaeque ad illam generalem normam adaptabunt. Sed singula magis vir expertus et rei publicae peritus persequetur. Is placebit etc. (XXIV).

Postquam igitur per se ipsam physiologiam optimum oratorem non efficere demonstratum est, quaeritur, num assumpto usu forensi, perspecta plebis consuetudine etc. eum conformatura sit (XXV). Qua quidem in quaestione probandum erat usum et assiduitatem (*μελέτην*) per se i. e. sine physiologia non posse politicos oratores efficere (XXVI). Sed si quondam physici boni oratores fuerunt, non propter physiologiam fuerunt, sed aliunde hanc artem arripuerunt; sin apparatus oratorii sint periti, at temere et importune eo utentur (?) — XXVII . . . nec physicus, quoad physicus est, id quod proprium est politici possidet, quia caret oratione et peritia forensi. Quodsi communi omnium [elocutionis et argumentationis?] ratione enixus de rebus utilibus et probabilibus aliquid profiteatur is, qui nec animorum motus vel affectus nec res nec volgi consuetudines perspexerit, [arroganter et more agit] sophistarum. Itaque inanes vel maxime horum orationes sunt (XXVIII—XXIX).

Iam p. XXIX Nausiphanes commemoratur, cuius dictum notissimum est, sapientem utique ad rem publicam accessurum. — Verum si philosophus, ut patriae vel amicis prosit, ex umbra in forum progressus

suo more et ita loquetur, ut in disputationibus et inter discipulos consuevit, plebi garrire videbitur. Huius enim oratio quamvis boni aliquid habeat, sibi audientiam non faciet, quoniam sapientis et politici oratio suapte natura, non tantum utilitatis notione differunt (XXX—XXXIIII). ... Sapiens omittit quaecunque ad felicitatem non ducant, quae vero perturbationem animorum ex pravis opinionibus natam sanent, recipit sicut artes ad vitam necessarias. Ridicule vero nugantur, qui ex geometria artem imperatoriam vel politicam proficisci putent. ... Similiter ridicule agit, qui ex physiologia artes ad vitam pertinentes elicere velit velut oeconomiam etc. Quod quomodo a sapiente fieri possit publicae salutis causa, nequaquam ut debebat ille disposuit. ... Omnino autem sapientis officium in cognoscenda rerum natura et emendandis vitiis positum a politici munere longe distat et paene contrarium est, ut ne debeat quidem sapiens peritia rei publicae et fraudulenta illa rhetorica institui (XXXV—XXXVIIII).

At, inquit, qui veritatem quaestionibus naturalibus cognoverunt, non rebus ipsis sed forma tantum orationis a politicis differunt. Nam philosophus syllogismo et inductione utitur, orator enthymemate et exemplo. Sed cur non philosophus enthymemate, si videbitur, et exemplo? ... Facile autem concedetur physiologum, medicum, geometren eadem loquendi et concludendi ratione uti: nec tamen si haec communis fere omnium est, propterea alter alterius opus perficiet.[1])

1) Quod XLI—XLIV disputatur de enthymematum inanitate et perversitate, de interrogandi et respondendi arte,

... Omnino autem in hoc sibi minime constant, quod philosopham demonstrationem (syllogism. et induct.) politico modo dant modo adimunt, ut ignoremus, quaenam ἕξις τῆς πολιτικῆς δυνάμεως philosopho tribuenda sit (XXXIX—XLV).

[Dixit, opinor, adversarius eum optimum esse oratorem, quem facillime audientes intellegant.] Sed cum in aliis tum in his confuse loquitur, quod non explicuit, quatenus per se i. e. cogitatione et quatenus scientia linguae audientes oratorem sequi possint. Nam quaecunque intelleguntur, remota oratione physica quadam rerum obscurarum aestimatione tamquam trutina atque rationali eorum, quae praesto sunt, observatione penduntur et iudicantur, ut hic methodo, non peritiae locus sit. Et hoc quidem ad formam orationis pertinet. Nec tamen de rebus melius iudicavit (XLVI). ... Si physiologus de rebus rhetoricis non peius oratore loqui potest, ideo non apud plebem verba faciet et orator erit. Neque ille architecto similis est, qui etiamsi non aedificet, tamen eam quam didicit artem cum velit edere possit. Physico autem neque a philosophia neque a politica talis facultas iniecta est. Perspecto igitur Nausiphanis errore apparet philosophum ingenuum a rhetoricae studio esse retinendum (XLVII—XLVIII).

Quamquam igitur venia danda est ei, qui victus quaerendi causa aliquamdiu rhetoricam (sicut grammaticam vel palaestricam) doceat, tamen ad philosophiam

---

non satis dispicere possum. Sed pag. XLIV de Metrodoro agi puto; cf. papyr. 821 col. XXXII et pag. 239 sqq., quae quidem disputatio huic persimilis est.

se erigere debet. Haec enim vere est Amaltheae cornu, cum sophistica vili cyatho comparetur. ... Ac licet sophistae inopiae et sterilitatis conscientia moti plurima profiteantur velut musicam, grammaticam etc., nihil habent, quod sicut ars publice dicendi animum ingenuum allicere possit (XLIX—LI).

Qua in re non imitandus est Aristoteles, qui sub finem vitae philosophiam deseruit et politicae se addixit ... quique teste Epicuro vitae beate et salubriter instituendae adversarius infestior exstitit quam ii ipsi, qui se rei publicae dediderunt. ... Imitandus potius Isocrates, qui antea artem dicendi professus ad philosophiam progressus est, quam tranquilliorem et diviniorem vocabat. ... Aristoteles enim temere et imprudenter ad politicam ferebatur, quam pluribus de causis prodesse putabat [velut quod philosophia ex re publica bene temperata multum incrementi caperet; cf. pap. 821 pag. XXXVII—XXXIX]. Sed ille imprudentius quam muliercula quod peius erat elegit, praesertim cum philosophia etiam sine rei publicae adminiculis creverit et floreat (LIII—LVII).

De libro ultimo.

Hoc libro de vi persuadendi agitur. Ipse eum aliquamdiu tertium esse putabam, quod tamen demonstrari nullo pacto potest. Ut solet autem Philodemus[1]) rhetoricam cum philosophia comparat.

Illius vim, quae in conventibus publicis cernatur, incertam esse et dubiam vel exiguam utilitatem, hanc

1) cf. praef. pag. XLI.

autem, quae tota ad privatam vitam pertineat, certam et veram utilitatem continere, qua sibi quisque, propinquis, amicis id quod ad vitam feliciter degendam pertineat persuadere possit. Videmus repeti et variari, quae iam similiter in aliis libris exposita erant. Nam totos adversariorum libros excutienti eadem argumenta a diversis scriptoribus prolata occurrunt. Nonnulla tamen nova disserit velut pag. LXXIII, ubi idem fere legimus, quod Sextus Empiricus primo loco contra rhetores disputat. Videtur autem maxima pars huius libri contra Aristonem Stoicum conscripta esse, cuius mentio fit fragmento XII et contra quem usque ad pag. LXXI verba facit. Sed singula persequi nolo, quia textus nimis plerumque dubius et corruptus est, ut saepius discernere non possim, utrum suam an alienam sententiam scriptor afferat, denique ut de qua re agatur interdum dubium sit.

Bonnae, Calendis Maiis MDCCCLXXXXII.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ

A.

= Hercul. voll., tom. V, coll. alt. fol. 26—35. .

fr. 4. *ἢ πρὸς τὰ[ς κατὰ μ]έρος λόγων δια[κοπὰς] ἐπιμνησθη[σ]όμεθα. Τῶν γὰρ ἐπιστημῶν αἱ μὲν τὸ π[ᾶ]ν ἢ τὸ πλεῖστον ἔχου[σ]ιν ἐκ φύ[σεω[ς] ὀφεῖλον προϋποκεῖσθαι καὶ ἐ[πιγ]είνεσθαι διὰ σ[υ]να[σ̣]κήσεως ὀ]λί[γ]ον, [αἱ] δὲ δ[ι'] ἑαυτῶν τελεσιου[ργοῦ̣σ̣]ιν, αἱ δ[ὲ̣ κα̣]ί [τ̣]ινος προσδ[έ̣ονται φ]υσικοῦ [μορίου δι]ὰ̣ τῆ[ς ἀ]σκήσεω[ς οὐ π]εριγ[ινο]μένου*

fr. 2. *τοτα . . . . . εχ . . . ται δ . . . . ν, αἱ [δ' οὐ-*

Praeter exemplar N(eapolitanum) adhibui apographon Oxoniense Gomperzii = G. — 4. || *γαρεκμερημωναι*, suprascriptum est intra duo *ε* : *πιστη* — 11. || *τελεσι . ου .* *$^{\tau}$ειν*, fort. ⟨*τὸ*⟩ *τέλος ποιοῦσιν*. — 13. || *δσ . . . . . ντουσικον*. — 13, 14. velut *προτερήματος*; datur spatium 7—8 litt.

δ' ὅλως ἔχουσιν [χρεί-
αν συ[ν]ασκήσ̣ε[ως, ἀλ-
λὰ φ[ύσ]εως ὁμοέ[ργου
ἀξιολόγως ἐπι[τρι-
βομέν[ης] τὸ πλε[ῖσ-
τον δ[ι'] ἑαυτῶν συν-
τελοῦσ[ι]ν. Αἱ δ' οὐ φύσε-
ως ἀλλὰ τριβῆς μό-
νον δεηθεῖσαι μεθο-
δικῶς [τ̣]ἄλλα δημι-
ουργοῦσιν. Ἔ[τ̣]ι [τ̣ι]νῶ[ν
μὲν τεχνῶν ἔ[ργ]α
πείπτει τῶν [ἐνι]σ-
ταμέν[ων] καὶ ἀξιό-
λογά [γ]ε [οὐ μό]νο[ν] εἰς
τοὺς τεχνείτα[ς ἀ]λλὰ
καὶ εἰς τοὺς ἀνεπ[ι-
στήμονας, τιν[ῶ̣]ν̣
δ' οὐδὲ ἓν ἔργον ε[ἰ]ς
τοὺς ἀτέχ[νου]ς [π]εί-‖[πτει . .

fr. 3. ἐ]στηκότα θεω[ρήμα-
τ̣]α προσφερομένην
ὡς τὴν γραμματικήν.
Οἱ δὲ τὴν σοφίαν [μόν̣]ην,
οἱ δὲ τὴν λόγον ἔ[χ̣ουσ]αν,
'ὧι προσφέρει, ἃ προσφέ-
ρει,' [καθά]περ Πλάτων.
Οἱ δ[ὲ τὴ]ν [ἐ]πὶ σύμφ[ο]ρ[ό]ν

11. δεηθεισκαι — 16. ‖ταμενος. — v. 1. apparent: ‖ . . . . χαν . σ . . . — v. 7. = Gorg. pag. 503 E.

τι τοῦ βίο[υ] π̣αρεισηγμένην, κ[ἂ̣ν̣ τὴν] ῥ̣[η]τορικὴν ο̣ὐ]κ οὖσα[ν] τοιαύτ[ην] ἐκ τῶν τεχνῶν ἐξ[ορί]ζωσιν, εἶτ' ἀπ[οκ]λίν̣[ειν π]ρὸς τὴν] αὐτ[ὴ]ν ἐπιχειροῦντες. Ὅ[ν̣τ̣]ω[ν̣] δ[ὲ . .

fr. 1. . . . ες ἐννο[εῖν]? ἐπιστή̣μ]η[ν], καὶ τὴν ῥητορι]κ̣ὴν ἐναρ[μό̣]σαντες εἰς α[ὐ]τὴν ἀ[π̣ο̣]φαίνουσι τέ[χ]νην, ἵν' ο[ὕ]τως ὁ καλούμενος γένη[ται] παν[ηγυρικῶν σφ[αιρι]σμός. Ἀμέλει δὲ τ[ῶι π]αρακειμ̣]ένωι καὶ τοιούτωι συνέ]χον[τ]αι χαρακτῆρ[ι] κακί]ας· διαφορῶν [γ]ὰρ οὐσ]ῶν ἀπλά[τ]ων [ὅ̣σ]ων ἐ]ν̣ ταῖς τέχναις, ὅταν ἰδιό]τητι προσπέσωσιν, ἐ]κ τῶν τεχνῶν εὐθὺς ἐξ]ορίζουσιν τὴν τοῦτ]ο προσφερομένην. Τὰς] μὲν οὖν ἄλλας ἐάσ]ομ[ε]ν [π]αραλλα[γ]ὰς ἐπ[ὶ] τ[οῦ] παρόντος· οὐδὲ[ν̣] γὰ[ρ] ἐνχρήζου̣σιν

13. εξ . αζω ‖ — 7. ‖ τυ . . ·.

ἔ[τι τ]ῶν [ἀ]εὶ συνεργίαν
τινὰ π[α]ρεξομέν[ων . . .

Col. I. . . . . . . τὸ θεωρητι-
κ[ὸν μό]νον, ὁ δὲ τὸ ῥη-
τορι[κ]όν, ὁ δ' ἑκάτερον
ἐν ὄχλωι τῆς διαθέσε-
ως τοῦ λό[γ]ου γεινομέ-
νης· ὃ καὶ ἐπὶ [τ]ῶν ἄλ-
λων εἴπερ ἦν [ἐ]π[ι]στη-
μῶν, ἴσως οὐκ ἂν ὁ θεω-
ρ[ητι]κὸς εὐθέως ὑπῆρ-
χ[ε δ]ιαλεκτικός. Ἴσως
δ' [εἰ καὶ] μετὰ τούτων
ἕτερα]ί τινες ἐν τα[ῖς
ἐπιστ]ήμαις εὑ[ρεθή-
σονται] παραλλα[γαὶ
. . . . ναν . . .

Col. II. οὐ τὸ μ[ὴ] εἶναι τέχνην
αὐτὴν παρ[εμβ]αλεῖν
δ[ό]ξου[σ]ιν ἀ[λλὰ] τὸ [μὴ
μόνην τοῦ τέ[λ]ους δη-
μιουρ[γό]ν. Οὐ γὰ[ρ] ἴσως
ἀγένητον οὐδ' οὐχ ὁ-
ρώμενον ἐν τοῖς φαι-
νομέ[ν]οις, ὃ γε[ί]νε[τ]αι
διὰ τ[έχ]νης, τ[οῦτο καὶ

22. || εν . ωνδει. — I. 1—20 apparent φέρειν, ἔχει, δ' οὖν. — II. 1—2 agnosci possunt: ητοι . ηνπ . . . γε . ηλ || των α . των puto ῥητορικὴν πρός γε τὴν τῶν αὐτῶν. — 8. δευχ . || — G: δθυχο || —

δι' ἄλλ[ης τ]ινὸς [δ̣ι]ώ[κει]ν [τέχνη[ς], καὶ ταύτηι τάχα καὶ τ[ὸ] χρή[σ]ιμον ἀ[πὸ] τοῦ ἀναγκαίου διορί[ζ]εσθαι πέφυκε[ν̇]. Ἐπιδέχονται δὲ καὶ παραβολὰς οἱ πλείους τῶν λόγων, εἰ μὴ καὶ πάντες. Ἄθλι[ος] δ', εἴ καί τ]ις ἄλλος χαρ[α]κ[τὴ]ρ λόγων, ὅταν, δι' ὧν τις ἀναιρεῖν οἴεταί τινα], διὰ τῶν αὐ[τῶ]ν̣ πορευομένοις ἐξῇ καὶ τἀληθὲς ἢ τὸ φαινόμενον ἀληθὲς τῶι συντι[θ̣]έντι τὴν ἀπόδειξιν ἀθετῆσαι. Χάριν δὲ τῶν ἀποδεί[ξ]εων τούτων οὐδὲ εἷς ἀποκωλύσει λέγειν τοὺς τῆς ἐναντί[ας] στάσεως προϊσταμένο[υς] εἶναι τὸ[ν] ἀτέλε[ι]ον τε[χ]ν[είτ]ην ο[ὐ]κ ἔμπειρον τ]ῆς τέχνης, καθόσον ἐ]κπε-

12. N: ινοσα . ωνων . .||, G: ιχοσλ . ωλ̣ιων || — 20. G: αελιω — 37. N et G: . . οσ || —

Col. III. π[όν]ηται μέρ̣εσιν· [ε]ἶναι δ' ἄλλους τινάς, οἳ μέρη τινὰ τῶν τῆς ἐπιστήμης ἀνειλήφασιν· οὓς εἴ τις εὐθύνων οἴεται τῶν τελείων εὐθύνειν, λήθαργός ἐστιν, ὧι δὴ παραδείξει [π̣]εριπετεῖς καὶ τοὺς τὰ νῦν ἐξεταζομέν̣ους παρὰ ταύτης τε ⟨τῆς τέ⟩χνης συντελεῖσθαι καὶ δι' ἄλλη̣ς.

Παρακειμένω[ν] δὲ καὶ τοιούτων ἐξουσιάσει παραπλάττεσθαι χαρακτῆρα μοχθηρότατ[ο]ν, ὅταν ἀπὸ τῶν ἐπὶ μέρους ἀνδρῶν κατηγορίαν τῶν ἐπιστημῶν ποιῆταί τις, ὃ καὶ παρὰ τοῖς ὀνωδεστάτοις ἄδικον ἤδη διείληπτ̣αι, γείνεται δὲ παρὰ τούτοις. Ἀλλὰ μὴν πρόχειρον ἔσται λέγειν καί, δι[ό]τι πείθουσιν

1. N et G: ‖ πεσ̣λη — 11b. in margine add. —

μὲν πολλο[ὶ] κατὰ τὸ κοινὸν καὶ τῶν οὐ ῥη-τόρων, οὐ μὴν τέλος τοῦτο τῆς ῥητορικῆς ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ λόγω[ι] πείθειν, ὥστε καὶ πολλὴν ἀ[γ]ρο[ικο]λο-γίαν καταγνώσεται τῶ[ν] τὰ κάλλη κ[αὶ τὰς ἄλ]λα[ς] φ[ληναφίας

Col. IV. παραφερόντων. Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, διότ[ι], κἂν λόγωι ποτὲ πείθειν συνχωρ[ή]σῃ τινὰ[ς ἰδιώτας — ἀλλ' οὐχ, ὅτι γ[ε βέλτ[ε]ιον τῶν τεχν[ει-τῶν, ἔσται δεδειχ[ώς, οὐδὲ κατὰ τὸ ἴδιον τοῦ λέγειν οὐδὲ πυκνὸν οὕτως ὡς ἐκεῖνοι. Πολ-λάς δέ τινας εὑρήσε[ι τῶν ἀποδείξεων [τὴν πραγματι[κὴ]ν ἐκβε-βηκυίας τῆς συνθέ[σε-ως χωρὶς τῶν προ-επισεσημασμένων ἀδιαληψιῶν, πεπλε-γμένας δὲ παρὰ τ[ὴν

34. N et G: *απρο . . λο* || *γιαν.* — 18. G: *του* || —

ἐν ταῖς φωναῖς κοινότητα, π[τ̣]ῶμα φιλοσ̣όφων, ὅπερ ἐστ[ὶν ἀπαλαισ[τ̣]ρότατον, πολλ̣ὰς δὲ κ̣αὶ τῆι δυνάμει μ̣ὲν οὐ διαφερούσας, ἀλλ' ὅτ[α]ν περιβάλωνται χε̣ι̣ρισμοὺς παρ[α]λλά[τ]τοντας ἢ μόνον ὑ[π̣]οδειγμάτων ἑτερ[ότ]ητας, [τ]ὸ πλούσιον τῶν χρωμένων ἐπιφαινούσας. Πολὺ δ' ἐν τοῖς λόγοις ἄγαν ἐστὶ καὶ τὸ φατικὸν καὶ τὸ παντελῶς ἀκατάσκευο̣ν, ὃ τάχα τινὲς περιστάντες οὐκ ἔσονται διημαρ[τ̣]ημένοι. Διήκει δέ τ[ις] ἁμαρτία

Col. V. σχ]εδὸν δι[ὰ] τῶν πλ̣είστω]ν̣ ὑπ[ομ]νήσεων καὶ τοιαύτη· τὸ γὰ[ρ̣] μηδὲ τὴν τέχνην ὑπάρχειν ἐν τοισίδε τ[ι]σὶν χρόνοις ἢ τόποις λαμβ̣]άνουσιν ἀσυκοφαν-

21. G: εστω || — 34. N et G: τον pro τὸ. — 5. N: . . τ . συν || —

τήτως, ὅταν δοθῶ-
σι[ν] ὁπωσδήποτ[ε] πα-
ρεσ[τ]ακέναι τὸ μὴ δι-
ὰ] γ[ρ]απτῶν καταβε-
κάτω
β]λ[ῆσ]θαί τινας τέχνας,
π]αρ' [ο]ἷς ἀνθρώποις ἢ
κ]αθ' οὓς καιροὺς οὐδ' ὅ-
λως γραμματικὴν
ὑπάρχειν ἢ γεγενῆσ-
θαι συμβέβηκεν. Νο-
μίζω δ' ἔγωγε καὶ πάν-
τας, εἰ δὲ μήγε, τοὺς
πλ]εί[σ]τους λόγους καὶ
σ]υνχωρουμένων
τ]ῶν λημμάτων οὐ
συ]νάξειν, ὃ θέλουσιν οἱ
κ]ατασκευάζοντες, καὶ
μ]άλιστα, ἐὰν ἐρωτῶν-
τ]αι περὶ τοῦ τὴν σοφισ-
τι]κὴν ῥητορικὴν οὐ-
κ] ε[ἶν]αι τέχνην· ἀλλ', εἴ-
π]ερ ἄρα, τὸ μὴ περιγεί-
ν]εσθαι δι' αὐτῆς τὴν

8. N et G: δοεω || — 11. G: || . ντ . λπτων. — 12. verbo τέχνας suprascriptum est κάτω! et vero sub columna duae lineae apparent nimis lacerae: κ . . . . ωσ . . . ουκε. || χρονοισπεπο . ησθα . τι || G: χ . . . . ογι . σωστ . νρσυκθ . μ || — οχιθνσκνετο . ησθα . τι || Credo illud κάτω significare aliquid omissum, et sic totum locum expedire conatus sum: ὅταν δοθῶσιν ὁπωσδήποτε παρεστακέναι τὸ μὴ διὰ γραπτῶν καταβεβλῆσθαί τινας τέχνας ἢ τεχνολογικῶς τῶν γ' οὐκ εὐπεριλήπτων ἐκπεπονῆσθαί τι, παρ' οἷς etc.

πολειτικὴν καὶ τὴν
ἔμπρακτον ῥητορι-
κήν, οὐκ, εἰ δὴ μουσικὴ
τὸ γράφειν καὶ ἀναγι-
νώσκειν οὐ περιποι-
εῖ, διὰ τὴν αἰ-
τί]αν ταύτην οὐδὲ [ἄ]λ-
λω̣ν τινῶν ἐστιν [ἐ-

Col. VI. π̣]ιστήμη πρ[αγ]μά-
των. Καὶ περὶ [π]ολι[τι-
κ̣ῆς δὲ ἐρωτώμενοι
πολλοὶ τὸ μὴ δι[ὰ] τῆς
σοφιστικῆς αὐ[τ̣]ὴν πε-
ριγείνεσθαι προσάγου-
σιν, ἂν εὖ βάλωσιν. Ἄ-
ξιόν τε ἐπιστῆσαι,
μήποτε οὐκ ἀγ[α]θὰ
λέγῃ [τ]ις· ὥσπ[ερ τ]ὴν
διαλεκτικὴν τέ-
χνην ὑπάρχειν̣, οὐ μὴ[ν
ἀπε[ρ]γάζεσθαί [τ̣]ι κα-
θ' ἑαυτήν, εἰ μ[ὴ] τοῖ[ς
ἠθικοῖς καὶ φ[υ]σικο[ῖς
συνδεθείη λόγ[οι]ς, ὅ[ν
τρόπον καὶ τῶ[ν] Στω-
ικῶν ἔνιοι διέλαβον,
οὕτω καὶ τὴ[ν̣] ῥητο-
ρικὴν τέχνην μὲν
εἶν̣αι, δρασ[τ̣]ήριον

9. Haud scio, an melius Gomperz in schedula: οὐ κἀνθάδε.

δ' οὐδαμῶ[ς] τῶν ἔργων, εἰ μὴ τοῖς πολιτικοῖς πράγμασ[ι]ν συμπλακείη. Τ[ῶν γὰρ ἐπακτικ[ῶν] εἶναι τοὺς πλείο[ν]ας τῶν λόγων, ὅτ̣[ι ἴ]σως λέληθεν οὐδὲ [τ̣]οὺς μετρίως συνέ[ν̣]τας. Τάχα δ' ἴσως κ[α]ὶ πλείους ἄλλο[ι κ]ακ[ιῶ]ν χαρακτῆρες διή[κο]υσι διὰ τῶν [λόγων, ἀλλ' οὔτε πρὸ[ς] ὄνυχα τὴν προσκ[α]ρτέρησιν πο[ν̣εῖ]σθαι δοκι-

Col. VII. μά]ζομ[ε]ν ὧ[ν σ]υνθε]ώρητον ἔχουσιν̣ τ[ὴ]ν διάπτωσι[ν], ἐπί τε τῆς διακοπῆς τῶν κατὰ μ[έ]ρος λ[όγων ἔνια τῶν νῦν̣ παραλελειμμένων

25 sqq. Gomp.: τοίγαρ ἐπακτικοὺς εἶναι — οὐκ ἴσως λ. — 25. N et G: τοι . || — 26. G: κ . ιε . ει || — 28. N: ου̣ . . σως || — G: ολ̣υ̣ . σως || — 32. G: αλλοηβα — 34. N: τωνσυπ$^{\lambda}$ . . σον . || π et ον a scriba perducta et deleta sunt: vid. συγγραμάτων in ὑπομνήσεων vel λόγων mutatum esse. — Rectius fort. Gomp.: συλλογισμῶν, G: συ$^{\lambda}$ . . . . σ$^{\sigma}$ον$^{\mu}$ || — 37. N: πον̣ισθαι. — G: πον̣υ̣σοαι, sed inter tertiam et quartam literam papyrus laesa est — Gomp. πρὸς τὴν ἐσχάτην πρ. πονεῖσθαι. — 1. N: ζομ . νοι. — 2. G: σιμ || — N: σι || —

ἐπισημασίας ἀξιωθήσεται. Τοῖς δ' ἡμετ]έροις μεμπτέον ἄ]ν εἴη καὶ περιττότερον αὐ]τοῖς γε τοῖς τοιούτο]ις, ὅσοι καὶ τὴν σοφιστ]ικὴν ῥητορικὴν οὐκ] εἶναι τέχνην διειλήφ]ασι καὶ τούτου συστατικοὺς λόγους πεποι[ήκασι[ν]. Εἰ γὰρ Ἐπ[ί]κουρος καὶ Μητρόδωρος ἔτι δ' Ἕρμαρχος ἀποφαίνονται τέχνην ὑπάρχειν τὴν τ[οι]αύτη[ν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑπομνήσομεν, οἱ τούτοις ἀντιγράφοντες οὐ πάνυ τι μακρὰν τῆς τῶν πατρ[α]λοίων καταδίκης ἀφεστήκασιν.

9. sqq. cf. Useneri Epicur. p. 111. — 12. αὐτοῖς nimis longum — Gomperz rectius fortasse alterum τοῖς delet. — 22. N et G: την τ . αξυτη . || —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

B.

= Hercul. voll. tom. IV. coll. alt. p. 42—108.

fr. II.

ἀ]ποφ[αί ‖ νοντα]ι τοὺς [πρ]αγμα-
τικούς, ὥσ]τ' οὐθέν ἐστιν,
ὃ λέγει], μ[η]δὲ ἄλλην τι-
νὰ δοκεῖν] πε[π]ο[ρίσ]θαι τέ-
χνην αὐ]τούς. Ἀλλὰ τοῦ τέ-
λους ὁ τε]χ[νί]τ[ης] μόνος
8 *[ἢ μάλιστα τυγχάνει —*
31—37 ‖ *δυν — [ῥη ‖ τορικ . . ιδα[. . . . . . . τε ‖ χ[ν]ίτα[ς ο]υ[. . . . . . . πο ‖ λιτικο[ὺ]ς ἀπ[οτελεῖ ‖ σθαι ῥή-τορας — ‖ τωι διδεμ — ‖ τ . ι ποη —* (N: *ποκ*) —

fr. III.

. . *ρο . π . . ν[. . Ε]ἰ μὲ[ν* . . .
. . *ενε . σ . αις ουδ* . . . .
. . *ταε . γε . . . η* . . . . . .
. . *οὐ ῥήτ[ωρ ὤν], εἰ δ', [ἐν*
οἷς ἐπή[γγελται, καὶ] ῥη-
τορικό]ς ἐστ[ιν καὶ τεχ]νί-

Huius libri duo exempla exstant, Neapolitanum (N) et Oxoniense (O). — 1. N: *ησ* . . . ‖ — 2. N: *τουσ . πα . . α* ‖ — O: *τουοιπογμα* ‖ — Quam exigui et paene nullius pretii talia frustula sint, inde conicias, quod N v. 4 et 5 immutat. — 1—4. sensum fuisse puto: *εἰ μὲν ἔτυχεν, ἐφ' ὅσαις (τέχναις) οὐδ' ἐπήγγελται τοῦ τέλους τυγχάνειν, οὐ ῥήτωρ ὢν ὀρθοβολεῖ.* — Sed fortasse textus inde a primo versu congruit cum IX[2] fol. 42, fr. 11, v. 23 sqq. — 3. O: ‖ . . *πλε* —

τ̣]ης, ὡς ε[ὔ]λογό[ν ἐ̣σ̣τιν.
. τ . λη . το . υ [. . . . . τε-
χνίτης τοῦ [τέλους μά-
λι]στα [τυ̣]γχά[νειν καὶ
ν̣]ικᾶν? οὐ —

12—15 . . τω — ‖ ⁻ον . καντελ (νικᾶν?) — ‖ . μ . επιτο . πα . εν̣ — ‖ . . . . . ζειν τ̣ο̣ —

fr. IV.

1—19 ης προσε . . ‖ — εινουσιν θε ‖ — τῆς τέχνης ‖ — ον . ων [ο]ὕτως ‖ — τί θέλει τὸ προς ‖ — οὐ? καλεῖ δὲ ‖ — καὶ διη (vid. διὰ) τῆς ει ‖ — οις χρηστέ ‖ ον] — σει γὰρ ὁ ῥή ‖ τωρ] — καὶ παραι ‖ — σ̣εν . . . . ‖ — λ̣ περ[ὶ] τῶν ‖ — ἀποδε̣]ικνυμ[έ ‖ νων — ο]ύσης περὶ ‖ — των ἄρχεσ ‖ θαι — α . μάτων πα ‖ — ξ . αὐτῆς ‖ — ε . αι τῶν ‖ — ε . αυ ‖ —

fr. V.

. . σδετει . . . ε ὑπά[ρ-
χει]ν ἐν τῶι [τρόπ̣]ωι ῥ̣[η-
τ]έον καὶ τοὺς ε . . ολ . .
κ]αὶ ἐπὶ τῶν ἄ[λλ]ων [τε-
χνῶν ὁμοίω[ς οὗ]τ̣ο̣ς . Τ[οι-
γ]αροῦν ἐπεὶ Ῥ[ω]μα[ῖ]οι
κ̣αὶ Λά[κων]ε[ς ἄ]νε[υ] τῆς
διατριβῆς ⟨τῆς⟩ ῥητορικῆς
καὶ [τὰ] περὶ τῶν συμ[β]ο-

7. N: ησωσ . . αν . . σ̣σ̣. — fr. V, 4 sqq. = IX² fol. 41, fr. 10, quod N² significavi. — 5. N²: ομοιωσου. — 6, 7. N²: Ῥωμαῖοι et ἄνευ explet. — 8. τῆς N et O omittunt, addit N² —

λ]α[ί]ων οἰκονομοῦ[σι καὶ
πε[ρὶ τ]ῶν [δημοσί]ω[ν — ἐκ-
βε[βλήκ]ασ[ι γὰρ] τὸ[ν ῥή-
τ[ορα] — τονλοι . . . .
εικ . . . . ιν . . . . . ‖ λ —

fr. VI.

. . σ . ειστοις . ε . . . .
. . τοσασου . . . α . . . .
. . ιτας καὶ πιθα[νόν, ὅτι
προσ[π]εσεῖται το[ῖς?
τῆς [με]ταβάσεω[ς . . .
γὰ[ρ] λ . . λω νῦν προ[φέ-
ρειν? τῶι μηδ' υ . αρ . . .
ν[εσ]θαι τοὺς Ἐπικο[υρ . .,
ἐὰν ἐφ' ὧν ὁ λόγ[ος ἦν ἡ-
μεῖ[ν δ]εικνύωσ[ι]ν —

fr. VII[a].

4—15: αν . . . . ‖ φια . . . . α . ο . . . . ‖
ισμεντοι . . . . . γαρ ‖ β . . σ ἐστιν υπ . ταν . . . ‖ τῆ]ς
.άδος? . ριας και ‖ (N: ιλελ . . . ‖) ελι . αριστως οὐ-
? προςδ . ‖ . ουναικαιοι . . σιμητα ‖ (N: κα . ου .
τα . ‖) σ . . ασαλλας δι . σκαντ . ‖ ν . . υς δὲ μη . .
ατ . ‖ . . . . εμον . . . . . ται δ . . ‖ . . . . οναλιμη . . σοιε
. . . . ει προσεί[η τ]εχ[ν . . . ‖ — αν . . . του . . ‖

9. τὰ et συμβολαίων N[2] explet. — 10, 11. N[2]: μ . . . . ‖ ριτωνδημοσιων. — 11. O: ‖ πε . λεγωνο! — N: ‖ πειν˜ . ν
2. O: ‖ βεατ . ισασ. — 12, 13. N[2]: κασιγαρτονρητορα. — fr. VI, 5. . . ιιτεσκαιπ . . σια. — 6. O: τα pro το. — 7. O: ‖ τησαι . τα
. O: ‖ γαιλ. — 9. N: του pro τωι. — 11. N: ‖ και . φων.

fr. VII^{b}

= Col. VIII in exemplo Oxoniensi: repetitur in IX^{2} fol. 38, fr. 7. In N deest. Nihil fere legi potest.

fr. VII^{c}

tantum O servavit. Nihil nisi *ναυ[π]η[γ]ί[α* legere potui.

fr. VIII.

Legere mihi visus sum: *τ[ọὺ]ς [σọ]φι[σṭὰς ἀ]ρνη-[θῆναι]? — εἰρή[νη]ν π . . . ν ἔχει — Ἀθην[αίω]ν? — ‖ εἴθ' ὅτι κ — ι καθ[ὸ ‖ τοῖς ἂν — ‖ λοι τὸν — ‖ ἀναλαβεῖν — ‖ ἀγαθ[ῶ]ν, ἀλλ' οὔ? — ‖ αἴτιο[ι] κατα —*

fr. IX.

. . . . . ργατα . . σοφισ-
τικὴν?] δ' οὐκ ἀ[ṿ]αδεδεί-
χασι . μασδι . . . .
ασει . ιτοπαρα . . . . . .
ναι . . εσεπαγ . . . νελ . .
προσ[λά]βωσι τ[ὴ]ν ἐμπει-
ρί]α[ṿ ἔ]χοντα[ς, κα]ὶ πρὸς
αὐτ[ὰς] τὰς τέχ[ν]ας αἱ πό-
λει[ς] προσίενται, τὴν δὲ
ῥητορικὴν ἐγβάλλουσιν
ἔνιαι, καὶ τὴν μυρεψ[ι]κὴν
καὶ τὴν πορφυροβα[πτ]ι-
κὴν [ἐξ]έβαλλο[ν] ο[ἱ] Λά-
κωνε[ς· ὥ]στε λέγω[μ]εν

2. N: *ουκαλα*. — 4. O: ‖ *ασε . ιτοιγ*. — 8. N et O:] *αυτυ . τας*. — 11. O: *εκην* ‖ —

αὐ[τὰς] οὐκ εἶνα[ι τ]έ[χνας·
ἁπ[λῶ]ς τε τὰ[ς] β[λαπτούσας
ἢ δ[ο]κο[ύσ]α[ς] βλά[π]τ[ει]ν [ἐ]γ-
βάλ[λο]υσιν αἱ π[όλεις, ἀλ-
λ' οὐ διὰ τὴν α[ἰτίαν τα]ύ-
την φ[η]σὶν [νομιστέον οὐ-
κ] εἶνα[ι το]ὺς [κεχρημένους
τῆι τ[οιαύτηι τεχνίτας·
καὶ [γὰρ τοὺς ἐπ' ἰατρικῆι
κ]αὶ μ[ο]υ[σικῆι θαυ]μα-
ζ]ομέν[ους ἐγβάλλουσιν,
τάχ]α κ[α]ὶ φιλ[οσόφους —

27—35 O: ται γὰρ ο . . . . . ‖ — γανα . . . . ‖ — ν δὲ τ . ι . ν . ¦ — τῆς ἐπιχει ‖ ρήσεως —]ε τῆι ῥητ[ο ‖ ρικῆι — δι]ὰ τοῦτο . α ‖ — εν εἴτε διὰ ‖ — λει . ιι . ε . ¦ — ιην . . . ‖ —

fr. X.

. . . . . ενδ . . . .
¯ε . . . . τα . . ε . . . .
. . ντα . . . γσια . . . .
. τωμεν . . ιρο . . . . .
. . . ποδιαι . . ν . . . . .
. ου καὶ κ . . . α . . . . .
κων ἃς οὐκ ε . . . .
κατὰ μέρος ρ . . . .
προσπεσούσα[ς . . . .
χθ . . . . . . υστ . . . . . .

15. O: εν . . ‖ — 16. O: στεταβα. — 17. O: ‖ ηδ . κο . αιβλα¯τσ . νογ ‖ — 19. O: γ . υ ‖ — 27. O: ε ‖ — fr. X, 5. N: ταν pro ιαι. — 7. Λάκωνας? — 8. N: μεροσω.

π . ντον . σε . . . . αλο .
τεχνητασεχ̣ . . να . .
. $\overset{ε}{κ}$ρχεινοφ . . . ν̣κα . .
τῶν ἀνδρῶν . . . τῆς . .
πολε . ναμ . . . .
. ην ἀλλ' οὐδ[ὲ] το . . . .
γε . . . ἔξεσ[τι]ν? αλ . .
. . . . ω . . . ν . . . .   ‖ νουντωνκαιγ
πρ]ὸς συκ[ο]φάν[τας ἀλει-
φο]μέν[ω̣]ν . . . .   ‖ λειφομενων
. . . ητων . . . .
. . . .   ‖ ιδιουτεχνης
τ . . . .   ‖ ρητορεσκατα
ατ . . . . λλ . . . .   ‖ τουσιναλλα
. λσ . ντεριτα . . . .
τ . ημεντ . . . .   ‖ τ̱ες ημεντε
σ . ς κατ[ο̣ρθοῦ]ν ὅσο[ν ἐφ'   ‖ τορθουνοσονεφ
. . . ερ . . . . πελ . .   ‖ λειχρ . ν
αυ . . . . ι . . .
ον . αι πρ . . . .   ‖ προ⁻ρ . υν
δι . ε βουλῆς? . . . .   ‖ χνη
ἀλ[λ̣]' οὐκ α . ο . . . .
νη, [κ]αθὸ ἄν[θρωπος, ἔσ-
ται [ῥη]τορι[κός. Οὐ γὰρ
κα[θὸ] τῶν οὐ [τεκτονι-
[κῶν τις, ἀλλ' εἰ οἰκο-

11. O: ‖ πλν⁻ενεσε⁻ . . αλο . . ‖ — 12. O: ‖ τεχνηνασεχ̣ . υνα . ‖ — 13. O: ‖ . $\overset{ε}{κ}$ρχειν. — 17. N: ποσ pro ξεσ. — 19. O: σ̣υκι̣φαν — A versu 18. vel 19. huic paginae respondet IX[2] fol. 40, fr. 9, cuius lectiones usque ad versum 31 margini adscripsi. — 34. N[2]: ‖ ρησ . τον et signum interpunctionis praebet. — 35. N[2]: ουτεντεν.

Col. I. δ]ό[μ]ος οἰκίαν κα[τασκάπτ]ε[ι κα]ὶ [ζωγράφος γρυλλογραφεῖ] καὶ ναῦ[ν περιτρέπ]ει κυβερνήτης κ[αὶ ἰατρὸς ἄνθρωπον ἀποκτε[ίν]ει με[θοδ]ικῶς, μηδὲ ταῦτ' [εἶναι τ]έχνας ὁμολ]ογῶ[μεν ἢ] καὶ πάσα[ς, ὅσ]ας τέχν[ας] ὁ λόγος ἀ[ξιοῖ ματαίω[ν ἢ ὠ]φελίμ[ων εἶναι καθάπ[ερ] καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ. Αἱ δι[άφ]ο[ροι] τέ[χ]ναι τῶν [ἀ]λλήλ[ω]ν τελῶ[ν ο]ὐ τυγχάνουσιν, τοῦ δὲ τῆ]ς ῥητορικῆς τέλου[ς κ]αὶ φιλόσοφος καὶ γραμματικὸς καὶ διαλεκτικὸς παράξ[ει], εἰ μέν τι λέγομεν [εἶνα]ι τῶν [ἀπὸ τ]ῆς ῥητο[ρικῆς τὰ] ἐ[νθ]υμή[μα]τ[α, ο]ὐδὲ τα
. . ρεσ . . . . γαρτοκο
. . . . α . . . μ . . . . .

Initio huius partis moneo me non semper verba, quod saepe fieri non poterat, sed sententiam tantum non paucis locis exprimere voluisse. — Pictoris γρυλλογραφοῦντος vocem ex X^2 fol. 65 et 66, fr. 6 et 7 e. g. sumpsi, qui locus huic similis est. — 1. N^2: οιδομ (ιω supra) — 2. N^2: καιπ . . να — O: ‖ . . . . λιτο (illud καιπ in N^2 respondere vid: . λιτο in O). — 3. O: υκαι — 3, 4. N^2: περιτιεπει, N et O: ‖ . σει — 6. N^2: μεθοδικο — 10. N: ‖ οιματαιω . . οφελιμο . σ ‖ — O: ‖ οιματαιωι . φελιμο . ι . ‖ — 20. O: εγ . ‖ —

.... ικ ...... τέχνηṇ .. ντος .... υς τήν τ[ε] πλε[ο]ṇαζο]μένην ἱστορ[ία]ν κ[ạὶ τρι]βήν, ὅταν οἱ λε[γόμενοι τεχνῖται προσλάβωσ[ι]ν τῶν τελῶν τ[ι] ˉα ... υσιν τοτεδιạ .... ῥητορικοῦ πείθειν, [τ]έλο]ς ἐστὶ τῆς ῥ[ητορ]ικ[ῆ]ς οὐ τὸ πε]ίθειν [..... ἀλ]λ' ἕτερόν τι] καὶ τ .... ς

Col. II. .... με[ν· ọὐ π̣]εί[θ̣]ε[ι] δὲ ῥητορ]ικῶς ἀλλὰ [διαλεκτικῶ]ς [ἢ κατασκευ]ασ[τικ[ῶ̣]ς, [ὡς] καὶ Φρύνη καὶ [δι'] ὥρα[ς κ]αὶ μουσικῆ[ς] πε[ί]θει [μ]έν, οὐ ῥητορι]κῶς δὲ [ποιε]ῖται κα]τασκευάς. Εἰ [δ]έ πως δ] λόγος [δύ]ναταί τι προσά]γειν ἀ[λη]θές, τῶν ἀ[τ]έχνων οὐ[δὲ] εἷς ἐν τῶ[ι] τῆς τέχνης ἔργωι

26. N: τοπλε, O: τοηλ..ṇα ‖ — 31. N: τουσδιạ — O: του̍ε (τ supra υ) — 32, 33. O: ‖ ρητορικουσι...αλ̣.ε ‖ μεσστι — II. 1 sqq. = IX² fol. 37. 1 expl. N² — 2. O: τικωσαλλα — διαλεκτικως exhibet N² — 3. N: .λ.μη.... ‖, O: .\.ασ.... ‖ — 4. N²: κωσιοσκαιφρυνη — N et O: και..ωρα ‖ — 5. N²: μουσικῆς πείθει μέν, O et N: μουσικηι, O: περθει, N: ..ρθει — 6. N² in margine: ουρη | τορι | κως | δε | εισ — καθίστησι? — 7, 8. N²: δεπωσολογοσ — 9. N²: προσαγειναληθεσ — 10. N²: ου.θεισ.

νικ[ᾶ]ι τὸν τε[χ]ν[ίτην], ἐν
δὲ τῶι τῆς] ῥητορικῆς
οὐδὲ τοῦτο κ]αθ[ολικό]ν.
Ἐ[π]ὶ γὰρ ἐνίων [τῶν
στοχαστικῶν [ἔστιν] ὅ-
τε νικᾶι τὸν τεχν[ίτ]ην
ὁ ἄτεχνος, ὥ[σπερ καὶ ἐ-
π᾽ [ἰ]α[τρι]κῆς [ἀπ]ολ[είπε]σ-
θαι τὸν τ]εχ[νί]την [ἐφ᾽ ἑ-
νός τινος [τῶν κ]ατὰ μέ-
ρ[ο]ς [σύν]ηθες τῶ[ν μὴ ὄντω]ν
τεχ]ν[ι]τῶν πλ . . . .
αλ . . . την . . . .
ται δέ, [πρὸ]ς τίνα προ-
κείμενον· εἰ [γ]ὰ[ρ τὸν] ἄτε-
χνον ὁ λόγος λαμβάνει
τὸν οὐ διατριβικόν, τὸν
δὲ τεχνίτην τὸν ἀπὸ
τῶν διδασκ[αλε]ίων, οὔ-
τ[ε ἂν τὴν σο]φισ[τι]κὴ[ν εἰ-
κῇ τ[άξ]αι τέχνην οὔ[τ]ε
τὴν πο[λι]τ[ικήν· ὅ]τ[αν
δὲ κ[αὶ λέγῃ τὴν ῥητ]ορι-
κ]ὴν?? . . . .

12. N^2: *νικαι* — 13. N^2: *ῥετωιδετησ* — 14. N^2: *ποκαθολικονεπι* — 15, 16. N^2: *τωνστοχαστικωνεσ* — 17. expl. N^2 — 18. N^2: *ερκαι . . . . . τρ* — 19. O: ‖ *πα . . . κησ . . . τολ* — N: *σ* ‖ *ρ* — 20. N^2: *θαιτ . . . . χν* — 21. O: ‖ *νεοτινοστα*, N^2: *στωνκατα* — 23. O: ‖ . . *νηνωνπ* — N^2: *υνα . . . θει* — *ἀλλ᾽ ἀδύνατον?* — 24. O: ‖ *λα . . . τονλι* — 26. N: . . *υ . ατε* ‖, O: *εια . . . ατε* ‖ — 30. N: *διδασκομενων!*, O: *δ . δασκ . . . ιων* — 31. O: ‖ *νσ . ˉ . .* — 33. O: ‖ *τηνπο . . τα* —

Col. III. τὰ [πλεῖ]στα θεωρήμ[ατά ἐστιν ἀληθῆ, ψευδ[ῆ δὲ τὰ κατ]ὰ τὴν ῥητορική[ν, δῆλον ὅτι οὐ]δὲ τὴν φιλο[σο]φίαν τ[έχνη]ṿ [ῥητέο[ν] οὐδὲ τὴ[ν ἰα]τ[ρικὴν οὐδὲ τὴν μ[ουσ]ικ[ήν, ὅτι κατ' οὐδ]ὲν δὴ τῶν ὑ[π' αὐτ[ῶν κ]αταβ[ε]βλημ[έν[ω̣ν διη]νε[κῶς] ἔστιν [ε̣ὑρεῖν οὐκ εἴτε τι[ν]ὲς ἡμαρτήκασι[ν εἴ]τ[ε] τέχνη[ς ἀ[π̣άσης ἀστοχο]ῦντες π]ερὶ κε[νῶν καὶ ἀλ]ηθινῶν τῆς τέχνης θ[εωρημάτω[ν οὐθὲν ἐπίστανται, [εἴτε̣] ν[ομίζουσι]ν τοῦ διακρίνειν τὰ] ψευδῆ καὶ ἀληθινὰ] μηδ̲' εἶναι τέχνη[ν. Πρ]ὸς δὲ τὸ]ν [λέγοντα τὸν] ἄτεχν]ον ἐ[ν γ]ε[ω]μετρίαι . . τα . . λ [οὔ]τ' ἐπ[ι]στήμη- . . . . ο]ὔτε β[λ]έ[π̣]ειν . . . . καιτ . . εγει.

1—10. N et O: ‖ τητουστα — ‖ μ . . . . ε — (O: ‖ τ . . . . ε . τ) ‖ — ‖ ρο . τ — ‖ θε . . ουδετο (O: θε . ν̣τδετ) — ‖ ει . . απαντα — ‖ . . . . πλει — ‖ . . . . τουστα — ‖ αι . . μενη — ‖ . . . . α . ασκα . . . ‖ (O: ν̣ταιτας ‖) — 15. O: ‖ λ . . . . ιανε — 17. O: ‖ ουδε . ηναι̣ . . ι̣κ — 22, 23. O: τεχνο . ‖ μτ — 24. N et O: ‖ ερικε — 25. O: ‖ ρ . ν — 27. O: ‖ ταιτ — 29. N omittit!, O: γελλ . . . μη ‖ — 32. N: ‖ . . τ . . . . μετριαν̣ ‖ — 34. O: υτεβιει̣ι̣ειν ‖ — 35. O: τακαιτ . π . τ̣ ‖ —

Col. IV. . . . . γο . . ι̣ση . δὲ τ̣]ὰ συνέχ[ο]ντ[α] π̣ρότερον εἰρήκαμεν, εἰ[ρήκα]μεν [δ]ὲ καί, πρὸς τίνα] παρακεί[μ]ενον. Ὁ τεχ[ν̣ίτ̣]ης οὐκ ἀ[ρ]ν̣εῖται τεχνί]της ὑπά[ρ]χειν· ὁ δὲ ῥ̣[ήτω]ρ [εἰ] διάφ[ορ̣]α π[ο̣ιεῖ τοιαύτηι τε[χν]ῶν ἕ[ξει, ὥστε τοὺς μὲν ἐνκόπ[ω]ς ἢ μηδέπ̣]οτε [τυγχ]άν[ειν τοῦ τέλους, τ̣]οὺς δὲ σ[υ]νομο[λογεῖν τῆς τέχ]νης τὸ μ̣εθ̣ο[δικὸν ἔχειν, δε̣]όντως ἕνεκα] τούτου τέχνην τὴν ῥητορικὴν οὐκ ἐροῦμεν. Καὶ πάντ]ες δὲ τεχνῖται διὰ παν]τὸς ἀπ[οφθέγγ]ονται τὴν] τέχνην̣ [ἔ]χειν, καὶ ἄλλων ο]ὐκ ἀ[ρ]νουμένων ἀπιστ]οτάτω[ν εἰκὸς καὶ σοφ]ιστὰς ο[ὐκ̣] ἐπαρνηθῆναι, οἳ κ]αὶ φιλοσοφώτερον εὔχοντ]αι πρός τινας λόγους ποιεῖσθαι] καὶ ποίησιν] καὶ [π̣]ᾶ[σαν τέχνη]ν ἐ-

2. O: ‖ ρ̣ασυνεχηντ — 7. O: . διαφ . . \τισ . . . ‖ — 8. O: ωνο . . ‖ — 9. N: ενκοπ . ͻσ ‖, O: ενκοπ . ει ‖ — 10. N: ‖ . . . γ — ‖ δσσανο . ο ‖ — 12. O: ‖ ανηστο, N: ανη . το — μηχάνης? — 13. O: σον . . σενε ‖ — 17. O: απ . . ι . . . νται ‖ — ἀποκρίνονται? ἀποφαίνονται? — 21. N: ισιασεχεπαρνη ‖ — O: στασοχ — δεῖ μηδὲ σ. ἔχειν ἀ.? — 22. N: φωγε ‖ — O: φοτε ‖ — 25. O: κα . ια . . . . ινε ‖ — 25, 26. ἐγκρίνειν? —

μφα]ίνειν. Οὐ γὰρ διὰ παντὸς ο]ὐδὲ πρὸς πάντας ἄνδρας] τε καὶ πρὸ[ς αὐ]τοὺς ἐπαρνοῦνται τὴ[ν] τέχνην τὸν φόβον ἡ[γούμενοι πε[ρι]αι[ρ]εῖσθ[αι τῶν ἐξ [ἀν̣]άγκης ἀπατηθήσεσθαι προσδ[ο]κώντων. Ἀρ[ν̣οῦ]νταί τε τέχνην ἔχ[ειν] τ̣ὴ[ν ....]στι-

Col. V. κὴ[ν .... κὴν̣ .....ουσ.ιε[..οὐδ' εἶν[α̣ι] τῆς ῥητορικῆς ἴδιον· [τὴ]ν δ' ἐμ[πειρία]ν τὴν ἐν τοῖς πρά[γμ̣ασι]ν με[θ̣]οδικὴν καὶ [τὴν τούτων φ[ράσιν] [κ]α[ὶ ἕξιν οὐ π̣]αρη[ι]τήσ[αν]το [πώποτε, διατελοῦσιν [τ' ἐπ' αὐτῆι κομπάζον[τες ὡς Δημοσθένης. Μὴ [γὰρ ἀλλὰ κακῶς ἴστα[ιντ'] ἂν ἔνιοι κατα[ι]σχ[υνόμε-

27. O: αισ ‖ — 28. N: κτους ‖ — O: ντους ‖ — 30. N: φοβονπ... ‖ — 35. N: ‖ μ — O: ‖ εχ.....χε..τοι...υ ‖ — velut: τὴν ἐντευκτικὴν — V, v. 2—33 = IX[2] fol. 35, fr. 3. — 2, 3. N[2]: ουδειναι — 4, 5. N[2] explet, sed ἴδιον et ἐν omittit. — 6—8. N[2]: τηντουτωνφρασι.... ‖ ουγαρωνη.ατοπω.ο᾽. (superscr. π η ν) ‖ — 8. O: ‖ γαρη..ησ..το — N: ‖ γαρη.τησρητο! — 9. N[2]: σιντεπα — 10, 11. N[2] expl. — 12. N[2]: κακωνοσα.. ‖ σαν — 13, 14. N[2]: καταισχυνο.... ‖ περιτηστεχνησουδεν.

ν[οι π]ε[ρὶ] τῆς [τέχνης οὐ δέ]ον. Ἡ μέ[ν]τοι γ[ε ῥητορικὴ χάριν τού[του] τὸ μεθοδικὸν οὐ προσφερομ[ένη π[ῶς ἐ]δύνατο ν[ῦν παρίστασθαι; Διό[περ εὔ]δηλον, ὅτι τινὲς [ὀνειδίζουσίν τισιν τ[έχ]νην κ[α]ὶ ἰδιότητα π[ρὸς] τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἔχ[ε]ι[ν. Καὶ [ἐ]π' ἄλλων δὲ τε[χνῶ]ν ἢ [βλ]αβερῶν οὐ[σῶν ἢ δοκουσῶν ὀν[ειδίζου-[σίν τινες τοῖς ἐμποιοῦσιν οὐχ ἣν ῥητῶς] ἔχειν ἐ[παγγέλλονται δύναμιν, [ἀλλ' ἣν οὐδ' ἐθέ[λο]υσιν πε[ριγίνεσθ]αι. Πᾶς τεχνίτ[ης ἐπ]α[γγέλλεται τὸ τέ[λος π]ο[ιήσειν, ὁ δὲ ῥήτωρ [εὖ] ἐπα[γγέλλεται πείσει[ν. Οὐ] πᾶς τεχνί[τ]ης, ἐὰν ἔ[χῃ] φρέ-

14. O: ‖ νωνεητησ, N: νο.νει.τησ — 15. N²: τοιγερητορικηνχαρ — 18. N²: ‖ .ηπω..υν — N: ‖ νηπροσδυνατον — 19. N²: διοπ..ευδ — 20. N²: ‹ιζο...ντιωντε — 22. N²: προστασ — 23. N²: εχει. — 24. N²: επαλ....ετεχνων — 25. N²: λαβερειν — 26. N²: .νειδι.υσιντιη — N: εαν pro ον exhibet. — 27, 28. N²: ..ουσινουχηνηρη.. — 29. explet N². — 30. N²: ..ληνουδεθελε — N: ‖ δυναμιν.α — O: ‖...αμινγ — 33. O: ον ‖ —

Col. VI. νας, [ἐπα]γγέλλεται τὸ τέλ[ος] διὰ παντὸς π[οιήσειν. [Ο]ὔτε γὰρ ἰατρὸ[ς οὔτε κυβερνήτης [ο̣]ὔ[τε τοξότης οὔτε ἁπλῶς ὅσοι τὰς ἐπιστήμας οὐ παγί̣ους ἔ[χουσιν ἀλ]λὰ στοχαστικάς. Ὥστ' ἢ καὶ ταύτας οὐ ῥητέον εἶναι τέχν[ας ἢ καὶ τὴν ῥητορικήν. Ἐπαγγέλλεταί τε καὶ ὁ ῥήτωρ τὸ τέλος ποιήσειν. Ἐστὶ δ' αὐτοῦ τὸ τέλος, ὃ̣ φ]έρει τῶν π[ρ]α[γμάτων ἡ φύσις, οὔτε διὰ παντὸς κεί[με]νον οὐδὲ [μ]ὰ Δία κατὰ τὸ [πλεῖστ]ον. Ἀλλὰ πολὺ] μᾶ[λλον] τῶν μὴ ῥητόρων [τὸ] ἔρ[γον π]οιεῖ. Πᾶς τ]ε[χ]νίτης πολὺ πρότερον ἑαυτῶι περιποιεῖ τὸ] τῆς τέ[χ]ν[η]ς ἔργον̣ . . . . ροσ[. . . . . τ]ε̣χνι . . κ . . . . τατο̣ . τὸ̣ν συνήγορ[ο̣ν?, δι]ὰ τούτων̣] μὲν τῶ[ν] λόγων [καὶ τὴν ἰ]ατρ[ικ]ὴν ἐκ τῶν [τε-

6. O: παπ ‖ — 14. O: ‖ σ.ερειπ̣.νησα⁻. . . . . ‖ — 16. O: κεισ — N: ουδεναδιακα ‖ — 17. O: ‖ τατον — 19. N: ‖ ρων . . ερκ (O: ερι —). — 23. N: σχν . . . ‖ — O: ι̣σχηι . . ‖ — 26. O: ιμεντω . λεγωιλ̣ — 27. O: ‖ ξ. . ατρ . σην —

χυ̣]ῶν ἐ[κβ]ά[λω]με[ν, εἰ ἀρρωσ]τήσας [ἰ]α[τρὸς ἑαυτῷ ἄλλους π̣[αρ]ίστα[τ]α[ι ε]ὖ θεραπεύσαντας. Ὅ τε ῥήτωρ οὐδὲ [ἓν] τεχνικὸ]ν ἄλλοις ἐ[γ]χειρίζει, διὰ δὲ ἀγων[ιῶ]ν τὴν οὐδὲ ὡς ἀντακόλουθον κλέ-

Col. VII. πτει ἕξιν]. Ὥστε ῥητ[έον μη[δὲ τρι]βὴν καὶ τω .κ[.. εἶν]αι τὴν ῥητορ]ικ[ήν. Περιεπ̣]οίουν γὰρ ἂν τ̣ὸ διὰ τῆς τριβῆς πολὺ πρότερο[ν] ἑαυτοῖς. Πρ[ὸ τ[ο̣ῦ] καταβλη[θ̣]ῆναι τ]ὰς τέχνας βέλτει[ο]ν ἐρητόρευον, ἐφ' ο[ἷς δ̣]ὲ συνέστησαν χεῖρον. [Καὶ γ]ά[ρ, εἰ μὲν τοῦτ[ό] τις [ἀρνηθείη, πρ]όχει[ρο]ν̣. Οἱ γὰ[ρ μετὰ Δημ]οσ[θ]ένην [π̣ολὺ ἧττον ἤδη [κ]αταβεβ[λημένων τῶ]ν τεχνῶ[ν̣ ἴσχυον. Ο̣ὐ μ[ὴν] ἀλλὰ τῆς [ῥητορικῆς [ο̣ὐχ ὑπ̣]α[ρχ]ού[σης τέχνης, προσ[δ]εομ[ένης

32. O: ουδεαατεχν. ‖ — 33. N: ειραζειδι ‖ — VII, 2, 3 velut ἱστορίαν — 4. περιεποίουν duabus literis longius est. — 13.ˋ O: ‖ ..σοσ.ενηνι — 17. O: ‖ ρικησσ..γα.τον — N: ‖ ρικησσ ...⁻α.τον.

δ̣ὲ̣ τριβ]ῆς [οὐκ] ὀλ[ίγης κ]αὶ τοῦ πλείστου [διὰ φύσεως καὶ ἀσκήσε[ως δυναμένης μετα[σχεῖν — πῶς δ]ιὰ τοῦ[τό τι θ]αυ[μάσει]ς ν[ῦ]ν περ[ι]σώ[ζ]εσθαι; τί το[ί]ν[υν θαυ[μάσομεν̣], εἰ πρότερον μὲν ἐ[γένον]το μεγα[λ]οφ]υεῖς κ[αὶ φιλόσοφοι, μετὰ δὲ τὰς [εὑρέσεις τῶν τεχνολογ[ιῶ]ν οἱ [τοιοῦτοι; Τούτῳ [μὲν γὰρ τῷ τρόπῳ καὶ τὴν ποιητικὴ[ν καὶ τὴν ἰατρι[κ]ὴν καὶ [π]ολλὰς ἄλλας οὐκ εἶνα[ι τέχνας λέγωμεν. Καὶ [καθ’

Col. VIII. ἡμᾶς δ]ὲ φήσ[αι τις ἂν] ἀγαθοὺς] εἶν̣αι ῥή[τορας] ἀ̣λλ’ οὐχ]ὶ μόνον ἐ[ν τοῖς] πάλαι καιροῖς. Τὸ [δὲ τοὺς] σοφιστὰς μὲν [α̣ὖ ἰσχυκ]έν[αι πρὸ τῶν τεχν[ολογιῶν οὐ δείκνυ[σ]ιν, ἀ[λλ’ ὑπὸ] πο-

19. N: ⁻ολ . . . . ‖ — 23. O: ‖ . . ατου . . . ατ — 24. O: ‖ νιν — N: . . ντο ‖ — O: τιτον ‖ — Col. VII, 24—VIII, 20 = IX^2 fol. 36, fr. 4. — 26. N: ‖ μενσ̣ . . . . ριτο — N^2: μ̣ενεγεν — 27. N^2: καιφιλοσ — 28. N^2: ευρεσειστων — 29. N^2: οιτοιουτοι — 30. N: ‖ τουτων, O: ‖ τουτωλ — N^2: πωι — 31, 32. N^2 explet. — N^2: τὰς pro πολλάς! — 33. N^2 explet. — N^2 λέγωμεν omittens sic exhibet: ἀλλὰ καὶ καθ’ ἡμᾶς δ . . . . — VIII, 2. N^2: αγαθουσειναι — 3. N^2: ουχιμονονεντοισ — 4. N^2: pro καιροῖς etc. hoc habet πε ‖ ριτοτελ^{o} — 5. N et O: εν ‖ — 6, 7. N^2: ωνουδε —

λι[τικ]ῶν εἰ[σῆχθαι τ]ὰς τ[έχνας, οὐχ ὑπὸ τῶ]ν ἱστορικῶν φήσει] τις, ἀλλὰ βελτίους ε]ἶναι γραφαῖς οὐ περιειλ]ημμένας, ὥσπερ οὐδ' ἐν] πολλοῖς [γ]ίνεται τῶν βα]ρβάρων. [Νῦν δ' ἐπειδὴ πρ]ὸς ἅπαντας τοὺς λόγους ἀπ]οχρώντως δι]ει[λέγ]μεθα τοὺς ἠρωτ]ημ[έν]ους ὑπὲρ τοῦ μὴ εἶ]ναι [τ]ὴν ῥητορικὴν τ]έ[χν]ην, ἑξῆς ἀποψόμ]ε[θα τ]αχέως καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ τέχνην αὐτὴν εἶν[αι πρ]οφερομένους, οἷς κἂ[ν] αὐτῶν οἵ γε πλείους [μὴ π]ᾶσι τελέως συστοιχῶσι]ν, ἔχονται μὲ[ν τούτω]ν, οὐ τῶν πρὸς [τ]οὺς ..... π]α[ρ]αλελογισ[μέ...... ν χαρακτήρων ..... τοις. [Ο]ὐ μὴν ἀλλὰ τοιαύτης] προκειμένης] τῆς τῶν πολλῶν

8. N^2: *κωνεισηχ* — 9. N^2: *ουχυποτων* — 10. N^2: *φησειτισαλλαβε* — 12. N^2: *ουπερι* — 13. N^2: *ωσπερουδεν* — O: *ειvε* ‖ — 14. N^2: .. *ιντων* = *ἔστιν τῶν?* — 15. N^2: *προσ* — 16. O: *ε(α)υτοχρωντωσ* ‖ — 17. N^2: *δισι* — *τουσηρωτημενουσ* — 19. N^2: *την* — 20. N^2: *εξησαλλ* — 24. N: ‖ *οισ.σα..υτων*, O: ‖ *εισκα.αυτων* — 25. O: ‖ *ουσλ̣ .. λει* — 27. N: *νουπεριπροσ* — 28. O: *ακαλελογισιισ* ‖ —

ἀνθρώπ]ων [π̣λ]άνης κα[ὶ τοῦ] παραλογισμοῦ τῶν

Col. IX. ἀ]ποφαινομέ[νων] αὐτῶν τὰ] περὶ τῆς τέ[χ]νης καὶ τὴ]ν ἐπαγγ[ελί]αν τ[ῶ]ν ῥητορικῶν, ὡ̣[ς μέ]θοδον οὖσαν συναρτ[ῶσί τε] καὶ το]ῖς ἀξ[ιωτάτοις παραδιδοῦσιν, οὐ τὰ [ἐν πλήθ]εσι[ν κυροῦντα σ[υλλήψονται. Ἀγνοοῦσιν δ[ὲ κα]ί, ὅ[τι πέφυκεν οὐ[χὶ μό]ν[ον τὰ διὰ τέχν[ης μ]ὴ [περιγίνεσθαι χωρ[ὶς τ̣έ]χνη[ς ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ἀ[σκ]ήσεως μὴ παρακολου[θεῖν] χωρὶς ἀ[σκ]ήσεως. [Ἔοικε δὲ παραπλήσιά τ[ινα τῆι σ[ο]φ[ι]στικῆι κα[ὶ τῆι πολιτι[κῆι] προσόντ[α . .]δη π . . τρεποι . . . . τουσα πα . . εμη . . . . . ασπαι τω . ρη . . . . ἠπατη[μ]έν[ους] τέχνης περὶ ταῦ[τ' οὐχ ὑπαρχούσης καὶ πρ . . . .

33. O: τ.ανησκα ‖ — IX, 5. O: ‖ ανσυναργ — N: ‖ ανσυναρτο̣ — 6. O: ‖ . λισ — 8. O: ‖ κυρ...‑ρο‑... — 10. N: ου . . . . . κ . ‖ — O: .ν. . ναινε . . ‖ — 12. O: ‑.χνην ‖ — 18, 19. οὐ δὴ προτρέποντα τοὺς vel simile.

. . ιν του . . . . ν ῥητορικῶν ο . . ων . . . . καλεῖσθαι τέχν[ην κα]ὶ ἐπιστήμη[ν] συμβέβηκεν, πῶς [οὐ]κ [ἀ]π[όκρ]υ[φοι ἀλλὰ κοινα[ὶ εἰς ἅπ]α[ν]τ[άς? εἰσιν; Ἀλλ' ἐ[πει]δὴ μεγάλ]ης οὐκ ἔστ[ιν] ἀνατάσεως, χ]ρεία πρὸ[ς α]ὐτὰς [γ'] ἐπι]ένα[ι] τὰς τῶν κατὰ μέ-

Col. X. *ρο[ς] λό[γω]ν διακοπὰς [δέο]ν ἐ[πί] τινων προρήσε[ως κα]ὶ ἐπιρήσεως. Εἰ μὴ τέχνην μ[εθώ]δευον ὀ[ρθῶς, οὔποτ'] ἂν πολλοὶ [προ]σῄεσαν αὐ[το]ῖ[ς μισθοὺς διδόντες. Ἄξιον μὲν ἐπιστάσεως, μὴ δή πο]τε οὐχ ἕ[νε]κα τέχνης ἀ]ναλήψεως μόνον προ]σίασιν ἔνιοί τι[σι]ν ἀλ]λὰ καὶ χάριν τῶν [δι'] ἄλλο[υ] τ[ρ]όπου π[εριγι]νομένων, [ο]ἷον [δ]ὴ κα[ὶ τὴν] ῥητορικὴν παρα[σκευ]ά[ζ]ειν.*

26. O: ‖ *ρητορικωνω . ων* — 27. O: *τεχν . . . ν* ‖ — 29. N: *κ . . . . . υσ* ‖ — O: *κ . ιπ . . . υσ* ‖ — 30. N: *κοιν . . κ . . ται . . .* ‖ — O: *κοιναχ . . ιαιτι .* ‖ — 33. N et O: *τε* ‖ — 34. N: ‖ *γ . εν . τασπω .* — O: ‖ *ο . επατα . . ων* — X, 1. N et O: *οπασα* ‖ — 2. N: ‖ *. νεγ . . τινων* — 9. N: *ουχεωσκατε* ‖ — 14. N: ‖ *νων . ιον\η* — O: ‖ *νων . ιουλη* — 15. O: ‖ *. . ρικ . νεια* —

Ο[ὐ] μὴν ἀλλ' ἐπει[δὴ] ἐμ-
φ[αί]νει διὰ τῆς ὑπο[μ]νή-
σεως, ὡς ἄρα τοῦ πολιτι-
κο[ῦ] γένους ἐστὶν ἡ [σο]φι-
στικ]ὴ ῥητορικὴ [κ̣αὶ τέ-
χνη καὶ καταξι[οῦ]ται
μὴ ἄν ποτε προσιένα[ι
τινὰς, [ε̣]ἰ μ[ή τινες] τούτ[ων
μέθοδο[ι ἢ]σ[α]ν ἢ τέ[χναι], φη-
σὶν ἐν τῶι περὶ [τῆ̣ς] ῥητο-
ρικ[ῆ]ς Ἐπίκουρ[ος], ὅτι
τοῖς διατριβικοῖς οἱ π[ροσ-
ιόντες ἀπατῶντα[ι] κ[αὶ
οὐκ ἀ[π]εικότως διὰ τοι-
αύτην αἰτίαν· ὅταν γὰρ
ἀ̣]κούωσιν ἐν ταῖς δ[εί]ξε-
σιν καὶ πανηγύ[ρ̣]εσιν,
τῶ[ι μ]ήτε π[ερ]ὶ συμ[β]ο[υλῆς μήτε] περί τιν[ο]ς
τῶν [τῆι π]όλει συμ[φ]ε-
ρόν̣τω[ν] ε[ἶ]ν[αι] τὸ[ν λόγον οὐ-

Col. XI. θ̣ὲν ἢ τ]ὸν ὅρκον ὀμ[ω-
μοκότες ἢ κινδυν[εύ-

17. N et O: ‖ φ..νεινδια — fort. ἐπειρᾶτ' ἐμφαίνειν —
θο ν
23. N: ‖ τινασσυλ — O: ‖ τινασσιμ — 24. N: ‖ μεδοτο̣.συητε —
θο ν
O: ‖ μεδοτοσ..ητσ — 27 sqq. Eadem Epicuri verba IV[1], 3, 4 citantur sed ita, ut Philodemus nonnulla addidisse videatur.
π..ισυμε..
— 29. N et O: ‖ ουκανεικοτωσ — 33. N: ‖ των..τεπερι⁻ινως ‖ —
π..ισυμεον...
O: ‖ τωμ.ητεπεριτ...ς ‖ — 34. N et O: ‖ τωνν — 35. N: ‖ ..τω ....υντο — XI, 1. N: ‖ ε —

ον[τ̣ε]ς, εἴπε[ρ] εὐζ[ήλως ἀκο[ύο]υσιν [τῶν] πε[πραγμένων, ὅτι . πα . . . . π . . . . νε . . σεικ . . . σ . απο . . . . διακ[. . . . . τοῖς μὲν λε[γ]ο[μένοις οὐ προσέχο[υσιν, εἰ συμφέροντα [ἔσται ἢ οὔ, καὶ τὸ σύνολ[ον εἴ ἐστιν ἀλ]η[θῆ ἢ οὐκ ἀ[ληθῆ· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἤ[χου καὶ τῶν περιόδων κ[αὶ παρίσων καὶ ἀντιθέτων καὶ ὁμο]ι[οτελε̣[ύτων ψυχ]α[γ]ωγο[ύμ]εν[οι προσε̣]δό[κ̣η]σ[α]ν, ε[ἰ οὕτως] ἀ[ν̣τήχησαν], καὶ [ἐ]ν ἐ[κκλησί]αις [κ̣αὶ δ]ικα[στη]ρίοις ε]ὖ [ἀ̣]παλ[λ̣ά]ξειν, οὐ συ]ν̣ο[ρῶ]ντε[ς, ὅτι] ο[ὐ]δ' ἂν ἠν]έσ[χο]ντ[ο, εἰ ἐν ἐ]κ[κλη-[σίαις καὶ δικαστηρίοις [οὕτω λαλοῦντος ἤκουον· ὅ]θ[ε]ν [ἦλθον ἐπὶ τὸ] μισθο[ὺς] ἀνα[λίσκειν τοῖς σοφισταῖ[ς. Εἶτ' εὐ]θὺς ἐπι-

3. N: ευζι . . . . ‖ — 5. O: ‖ γμα̣ . . ωνου — 12. O: ‖ ολ — N: ‖ θα — 17. N: ‖ λο — O: ‖ λσ —; N: και . γο . . . ‖ — O: αιωγο . . ε ‖ — 18. N: ‖ . . . . . οδο . . ισινε . . . ‖ — O: ‖ ν . . . . ο̣δοι . . . ν . . . ε ‖ — 19. N: αι . . . . . . και . νε ‖ — O: κανχεν ‖ — 20. N: ‖ . . . . . μει — 22. N: ‖ . . τω . ντε . . . νο . δα ‖ — 23. N: κε . . . ‖, O: με . ‖ — 24. N et O: ‖ . . τ . . . . . οι —

γι[ν]ώ[σκουσιν, ὅτι] ἀπολ[ωλέκ]ασιν [τὸ ἀργύ]ριον. Οὐθὲν γὰρ αὐτοῖς σ[υντελε[ῖ]τα[ι] π[ρὸς τὸ προκ[είμενον ἀ]λλὰ πο[ρίζεται] τοὐναν[τί]ον. [Τούτῳ γοῦν] τῶι τρόπωι [φήσο-

Col. XII. μεν καὶ τὴν [τ]υμπανοτριβ]ικὴν τ[έ]χνην εἶναι τούτων, [ὧ]ν χάρ[ι]ν πρ[οσί]ασιν αὐτῇ [οἱ μυ]ρίοι [δι]άφ[ο]ρον ἐκ[π]ο[ρίζοντ]ες. [Ε]ἰ δὲ παράλογ[ον ἦ]ν ε]ἰπε[ῖν] „τῶν προσ[ιό]ντων εἶναι καὶ τούτοις καὶ φαρμακοπώλαις καὶ μυρίο[ι]ς ἑτέροις“, πῶς οὐχ ὑπον[οήσο]με[ν] παραπ[λησίως ἔχ]ειν ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς; Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ [π]ῶ[ς] γενέσθαι τινὰ συνε]ργία[ν] τι[νὶ τῶν ἐκ] τῶν διατριβ[ῶν ἀφεθέντω]ν; πῶς εἰπ[εῖν τινας εἰκ]ότως νὴ Δ[ία προ]ε[ιλήφα-

30. N: ‖ λ....τασιν — 31. O: σει. ‖ — 32. O: ‖ τελεσ — N: ‖ τελ..τα.πο...σ... ‖ κ — 32, 33. O: ισ.... ‖ τιισ — 35. O: τροπων... ‖ — XII, 2. N: ‖ δ — 3. N: οισνχαρ.ν ‖ — 4. N: τησ...ρι ‖ — 5. O: εκτοπ... ‖ — 6. N: ‖. εσ-ιδε — 6, 7. N: ον ‖. ιιιε..των — O: σν ‖. ιηση.ων — 7. N: προσ..νν — O: προσηνν — 11. spatium est quinque litterarum. O: μετοπα ‖ — N: μεταπα ‖ —

σιν ἐ[ν ἐκκλησίαις] οὐ
τέχνην πολι[τικῆς δ]υ-
νάμε[ω̣]ς προ[σλαβόν-
τας, ὥς τινες [τῶν πό-
λ]εμον [ἵσ]τ[α]μένων [τοῖς
διαλε[κτ̣]ικοῖς [ε̣ἰρήκα-
σιν . . . .]τες
ἀ]ν[τι]βλέπ[ειν καὶ ἐ]κλέ-
γειν καὶ τ . . . . τα
πεμπομένου[ς π̣ρὸς πό-
λει]ς κα[ὶ δυνασ]τὰ[ς] καὶ
βασιλ[έας . . . .]ν
δωρεὰ[ν καὶ] μὴ φοβ[εῖ]σ[ϑ̣]α[ι
με . αταε . υ̣πη̣ . και τοις
πε . ευσκαι . \η . . . . . .
. . ρου . πολλ[οὺς] ἰδ[ι]ώτ[ας
. . . . . . α . . . . . τῶ[ν τοι-

Col. XIII. ούτων. Οὐκ [ὀλίγοι] πρότε-
ρον ὄντες ἀ[δύνατο̣]ι
προσελϑόντες καὶ φιλ[ο-
πονήσαν[τ̣]ε[ς] ἐγίνοντ[ο
δ̲υνατοί. [Π̣ρ]ῶτον μὲν
οὐ πάντες ἀλλ' ἔνιοι κα[ὶ
χείρους ἀπο[φ̣]αινό[μενοι,

14. O: ‖ . αιτωνε — N: ‖ καιτωιγε — 17. O: ‖ τωσει — N: ‖ προσειπ — 18. O: ‖ . . σηνα . . . . λ ‖ — 19. mallem: ἐν δήμοις εἰ μὴ τοὺς — 24. N: ⁻ικο . σο . . . . . . ‖ — 25. O: ωι̣ ‖ — ϑαρραλέως? — 27. O: ‖ . . νκαιπ̣ — καὶ πῶς τοὺς μεταπεμπομένους? — 31. N: ‖ δωρεαι . . . μηφοβ . τσσ ‖ — O: ‖ . ωιελι . . . . φοληστα ‖ — 32. N: ‖ με . αταε — O: ‖ . εια . νε . υ̣πη̣ . καιτοισ ‖ — 33. N: ‖ πε — O: ‖ . . . ευσκαι . \η — XIII, 7. O: αινου . . . . ‖ —

παρ' ὅσο[ṿ γ]ε τοῖς σοφιστ[αῖς προσεληλύθασιν. [Ẹἰ δὲ καὶ λέγειν ἀγαθοὶ γίνονταί τινες, ἀλλὰ δι' ἄλλας αἰ-τίας, ἃ̣[ς] ἐν ἄλλοις τόποις εὐκαιρ[ό]τερον ὑπο[δεί-σọ]μεν. Ἄλλως δὲ καὶ δ[ι-α]τριβαῖς προσεληλύ[θα-σι[ν]. Ἐάν τε καὶ συγχωρη-θῆι τοῦτο, τὸ τέχνην αὐ-τὴ]ν ὑπάρχειν οὔπω συν-άγ]εται. Δυνατὸν γὰρ καὶ ἀσκήσει καὶ τριβῆ[ι πρὸς τοὺς ἐπιμελομέ-νους τῆς ἀσκήσεως εἰσι-όντας ἐνίους κρατεῖν τ̣]ῆς προ[θ]έσεως. Οὐκ ἂν τ]ῶν ἀφηγουμένων? [τ̣οὺς μ]ὲν πολλοὺς καὶ ἀγαθ[οὺ]ς ἀ]πε[τ]έ[λ]ουν [ἀ̣λ̣λ̣ὰ καχ]ε-ξεῖς. Κα[ὶ γὰρ νῦν] ὁρῶ[μ]εν παρ' ἐνίων ἀτέχνων ὄν]των πολλῶι πλείον[ας ἐνίοτε κ[αὶ] δυ[νατωτέ-ρ]ους ἐξι[ό̣ντα̣]ς ἢ παρ[ὰ τῶν ἐπ[ιστημονικῶς

α.
8. N et O: *τε* — 12. N: ‖ *τιασμεν* — 14. O: *τ̣ο̣μεν* — *ὑπο-γράψομεν?* — 25. O: *αδ.ουμενων* — 26, 27. O: *αγανησ* ‖ *. πευσ̣ . . ουν . δ . . . κε* ‖ — 27. N: ‖ *. πεχειουνα/* — 28. O: *. . σορω . σθα* ‖ — 31. N: *κ . . . . θ . ει . . . .* ‖, O: *κ . . δυ . . ν . . .* ‖ — 33. O: ‖ *. . να* —

Col. XIV. τοῦτο ἀκ[ριβ]ούν[τω]ν, ὃ μᾶλλον [ἀπο]φατι[κ]όν ἐστιν τοῦ μὴ εἶναι τέχνην τὴν ῥητορικήν. Φαίνεται δὲ τ[α]ὐτό, κἂν παρὰ τῶν [ἀτ]έχνων [λ]εγομένων ὀλίγοι μόνον [ἐξίωσιν ἀγαθοὶ καὶ [δυνατοὶ τέχνην οὐ μαθόντ[ες. Οὐ μὴν ἀλλὰ κἂν ἀσκήσει] νικᾶν, μὴ τέχ[νῃ] δ̣υνατό]ν̣, το[ὺς] μὲν ἐπιμελέστε]ρον καὶ ἐμπειρότερ̣]ον, τοὺς δ' ἧτ[τον ἀνασ-τρέφ]εσθαι καὶ δια̣ [τοῦ]τ[ο τ]οὺς μὲν μᾶ]λλο[ν], τοὺς [δ' ἧτ]τον ἀποτ̣]ελεῖν ἀγαθο[ὺ]ς [δε]ῖ. Οἵ τε ἀφ[έ]ντες τὰ τ[ῆς σ]οφιστικῆς [π]αιδί, νοῦν δὲ κοινὸ[ν] ἔχοντε[ς] τῶν τε νομικῶν ἐμπείρους κατασκ[ευ]άζουσιν καί, ἃ παρα[τετ̣]η[ρήκα]σιν ἐν δήμοι[ς] καὶ δικα̣[σ]τηρίοις], ὡς ἐνδέχετ[αι] μάλιστ', ἐ[κ̣τιθέασιν. Τῶν] γὰρ διδασκαλείων ἀμε]λοῦσιν ο̣]ἱ τοιοῦτοι̣, [τ]ὰ[ς] δὲ σο-

6. O: ‖ ρατων.υ.. — 7. O: μονον.δ ‖ — 15. N: ‖ ..ρεσθαι — 19. N: .αιαι — O: .αιδι — 28. O: ‖ ...σι —

φι]στικὰς ἀπρα[ξία]ς ἀναδι]δόντες κατ[α]τρίβουσιν, καὶ [σ]υν[όντες] δ' [ἐ]νίοτέ τισιν ε[ὐ]φυ[έσι] πρὸς τὸ λέγειν παραβ[εβ]ληκέναι π[ραγματικὰ] πα[ρ-

Col. XV. αγγέλματα, ὅτι] κα[τ̣ὰ τοῦτον] ὠφελούμενοι τὸ[ν τρόπ]ον δόξαν παρέχουσιν, ὡ]ς ὑπὸ τῶν σοφιστ[ῶ̣ν γεγ]όνασιν τοιοῦτοι, [π̣]έ[μπουσιν οἱ δημηγόροι κα[ὶ δικολόγοι τοὺς υἱοὺς [καὶ πρὸς σοφιστὰς ὡς μαθησο̣μ̣]έν[ους], ἃ κα[ὶ] αὐτ[οὶ διδαχθέντες ἀπετελέσθησαν δυνατοί. Πρῶτ[ο̣ν μὲν οὐ πάντες ἀλλ' ὀλίγο[ι κραυγάζουσιν ἀπ[ολ]ωλ[εκέναι τὸν χρόνον, [ὃν εἰς σ]οφιστοῦ πεφοιτήκασιν, καὶ τοὺς υἱοὺς ἐπὶ τὸν αὐτῶν ἄγουσι διδάσκαλον, τὸν δῆ[μο]ν. Ὅμως δέ, πόσον τ[ι] δ̣ύνανται

31. O: .δινιο̣ ‖ — 32. N: ε......προσ ‖, O: ενφυσισ.τοσ ‖ — 34. O: ‖ κεταιπο — XV, 1. N: κα...α..‖, O: και̣λ̣... ‖ — 5. O: ‖ .τοποειν — 6. N: ‖ πουσινοιμ.συνηγοροι!, O: ‖ τουσ.νειδημηι.οοι — 7. N: νιουσ̣.σ. ‖ — 9. O: ‖ .εμεν.τακα.λυτ — N: αλλααυτ... ‖ — 11. N: τ..τω.‖, O: πρωτω. ‖ — 14. N: χρονον....ο ‖ —

συνηρτημένοι διὰ τῶν διδασκαλε[ί]ων, βούλεσθαι [μ]ηδὲ [ṭ]οῦ[το ἐνίο]τε ῥηθῆναι [τοῖ]ς υἱο[ῖς̣]· οὐχὶ τεχνίτην ἐκεῖ[θ̣]εν ἀναλαβεῖν πολιτικήν· κἂν ἐργ]αστ[ήρι]ον δ' [ᾖ] τι, τὴν διατ[ρι]βὴν ἀσκήσεω[ς λόγ[ω]ν [δεῖσθαι, ἐ]ξ [ἧς τις ἂν πρ[οβιβάζεσθ]αι μάλιστα δύναιτο]. *Αὐτο*[ὶ δ' ἀφέντες] σοφιστικὴν ζηλο]ῦσι [τ]οὺς ἐν τῶι [ἀγωνίζεσθ]αι γενομένους καὶ] τὴν ἱστορίαν

Col. XVI. ἀ̣νειληφότας τῶν] πολιτικῶ[ν̣]. Ἔνιοι δ' [οὐ]δ' ὅ[λ]ως ἵνα [π]ρὸς πολ[ιṭ]ικὴν [δ̣ύν[α]μιν ὠφελ[η]θῶσιν, ἀλ̣λ' ἕ]ως ἂν τῶν κο[ι]ν[ῶ̣]ν καὶ καλῶν εἶναι δοκούντων μαθημ[ά]των μεταλάβ[ω]σι, πέμπουσι τοὺς υἱού[ς ὥ]ς πρὸς [τ]ἄλλα καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικούς. Ἐῶ γάρ, [ὅτ]ι καὶ πλ[αου...

22. N: ιδε... ιτερηθη ‖ — 24. O: εκειεεν — 28. O: αι . ‖ — 29. O: σοσαι ‖, N: σοσα . ‖ — 30. N: ‖ ....ο, O: ‖ ....ε — 32. O: εντωλ ‖ — 33. O: .... οα — XVI, 1. O: ‖ λ..ταγαση ....α..λιτι ‖ — 2. O: ‖ κωι.ενιοιδ..ωνωσ ‖ — 3. O: κηνα ‖ — 5. O: ‖ α — 11. O: εωιγαρ — N: σ..γαρ —

*νᾶσθαι τοὺς [ἀ]π[ο]στέ[λ-
λο]ντας οὐκ α[ἰσχυ]νθη-
σόμεθα λέγειν [δυσβλέ-
πτους ὄντας [τῶν̣] ἐπὶ
τὴν δ[ύναμιν ταύτην
τὴν ἔμ[πρ]α[κτον] προ[βι-
β]ασάντων. [Ὥσπε̣]ρ ἐμ [μου-
σικῆι καὶ γραμ[ματικῆι
παραδόσεις τ[ι]νῶν
ε[ἰσιν ἀγ]νοο[υμέν]ων, [οὕ-
τως καὶ ἐπὶ ῥ̣[ητο]ρικῆ[ς,
καὶ οὐκ ἀμέθ[οδ]ος ἡ με-
λέτη γίνεται. [Παρα]δό-
σε[ις] ἀγνοουμέ[ν̣ων δύ-
να[νταί] τ[ινες εἶνα]ι,
κἂ[ν̣ μ]ὴ κατά [τ̣]ιν[α] τέ-
χν[η]ν ἐνγίνω[νται. Κα-
τὰ [δ̣'] ἱστορίαν ἢ [π]αρα-
τήρησιν ἤ τιν[α τοι]οῦ-
τ]ο̣ν̣ τρόπον τ[ινὲς οὔ]τε
τὰς μελέτας οὔ[τε] με-
θόδους ποιοῦντ[αι φα]τι-
κῶν [μό]νον [προσάγειν*

13. N: ‖ . . *ντασδυ . . . . . . νο* . . ‖ — 16. O: *υ* ‖ — 18. O: *τιρορ* ‖ *ρασαντων* — XVI, 18—XVII, 10 = IX^2 f. 34, fr. 2. 18. N^2: *ωσπερενμου* — 19. N^2 explet. — 20, 21. O: *τηνων* ‖ *σ̣ . . . . . νοο-α̣* — N^2: *ισιναγνοουμε* — 22. N: *ρικην* ‖ — N^2: *ρητορικη*. — 23—25 N^2 expl. — 26. N^2: *δυνανταιτι . . . . ιναι* — 27. N: *καταγιν . . τ* . . ‖ — N^2: *καταιτ* — 30. N^2: *τοιουτο*. — 33. N: ‖ *θοδουσποιο . ν* — O: ‖ *θοδετεκαισυντ . . . τι* ‖ — N^2 suppeditat haec: *νταιφατι . . . μονοιδ* . . ‖ . . . *ιπ . . . . κη . . ωνεπι* — ipse nil intellego horum. — 34. N: ‖ *πω . . . . νον* — O: ‖ *κων . ανον . κ . . . . πι* ‖ —

Col. XVII. προειλημμένων] ἐπὶ τὴν τέ[χνη]ν. Ε[ἰ δ]ὲ καὶ περὶ το[ὺ]ς ἀληθινοὺς ἀγῶνα[ς τ[έχ]ν[η]ν [τὴ]ν σοφιστικὴν ὑπ[άρ]χουσαν ὁ [λό]γος θέλ[ει π]ροσβιβάζειν, καὶ περὶ ψευδῶν τ[ελ]είως ἀγων[ί]ζεται. Με[θ]οδικόν τε γὰρ] οὐθὲν [οἱ] σοφισταὶ παραδιδόασιν ἐν ταῖς μελέταις πρὸς μάθησιν τῆς ἐν [τοῖς] ἀληθινοῖς [ἀγῶσι δυνάμεως, οὐδ[... τι [σ]υμβάλ[λ]οντα.... π...ξιν ἔ[χ]ειν? ἢ [π]ότε? κα.. ογους ηισατ.....ι ε....θη τῶν πολιτι[κῶ]ν ἐμ]πειρία τεχνικοι.... ....φέρεται καθά[περ? ..τ....ετα ταυτ.... ......αστ.........

|

οὗτ[ο]ς ὁ λόγος [δ]ύν[ατ]α[ι κατασκ[ε]υ[άζ]ει[ν ἀ]ληθές] τι π[ρὸ]ς? [θ]ἄτε[ρον]· ο[ὕτω δὲ χ[α]ρισό[μεθα? καὶ συγ-

3, 4. N²: γω.ασταινη — O: ‖ τι — 5. N² explet. — 8. N: ‖ ναζεταιμεταδικον, O: ‖ ν.δεταιμε.ονκον — N² exhibet: μεθο — 15. O: ηιιοτε ‖ — 19. N: .εταικαθαι... ‖ — O: φερειτ.καθαι... ‖ — 27. O: λογοσσυν — 30. N: ‖ τωδεχ.ρ.σο — 30, 31. O: χ..ιχο .... ‖ ρω —

χ]ω[ρηθήσετ]αι ̣παρ' [ἡ̣μ̣ῶ]ν, [ὅ-
τι [οὐ]κ ἐ[κέκ]τη[ντο] τὴ[ν τέχ-
νην], ἐπειδὴ τ[ὰς μὲν λε-
γο]μένας τεχνολ[ογίας

Col. XVIII. πρόδη]λον ἀ[̣ποτελεῖ]ν
αὐτο[ύς], ταῖς δ' ἐπι[σ]τή-
μ[αις τ]αὐτὸν δυναμένας
τέ]χνας μηδ' ἀρχὴν ἔχει[ν.
Καὶ δύναμιν [κ]αὶ τεχ[νο-
λ]ο[γ]ίας ἀναδιδόντες
ἐπ]έρ[γ]ους ἀναδιδόναι
χάριν [ἀ]πάτης τῶν ἐ[̣ν-
τυγχανόντων ὡς οἱ
Χαλδαῖοι καὶ μάντεις·
ἴσως δὲ καὶ αὐτοὶ πλανώ-
μενοι. Πρ[ο]σάγεται τ', εἶ-
πε, [π]αρὰ τ[ὸ τέ]χνην εἶναι
τὴν σοφιστικὴν τόδε·
κα[ὶ τῆ]ς π[ολι]τικῆς [ε̣ἶ]ναι
τέχνην, [καὶ α]ὐτοὶ σ̣πεύ-
δουσι[ν, εἴ τις ἠ]μ̣έλλησεν,
τ[οὺς] δυ[νατ]ῶς καὶ [σ̣]υν-
ε[τ̣ῶς] λέ[γοντα̣]ς ἐν δή-
μοι[ς] καὶ δ[ικασ]τη[ρί]οι[ς ὡς
τεχ[ν]ικο[ὺς ἐκεῖθ]εν ἀ[νά-

31. N: ‖ σο......αιγαρηλ.ν — 32. O: ‖ τ.ικο — 33. O: ‖ ....πειθητ — 34. O: ‖ ..μενλστ..νολιτ — XVIII, 6. O: ‖ .οσιασ — 7. N: ‖ ...ιουσ, O: ‖ ..εριουσ — 17. O: ‖ δουσιον — 18. O: ‖ τ...δυιρ — 19. N: ‖ ε-..\ει......υδην ‖ — O: ενδην ‖ — 21. O: ‖ τεχ.ικω —

γειν· καίτ[οι ταὐ]τὸ πρὸς τὴν ῥητορ[ικὴ]ν ε[ἰρηκώς, [ἐὰ]ν ἐ[ν δήμοις καὶ δικασ[τ]ηρ[ίοις ἀδυνατῶσί τινες [ἀ]ν[αστρέφ]εσ[θαι. Μέτ[εστι] δ[ὲ τοῖς] δια[τριβικοῖς [ο]ὐδ[ὲ] ἓν τῆς ἐν ἐκεί[ν]οις ἀρετῆ[ς]. Οὐ μ[ὴ]ν [ἀλλ]ὰ κ[α]κῶς ἐρεῖ τις [ἡ]μᾶς λέγειν καὶ παρ' ἀ[δι]αληψί[α]ν τοῦ [τὰ πο[ῖα] διὰ τέχνης καὶ [τὰ ποῖα χωρὶς τέχνης περιγ]είν[ε]ται. Καὶ γὰρ [τ]ὸν . λ . . . ν λεγόμενον ἐ[νί-

Col. XIX. οτ[ε] πάντε[ς ἐπισ]τά[μεθα καὶ καταχρώμεθα [δ]ὲ πολλάκις ἐν τῇ συνηθεία[ι] τῷ τῆς τέχνης ὀνόματι, καθάπερ καὶ ξύλα [συ]νδεῖν ἐνίοτε καὶ β[ασ]τά[ζει]ν καὶ πονηρεύεσθαι τεχνικῶς λέγομεν, καὶ νῦν ποιεῖν ἡμᾶς οὐκ ἂν ῥαιδίως τις ἀθετῆσαι. [Τ]ὰ δ' αὐ[τὰ πα]ραπλ[η]σίως [ἐ-

24. O: ‖ κωσ\σνε — **26.** N: ‖ . ηνεσι — **30.** O: ‖ μσνλ. . α — **36.** O: λεγομενεν ‖ Dieterich amicus legit τὸν „ἄλογον“ — XIX, 1. O: παν . γοσσε . . ταια ‖ — 11. N: αθε . ησει . α ‖, O: αθετησα . . α ‖ — p. XIX, 11—XX, 3 = IX² fol. 33, fr. 1 — 11, 12. N²: τα . αυ . α . α —

φ]αρμ[ό̣σει κ]αὶ ἐ[π]ει[δὰν δυ[σ̣εφίκτω]ν τ[ὸ]ν μὲν [ἄ̣τ]εχν[ο]ν λέγ[ω]μεν εἶναι, τ]ὸν [δὲ] τεχν[είτη]ν. Ὥσπ]ερ ἰ[δ]ὼν ἄγαλμα [κα]λὸν εἴ]παις [ἂ̣]ν χωρὶς λόγου τέχνη[ς ἔργ]ον εἶναι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐρεῖς ἱστ[ορ]ῆσα[ι τ]ὰ τῶ̣ν πολιτικῶν ἔργα. Εἰ μὲν οὖν] ἐπὶ τῶν συ[ν̣γραμμ]άτων [τα]ὐ[τὸ τ]ετάχασιν [ο]ἱ πανηγυ[ρι]κ[ο]ὶ ῥήτ̣]ορε[ς] ἀξιούμενον, οὐ πιθανόν ἐστ]ιν, εἰ καὶ χωρὶ]ς λόγου [γ]ν[οίη] τις, ὅ]τι τέχ[νη]ς ἔργα ταῦτ' ἐσ]τιν. Ε[ἰ δ' ἐπὶ] τῶν πολιτικῶν ἔργ]ων [ταὐ]τὰ τ[ιθέασ]ιν, οὐ[δ' ὅλως ἂν ὁ μὴ περὶ τούτ]ων τὸ[ν̣ ν]οῦν ἔχω[ν] τ[έ]χνην [ἐμφ]αίν[ει]ν [δόξειεν καὶ

13. N²: *μοσεικαιεπ* — 14. N: ‖ *αυ . . . . . . υτηνμεν* . ‖ . *εχνην* — O: ‖ *δυε . . . . . υτ . νμσ . λ* ‖ . *εχν . ν* — N²: *τωντονμ* — 15. N²: *λειπω* — N et O: *λεγο* — 16. N²: *χνειτηνω* — 17, 18. N²: *μακαλονε* — N: . . *νοι* ‖ — O: . *θλον* ‖ — 19. *ἔργον* in N et O suprascriptum erat (N: *τον*), N²: *τεχνησερ* — 20. N² omittens *ἐρεῖς* exhibet: *ἱστορήσεις τὰ πολιτικῶν ἔργα . τ* — O: *σα* ‖ — 22. O: *συλ* ‖ — N²: *τω . . υτ* — 24. O: ‖ *χασινμπανηγυ . . κχιρη* ‖ — N: ‖ . *ασιν . ιπανηγυ . . . αιρη* ‖ — N² explet *ρητορεσ* — Idem pro *τετάχασιν* habet: *τεΞαν . . . ν* — 26. O: ‖ . *γ . . . ιουσ* — N²: *πιθανισεστ* — 27. N²: *ρισλογουγνοι* — O: ‖ *λ . . . . σλογου . νωντισ* ‖ — 28, 29. N²: *ταυτεστι* — 30. N²: *πολειτικωνει* — 31. N²: *τιθεασινουδσ̣* — 32. N²: *περιτ* — O: *ωντολ* ‖ — 33. N²: *νουνεχονπερι* —

Col. XX. δ]ύν[α̣μιν, οὔ]τ' ἂν μ[έ]θ[ο̣δον ἐν[κρῖναι ῥ̣]ᾴ̣[δι]ον ἣν ἀνάσκητον οὐδὲ ἀπείραστον τελείως. [Ὥ]στε κἀντυχ[εῖ]ν ε[ἰ]πεῖν, ἕως ἄν τις ἐνεχθῇ πίστις ἀναγκάζουσα τα[ὐ]τὸν ἐπὶ τούτ[ο̣υ̣] τε καὶ τῶν παρατεθέ[ν̣]των [προ]σδέξ]ασθαι, δι[ότ]ι δ[οκ]εῖ μόν]ον ἔχειν ἀξιοπιστίαν τὸ] ἐπιχείρημα, πλεῖο[ν δὲ ο]ὐδὲ ἕν, εἰ μὴ τέχν[ην τιν]ὰ τῶν πισ̣τ[ῶ]ν [φα]μ[εν αὐ]τῶν, ὃ ποιοῦσιν ο̣[ἱ] ἐ[κεῖ δι]δ̣αχθέντες. Ἀλλ' [ο]ὐ μ[ό̣νον] ὁ μὴ μαθὼ[ν τὴν] τέχνην] ἀδυνατεῖ [τὰ τῆ]ς τ]έχνη[ς] ἔργα συντε[λεῖ]ν ἀλλὰ κα[ὶ] τὰ δι' ἀσκήσ[εως κα]ί τινο[ς] ἱστο[ρίας κα[ὶ πα]ρατη[ρή]σε[ως ἀδυνατεῖ ποιεῖν ὁ τούτων ἀμ[οι]ρήσας, [ὅτ]αν τε [π]α-

1—3. N² hoc exhibet, quod quomodo textui Oxoniensi respondeat, non video: ‖ . . . . . ω̣σεπα . αλ — ‖ . . . . . . αλλατο — ‖ . . . . . . ν̣αλλ . τ — 1. O: ‖ . υν ιν — 2. N: ‖ δ . νεμ — O: ‖ δοι . εν — 4. O: αστε ‖ — 10. N et O: ν̣ειδ . σ̣ει — 13. οὐθὲν correctum in οὐδὲ ἕν — 14. N: ‖ . α⁻ωπι . . τ . ν . . μ̣ . . ‖ — O: ‖ . ατωντισπ̣ . ν — 15. N: σιν . ε . . . ‖, O: σινο̣ . . . ‖ — 17. N: ‖ . . σο . . ημαθω — O: ομημασωσ — 22. O: ‖ κ/ . . ρατη . . σε — N: ‖ κα . . ρατηνπερι — 24. N: παντε . . α ‖, O: . . αντει . δ ‖ —

ρατηρήσῃ, φήσω, τὰ τοῖς ὄχ[λοι]ς μάλιστ' ἀρέσκοντα καὶ τὴν τριβὴν περιποιήσηται καὶ τἆλλα προσ[ε]νέγκηται — τά[χ'] ὡς τ[έλει]ος οὐδ[ὲ] ἓν προσδεηθεὶς ἄκρως ἐν τοῖς τ[ρο]πικο[ῖς] ἀ[ν]ασ[τ]ραφήσεται — καὶ τὰ πράγματα τὴν τούτου παρέσχηται καὶ [σ]υμπα[ράγη]ται

Col. XXI. *πίστιν. Ἐκεῖνο [δ]ὲ μᾶλλον ἔμβριθές ἐστι τεκμήριον τοῦ μὴ πολιτικὴν τέχνην εἶναι τὴ]ν σοφιστικήν, ὅ τις ἂν φήσει]εν ἀντιστρέ[ψ]ας· εἰ τέχνη τίς ἐστιν ἐκε[ίνη, ταύτης ὁ μαθὼν τὰ[ς τ]εχνολογίας εἰς δῆμ[ο]ν ἢ δι]καστήριον λεγέτω παρελθών. Τὰ μὲν οὖν εἰρημ]έ[ν]α τ[ισ]ὶν ὑπέρ τε τοῦ τέχ]νην εἶναι τὴν ῥη[τορι]κὴν καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ [τέ]χνην τοῦτον ἡμῖν ἐπ[ε]σκέφθω τὸν τρόπον.*

30. N: ‖ *τ . . . ροσ* — XXI, 1. O: *ουεμαλ* ‖ — 6. N: ‖ *κ . . . . εναντισ . αιγα .* ‖ — O: — *εναντιστρετασ* ‖ — 10. O: ‖ *π . . κ* — N: *λεγο . αν* ‖ — 12. N: — *λε‾αττειν*, O: — *λε . ατηιν* —

Τ[ῶν δ'] ἡμετέρων τοὺς λ[έγο]ντας τὴν ῥητορικὴν τοῦ [μ]ὲν γράφειν λόγους καὶ ἐπι[δ]είξεις ποιεῖσθαι τέχνην εἶ[ναι, το]ῦ δὲ δίκας λέγειν καὶ δη[μηγορεῖν οὐ τέχνην, ταύτηι τις ἂν [μέ]μ[ψ]αιτο δε[ό]ντως, ὅτι [τὴν] σοφιστικὴν μόνη[ν ἐο]ίκασιν οἰομέν]οις κα[λ]εῖσθαι ῥητορικὴν τήν τ' α[ὖ] ῥητορικήν φασιν τούτων μὲν εἶναι τέχνην, [ἐπ]ει[δ]ὴ δ' ἐπαινέσας α]ὐ[τήν τις] ἢ ὅλην δόξα[ι ἂ]ν τὴν σ]οφιστικὴν τέχνην καλεῖν ἢ τ]ὸ τῶν ἐκτε(ι)θεικότων] τοῦ [δ]ίκας λέ-

Col. XXII. γειν καὶ δημη[γορεῖ]ν οὐ τέχνην, πάλιν ἐ[γκα]λέσειεν, ὅτι τῶν ζητουμένων τι κατὰ τὸν τρ[όπον συνεχόντως παραλελοίπασιν. Λέγω δὲ το[ῦτο, εἰ τοῦ δίκας λέγειν εὖ καὶ

18. O: ‖ λο . . ντασ — 21. O: ‖ τεχνηνειφ . . — 23, 24. N: ταυτην ‖ πολι . . . . καιτοδε . ιι ‖ — O: ‖ τισανλ . μ . αιτο — 26. O: ‖ μονηλ . αι — 27. O: ‖ λοισ — 31. N: ωληνδ . ξα . ν ‖ (α suprascr.) — O: κηολην δοξ . . ‖ — 33. O: εκτει ‖, N: εκ . ει ‖ — XXII, 6. O: τοποι . . . ‖ πότερον? τὸ ποιόν?

δημηγορεῖν τέχν[η] τις ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν. [Οὐ] γὰρ εἰ τὴν σοφιστικὴν συ[μ]βέβηκεν οὐκ ε[ἶ]ν[αι] περ[ὶ ταῦτα τέχνην, ἤδη δέ[δ]εικται τὸ μηδ᾽ ἐ[ξ ἄ]λ[λης αὐτὰ μεθόδου παρα[κολουθεῖν. Οὐδὲ γὰρ [ἡ πίστις, ἣν παρατεθε[ίκ]ασι, περὶ τὸ [τ̣ο̣ιο̣]ῦ[το] τά[χ᾽ ἔστιν ἀλλὰ μόν[ον περὶ τ̣]ὸ [χ]ωρὶς τῆς ῥ̣η[το]ρ[ικῆς τινας φύσιν καὶ τ[ριβὴν εἰσενεγκαμέν[ου]ς δίκας λ̣έ̣γ]ειν κα[ὶ δ̣ημη]γ[ορ]ε[ῖν, οὐκ α[ὐ]τού[ς]. Τἆλλ̣[α] δ᾽ ἐκ[τεθ[ε]ίκασιν καίπερ ἐπιβά[λλοντες οὐδὲ τὴν ἀπόδειξ[ι]ν τὴν ὑπὲρ τοῦ τὴν σοφιστικὴν περὶ τὰ[ς λογογραφίας καὶ τ[ὰ̣]ς ἐπ̣ιδείξει[ς] τέχνην ὑπάρχειν, ὡς ἔσται φανερόν, ἐπ̣ε[ιδάν, ὡς ἡμεῖς κατ[ασ]κευάζομεν, παραθῶ[σίν ποτε παρὰ τῶν ἀν[δρῶν̣] κα[ὶ

10. O: συεσβε ||, N: λβε || — 12. O: ηδη (suprascr. in p
η : δε) — 16. O: θελ . α || — 17. N: περιεσο . . . . . ⁻ολ̣ι
περιτουσ̣σ̣υ . . τασ . || | 19. O: || ⁻ουωρισ — 23. N: || ουκα . τι
. δεκ . . ||, O: || ουκα . τοταλ . . δεκ . . || — 29. O: || ξειν — 3
αυι̣ . . υκα || —

τὰ μ[α]ρτύρια· [ὅ]τ[α]ν [δ' ἀδια-στόλως, ἢ τε[θεί]κα[σιν εἶναι

Col. XXIII. τέχνην τὴν ῥητορικήν, λέ[γωσι]ν καλῶς [ἐπισε-σ[η]μαγκέναι περὶ τῶν καὶ ὑπ' αὐτῶν παρα[λ]ε-λειμμένων, ὡς ὑποδ[ε-δείχαμεν, τὸν ἔλεγχ[ο]ν περιέχουσιν. Τὸ δὲ Πο-λυαίνο[υ] λεγόμενο[ν] πε-ρὶ ῥητορικῆς [ο]ὐ[χ ὑπ]άρ-χον Πολυαί[ν]ου, καθάπερ ἐνεφανίσαμεν, καὶ [αὐ-τὸ] τὸ τῶν παρατεθει-μένων ἐπισεσ[υ]ρμένον πα]ρίστησιν. [Οἱ μέ]ντοι λ[έ]γοντ[ε]ς αὐτὴ[ν] τέχνην, προσδεομένην δὲ φύ-σεως καὶ τριβῆς [οὐ]κ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀ[νάλη]ψιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους, παντελῶς καὶ τῆς ἀληθ[είας] καὶ τῆς κ[ρ]ίσεως τῶν καθη-γεμό[ν]ων διαπεπτώ-

34. N: ριασ........, O: μουτιριαιτον....λ ‖ — 35. N: ολω.ντεσηκα.., O: στολωσητε.νκ.ι.. — XXIII, 2. N: ‖ πσ. .ν, O: ‖ λε...ιωνκαλωσσ.πε ‖ — 11. O: καιιαι ‖ — 12. N: .πο — Us. Epic. p. 416. καὶ ἤδη τὸ ἀπὸ τῶν π. ἑ. π. — 15. : ‖ λογοντασαυτησμεχ — N: αυτη.τεχνην ‖ — αὐτῆς mihi non ›tum videtur.

κασιν. Οὔτε γὰρ τὸ πλεοναχὸν διέστειλαν τὸ τῆς ῥητορικῆς — διὸ καὶ τὴν πᾶσαν ἐν τοῖς λεγομένοις ἀναδέχονται κύκησιν — ὡς [τέχ]νης τε σχ[εδὸν τῆς σοφιστικῆς ο[ὔσης, τῆς δ̣[ὲ] καλουμένης ῥητορικῆς [ἧτ]τ[ο̣ν̣], ἃ λέγουσιν, ἐκτεθε[ί]κασιν. Τῶν τε περὶ τ[ὸ̣ν Ἐ]πίκουρ[ον

Col. XXIV. ἀποφ[αι]ν̣ομένων τέχνην̣ [εἶν]αι τὴν σοφιστικὴν τ[οῦ λ]όγους ⟨σ⟩υγγράφειν καὶ ἐ[π̣ιδε]ίξεις [π̣οι]εῖσθαι, [τοῦ δὲ] δίκας λέγειν καὶ δ[ημη]γορεῖν οὐκ εἶναι τέ[χνη]ν, τὴν σοφιστικὴ[ν οὔ]τοι τέχνην φασὶν [ε̣]ἶ[να]ι — τῶν ὑστέρων ὁμοίως εἰρηκότων οὐδεμία[ν] εἶναι τῆς πολιτικῆ[ς δυν]άμεως τέχνη[ν, εἰ κα]ὶ καταλ[εί]πουσί τ[ινα πε]ρὶ αὐτ[ῆς] ἐπιστή[μην. Ψε]υδῶς δ̣ὲ κατὰ τ̣ὴν [π]ρόχειρον ὑ[π̣'] αὐ-

32. O: . . τωλ̣αλεγον ‖ — XXIV, 11, 12. N: τηνπολι ‖ τικην, O: τησπολι ‖ τικα —

τῶ[ν τάτ]τεται καὶ τ[ὸ τὴ]ν σοφιστικὴν μὴ προσδεῖσθαι φύσεως καὶ [τριβ]ῆς εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀνάληψι]ν, ἢ [καὶ] φιλοσοφίαν ῥητέον [οὐδ]αμῶς πρ[οσδ]εῖσθαι τούτων. Τὸ [γὰρ] τεθὲν ὑπ' α[ὐ]τῶν τὸ τῆς γραμματικῆς καὶ ἀνομοίως, ὧι θέλουσι, καὶ κατ' αὐτῶν ἅμα κεῖται. Καθάπερ γάρ [φ]ασιν εἶ[ναι τέχνην αὐτῆς, προϋποκεῖσθαι δὲ φύσιν, [οὕ]τως καὶ [ἐπὶ] τ[ῆς ῥητορικ]ῆς. Ἐπὶ δὲ [τ]ῆς γραμματ]ικῆς χρείαν ὑπάρχειν] τρι[β]ῆς πρὸς τ[ὴν

Col. XXV. ἀδιαλ[ηψ]ίαν (sic!) αὐτῆς, οὐ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τέλους. Ὥστ' εἴπερ ὁμοίως [λ]εκτέ[ον] καὶ ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, καὶ ταύτην ῥ[η]τέον προσδεῖσθαι φύσεως καὶ τ[ρι]βῆς πρὸς τ[ὴ]ν ἀνάληψιν τὴν ἑαυτῆ[ς]. Ἐπεί τέ φασιν φύσε[ως δ]εῖσθαι προσ[ώ-

19. O: και.ι.‾ισ ‖ — 21. N: ‖ ..υπε — 22. O: ‖ τεονσ.λαμωσ — 24. O: ‖ θενυταστων — 28. O: ‖ περγαρσ.ασιν — 33. O: τρικησ — XXV, 1. Corrigendum ἀνάληψιν, O: αδιαλιιφιαν —

πω]ν [ὑπ]όκρισι[ν καὶ τὸ]ν χερῶν συμπαθῆ [ὑπτ]ιασμὸν πρὸς τὸ εὐ[τύ]πωτον εἶ[ṿαι] ἐπὶ [τὰ δ]υνάμενα πε[ί]θειν, [τὴ]ν δὲ τρι]βὴν [καὶ τὴν ἐξ αὐ]τῆς ἕξιν [ẹἶναι ποριστι]κὴν τῶν πρὸς [το]ὺς καιρούς, στοχασ̣[τικ]ὴν [τῶν] π̣ροσώπων, πολ̣λοῖς πα[ρακ̣]ολουθητικ[ή]ν, καὶ [ἐ]φ' [οἷ]ς πολλάκ̲]ις κάκ[ιοṿ] σεμ[νύνεσθαι, — καὶ μ[ὴ]ν θαυμάζω [ἔγωγ'], εἴ τι τῆι τέχνῃ πα[ρẹί]κασιν. Οὐ μὴν ἀλλ' αὐ[το]ύς γε χρῆν, ὥσπερ ἁπ[λῶς] „φύσις καὶ τριβή" παρατ[εθε]ίκασιν οὐ πρὸς τὴν [ἀ̣νά]ληψ]ιν αὐτῆς ἀλλ[ὰ πρὸς τ]ḥν ἐ]πιτυχίαν [τοῦ] τέλου[ς, οὕτως ὑπόδειξι[ν πο]ι[εῖσθ̣αι] ἡμῖν, τίν[α] π[ọτ' ἐστιν, ἃ] πρὸς τὴν ἀνά[ḷηψιν αὐτῆς συνεργεῖ, κα[ὶ εἰ τέχνης ἐστίν, [πῶς δύναται ποι-

11. N: ‖ ῀ον . ., in prima litt. suprascr. χ, O: ‖ κον . . μοι . ρισι . . . . . ịνχε — 12. O: ịị . . νιασ ‖ — 14. O: ‖ τονεπ . . ιειπ — 16. O: ντησ ‖ — 19. O: ‖ στοχασ̣ . . σην — 21. N: πολλασ ‖ . ισκεκ —, O: καιφ . . σ (= κἀφ' οἷς) πολλα ‖ . ισκακ . ι . σεμ — 23, 24. N: ῀οι ‖ ιιτηιτε — O: ει ‖ τιτηιτεχνηπαισ . κα ‖ — 27. N: ηκα ‖ — 29. O: ‖ τιν — 35. O: εστινị . . ị —

Col. XXVI. εἶν] ἐκεῖνά τ[ισιν] ἐν[γενόμ]ενα τευκτικοὺς καὶ [ἔργ]ωι τῶν τελῶν. Οὐκ ὀρθ]ῶς δ' ἵστασθαι νομιστέον̣] οὐδὲ τοὺς ἀποφαινομένο]υς οὐκ εἶναι τέχνην, εἴ τις] προείληφε τέχνην τὴ]ν τὸ μεθοδικὸν ἔχουσ[α]ν̣ καὶ ἑστηκὸς παράδοσιν], εἰ δὲ καλεῖ καὶ τὴν δ[λ]οσχερῆ παρατήρησ[ιν τὴν] στοχαζομένην τοῦ ὡς ἐπ[ὶ] τὸ πολὺ καὶ κατὰ τὸ εὔλογον, ὥσπερ ἰατρικὴ καὶ κυβερνητικ[ή], τ[έχν̣]ην εἶναι. Πρῶτον μ[ὲν] γὰρ ὥσπερ οὐχὶ καθ' ἑκάτερον τῆς τέχνη[ς̣] καλεῖσθαι [π̣]ρο[ε̣]ιλημμένης ἀλλ' ὡς τινων θελόντων ὀνομάζειν οὕτωι τῇ διδασκαλίαι [κ̣]έχρηντα[ι. Ἅμ]α̣ δὲ με[μ]φόμε[ν̣οι τοὺς ἀδιαστόλως λ[αβό]ντας αὐτ[ο]ὶ τὴν ῥητορικὴν οὐδ' ἐστάλκασιν καὶ [ε]ἶνα[ι] τ[έχ]νην ἢ [μὴ] τέχνην ἀποδεικνύειν [θ̣]έ[λ]ουσι[ν]. Πρὸς δὲ [τού-

4. O: ‖ τωσ — 19. O: τροσιλημμενησ ‖, N: τρο . ιαη — 23. O: μενφομεν̣ — 24. vel λ[έγο]ντας — 27. O: η . ντεχνη (suprascr.)

τοις τῆς πολιτικῆς [οὔτε οὔσης τέχνης λεγομ[ένης τε π[ρ]ὸς τῶν ἀνδρῶ[ν οὐκ εἶνα[ι, κ]α[τὰ] ταύτην εἶν̣[αι τέχνη[ν. τή]ν γε διαστο[λὴν τῶν ἐ[π̣ισ]τημῶν, [οἷ]α[ν αὐτ[οὶ πε]ποίην[ται, δεῖ. Τοῦ[τον μὲ]ν γὰρ τ[ὸν τρόπον

Col. XXVII. πον τῶν ἐ[π̣ι]κειμένων τέχνην ἔστιν εἰ[πε]ῖν τὴν πολιτικὴν ῥητορικήν. Ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἔχε[ι τὴν μεθοδικὴν παράδοσιν καὶ τὴν τὸ ἑστηκὸς προσφερομένην, ὁμολογοῦσιν· ὅτι [δ'] οὐδὲ τὴν παρατήρησιν τὴ[ν τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ π[ολ]ὺ κ[α̣ὶ] κατὰ τὸ εὔλογον στοχαζομένην, Ἐπίκου[ρος] ἐν τ]ῶι πρώ̣τω[ι περὶ β]ίων κ]αὶ ἐν τῶι περὶ [τῆς ῥη]τορ[ικῆς ὑπ̣]ο[γ]έ[γ]ρα[φεν], καὶ Μη]τρόδωρ[ο̣ς ἐν τ]ῶι πρὸς τοὺς ἀπὸ φυσ̣[ιολογί]ας λέγ[ο̣ντας] ἀγα[θοὺς εἶναι

33. O: ‖ χνηε . . ντε — N: ‖ εχν . . . . . τε — 35. O: π̣οιην . . ν . . ‖ — XXVII, 3. N: πολιτικων — 10. O: τογ . ε . υκα̣ . κα̣ . ‖ — 13 sqq. Us. Ep. p. 95 restituit. — 14. N: — ντ . ‖ — O: — ουτο ‖ — 15. N: ‖ . . . . . ⁻οι . . φ — O: ‖ ρ⊦ . . . τοιεπρα — Usener: ἐν τῶι περὶ πλούτου ῥητῶς γέγραφεν — 18. N: ‖ γε — O: ‖ γι̣ —

ῥήτορας· δ[υ]νά[μεως], ἔ[φη,
ἐμπ]είρους τῆ[ς τοιαύ-
της] οὐκ ἔστιν [εἰπεῖν οὐδὲ
δύν]αμις οὐδ' [ἕξις ἂν κα-
τὰ] τὸ πλεῖσ[τ]ο[ν εἴη διὰ
πα]ρα[τηρ]ή[σεως γινομέ-
νη], ἀλ[λὰ] τὴ[ν τοιαύτην
διά]θ[ε]σιν πο[λιτικὴν
λέγ]ομεν, [ἣ τις ἂν συλ-
λ]αβεῖν εὐλ[όγως? .....
ρο ... ειιι ....
ην . . τ ....
τ . . ηνφε ....
τοῦτο με[θ]ο[δικόν vel μέθοδός
33 ἐσ[τιν, εἰ πε]π[ε]ίκα[σιν
36 .... τῶ[ι] ἐπὶ τὸ [πολὺ

Col. XXVIII. καὶ κατὰ τὸ εὔλογον,
καὶ δῆτα καὶ φέρεται
πρὸς τῶν περὶ τὸν Ἐπί-
κουρον. Λέγω δὲ τὸ τῶν
πολλῶν [ἀ]όριστον καὶ
τοῖς αὐτοῖς ὅτε μὲν πει-
θόμενον ὅτε δὲ προσκό-
πτον. Ἡ δὲ περὶ τοῦ στο-
χασμὸν ἔχειν τῶν [ὡ]ς
ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ κατὰ

19. O: διλα .... εσ .. ‖ — N: ‖ ρητορασδ . να — 20. O: ‖ ... τειρουστη —, N: ‖ .... ειρουστισ — A v. 24. N nil exhibet — 24. O: ‖ .. ραγ . ση — 26. O: ‖ ... θισιν — 27. O: ‖ .. ·ομεν — 32. O: ‖ τουτομεσο — 33. O: ‖ εσ· ..... πσικα — 36. fortasse fuit: τωσεπιτο — (οὕτως ἐπὶ τὸ) — XXVIII, 5. O: λοριστ . νκαι ‖ —

τὸ εὔλογον τελέως ἔ[στὶν ἀπόπληκτος οὖσα τοιαύτη. Τὸ δὲ παρατετ]ηρηκέναι τοὺς ῥήτορας τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πείθοντας καὶ ταῦτ' εἰς παράδοσιν ἠχέναι, κα[ὶ δι]ότι προοιμιαζόμενοι] καὶ διηγούμεν[οι κ[αὶ λόγον] συντελοῦντ]ες ἕξ[ει μ]άλιστα π[ε]ίθο[μ]εν, φ[α]νερὸν καθ[ιστή[σα]το κατὰ τὸν δε[ύτερον τρόπον τέχνην εἶν[α]ι τὴν ῥητορικήν. Οὐ [τοίνυν] παρατετηρή[κ]ασιν [ο]ἱ ῥήτορες τὰ πε[ί]θοντα κατὰ τὸ πλ[εῖστον. Εἰ δὲ] δὴ τὰ προοι[ίμια τ]αῦτα καὶ τ[ὰ]ς δ[ιηγήσ]ε[ις καὶ [τἆ]λλα τοῦ λ[όγο[υ πα]ραδι[δό]ντες, ὡς οὗτοι ν[ομίζ]ουσι, κ[αὶ π]αντελ[ῶς εἰς π]α[ρ]αδ[ό-

Metrodorum sic fere disputasse credo: Quo modo experimentum verisimilitudinis in eo esse potest, quod suapte natura cum ratiocinatione verisimilis pugnat? Quis tandem locus est τῷ ἐπὶ τὸ πολὺ in eo, quod sibi ipsum minime constat quoque nil potest inveniri mobilius i. e. populo? — 19. N: μενσ. ‖ —, O: μενω. ‖ — 21. O: πσι ‖ σο. εν — 27. O: σινωρητορεσ — 28. O: ‖ περ — πλι. ‖ — 30. O: τησδ.. ‖ — 31. O: ‖ ... εκκαι — 33. O: κ.καν ‖ — 34. N: αδ.. ‖, O: διαδ.. ‖ —

Col. XXIX. σεις ἤχασιν, εὐτε[λ]ὲ[ς ἤ-
νεγκεν ἡ φύ[σ]ις ṭοῦτο
παρατηρῆσ[αι. Τ]ό τ[ε
προοιμιαζομένο[υς ἡ-
μᾶς καὶ διηγουμένους
καὶ τὰ συνεχῆ δ[ρ]ῶν[τας
μάλιστα πείθειν οὐ λέγ[ε-
ται καλ[ῶς· εἰ δὲ] μήγε,
καὶ τοῦτο καὶ τὸ προειρη-
μένον ἀναποδείκτως
ἐρρίφθαι τῆς προθέσε-
ως οὔσης πίστιν εἰσε-
ṿεγκεῖν. Ἀλλὰ μὴν γε καὶ
τὴν σοφιστικ[ὴ]ṿ παρα-
λιπόντες ἄλλ[ọ]ν ἀποφαί-
νειν τέχνην, ὥσπερ ἐσ-
τὶν τῶν ọὐθὲν προσ[φε-
ρ[ό]ντων, τ[έ]χνην αὐτὴν
βούλονται συμβιβά[ζ]ειν
τ[ọ]ῖς ἀν[δ]ρά[σι] καθ' ἑκ[ά]τε-
ρ[ọν δ]ιαφων[ọῦ]ντες, [διό-
τι ποι]κίλως συνέχεσ-
θαι ἔλεγον] ψ[ιλ]ήν. Οἱ δὲ
μόνο]ν ἀν[τιφώ]νους [σ]χο-
λῶν τοὺς ὑ[πομ]νηματισ-
μοὺς ἀνα[γ]ρ[άψ]αντες ἐ-

1. O: εντεχη. ||, N: ευ-ε.ε.. || — 4. N: νο..ι ||, O: νοπ. || — 6. N et O: δεων... || — 8. Codd. καλον.. — 11. N: υπο pro τῆς! et αυτης pro οὔσης et υμεν pro οὐθέν (17)! — 17. O: προσ.ηλ || — 20. O: || τ.ισαν.ρανκαθ — 21. O: λω || — 23. O: || .γ.....ωιψ..ησ — 24. O: εχο ||, N: ..λο || — 25. O: || λωντουσυλ —

π]ε[ι]δὴ σ[ύ]νϑ[ετο]ν ἐποίησαν] ἀπόφ[ασιν] ἐ[κ] τε [τα]ύτης κα]ὶ τῆς [πρό]τερον σεσημ]ασμέ[νης], τοῖς πρὸς ἑκα]τέρους εἰ[ρ]ημέ[νοις ὄντες [ἔ]νο[χοι] μόνον ἐ[πι]σημανϑ[ήτ]ωσαν, ἵνα μὴ ταὐτὰ π[ρὸς αὐ]τὰ λέγ]ωμεν. [Ὑ]πομν[η]σϑήτω-

Col. XXX. σα[ν δ]ὲ καὶ τοῦτο, [διότι τέχ[νη]ν τοιαύ[την λέγοντες εἶναι τὴν ῥητορικήν, [οἵαν] ἄν τις εἴποι τὴν ἐκ παρατηρήσεως ποιᾶς συνησκ[ημένην ἕξιν, καϑ' ἣν ὡς [ἐ]πὶ τὸ] πολὺ κ[αὶ] κατὰ τὸ εὔλογον περιγίνεται τὸ προκείμενον τέλος, τὸ τῆς τέχνης ἴδι[ο]ν αὐτῆς ἀναιροῦνται. Θεωρεῖται γὰρ ἐμ μεϑόδωι τοῦτο καί τινι παραδόσει κοι-

27. N: δη . . ηϑ . . . . ρποιη ‖ — 28. N: ‖ . . ατοφ . . . . ει . ε . . . . ‖ — O: αποφ . . . . εητεγ . ν ‖ — 30. N: ‖ . . . . \ημε . . . τον — διειλημένης? — 31. O: ειvημεν . . ‖ — 33. N: ‖ . . σ . βιανϑ . . ωραν . . — O: ινασ ‖ — 35. O: ηπομν . σϑητω ‖ — Col. XXX. nuperrime Gomperz edidit in Sitzungsb. d. k. Akad. d. Wissensch. in Wien, tom. CXXII, IV p. 18. Cum quo meus contextus fere omnibus locis congruit praeter v. 26, ubi scribit: „καὶ γὰρ ἐνίοτε καὶ τοὺς . . . Utrum rectius sit, vix diiudicari potest.

νῶν τινων διατεινόν-
των ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος,
ἄ[ν]τ' οὖν ἧι τῶν παγίων
ἐπι]στημῶν ἄντε τῶν
στ[ο]χαστικῶν. Τ[ὰ] δ' ἐκ πα-
ρατηρήσεως καί τινος
ἱστορίας συνησκημένα
τέχνας ἡ συνήθεια τῶν
Ἑλλήνων οὐ πάνυ τι πρ[οσ-
αγο[ρ]εύει κατὰ τὸν κύρι-
ον τρόπον ἀλλ' ἔστιν ὅ-
τε καταχρωμένη, κα-
θ]ά[περ ἐ]νίοτε καὶ τοὺς
ἐν [το]ῖς θα[ύ]μασιν συντ[ό-
νους τεχνίτας καλεῖ καὶ
τὸ δεξίως ξύλα σχίσαι
καὶ [σ]υνθεῖναι καὶ ἐνεδρεῦ-
σαί τ[ι]να πονη[ρ]ῶς τ[εχ]νι-
κ]ὸ[ν λ]έγει καὶ τέχνας τὰ[ς
ἐ]ν ταῖς κωμῳδίαις καὶ
πᾶν τὸ το[ύ]τοις παραπλήσι[ον.

Col. XXXI. Κ]αὶ [μὴν τῶι κ]αὶ παρα-
τήρ[ησιν] κ[αὶ] ἄ[σκ]ησιν
τέχνη[ν] π[ροσ]αγορεύειν
τ]ὰ πλεῖστα τ[ῶν ἐν] τῶι βί-
ω]ι τέχνας π[ροσαγορε]ύ-

26. N: και ‖ — 31. N: ‖ καιενθειναι — O: καιυνθειναι — 32. O: πονησωστσυνι ‖ — 33. O: ται ‖ — 35. N: ‖ π . . τοτε . — O in fine versus 35 suprascriptum exhibet: τα — XXXI, 1. N: ‖ . αι . . . . . μ — 5. O: ‖ αι —

οντες οὐκ ἂν [φθάνοι]με[ν̣,
καὶ τὴν [ἄσκησιν κ]αὶ [π]α-
ρ]ατήρη[σι]ν [καὶ μ]έθο-
δον οὐκ ἂν οὐ[δενὶ τ̣]ά-
χ]α τάττοιμε[ν δια̣]φε-
ρ̣]ούσας. Ὧν οὕ[τως] ἐχόν-
των καὶ μηδ[ενός π]ου
λ]έγοντος τὴν [πολι]τικὴν
ἀπὸ τέχνης [εἶν]αί τι-
νος μηθ' ὅμως [τῷ̣] ἐπὶ τὸ
πολὺ καὶ [ε̣]ὐλό[γωι τοῦ τέ-
λ]ους τυγχά[ν̣ειν, ἄλλο-
θ]εν ἡγοῦμαι τ[ὰς δια]φο-
ρ̣ὰς ἐκκε[ῖ]σθαι [τῆς τ̣]έ-
χ[νης π̣]ρ[ὸ]ς τὰς [ἄλλας τέ-
χνας. Ἔ[χ]ειν [δὲ ὥσπερ τι
ἐ]φόδι[ο]ν ἐπὶ [τὸν βίον
ἔφασαν δ[ιὰ παντὸς αὐ-
τὴν καὶ κα[τασκευασ-
τικὴν] φίλ[ω̣]ν̣, [καθ' ἥν γε
ο]ὐδὲ τὸ λέγει[ν ἐντὸς
ἀλη[θ̣]ινῶν [ἀγώνων κα-
τασκευάζε[ιν ἔστιν οὐ-
δὲ καλλαιστει . . . . .,
ὦ Κορύβαντες, εν . . . .

6, 7. O: μει ‖ ναι — 10. O: ‖ κα — 11. O: ‖ τουσασ — 15. N: μηθομωσ . ., O: μηθομουπι . επι-οι ‖ — 16. N: καιουδ, O: καισυλοι — 19. N: ‖ . . . εισκεφθαι, O: ‖ ρ̣λσεκκεσθα — 20. O: ‖ χ . . τρ . σ — 22. O: ‖ . φο . . μμσπι — 23. O: ‖ εφασ̣ανα̣ — 25. O: ‖ . . . . . φολειν̣ — N: φιλο — 27. O: ‖ αλησινωνο̣ — 28. O: ‖ σασκευαζ . ι — 29. N: ‖ δεκαλλαι — O: ‖ δεκ . . λαιστει —

αυναν. Τέχνην [τοίνυν πολιτ]ικὴν τ[ίς ἂν λέγοι τὴ]ν τοι[α]ύτην, [ἣ π]αρ[αλ]ηφθεῖσ[α] κατ' ὀ[λίγ]α [ἢ οὐθὲν ὠ[φ]ε[λ]εῖ τὸ[ν τε]χ[ν]ί-

Col. XXXII. την οὐδὲ [π]α[ρασ]κε[υάζει δημιουργὸν τῶ[ν ἰδίων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πο[ε]ῖ που λε[ίπεσθαι κατ' αὐτὰ τῶ[ν μὴ μαθόντων αὐ[τή]ν. Πρ[οείληπται δὲ τέχνη διὰ ποιᾶς [παρατηρήσεως ἕξις σ[υνησκημένη, καθ' ἣν ὡς [ἐ]πὶ [τὸ πολὺ καὶ] ⟨κατὰ τὸ⟩ εὔλογον π[οιοῦσι τὸ προκείμενο[ν τέλος. Τὸ γὰρ αὖ καὶ τ[ὴν πο]λει[τικὴν λέγειν καὶ [τὴ]ν σ[οφισ[τ]ικὴν τοιαύ[την συγχωρηθήσετα[ι ἐλλόγιμον εἶνα[ι], ἐὰν λαμβά[νοντας καὶ μὴ διαπί[πτο]ν[τ]α[ς ἀφο]ρῶ[μ]έν τ[ινας τῶν ἐ-

31. N: ‖ αν . αν — O: ‖ αυναι . — **32.** O: ‖ . . . . ην-ο- . . — **33.** N: ‖ . . . . . ι . υσ . . . . . . αι . ‖ — **33, 34.** O: . . . αρη ‖ ανφοεισ . κατο . . . αι . ‖ — **35.** N: ‖ ουθεν . . εμ — O: ‖ ουθενω . ε . ειτο . . χθι ‖ — **XXXII, 1.** N: ‖ τηνουδε . αλλακα ‖ — O: ‖ τηνουδε . αι . . κε ‖ — **2.** O: τωι ‖ — **4.** N: ‖ ποσι . πουλ — O: ‖ πτσιπουλεσ . . φ . . . ‖ — **6.** O: ‖ αυ . ινιπο — **7.** O: ‖ χνηδιαποραυ . ν — **8.** O: σ . . . ην . . ‖ — **9.** O: ωσ . . πι . . ‖ . λι — **10.** O: ‖ . λισυλογον — **12.** O: τι . αλειν . . ‖ (λ suprascr.) — **14.** O: ‖ σηικην — **15.** O: τα . . . σι . . . ‖ — **16.** O: ‖ εινασεαν — **18.** N: ‖ δ . . ω . . εν —

παγγελλομένω̣[ν τεχνιτῶν. Ὅμως δ' οὖν [ὅσοι τούτων διαφέρ[ε]ιν φ[ασὶν τὴν ῥητορικήν, [ἀποδ]εικ[ν]ύουσίν γε τέ[χνης τὸ μ̣]εθοδικὸν μ[ὲν πολλάκ]ις ἔχειν αὐτήν, [μὴ̣ μέντοι] πάντας μη[δὲ̣ τοὺς πλείστο]υς τῶν κε[κτημένων ἕξ]ε[ι]ς τάς τε [τε̣χνας ἀνειλ]ηφότων [δύνασ]θαι [λέγειν ἐ]ν δήμοις κ[αὶ δι]κα[στηρίοις]. Ὦ θαυμασ[τ]ῆ[ς] δῆτα τε]χνίας, ἣν οὐ μαθ[όν]τ' ἔ[φασάν τε] τοὖργόν [π̣ο̣]τ[ε̣ π̣ε̣ρ̣ι̣ποιήσ]ειν, οὔτε [ῥ̣η]τέον ἐκείν]ους. Καὶ τὰ[ς ἄ]λλ[ας

Col. XXXIII. δι[α]φοράς, ἃς ἀποδεδώκασιν πρὸς οὐθὲν εὑ[ρ]ήσομεν ἕτερον ἁμί[λλ]ωμ]ένας ἢ πρὸς τὸ [δεῖξ]αι κα]τὰ μηδένα τρό[πον τέ]χνην [α]ὐτὴν ὑπάρχ[ε̣ιν̣]. Διαφ[έ]ρει γάρ, φασί, καὶ κα]θόσον, [ὅ̣]ταν καὶ συνβά]λληται, μικρόν τι καὶ τὸ τ]υχὸν συμβάλλεται,

21. N: φερον . . ||, O: φευσιμφ . || — 22. N: || δη — 26. O: μη . ο . . || — 27. N: υστωνκερη — O: κει . . . . || . . . . σταστε . ο — 31. O: θαυμασ . ηι — 32. N: τεσ || — O: τει̣ . || — 33. O: ηστο̣τισ- . || — 34. O: ουτει — 35. O: λλσ . || —

*κα]ὶ καθόσον οὐκ ἔχει
τὴν] τἀναγκαίου χώραν.
Ἀλλ]ὰ δύναταί τις καὶ
μὴ μ]αθὼν τἄργα ποιεῖ[ν
αὐ]τῆς, καὶ καθόσον ε[ὐ]έ-
φικτα] αὐτῆς ἐστιν τὰ
πα]ραγγ[έ]λματα καὶ κα-
θόσ]ον τὸ πλεῖστον τῆς ὠ-
φελί]ας ἐν τῶι γυμνάζε[σ-
θαι] πρὸς τὸ λέγειν πέπτω-
κε καὶ μνημονεύειν — πά-
λιν δ'], ὡς εἰπεῖν, μηδ' ἀ-
ρχὴ]ν αὐτὴν ἑωρακέ-
ναι τ]εχνικὸν μηθὲν ἢ
δυν]αμένους ὄνομά
τι] ἐκ τῆς οἰκουμένης
καὶ δόξ]αν αὐτῆι περι-
θεῖναι]. Τούτοις γοῦν ἐγὼ χρη-
σάμε]νος ἄκ[ρ]ως τὸ τῆς
δυνά]μεως ἀμέθοδον
παραστή]σω. [Τ]άς γε μὴν
π]ίστ[εις], ἃς ἐνηνόχασι
πόρ[ρω], καὶ δὴ προσφέ-
ρεσ[θ]α[ι] τὰ[ς] διαφορὰς αὐ-
τήν, [ἃς] ἐ[πε]σημήναν-
το, δ[έδεικτ]αι μὲν τ[ο]ὐπ[ι-*

15. N: *ει.* ‖ — O: *ειιε* ‖ — 19. O: ‖ *..θασ* — 22. O: ‖ *...υλωσ* — 31. O: *῀ασγεμην* ‖ — 32. O: ‖ *τιστονασ* — 35. N: *..τημηναν* ‖ — O: *ετ.σημηναν* ‖ —

Col. XXXIV. μεμφ[ὲς ἀ]γαγεῖν. Ἀλλ' οὐδὲν ἡμ[ᾶ]ς γε βλάψουσιν ἀλλ' αὐ[τ]οὺς ἐκ[ε]ίνους ἐώμενα[ι] μὲν ἐγ[γὺ]ς ὑγιεῖς, εἰ μή τι [κ]ἀκ τῶ[ν π]ρότερον εἰρημένων ἔστιν ἀνελέσθαι πρὸς αὐτὰς καὶ βλέ[π]ονταί τινες ἐκ φ[ύσε]ως καὶ παρακειμένων] ὑπεναντιολογίαι. Καὶ τ]ούτων δ' ἀποτεθεωρη]μένων λοιπὸν ἐνέστηκεν, ὃ] δεῖ πρὸς τὸν φίλτατον ἐπιζ[η]τῆσαι Β]ρόμιον, πῶς περὶ τεχνῶν πρ]οτεθειμένος συνγράφειν καὶ ζητῶν, εἰ ἡ ἰατρι[κ]ὴ τέχνη καὶ εἰ ἡ γρ]αμματική, προθεὶς δὲ] καί, εἰ ἡ ῥητορικὴ τέχνη], τὴν μὲν σοφιστικὴν παρῆκε ῥητορικὴν ὥσπερ [οὐ] λε[γ]ομ[ένη]ν καὶ κατὰ τὴν κ]οινὴν καὶ κατὰ τὴν Ἐπικούρου συνήθειαν, μ]όνην δὲ τὴν πολιτι[κὴν] προσεποιήθη κα[ί-

3. O: ‖ αλλαυθ . υσεκαινουσε ‖ — 4. O: νεπισυγισισ ‖ — N: μενεγ . συγιεισ ‖ — 8. O: βλεινονται — 13. O: ‖ . . οιιχ . . . δει — N: ‖ . . οιι — ἐνέστηκεν Us. Epic. p. 110 — 23. O: ‖ περ . . λειομσι . ν Us. l. l. ὥσπερ ἀντιλεγομένην — 27, 28. καίτοι Us. l. l., O: κα ‖ τον . — N: ‖ -ον . — καίτοιγε?

το[ι τ]ῆς πλείστης σκευωρίας ἐν τοῖς περὶ λόγο[υς διατρίβουσιν ἐνεστηκυίας περὶ τῆς τοιαύτης. Πῶς δὲ καὶ τέχνης οὔ[σ]ης τῆς σοφιστικῆς καὶ λεγομέν[η]ς ὑ[πὸ] τῶν ἀνδρῶν; ˙ Π[ῶς, ἐὰν περὶ] τέχνης τιν[ὸς ὁ λόγος] ᾖ, προ-

Col. XXXV. πε[ṭ]ῶς ο[ὐ], κα[θ]ό φα[σιν αὐτὴν εἶναι τέχ[ν̣η̣ν̣, καὶ ἀπέδειξεν; Πῶς τὴν πολιτικὴν λεγ[ομένην ὑπὸ τῶν ἀν[δ̣ρ̣ῶν οὐ τέχνην; πολύ τε τ[οῦ τῆς τέχνης [ἰ]δίου, ⟨δι' οὗ⟩ κ[αὶ] δ̣ι[ωρισμένην τέχνην ἀπεφήναντο, καὶ παραστῆσαι πεπείραται; Πῶς [φησι τὴν ῥητορικὴν π[α̣ρ̣ατετηρηκέναι τὰ πεί[θ̣ειν ὄχλους δυνάμενα; [καὶ πάλιν ἐπιλελογισμένον τὸν ἀγαθὸν πολιτικὸν τὰ κινεῖν ὀ[ργ]ὴν [πεφυκότα καὶ ἔλεον καὶ π[ρο-

29. O: λογοσ ‖ — 34. O: ανο̣υ ‖ δρειυπο . . — 36. O: ‖ χνηστιν . . . . κηπρο ‖ — XXXV, 1. O: ‖ πε.⁓ωσοι — 5. N: ανδ . . . ‖ — O: ανλι . . ‖ — 6. O: πολυτεṭ . ‖ — 7. N: τεχνησ . . διουλ — O: τεχνησιοιουκ . δ̣ι ‖ — 16. O: ουτηνγ . α ‖ — 17. O: το ‖ —

τροπὴν καὶ ἀποτροπ[ὴν τούτοις χρῆσθαι διην[ε-κῶς; Οὐ γάρ, οἶμαι, φήσει τ[ὰ] πείθειν ὄχλους δυ[νά-μενα παρατηρήσει τι-ν' ἐνδεχόμενον ὑπάρ-χειν οὐδ[ὲ δι]η[νε]κῶ[ς χρᾶσθαι τ[ῶ]νδέ τισιν· [Πε-πείρακεν γὰρ ο[ὐ] διην[ε-κῶς ἐναρμόττ[ον]τα, [πολ-λάκις δὲ καὶ δρῶντα τοὐ-ναντίον. Ὅταν γε μὴν [φῇ ῥάιδιον εἶναι παραγεν[η-θέντας ἐπὶ τὰ κατὰ μέ-ρος [ὑ]ποδείγματα τοὺς τε[χ]νικῶς ἐν ἐκκλη[σί-αις καὶ δικαστηρίοις [ἀ-ν]αστραφέντας ἀποδε[ῖ-ξαι], μήποτε οὐ [βαιὸ]ν ἐ-

Col. XXXVI. παγγ]έλληται πρᾶγμ[α. Τετευχότας γὰρ αὐτοῦ, οὗ θέλουσιν, παραστήσε[ι, τεχνικῶς δὲ τοὺ[ς] οὐ τε-χνίτ[ας] ἀνεστρ[αμ]μέ-νους οὐ πα[ρ]αστήσ[ει]. Νὴ Δία μᾶλλον τῶν οὐ τε-

24. O: κωλ ‖ — 33. N: κωτ^{σ}εενεκκλη — 36. O: ρ . . ενε ‖ — XXXVI, 1. N: ‖ . . τελληται, O: ‖ . . ιτεκληται — 3. N: θελωσιν, O: θεχουσιν —

χνιτῶν τοῦ [τέ]λους τ[υγχ]άνουσ[ι παρα]τ[ε]τ[η]ρ[η]κ[ότε]ς [ἐ]π[ι]τεύγματα [καὶ ἀποτεύγματα. [Κ]α[ὶ γὰρ τριβ[ὴν] ἔν τινι καὶ [πολλὴν [ἄσκ]ησ[ιν ἐπ]εν[η]νε(ν)γμέν[οι τ]υ[γχάν]ουσι τῶν τελῶν [καὶ δι]ὰ παντός, ἀλλ' οὐχ[ὶ τῶ]ν ἀσκητῶν μᾶ]λλον. [Π]ροσέτι γε τῶν ἀ[σκη]τῶν οὐδὲ ἓν τυγχ[άν]ει τὸ σύνολον αι[... δι]ὰ τὴν αἰτίαν τα[ύτην] τέχνη[ς· εἴ τ]ις αὐτ[ῶν τέχνην τινὰ θ]ήσει, καὶ [περ]ᾶνα[ι δ]ε[ῖ] τὰ[ς πλείστας [τῶ]ν ἀναγεγραμμένων τ[εχν]ικῶν παραδό]σεω[ν μὴ] κενοὺς ὑπάρχει[ν, ὧν] ζήτησιν ἔχει. Πά[σας γὰ]ρ ἀλλ' οὐχὶ τὰς πλείστ[α]ς οἵ γε περὶ τὸν Ἐπίκουρον δόξουσι λέγειν κενοτάτας ὥς] γε πρὸς πολιτικ[ῆ]ς δυνά[μ]εω[ς] παρασκευήν. Οὐ μὴν [ἀλλὰ] περ[ὶ

12. N: αιτινικα. — 13. N: ‖ χην — 19. O: ‖ εντησχ — 21. N: ‖ ..νται — 22. O: ‖ .ισαυτε — 23. N: ανα.εται ‖ — O: αναμετα ‖ — Quid lateat, nescio — 26. O: ‖ ..νσεω — 31, 32. O: κενοταταςω ‖ .οτεπροσπολιτικοσ ‖ — 34, 35. O: περλ ‖ τουτεινδ — πσε ‖ —

τούτ[ω]ν δ[ὴ] ἑξῆς ῥηθ]ήσε-
ταί τι παρὰ [ἡμῶν, εἴ τι ἄ]δ[η-

Col. XXXVII. λον ᾖ[ν]. Καιρὸς δ' ἂν εἴ-
η] πάν[των] ἀπολελυ-
μένου[ς ἐπὶ] τὰς ἡμε-
τέρας ἐλθεῖν [δ]όξας καὶ
σχ]εδὸν κεφά[λ]αια τῆς
οἰ]κονομίας [ἔσ]ται π[ρο-
κ]είμενα το[ιαῦτα]· τέ-
χν]η τί λ[έ]γετα[ι κ]ατὰ
τὴ]ν συν[ή]θ[ειαν, ὑ]πο[μ-
ν]ῆσαι βραχ[έ]ω[ς. Οὐ] γὰρ
ἄλλῃ τ]ὰ ἡμέ[τερα] ἔστι
δεῖ]ξαι. Τὴν σοφιστικὴν
ῥητορικὴν τέχ[νη]ν λε-
γομένη[ν παρ]ὰ [τοῖ]ς ἀν-
δρ]άσιν κ . . . υς [φιλ]οσο-
. . . . δο . αιτι
. . . . ιπ . . ν
. . . κης γι[ν]ομέ[νην οὐ-
δ]ὲ? πρὸς ἄ[λ]λ[ας ἐπιστ]ή-
μας . . . . . ς καὶ . . ους
. . . ενομέ[ν]ους . . [Ἔ]στω
τοίνυν τ]ὸ τὴ[ν σ]ο[φισ]τι-
κὴν περὶ μὲν] λόγων γ[ρ]αφὰς

1. O: ‖ λονηι — 2. O: ‖ . πανπ . . — 3. O: ‖ μενουσ . σ . οντασ — N: ‖ μενου . ι . . ιτα — 6. N: τ . . ‖ — O: πι . ‖ — 7. O: τοο . . . \τε ‖ — 8. O: ‖ . . ητιληγετα — 9. N: υν . σθ . . . . . πο . ‖ — O: ‖ . . νσιν . σθ . . . . . πολ ‖ — 14. O: αι . . σαν ‖ — 16. N: λωι ‖ — 17. N omittit — 19. N: ‖ . . προσ . . με — O: ‖ . ετροσα . λ — 21. N: ‖ . . . ενο . . . ουσ . . . . ν ‖ — O: ‖ . . . ενομενουσ . . στω ‖ —

καὶ ἐπι]δ̣είξεις τ[έχ]νην εἶναι], περὶ δὲ τὸ δ[ί]κας λέγειν] καὶ δημηγορεῖν οὐκ ε̣]ἶναι τέχνην· ἔτι τὸ τὴν πολιτικὴν ἐν ἱσ]τ[ο]ρίαι καὶ τριβῇ [κ̣αθ̣εστη]κένα[ι], τεχνικὸν δὲ μηδ̣]ὲν π[ροσ]φέρ[ε]σθαι. Καὶ] νὴ Δ[ί' ὅτ̣]ι λ[έγε]τα[ι πα]ρά τισι πρὸς τὰ [λ̣]ε[χθέ]νθ' ἡμῖ[ν], ὑπε[ρβ]αλέ[σθα[ι κα]τὰ δύναμιν ἐφ' ἑκάστου, [τ]ῶν [δ̣'] ἐ[γκ]ει-

C. XXXVIII. μένων [ἤδη] δεῖ τοῦ πρώτ]ου κατατ[ρέχει]ν̣. Ἐστὶ]ν̣ τοίνυν [κ]αὶ λέγεται τ]έχνη παρὰ τοῖ[ς Ἕλλ̣]ησιν ἕ]ξις ἢ [δι]άθ[εσις] ἀπὸ παρ[α]τηρή[σ]εω[ς τιν̣]ῶν κοινῶν καὶ [σ]τοι[χειωδῶν, ἃ διὰ πλειόν[ω]ν διή]κει τῶν ἐ[π̣]ὶ μέ[ρους] καταλαμβάνουσά [τ]ι καὶ συντελοῦσα τοιοῦτον, ο]ἷον ὁμοίως τῶν μὴ

24. O: τ . σνην ‖ — 27. O: ‖ . . . σιναι — 29. O: ‖ . τεριαικα . τριβηι . ε ‖ — 31. O: πασοφερισθαι ‖ — 33. O: ταδ̣εο ‖ — δειχθένθ'? — 34. O: ‖ . . . νθημι . υπεζαλε ‖ — N: ‖ . . νοημ . υπε — 36. N: . ωνλε . . ει . ‖ — O: . οννεκαει ‖ — XXXVIII, 2. O: νοει ‖ — 7, 8. O: — ν ‖ δων — 9. O: τ̣ωνε̣ι̣ι̣με —

μαθόντων [οὐδείς], ἑστηκ]ότως καὶ βε[βαί]ως [οὐδ]ὲ στοχαστ[ικῶς]. Ἀφείσθ]ω γὰρ ἐπὶ το[ῦ πα]ρόντο]ς, εἴτε συμ[φέ]ρον ε[ἴ]τ' οὐ σ[υμ]φέρον τὸ γι]νόμενον π[άντ]ως· ἀ]φείσθω δ', εἰ κ[αὶ] ἀμφότερον. Καὶ ἰδιωτ[ικὴ τέχνη λέγεται, [ἣ ἔχει παρ]ὰ τριβῆς πάντω[ς καὶ πανόλως τὸ τοιοῦτον. Αὐτὸ γάρ, ὃ πάσηι τῆι καθ' ὁνδήποτε τρόπον (η) π[ροσ]αγορευομένηι τέχν[ηι] πρόσεστι, [τ]οῦτο ἐκθεῖναι βε[βο]υλήμεθα καὶ δὴ προ[ὐ]νην[έγμ]εθα. Καὶ ταῖς ἑστη[κυ]ίαις γέ τ[ε] καὶ παγίοις ἐπιστήμα[ις] ὥσπερ γρ[αμμα]τιστικῆι καὶ μου[σικῆ]ι καὶ ζωγραφί[αι] καὶ πλαστικῆι πρόσ[ε]στιν τ[ὸ]

Col. XXXIX. διά τινο[ς] παρατηρήσ]εως στοιχείων τ[ι]νῶν διη]κόντων διὰ πλειόνων

13. O: ε . εστην ‖ — N: ε . . εστη . ‖ — 26. N et O: ‖ πα . αγορευο — 29. N: προ . ν . . . . μεθα ‖, O: προσνην . τ . εθα ‖ — 30. O: εστηλριαιογε ‖ — 31, 32. O: παγιουσεπιστη ‖ ματωστερ — 33. O: πικαι ‖ — 34. O: ‖ ζωγραγεαφι . —

τῶν κατὰ μέρος καταλαμβάνειν ἕκαστον καὶ δημιουργεῖν, καὶ ταῖς οὐκ ἐχούσαις τὸ ἑστηκὸς ἀλλὰ τὸ στοχαστικὸν τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης ἴδ[ι]ον πρόσεστιν τὸ κοινῶν τινων κατοχὴν λαβε]ῖν διατεινόντων εἰς [τ]ὰ κατὰ μέρος, οἷς οὐδε[π]ώποτ', ἐὰν οὕτω τύχῃ, γέγονεν ἐγκύρησις. Κἂν μὴ διὰ παντὸς ἀκολουθῇ τὸ τέλος τοῖς τῆς ἐπιστήμης π[αραγγέλμασι καὶ ποήμασιν διὰ τὸ μηδ' εἶναι τοῦ πάντως τὴν στοχαστικ]ὴ[ν μ]έθοδον ἀλλὰ τοῦ κατ]ὰ τὸ πλεῖστον ἢ τοῦ μ]ᾶλ[λ]ο[ν], τῶν ἀτέχνων ἐ]σ[τί], κἂν τυγχάνῃ τις τ[οῦ] τέλους ἐπί τινων. Εἰ] μέντοι γε ἀπὸ τῆς διαθ]έσεως τῆς τῶν κοι(ν)ν[ῶ]ν καὶ στοιχειω[δῶ]ν ἐντ]ε[υκ]τικῆς ἐπὶ τ[ὴν ἀπεργ]ασί[α]ν παραλλ[άξ]αι

14. O: ‖ ουδευσωποτ — 18. O: πε ‖ — 25. N: ‖ . . σιι — O: ‖ . . ση — 26. O: νωνη ‖ — 27. O: ‖ . ι — 30. O: ‖ λ —

τῶν] κατὰ μέρος [μὴ φ]ανε[ί-
η, τῶ]ν ἀπ[ὸ] τέχν[ης μὲν οὐ-

Col. XL. κ ε[ἶν]αι, τὸν δ' ἔ[χον]τα τὴ[ν
δ[ιάθ]εσιν ἅ[μα ἄτε]χν[ον·
κἂ[ν] ἐπί τινω[ν ἀπ]ο[τυγ-
χ[άνη]ι τῶν κα[τὰ μ]έρ[ος, τὸ
πᾶν οὐ δή φ[αμεν] τέ-
χνην· καλοῦ[μεν γά]ρ, ὃ [ἔ-
χει τοῦτο(ν) πα[γί]ως.
Εἰ δ]ὲ μὴ πρόσ[εσ]τίν [τι-
νω]ν διηκόντω[ν καὶ στοι-
χε[ιω]δ[ῶ]ν εἴδησ[ις . . .
επ . γα . . δικω . . . .
τα . . . ωι παρα . . . .
κ . . . . . παρατ . . την .
ν . . ., καθόσα τῶν ἐ[πι-
τ[ευ]κτικῶν κά[π]οτ[ε]υκ[τι]κ[ῶν]· καὶ
[γὰρ τέχ-
νη. διὰ παντὸς [οὖσα π]ρο-
τ[έθ]ειται· κἂν μ[έθοδ]ον
μὴ παρατ]ηρῇ, τ[έχνην
ἀ[πὸ τού]των μὴ [εἶναι,
μηδ' ἔ[σ]εσθαι μὲ[ν] οὔ⟨ν
κά[ν] ταῖ[ς] στοιχειώδεσ[ι

33. N: ‖ . . . . απετε — O: ‖ . . . ν . πετεχν — XL, 1. N: ¦ χε — 2. N: ‖ δ . . εεσιναι — O: ‖ φ — 3. N: ιο . . . ‖ — O: χο̄ . . ‖ — 4. N: εν . . ‖ — 6. N et O: καλουλ — 10. O: ‖ χε . νδ . ν — 14, 15. O: ‖ κ . σαπλλεοσατωνε̄ . ‖ τ . . κτικων — 15. N (suprascr.): καιτοτουκ . . . . — O (suprascr.): κατιτουκηκ . . — 16. N: παν-τοσω — 20. O: ‖ μηδεδεσθαι — N: ε . εσθαιμε . ου ‖ — 21. O: ‖ κασ$\overset{τ}{χ}$αιστ . χειωδεσ ‖ — N: ‖ κα . $\overset{τ}{σ}$κα . στοιχειωδεσ ‖ —

κ[αὶ] τὰ κατὰ μέρ[ος ἀν-
ειλη]φυίαις κοι[ν]όν [τι,
τὰ[ς δ' ἐπι]τυχίας καὶ ἀπ[ο-
τυ[χίας ἐμπ]ειρίαν μὲν
κα[ὶ πα]ρατ[ή]ρησιν καὶ ἄ-
σκησιν] καὶ [π]ᾶν τὸ τ[ο]ιοῦ-
το προ]σαγορεύομεν, τέ-
χνη]ν δ' οὐδαμῶς, [ἐπεὶ τὸ
ταῦτα διὰ παντὸ[ς ἔχειν
τὸ αὐ[τ]ὸ τῆι τέχν[ηι] φ[άσ-
κ]ομεν, ἀλλ' οὐχὶ κα[θὸ π]α-
ρὰ ποι]ὰς παραλλα[γὰς δυ-
νατοί] ποτέ εἰσιν [τῶ]ι ὄν-
τι πράτ]τειν, ἃ δ[εῖ. Οὐ γὰρ
ὃς σχημά]των τ[υχὼν

Col. XLI. καὶ τοῦ καλο[ῦ] παρα-
τ]ετήρηκεν, π[ῶ]ς ἑαυ-
τὸν στῆσαι δεῖ καὶ πῶς [κι-
ν]εῖ[σθ]αι καὶ ποῦ τ[ὸν π]όδα θεῖναι
καὶ ποῖ σ[υ]νεπι-
νεύειν, [ἅμ]α παρατε[τ]ή-
ρηκε, τίνα μόνον καὶ
μόν[ῳ] το[ὔ]ργον π[ο]ιεῖ καὶ
δι[ὰ] παντός· μέ[θ]οδ[ον
δὲ καὶ στοιχειώδη [τινὰ

23. O: *ιφυιαισκοικον* . . ‖ — N: — *ιφυγαισκει* . . . . ‖ — 27. O: ‖ . . . . *ηκ . ικαντο* — 32. O: ‖ *ρομεν* — 36 tantum in O exstat — 33. N: *αι* ‖ — XLI, 2. O: *πεισθαν* ‖ — 4. O: ‖ *ιιει.αι* — N et O: *τ . . τοδα θειναι και ποι* suprascripta exhibent — 7. N: ‖ *μενσι* —, O: ‖ *μονο* . — 8. O: *με . οδυ* . ‖ —

παρά[δ]οσιν διὰ πλ[ειόνων [διήκου]σαν, ὥσ[περ ὁ γραμματιστής, ὥσπερ [ὁ] φυσικός, οὐκ ἔχει. Τὸ δ' [ὅ]μ[οιον καὶ ἐπὶ τῶν π[ε]τ[α]υ[ριζομένων καὶ τὰς μαχαίρας ὑπεραλλομένων [ἔτυχε· κἂν τούτους δὲ ἔχειν τέχνην ἐγβιάζη[τ]αί τις, ἀλλ' οὐ[χ]ὶ τὸν συνδ[έ]τη[ν κακίω [εἶναι] τῶν ξ[ύλων ἢ φακ[έ]λ[ων] καὶ βαστάζο[ντα καὶ [τὸν] ἐπιτευκτ[ικ[ῶς] κ[λέπ]τοντα καὶ [ψε]υδόμενον καὶ τὸν ἔμ[π]ορον τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν κυν[ηγ]έτην καὶ πά[ν]τας τοὺς παραπλησίους. [Ὅ]τα[ν δὲ φῶμεν μὴ λέγεσ[θ]αι τέχνη[ν] τὴν τῶν τοιούτων ἕξ[ι]ν μηδ[ὲ] τοὺς ἄνδρας τεχ[νί]τας, τὸ μὴ κυρίως πρ[οσα]γορεύεσθα[ί] φαμεν, οὐ τὸ μηδὲ κατ[αχρηστικῶς λέγεσθαι δια-

11. N: ‖ *νσ.νων..ισαν*, O: ‖ *νωνωπ..σαν* — 14. N: *ποτε..* ‖, O: *ποτευ* ‖ — 17. N: *δεκαι..* ‖ — 19. N: *συνδσυ...* ‖, O: *ευνδοτησ* ‖ — 20, 21. N: *τ.νξ.μ..* ‖ *φαι.ο\ο-ωνβασταζο.* ‖ — O: *τωνξ.μ.* ‖ *φακολο.σκαιβασταζοι* ‖ — 23. N: ‖ *κσ.ισ..τοντακ...υ* — O: ‖ *κσ..κξητοντακαιφου* — 28. N pro *φῶμεν* habet: *.ουνεισ* — 29. O: ‖ *τευνηρι* — 31. O: *τεχωτασ* — 32. N: ‖ *ωσκ..* — 33. O: *κατη* ‖ —

τεινώμεθα. Φανερὸ[ν γ]ά[ρ, ὅ]τι καὶ [τ]ε[χν]ίτην [δ̣]ρα-

Col. XLII. πέτην [καὶ κ]όλα[κα καὶ ὠμο]φάγο̣ν̣ καλ[οῦσι καὶ πολλοὺς ἄ̣λλ[ους, ὧν παρατετήρηκε τ[ούτου ἕκαστος, [ὃ ποι]ε[ῖν προτέθειται, καὶ ἀποτε[ύγματά τινα κ[αὶ] ἐπιτ[εύγματα. Οὐ μ]ὴν ἐγὼ μὲν τὴ[ν συνήθε]ιαν ο̣[ὔ] φημι κυρ[ίαν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτ[α τέχνας καλεῖν ἀλλὰ τ[ὰ προσφερόμενα τὸ μεθοδικόν, [ὃ̣] προχει[ρότατα κατὰ τὴν τῆς τέχν[ης ἀναφώνη[σιν] ὑποπίπτ[ει καὶ ὑπὸ τ[ὴν] τῆς ἐ[π]ισ[τήμης, ὅταν ταὐτὸ ἐπι[φέρηται τῆι τέχνηι κα[ὶ κατὰ τα[ὐτ]ὸ εἶδος ἅ[π̣αξ ἁπλῶς, [ὅθε]ν ποιεῖ διαφορώ[τ̣ατα τὰς] ἐν τῷ̣ [βίωι τέχνας τις πρ[οσαγ[ορε]ύειν· ὥστε καὶ τὴν

35. O: ρο . τα ‖ — 36. O: ‖ . τι . αγεσυ̣ . ιτηναρα ‖ — XLII, 1. O: ‖ ποτην ... σολα —, N: ‖ ⁻ετην — 2. N: ‖ ο . . φαγσυ̣καλ — O: ‖ ο . . φαπ . σκαλ . τ — 3. O: πολλοισοαλλω — 9. O: ‖ λ . . . αν — 16. O: υποτσ . — 17. O: επι⁻ . ‖ — 19. N: ατι̣ . ‖ — O: ατ . ‖ — ἅπανθ' ἁπλῶς? — 21. N: ‖ αφερω . . . . . εντωι . ‖ — O: εντων . ‖ — 22. N: ‖ ωτεχν . . . ἐγὲιτισπ —

σ[ύμπ]α[σαν] παρατήρησιν [τ̣]ῶν ἐν ἑκάσταις χώραι[ς ὄντ]ων τόπω[ν] ἢ πράξεων ἤ τι[ν]ων ἄ[λλων], ἃ χρήσιμα πολλὰ καὶ νὴ τὸν Δί' ἀγν[οη]θέντα γείνεται πάντα, πληροῦν ἐπιστημῶν καὶ μηδὲν ἄτεχνον ἀπ[ολ]είπε[ιν] ἕνεκα γ' ἡμῶ[ν] μὴ̣ κω[λ]υέσθω. Φεύγον[τ]ες γὰρ ἅπασαν οὐ πραγμ[ατι]κὴ[ν] ἀμφισβήτησιν [μ]εταληψόμεθα τὰς ὀ̣[ν̣ο̣μ]ασί[α]ς, καὶ ταύτας,

Col. XLIII. ἃς νῦν φαμεν εἶ[ναι] τ[έχνας, τὸ τοιοῦτ' ἔχειν εἶδος ἐροῦμεν [ὡ̣ς ἡ γραμματικὴ καὶ [πλαστική, ταύτας δ', ἃς οὐ [τέχνας, τὰς [ἐσ]τερημέ[νας τοῦ τοιούτου, παρατη[ρητικὸν δ' [ἔ]χειν εἶδος, εἴ γέ] π̣ως ἐ[ν]ηριθμησάμεθ]α, παραπλήσιον [ὑπομ]νήσ[ο]μεν. Αὐταῖς [δὲ

ων
26. O: ‖ ραι . . τοπω . ητραξεων, fortasse λόγων — 27. fortasse ἤ τινων δήποθ' — 36. O: ‖ σινα . ετα — 37. O: ‖ θησ . . ασι . σ — XLIII, 1. O: ει . . ν̣το ‖ — 4. O: καιην . . ‖ — 7. O: παρατην ‖ — 8. O: δ . κειν ειδοσοι ‖ — 10. O: ονσ̣ . ‖ — 11, 12. non puto εἴδη —

δὴ τοιαῦτα καὶ τὰς ῥ[ητο[ρι]κὰ[ς ἐ]ναρμό[τ]το[ντες τὴν [μ]ὲν σοφιστι[κὴν τέχνη[ν ἀ]ποφαινόμ[εθα, [τ]ὴν δὲ πολιτικὴν [οὐ τέχνην. [Ἐὰ]ν δὲ συναν[αγκά[σ]η [τις] ἡμᾶς [π]ρο[φ]έ[ρεσθαι [τ]ὰς [ὀνο]μασία[ς], τ[ὴ]ν μέν, ὡ[ς ἐκτεθεί]καμεν, [ἰδιώματι κε[χαρ]άχθαι φ[ήσομεν, τὴν δ' οὐ φήσομ[εν. Καὶ π[ρὸ]ς τ[α]ῦτα τοὺς ἀν[τιλέγοντας ἀ[πα]ντᾶν ἀ[ξιώσομεν, κα[θάπε]ρ κατε[στησάμεθα. [Ἀλλὰ] νῦν ἐπ' [ἐκεῖν[ο] βαδίζωμεν, ὅτι τέχνην οὐχ ἡμεῖς λέγομεν [τὴ]ν σοφιστικήν, οἱ δὲ τὴν [α]ἵ[ρ]εσιν κτίσαντες ἡμῶν ἀντιφωνοῦσιν κ[αὶ] τ[ὴ]ν πολιτικὴν [ἱ]στορ[ί]αν τινὰ καὶ παρατήρ[ησι]ν συνησκημένην, οὐχ ἡμεῖς. Ἀλλὰ κἀ[κ]εῖ-

13. O: ‖ τονκαι. — 18. N: ‖ κα..... ομασιυ^{ρ}ο. ει. ‖ — O: ‖ κα. ησ.. ημαοισ^{ρ}ο. εν ‖ — 19. O: τον ‖ — 21. O: ‖ ωματικο — 23. O: τουτα — 25. O: καιηθρ — 26. de hoc loco usque ad initium pag. XLV. Gomperz egit in Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 1865, p. 825 sqq. — 28. Usenerus (Epicur. p. 111) post ἡμεῖς μὲν inseruit — 30. O: τηνχι. εσιν — 35. Us. οὐχ ἡμεῖς ἀλλὰ κἀκεῖνο⟨ι⟩ — O: κανει ‖ —

νο παραθήσομα[ι], ὅπου καὶ δι' ὧν ἐφα[ίνο]ν-

Col. XLIV. τ]ο [Ζ]ήνων⟨ι⟩ ταῦτα διασαφεῖσθ[α]ι· ὁ τοίνυν Ἐπίκουρος ἐν [τ]ῶι περὶ τ[ῆς ῥητορικῆς, ὅτι μὲν διατελε[ῖ] λέγων τὰ διδα[σ]καλεῖα τῶν ῥητορικῶν καὶ το[ὺς] ἐκ τῶν διδα[σ]καλείων [κα]ὶ τὰς δυνάμεις τ[ὰς] ἐκ τῶν διδασκαλ[είων, πρὸς δὲ τούτοις τ[ὰς ἐκ τῶν δ[ι]δασκαλείων [εὐμο[ρ]φίας, καὶ διότι κ[αὶ πρ[αγ]ματείαν αὐτῶν καὶ τὰς παρ[α]δόσει[ς] καὶ παρα[γ]γελίας περί τε λόγου κα[ὶ] ἐ[ν]θ[υ]μημάτων [κα]ὶ τῶν ἄλ[λω]ν καὶ τὰν[ά]λ[ογα πάντα το[ύ]τοις πα[ραπλησίως προσαγο[ρεύει. Ἀ]λλὰ μὴν καὶ Ἕρμα[ρχ]ος ἐπὶ Μενεκλέου[ς ἔν] τινι πρ[ὸ]ς Θεοφείδην

36. N: ‖ νοπαθησομένα ... ‖ — O: ‖ νοιτάραθησεμένλ.\ο ‖ — Us.: παραθήσομεν δ' ὅπου — Sed illud ε et ν expuncta sunt — XLIV, 1. N: ‖ .τεινων, O: ‖ οτηνων — 3. O: τις.κ.. ‖ — 16. O: ‖ κα.εσ.θ. — 17. O: ‖ τωναν.ονκοιταν..λε ‖ — η et ι deorsum in margine adscripta testantur aliquid omissum fuisse. *N: ταγ ... ‖* — 18. N: παλιν ... ‖ — O: ‖ παιπιατοστοιστιανλε ‖ — *19. N: ‖ γοισ —,* O: ‖ γοισ.σ..αλα — 20. O: ‖ μα.σοσ —

ἐπι]στολῆ[ι] τὴν αὐτὴ[ν ἔ]χ[ει] γνώμην. Ἀλέξ[ιδος γὰρ ἐν τοῖς .. ριαγωγη . κ]ατηγοροῦ[ν]τος τῶν ῥητορικῶν [σο]φιστῶν, ὅτι „πολλὰ ζητοῦσιν ἀχρήστως“, ὧν ἐστι καὶ τὸ περὶ τὴν λέξιν αὐτῶν πραγμάτευμα καὶ τὸ περὶ τὴν [μν]ήμην, καὶ ἐν οἷς ἐπιζ[η]τοῦσι λέγειν, ὃ μήπ]ο[υ σ]υμβέβηκεν (ἐν τοῖς ἔ]πεσιν, ὧν ἀρχὴ „[ἄ]στρα ἤ]δη προβέβηκε“), καὶ πε-

Col. XLV. ρί τινω[ν] ἄλ[λω]ν [πα]ρά τε τού[τοι]ς καὶ π[αρ' Ε]ὐριπίδηι — ποεῖ[τ]αι [δ' ἐγκλ]ήματα καὶ ἐν τῆι συ[γκ]εφ]αλαιώσει τῶν εἰρ[ημ]ένων καὶ [ἐ]πιφορᾶι, καὶ ἄλλα δ[ή τ]ινα προσάπτ[ω]ν [οἷον] „ἐπαινέσαντες δ' [ἄλλ]οτε ἄλλον [κ]α[ὶ ἂν [θέλῃς] ἑκάτε[ρ]ο[ν“ —

22. O: ‖ ο . . στολη — 23. N: αλεξ . . ‖, O: αaεξ . ο ‖ — 24. N: ριαγωγι . . ‖ — Gomperz de περιαγωγοῖς vel μυριαγωγοῖς (sc. πλοίοις) cogitat — 33. N: ‖ . . . . . βεβηκεν — O: ‖ . οτουμ . βεβηκεν — 35. cf. Il. 10, 252 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, O: ‖ υαδη — XLV, 1. O: αμον . . ρα ‖ — 2. O: — ωσκαιπ . . ονοι ‖ — 3. O: ‖ πιδλι . γοεινα — N: ‖ πιδηι . ποει . . αι — 6. N: ασ . αι ‖ — 8. O: ‖ τιτου — N: ‖ πτον — 9. O: ‖ ⁻εσδε . οτε — 10. N: ‖ ανοιο . . . . εκατειο . ‖ — O: ‖ ενηεσ . . . σκατεγα . ω ‖ —

ἀποδ[είξ]αιτο δ' ἂν [π̣ερὶ αὐτῶν, [δ]ιότι περὶ χρησίμων [γε] πλείστων ἔ̣]ξωθε[ν] ἐπιχειροῦ[σι]ν λόγους [ποιε]ῖσθαι τοιούτους, ο[ἵους ἐν̣]κ[ρῖ]ναι τῶν φ]ιλοσ[όφω]ν ἐστίν — [οὐ γὰρ εἶ[ν̣αι κ]ατ' ἐπιστ[ήμην φαίν̣]ονται τ[ὰ παρ[ὰ ἑ]αυ[τῶ]ν ἀλλὰ κατά τινα εἰκοτολογίαν καὶ σ[το]χασμὸν ο[ἴ]εσ[θαι τὴν τῶ[ν τεχνῶν παράδοσιν εἶνα[ι]· — τ[οια]ῦτα δή τινα τοῦ Ἀλ[έξ]ι[δ]ο[ς] φαῦλ]α ἱσ[τ]άντος πρὸς τοὐπὶ π]ᾶσι διαλεγόμενος „τὸ περὶ χρησίμων διαλέγ]εσθαι, φησίν, εἰ μὲν ταὐτ]ὸν δεῖ λαβεῖν τῶι περὶ τοιούτων, ἐξ ὧν γίνεται τὸ κέρδος ἐπ' ἀργυρ[ίωι] λόγο[υς] στρέφειν δυναμένοις παντοδα-

Col. XLVI. *πῶς, πᾶσα δ' ἐ[ξ]ουσία [εἴη, ἔθ̣ε]τ[ο̣] μανικ[ὸ]ν τελε[ί-*

18. O: ‖ *γ . ρειν̣* — 19. O: — *ιονταιη⁻ .* ‖ — 22. O: *ουεσ. ην* ‖ — 25. O: *τουαλ . τινογοραν* ‖ — N: *τακαλ . . τιν* — 26. N: // *. α . ιαντοσ* — 34. N: *παν . . \λα* ‖ — O: *παντοδλα* ‖ — XLVI, *1, 2. O: ανοι . .* ‖ *οστε* — 2. N: ‖ *ο̣στο̣ . ανικ . ν* —

ὡς.“ Εἶτα δεί[ξ]ας τὸ
μανικὸν οἱ[κεί]ως τῆς
ὑπολήψε[ως ταύτης· „εἰ δὲ
περὶ τοιούτων, φησίν,
ἐξ ὧν συνίστατα[ι . .
παρ . . . . σ . χ . . . .
τ . . . ντολως η . . . . .
ἀπα]τᾶσθαι δεχ . . . .
. . χηειν [ὀ]ρθῶς πολλο[ὶ
. . τὰ πρά]γματ[α κ]αὶ
. . . συμ]φέρον δια[σα]φεῖ[ν
. . . . . . κτη . . . . πλ .
. . . . μητ . . . . .
. . . . ναι μηδ . . . . .
. . ἀ]λλὰ καὶ . . . ι . . .
. κα . . . ἐπισ . . . . . λι
μεγάλου τὸ μ[ικ]ρόν? ἐν
τούτοις ἔχειν [δι]άπ-
τωμα. Παραχω[ρῶμε]ν
γὰρ τὴν ἀσυνή[θειαν αὐ-
τῆς σφάλλειν τοὺς φρ[ο]ν[ί-
μους καὶ ἐπιεικεῖς ἐμ
πράγμασιν εἰς ὅ[ρ]ους [βα-
δί[ζ]ουσι καὶ [ἐλ]έ[γχ]ου[ς

3. O: δει . . ασυ . . ‖ — N: δει . γαστο . ‖ — 5. O: τοτ . . ‖ — 12. O: ντσαω . η — 13. N: δ . α pro δεχ — 15. O: μαν . . και ‖ — 21. fortasse ἐπίστανται — 25. O: ‖ οσα . ασετιμεγαλυ . υ . ‖, N: ‖ . . . τασ . . . μεγα . . . υ ‖ — 26. O: ουτεμητονεν ‖ — 27. O: εζειν . . . αη ‖ — 28. O: παραλω . . ιιν ‖ — 29, 30. O: μο ‖ τισ-σφαλλειν, N: τησφαλλειν — 32, 33. O: εισο . . τομ ‖ διτουσικαιθ . . ε . ου . ‖ — N: καιρ —

Col. XLVII. καὶ [συ]κο[φ]άντας καὶ [ὅρκο[υς κ]αὶ [μ]αρτ[υρί]ας ψ]ε[υδ]εῖς. Ἀπολέ[σ]αι [γ]ὰρ κρεῖττον ἀργύριον πολὺ κ]αὶ χωρίο[ν δικα]στὴν χλευ]άσαντα [κ]αὶ τοὺς κ]υ[ρι]ωτάτο[υς κ]αὶ μεγίστο]υς φόβου[ς τῆι] τῆς ψυχ[ῆς] ἕξει [φυγόν]τα [τ]ελέως ἢ τούτους ἔχοντα νικᾶν τὰς [σ]υμπάσας δίκ[ας] κα[ὶ] περ[ὶ οἰ]κε[ίων κεντρίζεσθαι] πραγμάτω[ν ἀεί. Ἀξιοῦσ]ιν [δ]ὲ οἱ φ[ιλό]σ[οφοι] τὸ[ν] φρόνιμον παντάπασιν] δίκας μ[ὴ μ]ελετᾶν μ[η]δὲ ῥητορι[κῆς] τέχνη[ς] ἐμπειρίαν ἔχε]ιν ἀλλὰ φεύ[γειν τοὺς π]αρατι[θέν]τας μὲν πλο]ύτους [ἀφ]οβίᾳ ληφθέν]τα[ς, κ]ενῆ δὲ πρά[ξαντ]α[ς τὰ ῥητ]ορικά]. Οὐ μ[ὴν ἀλλ' ἀδύ]νατον τὸ πρα]γμάτευμα

1—3. O: ‖ καιοικοο . αντασκαι ‖ κο . . σαιλαρτ . . . α . σ ‖ . . . θη. — N: ‖ καισικο . αντασκαι . . ‖ κ . . . σαικαι⁓ . . . . σ ‖ τε . . . εισ. 6. O: ‖ . . ρ . ασδντα — 8. O: ‖ το . . υσ — 14. N: ινμε ‖, O: . . . . ινηε ‖ — 15. O: ‖ οιφ . . . εσ — 17. O: ‖ μυρ . εδε — 19.] ρευ . . . ‖, O: φευι . . ‖ — 20. O: αρατοι . . τασ ‖ — 22. O: μηδ — 23. O: ‖ πρα . . . ι⁓αι — 24. O: δ . . . να ‖ — 25. N: γμα ευγμα ‖ — O: τ . . γματασυγμα ‖ —

τὸ τῶν ῥ]ητόρων ἐπαι-
νετεῖν, ἐν οἷς δ[ι]δάσκου-
σι συμβουλεύειν δή[μοις?
. . . ο . ειτασυναχας τὸν
οἰκεῖον καὶ περὶ τούτου
τοῦ] μέρους [τρόπ]ον? ἐπὶ
τῶ]ν? καὶ ταῦτα εἰσομέ-
νων πάντα κατα . . . α

Col. XLVIII. του λ . τον τε . . . ἄξι-
ον ἐπι[θαυμ]άζειν τοὺς
ῥη]το[ρι]κ[οὺ]ς ὡς χρησί-
μ[ως πολι]τευομένους,
οὐ[δ' οὔ]τω κατ' αὐ[τὸ] τὸ καινὸν?
ἕστηκεν ὁ λόγος αὐτοῦ.
Κα[ὶ γὰρ] μαγείρους καὶ
καπή[λ]ους χρήσιμόν
τι πρ]άτ[τειν] ἡμῖν [ὑ]πο-
λ[αμ]βάνοιμεν ἄν, ἀλλὰ
κ . . αλ . . τ . ωι τὴν ασυμ-
β . . . α . . . ι τοιαύτην
ο . . . χε . τ . μη δυνατὰ
τ . . . . διαι . . ων
ὥσπ[ερ . . .]α διὰ [σ]οφί-
α[ς . .]τα . . . . μόνη[ς] τῆς
. . . . ρισ . . . . . σνη . ως
. . . . τε . . α . . α τῆς τε-

28. N: δηιι . ‖ — O: δην ‖ — 33. O: ‖ των — XLVIII, 1. N: ‖ γουν . τοι — O: ‖ τ . υλ . . ουτε — 3. O: ‖ ο . τονκ . . σ — 5. O: ‖ ουκαταυ (τω above) — κοινὸν? — 7. O: ‖ κα . . ολ . μαγ — 13. N tantum: μηδυνατα ‖ — 14. O: ιδ . ολ . ων ‖ — 17. O: ‖ ρλ . γιριε —

κτ]ο[νι]κῆς [καὶ χα̣]λκευτικῆς ψε]ύδεται του . . . . αι πόρον? μικρὸν α . . . . λα]βεῖν αὐτὸ ῥαιδίως τι. Καὶ γὰρ ἀγροῖκο[ς ἄνθρωπ[ος καὶ γ]ραμμάτω[ν ἁπλ]ῶ[ς ἀνεπ]ιστ[ήμ]ων [ο̣]ὐ ῥητορικ[ῆ]ς μόνον ἐμπειρίας ἔξω καθεστηκὼς ἱκανὸς ἐξευρεῖν τὰ δήμ[ο]ις συμφέροντα καὶ δι̣ερμηνεῖσθ̣]αι [σαφ]ῶς. Τὸ δὲ δὴ μὴ κατ'] ἐ[πιστή]μην περαίνεσθ̣α̣ί̣] τ[ινα]ς τῶν ῥητο-

Col. XLIX.

ρ]ικῶν λόγων [ἀλλ' ἐμπειρί]α̣ καὶ στοχασμῶι [πῶς δεῖ πάλιν λαβεῖν; Ο[ὐ γ]ὰρ αὐτό γε τοῦτο δ[ήπου νοεῖν δεῖ σημαίνεσθαι κατὰ τὴν λέξιν ταύτην τὸ μὴ συλλογισμοὺς διαλεκτικοὺς ἔχειν αὐ-

19. O: ‖ λ . ο . . κησν — 20. N: ‖ . . . . υ . . ταιτον — O: ‖ . ουδεγαιτον — οὐδὲ γὰρ? — 21. O: αιπορονμικρεναι ‖ — ποε tantum in O — 23. O: ‖ διωσπ. — 25. O: ‖ τω . . . αω . . . . . ιστ — 31. Inde a verbo [σ]αφῶς tertium et quartum exemp huius libri adhibui = H. V.^{2} tom V, fol. 37 sqq., quod litt N^2 significavi, et apographon Oxoniense Gomperzii = G 32. N^2: . πιστιν̣ — G: πιστη — 33. N^2 et G: ν̣αστω — XL 1, 2. N^2: αλλοιμπειρια — 3. G: μωι . . . σδειπ . αι . . ‖ δ . βειν . . αφ — 4. N: τουτοδι . . ιν . . ‖ — O: τουτοδκ̣ροιν . ‖ — N^2: ‖ οδηποι . . ειν — G: ‖ τ . σαηετουννοειν —

τούς. Οὐ [γ]ὰρ τινὲς τοῦ[το πεπ]όνθασιν ἀλ[λ’] ἅ[παντες χωρὶς τοῦ ἀ[παιδεύτωι συναρέσκειν το[ῦ̣τ̣ο λ̱ίαν.“ [Εὐ]βούλιδι γοῦν ἐγκαλ[εῖ π̣]ου καταφρονοῦν[τι] τῶν [μ]ὴ συλλογισμοὺ[ς] ἐχόντων λόγων· μ̣]ανθά[ν]ειν γὰ[ρ] (τούτων) καὶ ἄνευ το[ύτω]ν ἡμᾶς τὰ πράγματά [φησ]ιν. Παρεθέμεθα δὲ καὶ τὰς ἐπὶ] πᾶσι λέξε[ι]ς, εἴ τωι γε]νήσετ[αι] φίλον καὶ ταύτ̣]ας ἔχειν, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὅτι περί τινος ἄλλου δόξ[ο]υ[σι] καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ προκειμένου καταγεγράφ[θ̣]αι. Καὶ Μητρόδωρο[ς δὲ ἐν] τῶι πρώτωι περὶ πο[η]μάτων ἱκανῶς ἔ[οικε]ν παρε[μ]φαίνειν τὸ τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην ὑπάρχειν. Διαλεγόμενος γὰρ πρός τινα τῶν πε[ρὶ

10. O: ‖ *τοθτονσασιν*, N² habet: *γρενονσ*, G: *γιεπονο* — 15. O: *νησυλλο* ‖ — 16. *σ* exhibet N² — 17. N: ‖ . *ι̣αντα . ειν . . . τουτων* — O: ‖ *μ̣ανθα . ειν* — G: *νεν* ‖ — N²: *μ̣ανει . εν* ‖ *αρκαιανευ . ουτων* — 19. et 21. init. explet N² — 22. G: *γενησετα* ‖ — 25. explet G — 28, 29, 30, 34. explet N² et G — 28. δὲ G exhibet *suprascr.* — 33. G: δικα[ζ]όμενος! —

Col. L. *ποιήμ]ατο[ς συγγ]εγραφ[ότων] ἄλλα [τε παρίστησι⟨ν⟩ — ἀλλὰ τάχ' [ὁρί]ζει καὶ ταῦτ]α. „[Οὐ] γὰρ ἄν τις ἐνεχθείη]ι π[ίστις περὶ] τῆς τῶ[ν] ῥητο[ρικῶν] τέχνης κ . . . . οατος . . . . . οτ . . . . . . συντε- . . . . σπ . . . . αιπτοφει . . . . τον [κ]αὶ ἄλλου[ς τοιούτους εἰπ[εῖν] μὲ[ν] ἐ[ν π]λήθε[ι πε[ρὶ τ]ῶν πλήθ[ει] χρησίμω[ν ἱ]καν[ῶς, τ]ὴν δὲ Θρα[συ]μά[χου τέ]χνη[ν] ἢ ἄ[λλου] ὁτο[υδήποτ'] αὐτῶν οὐ μ[αθό]ντ[ας οὐδ' ὅ]λω[ς], ἐπι[στά]τας [δὲ ὄν]τας κατα[νοεῖν, φησίν,] ἑκάσ[τοτ' ἦν [το]ὺς το[ι]ού[το]υς ἀ[νθ]ρώ-*

1—3. N^2: *περιποιν.ατων*, literae ω suprascriptum est ε, quod fuit certe ο — G: *τεριποιν.σατων* [supra: οσ] et iterum (nam in N^2 et G dittographia exstat) *περιποιιματοσσυγγεσταιφε . . ονα.λατε.αρ . . . . . . λα . . λθιπ⁻ει* — N^2: *ματοσσυγκατα . . . . ονα.λαι . . . . . . χα . . . ω . ι⁻ει — σκώπτει?* — 2. N: *η . .* ‖ — 3. O: *ταα* pro *ταχ* — 5. N: ‖ . . . *ωπ* — N et O: *τησσ* ‖ — N^2: *(τ)ισ.νελ* — G: *σιτισεχσλεη* — 8 et 9. videtur *συντελεῖν* et *προφέρειν* latere — 9. O: *αιπ.ο* ‖ *φει* — 10. nomen velut *Καλλίστρατον* exstitisse puto — Koerte, Metrodori Ep. fr. p. 549 sic scribit *εἰπεῖν μὲν οὖν τἀληθὲς — ἱκανόν* — 11, 12. N^2: *σε.πεινμεν* ‖ — G: *το.σ . . . σε .πε.νμεν* — 14. (init.) N^2: *ογικασ* — 15. N^2: *συμαχου.ε* — *16. N^2: δουδηπ.σα* — G: *οδο . . ηπο.σαν* — 17, 18. G: *μαεον . ι.πιαολω — N: και* ‖ — 19. G: *καταν* — N^2: υκαταν —

πους. Τοὐ]να[ν]τίον [δ' ἔ-
τ]α[ξε π]αρ[ạ]δ[εικ]νύων
Θ]ρα[σύ]μαχ[ο]ν καὶ ἄλλους
ο]ὐκ ὀλίγου[ς] τῶν δοκ[ού]ν-
τ]ων τὰς τοιαύτας ἔχει[ν
λόγων πολιτικῶν ἢ ῥη-
τορικῶν τέχνας οὐθ[έν,
ὧ]ν φ[ạ]σιν ἔχειν τὰς τέ-
χνα[ς, συṇτ]ε[λοῦ]ντας, [ἐ-
π̣ειδὰν νομο]θέται ὦσ[ιν.
Ἀλλ' οὐ μὲν [λ̣]όγον ἔχει[ν
κα[τ̣]α[σ]τῆ[σαι, π]ῶς ἂν καὶ
ἐκ τίν]ων [γέν]οιτο καλλί-
στη] ῥητό[ρεια], ἀλλ' οὐδὲ τὸ καλῶς

Col. LI. ῥητορεύẹ]ιν·" καὶ [μ]ι[κρ]ὸν
προβὰ[ς „π]ῶς μαρτ[υρ]εῖ τ[ὸ
μηδέṇ[α] π[ώ]ποτε γε[ṿέ]σ-
θαι ποητὴν ἐν τοσọ[ύ]τοις

22. N^2: ɔυλ . . . ‖ . ονθρασυμαχον, G: τλ . . . ‖ ωνθρασυμ — v. 24 et 25 N^2 ferme explet. — 27 sqq. N: ουθθ . . ‖ σινφησινεχειντασττε ‖ χνα — O: ουθθι . ‖ σ . νφυσινεχειντασt . ‖ . . α . . . η . ε . . . ντασ — N^2: τεχνασωνọλσινουθει . εχειταστεκνασ . υδ̣ . π . . . . ^{δσ}τωντουτσ̣υπ̣ει˜ . . . — G: τεχνασων^{οιπον} . λσινουθενεχειταστεχνασσυṇτε . . . . τ^{αο}ωντουτ . υπειγ . . . . . . εταιωσαν — Koerte l. l.: ὧν, φησίν, οὐθεὶς ἔχει τὰς τέχνας οὐδὲ et v. 31. ἀλλ' οὐ μέντοι λόγον ἔχει — N: εχει ‖ καια . τ — O: ελ . ι . ‖ κο . . . τη . . . . ω^{σ}ανκαι ‖ — N: αν . υ . λ̣εν˜ . . . . . εχεινκαι . . . . . α . . . . . ανκαιεκτινων . εν . . . . κα . λ . . τηρητ . . . α, G: αλ̣ . . υν . . λο . . . . τοεινκαι . . . τα . . . . . αν . αιεκτινωη . . . . . υθιοδ . λ . . σηεθπ . ροια — LI, 1. N: σινκαι — O: οινκαιτι . ον ‖ — N^2 et G: λωσρη . . . ευσ̣ — 2. N: ‖ ι . ρο . α . ωσμαρ . . σιτ . ‖ — O: ‖ προβα . ωσμαιτ . . ειτι ‖ — Etiam N^2: ροβα suppeditat — 3. O: τισποτε —

ἢ ῥ[ήτο]ρα ἱκαν[ὸ]ν ἀ[π]ό [γε
τῶν τεχνολογ[ούν]των;
ωνενηιειστενο . . . τι
. . ῥητο]ρικὴν δ[. δύνα-
μιν . . . . . . γουσιν̣ . . ως
ε̣εσ . . . ηστησ . . . .
αυι . . . . . φωιο . . . . . .
. ησαν ἂν? τραι̣[. . . . ἀλ-
λὰ πᾶν ἐχούση[ς] τ[οὖργον
ἐν διανοίαι, γυμν[ασίαν δὲ
καὶ δι[δα]χὴ[ν̣] καὶ μ . . . .
κρον [. . . ὥ]στε? ε . . . .
λέγειν [ἐν] ὄχλωι κ[αὶ ποη-
τὴς? εἶναι, [ϑ̣]ηρεύε[ι δ' ἀ-
π̣]ὸ τῶν ἐπαγγελμ[ά]των
τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀκολού-
ϑου τοῖς τοιούτοις ἐπαγ-
γ[έ]λμασιν, ὅ[ς] δυνάμ[εω]ς
οἵαν εἰκόν' [ἀ]ποβ[λ̣]έπ[ω]ν̣
καὶ α[ὐ]τὸ[ς] τὸ ἔρ[γ]ον [συ]ν-
τ]ελῶν τῆς το[ύ]τ[ω̣ν] τ[έ-
χν[ης φαίν]εται, μή[π]ου τι
αὐτ]ὸν διαφεύγει, δι' ὧ̄[ν

5. O: ‖ ηρν . τραικαν . νατου . ‖ — 6. O: τεχνολογην . των — N^{2}: τεχ . . . ογ . υ . . ων ‖ . ν . . . ο — G: λογι . μο . ων ‖ ειν — 8. N^{2}: ρικα . υμαδι — G: λ . . ικοσ . νι . α . . ν . . . . . . οσο . . . . ουν — 10. O: — ηστηιτ — 12. O: ‖ . ησαναυτραι — 19. O: ‖ ηοτων — 22. O: ‖ γο — οιδυναμ . . ισ ‖ εἰ δυνάμει τις? — 23. O: ‖ οιαν-εισον . ποβαε . . . ν̣ — N: ‖ ο . ανερσον . γοβ . επ — 24. N: ‖ καια . ⁻οντοερ . . ν — O: ‖ καια . τοοτοεριον . . ν (ϑ above τ) ‖ — N: ‖ καια . ⁻ον — 25. N: ‖ ϑελωντηστο . το̣ — O: ‖ . ελωντηστοετο . τ — τῆς ποητοῦ? — 26. N: μηι . ου . . ‖ — 26 sqq. N^{2}: α . ‖ . ταιμητ . . τ . . . . ποτου ‖ λιαφευγειντ —

ἂν β[ε]λτείω[ν γ]είνοιτο ῥήτω]ρ ἢ ποητής.“ Ἃ μὲν [οὖν ἔχομεν ἐκ τῆς πραγμ[ατεία]ς παραθέσθαι το[ια]ῦτ’ ἔ[στ]ιν ἐκπεφε[υγ]ότα καὶ τὴν καταχρηστικὴν ὑπάκουσιν καὶ τ[ὴν] ὡς

Col. LII. περὶ τῶν σοφιστικῶ[ν παραγγελμάτων ὄντος τοῦ λό[γου. Κ]αὶ δὴ τέχνα[ι καὶ αὖ[τα]ι ὁ[μω]νύμως λέγονται, καθάπερ εἴσεται πᾶς ὁ μετὰ συνέσεως καὶ τούτοις μέν, οἷς παρεθέμεθα, προσεσχηκώς, μᾶλλον] ọ’ ὁ τὰς συνόλα[ς γ]ραφὰς τῶν ἀνδρῶν ἀνειληφώς. Ἔ[νι]οι δὲ τῶν ν[ῦν ἐ]ν τ[ῆι Ῥό]δωι διατριβ[όντ]ων γράφου[σ]ιν ἐν[αντίον] πάλι[ν τῶν ἐν] τ[ῆι Ῥώμηι] σχολα-ζόν]των αὐτῶν ὑ[π]ὲρ τοῦ μὴ ε]ἶναι τὴν ῥητορικὴν τέχνην — ἐν ἑκατέραι τῶν πό]λεων . ργεως τινὰς [ἐ-

28. N²: αγεινο — 29. O: ‖ . . ρητοητησ — 32. O: εκπεφε-'οτα. Versus 31—34 G explet. — LII, 3. N²: λογ — G: ιογοσ — 4. G expl. — 9. N: ολασγραφα — 12. N²: ροδω ‖ — 4. N²: ‖ μ . ισχ — G: ‖ μηισχ — 15. G: υπερ — 18. G: πολο ον — N: ‖ . . λεων . ργ^ε . . στιλ\σ ‖ — O: ‖ . . λεων . ρι^ε . ωστινασ ‖ —

*ξιό]ντας Ἀθ[ήνηθε]ν λέ-
γειν, ὡς διαφώνως ἵσταν-
τα[ι πρὸ]ς τοὺς ἄνδ[ρ]ας, [καί,
δ]οκοῦμεν, ὀ[χυρ]οῖ τ[ὸ τέχ-
νην αὐτ[ὴ]ν μὲν ὑπάρχειν
τὸ] τὸν μὲν ἐν τῆι Κῶι δι-
ε]ρωτώμενον, ποῦ δια-
λέγον]ται?, τοῦ[το] φ[άσ]κειν·
τ]ότε μὲν ἐν τῷ . . . . . .
. ωι τότε δ' ἐν τοῖς . . . .
νο[ις], τὸν δ' ἕ[τ]ερον, ὅ[π]ου
μὲν] οὐκ ἔχειν εἰπεῖν,
εἰδ]έναι δ' ἔχοντας τὴν
κ]ρίσιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ
σ]οφιστικοῦ μέρους τοὺς
ἐ]ν ἄστει σχολάζοντας·*

Col. LIII. *τ]αὐτὰ δὲ [τ]αῦτα [καὶ ἐν] τῇ
Ῥόδωι κ[εκρ]αγένα[ι τι]νὰ
τῶν ἐκ τῆ[ς] Ἀττικῆς πά-
λι]ν παρόν[τ]ων κ[α]ὶ κ[ελ]εύ-
ειν μὴ φθονεῖν τοῖς [ῥή]τορ-
σ]ιν, εἰ τέχνην ἔχου[σ]ιν.
Ὁ] δ' αἰνιτ[τό]μενος [τρ]ίτος*

19. O: ‖ . . *ενταcαθ* . . *νε* . *νλε* ‖ — N: ‖ *ζωντα* . *λε* . *νεσ* . . *λε* ‖ — N²: *ανται* ‖ . . *ιν* . *θε* — G: *τ* . *ωη* . *ονπιο* ‖ *λοην* . *θε* — Nomina propria latere puto velut: *Ἀργείους ζῶντας Ἀθήνησιν* — 21. O: *ανδιασ* . . . ‖ — 22. N²: *δε* . . . . . . *νο* . . *τ* — 23. O: *αυτον* — 23, 24. N²: *τη* . . . . . . *ει* . *κα* — 26. N: *ταιπον* — G: *οφαο* — 29. N: *αυ* ‖ — 33. O: ‖ *ωφ* — 34. O: ‖ *ην* — LIII, 4. N²: *σ* . . *αινπαρ* — G: *λαιπλη* . . *πω* = *(πά)λιν παρ(όν)τω(ν)* — 8. N: *ε* ‖ — *O: εν — G: ατεθ* . *ειπ* —

ἐ]ν Ἀθήν[αις κατέθαν]εν καὶ τὴν [δόξ]αν νọμ[ίζει ταύτην, [ἣ] παρ' ἡμ[ῶ]ν ἐστιν [μό]νων, πρὸς [ὃ]ν καὶ τ[ọ] τῆ[ς] ἀντιγραφ[ῆ]ς ο[ὐ] γράψαντα περ[ὶ τούτων οὐδὲ ἓν ἕστηκε τἀ[νθρώπωι. Πλὴν ποικίλως αὐ[τὸς ἀναστρεφόμενος [ἐν τῆι πραγματείαι φησὶ περὶ μ[ὲν τοῦ τ[έ]χ[νη]ν εἶναι τὴν ῥητο[ρικὴ]ν μηδ' ἴχ[ν]ος εὑρ̣η[κέ]να[ι, π̣]ερ[ὶ̣ δὲ] τοῦ μηδὲν μέ[ρο]ς αὐτῆς τ[ẹχνικ[ὸν ὑ]πάρχειν, ἀμάθητος ἃ καὶ τούτῳ [ἐπαγγέλλεται, ποιήσασ[θαι τ]ὴν συναγωγήν. Ὅσα μὲν [οὖ]ν ἡμῖν ἁμαρτάνειν δοκεῖ κατ[ὰ] τὴ[ν ἀν]τι[γραφὴν [ὁ] φι[λ̣ọ́]σοφος ο[ὗτο]ς, οὐκ ὀκνή[σο]μεν κ[α]τ[ὰ διά[λ]ηψ[ιν] ἀναγρά[φειν καὶ [σ]υνδιαπορήσ[ε]ι τ[οῖ]ς

9. O: ανν . ασε . ‖ — 11. O: ‖ τ . ν . . ινω . προσιν — 12. O: ¦ τọτη . αντιγραφ . σοπρα ', καίτοι τὴν? — 12—14. N²: ουτ . . . νταπεριτουτωνουδεεκι . . . . . ανθρωπωι̣ — G: ουτα . . ντα — ενεγηκεανθρωπων . παην — 15—25. N² explet vel G — 22, 23. G: χει̣νλη . αιτενικαιτουτωνεπαγ — 25. οὖν exhibet N² — 27. O: τη̣ . δητιντωσ ‖ — 28. O: φι\εσοφοσο . . υ . σ ‖ — N²: φιλ — 29. N²: σοι . . κα = σο[μεν] κα[τὰ] — G: σομε . ηλ — 30. O: ‖ διαθηψ —

ἡμῶν τε κἀκείν[ων] φίλοις κοι[ν]οῖς. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρό[ν]το[ς] αὐτῶν [ὑ]π[ο-

Col. LIV. μν]ησθησόμε[θ]α τῶν δ[ο]ξάντων ἂν ἐς τὴν παροῦσαν σκέ[ψ]ιν συντείνειν οὐ πρ[οσ]καρτ[ερ]ητικῶς. Οὐδὲ γὰρ μὰ τὸν Κύνα δεῖται, κα[θά]περ ἐ[μ]αυτὸν ἐγὼ πείθω, συνα[γωγῆ]ς, ὃ [διέστειλεν στοχαστικῶς αὐ[τά]ρκως δὲ πρὸς διακοπήν. Ἐκτιθεὶς τοίνυν, δι' ὧν ὁ λόγος αὐτῶι προελεύσεται κεφαλαίων ὁ τ[ὸ πρ]οκε[ί]μενον [ἀπ]οδεικν[ύω]ν αὐτὸς ἁπλῶς] φη[σι]ν τοσ[ού-[των τεχνικὸν οὐδὲν καὶ [ἐν τῇ γραφῇ δοκεῖ] μήτε τὸ πολιτικὸν μήτε τὸ δικανικὸν μήτε τὸ πα-

32. O: καισεγνο . φι . ‖ — 33. N^2: ‖ . σινοσεπιδ — G: ‖ θωνεσεπιδ — 34. O: οπ . ‖ — G: ισ ‖ δετωενπ . α . . . ωησ — LIV, 1. O: ‖ ουσησθησομεσατωνλσ ‖ — N: ‖ . ιησ — N^2: αιτω . . π . μ — 3. O: οκετιν, N: σκ . . . ν — 4. N: καρτη . ητι ‖ — O: καρτη . ητ . ‖ — N^2: προσ . . . . ε — 6. καθάπερ N^2 explet — 7, 8. G: γω . χηκαρηστ . αλα . πρσ . α ‖ — N^2: αλλο . . . α — O: συναι . ‖ τ . σοφ — εγιν . ‖ — N: ‖ . . σο . . . κ — 14. O: νδοι ‖ — 15. O: του . ‖ — N^2 et G: φ . σιν — 15—17. G: οαπ . . . ιφ . σιν . . . . . . ‖ . . . θονησπθν . ονκαιοηγρ ‖ θ — 16, 17. N^2: ου . . νκαι . . γρ ‖ —

ν̣]ηγυρικὸν μέ[ρο]ς τῆ[ς ῥητορικῆς ἔν[τε]χνο[ν ἀπολείπειν, ἀ[λλ]ὰ τὸ μὲν [πολι]τικ[ὸν] καὶ δ[ι-κανικὸν μελέτης καὶ τρι[β]ῆς φάσκειν προσδεῖσ-θαι καί τινος ἐμπειρι-κῆς ἱστορίας, τὸ δὲ πα-νηγυρικὸν ἐμ μελέ-τηι καὶ τριβῆι λέγειν κεῖσ-θαι [κ̣α̣]ὶ συν[ηθείαι τινὸς φράσεως χωρὶς πραγ[μα-τικῆς ἱστορίας. Πρὸς [δ̣]ὲ τούτοις δοκεῖν αὐτῶι κατὰ τοὺς ἄνδρας οὐ δύ-ν]α[σ]θαι συστῆναι τέχνην

Col. LV. κ]αθ[ά]πα[ξ ὄχλων] πεισ-τικήν. Ἀρέσκειν δὲ καὶ τ]ὴν [προειρη]μέν[ην] με-λ̣έ]τ[η]ν κα[ὶ τριβὴν] καὶ ἐμ-πειρία[ν μήτε δι]ὰ παν-τ[ὸς πείθειν μ]ήτε πλεο-ναζ[όντως], καὶ διότι το]ὺ[ς οὐ ῥητορι]κοὺ[ς] λό-

20. N²: τῆς exhibet, G: οστηι — 22. O: αν . ατο . ‖ — 23. G: τηδεπολε — 25. O: ‖ τριθησ — 28. N et O: ‖ νηιγυρικον — 30—35. N vel G explet — 35. G: συνστῆναι — LV, 1. N²: . νοαπαξ . χλων — G: παξοκδων — 2. N: ἀρέσκει, N²: ἀρέσκειν! — O: εσκεγαρκαι ‖ — 3, 4. G explet — 5. N² [μή]τε exhibet, G: λετισδιαπαντοσ — 6. G et N explent — 7. G: να- . . τωσ — 8. G: διοτινονουρητορ —

γους συμβέβηκ]εν [ἐ]ν̣ίο-
τε πείθειν μ]ᾶλλον τῶν
ῥητορικῶν † καὶ μετὰ
τ[ούτ]ων [ἐν] τοῖς θο[ρ]ύβο[ις
ἧ[ττο]ν οἱ [παν]ηγυ[ρι]κοὶ
γ . . . . ου . . τῶν τι
λ . . . . ο̣ν [. . . λέγο̣υ̣]σι δ' ἐ-
στη[κέναι μὲν ο]ὐδ[ὲ τ]ὸ
π[α]ρ[ά̣γγ]ελ[μα̣], γινώσκειν
δ[ὲ] κ[αὶ] [τ̣έ]χ[ν̣α̣ς τ̣]ινὰς κα-
τ[αβεβλ̣]ημένα[ς] τοὺς
π[ερὶ τὸν 'Επί]κο[υρο]ν . .
καὶ δι[ὰ το]ύτου . . α . .
. . . ευειν . . . . ο̣ῖ
τέχναι κα̣ . . . .
μο̣ καὶ λογ . . . σδε . σου,
συνκατατίθεσθαι [δ̣'] ὅ-
τι [κ]αὶ το . . . λουσ . . . α
νο . . . ατα . . . . ισ
. . . . πισ . . . .
κ̱ . . . .
το . . . ο καὶ προσι . . α

9. G: συμβεβηκενεν — 10. N: αλλουτων ‖ — 11. In N et O aliquid deest. N^2 et G exhibent: . . . . . ονευκεω[. ῥη]τορικοὶ (N: και) deinde G: καια = καὶ μετὰ — 12. pro θορύβοις G: χδριβοι. — 13, 14. G: οι . αν . . . . . κοικεσειτον . . . π̣ηουση . χω . χεο . . λεγ — 14. N: σι ‖ — 15. O: σθχσιδε ‖ — 15, 16. N^2: ερο . . ω̣ . τηκ — 16. N: σι ‖ — O: οι ‖ — 16, 17. N^2: δο . το . πα . . γελμα — G: δετοπα — 18. O: γοχηλογινασκα ‖ — G: και . χναγτινοσ — 19, 20. G: τουσπε . ιμονεπ . . . ρ̣ο̣ν — 20, 21. N^2 ante καὶ ε praebet — 21—23. G: τοηναπ . . . . ουσι . οηων . . . χνα . . . ατ . . αο — 26. O: ‖ τι . αιτρ — 32. N: ντα . . δι ‖ — 29 sqq. G: αρ (γὰρ?) . . ιοδ . . γ . . ‖ με . . . . πτ . . ιροτονε . . . . ‖ ταησσ . . ιτοαλαρω . ταλ . ‖ . . αη . τ . αιστυ . . . . . . λα . ‖ . . . θ . νετ —

γ . . . . ạι τ . . . . . . ~α π . . . . . κα . . υτα . . δι- α . . . . αβαλ[λό]ν-

Col. LVI. τω[ν . . . . .]ạεωσ . . σ . ται βραχέως ε . . . τα, τί νομίζουσι, κ[ἂ]ν ἔ[χῃ τις καθ' ὑπόθεσι[ν διὰ παντὸς πείθο[υ]σαν τοὺς πολλοὺς δύναμ[ιν, οὐκ ἀγαθῶν ἀλλὰ κα[ὶ μεγάλων αἰτίαν εἶναι τ]αύτην; Καὶ τού[των ἕκαστον [κα]τασ[κευάσας, ὡς νομίζει, ποικί[λως οἴεται κατ' ἄκρας ἀποδεδειχέναι τὸ παρ' Ἐπίκουρον [ἵ]στασ[θαι] τ[οὺς ἢ] πᾶσαν τὴν ῥη[το]ρικ[ὴν ἢ] μέρος αὐτῆς ἔ[ντεχν]ον ἀ[ποφα]ιν[ομένους. Ἐγὼ] δ[ὲ] ἀμέλει κα[ὶ τ]ῶ[ν ἀκουστῶν μὲν ἄ[γα]μ[αι τοῦ σχο[λ]άζοντο[ς] 'Αθ[ή-

1. G: ν, puto finem verbi διαβαλλόντων, deinde post spatium trium litterarum: ασιδετιν — φασί δέ τινες? — 3. O: κ..νευ ||, N: κ..σν || — 4, 5. G: νδαιταλοτ — 5. O: πειθενα. || — v. 5—24. Usenerus Epicur. p. 111 restituit — 7. N: αλλακα. || scriberem ἀλλὰ κακῶν, nisi omnis series et continuatio dirempta esset — 9 et 10 G explet — 11. G: ποικιλασ — 15. G: ιστα ..αιτουσῃ — 15—17. N[2] vel G fere explent — 18, 19. καὶ τῶν et ἄγαμαι N explet. Pro ἐγὼ N: εν., G: εσω — 18. N: || .. ɔδια — 20, 21. N: λο.ισ || εωσα.δροσωι — G: αριηνιη \\ σιναμδροσωγτλ —

ν̣]ησιν ἀ[ν̣δ]ρός· ὧ[ν γὰρ ἐ-
ν τῷ]ι [σ̣υμποσίωι πε-
ρὶ τῆς] ῥητορικῆ[ς ἔφη αὐ-
τῷ γ]εγράφ[θ̣α̣]ι, π[ιστεύειν,
εἰ χ]ρὴ τοῖς λέγουσιν ἐ[πι-
εικ̣]ῶς φιλοσόφοις περ[ὶ
φιλοσόφων πιστ[ε]ύε[ιν·
εἰ δ'] οὐκ ἔ[φη] γινώ[σκειν,
ὅπ̣]ου λέγ[ο]υσιν ο[ἱ περὶ
τὸ[ν̣] Ἐπί[κο]υρον, [αὐτοὶ
ἐπιμελεῖς ἦσαν, [ὧν ἂν
δ]ιακούσωσιν, [οἱ μαθη-
ταὶ κ]αὶ μᾶλλο[ν ἐζή-
τουν] τοῦ μέχ[ρ]ι τ[ῆς

Col. LVII. τ]ήμερ[ο̣ν ἡμ]έρ[ας γρ]ά-
φ[ο]ντο[ς. Οὐ μὴν ἀλλ]ὰ π̣α-
ρ]ὰ τίνος αἰ[τίας ἀπ̣]ολε[ί-
π]εται κατ[εα]γμέ[νος ἤδη
τῆς φιλοπευστίας καὶ
τῆς ἀνα[τά]σεως τῆς [εὐ-

21. O: λο pro ω — 22. N²: ντωισυμποσιω..π — 23. G: ερ....ρητορικησεφη — 24. O: εγραφολιπ — G: ποστευεινειχ — N²: ...πανεινειχ..ο — 25. N: ‖ λ.ρη — 25, 26. N: ε ‖ ..σωσ G: δια.... — 27, 28. G: ηιπτευενε ‖ δο..ε — N²: η....υενσ. ‖ \.πεφ.εινσ — 29. N²: οἱ περὶ τ — 30. G: κ̣ου — deinde: δυτ (ο η supra) — N²: ου (ν supra)...ει̣.με — O: υρον...ω.. ‖ — 31, 32. G: ωηγανδ. ακουσωσ..οναθηταιμαλλο — N²: ω\ανδ.ακουσ....καθηταιμ — 32. O: συμ.... ‖ ..τικοιταιμαλλο — 34. O: μεχοιτ — 34—LVII, 2. G: ποινου..χειχντιη....μ.ονθμε.α.γραφον — N: με.νπα..α .γραφ — 2—4. G: να..α.π̣αρατιν..τα.....απνυλ.⁻εται — 3. N: ‖ τ.ταισκατα! — 4. O: ‖ ρ.ται — 6. O: αμα...ερωστησ. ‖ — G: τησα̣.α..ν̣στοσπ.χ —

π[ραγ]ού[σης ἐ]πὶ τῶν ἐξ ἐτῶν πρὸς τοῖ[ς] εἴκοσιν γ . . . να δ' ἤδη σ . . δοντα . . καεγον . ερα . . α . . . . ἐκείν[ο]ν? αει . . . . ν . . . α[. . . . . τῆς δια[τρι]βῆς τῆς Ζήνων[ος οι . . . ρ . . . . ζῶ[ντ]ος οὐκ [ἐ]μ πε . . . . ἀλλ' Ἀθήνη]σιν. Οὐ μ[ὴ]ν ἀ[λλ'] ἵνα τῆς πολλῆς καὶ ἀπρά[κτου] α[ὐτοὺς] ἀνα[παύσ[ω]μ[ε]ν ἐ[ρ]εύν[ης] κα[ὶ ἐρωτήσεως, ο[ὐκ] ἐν τῶ[ι συμποσίω[ι λ]έ[γο]μ[εν οὐδ' ἐ[ν] τοῖς π[ερὶ βί]ων ο[ὐδὲ [κε]λε[ύομεν αὐτὸν ψῆ[φο]ν ἐ[μ πελάγει ζητε[ῖν], ἀλλ' ὅπου φαμὲ[ν κα[ὶ δι'] ὧν φαμεν δηλοῦσθαι τὸ τὴν σοφιστικὴν ῥητορικὴν τέχνην ὑπάρχειν, [παρα]τεθείκα-

7. O: ‖ τ — 8—14. G: τουσειχασινιι . . . . . αδηδησνδινοντα . . . . ικαεημεναλο . . . . ντοδηλ. (N²: δημ) .π. . . ν.νλοιτινι.υν . . . ουα . . . . . τι . . . . . . πτοσ . . . . . οιαησι.ο . . . . . . ονοι (N²: κοσ) = [Ζήν]ωνος — 10. N: ‖ τα. .κα.ην. .εριν. . ‖ — 12. O: ‖ νωαει — 16. O: κομπε — N: σαμαθησ ‖ — O: αλλαθη ‖ — 15 sqq. G: quattuor litteris post „ονοι" omissis: μεγ . . . . . . τοτουκεν (N²: σοικεν) . . . . π . ελλε . . . . . ηοσπλυνηυ . . . . πο . πσι . . . . . ηοηα — 18, 19. O: κα . . αρα ‖ πλ.ωνα — N: καικατα ‖ πρα.ιν — 20. N: ‖ οσ — O: ειευν . σεκα . ‖ — 21—31. N² vel G explet.

μεν, ἃ [εἰ κἀνδείκνυ]ται
μηκύ[νοντα τὴ]ν ἡμε-
τέραν· κ[ρίσιν, ἀλλ]ὰ χρε[ί-
α]ν [ṭ'] ἔχει λ[όγου τ]υχεῖν,

Col. VIII, 11. *καὶ πᾶσ[ι]ν τοῖς πα[ρ' ἡ-*
(H V² tom V, fol. 44) *μᾶς φιλοσοφοῦσιν κα[ὶ ṭ]ὰς [χεῖ-*
ρας ὑποδείκ[ṿ]υμεν [ἑαυṭ]ῶ[ν,
καὶ [διọ́]τι τέχ[νην] τὴν σοφι-
στικὴν καλοῦμεν ῥητορικήν,
λέγομεν οὐχὶ τῆς ῥητορικῆς
μέρος. Οὐ γὰρ ἔστιν τῆς ῥη[τ]ορι-
κῆς μέρος τὸ πανηγυρικὸν
καὶ τὸ πολειτικὸν καὶ
τὸ δικανικόν, ὃν τρόπον αὐ-
τὸς οἴεται κατὰ τὴν ἅπασαν
γραφήν, [ῷσ]περ [οὐδ]ὲ τοῦ [ἑ]νὸς
μέρος τ[ọ] θαλλά[τ]τιον ζῶι-
ον καὶ τὸ χερσα[ῖο]ν. [Ο]ὕτ[ω?] γὰρ
οὐ] μόνον ε . . . . θ . αδω
. . εοατοστ 'Επ[ίκουρον . . . .
. . . . αφερό[μ]εν[α . . . .] ἐν τῶι

32. O: ‖ *νηκυγ — τατην* N² et G — 33. N²: *κλισιν*, G: *καισιναλλαχρειανπεξει* — 34. N² *λόγου τυχεῖν* expl. — VIII, 11—35. (*καὶ πᾶσιν — παρεθήκαμεν*) = ultim. pag. in N — 11. N² et G: *καιπασηυ* (*καιπασ* suprascr.), N²: *τοισπα*, G: *τοισκα* — 12. *χειρα* et (*ε*)*αυτων* N et O suppeditant, N: *εαυτωντου* — 15. O: *μενην*, N: *α-λ.υπερι* — 19. G: ‖ *καρτο.αιτοπολ* — 22. G: *δετουρ.αισ* ‖ — 23. G: ‖ *μεροστε* — 23, 24. N²: *δει* ‖ *ειναιτο*!! — 25. O alicubi addit *αυτο* — 26. N²: ‖ *.α.λ... επο* — N: *επικουρο*. dat — 27. G: ‖ *... νωερολπα .... εν.κο* ‖ — *ρομενα* N explet —

πρὸ τ[ού]του π[ρὸς Ἀπο]λ[λό]δω̣ρον διαλεγόμ̣[ενον αὐτοὶ παρεθήκαμεν. Χα[ρ]ιζόμεθα δὲ τ]άνδρὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν κεφαλαίων, δι' ὧν ὡς ἐλέγχω̣]ν περ[ι]ίσταται τὴν [δ̣ό̣ξαν ἡμῶν, οὐδ' ἀνε[μν̣]ήσθη[μεν] μὰ τοὺς θ[εοὺς αὐτῶν. Τ[ί γ]ὰρ ἔμελλον; Οὔτε γὰ[ρ] ἐλο[γίσατ'] α[ὐ̣]τῶν [τις] τ[ῆς πρὸ[ς] αὐ[τ̣οὺς ὑπο̣]μνηματικῆ[ς] ο[ὔ̣]σης, ἀλλ' ἵν' εἰδήσωμεν ὡς [ἔ]νιοι θαύ[ματ]α ποιοῦσιν

Col. IX. ἐ[ν] φιλοσοφίαι, καὶ ταῦτα προσετέ]θ[η] τοῖς ἀνατεινομένοι[ς πα[ρ' οὐ]δέν. Ἐρωτ[ῶ γ]άρ, ὦ βέλτιστ' Ἐ-
4ᵃ φεσ⟨ί⟩ω[ν] τῶν ἁπάντων,
4ᵇ ἐ]ὰ[ν̣] μηδ' [ἀ̣]γ[α̣]θά, τ[ί-
5ᵃ να τα[ῦτ'] ἔστιν; Οὐ δῆ[λο]ν γο[ῦν.
5ᵇ Τοῖς δὲ ἐν τῆι φιλο-

28. N²: ‖ προτειτουπ — λ..θι. ‖ — G: λ..δο ‖ — N: τουπροσ — Ultimum verbum ultimae paginae in O recte [πα]ρεθήκα[μεν], in N: ρικην est. N² abhinc N vocabitur. Restant nunc N (adhuc N²) et G = apographon Gomperzii — 30. N: ασμεθαδε ‖ — 33. G: ‖ δ.θνπ.ρισταταιτηνασ ‖ — 34. N: ουδανε ..ιη ‖ — 35. G: ματρυσθι — 36. G:·‖ ταιεν — 37. N: ‖ γ..φλο — 38. προεα..ωεισ.εμθηματι ‖ — IX, 1. G: ταιτα ‖ — 2. N: ‖..ουτοισ, G: ‖...ετοισ — G: νοη ‖ — 3. G:·‖ παθ — N: ερω.βελτιστε (supra: γ.⌐αρω) ‖ — G: ερωιβελτιστε (supra: τ.πλρω) ‖ — ἐὰν μηδ' ἀγαθὰ in margine sic N: α. ‖ μηδ/ ‖ γ\θα ‖ — G: ασ ‖ λ ηω ‖ εσθει ‖ — 4ᵇ. G: τε ‖ — 5ᵃ. Οὐ δῆλον γοῦν suprascr. in N: ουδηνσυ̣υ̣σ.σ. — G: ουδηνωνγο — 5ᵇ. N in margine τοισδε, G: σοηδε —

σοφίαι τῆι καθ' ἡμᾶς ἀνε-στραμμ]ένοις καὶ τῶν οἰομέν]ων τοὺς Ἰσοκρατείους λόγου]ς καὶ τοὺς ὁμοίους οὐ-κ ἀμε]θόδως καὶ σχ[ε]διάζε[σ-θαι κα[ὶ γ]ράφεσθαι κατ' ἄ[κρας ἐλεν[κτι]κόν ἐστι τὸ δοκο[ῦ]ν Ἐπ]ικο[ύ]ρ[ωι] τέχνην οὐ[χ]ὶ [μ]ὲν ὑπ]ά[ρχειν] ὄχλων πειστικὴν πάντως οὐ]δὲ πλεον[αξ]όν-τως διὰ] τὸ τοὺς οὐ ῥη[το]ρικοὺς ἐνίο]τε μᾶλλον πε[ίθε]ιν τῶν ῥ]ητορικῶν καὶ τὸ το[ῖς θορύ]βοις ἧττο[ν π]ερ[ι]πεί-π]τ[ειν] τοὺς πανηγ[υρι]κοὺς κ]αὶ τῆς τέχ[νη]ς πρά[γμα]τ' ἔ-χ[οντας] τῶν οὐδὲν . εονε ητκσγρον καὶ ὀνομ[ά]ζειν . . . τουιναι μον . . . . . επε . . . . ονας δ' ὠφελε[ῖ]ν αβρα- . . . . . . τῶν διατ[ριβ]ῶν . . . . . δ]οκεῖ τι χά[ριν . .]τ . . . . σιμοκεα . . . . ν . η . . . . τιχνσχηψκ . θιπο

10. N: *σχολιαζε* ‖ — G: *σχθδιαζει* ‖ — 11. N: *καταισ . .* ‖ — G: *κατλισ . .* ‖ — 12. N: ‖ *. γα* — G: *εγλενο . κον* — N: *δοκσ . ν* ‖ — 13. N: ‖ *. . κοι* — G: ‖ *. ικοιρο . τεχνηνουηινεν* ‖ — 15. N: *ληδ . πρεοφ . . σον* ‖ — G: *κηδθπλεονετον* ‖ — 17. G: *ντεμαλλονιτεηνιν* ‖ — 18. G: *κ . οτοτου* ‖ — 19. G: ‖ *τοησ . . ρβοισηττο . τερηει* ‖ — N: *ρβεισηττο . . εκπε* ‖ — 20. G: ‖ *ηται .* — 21. N: ‖ *. . . . ησ . . . . σπρα . . . . τε .* ‖ *α . ε* — G: ‖ *ηαιτηγεχλοτοινα . τλτε* ‖ *χω . . . ο* — 22. N: *κο .* ‖ — 24. N: *εμον* — 27. N: *ιτ . χα . . . . . υ . .* ‖ — 28. N: *ωκα . . . . . η . .* ‖ — 29. N: *κισ . . . . π .* ‖ —

θ . . . . ηις τὴν ἀεὶ πε[ί]θ[ο]υ-
σαν π]ολλοὺ[ς] δύναμιν, οὐ λ[έγε]ιν
δὲ [μ]εγάλων κα[κ]ῶν αἰ-
τία[ν] αὐτὴ[ν] ἔδει. Τί οὖν
οὐ χ]άρι[ν] τοῦ μὴ πσλευιο .
σ . ω . π . . . οθφ . ηε . οτον
τ . . . . ἀποδεικνύ[ω]ν?
. . . . εδη . . . . . ν
. . . . . . σην οὐχὶ καὶ χά[ρι]ν
. . . . . αεα . . . . σ⁓ατομο . . .
. . . . δε . . . υς [ἐμ]πε[ί-

Col. X. ρους καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι οὐ
ταύτῃ τοῦτο λ[έ]γομεν πα-
ρίστασθαι, πλὴν εἰ προσάγε-
ται ταῦθ' ὅμως διὰ τῆς γρα-
φῆς, καὶ τἆλλα περι⟨τι⟩θέμε-
θ', εἰ διοικεῖται, παρέντες
ἤτοι] πα[ρα]δεξάμενοι πάν-
τα τὸ [ἴσο]ν σχεδὸν βυβλίον
κατεσχηκότα, τὸ δὲ μέρος
ἐκεῖνο μόνον ἡγησάμε-
ν[ο]ι πρὸς αὐτούς, δι' οὗ φησιν
ῥ]ητ[ῶ]ς ἄτεχνα μέρη
τ[ινὰ φαίν]εσθαι τῆς ῥη-

30. τὴν δέ? G: αειπεκθσυ ‖ — 31. G: ‖ . . . ομουεδρναμινουτα αθχν ‖ — N: δυναμα.υλ . . ιν ‖ — 32, 33. G: καλωναλ ‖ τιαλαυτηιο — 34. G: αριμ — πολειτεύεσθαι puto — 36. G: . ον ‖ — 38. G: ΧΑⱵ.Ν ‖ — 40. G: αο . . . υο . . πε — X, 2. G: ‖ ταυτο — 5. N: περισεμε ¦ . ει — G: ρισεμν ‖ θει — 7. G: ‖ ισησπη — N: ‖ κ . πα — 11. N: ‖ νη — G: ‖ νει — 12. N: ‖ υ . . . . τατεχ — G: ‖ νητονσατεχ — 13. N: ‖ γ . . . . μ . εσθαι — G: ‖ τη —

το[ρικῆς .]κ . επαμα . ον με . . . . θε . αιαηοσιοιθ . . ετι . . . . ανα . . . . ειδεχον οὐχ? οδον . . . . ντα διην εγαφηι̣ . . . α . . . . τ' ἐπῶν σχεδὸν τ[ρισ]χιλίων κατανοήσαιμεν ετ . . . το . . . . αταναλ φιλεκιωσκ . . δὲ παρίστησιν ἐ[λ̣]εγχομένου[ς]. Ἐπίκουρος το[ίνυ]ν [ἐκ]είν[ω]ν [ἀμέλ]ε[ι] τῆς ῥητορικῆ[ς] μ[ία]ν δύ[ναμ]ιν [ἐπ]αγγε[λλομέν̣]ων τ[ὴν σο]φισ[τικὴν καὶ] τὴν̣ [π]αν[ηγυρι]κ[ὴ̣]ν καὶ τὴν [π]ολ̣[ε]ιτικ[ὴν π]οιε[ῖ] τὸν Ἰδομε[νέα] μετὰ τὸ „παρ⟨ρ⟩ησιά[σθω] μετὰ τῶν ἐγν[ω̣ρισ]μέν[ων]“ αἰτούμενον συ[γγ]νώ[μ]ην, [ε]ἰ νέος ὢν θρασ[ύ̣]νετ[α]ι κα[ὶ .]υναπιγοντα τινα [ζ]η[τεῖ], τοιαῦτ' ἄ[τ]τα λέ[γει]ν· „θαυμαστόν, [εἰ σὺ μὲν οὐδὲν ἐξε[ίργ]ου διὰ τὴν ἡλικίαν, [ὅ]τε α[ὐ]τὸς ἂν φήσαις τῶ[ν̣] κατ[ὰ] σεα[υτὸ]ν ἀπάν-

14. G: εταν — 15. N: ια.εοιοι . . ‖ — 17. N: ‖ .ιχολω — ραχοην ‖ — 19. G: τ.η.χιλιων — num igitur v. 15. διακόσιοι? — 20. G: ‖ πεωμ — N: ‖ ησαιν — ειαναν ‖ .ιλεινωσ....οπαριστοσιν ‖ — 22. G: ετεπικουροσ ‖ — 23. G: ‖ το . ɔν (νειvον) . . . . ε . ε . τσρη — 24. G: ινωραγ ‖ — 25, 26. G: φισ.ρο ‖ ην — 26. N: σφι.νκαι ‖ — σφι ad versum 25 reiiciendum puto — 27. G: ‖ τηνγρολ.ιτικα — 29. G: ‖ σριαε..μετατωνεγλσ ‖ τουμειν — N: εγν. ‖ ... με — γνωρίμων? — 31. G: ‖ συπνω . σηνοι — 33. G: ‖ νατη.πτοιαυταλλταλεον ‖ — 36. G: ‖ λιαντεατσσ — 37. N: ‖ τωικ — G: ‖ τωυκ — N: εναπαν ‖ —

των νέος ὢν [π̣ρε]σβυτ[ῶ̣]ν
ἀν[δ̣]ρῶν καὶ [ἐ̣ν]δόξων
πολὺ [ἐ̣ν τῆι ῥη]τορικ[ῆ]ι δυ[νά-

Col. XI. μει ὑπερέχειν“· ὡ[δ]ὶ δ’ ἂν αὐτὸ(ν)
ἔφησας· „τ[αῦ]θ’ [ἥ]ιπερ ἠθ[έ]λησας
3ª παρρησιάσθ[ω]ι καὶ [ο]ἷον ἠ[θ̣έλησ̣]α[ς] τὸ
3ᵇ „θαυμαστὸν δή φη-
μι, εἰ σὺ μ[ὲ]ν οὐδὲν ἐξείργου
διὰ τὴν ἡλικίαν ἐν τῆι ῥητο-
ρικῆι δυνάμει προ[έ̣]χειν, [ὃ
δοκεῖ τριβῆς εἶνα[ι καὶ συνη-
θεία[ς] πολλῆς, τοῦ δ[ὲ] θεω[ρῆ-
σαι τὰ πράγ[μ̣]ατ[α], ὡς ἔχ[ει], διὰ
τ̣ὴ]ν ἡλικίαν ἔστι ν̣ [ἐξ]είρ-
γ]εσθαι“. Οὐ μᾶλλ[ο]ν ἄ[ν] δόξα[ι
ἐ[πισ]τήμη αἰ[τ̣]ία ε[ἶ]ναι ἤ-
π̣]ερ [τρι]βὴ καὶ συνήθεια. [Δ]ι-
ά τε τ[ουτ]ί φασιν ἐ[φ’ ο̣ἷς] φασι[ν̣
τὴν ῥητ[ορι]κὴν ἁπ[λῶ]ς ἅ-

38. N et G: βυτο — 39. G: ‖ αναρσονκαιθ.οδοξωνε ‖ πολυσ .....τορικοιδυνοη ‖ — XI, 1. N: ωσιδ.οναυτου ‖ — G: ωσιδαναιτον ‖ — 2. G: τ.θευπερ, N: ειπερ — 3ª. inde a quarta litera suprascr. N: ρησιασθ.ικαι..ονησ.κα..., G: ρησιασθ.ιπι.:ιενησειкαοτο — N: ‖ παραθαυμαστον.ησ — G: ‖ παοαθασμ\στονδηφη ‖ — 7. G: ειναλ..αησ. (αλ suprascr.) ‖ — 8. N: δ.θ.ων̣ ‖ — G: δ.θεωι ‖ — 9. N: ‖ ενταπρα..αωσ (τ suprascr.) — G: ‖ σαιταπραγαιλωσ (τ suprascr.) — N: δ.ν ‖ — 10, 11. N: εστιν̣.⁻ει ‖ σ.σθαι — G: εστικητερ ‖ βεσθαι — 11. N: α..οξ.ν ‖ — G: αν̣.οτα ‖ — 12. N: ‖ ε.π.τημ.αιι̣αε.ν̣αι (η suprascr.).. ‖ — G: ‖ εσπ .τημηαιοταε.ναιει ‖ — 13. G: ‖ τ̣ερ...βηικαισυνηθειαιαι ‖ — 14. N: ιφασινερσ.φασ̣.. ‖ — G: φασινηρε.φασιλ ‖ —

πασαν ἅ[ν, οἵ]αν ἀπ[ọφ]αί[ν]ο[ν-ται, τ[ριβῆι] περιγίνεσθαι καὶ σ[υ]νηθείαι καὶ οὐ[δὲ] ἓν μέρος ταύτη[ς] οὕτωι [ψ]ιλ[ῶς τέχνηι, καὶ σαφῶς τ[ιν]α [τ]ι-θέ[ασ]ιν ἐγ[δ̣]ιδάσκε[ι]ν [π̣]ρ[ο̣]σ-δ[ι]αστέλλοντα, ⟨τὰ⟩ ποῖά τ' [ἔ̣σ-ται ἐ[πιστ]ήμ[η]ι καὶ τὰ π[ο̣ῖ]α τ[ρ̣]ιβ[ῆ]ι καὶ συνηθεία[ι]· ἃ κἂ[ν̣ σ]τε[ρ̣η̣]θε[ὶς] ἐγγυ⟨ή⟩σεως οὕ-τως ἐπ[ιφέρη]ται, αὐτ[ὸς ἀ-πιθαν[ώ̣τατος ἂν γ]έ[ν̣οι]το δυσκρατὴς [ὧ̣]ν δι[ὰ] τὸ ἀ[μέ-θ[ο̣]δον. Ἐ[π̣ιτηδ]ε[ῦ]σαι γ[ὰ]ρ̣ [τὸν νέον πο[λ̣λ̣ῶ̣ι] μᾶλλο[ν] τὸ δι' ἐπιστήμης ἅτε με[θ]ό-δοις [κα]ὶ στοιχειώσ[ε̣]σ[ι]ν [κα-θολικαῖς [δ̣ι]αλαμβ[α]νό-μενον. Εἰ δέ γε τέχνη̣ [ἡ̣] ῥ̣η[το-ρικὴ συ]νε[ί]χ[ε]το, [τεχνικὸν ἂν εἴ]η καὶ μέρο̣ς [α̣]ὐτ[ῆς ἢ φλήνα-

16. N: *απερα . . .* ‖ — G: *απε . αι . ο* ‖ *ταιτν* — *ἀπεργάζον-ται?* — 18. N: ‖ *κακι . νηθεινκαιου . . εν* ‖ — G: ‖ *α . ισανηθεια-καιουγηιεν* ‖ — 19. N: *α .* ‖ — G: *τωισ . ιλε* ‖ — 20. G: ‖ *τεχνηι-καισαφωστ . . ασι* ‖ — N: *σαφωσι* — 21. N: ‖ *θ . . ειvεγαι* — G: *κεη^ν γρεσ* ‖ — 22. G: *το* ‖ — 23. G: *πωα* ‖ — 24. N: *αρακαι* ‖ — G: *ατα-και* ‖ — 25. N: ‖ *τε̣ι̣ . σε . . . εγγυσει* — G: ‖ *τειπθε . . χθι̣ι̣θσεωσου* ‖ — 26. N: *γαραυτ* — G: *σταιαυτεν* — 27. G: *πειτ . . το* ‖ — 28. N: ‖ *αρ . κατητον* — G: *ον* pro *ὧν* — 29. N: ‖ *θ . ρονε . . . . νεισαι* — G: ‖ *θεδονε . τ . . νθσοαιγ . ρι* — videtur verbum in *-νεσθαι* — 30. G: ‖ *νεουπονδο* — 32. N: ‖ *δοισα* — G: ‖ *δοισλδι* — 33. N: *κα . απαλαμβιδιο* — G: *καισα . λλαμβινο* ‖ — 34, 35. N: *τεχ . ι . . ρη .* ‖ *. . . . ινερχ . το* — G: *τεχ̣ν̣η . ιο* ‖ *ν . . . . νε* — 36. N: *υκαι* —

φος ἂν ὁ λόγος ἐγίνε[το] το[ι-οῦτος ὤν· εἰ τὸ μ[ẹθόδωι γινόμενον οὐ κωλ[ύ]ε[ται ὀ-ρθọβ]ολε[ῖ]ν ἢ ὑπάρχει [καὶ ἄλ-λ̣ω]ι μᾶλλον οὐδό[λως μεθό-

Col. XII. δωι. [Κ]αὶ [γὰ]ρ οὐδὲ πολειτικ[ὸν καὶ δικανικὸν ἐρε[ῖ] τι[ς] αὐ-τῶν λαμβάνειν μέρος. [Κα]ὶ γὰρ ῥητῶς τὴν ῥητορικὴν λέγει κ[ạ]ὶ πρὸς τὸν ἐπαγγελλόμε-ν[ọ]ν σοφιστὴν πάντ' ἔχειν τὰ μέρη. Διόπερ οὐκ ἀπο-χωρήσα[ν]τος γελοίως ὁ Ἐπί-κουρός ἐστ[ι] τῆι μεταβάσει κε[χ]ρημένος. Τοιούτων δή [τ]ινων ὡ[ς] εἰπεῖν δυνά-με[ι γ]εγρα[μμέ]νων τὸ μὲν π[ẹρ]ὶ [ταῦτα τ]ὴν ἀπόφα-σιν ποι[ẹῖσθαι .]ηνοεπιχ . δεσποναπ[. . . . ῥ]ητορικ[ῆς . . νθ . ης τῆς [πο]λειτικῆ[ς καὶ τὰς τουσ . . ιφασ . . λε εναι . . . . . ωποιαι . . . εστι ετεοισαν . τινανιζονται

37. N: τοσ ‖ — G: νεθ . το ‖ — 39, 40. N: ουκ.ɔλ — G: υκωιδ . ε . . . ‖ . . ερολε . νηστaρχο — 41. G: ‖ α . ι, N: ουδε — XII, 1. : ‖ δωι . αιπ — G: ‖ δωιαιπ . ρ — 2. N: ιεαν ‖ — G: τιοαν ‖ — N: ωι pro καὶ — 8. N: ‖ χε . ρ — 12. G: εγρανα . . νων — 3. N: ‖ πσ . γ . . . . λ . ην — G: ‖ ηο . ο — 15. N: ‖ . . . . . ριαπ — 7. N: ταστοι — 18. N: ‖ πον . . . . σ . οιαν . . . . . σπ ‖ ρε —

τῶν ωιου . α . μέχ[ρι] τῶν λέξεων τού[τ]ων· „ὁ σοφ[ι]στὴς οὐθὲν ἐ[πήγγ]ελται περὶ τοιούτων, τῆς] τ' ἀ[π' ὀ]κ[ρίβ]αντος ἀ[νατάσ]εως κα[ὶ] τῆς ἐναρ[γεία]ς . . . ηεοκτερον τασ . εστον [π]ερὶ τὴν πο[λ]ειτ[ικὴ]ν καὶ ταιτοσ . . νεχα μονηε καὶ προσ . . . εαιφα οεαιε σοφιστ[ὴ]ς τ . . προσυν . . . ε ἀλλὰ τὸν σο[φιστὴν τὴν ῥητορικὴν [οὐκ] ἔ[χ]ε[ιν. Δ]ι[ὸ εἴ]περ [φά]σκει τέ[χ]νην ‖ εἶναι, προσδεομέν[ην] δὲ τέχνην πολλῆ[ς] λίαν τριβῆς καὶ συνηθείας — [ο]ὐ γὰρ ἀδύνατον οὐδ' ἀθετούμεν[ον] ὑ[πὸ τῶν ἀνδρῶν ἐ[π]ισ[τ]ήμας τι[ν]ὰς πολλῆ[ς] τρι[βῆς ἐπιδεῖσ]θα[ι] κ[αὶ σ]υνηθεί[ας] — πῶς κωφότερος] Ἐπίκουρο[ς γεί]νεται [ἐκ τούτων; π]ῶς δὲ τ[ὸ] μὲν ἐ[πιδεικτι]κὸν εἶδος ἢ μέρος τῆς

20. τῶν τοιούτων? — G: μεχντωνασ ‖ γεων — 22. G: του ‖ — 23. G: ταισεκηδιαν — 26. G: ηερι — 27. G: ‖ τησιν — N: κα ‖ — 29. G: πρε^{ι}συν ‖ — 30. G: τονσοιτ — 31. G: κηναοσεκε . τε . νην ‖ — post κε suprascr.: ναι . . περαοσκει — 32. G: μενπιδεν ‖ — 34. G εν pro οὐ — 35. N: αι ‖ — G: νγδ ‖ — παρὰ? — 38. G: ‖ . ^{οκεσ}θατυνηθεινεπωσκωφε ‖ — 39. G: ρο . ονεται — 40. N: σδειτ . μενει — G: ωσδειτ . μομεν — πῶς δ' εἰ? —

Col. XIII. *ῥητορ]ικῆς τριβῆς δεῖ⟨ται⟩ πολ-*
λῆς κ[αὶ σ]υνηθείας, τὸ δὲ σο-
φιστικὸν ἐπιστήμης μό-
νης, κἀφ' ο[ἷ]ς ὁ λόγος γίνεται,
πρὸς θεῶν δηλωσάτω τις
ἡ]μ[εῖν]. Οὐ γὰρ [δ̣ὴ] τοιοῦτός
ἐστ[ι]ν, καθάπερ ο[ὗ]τός φησιν·
8 *ε̣]ἰ τὸ μεθόδωι περιγινόμενον*
8a *ἐπίταξιν ἔ[χ]ον ἢ ἄλλωι μᾶλλον*
8b *ἔσται τῶ[ν] μεθόδῳ γινομέν[ων]* (*αν*),
9 *ἀλλὰ τοιοῦτος· εἰ τὸ μὴ*
μόνον διὰ μεθόδου παραγει-
ν[όμ]ενον. Εἰ γὰρ τὰ δύο κα-
τακ̣[τ]ήσα[σθαι] νέῳ δυνα-
τόν, ἐ[γ]χ[ειρίζε]ιν δήπου
. . . . : *αι νέῳ*
θα.ετ̣.ετων . . . . αι φύλα-
ξ[ι]ν σ̣.κενιφω . . . ητιδι
τ.υσφι.ουστωντω̣ν̣. χρῆν καὶ
προσεδο . . νεναυ̣ . . . . τ . οε
μὴ θεῖνα[ι] πρὸς θεῶν· ἃ [τρι-
βῆς ἐστ[ιν κ]αὶ σ[υνη]θείας
β.ατεν . . . τοι̣ι̣ προσάγον
τ[ὸ] προκείμενον, προσθεῖ-

Huic paginae unus versus suprascr. est.: *ν[. . . . . ἐπ]ι-σ[τ]ήμης πέρι* — 1. G: ‖ *.ιπισικ.σοτεβησ* — 6. N: *γαρα.ι* — G: *γαρη.* — 8a et 8b suprascripta et a verbo *μᾶλλον* margini adscripta sunt — 8a. N: *ξιν.ονη* — G: *ετιηεριvεον.εοαδωι* — 12. N: ‖ *ται . . ησα* — G: ‖ *τακ . . ησαια* — *κατακυκῆσαι ἅμα?* — 13. G: ‖ *τονο* — 15. N: *νφυλαι* ‖ — 16. G: ‖ *ξ.μ.ιδειλφω* — 17, 18. N: *ιστων̣ .χρηνκαι* ‖ *ταισε . . . η . ενα* — *⁻δε* ‖ — 20. G: *ηλιστουθειας* ‖ — 21. G: *τσιιπροσαγῶν* ‖ —

ναι δὲ τ[ῷ δ]οκεῖ [δισ]τασμὸν
οὐκ ἄξ[ι]ον πια . . . . δεν . τού-
του κατεανονα π . . οθσυ
. . λαιμεανεντ . . . . . ιτο
τετ . . . . . . αιδρετε . . ιη
σομ . . . αταιτε . . . .
τε καὶ καταειτ[. . . . . ἐστο-
χάζετο γὰ[ρ . .]γσ . . . . α
ῥητορικοὺς [δ]ὲ διὰ τὸ [πλήθει
ἀρέσκειν εἰπεῖν, ὃ κινεῖ. Εἰ
δὲ μετά τινος ὑποστο-
λῆς ἐ[π]ετίθετο καὶ διὰ τὸν
στο[χασμὸν ὁ Ἐπ]ίκο[υρος οὐ
μό[ν]ο[ν ἐ]πὶ τῆς ῥητορικῆς
ἀλλ[ὰ] κ[α]ὶ ἐ[πὶ] τῆς φρονή-
σεως [ἐτ]ήρησεν ἐκεῖ τὸ „δο-
κεῖ“ προσδεῖσθαι, τὸ „δοκεῖ“ δ' ἐ[θ]έμεθα δη-
λαδ[ὴ] καὶ ἐπὶ τοὐπιδε[ικτι-

Col. XIV. κοῦ μέρους, [ἀπα]νταχῆι
κεκράγασιν, ὡς ἐ[σ]τιν ἄ-
τεχνον, καὶ τὸ κακὸν
τῆς ἐπιχειρήσ[εω]ς ο[ὐ]κ ἐ-

23. N: ‖ ναιδεξ . . . . θ\ι . \σ\ιον ‖ — 24. N: ‖ ου . . ξ — G: ‖ ουκατον — 24, 25. N: αυ ‖ το . κι . . . κεν — 27. N: ‖ . ι . ηκ — 29. N: ‖ . εχν — 29, 30. N: γ . . . ‖ νη . ετογα — G: ‖ χαξετοσαγα — 31. G: αυ pro δὲ — 34. G: ‖ λησετε — N: θεωικαιδιατον ‖ σ . . ω — 35. G: τοπου, N: τικο ., G: ‖ στολ — 36. G: ‖ μομο — 37. G: εροτοησ pro ἐπὶ τῆς — 38. G: ο . ηρησεκακει — 39. προσδεῖσθαι τὸ δοκεῖ suprascr. Alterum τὸ δοκεῖ omisi — G: ετεμεθα — XIV, 1. N: μερουσδ — G: αγερουσο — 2. N: ε . ιτινα ‖ — 3. G: τουκακον ‖, G: τοπηιακον ‖ — 4, 5. G: ρησ . . . σοικε ‖ γαιεταξο — N: εσοικε ‖ γαισταξο —

γ [δ̣]ιστα[ζ]ομέ[νου] προσάγοιτ' ἂν ἀλλ' ἐ[ξ] ὁμολο[γ]ουμένου. Καὶ τίνα τρόπον, ἐὰν τούτοις [σ̣]υν[β]ο[ηθ̣]ήσωμεν, εὐγνώμονες, οὐκ ε[ὐ̣]ήθεις ὑποληφθησ⟨ό⟩μεθα; Τό τε γὰρ ὑποστέλλεσθ[αι] τἀλ[η]θῆι λέγειν καὶ δ[ιασαφεῖν] οὐ περὶ τῶν ἀδ[ήλων ὄντων] ἑαυτῶι τοῦ ῥητορ....... καζόμενον ανοια.... καὶ τοῦ [δ]ιαλεχθέντος [νεα]νίσκο[υ] καὶ τοῦ τὸν Κ.ινε. γιαν ἀναγράφοντος ['Επικούρου καὶ ταῦτα μετὰ π]αρ[ρ]ησίας τῆ[ς] τα... αι ἀνυπ̣οστόλως τ...... καὶ ἐ̣ν] τούτωι τῶν πρὸ[ς τὸν ἄνθρωπον τετ[αγμένω̣]ν λόγων. [Π]ῶς δ' ἂν εἴ[η θιγ]εῖν τινος καὶ πικρό[τερον; ... του.... αλαροφια........ τερο̣ν τ..οτυοα̣........ πκαγ.σαζωνητεν̣...... ὑπειληφώς. [Τ̣]ὸ δὲ α[ὐτῶν τισιν προφερόμενο[ν κ̣]ατὰ τὸ παρὸν ω̣..αρδ.ων

6. N: *αλλε..μοροιου* ‖ — G: *αιελε.σομολορου* ‖ — 8. N: *ν.εικωμεν* ‖ — G: *ευνθοεησωμεν* ‖ — 9. G: *ετηθεισ* ‖ — 11. G: *ταλτθηιλε* ‖ — 12. G: *πηε* ‖ — 20. G: ‖ *γαρκησιαστηο* — 22. N: ‖ *.ιτου* — G: ‖ *συοτου* — 24. N: *ωσδυ* — 28. N: ‖ *ηλα* — 29. G: *ιοδεα* — 30. G: *νο.κηα* ‖ —

το ποιούμενος τ' εἶτ' ἐ[στ]ί τινος καὶ τέχνης εἶθ' σατθιν ἔχει τέχνης ονοτ κ[α]ὶ ἀληθές ἐστι καὶ χαρακ[τ̣η]ρικῶς τοῖ[ς] ἀνδράσ[ιν] σικ ηθεσπονινκαι τερηετ ρημένον καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως ἐν αὐτοῖς τετγ. ἐπεὶ τεωνετοα........

Col. XV. τ[ο̣]ῦ ῥητορικο[ῦ τ]ῆς „δοκεῖ“ φωνῆς κἀνταῦθα παρατιθεμένης. Ὁ δ' ἐπαγγελλόμενος ῥητὰς παρατεθή[σεσθαι διαλέκτους οὐ λιπαρεῖν ὀφείλει τοῦτ' ἐγδέ[χ̣εσθαι τοὺς ἀκούοντας, ὃ βούλεται, καὶ ἄλλων δηλουμένων. Καὶ δὴ γὰρ οὔ φησι τῇ „ὑποστελλόμενον“ τὸν Ἐ[π]ίκουρον λέγει[ν ῥ̣ιαλέκ]τωι συνκατατίθεσ[θ̣]αι το[ῖς ἔ]ντ[εχ]ν[ον τ̣ὴν ῥητορικὴν λ[έ]γουσ[ιν. Εἰ] τότε? δὴ καὶ σαφῶς ἀ[π]ο[φαίνει κα̣]ὶ ἐν ἄλλοις τέχνην ε[ἶναι κατὰ τὴν ἀλήθεια[ν] .σπιε...

32. N: ‖ τ..ονον — 32, 33. G: ε..ιτι ‖ ν̇ο̇σ — 33. N: δ. υ.ν ‖ — 36. G: δρασπ.σικ ‖ — 37. N: ‖ πεδρ̣.μ̣ειν¯αιτε — 40. N: ‖ .πει..ηνστελ — XV, 4. G: θηω ‖ — 5. N: λιπω ‖ — G: λυπα ‖ — 6. N: δερ. ‖ — G: αελ. ‖ — 11. G: αναι.ωισυν ‖ — 12. G: το...ν̣τ̣ουν ‖ — N: ειν ‖ — 13. G: λωγευσ — 14. N: λι ‖ — G: ατοσκ —

μον τοῦ ῥήτορος κα[λ]εῖν [οὐ? μανικόν, ἀλλὰ δεξόμεθα τὸ „δοκεῖ“, καὶ ἐ[πὶ] τῆς πολειτικ[ῆ]ς, εἰ θέλεις, δεχώμεθ]α μηδὲν [π]α[ρ]έντες, εἰ [λέγ[ο]υσι[ν] αὐτ[οὶ κἂν] ἄλλοις ἀμέθοδον. Κα[ὶ γὰ]ρ ἡμεῖς τὸ „δοκεῖ“ νῦν ἐπὶ τῆς σοφισ]τικ[ῆς π]ρ[ο]σδ[ε]χόμ[εθ]α [κεῖσθαι τῶι μὴ παρὰ τοῦ[τον νῦν . . το . . . . τὸν λό[γον καίπερ ἐμ . . . . . . ς τέ[χ]ν[ης λεγομένη[ς]. Εἰ δ' ἠρώτη[σέ]ν τις καθιριαν . . ι Ἐ[π]ίκουρον ειοειναvως ἐ[ν] τοῖς [ποιοῖς τὸ ποιὸν [ε]ἶναι [ἢ π]ο[ιὸ]ν [τ]εχ]νικὸν καὶ τ[ὸ] πο[ιὸ]ν [ἄτεχν]ο[ν] κα[ὶ ἀμέθοδο]ν [ἐξ. δμο[λ]ο[γ]ου[μέ]νο[υ], κἂν περὶ ἄ]λλο[υ] διστά[γ]ματος ᾖ, πο[ιὸν] καλεῖν α . σε . η τὸ προκ[ε]ίμεν]ον. [Δισ]τάζεται μὲ[ν γ]άρ, εἰ πά[λιν τρι]βῆ[ι] καὶ συνη-

17. N: κα . σιν . . || — G: καμειν . . || — 19. N: . . οτησ — G: εγοτησ — 21. N: || . . . κειν — G: ξοβαοεντεσει || πυσιηαυτ — 22. N: || γσι — 23. G: τε || — N: ρητ . ριστο || ! — 25. G: || ετικα . τιρ — 26. N: τουσ . || — G: του . σ || — 27. N: τουλ . . || — G: τοηλου || — 28. N: τ . υ . . . || — G: τευν . || — 29. G: τηων || — 31. N: || εισ . ιν — 31. G: ευτοιστετεο — 32. N: ιπε || — G: ειηο . υπε || . ενικον — 33, 34. G: ποωνιοτω || θσαο . . κα . . . . . . θα . . υ — 35. G: || ομοαοτουσ . νοι — 36. N: || . λλοσ — G: || . λλο . διστασματοσιηγιωι || — 37, 38. G: προκοι || . . . . ον . α — 39. G: τσβη . και — N: || . . . ειγαν —

Col. XVI. θεί[α]ι σύμφωνόν ἐστιν τὸ δεῖσθαι πολλῆς τριβῆς κα[ὶ] συνηθείας. Τὸ τοίνυν „δοκεῖ“ τῶι „δισταζομένωι“ προσθεὶς ἐκ τοῦ „κἂν τὸ διστάζομενον παρε[θ]ῇ διδόμενο[ν]“ ὑ[πάγει τὸ προκείμενον. Φ[ήσ]ει δὲ πρὸς τὸ συστῆσαι, διότ[ι εἰ μὴ] τέχνη κατ' Ἐπίκουρόν ἐστιν ἡ ῥητορική, τοῦθ' ἡμεῖς παρετίθεμεν λέγ[ο]ντες· εἰ μὲν [γὰρ] τ[ρι]βὴν αὐτὴν ἐνόμισεν] εἶναι καὶ συν[ήθ]ε[ια]ν, οὐκ] ἂν τὸ „δοκεῖ“ προσέ[θηκεν· εἰ δ]ὲ ἔφησαν οὐ δηλ[οῦσθαι τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν, [δεικτέον μ]ὴ τοῦτο δηλοῦσ[θαι μ[όν]ον. Εἰ μὲν τὸ πρῶτον, οὐ συνίεμ]εν ἡμεῖς ἑλληνιστὶ [δ]ια[λεγ]ομένων· εἰ δὲ τὸ δε[ύτ]ερ]ο[ν, δι]ὰ τίν' αἰτί[αν] αὐτοὶ χρῶνται ἀμ]φιβόλοις λέ[ξ]ε[σ]ιν; Οὐ τοίνυν] ἡμᾶ[ς] ἐλε[γχ]ουσιν] .φ.νιδο[.........περὶ τ]ῶν [πρ]οκειμένων δε .

1. G: ‖ οεινισυμφωνοναετιν — 6. G: εοηδιδομενοβ — εσηδιδομενοσυ ‖ — 9, 10. N et G τεχνηι et ρητορικηι — 12. N: τε.ην — 14. G supra το scrib. τυ — τῇ? — N: προσεχ — 15. N: ουδηλει — G: οιδηλσι — 19. G: ‖ λ — οι ‖ — 20. N: δεχιε ‖ — G: δετιε ‖ χο — 21. N: ην pro τίν' — G: αιτηφιαυτοιδρων ‖ — *23. N: λου* ‖ — G: μαεελε .. σου ‖ — 24. G pro ιδο .. habet: *οαοην — 25. G: ασ .* ‖ —

οντα . . . . νο Ἐπικου[ρ . . φετ[έ]ον . κε . . . ορησεωου . . οὐ μᾶλλον ε[ἴ] δόξ[ε̣]ι [δι' ἐπιστή]μ[ης] ἀ[π̣]α[λλάξ]αι ἤπερ τριβ[ῆς̣], πάλιν ἀμφιβόλου[ς] τε̣θεικέναι διαλέκτ[ους] κα[ί τι μέσο[ν ἀ]μ[φοῖν, ἀ]λλ' ἑτ[έρας] προσ[εύροι]μ[εν̣] ἂν αὐτὰς κ[αὶ] δ[η]λο[ύσ]α[ς μὲ]ν [τὸ̣] τῆς ῥητορικ̣ῆ[ς κ]αὶ δι' [ἐ̣π]ι[σ]τήμ[ης ποτὲ] καὶ διὰ συν[η]θείας δὲ καὶ διὰ τριβῆς περιγε]ινόμεν[ον, μᾶλλον δὲ δι]ὰ τῆς τριβῆς κα̣]ὶ σ[υ]νη[θείας] ἢ διὰ τ[ῆς τέχνη[ς̣], τ[ὸ δ]ὲ φρονήσεως δι'

Col. XVII. ἀμ[φ]ο[τέ]ρων μέν, μᾶλλον δὲ [δι̣'] [ἐ̣]π̣ιστήμης ἤπερ διὰ συνηθείας καὶ τριβῆς, δηλούσας δ[ὲ τ]ὸ τὴν φρ[όνη]σιν μὲν δι' ἀμφοτέρων, μᾶλλον δὲ διὰ θατέρου, τὴν δὲ ῥητορικὴν διὰ μόνου θατέρου· καὶ τρίτον τὸ καὶ τὴν φρόνησιν διὰ μὲν ἐπισ[τ]ήμης

28. G: δοξησ[σιι] — 29, 30. G: ‖ μ . εαγα . . . . . αιειπερτρι[η] ‖ βιο — 30. N: λου . τι . ‖ — G: λοντε ‖ — 31. N: ικρι ‖ — G: ερικα — 32. G: σοπημθ . . . . . . λλετ ‖ — N: λ . μι . ‖ — 33. G: ‖ . . . προσνερ . . μ . . υ̣αν — 34. G: ‖ κ . . δελο . οιαι . . . ν . . στηε ‖ — 35. G: δισ . ιμτημισο ‖ — 37. G: ‖ . . . . . ορτεπ . ινομενησ ‖ — 39. G: ‖ χοι — 40. G: ‖ χινητει — XVII, 1. N: ‖ αμαο — G: ‖ αμειου — 2. G: ‖ δε . νθ — 4. G: δ . εοτην —

περιγίνεσθαι, διὰ δὲ ἱστορίας καὶ τριβῆς μὴ [π̣]αραγίνεσθ[αι· τὴν δὲ γρα]φὴν ὁ συστησάμε[νος ταύτ̣]ην ἀπ[οπ̣]ληρώσας τὸ [π̣ᾶν φη]σιν αὐ[τὸ]ς διασαφεῖν, ὅ[τ̣ι ῥ]η̣τορικ]ὴ μὲν τριβῆι ἀφ[θόνως καὶ συνηθείᾳ̣ παραγεί[ν]ετ̣αι, [φ]ρόνησις δ' ἐπιστήμ[η̣] μ[ό]ν̣ον. Τάχα] γὰρ κἂν τὸ „δοκεῖ“ [τούτοι[ς] μὴ προσποηθῶμεν, ἀλλ' ἀ[φέ]λωμεν αὐτὸ παντελῶς [κα]ὶ τὰς φωνὰς οὕτω[ς ὑ[π]οθ[ώμ]εθα [κ]ατ[α]κεχ[ω̣]ρίσσ[θ̣αι· „σ]ὺ μ[ὲ]ν οὐκ ἐξ[ε̣ί̣]ργο[υ τῇ ῥητορικῇ δ̣υνάμ[ε̣ι̣] πρ[ο̣έχειν, ὃ τ[ρ̣ιβ]ῆς ἐστι[ν] κ[αὶ συνηθείας πολλ[ῆς“ — τί]ν[α τρόπον [κα]ί, ὅσο[ιςπ]ερ ἀξιο[ῦσιν, δ]ιασ[α̣φ]εῖται τὸ μὴ πε[ριγείνεσθα̣ι̣] καὶ τέχνη[ι] τὴν ῥητ[ο̣ρικ]ὴν ἀλλὰ μόνον τ[ρ]ι[β]ῇ [καὶ

12. N: ν̣..τ...ην ‖ — G: σγρο..φην ‖ — 14. N: ‖ απ.σληρωσαστοτ....ι̣σιν ‖ — (fort. υσιν fuit, φύσιν αὐτὰς?) — G: ‖ αιτ. σληρωσαστοτυ....ον ‖ — ἀποκληρώσας? Omnia nimis incerta — 16. G: αφ...οι — ἀφελῶς, ἀφειδῶς? — 18, 19. N: επιστημ. λ̣ηψι̣ ‖ λα..γα — G: επιστ.ηκμινον ‖ λαυ.ταρκα^ν ιστο — 23. N: ‖ σ̣...μ.εθα..τ.κεχσ.ρισ ‖ — G: ‖ υσ.οθ..εθανατ..εχ.ρισ. ‖ — 24. G: ‖ σοω — εξηριτ... ‖ — 25. G: μοπτρσοψ ‖ — 26. G: οτι.θησεστιεχ — 27. G: ‖ ηθειασγποαλυα — 28. N: ερaιξισ — G: εραστιο — 29. G: ‖ .ιασμοσι — N: τι pro τὸ — 30. N: ‖ ..ν̣καιτεχνης — G: ‖ .νκαυτεχνησ — 31. G: πιεπ... ‖ —

συ]νηθε[ί]ᾳ; Τῇ γ[ὰ]ρ αὐ[τῇ φορ]ᾷ ἂν] ε[ἴ]παμεν· πολλ[ῆ]ς [μὲν φιλοπ[ονί]α[ς] ἐ[σ]τ[ὶ δη]λο[νότι τὸ φιλοσοφεῖν καὶ ἡ φιλοσ[οφία, πολλῆς [δ' ἄγ]αν ε[ὐ]τυχίας ἡ [β]ασιλε[ία κ]αὶ [π]ολλ[ῆς ἐστι κακοπ[ραγί]ας ἀ[σ]ω[τ]ε[ία] καὶ πολλῆ[ς] ἐ[σ]τι συνηθε[ίας φι[λ]ία· κ[αὶ μὴν οὕτ]ω [γ'] οὐ-

Col. XVIII. δεὶς ἐγέ[ν]ετο ἀγροι[κί]α[ς πόρρω, ὥσθ' ὑπ[ολ]αβεῖν ἡμᾶς δ[ιὰ μόνης [φιλ]οπονίας τὸ φ[ιλοσοφεῖν καὶ τὴν φιλοσοφίαν περιγίνεσθαι καὶ τὴν βασ[ιλείαν διὰ μόνης εὐτυχίας καὶ τἄλλα παραπλησίως. Οὕτως τοίνυν εἰπόντος Ἐπικούρου „διότι πολλῆς ἐσ[τι]ν ἡ ῥητορικὴ τριβῆς καὶ συνηθείας“ οὐχ ὑπ[ακ]ουστ[έ]ον τὸ „μόνης“ ἀλλὰ μό[νον τ]ὸ „[δεῖται πολλῆς τριβῆς καὶ συνηθείας“. Τὸ γὰρ „ἔστιν“ ἐπὶ τοῦ „δεῖται“ τίθησιν, ὅταν

32. G: ⁻ηγρου — 33. G: ενπαμεν — puto εἴπαιμεν fuisse — G: πολλοσυ.τι — 34. N: ‖ φιασπ . . . . τ . . . οι — G: ‖ φιλοπ . . α . . εετο.λοπ — 36. G: υδε ‖ — 38. N: κακοιι . δσ . . γ — G: κακοπ . δηασα . ωσε ‖ — πτωχεία? — 40. N: ‖ . . φιμα — G: ‖ ασ . . ιακ — ωπου ‖ — XVIII, 1. G: αιτριματ . . . ‖ — 2. N: ημασα . . ‖ — N: ημανδε . ‖ — 3. N: . . αιπολλαστοφ — G: σ.το-μονιαστεφην ‖ — 11. N: υπ . νουστοσ . . ‖ — 12. G: αλλααθο . . . ρασυ ‖ — 15. ἐπὶ τοῦ initio v. 15 repetitum omisi —

οὕτως ὁμειλῶμεν, ἧι συνηθείαι τό γε μετριώτατ[ο]ν ὑπὸ [τ]ῶ̣ν̣ λέ[ξ]εων σημαίνεται καὶ οὐχ[ὶ] θἄτερον μόνον ἀ[ε]ὶ [συ]νόλω[ς σ]ημαίνεσθ[αι] ῥητέον. Ἔτι τ[ο̣ί]νυν ἕν[εκ̣]α τῶν δε[ιγ]μ[άτω]ν, ὧν ἄνθρω[π]ος [π̣]αρατέθη[κ̣]εν ο[ὗ]τος, ἄδηλον εἶναί φημι, πότερον ἐ[κ σ]υνη[θ̣]ε[ί̣]ας καὶ τριβῆς μόν[ο]ν περιγίνεσθαι τὴν] ῥητορικὴν ὑπελάμ[β]ανε]ν̣ ὁ Ἐπίκουρος [ἢ κ]αὶ διὰ τέχνης καὶ τριβῆς [ἢ] οὐδ' ὅλ̣]ως ἐκ τριβῆς καὶ συνηθείας. Πρ[όκ̣ε]ιται γὰρ ἐν ἀρχῆ[ι τῶι μ]ὲν „[θ̣α̣υ]μασ[τόν φα]μεν, εἰ σὺ μὲ]ν οὐδὲ[ν ἐξε]ίργου διὰ τὴν [ἡ̣λ̣]ικίαν, τῶν ἁπά[ν]τ[ων δὲ ν]έος [ὢν] πρεσβυτέρων ἀν̣]δ[ρῶ]ν̣ κα[ὶ ἐνδό[ξων] πολ[ὺ ἐν τῆι ῥητορικῆι δυν[άμ]ει [ὑ]περέ[χ̣ειν ἔλε-

17. G: τατν ‖ — 18. N et G: λετεων — 20. N: ‖ νον.ασι — G: α.συεθδνολωιχημαι ‖ — 21. G: τατ ‖ — 22. N: ‖ νυνεν.λατω.δε.μ.π.. ‖ — G: ‖ νυνεν.χαιτωνδλδεχιμν ‖ — litt. tertia et quarta (νε) suprascr. — 25. N: ἐξυν[ηθ]ε[ί]ας — 27. G: μια ‖ εινκ.ν̣ο — 28. G: ισηαιδι ‖ — 29. G: κοραν ‖ δωσ — 31, 32. G: ηαταιγα..παρχη. ‖ ατενεα̣μα......μθνει ‖, N: δεν.. ‖ — 33. G: ‖ επ..υνουδεο — fort: οὐδὲ ἓν — 35. N: πωσ pro νέος — 36. N: ολλυ..γα... ‖ — G: ιδυ̣.ν̣καχη ‖ δοτ..πωθ — 37. N: οισ ‖ — 38. G: ‖ δυν...ειυ̣πετευ̣ — N: ‖ αν...ει.περ —

Col. XIX. γες“ [τ]ἀνά[λογα „θ]αυ[μαστὸν δή, εἰ σὺ μὲ[ν οὐ]θὲν ἐ[ξείργου διὰ τὴν [ἡ]λικίαν ἐν τῆι ῥητορικῆι δυ[ν]άμει π[ρο]έχει⟨ν.“ Ἐπέζευκτ[α]ι δὲ το[ύτο]ις· „ὃ δοκεῖ τριβῆς εἶναι κα[ὶ] συνηθείας πολ[λῆ]ς“. Οὐκοῦν δυσὶν τούτοις — λέγω(ν) δὲ τῇ τε „ῥητο[ρ]ικῇ δυνάμει“ καὶ τῶ[ι] „πολὺ ὑπερέ[χει]ν πάντων [τ]ῶ[ν] πρεσβυτέρων καὶ ἐνδόξων“ — ἐπέζε[υ]κται τὸ „ὃ δοκεῖ τριβῆς εἶναι καὶ συ[νηθε]ίας πολλῆς“. Ὅταν [δὲ] δυσὶν δ[ή]που προταχθεῖσιν [ἐ]π[ανε]νε[χ]θῆ[ι τι, πάντως [ἀ]μφ[ίβολο]ν γίνεται, τί[νι τῶ]ν προκειμένων ἐπέ[ζευκ]ται. Δ[ι]όπερ ἀμφίβολον [γί]νεται καὶ τὸ „ὃ δοκεῖ τρι[βῆς] εἶναι κα[ὶ σ[υ]νηθείας [πο]λλῆς“ πότερον τῆι „ῥητορι[κ]ῆι δυνάμει“ ἐπενεκ[τέον] ἢ τ[ῶ] „πολὺ πάντων ὑ[περ]έχε[ι]ν“. Ἡ γὰρ οἰόμενος [ἔσ]τα[ι] τὴν μὲν ἀνάληψιν τῆς ῥη[τ]ορικῆς δυνάμεως [τ]έ[χνη μ]όνον περι-

1. N: ‖ γεσιαναν — G: ‖ γεπαναμ — 2. G: θεινεχ — 5. G: τοχ . βισ . ‖ — 7. G: λωπρη ‖ — 15. N: ‖ το — 16. G: τιι . επ . ννπροκει ‖ — 17. G: επε . . εταιδοπερ — 22. G: ‖ επενήνεκι . . ητοπολυ ‖ — 26. G: ‖ μεωσγεβσ —

γίνεσθαι, τὸ [δὲ] ἁπάντων τῶ]ν τὴ[ν ῥητορικὴν ἀνειληφότων ὑπερέ[χει]ν τριβῆ[ι καὶ συνηθείᾳ· πρὸς μέντοι γε τὴν θέαν αὐτῶν τῶν δι]απ[ρεπ]ῶ[ν], οὐ πρὸς τὴν ἁπάντ[ων ὑπεροχὴν ἀπαρκεῖ[ν α]ὐτὴν ἐπιστήμην, τοῦτ[ο δ' ἂν φ]ανε[ροὶ φράσιν [λέγ]οντε[ς εἶε]ν. Ἀλλ' οὐκ ἄν, ο[ἶμ]αι, το[ύτων τολ]μήσαι τις [ἐ]νπει[ρίαν ἤ]δη καὶ ἀληθῶς [τ]ιν' ἀ[ποφαίνειν

Col. XX. ἔντ[εχνον, εἰ]κ[ῆ δ', εἰ π]ᾶν ἔντε[χνον] κατὰ [τ]ὴν τέχνην [τριβ]ῆς δεῖται καὶ συνηθε[ίας πολ]λῆς καὶ ἀνα[τεταμένη[ς, συ]ν[ο]μολογεῖ τοῦτ' ἐσχηκέναι. Καὶ μᾶλλον ἂν ὁ Ἐπ[ί]κουρος ἐστοχάζετ' αὐτοῦ τοῦτο χαριζόμενος, [ὃ] ἐκείν[ῳ] μὲν ἐφα[ί]νετο με[λετ]ᾶν, τὴν [π]ρόθεσιν δ' οὐκ ἐμποδίζει νὴ Δία λ[αβεῖν]· καὶ ἐὰ[ν β]ούλῃι σκοπ[εῖν, πῶ]ς ἐ-

27. G: το..καπαντων ‖ — 28. N: ‖ ...ν — G: ‖ .....τηπο ......ασιαπε ‖ — 29. G: υπερεγϑν — 30. N: ρο..εντοι ‖ — G: π.οσμεντοι ‖ γειτην, N: ‖ γεπην — 24. G: αρκεν.λυτην — 36. ιν in G suprascr. — 38. G: σνπει — N: περ — XX, 3, 4. N: αδο ..αικαιον ‖ κε — 4. N: ανα⁻. ‖ — G: αησχαραε.... ‖ — 8—10. N: τουστουτοχαριζομενωνε ‖ κειν.οσ.νεφ.νετομε ‖ γαλι.ν.⁻ρο — 9. G: ανοτομε ‖ — 11. N: αιαμ, G: ηαιαλ —

γ]δ[ε̣]χετα[ι] το[ῦθ' ὁ π̣]ρού[κ̣]τέ[θ̣ει-μένος ἕ[κ]α[στον], κα[τ' οὐθ]ὲν φή-σει πρὸς τὸ ὑπερέχειν ἀπο-δεδόσθαι τὸ „δοκεῖ“ μᾶλ-λον ἢ πρὸς τὴν ῥητορ̣ικήν, ἀλλ' ο[ὐκ] ἐμπ[ο̣δ̣ίζε]ι τὸ [πᾶ̣]ν ἀλλὰ τὸ μό[ριο]ν ἄγ[νω]στον ὑπάρχειν, π[ο]τέρωι τοῦτ̣' ἐ-πέζευκται . . αστονως ῥητοῖς ἀπομαχόμενον ειιυχεν [συ̣κ̣ο-φαντι [κ]ὰ[ς], ἃ[ς π]αρακαλεῖ, προχειρότη[τας]. Καίτοι τί ἄν τις ἐπὶ [πλ̣]ε[ῖ]ον διατ̣ρί-β[ο̣ι; σ̣]χεδ[ὸν] γὰ[ρ ὑ]πέρκα[ιρ]α καὶ ταῦτα πρὸς τὸν τόπον. Ἃ μ[ε̣]ντοι παρὰ Μητροδώ-ρ]ωι [γρά]φετ[α]ι μαρτύρ[ι]α τ[ὴ]ν δόξαν οὐ μᾶλλον ἐλέγ[ξαι φα-μὲ]ν [τὴν ἡ]μετέρ[α̣ν̣] ἢ το[ύ-του καὶ τὸ [κωφότερον κα-λεῖν ἀπ[ὸ τ]ούτων τὸν Ἐπί-κουρον ι̣ . . . . τις αρ . . . . χμ . οκιθεν

13. G: ‖ ⁻δοχ . ετατοσο . ιρουστεσ . ‖ — N: ‖ δοχ — ι̣ι̣ι̣ροιστ . . . ‖ — 14. N: νκ . εροσι̣ι̣φη ‖ — G: εβια . . . καιοσροευφ . τε ‖ — 15. N: τ . ιπαρεχειν — 16. G: το . δοκει, N: τ . . δοκει — 18. N: ‖ α . . . . ενε . . τωιτουσλ̣ι ‖ — G: ‖ αλλο . . εμπελεγωιτοτσχν ‖ — 19. G: βεναγ . νστον ‖ — 21. N: τα . ωσ . . τοισ ‖ — 22. G: . τη ‖ — 23. G: τι . αγαο — 24. N: εκα . τοι . ⁻ι ‖ — G: θκαιτοιτι ‖ — 25, 26. G: αερονδιαιν ‖ βσ . οχεδ̣ . . ταοητερικα . αι ‖ — 26. N: ‖ β . . χεδ̣ . . γα . . περικλ⊦ν ‖ — 28. G: ‖ αμον — 29. G: ‖ . ωιβυ-φετ . ιμαρτυρσαιτον ‖ — supra β apparet litera ο — 31. N: ‖ μρν — G: ρλμητο ‖ — 32. G: καιτονον —

οὐδ' ατγ.εοσλ..... αὐ[τόθεν χρᾶ[σθαι] πρὸς ... νοιν αὐ-

Col. XXI. τοῖς ανα..ς ἐξα....ειων ἄλλων ἄλλαις [συ]νημμένων καὶ αὐτο⟨ὶ⟩ δὲ κατὰ διάληψιν, [ὡ]ς ἔφαμεν, ἀψόμεθα καὶ τούτων. Νυνεὶ δ', ε[ἰ μ]ὴ κατεπ[ε]ίγεις, τὰ καὶ κατάλοιπα τῆς διεξό[δ]ου προσθέντες παρα[γράψαιμεν ἄ[ν] τὸν ὑπομνη[μ]α[τισμόν. Τὸ τοίνυν δ[ρ]ισ[θῆ]ναι κατὰ τοὺς ἄνδ[ρας] τὴ[ν σοφιστικὴν ῥητορι[κ]ὴν τέχ[νην], ο[ὐχ ὡς ἔργον τῆς ἐμπρά[κτου καὶ πολειτικῆς ῥητορικῆς δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρῶτον περὶ ποιημάτ[ω]ν διὰ πλειόνων. Ἀποχρή[σει δὲ καί τινα τῶν ἐκεῖθ[ε]ν ὑ]φ' ἡμῶν παρακειμένων ο]ὐ φατικῶς διασαφοῦντα μόνον ἀλλὰ καὶ πίστ[ει]ς περιειλ]ηφότα. Δηλοῖ δὲ καὶ

36. N: ‖ ο.δαυτ — N: ⁻σ. ‖ — 37. G: ‖ θενχτα — αὐτόθεν κτᾶσθαι? — XXI, 1. G: ‖ τοισανη — 6. N: ‖ .ηκατἀπσιπ..ιτα-και ‖ — G: ‖ τακαταποιγξεισταναι ‖ — 8. παραγράψαιμεν Us. in ed. epist. Dion. p. 68, ubi usus huius verbi illustratur — 9. G: ‖ μεναν — 10. G: ονη..... ‖ — N: οτισ..ναι ‖ — 12. G: τεχ.ωτο... ‖ — 13. G: ‖ ουˉον — 18. G: ον ‖ — 19. N: ‖ αφ — G: ‖ τφ — 20. G: ‖ εν — 21. G: πιστησ — 22. N: α.φοτα —

Ἕ]ρμαρχος δι' ὧν παρεθέμεθ]α, μετὰ δὲ τῆς πάσης ἐ]ξεργασίας Ἐπίκουρος ἐν τ]ῶι περὶ τῆς ῥητ[ο]ρικῆς τ]ελεί[ω]ς ἀνεπιμείκτους δ]ιδάσκων τὰς δυ[ν]άμεις κ[αὶ] συνεργούσας μὲν οὐθὲ[ν ε[ἴ]ς [γ]ε τὴν ἕξιν τὴν πολ[ι]τικὴν τὰς διατ[ρ]ιβάς, πολλάκις δὲ καὶ μεταβαλλο[ύσα[ς], ἃ προφέρεσθαι νῦν ἐμ μέ[σ]ωι κείμενα πᾶσιν μα[ταῖ]ον [φ]α[ίνετ]αι καὶ περ]ιττόν. Ἀλ[λ]ὰ μ[ὴν καὶ τ[α]ύτην [καὶ τὴν τοῦ δημηγ[ο]ρεῖν καὶ [δίκ]α[ς] λέγειν

Col. XXII. ἐνπειρίαν ἀπό τινος τριβῆς καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἱστορίας περιγίνεσθαι πολλῶν ἐν τῆι πραγματείᾳ δ[ιασαφούντων ἀρκέσει τὰ παρὰ Μητροδώρωι σαφῶς διδάσκοντα. „Πότερον οὖν τὴν ῥητορικὴν δύναμιν λέγει τις βλέπων ἐπὶ τὴν διάγνω-

27. N: ‖ . ελειο . σαν — G: ‖ . ελειοεισαν — 30. G: ‖ ενστε — 21. G: διατειβας — 32, 33. G: βαλλοτσ ‖ σαταπρο — 33. N: ‖ σα . α . τρ . φου . σθαι — 34. N et G: μετωι — 35. G: ‖ σινμα . . ρονησα . . . αικαι ‖ — 36. G: ‖ . . . ιττον . αλ . αμιπ . ‖ — N: το . ν . α — 37. G: ‖ καιτυτηνεν . . . . απειπ ‖ γηρεινκαι . . . αελεγειν — XXII, 3: ριαισ —

σιν, [ὧν] πρακτέον ἐστὶν τῶι μέλλοντι εὐδαίμονι εἶναί τε κα]ὶ ἔσεσθαι καὶ [ὧν φευκτέον, ἢ καὶ τ[α]ύτην φησὶν ἀ[π]ὸ φυσ[ι]ολογίας παραγείνεσθαι [κ]αὶ τὴν πολειτικὴν ἐμπειρίαν, καθ' ἣν ἐκ τριβῆς καὶ ἱστορίας τῶν πόλεως πραγμάτων συνορώι[η]ι ἄν τις οὐ κακῶς τὰ πλήθει συμφέροντα·" καὶ μικρὸν προβάς· „Τί γὰρ [ὑπόκειται, ὃ θεωρεία [ποι]εῖ, ὥσπερ ἡ περὶ τὰς αἱρέσεις καὶ φυγὰς καὶ περὶ τὰς πολειτικὰς ἐκ τῆς ἱστορίας παρακολουθήσεις;" Κεκορυφ[ωμένου δ' ἡμεῖν καὶ τ[ο]ῦδε τοῦ κεφαλαίου χωρῶμεν ἐπὶ τὸ τρίτον. Ἦν δὲ τοῦτο πιστ[οῦσθαι, διότι δ[ὴ] καὶ κατ' ἀλήθειαν ἡ σοφιστικὴ ῥητορικὴ τέχνη τίς ἐστιν περί τ]ε τὰς ἐπιδείξε[ι]ς, οἵας αὐτοὶ ποιοῦνται, καὶ τὰς τῶν λόγων δ[ι]αθέσ[ε]ις, οἵων αὐ-

10. N: ‖ σινοπρα [ται] — G: ‖ σιναπρα — 11. N et G: δαιμονειειν — 12. G: ‖ ..ιεσεσθπαι — N: ‖ ι..οσ — 13. N: τουτην — G: ανοφυσο ‖ — 14. N: θαι.αι ‖ — G: θαι.ενι ‖ — 18. N: ‖ συνορ[ω]οιν — G: ‖ συνορονι — 20. N: πενιας pro προβάς — 21 N: γ.σι ‖ — G: τ..ει ‖ — 25. N: φαι ‖ — G: φει ‖ — 28. G πιστατ ‖ — 32. G: ‖ με —

τοὶ γράφουσίν τε [κ]αὶ σχεδι-
άζουσιν. Φαμὲν τοίν[υ]ν
τὸ μεθο[ḍι]κὸν ἔχ[ẹι]ν αὐτήν,
οὐ πολὺ δὲ καθά[π̣ερ] οὐδὲ τ[ὴ]ν
ποιητ[ι]κὴν καὶ [ἰα̣τρικὴν διὰ
ταύτην τὴν α[ἰτ]ία[ν, ὥσ-
περ ελεκενηστσ.. ινησ ...
ὑπὲρ φυσ[ι]ο[λογίας], ἐπειδ[ὴ

Col. XXIII. in N tantum servata restitui non potest. Legi possunt: ἄλλου? — π̣ολλῆς — καὶ φυ[σι]κῆς — το̣ὺς? .. ἑστηκό[τας] — ν ἐδυ — πρὸς τ̣οῖς — ος το .. πο[λ]λ . ‖ .... τυ]γχαν — ενα ... π̣ραγ[ματ]είαν — συμ]φερό[ντ]ω[ν — τερο . δυν .... ἡ [ῥ̣]ητο̣ρικ[ὴ —

Col. XXIV. ... τὴν πολιτ]ικ[ὴν ῥητο]ρικ[ὴν] καὶ
τ[α̣ῖς λ]έ[ξεσι] κα[ὶ] τοῖς διαν<ο-
ή]μ[α̣σιν ...] πα . \ν ..... αι
σο]φ[ιστι]κ[ὴ] μ[ẹι̣]μήσα[ι]το καὶ
τ[ὴν] μ[ẹί̣]μη[σ̣]ιν ἄχρηστον
τῇ φ[υσι]κ[ῇ] προσ/μ ... ϑ ..
.... μ . λληνε .... α προς
. ταρεα . τ . ενην ο ... ν ..
γε[.... ἀ]θροισθ[ẹ .....]α .
10—38 legi possunt: νου δύνα[τ]αι — κί[θα]ρσις?

35. G: ρ̣αι pro καὶ — 36. G: νιν ‖ — 40. G: τηναηνα .. ειαν ‖ — 42. N: νοια .. ‖ — XXIV, 1. τε.τ.......και ‖ — 3. G: ‖ γμ — αντ̣ωτι.φ ‖ — 5. G: μημηοιν — 7. N: ικαλλι — 9. G: νορ̣οισθσ —

— τ]ῶν πρα[γμάτων]? — οὐδὲν (G: ουμελ) — καὶ προσιλ — σθων καὶ δικ — (G: σεων καὶ δικη) — .. [ῥητο]ρικα .. λσ . ως κα[ὶ] ἀπὸ [βασ]ά[ν]ω̣[ν κ]αὶ μαρτυριῶν — [π]ολεμ — [τ]ὰ [π]ράγματ[α] — κενοὺς? —

Col. XXV. α[. ἀ]να[γκα]στ[ι]κ[ῶς παρακολουθεῖν, ὅτι [παρα̣]δ̣ίδοτ[αι] οὐκ ἀμεθόδως οὕτως ἢ τῶ[ν σο]φιστ[ῶ]ν ἐμπειρί[α̣]. Τῶν ῥητορικῶν οὖν ἁπάντων μὲν οὐδὲ ἕν ἐ[στι]ν̣ μ[έ̣ρ]ος εἰς φυσικὴν χρείαν. Τεθ[ε̣μ̣]ατισμένου δέ τινος ἐπιτε[ύ]γματος καὶ παραγιν[ομ̣]έ[ν̣ου π̣ο̣τ' ἔ]ν τισιν καιρο[ῖς κ]αὶ το[ῦτ'] ἔχει τέ[χ]ν[η]ν, ἐ[π̣ιτευγ]μ[άτ]ων αὐτοῖς ἑ[πομ]έν[ω̣ν]. Οὐ μὴ[ν ἀλλ̣'] ἐπ[ὶ] ταῖς πονο . . . ει . . . . πράγματ[α̣] εἴπ[αι]μεν . . . . τέχνην αὐτ[ὴν̣ ὑ]πά[ρχ]ειν, ἀ]λλὰ τοῖς νοι[. . . . . .] μὲν μίαν διαφέρουσ[αν τ]ο[ῖς ἐ]πὶ μέρους· εἰ δ' ἔ[φη], ὥσπερ [ἀ-

1. N: ‖ α . . να . . στηκ — G: ‖ λ . . οπα . . . στ . η — 2. N: ‖ θει . τιν . . . ο . δου — G: ‖ θωνοπ . . . σδαιδοτ . ουκο ‖ — 3, 4. G: ητωμοσφι ‖ σο . . ν — 9. G: γιν̣ . οσοδ . . ησ ‖ — 10. G: το . ομ ‖ — 11. G: οτ . . . . ων . ‖ — N: ε . . . . . μ . . π . αν ‖ τοισερ — 13. N: ‖ δαρ . ταισ . . νο . . . ει — G: ‖ αεποτακτονο . . . ε — 14. N: οιπ . . μεν — 15. N: αι . εν ‖ — G: πανειν ‖ — 16. G: ηοι . . . — fort. νοήμασιν — 18. N et G: ειδεσ —

πέ]δειξα[ν, διότι] μία μὲν
ἡ κοινοτάτη πο . . . ναπλ . .
. . . . δ[ι]αφέρουσ[α εἴ]δ[ει ἤ-
το[ι] γένει σ . . . ω . . . . στ . .
ποιστϑσα πολλ[αὶ] καὶ πά-
λιν αὗται τῶν [παρ]ὰ τοῖς ἄλ-
λ]ο[ις] ἐ[ζ]ηλωμέ[ν]ων Ε[ὐ]φ[ρά-
νορος [καὶ] Νικίου [καὶ] Νικομά-
χ]ου κα[ὶ Ἡγη]σίου κα[ὶ πολλῶν] ἄ[λ-
λων, ὥστ' οὐκ αξκ . . οτ[. . . δι-
ά]φορο[ς οὐδ]ενὸς τ[ῶ]ν η . ησ . .
λοκ . . . . ων
. . . . λλ[ω]ν
. . . ετοτο . ἄλλο . α . τεχνι .
. . . καταπ/ . . . σκο[. . τ]ῆς δυ-
νά]μεως . . ωνο . . νσεχο .
. . . ν καταφανε . . . .
τὴν δύ]να[μ]ιν εἶναι τοῖς μὲν
ἀχά]ριστον . . . τι [μ]εϑόδου
. . . ς τιν[ας ἐν Ἀ]ττικῆι? ῥή-
τορ]α[ς . . . . στατα γὰρ τι .
. . . . νοτο . . . ηωιδ . παρα . .
. . . . . . ν π[ῶ]ς τὸ κατασκο .
. . . . τ . ω . . α . . . νοδων ε . .

19. G: ‖ . . . λειζωσ.ασ — 20. N: τηιτ . . . αταυ . ‖ — 21. N: ‖ . . . . δ . . . . . συσ — G: ‖ . ο . μδαφερετ . . δλ — 23. N: ‖ . ειε . . απολλ — 25. N: ‖ δοισ . . . αωμ — G: ‖ δωιγετηλωμ — 26. N et G: κιουδ — 27. G: ‖ . νυατοτ . . σιουκα . . . . . α . . ‖ — καὶ τῶν ἄ.? — 29. N: ‖ . φορ . . τ — G: ‖ . φορο . ε — 32. G: καταινιι . σκο — N et G: αυ ‖ — 33. N: ‖ . . μεν . σ . . ωνο . π . σο — 35. N: ‖ . . . ων . . . ιν — G: τοισμη . ‖ — 36. G: ‖ . . . ηκ — 37. G: ‖ . . . . σ . νν . . . . . στικηιρη — 39. N: ε . . . ωι–αλ —

Col. XXVI. ν πα- ‖ ρὰ μησ . . . . . του . . . . . . ε αὐ- ‖ τὰ δεκ[. . . . . . πρ]οοιμίου ‖ κα[ὶ δ]ι[ηγή- σεω]ς κα[ὶ π]ίστεων ‖ καὶ πε . . . . . . ωτ[. καὶ] συγ- ‖ κε[φ]αλαι[ώσεως] α . . . . ομεν ‖ πάλιν [δ]ὲ . . ἑ[κ]άστην τῶν ‖ ἐν τοῖς δι- κα[νι]κοῖ[ς .]πε . . λε . ‖ μάλιστ' α[ὐτ]ῶν [οἰ]κονομεῖν ‖ διαφορο — οπο . ‖ ἀλλ . ντ — ηλον ‖ ἀπὸ δὲ πα . . . . ατ . . . ντων ‖ κα — ‖ μη ἀστικο . . . δ . . . . ρισ- ‖ μέν[ο]ν ἐστ[ὶ . . .]ν . . . . ημέ ‖ νων τὸ γε[. . . . . ῥη]τορε[ί- ‖ ας κ[αὶ] τοῦ[τ]ο δ . . . . . γωχ ‖ τως ται . . . . ν τὰς κα[θο- ‖ λ[ι]κὰς ταύτας [π]α[ραδό]σεις ‖ ετ . γισα . . ων . . . . τ . . ‖ . . . . τ . τω . . . . αμε ‖ — του ‖ δια- φέ[ρ]ει[ν . . . . . .]καιχισ . ‖ ἢ] προσώποις ἢ [τ]ισ[ι] τῶν [π]α[ρα- ‖ πλησίων εχ . . . . . . ο καὶ ‖ περὶ τουτ — ‖ — [κα- ‖ θάπερ ἐν τῷ π . . . . τ . . . . ‖ ἀπὸ τοῦ κελεύσα[ντος] ν . . . . ‖ στοιχει[ο . . . . π]α- ‖ ρατιθ . . . . . . γα . εμεα . ‖ . εομεν . . . ελ . ο — ‖ . αθω . α . . χιωτα . . . μ . λλ . ‖ λ]όγον ω . ο . δο . νο . . . . . . ‖ . . . α . κα . . . φπειρα . . . . . ‖ ε — σεως ε . . . . ‖ ουν . εο . . . . ησ . . . . ‖ δο . . . . ιν —

2. G: ‖ ραμω — 3. G: ‖ τσεαεκ — οσαμιου ‖ — N: οιατου — 4. G: ‖ καλιν — 5. N: ασ pro ωτ — 6. N: ενην ‖ — G: ομεν ‖ — 7. G: ελα . . ηνγων ‖ — 8. N: λη . ‖ — 10. G: διαφορν — N: επ . . ‖ — 14. G: ρη . ‖ — 15. G: ε . . . σιμε ‖ — 16. N: τορι ‖ — 17, 18. N: ον ‖ τοισ — 18. G: κασε ‖ — 19. O: οισ ‖ — 23. G: ‖ διαφετεμ — N: ρισ . . ‖ — puto καιροῖς ἢ προσώποις — 28. N: ενιωπ — G: ενγωτε — 29. G: ‖ απειροκολευσα — vid. ἀπειροκαλευσάμενος vel sim. —

Col. XXVII. δειν δ . . . . α . . . . . .
κα . τα . . . . . δρσικι . ν . . . .
. . ιειτη . . παη . . . . α . . . .
προσ . εσο . . . . . . ι ἀρ[ιθ̣μὸν
διεῖλον . . αρηδε . . . ρ . . . .
δέ τινες [κ]αὶ ῥητορικαὶ . .
κοινῶν τ[ῶ]ν κα[τ]ὰ [τέχ]νην . . .
ἐπὶ τὰ ῥ[ή]τορος διά[φ]ο[ρα τει-
νόντων . ρη τοῖς κοιν[ο̣ῖς
καὶ στοι[χ]εί[ο]ις . . λι . . . . . .
μενου ο . τδ . . . . νσθ . . . .
. . ιτων [μᾶ̣]λ[λ̣]ον ποιε[ῖ-
σθαι . . λ̣ο . . . . . ναβα[. . . . . τέ-
χνη[ν̣] αὐτὴν λ[έ]γ[ο̣ι]μεν
οὐ μόνον δα . α . . . . . ε ἀλ-
λ[ὰ] καὶ η . πο . . . . . καὶ κα-
θ]ά̣περ απ . . . . ατων
ειπ̣υησα . . . . α . . . ειν . .
δοικετο . ε . . α τῆς τ[έ̣χν]ης,
ε̣ἰ μ̣ὴ τὸ̣ν [Π̣]α[νηγυ]ρικὸ[ν ἔφη
λό[γ]ον τὸ[ν Ἰ]σ[ο]κ[ρ]άτο[υ]ς [ἢ̣ τὸν
Παναθην̣[α]ϊ[κὸν] ἢ τὸν [Β]ο[ύ-
σι]ριν καὶ τ[ὴν Ἑλ]έν[η]ν ἀμ[εθό-
δως καὶ μὴ [τ]ὸν . . ρινησ . . .

2. G: ‖ . σα . ⁻α . . . λλαβσχ — 4. N: ιαρ . σ . . . ||, G: ‖ πρε . . εσσ — αοηε . . . ‖ — 8. N: ‖ επιγαρ . . γοροσδι — G: ‖ εγοτακαταροσδιαρο — διαρρήδην? — 11. N: δε . ‖ — 13. G: ‖ . θα̣ν — N: υχ pro να — 15. N: λ . . ναλ . ‖ — 17. G: ‖ υδησρατ — 19. N: || . οικετο . . ωα . ησ — G: ‖ δοια̣ . ετο . ε . . ατηστσ — 20. N: αι̣ι̣ . . ρικο . . . || — G: το̣ν̣ . τα . γ̣ . ριπ̣ο . . . . ‖ — 21. N: ‖ λοι . . . το . . σσ . ατοισ . . . || — G: ‖ λοποντο . πσκηλτορσ — 22. G: τονσο . . ‖ ⁻ρινκλιτ . . ιε . νον — 23. N: ‖ .'ρινκαισ . . ιε . ν̣ . ν — 26. vid. εἰς Αἰγινήτας, 28. Νικοκλέους vel Καλλικλέους —

δη̣[μιο]υργῆσαι τοῖς κσομ . . . . .
εισ . θινηταςισ- . ηας . . . . . .
εφ . τωισυ . . . . . . με . . . . . .
. τοι επ . τ . . ιο . λ̣ικλεο . αυ̣ . .
. ατωνο . οιννο̣π . υο . . υ̣ . .
λμ . ι καὶ π . τησι . . δ . . . . .
ησε ἀριθμὸν κ . . . . ολ . . .
ἐπιφαίνοντας κα̣ . ο τοῖς . .
αδ . κσοιλ . . ωπαιτ . . ιδι[. . δι-
ακείμενον. Ὡς γὰρ . . οα̣ση .
ον κ . οι̣ι̣ονουν ἀκολ[ουθ . . .
ε . . ἀ[ρι]θμοῖς οιεπ . . . . ηε . .
κε . ι̣πο̣ . υ . . εκ . οσ . . . .
θο . . πτον . . ειω . . . . α . .
δουμένου καὶ ια . χιν . ον . .
. . . . . . παραδουσ . θυυ . . . . .
φων ενεπαιρχειν ο . . ολ . ο . . .
μθι . . . . . οσεγγυ̣το . . . .
. . . . οπομ . . . .

Col. XXVIII. παρα] ‖ σκε[υ]άζουσιν, ὡς αἱ στοιχειώ-
δεις αὐτοῖς τεχνολογίαι πα-
ρα[γγέλλ̣]ουσιν, καὶ τεχνικοὺς
αὐτοὺς καὶ συμφώνους παρα-
διδόμεθα, συν[ο̣μ]ολο[γ̣η]τέον.

25. N: το . ησ . . . . . ‖ επ . ε — 28. N: κα . δ . ‖ — 29. N: ‖ . ε . υ̣αιο — 30. N: καιτ — 33. N: ‖ αλ . . επ . . \ νια- . . . ιδ . ‖ — 36. N: ωσοισ . . . . . . ω . ‖ — 39. N: ‖ δε . . . ηνουκαὶ — 41. videtur ἐνυπάρχειν, sed N habet: ‖ φων . ν . παιρησ . . . . . α . . ‖ μησ — XXVIII, 2. N: γιαι̣πα ‖ σα — G: τιαιστα ‖ ρα . . τεδουειν — 5. G: σίνωσ̣ολωτι . . εσν ‖ —

Εἰ δὲ καί τινες οὐχ ὁμολογοῦσιν [ἡ]μεῖν ταῖς τέχναις συντ]ελο[ῦσ]ιν ἐκείνους, ἀτέ[χ]νους ἀποφαντέον. Καὶ γὰρ ὃ περὶ τῶν ἄλλων ἔστιν τῶν ἀδ]ιαφ[ορω]τ[ά]των τεχν[ῶ]ν, καὶ ἐπὶ] ταύτ[ης] ἔστιν. [Ἐπ' ἐκείνων γὰ[ρ̣ ὁ̣] φύσιν ἔχων εὐ̣θετ[ον κ]α[ὶ τὰ]ς παραδόσεις ἀναλα[μβ]άνων, προσλ[α̣βὼ]ν δὲ κ[α̣ὶ τ]ὴν ἄσκησιν δη̣μιουργός ἐστ[ι]ν τῶν ἀποτελ[εσ]μάτων, καὶ πάλιν ὁ [μὴ] μ[αθὼν τ[ά̣ς γε] παραδόσεις ἢ παρ' ἄλλων ἢ κα[τὰ τὸ] προ[η]γησάμενον [τεχ]νῶν ἀφορμῶν, κἂν [ἐφί[κηται οὗ] κα[ὶ βού]λεται διὰ παντός, ἀτε[χ]νῶς ἀδύνατό[ς] ἐστι[ν αὐτοδιδ]άκτως τι συντελέσαι τῶν ἀποτελεσμάτω[ν̣]. Ἐπί τε τ[ῆ]ς ῥητορικῆς παραπλησ[ί]ως ὁ φύσε[ω]ς εὐθέτου τυχὼν κα[ὶ] τῆ[ι] τ[ῶν] τεχ]ν̣[ο̣λογιῶ]ν ἀναλήψει π[ρ]οσκ̣]α[ρ]τε[ρ]ή[σ]ας, προσλαβὼν

7. G: ὑμεῖν quod N quoque habere videtur — 11. G: τητων — 13. G: γαισ = γὰρ ὁ — 18. G: ε pro η — 19. τάς γε suprascr. N: π . . . ι̣σ̣ — G: τδεπρ — 20. N: ‖ λοι̣ι̣.κα — 21. G: νον . . λνων — 22. N: ‖ ει — G: ‖ φιπ — 23. N: ατε . . ο . σ — G: λτεισνωσ — 24. N: α\ακτωσπ ||, G: ‖ τον — αλαχτωστι ‖ — 28. G: τοχννκ . . τηστ — N: . νκων — 29. G: ‖ . να — N: ψειποσ || — G: ψειποισ ‖ σαιτθ —

δὲ κ]α[ὶ τὴν] ἄ[σκησιν .]λο
. . . . οις μ[ελ]έτῃ? κατασ[κ]ευ-
. . . ιλα . ον [ῥη]τορικὸν ω .
. . . σ . . . . . πλ . κμπλο . νο
. μαε . . . . ασδτει . θια
. . . . καν φύσι[ν] ἐ[σ]χήκα[σι]ν
. . . ν . α . ρο . ναμεο . . . . .
. . . . λα[μ]βά[ν]ηι . . . .
. . . . . εχθ[αι . . .]εχ . . . . . .
. . . . αχοα . . . .

Col. XXIX.

αται σύνταξιν ἢ γρα[φ]ομένην ἢ
πα]ρ[αδε]δ[ομέ]νην ωσεδιος ἐλέ[γ-
χειν τὰ] πράγματα αὐτὰ τοὺς
γερσια
βια . αορεινεουεομένους ινη
δυτι, ἀλλὰ δύναται παρα[τι]θέ-
μ[ε]ν[ός τι] σοφ[ισ]τοῦ ῥήτορος σύν[γ]ραμμα
μι]μή[σ]ασθαί τις εὐφυὴς καταργιασμις ‖ τε-
χνειτε[ίας]? πα ‖ ρα[τι]θ[ε]μένης δύναται μιμήσα-

31. G: α ‖ — 32. N: ασλει ‖ — G: ασλευ ‖ — 33. G: ονπ . τοριλονω ‖ — 34. N: αι pro μ — 35. N: ‖ . μασ . . . . στο . . . ω ‖ — 37, 38. velut δυνάμεως μεταλαμβάνειν — XXIX, 1. N et G: ρ pro φ — 2. G: ‖ νρ . . . σδε . εονπνωσεδιοσελθτ ‖ λ — 4. N suprascr. exhibet: ι-σαιρ — 5. N: πα ιδ . . . θε ‖ — G: παρα α . . θε ‖ — Versus sextus deletus est et suprascr. in G: ‖ μονδο . . σοφο etc. — Versum septimum deletum fuisse vestigiis non apparet, qui sic fuit in G: ‖ γ . α . . . χαμιμησασθαητιτσευ ‖ — Haec omittenda puto. Nam huic quoque versui ut antecedenti suprascripta sunt usque in marginem in N: ‖ . . μη . ασθαι . τ . σευφυησκαταργ . . . . τε ‖ deinde in margine tribus lineis deorsum: χνει ‖ τεσ ‖ πα ‖ — G: ‖ . . . . ηαε . ωιπισευττησχο . λρπιασμιστε ‖ deinde deorsum: χνει ‖ τσ ‖ πα ‖ — Ceterum non puto dittographiam statuendam esse — 8. N: ‖ ρα . θ . μενησ — G: ‖ κα . θ . μενοσ —

σθ]αί τις εὐφυής — ἀλλὰ πῶς δύνα[τ]αι μιμήσασθαι καὶ δ̣ό[λιχον ἀπέχον; [π̣]ῶς ὅμοιον ἄ[ρ̣' ἀ̣]δυνατ[ήσε]ι καὶ δ̣ο[χμὴν ἀπέ]χ̣ον; — φησὶ̣ν ὁ Ἐ]πίκουρος — πῶς μὲν καὶ πρὸς ἐ̣[γγυ]τ[έ]ρων̣ πόρρωθεν [μ̣]ιμήσετ[αι; πῶ]ς ἄρα αιπαρ̣ . η . ανιω ο[ὐ δ̣]υ[ν]ήσεται; [πῶς ο]ὖν ο[ἰ]ήσοντ[αι] ἄλλ[α]ς ἄλλοι δι[α]φορὰς ἔχ[ειν] ἐπὶ τῆς γραφῆς τῆς τέχνης μιᾶς οὔσης; πῶς δ' ἐ[π̣' ἰατρ̣]ικῆς καὶ ζωγραφίας καὶ πολλῶν ἔτι] ἐπιστημῶν [π̣]είσουσιν]; ἀλλ' ὃ διὰ πα[ντο̣]ίω[ν] ε[ἶ]π[ο]ν τὰ τῶν παραδόσεων εἴδη τῶν τοιο̣ύτων ἐστ[ὶν] νὴ Δία ὀλίγα καὶ διαφέρει τῶν ἐπιστημ[ῶ̣]ν, ὅτι κ[α]ὶ [τ̣]ῶν πλησίον καὶ δ . . . πδη . ιτον τὸ μεθοδικὸν [ἔχ[ο̣]υ[σι]ν εὐ[π]ερίλη[π]τον, ε[ἰ δὴ κ[α̣τ̣]ὰ τὸ[ν] αὐτ[ὸν] τ[ρόπον] ου . . ν τεχνῶν μ . σ . ρισ . σο . ωι . αμα

9. G: ‖ μαι — 10. G: λο . κι/ ‖ μακρὰν? — 11. N et G: τωσ — N: δ . . δυνα ‖ — G: ασλαυνα ‖ — 12. G: ‖ τι . . πκαυλοεφ . η . . . . ωνφη̣ ‖ — N: καιλογο . . . . . κον — 14. G: ‖ επ . τ . ρωκ̣ — N: γινησε ‖ — 15. N: σαρα . παι/ . . κι . . ‖ — 16. G: ‖ ο . α̣υ . ηοεται — N: υνονο . . ‖ — 17. G: ‖ τη . αλλοσαλλοιαποφο — 19. N: δεγην ‖ — G: δεπην ‖ . . οκησ — nescio, quid lateat — 21. G: τπσπιστημωντεισου ‖ — 22. N: αλλοδ̣ιαπλ — G: ‖ . . . ασαοαυαπα . τειω . επυν̣ ‖ — 24. N: ‖ τοιαυτωνὲ . τωιεκ̣αιδοντα ‖ — 26. N: ιωνπλησιοιια . . . . ‖ — G: κειπωνηαλσιονκαιδ — 27. N: ‖ . . . λη . τον — 28. G: ‖ χευ . . νευχεριλη . ετονε — N: συ . . ‖ — 29. N: ‖ λ — G: τοηαυτιωτι . . διου . . . ν ‖ — N: η . . . . . ισ . . . ν ‖ — 30. vid. μεμερισμένων —

..νετ.χ ἀκολο[ύ̣θους τ̣]οῖς [π]α[ρ-
α]νγέλμασιν τοὺ[ς λ̣]όγο[υς] κα-
τασ[κ̣ευά]ζουσιν· οὔ[κ]ουν λων.υς
τῶν τοιούτων ἀ[τέχ]νους εἶ-
ν]αι τ[ῶν πλεί]στων [συμ]φώνω[ς
ἀποτελ̣[ούν]των, ἀμε[θ̣ό̣]δους [δ]ὲ
προσαγο[ρ]ευ̣θ̣ῆ[ν]α[ι, ἀλ]λὰ καὶ ποι-
ητῶν κ..εκαι [ἰδ]ιωτῶν τιε
πιτετ..ατ.....α παραινου-
..ενια.........αταμεριε
.δη.εχ..ολιε..εμένω[ν ἀ]λλὰ

Col. XXX. ο..θω^ε^ν κα............η
σα καὶ σ̣ξεν......ν περιαλ.
σα κοινότησιν [τῶ]ν κατευτυ-
χούντων, εἰκότ[ως λέγ]εται δια-
φέρειν, ὅπερ καὶ ἐπὶ φιλοσοφίας καὶ
πολλῶν ἄλλω[ν̣] ἐπιστημῶν συν-
εκύρησε[ν̣], ἀλλὰ τ[ὴν τέ]χνην λέ[γ̣]ου-
σιν εἶναι περὶ [τὰς δημ]ηγορίας
καὶ τὰς δ]ίκας. [Ὅταν] οὖν δειχ[θ̣ῶ-
σιν οὐδέτερα̣ [παρασ]κευάζον̣[τ]ες,
ἐμφανίζον[ται καὶ τ̣]έχνην οὐκ ἔ-
χοντες. Οὐ μ̣[όνον δ]ὲ περὶ ταῦ-

31. G: ακολαιπ...γοισχα ‖ — 32. G: αογοιιοκα ‖ — 33. N: ζου.νευ — ισ ‖ — 34. G: τωναλ̣ — 35. G: λιφωνσισ ‖ — N: στων, G: επιων — 36, 37. G: με ‖ προσαγο.εισπδ.α — 38. G: ακ.. pro εκαι — 39. G: νευ ‖ — 40. N: αμε.σ ‖ — δυνάμεις? — 41. πολιτευομένων? — N: κα ‖ — XXX, 1, 2. G: ‖ φσνρθω^ε^ν^ε^ρ .....οανσσυουναταου ‖ σακαυοτοδοδοε....ινπεριλρει ‖ — 4. G: εικοτοιιδοσοται — N: κ̣ετοι...εταιδια ‖ — 7. G: ‖ εκυρησειμα — λεπυ ‖ — 9. N: ‖.... μαι.ασ, G: ‖ καυπσακασ — N: χσ̣ν ‖ — G: χον ‖ — 10. G: ακευαζοπεσ ‖ — 12. G: ουλα.....σεπερι —

τα τέχνην α . . . . σ . ν ε[ἰ]πεῖν
ἀλλὰ καὶ πσ̣ . . . . . . ατη δικ[ανι-
κὴν δύναμ[ιν . . .] γρ̣ιαμυειν
αὐτοὺς οὐδὲ ε . . . . . . ησει τὴν
ἐπιστήμη[ν . . . ἐπαγ]γέλλε-
σθαί τε πολλὰ τὰς τέχνας
ἀγνοίαι τῶν ἰδ[ίω̣]ν καὶ ζή-
λω̣ τῶν ἀλλοτρίων οὐδὲν
παράδοξον οὐδ' [ἐπὶ τ]α[ύ̣]της
μόνον γ[ινό]μενον, [ὥ]στ[ε]? καὶ τούτων
ε
το . . . αιβλ̣ . λ̣ . . λ̣ . . . . εστειν
ἐπὶ τοῦ συν[η]γμένου λιθοκαι
τῶν ἐκκειμένων συμπεράσ-
σματος. [Οἶμ]α[ι] δ' ἔγωγε, δι-
ό̣]τι τὴν πο[λιτικ]ὴν τέχνην
λέ[γ̣]ο[ν]τ̣ε[ς] ἀδισ[τάκ]τως ~ιωι
τησεαιυνθρετσ . μένην ὀ-
φείλ[ο̣]μεν τέχν[ην] λπυοων
τηατειλικατ . . . υηαυου
χηι . τοι . . οτοσφ . . . λι τὴν
τ' οἰκονο[μί]αν καὶ . ταπ^να [κ]έ-
χρηται το[ῖς] ἐ[πι]τε[ύγ]μασιν

13. N et G: επειν ‖ — 14. G: αικη ‖ — 15. N: νευειν ‖ — 17. G: ‖ επιστημσε . . σ . . . τ̣ . γελλε ‖ — 21. G: ‖ παραδοτον — N: αιτησ ‖ — G: ατπισ ‖ — 22. N: ‖ . . . . ον . στο — G: ‖ μ̣ονονοιστο, cui a litera tertia (ν) suprascr.: νονγπολμε — 23. N: τεον ‖ — 24. G: συνεγ — N ante καὶ suprascr. δυ — 26. G pro οἶμαι: ξ . λλ̣τια . — 27. G: ποιπ . . . . εντεχνον ‖ — 28. G: ‖ λεποχπ̣εγα N: κρο ‖ — 29. G: ‖ τσ̈ — 31. N: εταικ . . . . . . νου ‖ — 32. N: ‖ λ — 33. G: ‖ τοικονολσαν — N: ‖ γοικοναλ . α . . . . . ελ . ᵛα . ε ‖ χονται —

τοῖς ἐκκειμέν[οις, μ]ᾶλλον
μέντοι [π]ολλ[ῶ]ι [π̣]ρο[σ]ε[ί]λη-
φεν τ[ὸ̣] μ[ε̣]θο[δ̣]ικὸν καὶ κα[θ̣ο-
λικοῖς π[αρ]α[δ̣]ιδόμενον ε . .
ιιοσο . . . ν . . . . γκαν . . ωι
πευδ . αφολ̣ . . . . . οι . . . . οπεν
τασπ̣υ . . σ . νσεντε . . . . . . ‖ ἄ[τ̣]εχ[ν̣ον] — ε . . λ . ‖

Col. XXXI. ο . . ει . . η . σν . . εω . κ . . . .
μιμήματα [τ]οιαῦτα [παρα-
σκε[υ]ά[ζ]ειν τῶν̣ δικαν[ικῶν
κα[ὶ] σ̣υμβουλευτικ[ῶν κ]α[ὶ
π[ρ̣ε̣σ]βευτικῶν λόγ[ω]ν. [Χω-
ρ̣ὶς ἄρα τούτους θετέο[ν̣] κα[ὶ
τοὺς ἐοικότα[ς] τούτοις [καὶ
τὰς [ἐ]λέγξεις σ[υ]ντεμ[ε̣ῖν χρὴ
καὶ [τ]ῶν ἄλλων ἕκαστον,
ὥστε π[λ]ανᾶν πάντ[ας] κα[ὶ
πάσας [μ̣]ικροῦ δεῖ⟨ν⟩ κα[ὶ οἴη-
σ̣]ι[ν ἐμπ]οιεῖν, ὡς ἄρα [καὶ
τῆς πολιτ]ικῆς ἐστιν [ἐμπει-
ρ[ία̣ς] καὶ δυνάμεω[ς αὕτη
παρ[α]σκευαστ[ι]κή, [ἣ̣ν τέ-
χ[ν]ην ἱκανῶς ἔοικε[ν ἐ]μφα[ί-
ν̣[ε]ιν̣. [Ο̣ὐ] γὰρ αὐτομάτ[ως] ο[ὐ̣δ' ἔ-
ξ[ω̣] με[θ]όδου μελέτ[η̣]ς [πα]ρα-

35. G: εαλλον ‖ — 36. G: εολλ.ι — 37. G: καικαο ‖ — 38. G: νονη ‖ — 40. N: ‖ τει πι̣ι̣δ — XXXI, 3. G: ‖ σκε . αχειν — 5. G: ‖ πισ — 8. G: ‖ τασλεγξεισσ.ντελλσ, N: δειξεισ — 9. G: ‖ καισων — N: ‖ και . . ιν — 12. N: ‖ ει — G: ‖ θε — 16. G: νμφιρ ‖ — 17. pro οὐ G habet: σ̣σ̣ — 18. N: ‖ ξομε — G: ‖ τεμε —

λ[ο]γίσασθαι δύναιτ' [ἄ]ν, εἰ
καὶ τοὺς πλείονας, ὧν̣ οὐκ ἔ-
σ[τιν] ἐ[π̣ισ]τήμων, ὡς [ὑ]πάρ-
χων ἐπιστήμων. Τ[ο̣ιο]ύτοις
μὲν [δ]ή τ[ι]σιν ἡμεῖς [ἐπαρ-
κούμεθα περὶ τοῦ πρ[ο̣κει-
μένου λόγο[ι]ς. Τὸ δ' ἕ[τ̣ερον
συνκαταγαπάτωσαν [ἀποτε-
θ̣ὲ[ν] τὴν [ἀλ]ήθειαν εἰθισ[μέ-
νῳ μερι[μνᾶ]ν. Εἰ δέ τις [ἀκ̣ρι-
βῶς προσέσχ[η̣]κε τοῖς [λεγο-
μένοις, ο[ὐ̣]κ αὐτῶι φα[νήσε-
ταί τινα τῶν ἄλλῳ συν[ημ-
μέ]νω[ν] ὑφ' ἡμῶν καὶ [ταῖς τοι-
α[ύτ]αις ὑπενεχθήσεσθα[ι]. Τὰ
γὰρ οὐ τετευχ[ό̣]τα δια.τ.
υ̣ηωτ ἐκείνοις παρό[ν]τ[α
χε.ν
κατηγοροῦντα ταυθην
ἀπ[ει]ρήκαμεν .α.υκ̣ρ..
τασ..ισγεμονεμσεγ.
.τοεπσ. ὡς [ἀ̣κ̣]όλ[ο̣]υθ[ο̣ν̣ π̣]α-
ρα]στῆσαι, διό[τ]ι περὶ τὴν
π]ολε[ι]τ[ικὴν] ῥητ[ο]ρικὴ[ν̣
οὐκ̣ ἔ[σ]τιν ἡ [σ̣ο̣φι]στικ̣[ὴ εἴ-

19. G: ν.ει ‖ — 23. N: .ητεσιν — G: οητνων — 26. τ ante ω suprascr. — 27. N: ειοισ (τ suprascr.) — 28. N: τι..η...‖, G: ενειδε τισ.η..‖ — 32. G: ‖ με.ωτυφ — 34. N: τσυσεπαδια — 35. N: ‖.πωσ — 38. N: ‖ τα⁻.ισ.εχ̣..νε — 39. G: ωσλλοασυθσι.τα ‖ — N tantum: λ̣ολ..θ — 41. N: ‖.ολετ — G: ‖ ροθευππ..θ — 42. N: ‖ ουλε....λ̣εν — G: ‖ ουκε.τινηω.νστικ̣ —

Col. XXXII. *δ[ησ]ις — τοῦτ[ο̣] ὑπερτιθέμεθα τὸ μέρος εἰς τὸν ἑ[ξ]ῆς του[τ̣ου]ὶ συγγραφησόμ[ε̣]νον ὑπομνηματισμόν. Ἐν ἐκείνῳ γὰρ ὑποδειχθήσεται, διότι πολειτικὴ δύναμις οὐ μᾶ[λ]λον ἐκ τῶν σοφιστικῶν τούτων ἀποτελεῖσθαι δύναται διδασκαλείων ἢ διὰ τῶν γραμματικῶν ἢ φιλοσόφων, πολλάκις δὲ καὶ βλάβης οὐχὶ μετρίας ἦ[ν ἡ κτ]ῆσις α[ἰτί]α κα[θ̣]ιστά[νουσα οὐδ̣ὲ̣] τὰς ἐπὶ τῶν ἀ[ληθ]ι[νῶ]ν ἀ[γ]ώνων εὐημερίας. Οὐ[κ]έτ[ι] δ', οἶμαι, τ]ούτου τα[ρ]αχθέντος ἀπολ̣]ειφθήσετα[ι] λόγος το[ῖς δημιουργὸν τῶν πολειτικ[ῶν] ὑποτιθεμένοις τέχ̣νην τὴν σοφιστικήν. Ἀλλ' [ἐ̣]πὶ τὸ τελευταῖον ἐπαν̣άγωμεν τῶν κεφαλαίων, ὅπερ ἦν περὶ τοῦ τὴν εὐδο]κιμοῦσαν ἐ[ν δ]ήμ[οις κ]α[ὶ*

1. N: ‖ *α* — G: ‖ *διπισ* — N et G: *τουτευπεριτι* — 2. N: ..... *ετηστου* . . . ‖ — G: *ετηοτουπνι* ‖ — 6. G: *ουματλον* ‖ — 12. G: *η . . αιησισα* ‖ *πακαειστα* — 13. N: ‖ *πακαριστα* — N: *ασταϲ* ‖ — G: *ασταγ* ‖ — 14. N: *τωναι . ει . . ναπ . ν .* ‖ — G: *τωναδ . ιογ̣ . . ναρωνων* ‖ — 15. N: *ουισγ̣ . δοιμαι* ‖ — G: *ουηετ . διλ . αι* ‖ — 16. N: ‖ *. ουτουτα* — G: ‖ *. . υτουτ* — 19. N: ‖ $\text{κοισ}^{\text{ουσ}}$ — G: ‖ *κοισ* — 24. N: *λημ . . λα* ‖ — G: *εχαημειολαλ̣* ‖ —

δικαστηρ[ίο]ις δύναμιν οὐχ [ὑ̣-π' ἄλλης περιγίνεσθαι τοῖς ὅ-λ̲ο̲ις ἐπιστήμης. Πρὸς μὲν οὖν τὰς ὑπολήψεις ἀπόχρη καὶ τὸ δεῖξαι τὴν τῶν διατρι-βικῶν τέχνην οὐδὲ ἓν πρὸς ταύτην συνεργοῦσαν. Ἀ-μέλει γὰρ οὐδὲ προσεδοξά-σθη μέθοδός τις ἄλλη τῶν πολειτικῶν, ἧπ[ε]ρ ἣν οἱ σοφισταὶ τῶν ῥη-τορικῶν λόγων παρεγ[γυ-ῶσιν. [Ἐπ̣]ε[ι]δ[ὴ οὖ]ν ἡ [σοφιστι-κὴ [κ]ατ' ο[ὐ]δὲν συντείνει πρὸς [τὸ] τὴν δύναμιν ἔ[χειν, πε[ραί]νεται τὸ χωρὶς ἐπ[ισ-τήμ[η]ς [ἔ]χ[ε]ιν αὐ[τὴ]ν τοὺς ἔ-χοντας. [Π]ολ̣λ̣[οὶ] δὲ καὶ κα-τ' ιδε . . ολοπι[. π]ορευόμε-νοι . . . . ενε . . . λαραχιωσσ

Col. XXXIII. 3—4 *[ἔ]νίοτ[ε . . . . .] τ[οὺς] δυναμι[κ̣ω ¦ τ]ά-[τους γενομ]ένους ὥσπ[ε̣ρ* — 6—15 *τα⁻ε . . σετι ‖ δη . λ . . . . . νομίζω . . νευ ‖ οικι . λ[. . . τὸ]ν ὅμοιον ταύταις ‖ τεχ[ν̣ίτην? . . . . δ̣ι]ὰ λόγου τε ‖ . ομ . α . τ . ναεανειμ . . . ‖ . ε . . . .*

34. G: ηπωρ — 35. G: παρεγε ‖ — 36, 37. N: ‖ . σ . νσ . . . . δ . . λ̣ . νῳρ . . . ‖ κησ . . . . ατο ν̣ουδεσ . συντεινε ‖ — G: ‖ ωσιιω . . τεδ . . νη . σιιπσια ‖ τησστιούδεενσυντεινει ‖ — 38. N: ευπσ . ‖ — G: ευοσ‖ πε . τνιεται — επχ ‖ — 40. G: θχθιναν . . ιν̣ — 41. N: μο . δεκαι — G: ομω . δεκαι — 42. N: π . . . εχομε ‖ — G: δορευομε ‖ — 43. N: αξιωσ ‖ — XXXIII, 3. G: εαμιχ . ου ‖ — 7. G: ‖ δλο — ονιασ . αηυ . . . ‖ — 8. N: ¦ εικ —

. . . . τ . . κωναν . ‖ λ . . . . α [π]ρό-
τ[ε]ρο[ν ‖ π . . . . . . επειουσ ε . ωτ . ‖ ναι
χ . . . . . . ση συνγεγ ‖ μενι . . παρέ[χ]ωμεν
ϑ]εωρ[η]μάτων πολει[τι-
κ]ῶν [παραδό]σεις. Νυνεὶ
δὲ τετασ[. ἀναγ]ινώ[σ-
κειν? ἠϑέ]λησεν οὐ[ϑ]εὶ[ς
ὧ[ν φη]σιν, αἱ δὲ [δὴ κ]αταβε-
βλημ[έ]ν[αι μεϑ]οδικὸν
οὐ[ϑ]ὲν [οὐδὲ καϑολι]κὸν
ἔχο[υ]σιν [παράγγελ]μα ο . .
αυται . . ρε . . να [τ]ῶν σοφι-
στ[ῶ]ν κα . . . ω . . . . περὶ
τῶ[ν] λόγωι τεαοιετει
ρων [ὁ]ρῶ τέχ[ν]ας [ο]ὐ μ[όν]ον
παραδ[εδομένας τ]άχ' ἀν-
ϑρ]ώ[π]ο[ις ἀ]λ[λ]ὰ καὶ διὰ γρα-
φῆς ὑ[π]αρχο[ύσ]ας, οἷ[ον] ἀ[ρ-
χιτ[ε]κτ[ον]ίας καὶ ναυπ[η-
γίας κα[ὶ κυβε]ρνητ[ικῆς
καὶ ζωγραφίας τεπ . . . . .
τιιχ . ισ . . εδε . λει . [ἐπειδὴ
δ' οὗτοι [κ]ατε[π]είγο[ντ]α[ι
πρὸ[ς] τοιο[ῦτό]ν [τι ἀ]παν[τᾶ]ν,
δεικτέον τὰς συ]ν[γ]ρ[α]φὰς

13. N: ‖ η — πολλοὺς ἑτέρους ἐνίοτ' εἶναι? — 14. G: συνιερ . . ‖ — 18. G: πινχεσ . ‖ λ . — 19. N: ουσειε ‖ — G: ουοειε ‖ — 23, 24. puto τοιαύτας γὰρ — 25. G: ‖ στε . ι — N: ρυ . . περι . ‖ — 26. G: ‖ τω . αλο — N: ν . νεγε . . ‖ — 28, 29. G: -α-χαν ‖ . ωγο — 28. N: ουσ . . . χαν . ‖ — 32. G: χρνητα — 34. N: εχε pro ε . λε — 36 N: ‖ . . νοτω . . . . ιπαν . . ‖ — G: παη . . ν ‖ — 37. N: οφασ ‖ — G: νξροφασ ‖ —

τ[ὰς τ]ούτων [κἀ]ιπ[ὶ τῶ]ν πά[λαι
χρό[ν]ων μ[εθό]δους ἐ[μ]φα-
ν[ε]ῖς ἅπα[σ]ιν [καταβεβληκέναι —

Col. XXXIV. σαταλ . . . . . . μυ (N: ασ) . . . .
αρ . . της τῆι? λ . κ . . . . υηχθκ
ἡμέρας οὐδὲ τ . . . . . δο[. . . τε-
χν[ῶ]ν?, ἄνθρωπ[ο]ς [δ'] οὔ[θ'] ὑπὸ
φ[ι]λανθρωπία[ς] οὔ[θ' ὑ]π[ὸ
φιλοδοξίας οὔθ' ὑπ' ἄ[λ]λης
προα[χ]θεὶς αἰτίας χαρ[ί]σα-
σθαι δωρεάν τ[ι]να οἷός τ' ἦ⟨ν
τοῖς τε καθ' ἑαυ[τὸν κ]α[ὶ τοῖς
ἐπιγινομένοις ἀ[νθρώ]πο[ις,
εἰ μή τις ἄρα τὰς τ[ῶν φι]λοσό-
φων τέχνας παρ[έχ]ω[ν] τὰς
πολειτικὰς ὑπ[έσχε]ν. [Φοβο]ῦ-
μ[α]ι [γ]ά[ρ], μὴ προσόφλωμ[εν ἀ-
μύθ[η]τον μαργείτειαν, [ε]ἰ .
. αδ . . ιλ . . . . π . . . . α . . . .
ἅπασι γενομένων καὶ α . .
αλ ἀλλ' οὐ[δὲ] κατὰ [μέ]ρος . .
ἄνθρωποί τινες ε . ε . . . . .
ἐὰν? πολε[ι]τικῶν . . . α . . .
καλοὶ? δυνάμεων . νασι .

38. N: τω . ‖ — G: διπ . ονπα . . ‖ — 39, 40. G: εδφα ‖ νοισαπαειν — XXXIV, 2. G: τησ . οηλο — 4. N: ‖ χν . \ν — G: ‖ χαιμν — N: το . ν . ‖ — G: ουσιτπο ‖ — 5. N et G: θρωπιαν — 9. G: α . . π ‖ — 10. N: νοια . . κ . . ι . . ‖ — G: νοισα . . . ανποηι ‖ — 13. N: κασυν . . . ν . . χσ . ‖ — G: ν . οφ? . ν ‖ μοι . αιμιπιροσ — 14. N: ‖ γι . . αιμη — G: η ‖ — 15. G: σι . ‖ — 18. N: ‖ . καλλον — G: ‖ αλαχλονα . — 20. N: η . . . ‖ —

ται τοὺς? πολλῶν μᾶλλον ..
καὶ βουλ[εύο̣]ντας ....
σασθαι καὶ παρεγι̣ι̣ ......
λοις καὶ νῦν φερουσῶν, [ἀλ-
λ' ἕκαστος τῶν π[ό̣λεως
ἀ̣π]αιτουμένων ἐπι[στασίαν
ἱ]σ[τορ]ίαν κ[α]ὶ τὴν ἄσκη[σι]ν
ο̣ἴ]εται τὴν [ἐ̣]ν ἐκ[κ̣]λ[ησίαις
κ[αὶ] δικαστηρίο[ι]ς αὐ[τ̣ὸς ἔχειν
με[λέ]τηι — φησὶν ὁ Μ[ητρόδω-
ρ]ος — [ἐ̣]μπ[ει]ρίας πολειτ[ικῆς]. Οὐ
μ]ὴν ἀλλὰ πᾶσι καὶ πά[σα̣ι̣ς
ἐ[να]ργέ[σ]τατόν ἐσ[τιν, ὅτι
φιλόσοφος ἄν[θ̣]ρ[ω̣πος καὶ
γρ]αμματικὸς ἀγχίνοι[α]ν [ἔ-
χων [καὶ δ]ιοικ[ήσει] ἐπιβ[αλ-
λόμε[ν̣]ος π̣όλ[ε̣ων̣] πάν-
τ[ω]ν ἐ[ν̣ί]οτε δ[ιή]νεγκε
τ]ῶν [μαθόντ]ων, [κ]α[ὶ οὐ-
δ]ὲ τέχ[νην] ἢ συ[νθε̣]ώρημ[α
κο[ι]ν[ὸ]ν καὶ στ[οιχε]ίω[μα

Col. XXXV. ..... γασων ο[ὐκ] ἂν [πο̣θ' ὑ-
πάρχον, εἰ μὴ λ[ό̣]γωι θεωρ[η]τ[ή

22. N et G: πολλωι, in G suprascr. litera ν — 23. N: βουλησ.ντασ — G: βευλησσμτασ — 26. G: ‖ λεκαστσωτσντω — 27. N: ‖ ..αιγου — G: ‖ λ.ντου — 28. G: πανκ.ιτηνασκηων ‖ — 29. N: την.ξεκ^η αν (suprascr. ν) — G: τκνσησε.λ (suprascr. ν ρ) — 30. N: αν‾..... ‖ — G: ανσ..... ‖ — 31. N: φυσεινομι̣ι̣ — 32. G: μπδπασπολειτ.σισ .ου ‖ — 34. N: γενεσ pro τονεσ — 35. N: ακερ — G: ανοροι — 37. N: οικ.ιενεγ — G: ιοικαεν — 39. G: τιολσιαι — 40. G: ‖ .ωνλ.οσα — 42. G: ‖ κο.νενκαιστχλοιωσ — XXXV, 2. N: παρχσ.ν — G: ‖ παραονειμημπωιοσωιστυσ ‖ —

τίς ἐ[στι]ν ἐ[π]ιστήμη καὶ λανϑ[ά]νουσα τελέω[ς] καὶ τοὺ[ς συλ]λογ[ί]ζ[εσϑ]αι [καὶ τὰ δυσϑε[ώ]ρη[τ]α δυναμένους [ὑπάρχουσ]α περ[ὶ] αὐ[τ]ούς. Οὐδὲ γὰρ οἷον ἐνίων τέ[χ]νας τινὰς οὐ παρ' ἄ[λ]λων ἀλλὰ δι' αὑτῶν ἀνα[γαγ]όντων ἔστιν αἰτιᾶσ[ϑ]αι. [Κ]ἀκεῖνοι γὰρ [ὑπ]ὸ μὲν ἑτέρων οἴδασιν [ο]ὐ διδα[χϑ]έντας, [αὐ]τοὶ δέ τ[ι]νας ἔχουσιν εἰπεῖν καὶ συνοίδασιν ἑ[α]υτοῖς μεθόδο[υ]ς, ἐφ' ἃς ἐπέβα[ινο]ν ἐξ ἑα[υ]τῶν [κα]ὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ τὰ κατ[ὰ μέρος [π]ορε[ύονται, ἑ]κάτε[ρα δὲ τούτους λέγε[ι]ν. Δ[ιόπ]ερ παιδε[ί]αι χορεύσαντες [οὐκ] ἂν ὑ]πονο[η]ϑείησαν, ἀλλ' „ἀγράμματοι — φησὶ[ν] Ἐ[πίκουρ]ος? — ἄνϑρ[ω]ποι“ καὶ ἀγροίκου[ς] φησὶν Ἕ[ρ]μαρχο[ς], λογικῆς [ο]ὔσης τῆς μα[ϑ]ήσεως τ . . . . πω (σιν supra πω)

3. N: ‖ ξ.σ — 5. G: λογ..ζυο.αιι. ‖ — 6. G: αυσϑενρησ.α — 7. N: ‖ νουσ[χ]..απερ.αν.ουσον ‖ — G: ‖ νουσ[ου]..χαπερ — 8. G: εν.ιων — 9. N: ante ἀλλὰ suprascr. μηδ — 11. G: λαιβ.ιχεινοι ‖ — 13. G: λ.τειδ ‖ — 14. G: τενλσ et ερπειν — 16. N et G: ‖ δοι — 18. N: χορε.......τει. ‖ — G: νορϑ......κατει — 19. N: τουσλει...ασ.οι ‖ — G: γουσλεγενσδσ.ερι ‖ — 20. N: ‖ .αιδεαι — G: ‖ παιαρ.αι — N: σαν ‖ — G: χ..σαν ‖ — 22. G: φησιαοει.αε.σοσαν ‖ — 24. N: ‖ ...ερχο. — G: ‖ εμ.αρχοι — 25. N: γω ‖ —

εγ̣ . ρησαν οὐδὲν? αλλ . . προενει
. . . οι δὲ διδαχθενε . . . θ̣ει
. . ο πιστικῶς λέγουσι . . . . . .
. . . . καλα . . . . ασα . ιν
α . να συνλο . . . ε . . . . . ινεοτι
λοα ὅτ[α̣]ν ολ . τ . δ[ι]α[φερ]όμε-
ν]οι χρ[ό]νου τ[ὴν ἱ]στορίαν ἀ-
ναλ]άβωσι κ[αὶ τὴ]ν [μελ]έτην,
α[ὐτο]κ[ρ]άτορ[ές] εἰσι τῶν πόλε-
ων· μαρτ[υ̣]ρεῖ δ' ὁ βίος, ο[ἷ]ς λέ-
γο[μ]εν ε . . θεν . . . . ω . . .
τ . . ον οὐ προσδ . ο̣ρ̣ . . . . . ε ‖ . . . . . τσοπα-
ρα̣ . λ . . . . . ν ‖ . . . . . ν πεοιτα . ρατ . . . η ¦
. . . . λοις η δειτ . \γ . . . . . ‖ . . . . . ωσι τε
πο . . . . ο . μσ ‖ τεσ . . σ̣ωα — ‖ διδλ .
αναωιτσλ . . ια —

Col. XXXVI. Nihil fere legi potest praeter [π]αρελή-
λυθεν ὁ φιλόσοφος . . . . ἰδιωτῶν —
πρῶτ[ο]ν — [ἑκ]άστην προσλ[αβ]ὼν ἀρ . .
. . . λειπ̣α τ[ῆ]ς πολει[τ̣ικῆ]ς πῶς — [οἱ] μὲν
[π]ερὶ Ναυσι[φάνη] φασὶν? (p : σιν . υφα)

Col. XXXVII. φο . . θεφ[. . . . . πρ]α[γ̣-
μάτων κ . . . νωναιτ . .
πόλε[μ]ον . . . . α . . . λπ . ρος ε[ἰ-
ρήνην καὶ τ . . . . . θη . . . παι

26. G: ανει . . . . οσλλι ‖ — Ceterum ενει ‖ γω ‖ σιν versu 26 et 25 margini altera manu adscripta esse puto — fortasse etiam οτι et ιν versu 30 et 29 — 29. G: καναρ̣ — 30. N: ινεο . α ¦ — 31. G: δ . αιο . ομε ‖ — N: ‖ κ — 34. G: ‖ αχ . . κεατορστεισι — 36. N: ‖ . . . ε . σκ — videtur ἐκεῖθεν — XXXVII, 2. G: ‖ ματαν — 3. G: πολεγον —

τοῖς προγόν̣[οις] σλιτ . . να
δέδο[κ̣]ται ι . ν . . . . . ε . . η
καὶ π[ρο]σεχ . . . . ἡνι[ο̣χ]εύσ[α]ς? καὶ
πλ[ο]ύτου πολ̣[εμ]ήσας? . . εις
προσούσῃ δια[φ]ορᾷ [τὴν] φιλίαν̣
καὶ πᾶν ὅσον ι̣ . . . ασασεν . αι
τῆς τωαυυ . . . . λαλ. [Φ̣]ανε-
ρὸν δήπου να̣ . . . νο . . τοπ .
νοσ το.οιο . πθι . λ [π̣ολυ̣]ισ[τ̣ο-
ρίαν καὶ πολυγ[ρα]φία[ν . .]τη
. ετευκαλε . αλυ . . . . ην
. . . κει . . . ν . ιμσ [. δι]ωρισμ̣έ-
νας ἡμεῖν ηρο . . . . δια-
φέροντα εραημειασο . . . ωλ . .
οὐδὲ πραγματ̣ικω . . . . αε . .
. πο̣ . . α . προσομ . . . .
γιναντο [κ̣α̣τ̣'] αὐτῶ[ν̣ τῶν πραγ-
μάτω[ν] προ . . . . ν δ[ο]κουνγισ . . .
οὐδὲν προ[ὑ̣θ̣]έμ[ε̣θ̣]α καηοπ .
οὐδὲ τὸ πλε[ῖ]ον ε˜ο . . ον εἰ-
πεῖν εστη [τ̣]εχνικ.ν [. . . ἔ-
χ[ει]ν αὐτοὺς ἀλλ' ι̣μ̣ . . . . .
προχειρ̣ . υησ . α . . . .
α . . . . ησ . . . .
οασι . . . . χε . . . .

5. N: προσ — 6. G: ‖ δεδοισταν . . . λα . ησ . . . η ‖ — 9. G: πλι = τὴν? — 12. G: δηπουγιι — 13. G: λη . γισιστ . ‖ — 14. G: ‖ νανκαιπολυπε . ρ . β . ν . τη ‖ — 15. N: ‖ αρ˜ . . ολλο . . λλο̣ — 16. N: ‖ . . . λεια.ιν — 18. τα (G πω) suprascr. — 20. G: ‖ . γα — 21. G: αυτωη — 22. N: ‖ ματοσ — G: ‖ ματω — (τοσ et τω suprascr.) — 23. N: προησ — G: προηοεμσοα — 24—27: ἑτοῖμον εἰπεῖν ἐστιν τεχνικὸν μὴ ἔχειν αὐτοὺς . . . προχειρότης? — 29. N: ‖ . ασκ . . α — ἄσκησιν ἔχειν? —

πε . ιν δηπο . . . .
. . . εητǫαιο . . . .
ως οὔτε . . εστι . σι . π . ω .
σχετ . ~ι . . α . ο . ωǫ . τλπ . .
τ . ο . . σεαποστ . . . . . τ . .
χο . ναγερ διάφ[ορ]α τοιμω
π . ολϑ . οταταιτοιαικει . .
τ . ρι . . καπ . ετιηρ . . . ωη .
εφσοτο . . . . δ' [ο]ὐϑεὶς φε . . . . .
καὶ διλπαοτǫνασρι . . . . .
τατ . . . οημ[ά]των . . . .
τα . . . . τοτα . ομ . . . .

C. XXXVIII. Vix singula leguntur velut πλ[ε]ῖστον — ἔλεον? — εἴτε δι' ἀκοῆς? . . . τας ἢ καταγέλωτας ἐγεί[ρειν] — τρόποις — παρα[τ]ήρησις οὐδεμία τουπο . τσα γενή[σ]εταί τι τῶν . . . οτ . ημένων — εἰ μηδὲν ἕτ[ε]ρον προσδ[έ]ξασϑ[αι] — τέλος —

Col. XXXIX. ο . . . . ιαρχ . εϑ . γα . . . ελων
τ[ὸ] πείϑεσϑαι κ[αὶ] τ[ὸ π]ολλάκι[ς
τὰ συ[μ]φέροντα συμβεβουλευ-
κέναι καὶ τὸ φειλεῖσϑαι καὶ
τὸ δ[ίκ]αι[ο]ν εἶναι καὶ τὸ πλού-
σιον [ὑ]πάρχειν [ἢ π]τωιχὸν

31. N: ‖ λ . . εν . . . ιοσ — 32. G: ‖ εσ — 35. N: φα — 40. N: ‖ . . . επ — videtur ποημάτων vel simile — XXXIX, 2. N: ‖ . . π(εν) . . . . . αικ . (το)τ . . (τον..σα)ολλακι . ‖ — G: ‖ τεκει(ολ)ϑεσϑ(αιτο)λικιοτ(τομ) . . . (οα)λλακι ‖ — Videtur totus versus inter v. 1 et 2 insertus esse — 6. N: στωικον (vel χον) —

καὶ τὸ ταπεινὸν ⟨ἢ⟩ λαμπρὸν ἢ καλὸν ἢ δύσμορφ[ο]ν ἢ τοιοῦτον ἔχειν ἢ τοιοῦτον ὄν[ομα π[ο]λλά[κ]ις ἢ λεπ[τὸ]ν ἢ β]ά[ν]αυ[σον] ὑπάρχειν [ἢ π]οιὸν ἢ [π]οιὸν ἱμάτι[ο]ν ἔχειν ἢ μυρία ἐπὶ μυρίο[ις] ἕ[τερ]α, περὶ ἃ τέχνην λέγει[ν] ἀποπληξία τις ἂν εἴη τε[λει]οτάτη, τευκτικωτέρου⟨ς⟩ οὐχ[ὶ ἔσ]εσ[θαι τ]οὺς πολ[ει]τικοὺς μᾶλλον τῶν ἄλλων. Πῶς γὰρ οὐκ ἤμελλον; Καὶ γ]ὰρ ἀεὶ [π]αραβάλλ[ο]νται, τοῖς δ]ὲ σπαν[ίο]ις [οὐ] πρ[όσ]οδος, κ]αὶ τυπτόμενο[ι] φέρουσι καὶ τ[ο]ύτωι νικῶσιν ἐνίοτε α[ὐ]τῶι. Πρὸς δ[ὲ] τούτοις ἱστορί]αν ἔχουσι πλείονα, κ[αθ' ἣν ἄν τις ἔ[χε]ιν δύνα[ι]το πα[ρ]ατ]ήρησιν. Οἱ δὲ ἐστερη[μένο]ι? τ[οῦ] χ[αρ]ίεντο[ς] δ[ιὰ τῆς ε]ἰρη[μένης] αἰτίας ε . . . υ γιηω . . . οιτωνο . καπω . . γ . αμθηλ . . λσιν . . . . . χ τ]έχνην [ἧτ]τον ἔχειν αὐτούς, δι' ἧ]ς ἐπιτυγχάνουσιν οι . .

10, 11. G: *αεπο . νη* ‖ *. ιαλ* — 20. N: *πρ . . . δοσ .* ‖ — G: *προχοδοσ* — *εὐπρόσοδοι?* — 24. N: *κ . στλ .* ‖ — G: *κλ . τι* ‖ — 25. N: *δυνατη . δια .* ‖ — G: *υνατοπα . α* ‖ — 27. G: ‖ *. υτ* — N habet *λ* pro *χ* — 29. N: ‖ *. . κ* — 30. N: *δ . . . .* ‖ — 31. N: ‖ *. εν* — G: ‖ *. εχνηνυγητον* —

. . ησ\να . κ . ϱ οὐδὲ ποιηματ . οὐ[δ̣]ὲ . . . . . α
. . πο . . . . ωσαον . . . συ
ε . . ηκ . . ην . . ἀλλ' ἐγὼ . . α
. . . καὶ τὴν [καθ'] ἡνδήπ[οτ]ε
π]α[ϱατή]ϱησ[ιν τ]ῶν ενα . . πϱ .
. . . . . ων κ . . . . νο . . .
. εχσυ . να . . ασχουσαν ασ . .
. . . νεπι̣ . . . .
. . . . κ̣απο . ωσοπα

Col. XL. παϱαδι[δόασ]ιν . αι . . . . . .
λικὰς δε . . . . λ̣ι̣ει . . .
ται καὶ τα[ῦτ̣'] ? οὔτ' ἔχουσιν
οὔτε δ[υ]νατὸν [γε]νέσ[θ̣α̣ι
πϱοσελλα . . σανα . σ . . .
ϱας ψι̣\α . . . πο . λλ . . . . .
τωνε . ο . . . .
μαι.

ουδεποιημ.~
33. N: ‖ . . π . δ . κ . ϱ . λε . . . . ‖ — G: ‖ . . η̣σ\να . κι
ο.δεπαιη.αιτε
. ουλε . . . . . α . ‖ — 35. N: ‖ . ϱικσ — 37. G: ϱησπ — 39. N: ‖ . . . εν . . . . ε . . νασ — 41. N: δε pro απ — XL, 4. N: ‖ ουτεδι̣νο̣-τον — G: ουτελινα̣το . . . νεσοιλ . ‖ — 5. G: ησαπα . . . τ . ‖ — 6. G: ‖ ϱασφυ . α — videtur φυλακῆς aliqui casus — 8. G: ‖ μα —

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ

Hercul. voll. XI, coll. prior. 1—95.

Col. I. *περὶ τῶν φ]ύσει κα[ὶ κ̣]ατ' ἀλήθειαν] συμφερόντων ἡμῖν συ]ν̣εροῦσιν. Εἰκότως οὖ]ν ὁ τἀγαθὰ καὶ τὰ κ]ακὰ καὶ τὰ μεταξὺ τῇ] φύσει κατανε]νοηκὼς καὶ τὰ [π]οιητ]ικὰ τούτων πρ[ο]σεσκευ]ακὼς τά τε ἐμ πράξεσ]ιν καὶ τὰ κατὰ τὰς θεω̣]ρίας, ὃ μὲν ἀμφότερον] κατασκ[ε̣]υ[άζεσθαι δεῖ . . .*

Col. II. *περαίνεσθαι νομίζουσι, μ̣ηδ' ἂν που καὶ φιλοσοφίαν τὴν ἑαυτῶν δ[ύ̣ναμιν κ]αὶ τέχνην εἶναι. Ε]ἰ δ' ἐβούλοντο [μὲν τέ]χ̣ν[ην εἶναι, τὴν δ' [α̣ὐτ̣]ὴν [εἶπο]ν ἢ μόνην ἢ μάλιστ' ἐν*

II, 2. N: ‖ *σινηδαν* — G: ‖ *σινηιδαν* —

χρήσ[ει, συν]ωνύμως
τῆι τ[ῶν Ἰσοκ]ρατικῶν
καὶ τ[ῶν ὁμοί]ων ἐκά-
λουν. [Συνῴ]κιζον γοῦν
ἐκείνη[ν τῷ ὅ]λωι γένε[ι
καὶ οὐχ[ὶ τ]ὸ Περιπα-
τητικὸ[ν ἢ] Στωικὴν
μόνον αἵρεσι]ν? οὐδ' ο . .

Col. III. πετουν, ἐὰν καλὴν νο-
μίζωσι τὴν καὶ συμ-
φερόντων κατὰ τὰς
δό[ξας πρ]αγμάτων
εἰσ[ηγητικ]ὴν καὶ ψυ-
χαγ[ω]γεῖ[ν ἐπισταμ]έ-
νη[ν τ]οὺς [ἀκο]ύον[τας,
ὅτι [καὶ τὰ π]ερὶ τῶν
κατὰ δ[όξαν σ]υμφε-
ρ]όντων [λεγό]μενα
μετάξ[ομεν] καὶ τῆι
ψυχαγωγί[αι τ]ὰ πα-
ραπλή[σι]α [το]ύτοις ἐ-
φαρμόσομ[ε]ν. Ἐκ πε-
ριττοῦ [δ' ἐστὶ] μάταιι-
ον πρὸς α[ὐτὸν] τὸν ὄ-
χλον ἀν[αφέρειν τοῦτο
κ]αὶ ταλα[ιπωρότατον?
οὕ]τως τ — ‖ . . . . . ην (G: ημ)

15. G: νστωικην ‖ . . . . ον — 17. G: φαινε ‖ — III, 3. N: φερονταν — 4. G: ω . αγματων ‖ — 6. G: ‖ χαπ . τε . . ο — 7. G: ουστωτον — 12. G: ναπα ‖ — 15. G: ‖ ριττονον — 18. G: αιταλη —

Col. IV. ἡ καλ[ὴ φ]ράσις, εἶτ[α τοῖς ἀεὶ συνεγγίζουσι τῶν ὁμοίως φιλοσοφούντων, τοῖς δὲ ῥή]τορσι καὶ [μάλι]σ[τα τ̣]οῖς σοφιστ[αῖς οὐ]δ' ἐξ] ἀπόπτ[ου]. Φ[α̣]νερὸν δ' ἐστίν· ἄ[ν] τὴν ὡμοιωμένην [τῆι] τὰ κυρ]ιώτατα σημανούσ]η̣ καλή⟨ν⟩ τις ἡγῆται, τὴν τοῦ σοφοῦ καὶ φ]ιλοσόφο[υ οὐ τ]άξει δευτέραν [ὥσ]περ? ητ . . . . ου

Col. V. τὰ συμφέ]''ροντα καὶ παρατετηρη[κ]ὼς τὰ πείθοντα δηλοῖ, καθ' ὃν τρόπον αἰσθ[έ]σθαι τε δύναιντ' [ἂν τἀληθὲς οὔτ' ἀπα]τ[ᾶ̣]σθ[αι ἐ̣κ τοῦ] σοφ̣ισ[τι]κὸν [τὸ ἀφομ̣]οίωμα καὶ καθ[ά]περ εἴδωλον ἐκ[είνω̣ν] εἶναι μακρ[ῶι̣] τ[ιν]ι καθαπερεὶ σαρκ[ὶ δι]αφέ-

IV, 1, 2. G: ‖ κειανευδ. | ιμονιαν ‖ κασαεισυν | σθαικαιτα ¦| Laeva pars nostrae paginae cum dextra alienae contaminata est — 9. N: ‖ ωμενηνγ — 11. N: ‖ . ηικαλ+ . τισ — 13. N: ͻαξει ‖ — V, 5. G: ‖ τ . . π — 6. G: \σθ . σ —

ρ̱ον. [Μ̣ιμ]εῖσ[ϑ]α[ι] δὲ τὰ πράγματ[α μ̣]ὲν φωναῖς ο[ὐ] δυν[ατ]όν ἐστιν, ἤχους [δέ τι]νας καὶ ψόφους, ἀ[φεστῶ̣]τα πό̣ρρωϑεν [καὶ ταύ]τῃ [ἐ̣π]α[κ̣]ο[ύ]οντ[α] εἰ [μὴ̣] κατ'] ὀλίγων [φ]ων[ῶ̣ν κ]ατὰ] παντέλ[ειαν οὐ ῥ̣]ά̣ιδι]ον· ονο --

Col. VI. ταῦτ', ἐὰν μὴ συνεχίζῃ μιμουμένωι. Ῥήτωρ δ[ὲ] καὶ πᾶς συγγραφεὺς τούτ]ων οὐκ ἔστα[ι ἔμπειρος. Οὐ] μέντοι κατὰ μὲν τὸ]ν καλὸν ἢ τὸ]ν̣ [σ̣εμνὸν] λόγον οἷον τὸ[ν Ἰσοκ]ράτους καὶ τῶν ὁ[μοί]ων ἢ τὸν Δημοσϑένους καὶ τῶν ἀναλό[γω]ν ο[ὐ]δενὸ̣ς οὔτε π[ρὸ]ς [ἀκ̣]οὴν ἐπ]α[ι]σϑησ[όμεϑ' ὁμοιώματος, ο[ὔτε πρὸς διάνοιαν χ[ρωμένους ϑεωροῦμεν [αὐτούς. Διό-

17. N et G: πώρρωϑεν, ut saepius — G: ρησ ‖ — N: τησ ‖ — 18—20. G: ‖ . ασο . οντ . ειανκα (N: ν̣κα) ‖ . ολπων . ωνσ . . α ‖ . . παντελιϑη . . . κι ‖ . . ονονο — VI, 4. G: οωνουκ — ψόφων?

περ οὐδὲ [τὸν περὶ τῶν
λίθων εἰς τ[ὸ τοιοῦτο
παραλαμβά[νοντες λό-
γο]ν ἢ τὸν ὑπ[ὸ τῶν
τε]χνογρά[φων . . . . . ‖ . . νες καὶ

Col. VII. *ὥσ]|περ οὐδὲ τοῖς ὑπ' ἐνί-*
ων θαυμαζομένοις λί-
θοις. Οὐδὲ γὰρ ἔκκει-
ται ζημία τις οὐδ' ἄλ-
λη δυσχ[ρη]στία το[ῖς
μὴ χρωμένοις. Ἔ[πει-
τ' εἰ μὲν μηδὲ εἰς ἦν φ[υ-
σικῶς καλ[ὸ]ς λόγος, ἴ-
σως ἂν ἦ[ν] ἀναγκαῖον
ἀγαπᾶ[ν τὸ]ν κατὰ θέ-
μα· νῦν δ' ὑπάρχοντος,
ἄθλιον τὸ παριέν-
τας αὐτὸν [ἐ]π' ἐκεῖ-
νον καταντ[ᾶ]ν. Καὶ δὴ
γὰρ οὔτε πα[ρὰ] πᾶσιν
ἰσχύει τὸ θ[εμ]ατικὸν
οὔτε παρὰ [τοῖ]ς αὐ[τοῖς
ταὐτὸν οὔτ' ἐπὶ τι[νῶν
λόγων, ἀλλ' οἱ μ[ὲν τὴν
Ἰ]σοκράτους, ο[ἱ δὲ τὴν
Θ]ουκυδίδ[ου λέξιν ζη-
λ]οῦσ[ιν], ἣν ο . . ητ . . . .

17. N: *ουδεγ* **— G:** *ουδει* **— VII. v. 22 conicias** *οἱ ῥήτορες* **— v. 23, 24. apparet: ‖** *. ττ . . δαν . κατ* **. . . . ‖ . . .** *νπα* **. . .** *αν* **—**

Col. VIII. ἑκά]|τερον, ὅτι τοῦ Κλειταρχείου. Πρὸς τίνας οὖν ἀνθρ[ώ]πους ἁρμοσώμεθα καὶ ταῦτα τηλικούτο[υ π̣]όνου προσόντ[ος, εἰ μ]ὴ νὴ Δία πά[ντας ἐ]κπονήσομεν τοὺς [π]αρ' ἑκάστοις καὶ κατὰ χ[ρ]όνους εὐημεροῦντας; Οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖν' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῖς γε ῥήτορσιν αὐτοῖς ἕν τι γένος λόγ[ο]υ καλὸν τεθεμάτιστ[αι] καὶ μεταδιώκεται· [μᾶλ]λον γὰρ ἐν τούτοι[ς ἢ τ̣]οῖς πολλοῖς τὰς διαφόρου[ς εὐαρεστίας κατοψόμεθα· Καίτοι πρόχειρον γ' ἦν λέγειν [οὐ]θ' ὑπὸ τῶν [τεχ]ν[ιτῶν ἐπαι[νεῖσθ]αι προσαγ....||.......ῥητορι-

Col. IX. τοῖς αὐ]||τοῖς κα[τ]ακολουθεῖν ἀλλὰ [καὶ δ̣]ια[φόρ]ους θε[μ]α[τί]ζειν μᾶλλον, ὃ καὶ δ[ὴ] ποιοῦ[σι, τ]οὺς μέντ[οι] πλε[ίστους μικ-

VIII, 5. G: ‖ οντο̣δσ — 17. N: τουτω — subscriptus est huic paginae numerus ρλζ'.

τοὺς [ὑπ]ο[γρ]άφ[ειν μ]έν,
ἄ[λλ]ους δὲ ἄλλον, τὸ
δ' ἀνάλογον ποιεῖν κα[ὶ
τοὺς λοιποὺ[ς] τῶ[ν] λ[ό-
γωι χρωμένω[ν· λ]έ[ξεις δὲ
καλὰς ἂν ἔχοιμεν, ε[ἰ μὴ
καὶ σπάνιον οὕτως [τὸ]ν
καλὸν λόγον ἀπολεί-
ποιμεν. Ἰσοκράτει [γ]ὰ[ρ
ἢ παντά[π]ασιν οὐδεὶς
ἢ δύ' ἢ τρ[εῖς] ὁμοιοτ[ρό-
πως διε[τέ]θησ[αν μόνον,
τινὲς δέ [φ]ασι μηδ[δ' αὐ-
τοῦ τὸ[ν λό]γον Ἰσ[οκρά-
τους ὅμο[ι]ον [ἐ]μ [πᾶσι
γεγονέν[α]ι τοῖς σ[υγ-
γράμ[μασιν] λ . σ . . . δ ‖ με

Col. X. ἀ] πίστων μᾶλλον ὄν-
τω[ν] ἢ γραμματικοὶ καὶ
φ[ι]λ[ό]σοφοι περὶ τῶν ὁ-
μοί]ων συνγεγ[ρα]φό[τες
οὐδ]ὲ συμπεφωνη[κ]ό-
τες πᾶσιν ἢ τοῖς πλ]είσ-
τοις [τῶν π]α[ρακει]μέ-
νων [το]ύς τε λόγους
ἀπ[λῶς συ]νάπ[τ]ο[ντ]ες
οὐ κ]ατὰ [τὰς] τεχνολ[ογί-
ας καταγελαστοτ[ά-

IX, 6. N: αφισ . . . εν ‖ — 23—25. G: ν ‖ τ . . . . νουευπ . τιδο ‖ . . . . ιμενων . . . . . η ‖ —

τ̣ους [ἐ̣]γδεδωκότ[ες. Ἡμεῖ[ς] μὲν οὖν ὅπω[ς ἂ̣ν ἐκπ̣εριέλθωμε[ν ὀρθ]ῶς [π]ᾶ̣ν, ὃ δύναται ῥ̣ηθ]ῆν̣[αι], καὶ διειλόμε]θ̣[α κα]ὶ πρὸς ἕκαστο[ν ἀπη]ντήσαμεν τὸν [τ̣ρό]πον τοῦτον. Ἐκεῖν[ο] δ' ἐοίκασιν τῆι [τ̣]ε [π̣λε]ίστηι φορᾶ[ι καλλ]ω[πίζεσ]θαι κ[α]ὶ και[νοτ]ομο[ῦ̣ντες, ὅπ]ερ . . . . οθηται

Col. XI. τροπικῶ[ς καὶ] πεπ[ο̣ημένω̣]ς, ἐν δὲ [τῇ π̣]ροφο[ρᾷ̣ . . . . νε⁓ . . . αν πα . . . . . . σ̣ι̣[. . Π̣]ερὶ μὲν̣ οὖ]ν τῆς [Ἑλ]ληνικῆς ἑρ]μηνείας, ἣν οἱ μὲ[ν συνά̣]γουσιν ἐν τῶι τὰς ἐθν]ικάς τε φυλάττειν ἰδιότητας κἂν τῶι μὴ σολοικίζειν — ο]ἱ δὲ βαρβαρίζειν, οἱ δὲ καὶ τὸ τὰς ἐθνικὰς μὴ τηρεῖν σολοικίζειν καλοῦσιν, ἄλλοι

18. N: || τω — XI, 1, 2. N: |: τροπικω . . . πεπρ . . || λ . ɔc, fortasse πρεπόντως — v. 3, 4 nimis multa dantur veluti οὐθὲν ἔδοξαν παραδεδωκέναι — 8. ἐθνικὰς Rabe —

δὲ τοῦ βαρβαρίζειν
τὸ [δα̣]σύνειν ἢ ψιλοῦν
ἢ ταῖ]ς προσῳδίαις
ἑ[τέ]ρως τῆς συνηθεί-
ας ἐκφέρειν διαφέ-
ρειν νομ[ίζο]υσιν — οὐ-
κ εὔκ[α̣ι̣]ρο[ν̣ ἐ̣]πὶ [μ̣]ὲν τοῦ πα-
ρ[όντος παρεμ]βάλλειν
τι, ἀλλ' ἱκα]νὸν λέγειν vel sim.

Col. XII. τοὺς] || πλείσ[τους] ἐκ πά[ν̣τ]ων
τῶν β[υ̣βλί]ων π[αρατ̣]ε-
θε]ικέ[ναι] σολοι[κι]σ-
μο]ὺς [τοὺς σ]οφι[στάς.
Διέτα[ξα γο]ῦν τ[ὸ κε]φά-
λαι]ον [τοῦτ]ο ὕσ[τερον.
Ο[ὐ] μὴν ἀλλὰ τέχν[η]ν
ο[ὐ]κ ἔχει τὸ το[ι]οῦτο
τῆς φράσεως εἶδος, ο[ἵ]αν
δ' οὗτοι θέλουσι, κἀκ
τῶν ἄλλων μαθημά-
των οὐκ ὀλίγοι πα-
ραδεδώκασι. Συλ[λή-
βδην δ' εἰπεῖν περ[ὶ ἁ̣-
πάντων τὸ μὲν μέ-
σως ἐν αὐτοῖς ἀνασ[τρ]έ-
φ]εσθαι καὶ περὶ πολλ[οὺ]ς
ἰδεῖν ἔστι τῶν φιλοσό-
φων, μᾶλλον δὲ καὶ

21. N et G: *νεντουπα* ‖ — XII, 6. N: *ουσ̣....* ‖ — 9. N: *ο..αν* ‖ suprascr.: *ειλον*. —

τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὴν παιδείαν [ἀ]νεστραμμέν]ων, εἰ μὴ νὴ Δία κ]αὶ τῶν ἄ[λ]λων [ἁπάντων, οὐχ [ὅ]τι μ[όν]ους τοὺς [ῥήτ]ορας [εἶν]αι τε[χνικοὺς vel τελείους . . . .

Col. XIII. . . . . τινων . . . . . . μ . . . φθονω . . (εισ) . . τ . . . ων τα . (νοσα) . . τ . . πολλ[η] . (ντ) . . . . τος εξ . . . . . . νου τι φιλη[δές, καὶ φιλοσόφου κα[ὶ] οὐ[κ ὀλίγων ταὐτὸν πορ[ιζ]ομένων ἴδιον εὑρήσει, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ λέξεως ἀποδίδομεν ἐξεργαστικῶ[ς· ταὐτ]ὰ δὲ καὶ νῦν κεφαλα[ι]ωδῶς ὑπομνήσομεν.

Εὐθέως γὰρ ἀσ[ά]φεια τὶς μὲν ἐπιτηδ[ε]υματικῶς γίνετα[ι], τὶς δ' ἀνεπιτηδεύτως· ἐπιτηδευματικῶς μέν, ὅταν μηθ[ὲ]ν ἀγαθόν τις εἰδὼς κ[α]ὶ λέ-

XIII, 2—4 uncis inclusi, quae G in schedula addit —

γῳ]ν ἐπικρύπ[τῃ τοῦ-
το] δι[ὰ τ]ῆς ἀ[σαφείας, ἵ-
να] δ[ό̣ξ]ηι τι χ[ρήσιμον
γράφειν] καὶ [λέ]γειν . .
. . . . οσολο .

Col. XIV. τιλε̣ν̣ . . ς κακοπαθε[ῖν
κα[ὶ] π[ε̣ρι]στάμενος ἀντι-
γραφὰς καὶ διὰ τὸ πολύ-
χους θέλειν φαίνεσθαι
π]ολλὰς ποιούμενος
π]αρεκβάσεις καὶ διὰ
β]ούλησιν ἐμφάσεως
τοῦ ποιητικοῦ καὶ τρο-
πικοῦ κα[ὶ τ]ῆς ἀνακε-
χωρηκυί̣[ας] ἱστορίας ἐμ-
πείρου κα[ὶ τ̣]οῦ φιλαρ-
χαίου κατ[ακ]όρως τοῖς
ἀπὸ τούτ[ῳ̣ν] χρ[ώμ]ε-
ν]ος καὶ δ[ι' ἐπ]ιθ[υμία̣]ν
το̣]ῦ δοκε[ῖν] ἀ[κριβολ]ό-
γος?] εἶν[αι . . . .] λ . . . . ν

Col. XV. . . . . γράφων ὁτι-
δήποτε νομισθέν-
τας σολοικισμούς, ὧν
π]ερικλινομένων ἀ-
νάγκη πολλὰ μηδ' εἰς

23. N: ησκ — κατασκευῆς? — 24. It. rest. — XIV, 1—5: ‖ . νκαι — ‖ . κυν — ‖ των . κ — ‖ ἀπελε — ‖ τουλ . τ — 20. N et G: αχ . . . . ο ‖ — XV. Huic pag. respondet XI² fol. 170. fr. 8.

σύνεσιν ὅλως ἔρχεσθαι τοῖς ἀκούουσι· καὶ διά τινας ἄλλας αἰτίας ἐπὶ τούτων πλείους, ἃς οὐκ ἀναγκαῖον ἐπεξιέναι πάσας ὑποδεδειγμένου τοῦ γένους· ἐκεῖνο δὲ λέγειν, ὅτι μόνος ὁ νοούμενος ἰδίως σοφὸς εἰλικρινῶς καὶ ἀμεταπτώτ]ως [κ]αθαρός ἐστ[ι τ]ῶν το̣]ιού[τ̣ω]ν κακιῶ[ν καὶ ὀλί]γα κα[τὰ λ]όγ[ο̣]ν τῶν π]ρὸς αὐ[τὸν σ]ύνεγγυς ὄ]ν[των] κατ̣.....ον. ‖ .....εν

Col. XVI. ... ι̣ν .... ν̣αιδ .. α . τινω [σύ]στημα [π̣αρέ[χ]ειν ἑκάστων ὑποδεδειχώς. Ἄνευ δὲ ἐπιτηδεύσεως ἀσάφεια γίνεται παρὰ τὸ μὴ κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἢ μὴ διειλημμένως, ἢ παρὰ τὸ μὴ φιληδεῖν ⟨ἢ⟩ μὴ προσκαρτερεῖν τῆι περιωδευ-

Initio versuum 1—4 apparet: ‖ ὅτι κα̣ — ‖ εν‾ ... ‖ ηθε — ‖ κ — v. 5. fortasse ἀναίδεια latet. — 7. N et G: ‖ ρευειν —

μένηι προφορᾶι καὶ γ̲ραφῆι, καὶ κοινῶς τε παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἑλληνίζειν ἐπίστασθαι — καὶ γὰρ σολοικισμοὶ ποιοὶ καὶ βαρβαρισμοὶ πολλὴν ἀσάφειαν ἐν τοῖς λόγοις ἀποτελοῦσι — καὶ παρὰ τὸ συμφ[ανῆ] τὰ ῥήμ̣ατα τοῖ[ς πρά̣[γμ]α[σιν ν]ομίζειν εἶ[ναι . . . . μ]ήτε τὰ . ‖ . . . . ακρ̣

Col. XVII. ὅτι δ' αἱ μὲν κατ' ἐνάργειαν, αἱ δὲ κατὰ δόξαν τίθεντα[ι], καὶ τινὲς μὲν προςδιδάσκουσιν ἔνια, τινὲς δ' ο[ὔ, καὶ τινὲς μὲν ἐπ' οὐθὲν ψεῦδος καταφέρουσιν, τινὲς δὲ καταφέρουσι, καὶ παρὰ τὸ [μὴ γ]ινώσκειν ὅλω[ς, δι]ὰ τίνας αἰτίας ἀντιμεταληπτέον λέξεις ἀντὶ λέξεων καὶ τακτέον

27. ητστα. ‖ — v. 29, 30 apparent τε . . . ‖ . αισε . ηεχασμσ . . ‖ videtur: μήτε ἐν ταῖς ἐστοχασμέναις ‖ [π]λειόνων — XVII, v. 6: ‖ εν . . . . . . νονσ . . . ‖ — v. 17–25 = XI^{2} fol. 173. fr. 12.

οὕ]τως ἀλλ' οὐχ οὕτώς, μ[η]δ[ὲ π]ῶς μοχθηρ]ὸν τὸ λέγειν ἕτερον ἕτερον καὶ πῶς οὐ μ[οχ]θηρόν, μ[η]δ[ὲ] τί τ[ῶν ὀν]ομασιῶ[ν] δ[ια]φ[έρ]ε[ιν ὀνομασ]ίας . . . π

Col. XVIII. καθόλου τὰς ἄλλας διαφοράς, ὧν ἔκθεσ[ιν ἐν τοῖς περὶ τούτων ποιούμεθα λόγοις.

Πρὸς δὲ τούτοις, ἃ καὶ παρά τισι τῶν τεχνογράφων κατακεχώρισται, διὰ τὸ καταπυκνοῦν τοῖς ὑπερβατοῖς οὐκ οὔσης ἀνάγκης χρησιμεύειν ὑπολαμβάνοντας, ἂν δὲ ἀναγκαῖον ἦι χρῆσθα[ι], μὴ βραχύτατον ὡς μάλιστα τὸν λόγον] ποιεῖν καὶ τὸ[ν σύ]νδε[σμον μὴ διὰ [βραχέ]ων ἀ[ν]ταπο-

Quae desunt v. 21—23, fragmento explentur — XVIII, v. 1—6 apparent: ‖ . . . ωσ . . των πλ . . . . ‖ . . . τι . . μηδὲ δ . . . . ‖ . . . ε . υι . οφο . . . . ‖ . . . . . . ται . εδ . . . . . ‖ . ωνπλε . σετ . . . . ‖ λαιδ . ⁻ . . ⁻ικ . . . . ‖ — 22. pro λόγον aliquid exquisitius quaerendum est — G: ‖ αμ vel ‖ αλλ —

δι]δόν[αι] κα[ὶ . . . . .]ασ . ακ . . . . . ρω . . ους ‖ . υ . . νο . . .

Col. XIX. . . ν̣η[. . . . τῶν φρ]ά[σεων ταῖς [κα]θωμι[λ̣ημέναις χ[ρ]ῆσθαι μετὰ τοῦ πρέποντ[ο̣]ς, καὶ μήτ' ἀκύρως μήτ[ε] καθολικῶς μήτε κοινῶς ἀλλὰ ῥητῶς ἐκφέρειν. Τὰ δὲ πράγμαθ' ὅτ[ι τὰ μὲν ἀλλήλοις ὡμοίωται, τὰ δὲ διαφέρει, καὶ τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δ' ἧττον, τὰ δ' ὡμο[ί]ωται καὶ διαφέρει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο κ[ατὰ συμβεβηκός, καὶ [τὰ μέν ἐστιν ἐναρ[γ]ῆ τελέως, τὰ [δ']ὡς [ἐκ συλλογισμοῦ, δ[ῆλον, ὅτι οὐδ' ὅλως ἐκτ[εθείκασιν. Τὰς [δὲ ν]οήσ[εις ὅτι τὰς μὲν [ἀ]πὸ τῆς μ̣ . . . . . . ‖ . ει . . . τησ

---

initio v. 1—3 apparent: ‖ . ⁻ησθαι . . . . ‖ . . νε . . . . ‖ . λ̣όγον

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Hercul. voll. XI, coll. prior. p. II, fol. 1—47.

{. . *τινὰς μὲν εὑρίσκομεν οὐκ ἀποδοκιμάζοντας ἐν τῇ προ-*}

Col. I. *φορ[ᾶι] καὶ κακόρυ[θμα] κα[ὶ ἄμετρα, [τ]ινὰς δὲ ταῦθ' ὑπ[άγ]οντα[ς] ἐκλο[γῇ] τῶν ὀ̣νομάτων, ἣν κατασκ[ευ]ῆ[ς] εἶδος ἐκτ[ίθε]ντα[ι]. [Π̣λὴ]ν ὅπως [δή̣π̣]οτ[ε̣] λέ[γουσ]ιν ἅπαν[τα τ]αῦτα, [μ̣]ὴ [δι]αφερώμεθα. Λέγ[ω]μεν δέ, [ὅ]τι [τῶν] μὲν ῥητορικῶν [σοφισ]τῶν οἱ μέγιστοι τοῖς ὁμο]ι[ο]τελεύτοις καὶ ὁ[μ]ο[ιοπτώτ̣]οις καὶ ὁμοιο[καταρκτοις] ἀ[π̣ρεπ]έστατα φαίν[ο]νται πεπ]λα[νη]μένοι καὶ ο[ὐ̣δα̣μῶς οὐ]δὲ ὀνομάτων [ἐ]ν τῇ προφορ]ᾶι πολλὴν ἐμμέλειαν πε]π̣οηκότε[ς]. Οἱ δὲ [γεγονότες] τότε καὶ μάλιστα*

3. ‖ *τοντα . εκγλοι* — 5. *γ . . νο* ‖ — 9. *μην* pro *μέν* — 11. ‖ . *ο* . *ιστελευτοισ* — 12. *ομοιο σ* . . . ‖ — 13. ‖ . . . *ατ* . ⁻ . *εστατα* — 14. ante *καὶ* unius litterae lacuna patet —

τῶν ἀγαθ]ῶν [συ]νγραφέων
οἱ πολλοὶ δοκοῦσ]ιν ἑκάτε-
ρον καθό]λ[ου διαπ]εφε[υ-
γέναι καὶ] τ[ὸ κα]τὰ φύ[σιν
ὂν εὔσχημ]ον [καὶ] αὐτὸ μό-
νον τὸ καλὸν ἐπιτηδ]εύσ[αν-
τες . . . .]αι . πε .

Col. II. μ . . . ν οὐδὲ [ἀσχ]ημονήσαν-
τες. Σύμπτω[σ]ις δ[ὲ φ]ωνη-
έν[των] ἐστὶ μὲν [ὑπόψ]υ[χ]ρο[ς,
ἡ δ' οὐκ ἄκαιρος. Οὐ [μὴ]ν οὗτοί
γε διειλήφασιν [ἕκαστον ἀλ-
λὰ [π]ρὸς τὴν τῆ[ς ἀκοῆς] ἡ-
δονὴν καὶ ἀηδ[ίαν ἀ]να[φ]έ-
ρου[σιν], ὡς καὶ τὴν [τῶν] κ[α-
κορύθ[μω]ν ὀνομ[άτ]ων
εὐ[θὺς ἂν] κ[ρί]νοιμ[εν, εἰ] καὶ
π . . . υσιτ . τειχ . . . . . .
τὰ πλ]εῖστα συν . . . . . . ν-
. . ων [εἶ]ναι· καὶ π[ῶς πάλι]ν
τις ἂν εἴπειεν κα[κῶς τοὺς ἐ-
παιν[οῦ]ντας αὐτό [γε τὸ τὰ
ἔ[πη] ὡς μαλα[κώτατ]α [πρ]ὸς
τὴν ἀκοὴν ποιο[ῦντας, . . .
τ . . ι τῆς ἀκοῆς [βαιὰν πρ]ο[σφέ-
ρεσθαι τέρψιν ὀνει[διζο-
μένης οὕτω π[ερι]εγίν[ε]το
τῆι ποιητικῆι συν[επιλαβέ-

3. velut ἀδιάφορος — 4. μὴν vidit Buecheler — 10. ‖ ευσ . .
\ι . κ . . νσιμ — 16. ‖ εντ — 18. ακοησρ — ρᾶον?

σ]θαι τῆς ἐπιτυχ[ί]ας δυναμένης. [Π]ῶς δ' ἐ[κα]τέρω̣ν̣ τούτ]ων καὶ πολύ [φα]σιν ἧτ]τον . . αι δ . . . . ην ε . .

Col. III. τῶν δυσκ[ολίαν μὲ]ν ἐν τῆι προ[φο]ρᾷ κατ[ασκ]ευαζόντων, ὄχλησιν [δ' ἀ]κοῆς οὐκ̣ εἰσ]φερόντων; Εἰ δ' οὖν ἔχει τι περιττὸν ἡ τῶν εἰρημένων [ὑπ̣'] α[ὐ]τῶν φυλακὴ καὶ [ὑπὸ ἄλ]λω̣ν, οὐ μόνον τῶ[ν] ῥητό[ρω]ν, καὶ παρῆν πάθη καὶ [ἤθη καὶ ὅσα καὶ ἐγκ]ατασ[κεύου λόγου τά[ττουσιν εἴδη, ὃν φιλοκατάσκε[υον ἐπον]ο[μάζουσιν, [θαυμάζω, εἰ μήτ' ἐσχημά[τ̣ιστ]α[ι ἱκ]αν[ῶς] φ[ρ̣ά̣σ̣ι]ς ἐκ τῆς πανδ[ή]μ[ο]υ, [μ]ήτε πά[νδ]ημ[ος δυ]νήσ[εταί τι]ς εἰς τὸ φιλο[κ]ατάσ[κε]υ[ο]ν μεταστ[ῆναι. Δι]α[ιροῦντα̣]ι δὲ αὐτὴ[ν] ε[ἰς] εἴδη [τρία τ̣]ρόπον σ̣χ[ῆ]μα [π̣λ̣άσμα· τρόπον μ[ὲν̣] οἷ[ον] με[ταφορ]ὰν ἀλληγορίαν [πᾶ]ν τὸ τοιοῦ[το, σ]χ[ῆ]μα δ[ὲ] τὸ πε-

7. καιπ — 9. καιν̣ — 14. φιλι . σεκ ‖ — 17. νην . . . ‖ — 18. διαιροῦνται Buech. — 19. ε̣πειδη, εἰς Buech.

ῥιόδοις [κ]αὶ κώλοι[ς] κ̣αὶ κόμμ]ασιν καὶ ταῖ[ς τούτω]ν

Col. IV. π]λοκαῖ[ς] καὶ ποιό[τ̣ησι] διαλα]μβάν[ον, π]λάσμα δὲ τὸ ἁδ]ρο[γρα]φίαν [ἔχο]ν [ἢ] ἰ̣σ̣χνότ[ητα [ἢ] μ[έγεθος ἢ] γλαφυρό[τητα. Εὔηθ]ες δὲ [π̣λ̣]άσμα λ]έγειν [πᾶν τὸ] π̣αρ[α̣βαῖν]ο[ν] ε[ὐφρ]άδ[ειαν] τ . ν . . . . λ ., ῥητοροπρ[ε̣π̣ὲς] δ' ἂν που . . . ενα . . . . . λι . νο . . λ . . . . ὅτι [οὐ μάλι]στ' [ε̣]ὐφράδ[ει]α κό[μμασι κ]αὶ κώλο[ις] ὡ[ρισμένη ἀλλ' ἁπλ]ῶς ἀποδ[ίδ]οται [κατ[ὰ] κ[όμ]μ[α, ὥ]στε [δέξα̣]σθαι τὸ εὐφραδ]ὲς ἀντὶ τῆς ἐν ταῖς κα[τασκ]ευαῖς ἀρετῆς καὶ τοῦ τ[ρο]π[ικοῦ, καὶ] κατα[σκε]υὴν] μόν[ο̣ν] σ[υμ]βιβάσ[αι] τ[ῆ]ς π̣α̣ν̣]δ[ή]μ[ου λ]έξεως ποιο . . . . . ω̣]ν[. ἀ̣]ρε[τ̣]ῶν . . βιβα- . . . . . . τους παρὰ ποιηταῖς ὡς Ὁμή[ρ]ω[ι καὶ π̣]αρ' Εὐριπίδ[ηι] καὶ πο[λλο]ῖς ἄλλ[οις καὶ δὴ π̣]α[ρὰ] τοῖς πεζῶς δ[ιειλεγ]μέν[ο]ις

2. Sententia *διαλαμβανόμενον* flagitare videtur, spatium maxime trium litterarum est — 3. 4. ‖ . . ρο . . φιαν . . ν . τ̣εχ . νοτι ‖ τα . μ . . . . \⌣γλαφυ ‖ — 5. σύνηθες It. — 7. ‖ ο . γε — τήν γ' ἀφελῆ? — 8. ρητοροπρς̣ς̣ — 11. ουφραδ . . α —

Col. V. κ]αὶ καλὸν ἐξ ἀνάγκης [ὑπὸ πάντων ὑπολαμβάν[εσθαι τὸ τὴν πάνδη[μο̣ν λέξιν ἐκβεβηκὸς καὶ τὰ πλ[άσματα καὶ τὰ σχήματα [καὶ τοὺς τρόπο[υ]ς ἀντ' ἰδιω[τικῶν· μᾶλλον δὲ λέ[γωμεν ἐν μηδενὶ α[ὐ]τῶν [μηδένα μή[τ' ἐ]πεγνωκ[έναι μήτε συνεωρα]κένα[ι . . . . λε . . . . . ἐν̣ [π̣]εριόδο[ις καὶ κώλοις κ[αὶ κό]μ̣μασ̣ιν ἀ[λλὰ καὶ δ[ιὰ] τῶν καθ' ἕ[καστον ὀνο[μάτ]ων. Οὕ[τ]ω? . . . . ερισ̣ . . . . . . οτ . . . . ε παρα . . . . . . [Ὡσαύτως δὲ μηδὲ . . . . . κον . . τρό[π]οι πα . . . . . νοι προσ . . . θησα . . . καὶ νῦν σ̣ . χ̣ . . . . . . χρωμένους κ . . . . ἅπαντα κα[ὶ τ]ὴν [ἐν ταῖς λέ[ξ]εσιν ἀ[ρ̣ετὴν . . . . . . α . . . . . . α . . . .

Col. VI. καὶ [τὰ] τῶν πολλῶν ἀπο- (δολ.) δοκιμάζειν, ὧν τὸ κριτήριον ἀστατώτατον καὶ κενότατόν ἐστ[ιν], ὥστ' οὐ-

6. τροποισ — 8. αστων — 16. ερισ/ —

δὲ] στο[χ]ασμῷ θηρατ[ό]ν. Πῶς δ'] εἰκότως δι' ἑκάτ[ερον ο]ἱ αὐτοὶ πάντα [ταῦτα πε]ρι[τ]τῶς τὰ μὲν ἐπαινοῦσι]ν, τὰ δὲ ψ[έγο]υσι ~ . \ι ... κω .. γε .... α .... δ . πολ[λ]α .. .. ἐπαινοῦσ[ι ... . ι κἂν τα .... ὥσ]περ αὐτῶ[ν οἱ πολλοὶ] τῶν γινωσ[κόντων .. ὑ]πογράφουσιν κἂν [τῷ λ]έγειν ἢ γράφειν τὰ [ἐνδ[ε]όμενα κατασκ[ευῆς ποη]τικῆς, [ο]ὕτως ἑ[ρμηνεύει]ν, ὥστε καὶ κ[υριώτε]ρ[ον]? σ[υ]νά[γ]εσθα[ι, ὅ]τ[ι συλλήβ]δην εἰπεῖν οἱ μ[ὲν τὰ πλεῖσ]τα τοῖς τρόπο[ις χρώμεν]οι μακρ .... .. εν .... νο ...

Col. VII. δη καὶ μὴ τοῦτ[ο μόνον ἀλλὰ σκληράν. [Τινὲς δ]ὲ γράφον[τες] καὶ τοῖς αι ...... ς κα[ταποι]κίλλου[σι] τὸν λόγο[ν, ἐνί]οτ[ε δὲ] ἀφ' [ἑ]τέρων γ]ε πρα[γμάτ]ω[ν με]ταφέρει]ν τὰς ὀνο[μασί]α[ς, ἵν]α

6. πῶς Buech. — 22 μο\ . ‖ — 23. ‖ ..... ιτατοισ — 24. ‖ .. .. σιμακρ — VII, 2. σωεγρα ‖ — 7. σνολν ... ατ .. α ‖ —

ἢ μ[ὴ ϑε]ωρῆται τοῖς ἀκο[ύ-
ουσι[ν] ἢ μὴ τὰ τọ.κ.σ..‖\σ [ἀλλ]ηγο[ρ]ί[ας? —
|
κατανοεῖν . . . .
πραγμάτων . . . .
μ]εταφ[ορ̣]ὰς . ε . . . αλ̣ . σ̣ .
. . . . ε . ⁻αι [φαί]ν[ε]ται? . .
μη κα . . δη . . . τι . α[. π]ρὸς
. . τ . . . . [εἰς ἑτέ-
ραν [διάν]ọια[ν̣] ἀπάγε[ιν,?
πολλάκις δὲ καὶ τὴ[ν ἐν-
αντ[ι]ω[τά̣]τη[ν] πλείστας
ἐ[ν̣ τοῖς πρά]γμασιν ὁμ[οιό-
τη]τας [ἐννοεῖν] καὶ διαφ[ọρὰς

Col. VIII. ἢ τ[ῶν ἀ]δήλ[ων τι]νὰ[ς] ἐπι-
λογ[ισμούς]. Τοῦ[το δὲ ἠϑρ]οῖσ-
ϑαι κατὰ [λόγο]ν οἷ[ο]ν οὐδὲ τὴ[ν
ὑπάρξ[ọυσαν .]\̣φιλια . εὐήϑ[ει-
α πολλ[ή]. [Δ]εδόσϑ[ω] δ' οὖ[ν
τὰ π[ολ̣]ε[ιτικὰ] τῶ[ι πολε]ιτ[ι-
κῶι [κα̣]τακε[χύσ]ϑαι τ[αῦ]τα· [μὴ
ἐπιδ[εδό]σ[ϑω δὲ] τοῖς μὴ [π̣]ολει-
τικο[ῖς . .] κ . . . ἐν τοῖ[ς . . . .
ο]υτο . . . . οκ . . . . . ν μ . . α
γω . . . . υτω . . . ε . . . . .
ἀλλ . . . . μονω . . .
τὸ ὀ[λίγην] ἔχ[ọν] ἀπ̣οχὴν οὐ[χ
ὁρῶν̣ [τὴν ὁμ̣]οιότητα καὶ

11—15. ‖ πε[ρ]ὶ ἀδ[ήλων? — ‖ ⁻. . ναπα⁻ — ασ ‖ τω . κ . γ . . . . οσ . . . . ‖ δο . . . . επιλε . . . . . να . . . . ‖ ιδε . . υτοισ . . ρ — VIII, 13. αγοχηνου . ‖ —

15 τὴν δ[ιαφορὰν . . .]ο῀ . . . ụ
σαις μ . . . . ῀αι . . . μετα-
φορα[ῖς . .] ἀνά[π]τον[τας
καὶ τι . . . . υ . . οριω . . .
δη κα . . . . αφọ . . .
20 τ . ν . . . . το . δọ [ἰ-
διότη[τα . . . .]προσή-
κει κα[λεῖ]σθαι . . . .
γυμνῶ[ς ἐκ]φέρειν α . . . .
ὑπερ . . . . . διαλεγομε-
25 . . . .

Col. IX. ποτε οὐ καὶ ατ . . . .
ι . φ[α]νε[ρ]ῶς? / . . . .
. . γε[τ]αι βέλτ[ιον . . . . .
καὶ ὁ ῥήτωρ καθὸ [ῥήτωρ
5 ἐπί γε τῶ[ν ἀγόντων πρὸς
εὐδαιμονίαν [οὐδέπο-
τε πολυπραγμ[ονήσει,
ἐṿ] δὲ τοῖς πολε[ιτικοῖς
πα . . . . ἐστιν
14 ἀλ‖γη]δόνα τὴν εἴδησι[ν . . .
19 ἐπὶ γ' ἀ[σφ]α[λ]εστέραν [καὶ
20 τελε[ιοτέρα]ν χρῆσιν . .
22 . αι . ἀποδ[. . . . . ταῦ-
τά τις ποιῇ, καὶ μ . . . .
ως, ὃ καὶ τῶι περὶ τ . . . .
25 τας τῆς ψυχῆς . . . .
ν . . . . . το῀ . . τον . . . . .

20. το . δ . ɔ ‖ — 22. κα . ησθαι — IX, 19. επιπαρα \εσ-τεραν — 24, 25. vid. περὶ τὰς δόξας —

Col. X. ιστανται .... εν . ραγ .... ἐὰ]ν δ' ἄκοντες ἁ[πλῶς], εἴπερ ἄρα τὰς ἐπι[λελογ]ι[σ]μ[έ]νας ἀγνοοῦσιν δ[όξας]?, κ[α]τά γε τὸ κοιν[ὸν] ἁπάντων [τούτ]ων ἔχουσι[ν οἱ π]επαιδε[υ]μ[ένοι πλὴν ἴσως [ἃ] νε[ωστὶ ἔνιοι τῶν τεχνογρα[φ]ού[ντων τεθεμα[τίκα]σιν, [ὥσπερ π]οιεῖ φανερὸ[ν .... ῀ ... περα .... ιν των ἀποδ . \ .... ἀ]μφισβητ .... οδσ . υ . . ιτα ποι .... οις ἐχοντ .... υτ . . . \ των . ρων ... τ . \ υ σιν . . Οὐ μὴν οὐ[δεὶς τῶν πρὸς ὑπ[όμνησιν τε]χνογραφο[ύν]των α . \ ..... . ων ἂ[ν δ]ιδά[σκοι], καθάπερ ὅταν πα[ραδι]δῶσιν τό]πους, ἐξ ὧν [ληψό]μεθα τὰς μεταφορὰς [κ]αὶ οἷον δ]ὴ τὰς αὐτῶν ῥα[στώνας, ἀφ'] ὧν [ἔμ]φ[ασ]ις καὶ [σαφήνει-

Col. XI. α π]ά[ρεισι]ν. Οὐ [φ]αμὲν οὖν π]ᾶν κα[τ]ὰ μέρη τ[έμνειν οἷ-

19. ὑπόμνησιν vel sim. Buech. — XI, 1. οὐ φαμὲν Buech., pap.: ‖ μ . . α . . . ηνουραμεν —

ον γῆς [ὄρ]η ποταμ[ọὺς ὕλα̣]ς πόλεις καὶ τὰ τῶν [π̣όλεων μέρη [τ̣α]μ[ε]ῖ̣α [θέατρα λιμένας, [ἢ ὅπ]ως[δ]ή[ποτε τὰς με[τα]φορὰς ἀπὸ [τ]ῶ[ν φυτῶ[ν τ]εχν[ι̣τεύει]ν τούτοις ἀναλογοῦ[ν̣τος κα]ὶ [τοῦ τῶν] ἀ̣[ν̣θρώπων βίου . . ὅτ̣]ι συμβ[αίν]ε[ι . . . . εἶναι τὰς [ἐπ]ακ[ολο]ύθου[ς . . δ[ὲ] ἀντι[στρ]όφο[υς . . .]ρη̣ . . . δ . αν . . . . . ι̣ . . . . . γ . . . τα περ[. . . τὰς μὲν] ἀπ' [ἐμψύχων ἐπὶ [ἔμψυχα, τ]ὰ[ς δ' ἀπ' ἀψύχων [ἐπ' ἄψυχα], τ[ὰς δ' ἀπ' [ἐ̣μ]ψύ[χων ἐπ' ἄψυχα, τ̣]ὰς δ' [ἀ]π' ἀ[ψύχων ἐπ'] ἔ[μ]ψ[υ]χα, καὶ τὰ[ς] μ[ὲν ἀ̣π̣' ε̣ἴδο]υς [ἐ̣π' εἶδο[ς, τ̣]ὰς δ' [ἀπὸ γένους] ἐπὶ [γένος, τὰς δ' ἀ[π' εἴδους] ἐπὶ γένος, τὰς δ' ἀ[πὸ γέν]ου[ς] ἐπὶ ε[ἶδος, καὶ τούτων [ἕκ]αστοι πα . . . ω . . . ὑποδεί[γ]ματα θα . . . . π̣]αρέ[χο]νται,

Col. XII. μ[ήποτ' ἀ]π' ἄλλων τινῶν ἢ τῶ[ν δεδοκι]μ[ασ]μ[έν]ων μεταφέρειν ἐ[π̣ιχειρή̣]σωμεν, ἢ τὸ πάντως γινόμενον ὑπο-

5. *ταμεῖα* et *θέατρα* It. — 9. Buech. cogitavit de *ἀναλογοῦντος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου*, vel similibus — 10. ‖ . . . *δι* — 13. *σοφο* — 22 a. *τὰς—γένος* suprascr. — XII, 2. ‖ *τω . . ο \ . . . μ . μ . ι . ων* —

γράφουσιν̣ ἢ τὸ λανθάν[ον ἢ καὶ] οὐδέ[πο]τ' [ὄν· ἔπ̣]ειτα διδάσκουσιν [τ̣ὸ μω]ρ[ό]τα-τον, εἰ μὴ βλέπου[σι]ν, ὅ[τι] τὰ τε . λ . . . . τῶν μετα-φ[ορῶν? . . . . .]μεν . . . . . λ . . . . ε͂ι . . . ι̣τα . . . . α τῶν τεχνειτῶν . . . -α]φείσας τοῦ καλῶς με-τα[φέρει]ν . . ν. Ὁ δ' αὐτὸς λό-γος καὶ περὶ τοῦ [λήψ]εσθ[αι τὰς [με]ταφορὰς ἄ[ν̣ε]υ τοῦ ἰδί-ο]υ [τῶν] τεχνῶν τῶ[ι τ]ὴν [ἕ-ξι]ν [ἔχει]ν?. Τὸ [γ]ὰρ [τίν]α [ἢ πο]ῦ ἀφ' ἑκάστων ληψόμεθα κα-τ]αλείπεται καὶ σπεύδει τὰς ἰ]διότητας ἐ[π̣ι]γν[ῶ]ναι, τὸ [δὲ πῶς καθ' ἑκάστην ἰ[δ]ιότητα μεταβαίνοντες κα[τ̣ο]ρθώ-σο]με[ν ο]ὐ σ̣υμβι[βάζ]εται. Πα-ρα]πλ[ησί]ως δὲ [ἐν τα]ῖς χρή-

Col. XIII. σεσιν οὐθὲν [ὠφ]ε[λο]ύμεθα μα]θόντες, ὃ πάντως ἀναγ-κ]α[ῖόν] ἐστιν ποιεῖν, ἐ[ὰ]ν με-ταφ]έρωμεν, ἀπ' ἐμψύχων ἐπ' ἄψυ]χα μεταβαίνειν — ὃ [καὶ] ἔνπαλιν — ἢ ἀπ' ἐμψύχων ἐπ' ἔμ]ψυχα, πα[ρα]πλ[ησίως δὲ

7. *μωρότατον* Buech., idem 14 suspicatur *ἦν* — XIII, 6. *ομεν-παλιν* —

καὶ ἀπὸ γένου[ς ἐπ'] εἶδος ἢ γένος] ἢ ἀπ' [εἴ]δ[ους ἐπὶ γέν]ος ἢ εἶδ]ος. Ὃν [δὲ τ]ρόπ[ον] χρὴ ποιεῖν ἕ]κα[στον ἀφ' ἑκάσ]του μ[εταβ]αί[νο]ντ[α]ς, οὐ διδασκ[ό]με[θ]α. [Οὐ] κα[τὰ] λόγον [τ]οίν[υν οἱ π]λείον[ες] αὐτῶν τ[ὰς με]ταφορὰς διαβάλλουσιν [καὶ μ]εγαλύνουσιν ἐπιφ]ω[νοῦν]τ[ε]ς, ὅ[τι σκ]ληρὰ μὲν καὶ ἀντίτυπος γι]νομ[ένη [πᾶσ]α κατά[κ]οπος, [εὐφρα[ίνει δὲ] πραεῖ[α] καὶ ἄλυπος, οἵαν ε]ἶναι προσή[κει, μὴ μέντ'] ἀλλοτρίαν ὥσπερ ἐ[γ]κ[ρ]αι[παλίζ]ουσαν?. Εἶτα δι' ἐπιφ[ωνημά]των τὴν μὲ[ν σκώ[πτουσι]ν καὶ [χλευά-

Col. XIV. ζουσιν, τὴ[ν δὲ] καὶ εὐφημοῦσιν οὔσης μὲν ὄντως πονηρᾶς τῆς σκληρᾶς, [ὅμως δ'] ο[ὐ] δ⟨έ⟩οντος [μόνον] τοῦτ' εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ [δι]δάξαι σκλη[ρὰν ο]ὖσαν, οὐδ' ἀ[πο]χ[ρώ]ντως ἔ[χε]ιν μόνον τοῖς] ἀλύπ[οι]ς οὖσιν [ὡ]ς ἀλύπου λυσιτελοῦς, ἀλλὰ καὶ δ[ι' ὧν] καὶ πῶς α[ἱ ἀρεταὶ γ[ίν]ονται, προσδ[ιδάσ-

17. ‖ .ω...ιτοσ — 18. ‖ δ.....πναι vel ηναι — 21. \\τ, rest. Buech. — XIV, 8 et 9. rest. Buech.

κ]ειν, ἐπεὶ ῥᾴδιον τῷ [τρόπῳ τούτω[ι] καὶ τὰς μάλ[ιστ’ ἐπιτετευγμένας ἐ[ξελεῖν καὶ τὰς παμπο[νήρους ἐνκρε[ῖναι τῶν μ]ε[ταφορῶν], δ]ιότι τ[ὴ]ν αἰσχυν[ομένην αὐτὴν [μ]εταφ[έρειν ὑπόληψιν ἐκ]εῖ κ[ρ]ιτή[ριον λέγουσιν. [Οὐ μ]ὴν ἐν οἷς παρασπῶντες ἔνιοι τῶν νέ[ων τὴν κρίσ]ιν ἀπ[ὸ τῆς φιλοσοφίας ο[ἰκείας] παραινέσεις, πότε [δεῖ] χρῆσθαι μεταφοραῖς ἢ ἀλληγορίαις, καταγράφουσιν, δι’ ἄλλων

Col. XV. τὴν χρείαν μεταφ[ορῶν ἐ]ννοοῦντες ὡς χρησ[ίμην μὲν τοῖς συμβιβάζουσιν [τῶι δ’ ἐπ̣ὶ τὸν βίον ἀπ[ιδό]ντι διαγενόμενον ἐ[ν] ταῖς [κοινωφ]ελίαις ὡσπερεὶ σκευῶν ἀχ[ρήστ]ων [ἀ̣π̣]ώ[λ̣ειαν] π[αριστ̣ᾶσι]ν· κ[αὶ] ἐφ’ ᾧ ἰδία[ι, ἐ]ν τῆ[ι κ]ο[ι]νωνίαι τῶ[ν] ἀ[νθρώπων μεγαλαυχῆσ̣]αι [ε]ὔ[ηθες. Ἡ κυριολογία [τ̣οίνυ]ν εἰ φω[ρᾶται ἐκ[τ̣α̣θεῖσα ἐπὶ] τ̣ο̣σ[ο̣ῦ]τ’ οὐδ’ ἀνεκτὸν πλ[ε]ί[ω] τὸν τεχν[ικὸν

11. ‖ δειν — 15. ει . . . ‖ — 18. εικαιτη . . . ‖ — XV, 4. ‖ τι — 7. ωνιδιων — π suprascr., fortasse plura desunt — 9. α . . μ . . . ‖ — 10. και̣ . υ — 11. π . . νειφω — πάλιν? — 12. ‖ εκ-λε —

τῆς ἑρμηνείας τρόπον παρέ[χε]ιν, καὶ πᾶσα τέχνη φων[ὴ]ν οὐ δύναται προ[ίεσθαι στερ[η]θεῖσα τῆς ἐκ τῶν μεταφορῶν εὐχρησ[τίας. Εἰσ[ὶ δ' οἱ] π[ε]ριστεῖλαι θ[έ]λ[οντες αἰσχ[ρορ]ημο[σύ]νην [καὶ δ[υσ]φημίαν, [ὅ]τα[ν̣] τὴν ἀρε[τῶν] ἀπ̣ὸ τοῦ τρόπου βοήθεια[ν παρατάττωμεν. Οἱ δὲ γυμνῶς λέγοντες ἀ(ι)σχημονοῦσιν ἢ βλασφημοῦσ[ι τ]ὴν [δοκοῦσαν] μη[δέποτ' ἐκ]φων[ῆ-

Col. XVI. σαι κ]οιν̣[ὰς] δια[λ]έξεις. Εἰ δέ τις λέγ]ει καὶ ἐφ' ὧν ἐκλέλοιπα κεχρῆσθαι ταῖς μεταφοραῖς, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὧν ειανσ̣ . . . . υσ . . . εκαλ . . . ορθου . . . . ἐπὶ τοιού[των . . . . ἀλλ' οὐ . . . . τωι . · τοὺς δὲ ῥήτορας] καὶ μάλιστα τοὺς σοφιστὰς] ἐ[π̣]ὶ [πλεῖ]ο[ν κατακεχρ]ῆσ[θ]αι μεταφοραῖς πάντ]ων, [οὐ]χ [ὅτι τῶν] διὰ πεζολ]ογία[ς ἀλλὰ καὶ] μᾶ[λλον] τῶν ποιητῶν· ἐπεὶ . . . . . οὐ [π̣]ᾶς ὁ μεταφέρων] ἐφ' ὧν ἀ̣[ξιοῦσιν ἐσ]τέ-

α αρε . . .
21. ‖ δεφφημιανετιιτηναιτο — XVI, 13. ορια —

ρη[ται· εὐη]θέστατον δὲ ἐν φόβ[ωι] ὄντας αὐτ[οὺς καὶ ἀγωνίᾳ] μέθοδον ἐπι[ζ]η-τεῖ]ν, ὅπως μειμησώ[με-θα τὸν . . . . καὶ τ[ὸ] τ . . . . Κατὰ δὲ αἰσχρολογίαν καὶ δυς-φημ[ίαν] ἀνεκτ[ό]τερον μ[ὲν ἢ κατὰ τὰ] εὖ λελεκμέ-να· πῶς δ' ἂν τις ἐ]π[ιτύχοι, οὐ-

Col. XVII. δεὶς] διδάσκειν [τῶι λό]γῳ δύν]αται. Πότε γὰρ χρὴ πε-ριθέ]σθαι καὶ πότε μὴ δεῖ προσλαμβά]νειν?, οὐχ ὑπ[έγ]ρα-ψαν. Ἡμεῖς] δὲ τού[ς οὕ]τως ἀ[θλίους ἀ]φέντες ὅ[ρ]ο[υ]ς ἐ-πιεικείας στ]ήσομ[εν, ἀλ-λ' οὐκ εἰς τἀναντία [τ]ού[τοις ἐμπε]σούμ[εθα] ε . . ωι σ . . . . ει· τὸ δὲ κακο[φωνεῖν . . . . . ἢ κ[α]λλιφω[νεῖν . . . . ας τῶν με- . . . . . . αὐτοῖς μ . . . . τ]α[φορῶν . . . . μ]ένων . . . . προαιρουμέ[ν]ων. [Λέγου-σι δέ τινες μεταφορὰς [λαμ-βά[νε]σθαι καὶ συντομ[ίας χάριν καὶ σαφηνείας καὶ

17—19. εὐηθέστατον et ἐπιζητεῖν Buech. — 18. ονταεαυτα — XVII, 4. ουχυπαρα ‖ fort. οὐχὶ παραδιδόασιν — 8, 9. τούτοις ἐμπεσούμεθα Rabe —

. . . . το . . . δι . ἀπα[τ]ησ[ό]μ[ε̣θ]α . ο . . . . ποιη[τ]ής, οὐ [μό]νης τῆς τ[ὸ σαφὲς] ἐχούσης, ἀφ᾽ [ἧς οὐχ ἧτ[τον], εἰ ποιήσει, θαυμασθ[ή-σ̱[ε̣ται.] Πλανῶσ⟨ι⟩ν̣ δ[ὲ̣] τῆς ἐμφάσε̣ως ὡς οὔσης σαφηνεία[ς ἢ σ̣]υ[ντελοῦντος] τὴν ὑπ᾽ αὐ[τῶν καλουμέ]νην [ἐν-

Col. XVIII. ἀ]ργειαν το[ῦ μεταφέρειν διὰ παντός. Ἔνιοι δέ φασιν καὶ τῆς ὁμοιώσεως ἕνεκεν αὐτ[ῆς] λαμβάνεσθαι τὰς μεταφοράς· οὐ [μὲν] τῆς ὁμοιώσ]εως αὐτῆς καθ᾽ αὑτὴν ὁρ]μωμένης ἀλλὰ διὰ τὴ[ν χρείαν [ἕ]ν[εκα] τῆς μεταφο-

α.αιτο . . . . . . ἰδίας . . . ως

ρᾶς . .]συμ . . . . ης . . . . . . ι̣ο̣ . τω . . ⁖ ολωι . . . . σ̣ιν . θε . . . . νλ̣ . . ποιους . . α . . . . πα[ραγγέλλον τὸ προσέχειν, μήποτέ τι[ν᾽] αἰσχρορημ[οσ̣ύ[νη]ν ἢ δ[υ]σφημίαν ἀπε[ργά[ση]ται τἀναντία θέλων̣ ἀπὸ ταύτης . . . . με- . . . . τα . . . . ρων . . . . ι μᾶλλον αὔξῃ τοῦ

23. ‖ σο . . . . πλανωση — 25. ‖ νειά . . τον — XVIII, 15. ‖ εν . . ν —

ἢ μ[ὴ θε]ωρῆται τοῖς ἀκο[ύ-
ουσι[ν] ἢ μὴ τὰ τọ.κ.σ..‖\σ [ἀλλ]ηγο[ρ]ί[ας? —
|
κατανοεῖν . . . .
πραγμάτων . . . .
μ]εταφ[ορ]ὰς . ε . . . αλ . σ .
. . . . ε . ˜αι [φαί]ν[ε]ται? . .
μη κα . . δη . . . τι . α[. π]ρὸς
. . τ . . . . [εἰς ἑτέ-
ραν [διάν]οια[ν] ἀπάγε[ιν,?
πολλάκις δὲ καὶ τὴ[ν ἐν-
αντ[ι]ω[τά]τη[ν] πλείστας
ἐ[ν τοῖς πρά]γμασιν ὁμ[οιό-
τη]τας [ἐννοεῖν] καὶ διαφ[ορὰς

Col. VIII. ἢ τ[ῶν ἀ]δήλ[ων τι]νὰ[ς] ἐπι-
λογ[ισμούς]. Τοῦ[το δὲ ἠθρ]οῖσ-
θαι κατὰ [λόγο]ν οἷ[ο]ν οὐδὲ τὴ[ν
ὑπάρξ[ουσαν .]\φιλια . εὐήθ[ει-
α πολλ[ή]. [Δ]εδόσθ[ω] δ' οὖ[ν
τὰ π[ολ]ε[ιτικὰ] τῶ[ι πολε]ιτ[ι-
κῶι [κα]τακε[χύσ]θαι τ[αῦ]τα· [μὴ
ἐπιδ[εδό]σ[θω δὲ] τοῖς μὴ [π]ολει-
τικο[ῖς . .] κ . . . ἐν τοῖ[ς . . . .
ο]υτο . . . . οκ . . . . . ν μ . . α
γω . . . . υτω . . . ε . . . . .
ἀλλ . . . . μονω . . .
τὸ ὀ[λίγην] ἔχ[ον] ἀποχὴν οὐ[χ
ὁρῶν [τὴν ὁμ]οιότητα καὶ

11—15. ‖ πε[ρ]ὶ ἀδ[ήλων? — ‖ ˜. . ναπα˜ — ασ ‖ τω . κ . γ . . . . οσ . . . . ‖ δο . . . . επιλε . . . . . να . . . . ‖ ιδε . . υτοισ . . ρ — VIII, 13. αγοχηνου . ‖ —

τὴν δ[ιαφορὰṿ . . .]ο˜ . . . ṿ
σαις μ . . . . ˜αι . . . μετα-
φορα[ῖς . .] ἀνά[π]τον[τας
καὶ τι . . . . υ . . ορισ . . .
δη κạ . . . . αφọ . . .
τ . ν . . . . το . δọ [ἰ-
διότη[τα . . . .]προσή-
κει κα[λεῖ]σθαι . . . .
γυμνῶ[ς ἐκ]φέρειν α . . . .
ὑπερ . . . . . διαλεγομε-
. . . .

Col. IX. ποτε οὐ καὶ ατ . . . .
ι . φ[α]νε[ρ]ῶς? / . . . .
. . γε[τ]αι βέλτ[ιον. . . . .
καὶ ὁ ῥήτωρ καθὸ [ῥήτωρ
ἐπί γε τῶ[ν ἀγόντων πρὸς
εὐδαιμονίαν [οὐδέπο-
τε πολυπραγμ[ονήσει,
ἐṿ] δὲ τοῖς πολε[ιτικοῖς
πα . . . . ἐστιν
ἀλ‖γη]δόνα τὴν εἴδησι[ν . . .
ἐπὶ γ' ἀ[σφ]α[λ]εστέραν [καὶ
τελε[ιοτέρα]ν χρῆσιν . .
. αι . ἀποδ[. . . . . ταῦ-
τά τις ποιῇ, καὶ μ . . . .
ως, ὃ καὶ τῶι περὶ τ . . . .
τας τῆς ψυχῆς . . . .
ν . . . . . το˜ . . τον . . . . .

20. το . δ . ɔ ‖ — 22. κα . ησθαι — IX, 19. επιπαρα \εσ-τεραν — 24, 25. vid. περὶ τὰς δόξας —

Col. X. ισταντα . . . .
εν . ρ̣αγ . . . . ἐά]ν δ' ἄ-
κοντες ἁ[πλῶς], εἴπερ ἄρα
τὰς ἐπι[λ̣ελογ]ι[σ]μ[έ]νας ἀ-
γνοοῦσιν δ[όξας]?, κ[α]τά γε τὸ
κοιν[ὸν] ἁπάντων [τούτ̣]ων
ἔχουσι[ν οἱ π̣]επαιδε[υ]μ̣[έ-
νοι πλὴν ἴσως [ἃ] νε[ωστὶ
ἔνιοι τῶν τεχ̣νογρα[φ]ού[ν-
των τεθεμα[τίκα]σιν, [ὥσπερ
π̣]οιεῖ φανερὸ[ν . . . .
῀ . . . περα̣ . . . .
. ιν των ἀποδ . \ . . . .
ἀ]μφισβητ . . . . οδσ . υ
. . ιτα ποι . . . .
οις ἐχοντ . . . . υτ . .
. \ των . ρων . . . τ . \ υ
σιν . . Οὐ μὴν οὐ[δεὶς τῶν
πρὸς ὑπ[όμνησιν τε]χνο-
γραφο[ύν]των α . \ . . . . .
. ων ἄ[ν δ]ιδά[σκοι], καθά-
περ ὅταν πα[ραδι]δῶσιν
τό]πους, ἐξ ὧν [ληψό]μεθα
τὰς μεταφορὰς [κ]αὶ ο̣ἷον
δ]ὴ τὰς αὐτῶν ῥα̣[στώνας, ἀ-
φ'] ὧν [ἔμ]φ[ασ]ις καὶ [σαφήνει-

Col. XI. α π]ά[ρεισι]ν. Οὐ [φ]αμὲν οὖν
π̣]ᾶν κα[τ]ὰ μέρη τ[ε̣μνειν οἷ-

19. ὑπόμνησιν vel sim. Buech. — XI, 1. οὐ φαμὲν Buech., pap.: ‖ μ . . α . . . ηνουραμεν —

ον γῆς [ὄρ]η ποταμ[ο̣ὺς ὕλα̣]ς
πόλεις καὶ τὰ τῶν [π̣όλεων
μέρη [τ̣α]μ[ε]ῖ̣α [θέατρα
λιμένας, [ἢ ὀπ]ως[δ]ή[ποτε
τὰς με[τα]φορὰς ἀπὸ [τ]ῶ[ν
φυτῶ[ν τ]εχν[ι̣τεύει]ν τού-
τοις ἀναλογοῦ[ν̣τος κα]ὶ [τοῦ
τῶν] ἀ̣[ν̣θρώπων βίου . .
ὅτ̣]ι συμβ[αίν]ε[ι . . . .
εἶναι τὰς [ἐπ]ακ[ολο]ύθου[ς . .
δ[ὲ] ἀντι[στρ]όφο[υς . . .]ρ̣η . . .
δ . αν . . . . . ι̣ . . . . . γ . . .
τα περ[. . . τὰς μὲν] ἀπ' [ἐμ-
ψύχων ἐπὶ [ἔμψυχα, τ]ὰ[ς δ' ἀπ' ἀ-
ψύχων [ἐπ' ἄψυχα], τ[ὰς δ'
ἀπ' [ἐ̣μ]ψύ[χων ἐπ' ἄψυχα,
τ̣]ὰς δ' [ἀ]π' ἀ[ψύχων ἐπ'] ἔ[μ]ψ[υ]χα,
καὶ τὰ[ς] μ[ὲν ἀ̣π̣' ε̣ἴδο]υς [ἐ̣π' εἶ-
δο[ς, τ̣]ὰς δ' [ἀπὸ γένους] ἐπὶ [γέ-
22a νος, τὰς δ' ἀ[π' εἴδο̣υς] ἐπὶ γένος,
22b τὰς δ' ἀ[πὸ γέν]ου[ς] ἐπὶ ε[ἶδος,
καὶ τούτων [ἕκ]αστοι πα .
. . ω . . . ὑποδεί[γ]ματα θα
. . . . π̣]αρέ[χο]νται,

Col. XII. μ[ήποτ' ἀ]π' ἄλλων τινῶν ἢ
τῶ[ν δεδοκι]μ[ασ]μ[έν]ων μετα-
φέρειν ἐ[π̣ιχειρή]σωμεν, ἢ τὸ
πάντως γινόμενον ὑπο-

5. ταμεῖα et θέατρα It. — 9. Buech. cogitavit de ἀναλογοῦν-τος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, vel similibus — 10. ‖ . . . δι — 13. σοφο — 22 a. τὰς—γένος suprascr. — XII, 2. ‖ τω . . ο \ . . . μ . μ . ι . ων —

γράφουσιν ἢ τὸ λανθάν[ον ἢ καὶ] οὐδέ[πο]τ' [ὄν· ἔπ]ειτα διδάσκουσιν [τὸ μω]ρ[ό]τατον, εἰ μὴ βλέπου[σι]ν, ὅ[τι] τὰ τε . λ . . . . τῶν μεταφ[ορῶν? . . . . .]μεν . . . . . λ . . . . ε⁻ι . . . ιτα . . . . α τῶν τεχνειτῶν . . . -α]φείσας τοῦ καλῶς μετα[φέρει]ν . . ν. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ [λήψ]εσθ[αι τὰς [με]ταφορὰς ἄ[νε]υ τοῦ ἰδίο]υ [τῶν] τεχνῶν τῶ[ι τ]ὴν [ἕξι]ν [ἔχει]ν?. Τὸ [γ]ὰρ [τίν]α [ἢ πο]ῦ ἀφ' ἑκάστων ληψόμεθα κατ]αλείπεται καὶ σπεύδει τὰς ἰ]διότητας ἐ[πι]γν[ῶ]ναι, τὸ [δὲ πῶς καθ' ἑκάστην ἰ[δ]ιότητα μεταβαίνοντες κα[το]ρθώσο]με[ν ο]ὐ συμβι[βάζ]εται. Παρα]πλ[ησί]ως δὲ [ἐν τα]ῖς χρή-

Col. XIII. *σεσιν οὐθὲν [ὠφ]ε[λο]ύμεθα μα]θόντες, ὃ πάντως ἀναγκ]α[ῖόν] ἐστιν ποιεῖν, ἐ[ὰ]ν μεταφ]έρωμεν, ἀπ' ἐμψύχων ἐπ' ἄψυ]χα μεταβαίνειν — ὃ [καὶ] ἔνπαλιν — ἢ ἀπ' ἐμψύχων ἐπ' ἔμ]ψυχα, πα[ρα]πλ[ησίως δὲ*

7. *μωρότατον* Buech., idem 14 suspicatur *ἦν* — XIII, 6. *ομενπαλιν* —

καὶ ἀπὸ γένου[ς ἐπ̣'] εἶδος ἢ γένος] ἢ ἀπ' [εἴ]δ[ο̣υς ἐπὶ γέν̣]ος ἢ εἶδ]ος. Ὃν [δὲ τ̣]ρόπ[ον] χρὴ ποιεῖν ἕ]κα[στον ἀφ' ἑκάσ]του μ[εταβ]αί[ν̣ο]ν̣τ[α]ς, οὐ διδασκ̣[ό]με[θ]α. [Οὐ] κα[τὰ] λ̣όγον [τ̣]οίν[υν οἱ π̣]λείον[ες] αὐτῶν τ[ὰς με]ταφορὰς διαβάλλουσιν [καὶ μ]εγαλύνουσιν ἐπιφ]ω[νοῦν̣]τ[ε̣]ς, ὅ[τι σκ]ληρὰ μὲν καὶ ἀντίτυπος γι]νομ[ένη [πᾶσ]α κατά[κ]οπος, [ε̣ὐφρα[ίνει δὲ] πραεῖ[α] καὶ ἄλυπ̣ος, οἵαν ε]ἶναι προσή[κ̣ει, μὴ μέντ'] ἀλλοτρίαν ὥσπερ ἐ[γ]κ[ρ]αι[παλίζ]ουσαν?. Εἶτα δι' ἐπιφ[ωνημά]των τὴν μὲ[ν σκώ[πτουσι]ν καὶ [χλευά-

Col. XIV. ζουσιν, τὴ[ν δὲ] καὶ εὐφημοῦσιν οὔσης μὲν ὄντως πονηρᾶς τῆς σκληρᾶς, [ὅμως δ'] ο[ὐ] δ⟨έ⟩οντος [μόνον] τοῦτ' εἰπεῖν ἀλλὰ καὶ [δι]δάξαι σκλη[ρὰν ο]ὖσαν, οὐδ' ἀ[π̣ο]χ[ρώ]ντως ἔ[χε]ιν μόνον τοῖς] ἀλύπ[οι]ς οὖσιν [ὡ]ς ἀλύπου λυσιτελοῦς, ἀλλὰ καὶ δ[ι' ὧ̣ν] καὶ πῶς α[ἱ ἀρεταὶ γ[ίν]ονται, προσδ[ιδάσ-

17. ‖ . ω . . . ·ιτοσ — 18. ‖ δ . . . . . πναι vel ηναι — 21. ‖ τ, rest. Buech. — XIV, 3 et 9. rest. Buech.

κ]ειν, ἐπεὶ ῥᾴ̣διον τῷ̣ [τρόπῳ
τούτω[ι] καὶ τὰς μάλ[ιστ'
ἐπιτετευγμένας ἐ[ξε-
λεῖν καὶ τὰς παμπο[νή-
ρους ἐνκρε[ῖναι τῶν μ]ε[ταφο-
ρῶν], δ̣]ιότι τ[ὴ]ν αἰσχυν[ο-
μένην αὐτὴν [μ]εταφ[έρειν
ὑπόληψιν ἐκ]εῖ κ[ρ]ιτή[ριον
λέγουσιν. [Οὐ μ]ὴν ἐν οἷς
παρασπῶντες ἔνιοι τῶν
νέ[ων τὴν κρίσ]ιν ἀπ[ὸ τῆς
φιλοσοφίας ο[ἰκείας] παραι-
νέσεις, πότε [δεῖ] χρῆσθαι
μεταφοραῖς ἢ ἀλληγορίαις,
καταγράφουσιν, δι' ἄλλων

Col. XV. τὴν χρείαν μεταφ[ορῶν ἐ]ν-
νοοῦντες ὡς χρησ[ίμην μὲν
τοῖς συμβιβάζουσιν [τῶι δ' ἐ-
π̣ὶ τὸν βίον ἀπ[ιδό]ντι δια-
γενόμενον ἐ[ν] ταῖς [κοινωφ]ε-
λίαις ὡσπερεὶ σκευῶν ἀ-
χ[ρήστ]ων [ἀ̣π̣]ώ[λειαν] π[αρισ-
τ̣ᾶσι]ν· κ[αὶ] ἐφ' ᾧ̣ ἰδίᾳ[ι, ἐ]ν τῆ[ι
κ]ο[ι]νωνίαι τῶ[ν] ἀ[νθρώπων
μεγαλαυχῆσ̣]αι [ε]ὔ[ηθες. Ἡ κυ-
ριολογία [τ̣οίνυ]ν εἰ φω[ρᾶται
ἐκ[τ̣α̣θεῖσα ἐπὶ] τ̣ο̣σ[ο̣ῦ]τ' οὐδ' ἀνε-
κτὸν πλ[ε]ί[ω] τὸν τεχν[ικὸν

11. ‖ δειν — 15. ει . . . ‖ — 18. εικαιτη . . . ‖ — XV, 4. ‖ τι — 7. ωνιδιων — π suprascr., fortasse plura desunt — 9. α . . μ . . . ‖ — 10. και̣ . ν — 11. π . . νειφω — πάλιν? — 12 ‖ εκ⁻λε —

τῆς ἑρμηνείας τρόπον παρέ[χε]ιν, καὶ πᾶσα τέχνη φων[ή]ν οὐ δύναται προ[ίεσ-θαι στερ[η]θεῖσα τῆς ἐκ τῶν μεταφορῶν εὐχρησ[τίας. Εἰσ[ὶ δ' οἱ] π[ε]ριστεῖλαι θ[έ]λ[ον-τες αἰσχ[ρορ]ημο[σύ]νην [καὶ δ[υσ]φημίαν, [ὅ]τα[ν] τὴν ἀρε[τῶν] ἀπὸ τοῦ τρόπου βοήθεια[ν παρα-τάττωμεν. Οἱ δὲ γυμνῶς λέγοντες ἀ(ι)σχημονοῦ-σιν ἢ βλασφημοῦσ[ι τ]ὴν [δο-κοῦσαν] μη[δέποτ' ἐκ]φων[ῆ-

Col. XVI. σαι κ]οιν[ὰς] δια[λ]έξεις. Εἰ δέ τις λέγ]ει καὶ ἐφ' ὧν ἐκλέλοιπα κεχρῆσθαι ταῖς μεταφοραῖς, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὧν ειανσ .... υσ ... εκαλ ... ορθου .... ἐπὶ τοιού[των .... ἀλλ' οὐ .... τωι . · τοὺς δὲ ῥήτορας] καὶ μάλιστα τοὺς σοφιστὰς] ἐ[π]ὶ [πλεῖ]ο[ν κα-τακεχρ]ῆσ[θ]αι μεταφοραῖς πάντ]ων, [οὐ]χ [ὅτι τῶν] διὰ πεζολ]ογία[ς ἀλλὰ καὶ] μᾶ[λ-λον] τῶν ποιητῶν· ἐπεὶ ..... οὐ [π]ᾶς ὁ μεταφέ-ρων] ἐφ' ὧν ἀ[ξιοῦσιν ἐσ]τέ-

21. ‖ δεφφημιανετιιτηναιτο [α αρε...] — XVI, 13. ορια —

ρη[ται· εὐη]θέστατον δὲ ἐν φόβ[ωι] ὄντας αὐτ[οὺς καὶ ἀγωνίᾳ] μέθοδον ἐπι[ζ]ητεῖ]ν, ὅπως μειμησώ[μεθα τὸν .... καὶ τ[ὸ] τ .... Κατὰ δὲ αἰσχρολογίαν καὶ δυσφημ[ίαν] ἀνεκτ[ό]τερον μ[ὲν ἢ κατὰ τὰ] εὖ λελεκμένα· πῶς δ' ἄν τις ἐ]π[ιτύχοι, οὐ-

Col. XVII. δεὶς] διδάσκειν [τῶι λό]γῳ δύν]αται. Πότε γὰρ χρὴ περιθέ]σθαι καὶ πότε μὴ δεῖ προσλαμβά]νειν?, οὐχ ὑπ[έγ]ραψαν. Ἡμεῖς] δὲ τοὺ[ς οὕ]τως ἀ[θλίους ἀ]φέντες ὅ[ρ]ο[υ]ς ἐπιεικείας στ]ήσομ[εν, ἀλλ' οὐκ εἰς τἀναντία [τ]ού[τοις ἐμπε]σούμ[εθα] ε.. ωι σ.. .....ει· τὸ δὲ κακο[φωνεῖν ..... ἢ κ[α]λλιφω[νεῖν ... . ας τῶν με-
...... αὐτοῖς μ ....
τ]α[φορῶν .... μ]ένων .... προαιρουμέ[ν]ων. [Λέγουσι δέ τινες μεταφορὰς [λαμβά[νε]σθαι καὶ συντομ[ίας χάριν καὶ σαφηνείας καὶ

17—19. εὐηθέστατον et ἐπιζητεῖν Buech. — 18. ονταεαυτα — XVII, 4. ουχυπαρα ‖ fort. οὐχὶ παραδιδόασιν — 8, 9. τούτοις ἐμπεσούμεθα Rabe —

. . . . το . . . δι . ἀπα[τ]ησ[ό]μ[εθ]α . ο . . . . ποιη[τ]ής, οὐ [μό]νης τῆς τ[ὸ σαφὲς] ἐχούσης, ἀφ' [ἧς οὐχ ἧτ[τον], εἰ ποιήσει, θαυμασθ[ήσ[εται.] Πλανῶσ⟨ι⟩ν δ[ὲ] τῆς ἐμφάσεως ὡς οὔσης σαφηνεία[ς ἢ σ]υ[ντελοῦντος] τὴν ὑπ' αὐ[τῶν καλουμέ]νην [ἐν-

Col. XVIII. ἀ]ργειαν το[ῦ μεταφέρειν διὰ παντός. Ἔνιοι δέ φασιν καὶ τῆς ὁμοιώσεως ἕνεκεν αὐτ[ῆς] λαμβάνεσθαι τὰς μεταφοράς· οὐ [μὲν] τῆς ὁμοιώσ]εως αὐτῆς καθ' αὑτὴν ὁρ]μωμένης ἀλλὰ διὰ τὴ[ν χρείαν [ἕ]ν[εκα] τῆς μεταφο-
α.αιτο . . . . . . ἰδίας . . . ως
ρᾶς . .]συμ . . . . ης . . . . . . ιο . τω . .˙. ολωι . . . . σιν . θε . . . . νλ . . ποιους . . α . . . . πα[ραγγέλλον τὸ προσέχειν, μήποτέ τι[ν'] αἰσχρορημ[οσύ[νη]ν ἢ δ[υ]σφημίαν ἀπε[ργά[ση]ται τἀναντία θέλων ἀπὸ ταύτης . . . . με- . . . . τα . . . . ρων . . . . ι μᾶλλον αὔξῃ τοῦ

23. ‖ σο . . . . πλανωση — 25. ‖ νειά . . τον — XVIII, 15. ‖ εν . . ν —

δέοντ]ος [ἢ προ]αιρούμενος [περὶ π]όλεως εἰπ[εῖ]ν ἐπιτυφλώσῃ τὸν̣] νοῦν ἢ κουφοτέραν τοῦ βάρους τῶν ὑποκει[μέ]νων ἢ βαρυτέραν τ[ῆς κο]υφότητος λάβῃ

Col. XIX. λέξιν· δσ̣ . . . . μο . . . . [εἰπεῖν? μή[τ̣ε? ἀπὸ] τ[ῶ]ν . . . των ἢ πρά̣[ξ̣ε̣ων . . . . ἐ]πὶ μεταφορ[ὰς . . . . ¯τω . . . . α . . δει ι̣ . υ . . . . τ[ε]σθα[ι τ̣]αῦτα] κατὰ τὰς μεταφορὰς α[ὐτάς, ὧν]τινων ἐχόμενοι . . τω . . τα . . . . λ[έ̣ξι[ν . . . .]τα . . . . διδάσκειν . . . . ρ . . . . . ἄλλως [κ]αὶ τ . ν . . . . α. καὶ βαρυ . . . . τω ἢ π[ρο]αγὼν τῶν ἀγώνων] εἴρηται. Λέ[ξι]ς γὰρ αὐ[τὴ] τούτων οὐδ[έ]τερον ἐπ[εσ]τέρ[η]ται. . . . . . λ . ν σ̣¯ιν[. . . . . . χ]αρι̣έστ[ε̣ρον δ . τοσε . . . . . λέγομεν πάγκα̣]λον [. . . . . φα]σι δεῖν . . . . αλλ . . . μο . . τὴν ευ- . . . . . ., ὅτ[α]ν πλεῖον εὑρίσ-

21, 22. φλωσ || . . . . ηνουν — XIX, 6. vid. δεῖ φυλάττεσθαι — 15. ειρη^{γ}ται —

κωμεν τοῦ ὁμοίου πανόμοιον, πρὸς δ[ὲ] τὸν ἔπαιν[ον — εἴ]τε ἀντί[σ]τροφόν [φα-

Col. XX. μεν λόγον, ἐ[πειδή] ποτε τ[ὸν ψόγ]ον ὁμο[ίως] μεταφορᾷ ἔστιν καταλαμβ]άνειν — ὅταν . . . .] μ[ε]τάγω[μεν . . . . τ . . τω . . . . . λε παντὸς . . . . η· [πῶς] τοὺς ῥήτορας [ἐπιτηδ]εύειν? τὰς . . . α . ς ὁμο . . . . . ιτων παρὰ τῶν κενῶν καὶ μᾶλλον ἀποστάσει[ς . . .] ασετα . . . νομενο . . . . ως τρέχει . . α . . . . ν υ . α . . εται; πῶς [ψέγ]ουσ[ι] τὰς ἀπὸ τῶν [οὕτω] μακρὰν ἀπ[εχόν]τω[ν γεγ]ον[υ]ίας, οἷ]ον „νῆσσον, [τὴν] πέρι πόντος ἀπείρ[ιτος ἐστ]εφάνωται“· καὶ μ[ὴν] βέλτιστ’ ἦν Ὠκεαν[ίδα νῆ]σ[ον φ]άναι μάλιστ[α· ἢ οἷον „σπιν]θῆρες Ἀφαίστου σταλαγμοί“; Καὶ πῶς αὐτοὶ μετάγουσι κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰ μὴ καὶ διὰ παντός, ἀπὸ

24. προσδο — 25. ε. ‖ — XX, 7. ητ . ετουσ ‖ — 15. ‖ αποτον — 16. τον . ιας ‖ — 14, 15, 16. Buech. — 17—19 = Od. κ 195 — 25. παντωσαπο ‖ —

Col. XXI. τῶν μό]νον [ο]ὐχ [ἡ]μέ[ρας ὁ-δ]ὸ[ν ἀπεχόντ]ων . . υμ . . . . καὶ . . . σμα . . . . . . α . \ [π]ερ[ὶ] μεταφορ[ὰς . . . . \ σιταχ . . . . αι φιλόσοφ[ον τ]ά[ν] ποσὶν . . . . . . οτ̣ . τοις . . . . α . . . διὸ [καὶ ἐπεσκέφθαι φιλοσ[οφήσαν]τι ποιη[τῆι ἀν]αν-καῖον, π̣]ῶς καὶ π[όθ]εν [τ̣]ρ[οπικὴ ἅμα λέξι]ς καὶ κ[α]τὰ [τί]ν[α τρό-πον ἵστ]αντ[αι] φυσικοὶ [λόγοι, ἢ μάταιον δ[ὴ] θεω[ρ]εῖν, [πῶς τὸ μ[ὲ]ν ἐκλέγητα[ι] τ[ὸ δ' ἐ]κ-κλ̣]είνῃ· καὶ [π̣]ολλ[ο̣ὶ π̣εριθέ-μενο]ι [τ̣ὴ]ν πα[ι]δείαν καὶ τὰς πά̣σα]ς ἐπιστήμας οὐ μ[ό-ν]ον [τ]ὰ προειρημένα περι-έσ]τησαν ἀλλὰ καὶ πολὺ [ἔγ-γειον τῶν ῥητορικῶ[ν σο-φιστῶν ἐν ταῖς μεταφο-ραῖς ἀνεστράφησαν, εἰ μή τις ἄρα τῶν ἁπάντων ὡς Ἀλκιδάμας, Ἡγησίας, Κλεί-τ]αρ[χο]ς, Ἀλεξανδρε[ὺς] Δη-[μήτριος

C. XXII. 3–5 . . . ελυησαν ‖ — ην χ[α]ρίεν ‖ — τ]εχνο[λογ . . ‖ γ]ὰρ? . . ν ου . . . . , ὅταν ἡ μεταφορὰ β[αρυ]τέρα [γίν]ηται,

1, 2 Buech.; idem v. 9. φιλοσοφήσαντι ποιητῆι suspicabatur — 10. ‖ . . . . . τωσ, sed τ videtur π fuisse — 17. ‖ . λ . . σ — 19. ἔγγειον Buech.

προτη[μελ]εῖσθαι τὸ [σκ]ληρὸν α . . . . ισειν λ . . . . α-α̣ . . . . αι [δ̣]ὲ . . . . αι Σάμον ὡς τὸ [π]ά[λαι ἀπώ]ρυγα τῆς π[όλεω[ς], τ[ὴν δ' Α̣ἴγιν̣]αν ὥσπ[ερ λήμην] τοῦ [Π̣]ειραιέως κα[ὶ οὕτως π]αραπλήσι[α. Ἄ̣]τοπ]ον ο]ὖν, ε[ἰ κ]α[τ]ὰ π[άνθ'] εἱμαρμέν[ον πα]ραστ[έλλ]ειν μεταφορά[ς], ἀλλ' [οὐ]χὶ φευκτὸν παν[τὶ] καὶ παντ[άπασιν ἢ σπα[νί]ως ποτέ, τῶν σοφι[σ]τ[ῶ]ν το[ι]αύταις χ[ρ]ωμέν[ων], ἄλλο[τε] σχεδὸν πάσα[ις], πλείοσιν τῶν κυρίων οὔσαις. Ἴδ[ω̣]μεν δ' αὐτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν ἀλληγορι-‖[ῶν

C. XXIII. 1–17 legi potest δῆμον et ν . . ειϲ ποτε . . αρ . ‖

18 -α . . δη. Δια[ιροῦ]ν̣ται [δ'] αὐτή[ν] εἰς εἴδη τρί' α⟨ἴ⟩ν[ιγμα, παροιμίαν, εἰρωνείαν, παραλείποντες μέν, ε[ἰ π]άσας ἐκφο[ρ̣]εῖν ἐβούλοντο τὰς ἰδιότητας, τό⟨ν⟩ τε γρεῖ[φ]ον καὶ τὸν ἀστεϊσμόν, παραπέμποντες [δὲ καὶ etc.

11 sqq. Usener et Nissen rest. collato Athen. III p. 99[d], ubi Kaibel contra cod. ἀπορρῶγα edidit — 12. ρυτα — 13. λεω . τ . . . δ . . σανωσπρο ‖ . να . . τον — 21. . . τοναυταισχυω ‖ — 24. ιδιομεν — XXIII, 21. μενεργα ‖ — 22. φοβειν — 24. ‖ γρειδον —

Col. XXIV. (non cohaerens cum XXIII.)

1 *περ [κ̣α̣]λοῦ [προ̣]σαγορεύε[ι] κα-*
2 *θ' ἑ[κ̣άσ]του καλῶς ἂν πρέ-*
3 *πο]ντος ι . χτ . . δεν . ρι*
17 *της . . . .*
πεσθαι . . . .
τη . τ . ν . . . . ι
20 *σεω . π . . . . ικες*
μηδὲ π . . . . ς τῶν
ἐκ[εῖ] τεθε[ωρημέ]νων
εὕρεσιν . . . . . . σι κα . .
α τῆς μετ[αφορᾶς? καὶ τῆς
25 *ὑπαλλ[αγῆς?*

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Δ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

coll. prior. Hercul voll. XI (part. II) p. 49—139 et Apographi Oxoniensis tom. II p. 1—45.

Col. I[a]. *ταν ἀδροῦ, π̣[ρο]οιμί[ωι? μέν-*
το[ι γ'], ἕως [ἂν] μὴ τραχὺ [μηδὲ
μα[θ]ήμασι[ν] περι[ττὸν?

Neapolitanum exemplar littera N, Oxoniense O significatur. Ex hoc exemplari iam L. Spengel hanc papyrum ediderat (cf. Abh. d. Münch. Ac. III, 1. 1840), cuius lectiones propterea raro attuli, quod ille, si Neapolitanum exemplar habuisset, plurima immutasset. Ipse admiror eius editionem. — Ego nisi aliud notavi, Neapolitanum exemplar secutus sum. Quae igitur in N desunt uncis inclusi omnia.

1—3. O: . . . *οιμιωιμεν* ‖ . *τ̣οσεωσαιμητραχυμηδε* ‖ . . . *λιμασινεπεριοιτοιπ* . . . ‖ — 2. N: ‖ *τοσεωσ* . . —

. . . . . ἐν λέξει [κα . . . . .
οι . . .] φιλοσοφ[οι . . . . . .
προσδοξά‖ζομ[εν δὲ] καὶ [τοῦτ' ἐκ] τῶν
ἰδιωμάτων [τούτων] περι-
γείν[εσθαι] μᾶλ[λον καὶ] μυ-
ρίωι μ[ε]ῖ[ζ]ον· ἐκ [δ' αὖ τ]ῶν
ἡμ[ετέ]ρων πε[ριποιεῖσ-
θαι [τὸ ἐνδιατρεῖψ]α[ι καλ]οῖς ἐ-
πιτη[δεύμασιν] κα[ὶ . . .
τον εκτεε . . . ασμιζων
ἀναπεφω[νηκέν]αι χ . . ου
. . . . επαι . . . . νη
. . . . Διὸ καὶ πρότερον μέν
πω]ς εἶπον, ὅτι [τ]οῦ σο[φι-
στοῦ] διηκρειβω[μέ]νως
ἐστὶ] καλὸν τῆι φύσει [γ'] οὐ-
δὲν] κατασκεύασμα, νῦν
μέντ]ο[ι] θαρρῶν [λ]έγω [μ]ε-
τὰ] τῆ[ς] συμπ[λ]οκ . . . . . .

Col. IIª. ἀ]‖κρειβὲ[ς] ἀξιολόγ[ω]ς οὔτε κα-
τὰ τὸ π[λε]ῖστον ὑ[γιὲς . . . . .

4. O: ενλεξξεικα. — 5. O: ‖ οι . . . φιλοσοφοι . . . αρα ‖ — v. 6—9 haec apparent (N et O): ‖ τοι . ους ταῦτα τοῖς . . . ‖ . α . . . οισω . . τινε . . ι . . ‖ αυ . . . . επαι τίθη ‖ μ . . 10. O: — οσκαι — 15. O: — οεψα . . ριοε . . . ‖ N: — α . . ιοισε ‖ primum ι hasta litterae λ vid. — 16—20. O: πιτισθενεαηνκα . . . . . ‖ τονεκτεθλα . ασμιζωι . ‖ αναπεφω . ν . . αι χ . . σν . ‖ ραγα . επαι . σα . υ . . νη . . ‖ ιυνοι — 21. O: ‖ ~ουμσειπον fort. δι' ἐποχῆς — 22. O: ‖ . . αν — 23. N: ‖ . . η — O: ‖ . . γι — 25. 26. O: λετωμ . . ‖ . ατηοσυμηλοκω . . . . . . Si columna I et II cohaereant, conicias: ἕνεκα τῆς συμπλοκῆς, ὅτι οὔτε — II, 1. N: αξιολογοσ, O: γ . σ — 2. O: ‖ τατοπε . ιστονυ . . σδισηκα ‖ ψαν — διὸ ἔγραψαν?

ψαν οὐκ ἀπὸ τῶν σοφιστι-κ]ῶν παραγγελμάτ[ων ἡ]μᾶς? . . . . . . : φαιδ . . . . . . νι . . . οὐδενὶ φυ[σι]κ[ῷ φασι] τε-χνικ]ῶς χρῆσθαι, [λέ]γονται — νε]νομίσ‖θαι ὑπὸ πά]ντω[ν ἀλλ'] ὀλί-γων· εἰ δέ] τισιν κ . . . ., ἀλλ' οὐχὶ τοῖς ἡμε[ῖ]ν ὁμοί-οις οὐδὲ μὰ Δία το[ῖς] ἰατρι-κοῖς, [οὐχ ὅτι] τοῖς [μο]υσικοῖς καὶ γεωμέτραις [οὐδὲ] τοῖς ἄλλοις ἅ]πασι τεχ[νεί]ται[ς . . . ⁻ων θαυμα . . . . κα]τασκευῆς καὶ μά-λισθ' ὅταν ὑπὸ τῆς ὀχλικῆς θυέλλης μὴ στρ[έφωντ]αι καὶ δια[γ]ρυ[πνῶσι . . . . .

Col. III[a].

και λεγομεν	μασινητοις πε
ρὶ ἄλλον δε	ινδυνοι . αικε
των ος θιγ	γάνο[ν]τας? α
οὕτω διελ	ετεσα . . . ται
δη καὶ . πρ	. . ν[εσ]θαι γελε
. πιι . ντεο .	. . . . ιο . τι

5, 6. O: ‖ . σλαιν . ι . ιφαιδα . . . μεα . ει ‖ . . σουδενιφυ . ικωρ . . τε ‖ τ — 7. O: δ . ⁻ονται ‖ — 8—14. O: — ντ . . . . σα ‖ π . . . . τερ . . λαχθ (N: . αχο) ‖ κλ . . . . μετα ‖ λυ . . . . εσει ‖ ρασδ . ματιονωασ . εκε ‖ τα . . . . σιν . . . . α . . σρ ‖ το . . . . οσοχ . γαλ . . νομισ ‖ ου — 15. 16. O: — δντωι . ν . . νολι ‖ τ . . . . λετι-σινρ . — 19. O: ‖ κοισ . . οιησ . τοισλ . . — 20. O: ου . . τοι ‖ — 22. O: θαυμα . . . σπα ‖ — 26. O: ‖ καιδιαρυτ . νσ . . . — III, 1 —10. *Coniunxi* N et O. Quae a dextra parte exstant, tantum in O *leguntur praeter* primi versus litteras ητοισπε ‖ — III, 1. O: ‖ *κλιλετ* — *2. O:* ‖ *ριμαλλον* — 3. O: ‖ αιτωνοσθιπαμουττασα ‖ —

. ωσε . ατως . | διαν ἔργῳ
προστ̣ . . αφ̣ |
χειρα . . αιτο | λ
. . . υπαρθ . | η . . μ
. . . . ἐν το[ῖς περὶ τῆς] ῥη-
τορικῆς θαυ[μά]ζω, διότι
. . . εγκαλι . . . . εν̣ .
ρ . τῆς ῥητορ[ικῆς . .] κα . .
τ[ή]ν̣ γε πρόχ[ειρον καχ]εξί-
αν εἶναι δια[φεύγ]ειν [ἔμμε-
τρα διευλα[βημ]ένον [λέ-
γειν καὶ το[ι]αύτας ἀμ[φι-
βολίας ἑλεῖν μ[ε]τ[ωνυ-
μ]ικῶν, καὶ τῶν ἄ[ρθρων τὸ
μὲν προηγούμε[νον τιθέ-
ναι, τοὺς δ' ἐπακο[λουθοῦν-
τας συνδέσμου[ς μὴ ἀπο-
διδόναι, καθάπερ ἐγὼ
μὲν τούτων πολλὰ κά-
γαθὰ πεποίηκ' αὐτὸς μο —

Col. IV[a]. μάτων] οὔτε χρήσιμον ο[ὔ]τε
β̲ουλητόν. Ἀλλὰ δὴ κα[ὶ τ]ὴν
παραλλαγὴν ταύτην οὐ-
κ ἐκ [τῶ]ν̣ σοφιστικῶν τε-

11. O: ‖ δ . ισεντο . . — 13. N: ε˜ . ‖ — O: εν . ‖ — 15. O: προχ . ε . . . νπ . . ‖ — 16. O: δια . . υ . ειvε . . . ‖ — 17. O: διευλαιτηιενο̣ν . . . — 18. O: τοια . τασαμε ‖ — 19. O: μετονουν ‖ — 20. N et O: ‖ δι — O: αρθρωηερη ‖ — 21. O: μελονη ‖ — 22. O: επακορευ ‖ — 23. O: μονοδυν ‖ — 24—26. O: καθαπεονην ‖ μεντουτονπο . καιτοισ ‖ ταθαπειγοιηκομα . η ‖ — Diffido exemplo Neapolitano. Pagina III et IV vix cohaerent — IV, 1. O: ‖ ματω — 2. expl. O —

χν[ῶν περιε]ποιήσαντο. Τὰς δὲ τέχνας
τα]ύτα[ς] οἱ διαπονή-
σα[ντες .]α . . . . . ι καταγελ[άστως . . τοῖς λό[γοις] δὲ πλεῖ-‖ον ἐμε . . .
τῶν πλη]ν‖μελη[μάτων μηδὲν μ]ηδ' ἐ[πιβεβλέφθαι πρὶν ἰσχ]ῦσαι τὰ[ς ῥητορικ]ὰς [διατριβὰς καὶ [τάξασθ]αι [τὸ πεπ]αιδευμέν[ως δια]λέ[γεσθα]ί
τισιν ἢ ἀπαι[δεύ]τως· [δι]ὸ
κ[α]ὶ νῦν τούτου[ς μά]λιστα τῶν
λοιπῶν ὀρθ[οε]πεῖν καὶ τὸ
λέγειν εἰκῇ δ[ι]α[φεύγειν
κἂν προπέσ[ωσιν ἔν τισιν
τάχιστα διο[ρθοῦσθαι, ὧ]ν?

Col. Vª. χάριν οὐκ ἀποδέδωκεν, καὶ
τὸν καλούμενον [ὁ]ρμαθὸν ἀφε[λ]κό[με]ν[ος εἰ]ς Ἀθήνα[ς] εν
ετ . . . . τοῖς πρυτάνεσιν
εν . . . . . δ . . . . πό[λ]εσιν
δ[ιαλεχθεὶς? ὑ]πὲρ τῆς ἀτε-

5 a. περι — τέχνας suprascriptum — O: ιυττισποιησαντο — 6, 7. O: ‖ σα . . . . ασλ . . . λικατι . ‖ ιελα . . . γι . . — 8—14. O (plus exhibens quam N): ‖ ονεμε . . . . σ . ν . . . . νε . οι ‖ . ιτε . . αι . . . ελ . μηοδυ ‖ λασ . . γ . . . ιπει ἀλλὰ ‖ τπερ . . . . λαμ[β]άνε[ι]ν ‖ ϑ . ρο . . . . ηδητετο ‖ ν . . . ι δε . . . . ται τὰς δίκας ‖ . . . . . δ . . . . σ καὶ προσ ‖ π̣ʾ. η . . π . . . . — 15, 16. O: ηπλην ‖ μελη . α . . . . . δεναμη ‖ — 17, 18. O: λ . ρινισχυ ‖ σαιτασ et δια . . . ‖ — 20. O: λλστ . . . ν̣ ‖ — 22. O: ‖ κλι — 23. expl. O — 24. O: διαρεγω . ‖ — 25. N: . . . και ‖ — 25, 26. O: πεομαλακαισιν ‖ ταχισταδιορουτοσμον ‖ — N: ‖ ταχισταδιωι̣ . . . — Pag. IV et V me iudice non cohaerent — V, 3. N: αθηναθεν ‖ ετ — O: αθηνασειι ‖ ετο̣στ . το . . — 5. O: σρχτρα . εσιλ ‖ δι — v. 5. supra scriptus est a correctore.

λ[είας Κνι]δίων??. Πῶς] δ' ἑκατέρω]ν [φησ]ὶν . . . . ϑ . . . ασ[. . . μηδὲ]ν [ἐπιβεβλέφϑ]α[ι] τῶν γ[ινομέ]ν[ων τ[ότε] πρὸ αὐτῆς ἀμ[α]ϑήτων οὐ πολ]ειτ̣ι[κῶν] μ[ό]νων [ἀ]λλ]ὰ καὶ φιλοσόφ[ω]ν καὶ τῶν κα̣]τ' ἄλλας μαϑήσεις καὶ διαν̣]οήσεις [π]ερ[ισήμων πρὸ Ζωπύρου κ]α[ὶ] Ἀντιφῶντος] καὶ [παντὸ]ς ἁ[π]λῶς τεχνογράφ[ου διαπ̣]εφευγότων οὐ μ[όνο]ν̣ τὰς οὕτω προχείρο[υς ἐ]ν ταῖ[ς] ἑρμηνείαις ἀτοπί[ας] ἀλλὰ σχεδ[ὸ]ν καὶ πάσα[ς]. Κα[ὶ δ]ὴ γὰρ οὐδ' ἐπέτρεψ[έν] τινι βοηϑεῖν ἑαυτῶι λέγο̣[ντι] τὴν κοινῶς κεκλη[μένην] ῥητορικὴν ἀπολύε[ιν] αὐτῶν,

Col. VI^{a}. καϑὸ] τὸν Φοίνεικα διδάσκαλ̣ον [Ἀ]χιλλεῖ συναπε[στάλϑ̱αι [φ]ησὶν Ὅμηρος· οὐδὲ τὴν φυσ[ικὴν] περὶ λόγον ἀρετὴν

8. O: ‖ . αν . . πιλ . . . . ησ . . — 9, 10. O: ‖ . ϑ . το . ασ . . . . . . νε . . . ‖ βλ . φϑαι — 12. N: επι . . . μ . νων, O: ‖ ου ι . . ειτι . ω . μ . νων . αλ ‖ — 15 O: ‖ ακ . . οησεισ . ‾ρ . . . σιο . . ‖ — N: . ερ . . . σιω̣ . ‖ synonymum adi. περισήμων quaerendum — 16. O: ‖ . . . . οι . υρουκκ . αι . τιτων ‖ — 17. O: αι . γαντ . σ — 18—20. expl. O — 20. O: ατοπια . — 21. O: πασασκα . λ̣ηταρ ‖ — 22. O: επετρευ̣εν — 23. O: λετο̣ντ — 24. O: κεκλγεμεν . . — VI, 1. O: ‖ . μι̣τον — tertia littera ο fuisse videtur — 2. O: αχιλλεισυναπεστλ̣ . ‖ — cf. Il. I, 442 — 4. φυσικὴν Spengel, N: ‖ φυσ . . και, O: φυσεκαι —

κα[τ' ἐ]ξοχὴν ἰδίως ἂν [προσαγορ[ε]υθήσεσ[θ]αι ῥητορικ[ήν· εἰ] δέ τις βούλε[τα]ι καὶ π[ροσηγο[ρ]εῦσθαι — δι[αρρ]ήδην γὰρ εἴρηκεν „πρὸ τῶν ῥητορι[κῶν διατριβῶν μη[δὲν βε]βλέφθαι τ[ῶν πληνμελημάτων τούτων“ —, οὐδ' οὕτως μὲν οὔ[ν εἶπεν ἀλλὰ „πρὶ[ν] ἰσχῦσα]ι τὰς ῥητορικὰς διατ[ριβά[ς“· ὥστ]ε μη[δ]ὲ Περικλέ[α μηδὲ τὸν] Στεφάνου Θουκυδίδην μηδὲ τὸν Ὀλό[ρ]ου τήν γε π]ρ[ό]χειρον ἐκπεφευγέν]αι καχεξίαν τῆς ἑρμηνείας, ἀλλὰ μ[ηδ'] ἐπιτεθεωρηκέναι· τάχα γὰρ ἐπὶ] τούτων κατῆρχθαί τις] ἐρεῖ τὰς διατριβάς, ἰσχυκ]έναι δὲ οὐδεὶς μὴ τελέως ἀ]ναισχυντῶν. Καί-

Col. VII[a]. τοι διαφέρουσιν οὐ[δὲν οἱ] καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τ[ῶ]ν διατριβῶν ἀνιστόρητοι γεγονότες ἁπάσης τῶν [πρὸ] τοῦ

μηλ.
-μη 5. O: κατεξοχην — 7. O: ‖ τδε — 10. N: ε . . βλεφθαι, O: ειπαλεφοαι — 13. O: π . ωπισχυ ‖ εν — 15. O: ‖ βα . . . λεμηδε — hunc totum locum absolvit praeeunte Kiefsling Gomperz. cf. Rh. M. 32, p. 476. — 17. O: ολορουτην ‖ γεπρ — 20. O expl(et) — 22. N: ‖ τη — 23, 24. O expl. — 25. O: ‖ ληω . λναισχυντων — VII, 4. O expl. —

παρελθεῖν αὐτὰ[ς] κ[αὶ κα̣]τισχῦσαι διαλεχθέντω[ν], ἀλλ' οὐθὲν ἧττον δ[ρ]ῶνται φανερ̣]ῶς οἱ μὲν οὐχ ἧττον ἁγνεύοντε]ς ἐν λέξει τῶν ἄκρως δ]ιατριβικῶν, οἱ δὲ μᾶλλον, ἀν]αρίθμητοι [δ]ὲ τῆς οὕτω π]ροχείρου καχε[ξ]ία̣[ς]. Ὀκνῶ γὰ]ρ εἰπεῖν, ὅτι τὸν τρόπον] τοῦτον, ὃν διὰ τῶν πα]ραδειγμάτων οὗτος ὑπέδειξεν, [ὁ σ]καπανεὺς καὶ Μα[ίσ]ων μόνος λαλεῖ, δοκῶ δὲ μηδ' ἀγυμνάστων μόνον ἐν λόγοις ταύτας εἶναι τὰς καχεξίας ἀλλὰ καὶ τὸν κοινὸν λεγόμενον νοῦν οὐ προσφερομένων, ὥστε κινδυνεύειν ἡμᾶς κατὰ τὸν λόγον καὶ τοῦτο περιποιεῖσθαι παρὰ τῆς ἰσχύος τῶν ῥη-

Col. VIIIa. τορικῶν διατριβῶν. Διὸ [μ]ηκέτι θαυμάζωμεν τὸ [μ]όνας τά[ξ]ασθαι τὸ πεπαιδευμένως διαλέγεσθαί τισιν ἢ ἀπαιδεύτως, ὃ καὶ αὐτὸ

5. O: *καικ . τισ* ‖ — 6. O expl. — 9. O: ‖ . *ιτεσ* — v. 10, 11 initium et v. 12. O expl. — 13. O: ‖ *κνσ . . .* — 14—16. O expl. — 17. *Μαίσων* Usener. N: *μαθων*, O: *μασων* — VIII, 1—3. expl. O — v. 5. N: *αυτο* . ‖ . propterea Scotti *αὐτὸς* scripsit —

*θεῖναι τετόλμηκεν, ὥσ-
περ τῶν διατριβῶν πάσας
τὰς παιδείας διδασκουσῶν,
ἢ τ]ῶν γραμματικῶν καὶ
μο]υσικῶν καὶ γεωμετρι-
κῶν] — τί γὰρ δεῖ φιλοσόφω[ν
ε[ἰπε]ῖν; — τὰ κατὰ τὰς ἰδία[ς
μαθήσ]εις οὐ πεπαιδευμέ-
ν[ως λ̣α]λούντων, ἢ μυρίων
ἐνγεγηρακότων ταῖς δια-
τρι[βαῖ]ς οὐκ ἀπείρως παι-
δείας ἁπάσης διαλεγο-
μ̲ένων. Εἰ γὰρ αὖ τὸ ῥητο-
ρικῶς λαλεῖν μόνο[ν̣ ἐκά-
λει πεπαιδευμένως, [δλό-
χρυσος ἦν. Ἀμέλει δὲ καὶ
φαίνεται τοιοῦτο[ς, ὅ̣τε
καὶ μάλιστα τῶν λοιπῶν
ὀρθοεπεῖν φησι τούτ[ους
καὶ πᾶσαν εἰκαιότητα δια-
φεύγειν, κἂν προπέσ[ω̣-*

Col. IX^a. *σιν ἔν τισιν τάχιστα διορθοῦσ-
θαι συνειθισμένους παρεσ-
κευάσθαι καὶ περὶ παντὸς
ἐπεσκεμμένους λέγειν καὶ
παρὰ τῶν εἰδότων πεπυσ-
μένους, ὥστε τῆς Ἑλλάδος*

9—13. expl. O — 13. N: ‖ *α . . . . εισ*, O: ‖ *μ̣αθη̣σ̣εισ* — 14. O: ‖ *ν̣ο̣ι̣λ̣-λα* — 16. O: ‖ *τρο . νπου* — 19. expl. O — 20. O: *.λο* ‖ — 22. O: *τοσσ . ε* ‖ N: *το . σ̣σ̣ . .* ‖ — Spengel: *ὥστε* — 24. expl. O —

οὕτως ἠνθηκυίας τότε πεπαιδευμένοις καὶ ποηταῖς ἅπαντας ἁπλῶς [ἠττᾶσθαι τῶν σοφιστ[ῶν ὀρθοεπείᾳ, τὸ δ' εἰκῇ λέγει[ν μηδ' ὅλως τινὰ περιφε[ύγειν αὐτῶν ἀλλὰ μόνου̣[ς τ[ο]ὺς διατριβικούς, ὧν εἰκ]αιολογωτέρους ἑτέρ[ους οὐκ ἄν τις ἐπιδείξειε· κ[αὶ πάντων πολλάκις προ[πειπτόντων μόνους ἐν ὀλίγοις, εἴπερ [ἄ]ρα, καὶ τούτους ἐν τοῖς πρακτοῖς καὶ τοῖς γεγραμμένοις ἀστοχάστο[υ]ς θεωροῦμεν καὶ μόνους, ἃ ποιεῖν ἔφη σ[υ]νειθίσθαι τοὺς ὑπὲρ ὧν [ἡμ]εῖς εἴπαμεν, οὐδενὸς οὐδ]έποτ' ἐπεσκεμ[μέ-

Col. X^a. νους· τοὺς δὲ φιλοσόφους, οὓς ἅπαντες προειλήφασιν ἀσφαλεστάτους καὶ σκεπτικωτάτους, τούτων τε ἀμελεῖ[ν] καὶ μηδὲ παρὰ τῶν εἰδότων οἵους τ' εἶναι πυνθά[νεσ̣]θαι. Τὸ γὰρ

14, 15. expl. O — 16. O: κ . ι ‖ — 17. O: προ . ει ‖ — 19. expl. O — 22. N: ‖ τοισ —, O: ‖ τουε — 23, 24. N: σεν ‖ ηθισθαι, O: σενν ‖ . ιθισθαι — Spengel: ἔφησεν — 26. O: ‖ . ρ̣δεποτεπεσκεμλ . . ‖ —

αὖ [π]ερὶ τῶ[ṿ πολ̣]ειτ[ικ]ῶν
π̣ραγ]μάτων τα̣ῦτ[α] λέ-
γειν α]ὐτὸν ὑπακού[ειν ἡ]με[ῖ]ν
πάλι]ṿ οὐκ ἐπιτρέπει τά
θ' ὑποδε]ίγματα [τῆς ἐν] τῆι
λέξει κ]αχεξίας παρατιθεὶς
καὶ προσ]αγορεύων τὴν διάφευ-
ξιν αὐτ]ῶν ὀρθοέπειαν. Οὐ
μὴν ἀλλ̣]ὰ τοὺς ῥήτορας εἰ
κατορθο]ῦν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς
ἔλεγεν, ἢ] πρὸς τὸ[ν] διαλεκτι-
κὸν ἔλ]εγεν, [ο]ὖ [τ̣ὸν] ἔλεγχον
ποιοῦ]μεν, ὁ δ' ἔφη προσδε[ή-
σεσθαι] τῆς ῥητορικῆς, ἢ πρὸς
τοὺς ἄ̣]λλους πεπαιδευμέ-
νους, μ]ᾶλλον δὲ καὶ τεχνεί-
τα[ς] ὅ̣[λ]ως, οἳ τὰ [τοι]αῦ[ṭ]α καὶ
πλεί[ω] τούτ[ω̣ν ἐṿ] τοῖς ἰδί-
οις [φυλ]άττεσ[θ]α[ι μανθά-

Col. XIa. νουσι[ν, ὡ̣]ς καὶ Φίλωνα τὸν ἀ[ρ̣-
χιτέ[κ̣]τονα περὶ τῆς σκευοθή-
κης οὗτος αὐτὸς εἰσήγαγεν
δημηγοροῦντα. Σὺν δὲ [το̣]ῖς
θεοῖς ο[ἶδ]ε τὰς διατριβ[ὰς] τῶν
ῥητορικ[ῶν] ἰσχυροπ[οιήσα]ν-
τες ἕν[εκά] γε τῶν διατ[ριβ]ῶν

8—26 initium versuum O explet exceptis plerumque singulis litteris — 10. N: μεν ‖ O: μειν ‖ ἡμεῖν Buech. — 12. O: ειτη ‖ — τῆς Buech. — 18. N: ‖ . . . . . . ηπροσ — O: ‖ ελεπ . . τι — 19. N: αυ . . ., O: ουτ̣ . . — 24. O: ‖ ταθαοωσοιτα . . τλιακαι ‖ — 25. O: ‖ πλειπα 26. O: ‖ οι . φυ. — 24 et 26 rest. Buech. — XI, 6. O: κωι . ισχυροπο 7. O: διατριβ . ν —

οὔτ' [ἥ]ν[θησ]αν οὔτ[ε συν]ε[ιθίσθησα[ν π]ερὶ παντὸς [ἐπεσκέφθαι [κ]αὶ δι[ὰ] τοῦτο μὴ [π̣ροπείπτ[ειν] ἢ διο[ρθοῦσ]θαι [τ̣άχ̣ιστα. [Τ̣]ού[τ̣]ου το[ιγ̣]α[ροῦν ὄντος [δι]εξ[ίασ̣ι] τὸ μερῶν τινὲς [μ]ὲν τ[ῆς] τέχνης, Ἀθήναιο[ς δὲ τ]οῦ λόγου τὴν ὑπόκρισ[ιν, καὶ ὅ]τ[ι] μὲν ταῦτά τις [ἔχ]ων καὶ σεμνότερος [αὐ]τὸς φαίνεται καὶ προσέχειν μ[ᾶλ]λον ποιεῖ τὸν ἀκούο[ν̣τα] καὶ συνιέναι καὶ μνημονεύειν καὶ κεινεῖσ̣θαι παθητικῶς ἄλλων [οὐχ ὁμ]οίως ταῦτα δρώντων, ὁμολογοῦμεν. Ἀλλ' οὐ μὲν τῆι̣ [ῥ̣]η-

Col. XII^{a}. τορικῆι τ[ο]ῦτο πρ[έπει] δι[δ]άσκειν μᾶλλον, ἢ τῇ διαλεκτικῆι καὶ τῆι γραμματικῇ μ[α̣θεῖν ἂν τις ἐπιθυμή[σει]εν̣. Καὶ δὴ γὰρ ἡ μὲν̣ [δ̣ια]λο[γ̣]ῆς, ἡ

8. velut ἴσχυσαν, melius! — O: ‖ ουτ . ν . . . ανουτ . σ . ιε . ‖ — 10. O: δια — 11. O: πειπτει . — 12. O: ου . ν̣ι . τοιγα . ‖ — XI, 12—XII, 26 nuper Gomperz in Sitzungsb. d. k. Ak. in Wien vol. CXXIII, p. 33 restituit sic: τούτων τοιγαροῦν ὄντων ἢ ἓξ ἢ ἑπτὰ μερῶν, ⟨ὡς⟩ τινὲς μέν, τῆς τέχνης, ⟨τὸ πρῶτον⟩ Ἀθήναιος ἔφη τοῦ λόγου τὴν ὑπόκρισιν. ὅτι etc. Idem XII, 3, 4. γρ., μαθεῖν ἄν τις ἐπιθυμῇ τελέως, 11. προστιθέασιν, 25. προσφερομένων — 14. N: πτομε ‖ — O: ητομε ‖ — ἐφεξῆς δὴ? — 15. O: τησ ‖ — 16. O: π̣ . μενταυ ‖ — 18. O: αιτοσ — XII, 1. O: σ̣ηταγ ‖ — 4. O: ιεν ‖ — 5. N: μεν . . λο-ησῃ ‖ — O: μενυλλο . ησῃ ‖ —

δ' ἀνα[γ]νώσεως [ἐπαγγ]έλλ]ε[ται π]εριποιεῖν [ἐπιστ]ήμη[ν]. Καὶ νὴ Δί[α εἰ] μὲν καὶ τὴν ἐν [τ]ραγῳδίᾳ κα[ὶ κω]μῳδίᾳ καὶ μ[εί]μοις καὶ το[ῖς] ἀναλόγοις ὑπόκρισιν [περι]τιθέασιν τῆι ῥητορικ[ῆ], μακαρίζομεν αὐτοὺς τ[ῆ]ς συνέσεως· εἰ δὲ τοὺ[ς ἐ]κεῖνα διατιθεμέν[ους] ἀπροσδε[ήτ]ους εἶναι τῆ[ς ἀ]φ' ἑαυτῶν διδασκαλίας νομίζουσιν, ἐπιζητοῦμεν, τί δήποτε κατεγνωκ[ότ]ες ἡμεῖν τὴ[ν] ἐν τοῖς ἡμετέρ[οι]ς δέουσαν ὑπόκρισιν [οὐκ] [ἀ]πον[έ]μουσι[ν], ἔτι δὲ μ[ᾶλλ]ον ἐκ τίνος ἀντιποιοῦν[ται] τῆς κοινῆς ὑποκρίσεως τῶν [ἴδ]ιόν τι προφερ[ο]μένων ἐπιστ[ημῶν — ἑκάστου,

Col. XIII[a]. κἂ[ν] ἀπαίδευτος δ'[ῇ, τὰ ἐνδεχ]όμενα διὰ τὸ σύν[η]θε[ς πρ]οσηκ[ό]ντως τοῖς πράγμ]ασιν διατιθεμένο[υ. Τὸ γ]ὰρ αὖ [περι]χανόντας

6. O: ‖ .δναιτωσκωσετ — 7. O: ‖ . εσκατριτοιεν . ρι . . — 8. N: . . νμενκαι ‖ — O: . . σμενκαι ‖ — 10. O: μσιμοισ — 11. O: κρισινι . . . — 15. O: δειτουσ ‖ — 19. O: ηκεν ‖ — 20. O: ημετερ . ισ — 21. O: σ . ο . \πονιμου ‖ — 22. O: μαν . ον — 26. O: ‖ επιστη . μ . . . ε . αστου ‖ — XIII, 1. O: ‖ καναπαιδευτοσια . . ν . ι ‖ — 2. O: ‖ κομεναδιατοσυπ . θειπ ‖ — 3. O: ‖ τροσ — 4. expl. O — 5. O: ‖ ⁻ογαραχ . ερ . —

ἐν α̣]ρχῆι [τὸ κοι]ν̣ὸν ἐ[π̣᾿ ἐκεῖνο κ]ατα[φεύγειν, δι]ό[τι τῆς ἐν τ]οῖς ῥη[το]ρικοῖς ὑποκρίσ]εως ἀ[ντι]πο[ι]οῦντα[ι, μαχ]ο̣μ[ε]ν[όν ἐσ]τιν τῷ σε[μ]νύ[νειν τ̣]ὴν δύναμ[ιν] ἐπ᾿ [ἐκείνης]. καὶ τῆς φιλ[ο̣σο]φίας βελτείω καὶ κατ[ὰ το]ῦτ᾿ ἐμφανίζ[ει]ν̣· τὸ δ᾿ ἐν] τοῖς ἰδίοις [ἐξοχώ]τερον] ὑποκ[ρείνεσθαι π̣]οιεῖν εἰ κα̣]ὶ το[ὺς ἄλλους ἐν̣] τοῖς ἑαυ]τῶ[ν φασιν μόνο]ν, ἐστὶν ἐπι[δεχόμενο]ν̣ τὴν ὑπὸ τ[οῦ θέλοντο]ς ἀντιστροφή[ν. Κἂν εἴπω]σιν, ὅτι μόν[οι τέχνας ὑ]πὲρ α[ὐτῆς παρέδοσα[ν], βιαιομαχήσουσι, καὶ τῶν ποιητῶν, οὐχ ὅτι τῶν ἄλλων ὑπο-

Col. XIVª. κρείνεσθα̣[ι] διδασκό[ν]των καὶ τῶν λογικῶν ἁπά[ν̣τ̣]ων, κἂν μὴ συγγράφω[σ]ιν διὰ τὸ βαιὰς εἶναι τὰς θεματικὰς π]αρατηρήσεις, [τ̣ὸ δὲ] τῆς

6. O: ‖ *εναρχητο . . . νονετ . . η* ‖, N: *νονετ . . η* ‖ — 7. O: ‖ *νο . αταρε* — 8. O: ‖ *ε . . οισρητο* — 9. O: ‖ *κρισεωσαν . ιποιουνται* ‖ — 10. O: ‖ *μαχρμ . ν . ν* — 12. O: ‖ *μ . νεπε . . . τισ*, N: ‖ *μ . . επι . . .* — 15. O: ‖ *δεντοισιδιοι . . ξοχ . τε* ‖ — 16. expl. O — 17. O: ‖ . *ικαιτουσαλλουσ . η̣* — 18. O: ‖ *κ . . τωνφασ . μολ .* — 19. O: *δεχομεη* — 20. O: ‖ *υποτ . υθελοντο* — 21. O: *κανειπωσινο* ‖ — 22. O: ‖ *τιμονοιτεχνασ* — 23. expl. O — 5. O: *εισ . π . ετησ* ‖ —

μα]θήσεως [ἀ]πό[κρυ]φον, παντ]οίας δ' [ὑ]πο[κεῖσ]θαι τὰ]ς διαθέσεις. [Τὰ π]ολλὰ δὲ [ἡ] τῶν παθῶν αὐτῶν δι[αφο]ρὰ σχηματ[ί]ζει καὶ τὸ σῶ]μ[α] καὶ τὴ[ν] φων[ὴν π[αραλ]λα[ττ]όντως· ὅθεν καὶ τ]οὺς ἰδιώτας καὶ τ[ο]ὺς βαρβάρους, εἰ μὴ καὶ τἆλ[λ]α ζῷα, τοῖς πάθεσιν ἀκολούθους τὰς μεταβολὰς ἔχοντας θεωροῦμεν. Τινὰ δ', ὧν παραγγέλλουσιν οὗτοι, καὶ φυσικῆς εὐκ[ληρί]ας δεῖται, κ[α]θάπερ εὐμέλε[ι]α φωνῆς καὶ μεγέθη καὶ τόνοι καὶ πνεῦμα, καὶ προσώπου καὶ [χ]ειρῶν καὶ τοῦ λοιπο[ῦ] σώματος ἀξίωμά τε καὶ ῥυθμοί, καὶ τόλμα καὶ τοιαῦτ' ἄ[λ-

Col. XVa. λα, δι' ἃ καὶ τὸν Ἰσοκράτην εἰκότως φασὶ τῆς πολιτείας ἀποστῆναι. Νὴ Δί' ἀλλὰ Δημοσθένης καὶ πρῶτον ἔλεγε καὶ δεύτερον καὶ τρίτον εἶναι τὴν ὑπόκρισιν ἐν τ[ῇ ῥητο]ρικῆι,

6. N: . πο . ι . φον ‖ — O: υπ . . μ . ιφον ‖ — 7. O: οιασδεπο — 12. O: ‖ π. . αλλα — 13. O: ‖ θε . . . τουσ — 14. O: ‖ τπσ — 20. O: ‖ κλι — 23. O: καισει ‖ — 26. expl. O —

Καλλιππί[δης δ]ὲ καὶ Νεικόστρατος — ἐγὼ φήσ[ω] — τὸ πᾶν ἐν τραγῳδίαι, Λύκων δ' ἐν κωμῳδ[ία]ι, καὶ οὐ διὰ τοῦτ[ο] τῆς κοιν[ῆς] ἅπαν[τας ἂν εἴ]δη ἔχειν [ἐ]πιστ[ήμης. Ὅμως μέντοι κατα[γελάστως ἔλεγεν, ὅτι τὸ πᾶ[σιν συνεργοῦν καὶ μεθοδ[ευ]όμενον ἐν τοῖς ἰδίοις [ὑ]φ' ἑκάστων πολὺ μεῖζον ἐν τῇ ῥη[τ]ορικῇ δρᾷ, μᾶλλον ἢ ταῖς ἄλλαις πεζολογίαις. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτωι δὴ κ]αίπερ ἐν τοῖς δεινο[τάτοις ὄντι φωνὴν ὀξεῖ[α]ν Αἰσχίνης ὀνειδίζει, πο[τ]ὲ δὲ κ[αὶ μ]ακράν· παρὰ δ[ὲ τῶ]ι Φαληρεῖ λέγεται τὸ ποικίλον μὲν αὐτὸν ὑποκρ[ι-

Col. XVIa. τὴν γεγονέναι καὶ περ[ιτ]τόν, οὐχ ἁπλοῦν δὲ οὐδὲ κατὰ τὸν γενναῖον τρόπον, ἀλλ' εἰς τὸ μαλακώ[τερο]ν καὶ ταπεινότερον ἀποκλε[ίνον]τα. Οἱ δ' οὖν πολλοὶ τ[ῶν] σοφι[στῶν ἐοίκασι[ν, ἐ]ξ ὧ[ν γ]εγράφ[α-

7. O: ‖ καλλιπτι . ισ — 8. expl. O — 11. O: ‖ το — 12. O: ‖ α . . . δηεχειν . τιστι . . ε ‖ — 13. O: . αταγ . . . ομ ‖ rest. Buech. — 14. O: πα . . σ . ‖ rest. Buech. — 18. expl. O — XVI, 1. expl. O — 4. O: . . ρονκαι — 6. O: των — 7. O: γεγραφα ‖ —

σιν, ἀθλίως ὑποκεκρίσ[θαι· πονηρ[ὸ]ν γὰρ ε[ἰς] ὑπόκ[ρισιν αἱ [μα]κραὶ περίοδοι, καθάπερ καὶ παρὰ [Δη]μη[τρίωι [κ]εῖται περὶ τῶ[ν Ἰ]σο[κράτους. Ἱερών[υμο]ς δέ φησιν ἀναγνῶνα[ι μ]ὲν αὐτοῦ τοὺς λόγου[ς καλῶς δυνήσεσθαί τιν[α], δη[μ]ηγορῆσαι δὲ τήν τε φ[ω]νὴν καὶ τὸν τόνον ἐπαίροντα καὶ ἐν ταύτῃ τῆι κατ[ασκευῇ [μετὰ] τ[ῆ]ς ἁρμοττο[ύσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς· τὸ γὰρ μέγι]στον καὶ κεινητικώτατον παρεῖσθαι τῶν ὄχλων· ἄψυχον γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀνυ[π]άκ[ουσ]τ[ο]ν εἶναι

Col. XVII[a]. τὴν λέξιν καὶ οἱονεὶ πρ[ὸς ἕνα τόνον πεποιημένην, τὸ δὲ κεκλασμένον καὶ παντοδα[πὸν] καὶ ἐπιτάσει τε καὶ ἀνέσει καὶ ταῖς παθητικαῖς ὑπερθέ[σ]εσιν διειλ[ημ]μένον ἀπο[β]εβληκέναι, τῇ [δ]ὲ

8. O: υποκεκρισιαι || — 9. O: υποκτι || — 11. O: ..μητρι || — 12. O: κσιταιπεριτω..σοκρα || — Ad v. 13 sqq. cf. Dionys. de Isocr. iud. cap. 13 — 15. καλῶς Spengel e Dionys. — 23. O: || νστον — 26. O: ανυγαι.ο..οιν — rest. Scotti. — XVII, 1. O: πρ...ια || —

λειότητι διὰ παντὸς δουλεύειν. Τοιγα[ρο]ῦν [εὐανάγνωστον μὲν εἶναι [τῆς φων[ῆς] ὑφειμένης, ἐπα[ρθείσης δὲ μ[ή, λί]αν ταῖς περι[ό]δ[ο]ις κα[τεπ]εί[γ]ουσαν τ[ὸν λέγοντα, καὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀφαιρου[μ]ένου, καὶ σχεδὸν ἐναντίαν τῇ τῶν πολειτικῶν, [τὸ]ν δὲ πολειτευομένων ἐπι[σ]τατήσοντα πολειτικὴν δ[ε]ῖν καὶ δημηγορικὴν κα[τα]κεχύσθαι λέξιν καὶ μ[ὴ τ]ὴν ἐπιδίφ]ριον καὶ καταψιθυρίζουσ]αν τὸν λόγον. Ὅμοιον γ]οῦν εἶναι τῶι δασὺ καὶ μέγα περιθέμενον πρόσ]ωπο[ν] παιδίου φωνὴν ἀφιέ[ναι καὶ τ]ὸ τοῖς Ἕλ-

Col. XVIII[a]. λ[ησ]ιν συμβουλεύοντα καὶ πλάσμα καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν δημηγόρου περιβαλλόμενον ἐπ' ἀ[ναγ]νώστου παιδὸς φωνὴν ἀποδεδ]ρακέναι μήτε τόνον μ]ήτε πάθος μήθ' ὑπόκρι-

9. O: . ν ‖ — 10. O: . ησ ‖ — 12. O: μ . πανταισπε ‖ — 13. O: πε ‖ ριελ . ισκαπι . ειλουσαντσ . ‖ — N: καιπ . ειμουσαν — 15. Spengel ἀφαιρουμένην vult. — 18. O: ‖ ομενον — 22—26. expl. O — 27. O: ‖ φιεν . . ε . . το — XVIII, 1. expl. O — 7. expl. O —

σιν δυναμένου φέρειν. Τοὺ; δὲ] ν̣ῦν οὐ ταὐτὸ μόνον δρῶμ]εν ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ τ]ῶν ἐκείνου ποτίμων ἐψ]ειλωμένως τὰ πολλὰ ῥύδ]ην καὶ τόνωι κεκλιμένω[ι] ἢ καὶ διωργισμένως ἐκφέροντας, ὅταν δ' ἦθος ἐμφαίνειν θέλωσι, κοιλοφώνως καὶ πεπλασμένως λαρυγγίζοντα[ς]. Ἀλλὰ δὴ τὰ μὲν περὶ τῆς ὑποκρίσεως παραγγέλματα πρώην τισὶν ἐφλυαρήθη, θαυμαστῶς δὲ καὶ τῶν ἡρώων καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπεκρεί[ν̣]οντο πολλοί, καθάπερ ἔστιν λαβεῖν τὰ μὲν π̣αρὰ ποιητῶν,

Col. XIX^{a}. τὰ δὲ καὶ παρ' ἱστορικῶν, κἀξ ὧν αὐτοὶ γραπτῶν καταλελοίπασιν. Οἱ δὲ τεχνογράφοι καὶ φανερὸν καθιστᾶσιν τὸ κατ' ἀλήθειαν μὲν ὑπάρχον, ἐπικρυπτόμενον δ' ὑπὸ τῶν πολειτικῶν, ὅτι τοῦ φανῆναι σεμνοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοί, μάλιστα δ[ὲ τ]οῦ πλ[α]νῆσαι τοὺς ἀκού[οντας,

9. O: ‖ . εννν — 10. O: ‖ . ρμ . εν — 11. O: ‖ και . . ν — 12, 13, 18. expl. O — XIX, 9. expl. O — 10. O: ακου . ντα . ‖ —

ἔτι δὲ τοῦ δεινῶσαι μεθοδεύουσι τὰς ὑποκρίσεις, ὧν οὐδενὸς ὁ τῶν ἄλλων τεχνείτης, οὐχ ὅτι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν προσδεῖται. Διὸ καὶ τῶν πρός τι τὴν ἐπιτετευγμένην ὑπόκρισιν εἶναί τις λέγων οὐκ ἂν διαμαρτάνοι. Ῥήτορι μὲγ γὰρ ἡ τοιαύτη, τάχα δὲ καὶ τῶι πολειτικῶι, καὶ τῶι σοφι[στ]ῆ̣ διαφόρ[ως ἕ]τέρα προσήκει, φιλο]σόφῳ δ' ἑτέρα, τοῖς δ' [ἀπ'] ἄλλων μαθημάτων ἄλλη], καὶ νέῳ [ἐξ ὁ]μ[ο̣ί]ων

Col. XXa. καὶ γέροντ[ι] παραλλάττουσα καὶ γυναικὶ δηλονότι, μᾶλλον δὲ καὶ κατὰ τόπους ἑτε[ροί]α πρέπει· παρ' ἄλλοις γὰρ ἄλλη διαχωρεῖ καὶ καταγελᾶται. Προσειλήφθω δ', ὅτι καὶ τ[ὰ] πλείω τῶν παρανγελμάτων παιδαγωγοῖς ἔοικεν, οἱ δὲ τὴν τέχνην καὶ διὰ τούτων ὑπολαμβάνουσι μεγαλύνειν. Ἀλλὰ μὴν οἱ μὲν

22, 24, 25. expl. O — 23. O: ‖ ρω . πρα — 26. O: . λλη-καινεω . . . μο . ωι ‖ — XX, 4. O: ‖ ετε . ρια —

τῶν σοφιστῶν τὰς κοινὰς φρένας ἔχοντες οὐ περὶ τῶν ἐ[ν] παντὶ προβλήματι προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ πίστεων καὶ ὑπεξαιρέσεων καὶ ἐπιλόγων ἑαυτοῖς οἴονται προσήκειν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῶι πο[λειτι]κῶι. Τὸ δὲ τῶν παχυτέ[ρω]ν πλῆθος, ὡς μόνοις ταῦτ' ἐκπονεῖται, λέγει, διείληφε δ[ὲ ο]ὔτ', εἰ μόνα τὰ πολειτικὰ διὰ τούτων φησὶν προβαίνειν τῶν μερῶν, οὔτ' εἰ

Col. XXI[a]. πάντα μέν, μόνοι δ' αὐτοὶ τὰς εἰς πάντ' ἐναρμοττούσας μεθόδους ὑπογράφουσιν], οὔτ' εἰ μόνοι περὶ τῶν ἰδίων ἢ μάλιστα [π]άντ[ω]ν παρέδοσαν, οἱ δ' ἄλλοι παραλελοίπασιν ἢ βραχέως ἐφ[ε]στήκασι ταῖς ἰδί[ως το]ῖς ἑαυτ[ῶν] ἐμπρέψαι δυναμέναις. Ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄθλιόν ἐστιν, ὅτι σχεδὸν πᾶν σκέμμα διὰ τούτων

15. expl. O — 21. O: πουδεσ . . ωιτοδε ‖ — 22. O: παχυτερ . ν — 24. N: δοτιου ‖ (ι suprascr.) O: δεου ‖ — XXI, 4. expl. O — 6. O: οι^{λ}αλλοι, N: οιαλλοι — 8. expl. O — 9. N: ‖ εαυτοι . — O: εαυτοιν —

ἀλλ' [ο]ὐ τὸ πολειτικὸν μόνον διοικεῖται· τὸ δὲ δεύτερ[ον], ὅτι περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν καὶ γραμματικ[ὴ̣ν̣] καὶ μουσικὴν καὶ [γεωμε]τρίαν καὶ τἆλλα [το]ῖς ὅλοις οὐδὲν οἱ τεχ̣ν̣[ολό]γοι π[αρα]δεδώκασιν· [οὐ γὰρ ἦν κ]οινά τινα τά [γε συνέχον]τα πάντων̣ [παρα]νγέλματα, οὐδ', εἴπ̣[ερ ἦν], μᾶλλον αὐτοῖς [συ]νεκεχώρητο ἢ διέ[γνω]στο τῶν ἄλλων, ἀλλ' εἰ τὸ] κατὰ λόγον ἐξε-

Col. XXII[a]. τάξειν βούλοι[τ]ό τις, τοῖ[ς] φιλοσόφοις· [τ̣]ὸ δὲ τρίτον, ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν ὑπὲρ τῶν οἰκείων, ἀλλὰ δὴ μάλ[ι]στα τοῖς φιλοσόφ[ο]ις, ὅ[θε]ν [τε] [δ]εῖ κατῆ[χ̣θαι καὶ [πῶς] ἀποδεικν[ύειν κά[κ̣ τίνων τ]όπων τ[οὺς ἐνι[σταμ]ένους [ε̣ὐ]θύν[ειν, ἐκτε[τε]χνολόγηται, διη-

13, 15, 17, 18. expl. O — 20. O: παραδεδωκα || — 21. O: ηνκοινα — 22. O: || τα . εσυνεχ . ητα — 23—25. expl. O — 26. O: || διε . νωστο — 27: || αλ . . . το — XXII, 1, 2. expl. O — 6. N: οσ . ν . ελεικατη/ || — O: οθ . ν-εασικατυχ || — 7. O: || θαικατ . . . — 8. N: εινκαι . . ., O: || ειν . . ω . . νχ . . . — 9. O: μενουσ . υθυνοσ || — 10. O: || εκτετγχ —

γήσεσιν δ' ἴσως καὶ τ[οῖς
ἐπ]ιλεγομένοις οὐ δαψ[ι-
λ]ῶς χρῶνται, πλὴν ο[ὐ-
δ[ὲ] περὶ τούτων ἀμελέσ-
τερον ἐκείνων ἀνεστρά-
φησαν. Τῆς δ' αὐτῆς ἀ-
διαληψίας ἔχεται καὶ τ[οῦ-
το λεγόμενον ὑπό τινων,
ὅτι μόνης ἢ μάλιστα
τῆς ῥητορικῆς ἐστιν τὸ
τοὺς ἐνδεχομ[έ]νους
εἰς ἕκαστον [λόγ]ους ἐξ-
ευρίσκειν, διὸ καὶ τέλος
αὐτῆς τοῦτ' εἶναί τινες
ἔφησαν. Πρῶτον μὲν
γὰρ οὐδὲν διαφέρει τοῦ-
το τῆς εὑρέσεως, μᾶλ-

Col. XXIII[a]. *λον δ' ọὐδὲ τὸ περὶ τῶν πέν-*
τε τοῦ λόγου μερῶν τῆς
εὑρέσεως· εὑρέσεις γάρ εἰ-
σ]ιν αἱ καθ' ἕκαστον ἐπι-
τε]ύξεις· οἱ δ' ὡς π[οιά τε] καὶ
.... φέροντα πρ . . ḷ . ν
τως και ... ευθυ̣ ... οι̣.υ
.... ṭ]οὺς ἐν[δεχ]ομ[έ-
νου]ς λ[όγου]ς διαπ ... ọον-

Init. 12. et v. 13. expl. O — 21. expl. O — 22. O: *λοσουσ* — 5—9. O: *οιδωσπο . . λτε . λι* ‖ *. . γ . φερονταπρ . . . δια . ε* ‖ *τωσκαι . . . ευϑ . . . . οπυ* ‖ *. . . . α . . . ουχεν . . . ομ* ‖ *. . . ελο . . . σδιαπ . . . νον* ‖ *ι . .* — *δια* suprascr., τοὺς ἐνδ . λόγους rest. Italus — fortasse: *καί γάρ εὐθὺς παρεγγυᾶν πάντας* τ. ε. λ. διατείνονται —

ι̣ . . . Δεύτερο[ν] δέ, εἰ μὲν καὶ πρὸς ἕκασ[το]ν τῶν ἐν ἰατρικῆι κ̣α̣ὶ μουσικῆι κα[ὶ γεωμετρίᾳ καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐνδεχομ[έ̣ν̣ο]υς εὑρίσκειν λόγους φασὶ τὴν ῥ̣ητ[ο]ρικήν, τὰ πάντ' αὐτὴν εἶναι νομίζουσι, καὶ δηλονότι φαίνονται κατὰ τὴν ἐπανγελίαν πρὸς πάντ' εὐποροῦντες· οὐδὲ γάρ, ὡς ἤδη πολλάκις εἴπαμεν, αὐτοῖς προσήκει τὰς κοινὰς περὶ πάντων μεθόδους παρεγγυᾶν μᾶλλον ἤ τισιν τῶν ἄ[λ]λων, οὐδ' εἰσὶ μὲν κοιναὶ περὶ πάν-

Col. XXIV[a]. *των [ἀ]λλ' ἴδιαι καθ' ἑκά[σ]τ[η]ν ἐπιστήμην αἵ γε συνέχουσαι· καὶ γάρ ἔστιν ἐν ἑτο[ίμωι λέγειν, ἧς ἂν ἐπι[β]αίν[ω̣]σι, τοῖς [ἀ]π' αὐτῆς [τ]εχνείταις [ἀντιποιεῖ]σθαι τῆς εὑρέσε[ω]ς [τῶν] ἐν τοῖς ῥητορι[κ]οῖ[ς ἐ]νδεχομένων λόγων. Ἄλλως δ̣ὲ οὐδὲ τῶν φιλοσόφων*

14 et 16. fere expl. O — XXIV, 1. O: *εκασι . ν* ‖ — 4, 5. O: *επικαι* ‖ *νωσι* — 5. O: *τε* ‖ — 6. O: . . . *γιτ* . . . *ισθα* ‖ — N: *ισθαι* ‖ — 7. O: *στ . . εν* ‖ —

τοὺς κατ' ἄλλ[ην] φιλοσοφίαν πρὸς ἕκα[σ̣τ̣]ον ἐνδεχομένους λόγους εὑρίσκειν δυναμένων, ἀθλιότης βαθεῖα τοὺς ἐν ἑτερογενεῖ τέχνῃ προσποιεῖσθαι καὶ τὸ πέρ[ας], οὐδὲ ἐφήρμοσταί τι τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς τεχνολογίαις αὐτῶν ἀλλὰ τοῖς πολειτικοῖς μ̣όνον προβλήμασιν. Ἃ γὰρ αὖ περὶ τῶν θετικῶν λέγουσιν, ἡδονῆς μὲν γέμει πολλῆς, οὐκ] εὔκαιρα δ' ἐστὶν νῦν ἐξετά[ζ]εσθαι· τὸ δὲ τοσοῦτο καὶ νῦν εἰπεῖν [ἀ]πό-

Col. XXV^a. χρη, δι[ό̣]τι κα[τὰ] τέχνην καὶ μάθησιν ἑκάστην ἔ[στ[ι] τινὰ καὶ περὶ ἀορίστων κα̣[ὶ] περὶ ὡρισμένων, ὑπὲρ ὧ̣ν] ἑκατέρου τοὺς ἐνδεχομένους ἐξευρεῖν λόγους μόνων ἐστὶ τῶν κα[θ'] ἑκάστην ἐπιστημ[όνων, ὥστε καὶ ῥητόρων τὰ κατὰ τὴν ῥητορικὴ[ν ὡρισμένα καὶ ἀ⟨ό⟩ριστα·

17. expl. O — 25. N: ‖ χι —, O: ‖ κ — XXV, 1. O: χρηδιστικασιη — 3. expl. O — 5. O: ‖ ωιι — 11. N: αριστα ‖, O: ωριστλ ‖ —

τὸ δὲ τῶν ἄλλων τινὸς ἀντιποιεῖσθαι μαργειτομανίας ὅρους ἵστησι[ν. Ἐξέστω τοιγαροῦν καὶ τέλος ἀποφαίνεσθαι τῆ[ς ῥ]ητορικῆς, εἰ καὶ καταγέλαστον, τὸ τοὺς ἐνδεχομένους εἰς ἕκαστον πρόβλημα ῥητορικὸν ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν· τὸ δὲ πρὸς ἕκαστον ἁπλῶς δεσμῶν ἔχει χρείαν. Ἐ[κ π]εριουσίας δὲ λέγωμεν ἡμεῖς τὸ μηθὲν ἀγαθὸν ὑπάρχειν,

Col. XXVI[a]. εἴπ[ερ ἐστὶ] δυνατόν, εὑρη[σ]ιλογε[ῖν δ]ύνασθαι, κἂν ᾖ τὸ φαυλότ[α]τον ἀλλὰ μὴ μόνον τὸ χρήσιμον, εἰ καὶ τὸ τὴν διάθεσιν ἔχειν ἐ[πί] τινων, ἀφ' ἧς εὑρεθήσε[τα]ι, τειμιώτατον. Εἰ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις ἐπιβλεπομένων, κἂν ὑπὸ παιδὸς ἐλενχθείης ἂν τὸ δὴ λεγόμενον. Χωρὶς γὰρ τοῦ φιλοσοφίας ἀντιποιήσασ-

24. O: ‖ ανεκ. — XXVI, 1. O: ‖ ειπεισ..δυνατον — 2. O: ‖ λογε.νδ — 6, 7. expl. O — 15. expl. O —

θαι δῆλον ὡς ὁ τοὺς ἐνόντας οὕ[τ]ω̣ς εὑρίσκων λόγους ὀφείλει καὶ τοὺς ἀναγκ[α]ίους εἰδέναι καὶ τοὺς ἐνδεχομένους μέν, οὐ μὴν ἀνανκαίους· ἔνεισι γὰρ ἑκάτεροι. Τὸ δὲ τί δι' ἀναγκαίων καὶ τί δι' ἐνδεχομένων περαίνεται, πολλοῦ δεδεήκασι γεινώσκειν, εἰ καὶ κτυποῦσι⟨ν⟩ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς τόποις τὰς ὀνο-

Col. XXVII[a]. μασίας. Ἔτι δ[ὲ] πρότερον, τί δυνατόν ἐστιν γενέσθαι καὶ τί τοῖς ὅλοις ἀδύνατον, ἐπίστασθαι προσῆκον — ὅπως ἂν τὸ μὲν εἰς τὸν λόγον παραλάβωσι τὸ δ' ὑπερβῶσι, μανία δὲ πολλὴ τὸ περιάπτειν αὑτοῖς τὰ διὰ μέσης θε[ω̣]ρ[ούμενα φ[υ]σιολογίας. Καὶ μᾶλλον δὲ κοιν[ό]τερον· ε[ἴ] τι τοὺς ἀληθεῖς ἐνεῖναι συμβέβηκεν, οὐχὶ τοὺς ψευδ[εῖ]ς [κ]αὶ [μ]αταί[ο]υς, ἀ-

17. N et O: ειδειναι, O: αναγκαιουσ — XXVII, 9. O: θεο̣. ρε. ∥ — 11. expl. O — 12. N: ∥ ε.τι, O: ∥ ετι — 14. O: ∥ ψευδεισ — 17 et 25. expl. O —

νάγκη κρίσιν αὐτοὺς ἔχειν τά[λη]θοῦς τε καὶ ψευδοῦς, [ọ]ὗ πολὺ μᾶλλον ἢ πτερ[ῶ̣]ν ἐνδεοῦσιν, ἐπεὶ καὶ τ[ὸ] περὶ τοῦ δίκα[ιον εἶναι τόδε τι καὶ σώφρον καὶ γενναῖον καὶ μεγαλόψυχον καὶ φιλικὸν καὶ πρὸς θεοὺς εὐσεβὲς καὶ πρὸς εὐεργέτας εὐχάριστ[ο]ν καὶ τὸ προσῆκον ἁπλῶς ἁπάσαις ταῖς ἀρεταῖς ἐξευρίσκειν

Col. XXVIII[a]. φάναι τοὺς — ὡς ὄνος λύρας — τῶν φύσει καὶ κατ' ἀλήθειαν ἀρετῶν ἐπῃσθημένους εὐηθία νομίζειν.

Εἰ δ' ἐροῦσι τὰ φαινόμενα τοῖς πολλοῖς τοιαῦτ' εἶναι, καὶ ἀληθῆ καὶ δυνατ[ὰ] καὶ ἀναγκαῖα μόνον ἐξε[υρ]ίσκειν καὶ τὰ πιθανότητ' ἔχον̣[τ]α, χωρὶς τοῦ μηδὲν ἕτ[ε̣ρον̣ λέγειν ἢ τὸ το[ὺ]ς ἐνόντας πολειτικοὺς λόγο[υς] ἐξευρίσκειν τὸν πολε[ιτι]κόν, οὐδ' ἕστηκεν τὰ φαινόμενα τοῖς πολλοῖς, ὥστ' ἐκπ[ε]σοῦν-

16. O: *τα . ε . θουσ* — 18. *γ' ἑτέρων* Spengel — 25, 7, 9. expl. O — XXVIII, 10. O: *επρον* ‖ — 11, 12. expl. O — 15. N: *κπ . σουν* ‖ — O: *κηπουν* ‖ rest. Scotti, Spengel *κεινοῦνται* —

ται πολλάκις, ὃ καὶ συμβαῖνον θεωροῦμ[εν]. Τοὺς δὲ πιθανοὺς [ε]ἰ [μὲ]ν πάλιν τοὺς τοῖς πολλοῖς φανησομένους λαμβάνουσι, ταὐτὰ ῥητέον, εἰ δὲ τοὺς συνενγίζοντας τοῖς οὖσιν ἢ καὶ τοὺς προχείρως εἰς συνκατάθεσιν ἐπισπωμένους, ὄντας ὅτι μὴ τῶν ὄντως τοιούτων ἐπιγινωσκομένων αὐτοῖς, οὐδέτερον

Col. XXIX[a]. *κατανοηθήσεται τῶν εἰρημένων. Ἴσως δέ τις ἐρεῖ μηδ' ὅλως τὴν δύναμιν, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ πολειτικὰ πάντα καὶ τὰ σοφιστικὰ τῶν ῥητόρων ἐξευρίσκειν καὶ λέγειν, ὄφ[ελος ἔχειν τι πρὸς τὴν [μηθε]ν[ὸ̣ς] ἀνθρώπ[ο]υ μακαρ[ία]ν ζωήν· ἐγὼ δ' ἐκ[εί]νους [τοὺς σοφιστὰς μηδὲ πολλοσ[τ̣ὸν ἐξευρίσκειν τῶν ἐνδεχ[ομένων ἐν τοῖς πολειτ[ι̣κ̣]οῖς, ὅσον ἐπὶ ταῖς τεχνολογίαις. Πάλι δ' ἕτερος μὲν φήσει καὶ τοὺς μεγάλους σοφιστὰς ἐν τοῖς σο[φ̣]ιστικοῖς ἀδυνα-*

18. O: ειλ.ν — XXIX, 7. N: *προστηνωσ* ‖ — O: *τεινωσ* ‖ *ενοσ*, *Spengel μηθενὸς* — 9. O: . . *υτ* ‖ —

τε[ῖ]ν, ὡς κ[αὶ] τὰς ἐκδεδομένας ὑπ' α[ὐτ]ῶν ἂν τέχνας καὶ τὰ παραπλήσια διασαφεῖν· ἐγὼ δὲ τ[ο]ὺς μὲν ἀληθεῖς λόγους οὔτε τοὺς σοφιστὰς οὔτε τοὺς πολειτικοὺς ῥήτορας ἀνευρίσκειν ἅπαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλείονας ψευδεῖς, οὔτε τοὺς τὸν ἀγαθὸν εἰς συνκατάθεσιν ἐπισπασα-

Col. XXX[a]. *μένους πιθανοὺς ἀλλὰ τοὺς πλείους τὸν φαυλότατον, καὶ τὰ πλ]ε[ῖσ]τα λέγειν ἔξω τῶν ἐνδεχο[μ]ένων [ὄν]τα παραλογιζόμενα δ[ὲ] τοὺς ἀκούοντας, [εἴπ]ε[ρ τὸ πρ]οκείμενόν τις τ[υγχά]ν[ει τ]άχ' ἀνεί[ς. Πάντας δὲ τοὺς ἐνόντας ἐ]ξε[ύρο]ι τις [οὐκ] ἂν ἀπό τινος ἐπιπτώσ[ε]ως τυχικῆς, ὅτι τε παρὰ τούτους οὐδέν ἐστιν ἕτερον ε[ἰ]πεῖν, ἀδυνατήσειν, ἐπειδὴ φιλοσοφωτέρας ἐστὶ καὶ βαθείας [γ]ε συνέσεως τὸ τοιοῦτον. Ἀλλὰ ταῦτα*

18. *ἄλλων* N et O mendose: Spengel *αὐτῶν*, recte, opinor — XXX, 3. O: ‖ . . . *λεοτα* — 4. O: *οντα* — 6. N et O: ‖ *τασ . . . ει* — 7. N: ‖ *τιστ . . . . νσ . . αχανει* ‖ O: *ακανευ* ‖ — 15. O: *βαθειαστε* —

μὲν ἀξιωθήσεταί τινος ἔτι λόγου καὶ κατ' ἄλλα μέρη τῆς δι]εξόδου. Νῦν δὲ κἀκεῖν]α διαλη[π]τέ[ον] αὐτῶν, ὅτι τῶν προβλημάτων τὰ μέν ἐστιν δικανικά, τὰ δὲ συνβουλευτικά, [τὰ δὲ περὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ ψόγους, ὧν τὰ μὲν συνέχειν ἔφασαν τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιπλοκάς, τὰ δ' ὑ-

Col. XXXI[a]. πογράφειν τὰ συμφέροντα πᾶσιν, τὰ δ' ἐπὶ τὰς ἀρετὰς προτρέπειν καὶ τῶν κακιῶν ἀπαλλάττειν. Περὶ μὲν οὖ[ν] τῶν δικανικῶν καὶ συμβουλευτικῶν εἰς ἄ[λλον καιρὸν ἐπιτηδε[ι]ότερον ὑπερθησόμεθα — καὶ γὰ[ρ ὑ]π' αὐτῶν ἀδολεσχ[ό]τ[ερο]ν ἐκεῖ παλιλλογεῖται — πλὴν τοσοῦτ' εἰπεῖν, ὅτι τὸ δικανικὸν οὐ δήπου δικανικὸν λέγουσιν ἢ τοὐναντίον ἀκούσονται παρ' ἐνίων ἀλλὰ δικαστηριακόν, καὶ πάλι τὸ συμβουλευτικὸν οὐ τοῖς κατὰ μέρος ἀνθρώποις ὑπὲρ τῶν εἰς βίον μακάριον ἀνη-

19. O: ‖ . ιεξοδον — XXXI, 9. O: ονεκη ‖ —

κόντων, ἵνα μὴ φανερὰ ψεύδ]ωνται καὶ φῇ τις αὐτοὺς πρῶ[το]ν ἑα<υ>τοῖς τἀναντιώτ[α]τα συμβεβουλευκέναι τὴν ζωὴν ταύτην ἑλομένοις, ἀλλὰ δήμοι καὶ πλήθεσιν κοινῶς περὶ [τ]ῶν πολει-

l. XXXII[a]. τικῶν λεγομένων πραγμάτων, καὶ διότι τούτων ἑκάτερον οὐχ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ ἀπὸ τῆς τέ[χ]νης ἀλλ' ὑπ' ἄλλων γίνετ[αι κ]αὶ κατὰ δύναμιν ἄλλην. Ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ τοὺς [ἐπ]α[ίν]ου[ς καὶ ψόγους νῦν λέγω[μ]εν, ὅτι τοῖς πολειτικοῖς τῶν ῥητόρων παρασπείρεται μὲν οὐκ ὀλίγων ἐγκώμια καὶ ψόγοι, καθ' ἑαυτὰ δ' οὐ ποιεῖται, μᾶλλον δ' οὐδὲ παραπλήσια τοῖς τῶν σοφιστῶν ἐστιν οὐδὲ περί τινων γείνεται ἄλλων ἢ τῶν ἀνατεινόντων εἰς τὸ κοινόν, οὐδ' ὅλως ἀντιποιοῦνται μόνοι τοῦ τινὰς ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν δύνασ-

20. expl. O — XXXII, 5, 7. expl. O — 18. N: τουστινας — τοντινασ —

θαι· τὸ δὲ σοφιστικὸν γένος τοῦτ' ἐπαγγέλλεται, πρὸς ὃ καὶ λαλήσομεν ἐπὶ τοὺς ἐκδεδομένους ὑπ' αὐτῶν λόγους ἀναφέροντες. Εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ ἔνιοι περι[δ]ρά[τ]τον-

Col. XXXIII^a. ται, [μ]όνοι φασὶ πᾶν ὅλως πρᾶγμα δύναμιν ἔχειν ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν, ἄξιον πυθέσθαι, πότερον ταὐτὸ λέγουσιν, ὅταν μὲν θελήσωσιν, ἐνκωμιάζειν, ὅταν δὲ βουληθῶσι, ψέγειν, ἢ τὰ μὲν ἐπαινετὰ μ[ό]νον ἐν[κ]ωμιάζειν, τὰ δὲ ψεκτ[ὰ] μόνον ψέγει[ν]. Εἰ μὲν γὰρ τὸ πρότερον, μετὰ τῆς ἀποπληξίας τοῦ τὰ ψεκτὰ μὲν ἐγκωμιάζειν, τὰ δ' ἐπαινετὰ ψέγειν — οὐδ' ἔστιν ἔπαινος οὐδὲ ψόγος τῶν οὐκ ἐχόντων, ἅ τις φήσει· πολλὰ δὲ οὐδ' ὅλως ἔπαινον [ἢ] ψόγον ἐπιδέ[χ]εται τῶν πραγμάτων· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, οὐ μόνον

23. O: εκδεδομενουσ, N: εκδιδομενουσ ‖ — 26. O: περιαφατισον ‖ — XXXIII, 1. expl. O — 8. O: μενον ‖ — 18. O: επιδεσετα ‖ —

τὴν σοφίαν αὐτοῖς ἀπονέμουσι[ν] ἀλλὰ καὶ τὴν εἴδησιν, ὧν ἕκαστον ὠφελημάτων καὶ βλαμμάτων παρασκευάζει, καὶ θεωροῦνται πολλὰ μὲν τῶν ἐπαινετῶν ψέγοντες, [ο]ὐκ ὀλίγα δὲ τῶν

Col. XXXIV^{a}. ψεκ[τῶ]ν ἐπαιν[οῦ]ντες. Εἰ μέντοι γε τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων ἐγκώμια δύνασθαι ποιεῖν ἐπαγγέλλονται, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μὲν εὐλογεῖν, τοὺς δὲ δυσφημεῖν, καὶ τοὺς αὐτούς, ὅταν πρ[ο]έλωνται, ποιεῖν ἑκάτ[ε]ρον, ἡμ]εῖς [φ]ήσομεν [χ]ωρὶς τοῦ καὶ ἀναισθήτων οὐχ οἷον ἀλόγων ζώων αὐτοὺς ἐνκώμια πεπ[οι]ηκέναι, διότι θεῶν μὲν οὐδεὶς οὐδ' ἡρώων ἐνκωμίου δεῖτα[ι τοῦ παρ' ἀνθρώπων, ἔστιν τε πᾶν ἔλαττον αὐτῶν, καὶ τὸ κατατευχθέν, ἀπρεπέστατον δὲ τὸ γεινόμενον ὑπὸ τῶν σοφιστῶν. Διὸ καὶ λέγουσιν 'Α-

1. O: ‖ ψρκων — 3. O: ηρωιων — 10. O: ‖ μεισν . σοα . . υ — etiam N post ἡμεῖς vestigia litterae υ exhibet —

ριστοτέλην ἤ τινα μέντοι πρὸς Ἀναξιμένην ἤ τινα δήποτ' εἰπεῖν τῶν σοφιστῶν εἴτε Ἀ[ρ]τέμιδος εἴτ' Ἀθηνᾶς ἐνκώμιον γράψαντα καὶ σεμνυνό-

Col. XXXV^{a}. μενον 'οὐκ οἴει γὰρ' εἰπ[εῖ]ν 'ἐάν ποτ' ἔρις γένηται τῶν θεῶν ὡς πρό[τ]ερον, ἐρεῖν τὴν Ἀφροδείτην· καλὸν γὰρ ἐγκώμιόν σου καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν'; Τὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων τὰ μὲν ἐνκ[ω]μιάζειν ⟨τ⟩ὰ δὲ ψέγειν οὐδὲν ἡμῶν τοὺς β[ί]ους ὠφελεῖ διὰ τὸ μήτ' αἰσθάνεσθαι τῶν λεγομένων αὐτά, μήτ' ἐπιδέχεσθαι μετάθεσιν ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως. Ἄνθρωποι δὲ προτρέπονται μὲν ἐπὶ τὸ σπουδαῖον ὑπό τινων ἐπαίνων καὶ τῶν κακῶν ἀφίστανται διά τινας ψόγους. Ἀλλ' οἱ ῥητορικοὶ σοφισταὶ Βουσείριδας καὶ Πολυφήμους καὶ τοιούτους ἄλλους ἐγκω[μ]ιάζοντες τὰ τῶν

1. O: *ειπινεαν* ‖ — 4. N: καλοναρενκω (γ γ supra) ‖ — 5. exspecto *μου* pro *σου*, sed vide 25, 26. — 7. expl. O — 22. expl. O —

ἀγαθῶν ἔπαθλα κοινοποιοῦσι καὶ πολλοὺς εἶναι πονηροὺς προτρέπονται. Καὶ προκρείνοντες ἐν ταῖς συμβλή-

XXXVI[a]. σ̣εσιν Πηνελόπης Κλυταιμ⟨ν⟩ήστραν καὶ τὸν Πάριν Ἀλέξανδρον Ἕκτορος ἀφανίζουσι τὰς ἀ̣ρετὰς τῶν ἀγαθῶν, ὅσον ἐφ' αὐτοῖς, οὐδ' αὐτοὶ μέντοι γε ἀπὸ διαθέσεως αὐξητ[ικῆς μὲ̣ν τῶν ἀρετηφόρων ἀνδρῶν, μειωτικῆς δὲ τῶν πονηρῶν, τοὺς μὲν ἐγκωμιάζειν τοὺς δὲ ψέγειν ἐπιχειροῦσιν ἀλλ' ἢ διὰ κέρδος ἢ διὰ φόβον ἢ δυνάμεως ἐπίδειξιν ποιούμ[ε]νοι, κἂν ἄρα ποτὲ τῶν ἀγαθῶν τινας ἐνκωμιάζωσι καὶ τῶν ἀτόπων κατηγορῶσιν, οὐ τῶν κατ' ἀλήθειαν ὄντων ἀλλὰ τῶν τοῖς πολλοῖς νομιζομένων καὶ καθόλου τῶν τὰς δημώδεις ἀρετὰς καὶ κακ[ί]ας ἐχόντων· εἰ γὰρ αὖ τῶν

). N et O: μηωτικησ ‖ —

ὄντων ὡς ἀληθῶς, κἂν τὰς κατὰ φύσιν ἀρετὰς

Col. XXXVII[a]. καὶ κακίας ᾔδεσαν καὶ πολὺ πρότερον αὐτοὶ τὰς μὲν ἐκέκτηντο, τῶν δ' ἐκαθάρευον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ τοῖς ὅλοις οὐθ[ẹ́]ν [ἐσ]τιν ἐπαινε]τὸν ἢ ψεκτὸν ἀλλὰ γε]ίνεται τὸ μέν, καθόσον ὁμολογεῖ τῶι τέλει τῶν ἀγαθῶν, τὸ δέ, καθόσον τῶι τῶν κακῶν, ὁ μὴ ταῦτ' ἐγνωκὼς ἐπιλελογισμένως οὐδὲ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τὴν ἐπ' αὐτὰ δ[ι]ορίζειν δυνήσεται τὰ λαμβανόμενα, πρὸς τοὺς ἐπαίνους, ὃ δὴ καὶ γινόμενον ἐπὶ τούτων ὁρῶμεν. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τοῖς ἅπαντι [λ̣]υσ[ι]τελοῦσιν οὔτ' ἐπὶ τοῖς παρ' ἡμᾶς ἐπαινοῦσι, πολλὰ δ' οὐδ' ὅλως ἀγαθοῦ φύσιν ἔχοντα παραλα]μβάνουσι, τινὰ δὲ

6. O: στινεπαι || — 7, 8. expl. O — 20. O: απαντεδυσ \ —

Col. XXXVIII[a]. καὶ [κ̣]ακοῦ καὶ μεγάλου πολλάκις, ἐνδιατρείβουσίν τε μᾶλλον ἢ συμφέρει τοῖς ἐπαινουμένοις, ἔστιν δ' ὅτε χαύνωσιν ἐργάζονται διὰ τὰς τῶν μετρίων ἐξονκώσεις καὶ κα̣τὰ πρόσωπον ἐξυμνοῦντες εἰς μεγάλας ἄγουσιν διατροπάς· ἀστοχοῦσιν δὲ καὶ τῶν συνακουόντων προσώπων καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν περιστάσεων, ἐν αἷς διατίθενται τοὺς ἐπαίνους· ἀγνοοῦσιν δὲ καὶ πότε χάριν τῶν ἐπαινουμένων ἐνκωμ[ιασ]τέον καὶ πότε χάριν [ἄλ]λων καὶ πότε̣ ἡμῶν αὐτῶν καὶ πάνθ' ὅλως ἅπερ ἡμεῖς ἀναγκαίαν ἔχοντα χώραν πρὸς τοὺς ὀνησιφόρους ὕμνους ἐν τ[ῷ π]ερὶ ἐπαίνου λόγωι διαστέλ-

Col. XXXIX. λ̲ομεν. Ὑπακουέσθω δὲ τὰ τοῖς εἰρημένοις ἀντίστροφα καὶ ἐπὶ τῶν ψόγων.

7. N: εκξογκωσεισ — O: εκξονκωσεισ — 18. O: ενκωμια — 19. O: χαρινα . λων — 24. expl. O —

*Ἄλλως δ[ὲ] τούτοις [π]αρα-
κολουθεῖ τὸ μηδ[έσιν] πο-
τ' ἐνκωμιάζουσι πιστεύ-
εσθαι τἀληθῆ λέγειν δι-
ὰ τὸ καὶ πονηροὺς ἐπαι-
νεῖν, πολλάκις δὲ καὶ μᾶλ-
λον, καὶ τοὺς αὐτούς, οὕς
ποτε ἔψεξαν, πάλιν ἐ-
παινεῖν, τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ
τοῖς αὐτοῖς, οὐ μόνον δὲ
τῶν εἰς εὐδαιμονίαν
ἢ κακοδαιμον̣[ί]αν ἀνη-
κόντων [ἀδυ]ν̣ατοῦσιν
ἐνκώμια διατίθεσθαι καὶ
ψόγους ἀλλὰ καὶ τῶν κα-
τὰ τὰς ἄλλας ἐπιστή-
μας καὶ δυνάμεις ἐξε-
χόντων ἢ ἀπο[τ]ετε[υ-
γ]μένων, εἰ μὴ τὸ περὶ
ὧν οὐδ' ἐν[νο̣]ίας ἔχουσιν,
δ]υ[σ]φη[μ]ε[ῖν] ἐ[νκ]ωμιάζειν καὶ ⟨ψέγειν καὶ⟩
κ]αλῶς ἑκά[τε]ρον προσα-*

Col. XL[a]. *γορεύουσιν. Ἀλλὰ μὴν [ο]ὐ-
δ' ἐφ' οἷς ἐπαινοῦσι καὶ ψ[έ]γου-
σι[ν] εἴ[δ̣]ησις ἔσ[τ̣]αι καὶ τοῖς*

4. O: *δετουτοισκοαρα* ‖ — 5. N: *μηδω . πο* ‖ — O: *μηδωιν* — 16. O in margine *ϑ* exhibet — 21. O: *ατο . ετεπ* ‖ *γμενων* — 23. expl. O — 24. O: ‖ *ηθλειν* i. e. *ὐθλεῖν* — In N suprascriptum *est: . υ . φηι* — non videtur: *δύσφημα ὐθλεῖν*, sed *ὐθλεῖν* in *δυσφημεῖν* mutatum est — XL, 1. expl. O — 2. N: ‖ *δετοισ* — O: // *δεφοισ* — *ψεγον* ‖ — 3. O: ‖ *σι . σιδ . .* —

αὐ[χοῦσιν ἀνηκ]έστως· ἡττῶν[ται δ' οὐδὲ π]οιηταὶ καὶ μάλισθ' [ὅσοι θεοὺς] καθυμνοῦσι, τάχα δ' οὐδὲ τῶν φιλοσόφων ἔνιοι. Τί γὰρ πάλιν δεῖ λέγειν, ὅτι πᾶσίν ἐστι[ν] ἐξουσί[α] τὸ κατὰ μηδεμίαν αἰτίαν [μόνοις ἀποδεδομένον τοῖς ῥητορικοῖς σοφισταῖς; Ἐὰν δ' εἰς ἐκεῖνο καταντή-σ]ωσιν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐνκώμια λέγειν καὶ γράφειν οἴδασιν, οἷα περιφ[έ]ρεται, καὶ τοὺς τοιούτους ψόγους, ο[ἵ]ους παρειλήφαμεν — εἰ δὲ βούλονται, καὶ μόνοις συγχωρή[σο]μεν. Ἴσον γάρ ἐστιν, [οἶ]μαι, τὰ τῶν ῥητορικῶν ἔργα τῶν ῥη[τ]ορικῶν εἶναι. Περὶ μ[έ]ντο[ι τοῦ χρησιμεύειν τι τοῖς ἐ[νκω]μιαζομένοις

Col. XLI^a. *καὶ ψεγομένοις ἢ τ[οῖ]ς ἄλλοις ἀνθρώποις διαμφισβητήσομεν οὐδένα θεωροῦντες ἐπανορθούμενον*

4. O: ‖ *ανανου* . . .— 5. O: ‖ *τοι . αυ* . . . — 6. N et G: *στ . . κα* — *ἀρετὰς?* — 10. O: *σιατοκα* ‖ — 15. O: ‖ *τω . ιν* — 17. O: *φορεται* ‖ — 19. O: ‖ *οσουσ* — 22. O: *ομτατων*, desideres *τῷ*, quod Spengel pro *οἶμαι* habet — N: ‖ *εστιν . μαγα* — 26. O: ‖ *εν* —

δι' αὐτῶν οὐδ' ἐπινοοῦντες, π>ῶς ἂν δύναιντο. Καὶ μὴν ὁ Δ[ημ]ήτριος μετὰ τοῦ σοφιστικοῦ] γένους τῶν λόγων προστ]ι[θεὶ]ς τῶι δημηγορικῶι καὶ δικανικῶι τὸν ἐντευκτικὸν ἅπασιν, εἰ μὲν λαμβάνει τὸν τοῖς πλήθεσι[ν] ἐντε[υκτικὸν κ]α[ὶ] τὸ[ν κατὰ πρεσβείαν τοῖς δυνάσταις, ἐχέ[τ]ω μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· ὃ [γ]ὰ[ρ] ἐκ τούτων ἀγαθὸν γείνεται, μετὰ ταῦτα ἀποψόμεθα· διότι δὲ [τ]αὐτοῦ καὶ ταῦτα καὶ τὸ σοφιστικὸν εἶδος ἐποίησεν, λεγέσθω διαμαρτάνειν. Εἰ δὲ τὸν περὶ τῆς ἀληθείας λόγον ἴδιον ἡμῶν ὄντα καὶ [π]οικίλως ἐπιδεικνύμενον τῶν φιλοσόφων ἀφαιρούμενος τοῖς ῥητορικοῖς ἀνατίθησι, τὴν ἐν τοῖς πολειτικοῖς ἑαυ-

Col. XLII[a]. τοῦ ποτε γενομένην ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ τὰς σκέψεις μετάγει τὰς πίστεως δεομένας. Ἀποτεθεωρημένων

7. expl. O — 8. O: ‖ ..κου — 9. O: ‖ προ....σ, N: ‖ γ...῀.ι.σ.σ — 13. O: ‖ σι . επιευ\ιαυπκοιτο ‖ — 15, 16, 19, 24. expl. O —

τοιγαροῦν, ὦ Γάϊε παῖ, ἀπάντων, ἃ μέρη φασί τινες καὶ διδάγματα τῆς ῥητορικῆς ὑπάρχειν, ὅτι τὰ μὲν κατέψευσται, τὰ δ' οὐδὲν χρησιμεύει τοῖς μὴ τὰ ῥητορικὰ σοφιστεύουσι, δῆλον ὅτι πομπεύεται παρ' αὐτοῖς τὸ μητέρα τῶν μαθημάτων καὶ τῶν τεχνῶν εἶναι καί τιν' ἐνθ[ή]κην καὶ ἀφετήριον τὴν ῥητορικὴν καὶ μᾶλλον ἔτι μετὰ τῆς πειθοῦς λαμβανομένην· τὸ γὰρ ὑπ' ἐνίων λεγόμενον, ὅτι καὶ βλάπτει προστεθεῖσα ἀπάταις, εἰς ἄλλον καιρὸν ἡμεῖς ὑπ[ε]ρβαλλόμεθα. Τὸ μέντοι μαρτυρεῖσθαι δ[ι]ὰ [τ]ῶν ἀποτελεσ[μ]άτων, ὡς οἱ τῆι ῥητορικῆι πρ[ο]διατρείψαντες

Col. XLIII^{a}. ἀμείνους γίνονται τῶν ὁμογενῶν, διαστελλόμεθα φάσκοντες· εἰ μὲν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀμείνους γείνεσθαι λέγουσιν, μὴ μόνον ψεύδεσθαι φανερῶ[ς] ἀλλὰ καὶ δια-

25, 26. O: ματωνωσοιτηρητο ‖ ρικηνπρι — Spengel: τὴν ῥ. πέρι — XLIII, 6. O: φανερωε —

νοήσεως ἐκπείπτοντα πάσης, εἰ μὴ διανοητὸν ἄρα τὸν μαθόντα μουσικὸν τὰ ῥητορικὰ μουσικώτερον ἀποτελεῖσθαι τῆς ῥητορικῆς τὰ μουσικὰ μὴ διδασκούσης. Εἰ δὲ τὰ κωλύοντα τοῖς θεωρήμασιν χρῆσθαι πε[ρ]ιαι[ρ]εῖν, τὸ τῇ φιλοσοφίαι προσὸν σφετερίζεσθ]αι μηδέν' εἰς τὸ τοιοῦτο φ[ό]ρον προσφερομένους. Εἰ δὲ πρὸς τὸ κατεργολαβεῖν μᾶλλον ἄλλων κομψείαν τινὰ περιποιουμένους, οὔτε πάντας ἐπιδείξειν τοῦτ' ἐκποριζομένους, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον πολλοὺς ἀποπείπτοντας καὶ πρ]οσ[έ]τι μει[σ]ουμένους,

Col. XLIV. οὔτε μᾶλλον ἢ πλείονας ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς ἢ ποιητικῆς καὶ γραμματικῆς καὶ φιλοσοφίας συνεργουμένους. Ἃ δὲ Γοργίας εἰσῆκται λέγων, ὁ] πα[ρ]ὰ Πλάτωνι, περὶ τοῦ τὸν ῥητορικὸν ἅπαντ[ος] τε-

15. O: ‖ *περιαι . ειν* — 17. O: ‖ *οαι* — 18. expl. N — XLIV, *6. ὁ N omisit:* O, sicut par est, exhibet. — 7. expl. O —

χνι[ί]του τεχνικώτερον εἶναι δόξειν, ἐν τοῖς ὕστερον γραφησομένοις λόγοις ἀποθεωρήσομεν.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. tom. V coll. pr. fol. 1—68.

fr. I. τατο . . . . . . μ ‖ . . . τας οὐχ ἥ[τ]τον δ . αι ‖ δια . . . . τ . . η . . και . θα . . . . διας καὶ [δι'] ἄ[λ]λων πο]λλῶν προτρέψεται μεταχειρίζε[ιν] καὶ τὸν μὴ φιλοσοφοῦν[τα], καὶ τάχα λυσι[τ]ελέσ[τε]ρον τοῦ⟨το τοῦ] ῥητορεύει[ν] πρὸς ἐπίδειξ[ιν] καὶ μάλ[ι]στα τοῦ σοφιστικῶς. [Εἰ] δὲ φιλοσόφω[ς, τ]ίνα [τρό]πον ὑπ' α[ὐτ]ῆς εὐθ[ὺς] πενίας δυν[ήσεται] ταπ[ει]νοῦσθαι δ[εδ]ιδα[γμ]ένος, ὅτι δ] σοφ[ὸς ο]ὔτ' αι . τουκαι

‖ τενη . . . . τοσου ‖ . . αφ . . . . . . και . . ριειρη ‖ . οσεα . . . . του . . τον θε ‖ . . . κα

fr. I—V tantum Neapolitanum ex. servavit — 6. ζε . και 11. κωσ . σ . δεφιλο ‖ — 15. δσ . ιδαι . λενοσο ‖ — 22. τα . δια τοῦ σώματος? —

.....ναγ....βον ‖ κη̣.ω.δ' ἐν ταῖ[ς ..]
σκατω- ¦ τά[τα̣]ις τοῦ σώ[φρονο]ς τρέ- ¦ ον-
[τος ...]εινε....νοσ υ ‖ —

fr. II. .... ἐπ]έγνω[κεν τό[π̣ου]ς ὑπὲρ τῆς ἐ[μπράκτου δικαιοσύνης καὶ τ[ῆ]ς ἄλλης [ἀρ]ετῆς ἔχων δ̣ιαβεβαι[ου]μένους, ὧν τἀνα[ν̣]τιώτατα τοῖς πρα[γμα]τοκόποις παρακολου[ϑ̣εῖ·] οὐδὲ τὰ δεύ[τ̣ερ]α πλουσ[ί]οις [λ̣]έγων [ὃ̣ μ]ηδὲ βασιλεῦσιν ἐντυγ[χ̣]άνων μη[δὲ δήμο̣ις̣, ἵν̣[α] μηδὲ δι' ἀνάγκην τ[ο̣ῦ]το ποῇ τῶν ῥητόρων̣ [ὅ]λον τὸν βίον ϑω[π̣ε̣ύ]ειν ὑπομενόντων. [Ἀλ]λὰ μ[ὴν] κα[ὶ τ̣]ὸ φάσ[κειν] τοῖς εὐ[νομοῦσι]ν? ἀναγκ[αί]αν [εἶναι τὴν ῥητορικὴ[ν .... ‖ προ-

fr. III. v. 1—9 legi non possunt.
.... ναπτσν σπα[. αἰσϑαν[ομ]ένας [τὰς] μὲν

II, 2. ‖ τοι — 6. ‖ ταναι. — 7. ‖ πραι — 8. ‖ κολου≣ε.. ουδετα ‖ — 9, 10. πλουσ\οισ\ε ‖ γωνσ — 12. ‖ μοκιν̣ — 15. // ϑωι̣ι̣σ.ειν — 16. λαμ⁻.κα.γο ‖ — 17. εὐημεροῦσιν? vix sciri *potest* — εν....ν.ν ‖ —

εζ . ρ . . . ῀ειν, τὰς δ' ἀπο .
. ρα . νσ̣σ̣α̣ι καὶ κελεῦσ[αι,
ἃ τοὺς νέ[ο]υς διδά[σκου-
σιν, ὡς καὶ τὴν [τ̣ῷ]ν 'Α[θ̣η-
ναίων, καὶ οὐκ ἀναισ[θή-
τω]ς μόνον ἀλλὰ καὶ [ὑ-
περα]ναισχύντως καὶ ἀ[π]αι-
δεύτως καὶ ἀλ[ογί]στ[ω̣ς
αὐτὸ̣] ὑπὸ τῶν λεγόντων
φλη]ναφᾶτ[α]ι υο (τὸ?)

fr. IV. 1–5 να πρὸς τὸν α . . ‖ . . . . . ο῀ηθος αλλ . . . . ‖
. . . . . οντα ὅτι α . . . . . ¦ . . . . . χρησεσπιλ
. . . . . ‖ . . . . . κα —
6 . . αὐτῶν οἰκονομ[ή-
σ]οντες· ἂν δ' ἐπὶ τ[ὸν] δ
. . . μ̣ο̣ν καταγενόμ[ε-
νοι], κατα[γ]ελασό[μ]εθα
τ]ῶν κατα[γ]ελώντ[ων] τ[ε̣
καὶ τῶν ὅτι κ[αὶ]? δι' ἄλλου τὰ
τεκτονικὰ διοικούμεθα·
π̣]ερὶ ὧν δ' ἂν ἄρχεσθα[ι
δοκιμάσωμεν, οὐδὲ
μυριοστοῦ αφαυ . . .
ἀπολειπομένου? . . .
17–21 ‖ . . οις γὰρ αγ — ‖ . . πεικα — ‖ . . ρακη — ‖
. . . ται — ‖ . . . τα —

15. τηνπονασ̣ . ‖ — 20. ‖ . . . συπο — IV, 6. μι . ‖ — 7, 8. velut λογισμὸν — 11. Post ὅτι κ litera suprascr. — puto fuisse τῶν [φασ]κ[όντων], ὅτι — 13. ‖ τερι —

fr. V. . . . των . . . .
ἐρ]ρωμένως προ[κρινέ-
σ]θω? τὸ ῥητορεύ[ειν τοῦ
φι]λοσοφεῖν, καὶ ταῦτα
το]ῦ μὲν οὕτως σπανί[ως
τοῦ] δὲ παρ' ὅλην τὴν ζ[ω]ι-
ὴν] μετὰ τῆς ὠφελίας
τ]ὰ ψυχα[γωγο]ῦν[τα] καὶ
. θαυμ . . . . το
22—24 τῶι νο ‖ . . . . φ . . . . νομιζε ‖ — μ . . α
καὶ δι ‖
29 . . υτο φι . . ουν . . . .
. . . . . ινοις γίνε[σθαι . . .
φι]λοσόφοις, τὸ δ' ὑπὸ τῶν
ἀνο[ή]των, ὃ συμβαίν[ει
τισὶν τῶν ῥητόρων — οὐδὲν

fr. VI = Ox. pag. IV. καὶ τῶν α . . . .
μων εὐκολ . . ⁻αι πρ[ὸς ἑ-
κάτερον το[ιο]ύτων ‖ ητου
ὡς [ἑ]κάστω[ι σ]υνε ‖ . την
σιν ἀλλ' οὐδ[ὲ τ]οῦτ ‖ . δαι
λοσοφία . αλ . . . . ‖ νος
θήσοντα[ι] . . . . ‖ ωκρ
τῶν δυνα . . . . ‖ ν καὶ

14. σιτανισπ ‖ — 15. ζοι ‖ — 17. ψυχαπ — VI. Inde ab hoc fragmento Gomperzii quoque apographon adhibere licuit (= G). Hoc fr., quod tantum Oxoniense exemplar servavit, temeritatis exemplum apposui. Constat enim ex quattuor schedulis, quae *nullo* modo coëunt. Eandem contaminandi temeritatem proxi-*mis paginis* deprehendimus — 4—7. fort. ἑκάστωι συνεργοῦσιν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τῇ φιλοσοφίᾳ μᾶλλον περιθήσονται —

φεν . θ̣εισ . . . . . ‖ μευμε
ταῖς δὲ κα . . . . . ‖ ριν πρου
μέναις εν . . . ‖ δε πλει
τοατλυκσα . . . ‖ ει τον
τὸ δι' αὐτῶν . ‖ ουμενα
οιτεφουκο . . . . ‖ τοις
. . ν εἰ μὴ κα . . . . ‖ ν . . ῀ε
. . εσυνγ . . . . . . ‖ ηκ . του
17—20 (initio) κα — οξ — ὡρμηṃ — τενọ . τ —

21 . νεγρλι . . ‖ λαθητα . . . .
νας καὶ φ . . ‖ οθων λαṿ . . .
. . . και . . . ‖ ν φιλοσο[φ . .
τον . ζιπ . . . ‖ ερονητω
γα τῶν ι . . . . ‖ . . καμεν
. . τιν῀ . . . . ‖ ην ἀκου
παραι . . . . . . ‖ ιστοσαυ
καὶ μα . . . . ‖ ηṭος πλη
καὶ πολ ‖ ———
τουτοι . . . . ‖ σκοπọ . . . .
δὲ τῶν α . . . ‖ ινοντ . . . .
ηδ . . . ωṿ . . ‖ ṣτοὐμ . . . .
λο . . . . . . ‖ αι χρημα . .
. . . . ‖ ετεθαι και
. . . . ‖ σιν οὐδ' εν
. . . . ‖ ευσιν

35 et 36. *οὐδ' ἐντυγχάνειν βασιλεῦσιν* latere suspicor, versu autem 30. *πραγματοκόπους*, ut haec schedula conferenda sit cum fr. II. —

fr. VII = Ox. col. V. dextra pars.

σ̣ τις χρεία̣ ‖ — ν καὶ συνα ‖ — ετονετω ‖ — ει καὶ γερ ‖ — οντα τῶν ‖ — π̣ολλὰ μὲν ‖ — ἀ]γαγεῖν ἐσ ‖ — γέ̣γονεν ‖ — νωσιν ‖ — αδιστασ ‖ — σσμενει ‖ — λ̣ηνειτα ‖ — ἀ]λήθε[ι]αν ‖ — ο̣ιη̣α (ωρια?)... ‖ — π]ολλη.. ‖ — αιοτη ‖ — χ]άριν η ‖ — ν̣ο̣ι τὴν ‖ — ῥ̣ητορι ‖ — περι ... ‖ — ομολ. ‖ — ωκα ... ‖ — ιστ ... ι ‖ — μυ .... ‖ — ‖ — ημ[ε]ρει ‖ — ραιωδη ‖ — ν ὥστε ‖ — κ]ατ' ἀλήθει- ‖ [αν —

fr. VIII. τω .... ων ...... φων πο ...... φευς ψυχαγωγο[ῦσι]ν? .. κεκατ τοὺς δὲ .. α[. τ]ῶν ἡμετέρων ο̣[... πρὸς] τοῦτο νεύσαν[τ̣α]ς. Ο[ὐ] μὴν ἀλλὰ κα[ὶ τ]οὺ[ς] ἀλλοτρίο[υς] ἀγα[θοὺς λ̣]έγουσιν. Τί δ' αὐτοῖ̣ς [διὰ τ̣]ού[τ]ου περιγείνεται με[γα̣λ̣]εῖον' ἕτερον τῶν π[ρό]τε[ρο]ν ἐκτεθέντων ου . ε . κ . εικ . η̣ ουσιν ἐπεὶ? ... λλον .. ... στων π .... τουσ .. εχοστων . ταλπο .... ἐν ταῖς δια[τ]ριβαῖς μὴ καὶ μοπο[υ̣ ...]τηθηφο

fr. VIII. conglutinavi ex exempli Oxoniensis paginae quintae sinistra et sextae dextra parte — 6. *ον* pro *οὐ* — 8. ‖ *ον ἀλλοτρίων*? — 9. Alterum *του* suprascr. — 10. *νειον* —

. σιται πολ . . πλειτο:
. ουσιν ο . . . ρ̣λμα . . . .
τοδασαλλ . . ιτιγα . . .
. . ῀ειν . . . . τῶν [πο-
λι]τικῶν? . . διαλ . . . .
μεο̣ν ετ . . . . . . α . . . . .
24—32 ‖ α . . ρων — ‖ σοφων τι — ρεσ . . . η . ων ‖ συνποσει — ο . . ωντως (vid. ἀποχρώντως) ‖ τουσι . . α — ενπ ‖ καὶ καθα — ιφιμεσ-ξους ‖ ἐ⟩πὶ τὸ πολ[ὺ] — σκα . . . . σεδ ‖ — ω̣σαιτω . . . ‖ — αισει . νο . . . ‖ — ενη . . . . ‖ — v. 24—32 non cohaerere puto. cf. pag. alteram.

Col. I. Nihil praeter paucas exiguas voces legi potest.

Col. II. . . . . νασθαι . . . . .
λοντα[ς] π̣οεῖν δι[α]τρ̣ι-
βῶν ῀. ς ἐ[π]ισημ[αί]νεσ-
θα[ι . . . . . .] ο̣νονο῀τισει
θωι[. ἀν]τέχεσθαι τοὺς
ῥ̣ήτο[ρας] ακαραιτε . . . .
ε̣χθηι̣ . νεστατου τῆς

C. II. Haec pagina usque ad v. 24. ex laeva parte paginae 6. et ex dextra parte paginae 7. exempli Ox. consuta est. Quae infra a v. 24—34 sequuntur misere turbata sunt nec aut cum his aut inter se cohaerere aut sanabilia esse videntur. Quae in N exstant magis etiam dilacerata et a v. 11—25 contaminata sunt. Velut a v. 11—14 ζ, ας, ουσ, α versum incipiunt. Idem in exemplo Ox. accidit — 2. N et G: διη — 3. G: εγεισημηνεσ ‖ — 4. N: ονουτην — μόνον οὐ τὴν πειθὼ? — 6. N: καιαν —

δυνάμ[εω]ς ἔγλει[ψι]ς [π]ρο[σ-
ήνεν[κ]ε καὶ τοῖς τυ-
ράν]νο[ις ὡ]μοίωσε τοὺς
ῥή[το]ρα[ς . . .] α . . . ιτες
οιτουζ . . ξιοιο ἱστ[ο-
ρο]ῦντες διατε[λ]οῦσιν
τῶν δε . . . . εαμη . εους
ὅ]τι [ἐπισ]τήμας λέγοι
τὸ] τῆς φ[ι]λοσοφίας χ[α-
ρίεν εἰδ[ένα]ι μετρίω[ς δύ-
ν]ασθαι . αεοδ . κ . αλ . .
τὴν δὲ . εφαιτη . ιι τοῦ
. . οντος προσεδ[ρ]ί[α]ν
διαφθορὰν ὑ[πάρ]χε[ι]ν [τῆς
φ]ιλοσ[οφί]ας νο[ου]μ[εν. ‖ . . ισορ . . . .
εργα —

Col. III. . . . . σκαι. Το[ῦτ]ο γάρ,
ὅτι παρέ]θηκεν οὕτως
ἔχειν], ἐστὶν ὡς πανα-
πιστό]τατον τὸ τὸν ἔμ-
πειρον κα]ὶ τῶν τοιούτων
μη]δέπ[οτ]ε ἂν? [γ]ενήσε-

8. N: σειν pro σεγλ — G: γρο ‖ — 9. G: ⁻οκαντοιστν ‖ — 13. N: διατην, G: διατερουσιν ‖ — διαφέρουσιν? — 15. N: δετοι pro λέγοι — G: ‖ . τισπο — 16. G: χε ‖ — 17. G: α ‖ — etiam N α habet — 18. G: ‖ φασ — 19. N: ριτου — 21. N: υπλεχειν — G: υυτολ . χε . ν . ‖ — pag. III = Ox. p. VIII. In Oxoniensi exemplo a sinistra adiecta sunt, quae textum complere videntur magis quam complent. Velut versus quintus et sextus ita exstat: ‖ οετισανοιτωντοιουτων ‖ ζειπροδεπσεαντενησε ‖ —, in quibus nec literarum numerus constat, nec sententia vel verba continuantur — 1. G: τοσ⁻ογαρ ‖ — 3, 4. παναθλιώτατον? — 4. N: εμα ‖ — 5. N et G: οιτωντοιουτων ‖ —

σθαι κα̣λ̣]ὸν κἀγαθόν, εὐ-
δαιμ]ονίαν δὲ δὴ μη-
δενὶ περ]ι[π]οήσειν ἀλλὰ
μηδ' ἐθελ]ήσειν εἰ μὴ τὸν ἡ-
μιμαṿ]ῆ καὶ κακοδαίμ[ọ]ν⟨α
πάṿ]τως. Χωρὶς γὰρ τῶν
πολλ̣]ῶν, ὧν ἔμπειρον
αὐτ]ὸν εἶνα̣ι προσῆκεν, [εἰ π̣]ε-
ρί γε] τούτων μανθάνειν
τι ὀφ]είλε[ι, πεπαι]δευμέ-
νον δεῖ] ἐναντίως παν-
τὶ μ]ὲν νόμωι πειθαρ-
χεῖ]ν ἐξεπιστάμενον
καὶ περὶ ἑ]αυṭὸν κειμέ-
ν]ους, θαι . . . . οντας
δ'] ọὐ τοὺς π[. . . . ṿ]ς, περὶ
ὧν ọ]ὐδέν ἐσ[ṭιν αὐ]τῶι,
μό]ṿον δ[ὲ πε]ι[θ̣αρχ̣]εῖν [ἐκ
τού]του τοὺς ἀνθρώ[π]ους
τοῖς] τε συμ[βολ]αίοις καὶ
το]ῖς ἄλ[λοις νομίσ]μα-
σι]ν μὴ διὰ τοὺς νόμους
ἀ]λλὰ δ[ιὰ] τὸ τῇ [πόλ]ει
σ]υμφέρο[ν] καὶ μηδεὶς?
. ταρχηινọμο — (ὑπάρχειν νόμους?)

7. N: *μονκαγαθον* — G: *μεν* — 9. N: ⊣*νοησειν* — G: *ινδησειν* — 10. N: *ηοειν* — 11. N: *ιηικαι* — G: *ιηίκαι* — 14. G: *ιε* ‖ — 24. N: *εισ* ‖ — G: *ισ . . . ειν* ‖ — 25. G: *εοντουσ* — 26. N et G: *συμσ* — 27. N: *πι . . σεμα* ‖ *. α̣ιμη* — G: *σπιγ . σεαα* ‖ — puto *θέμασιν* vel *νομίσμασιν* vel simile fuisse — 29. G: *σει* ‖ —

Col. IV. εἰ . . . τῷ] ‖ ν]ικήσαντι κάλλιστος π̣εριτίθεται στέφανος ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια, καὶ τὸν νικώμενον ἀναγκαῖον εὖ πράττειν. Κοινὰ γὰρ τὰ τῆς κοινῆς πατρίδος ἐστὶν ἀγαθά. Καθάπερ οὖν ⟨ἐν⟩ ἐκείνωι μὲν ὡς τὸ πολὺ λειφθέντος οὐ στεφανουμένου μόνον, ἐν δὲ τούτωι πολλάκις τῆς κοινῆς πατρίδος ἐκπ[ίπ]τοντος καὶ μετὰ στρέβ[λ]ης καταστρέφοντος [ἐπ̣' ὀν]είδη, τοῦ δυνά[μ̣]εν[ο]ν πείθειν, ὃ βο[ύ]λεται̣, διοικεῖσθαι π[όλιν ἠμο]ιρηκότες ἀ[γαπῶμεν ὡ̣]ς οὐ προσπ̣ . . . . ο̣ι καταφε . . . . ὅτι τ. ‖ τοβ . . . . νην̣.

Col. V. τῶι . . εηω̣ τροφεῖ· καὶ τῶν [μ]ὲν οὐδεὶς ἢ σπανιώτ[α̣]τός τις ὑπὸ τῶν μισθοφορούντων δυσνοηθ[ε̣]ὶς ἔτυχε καταστροφῆς, οἱ πλεῖστοι δὲ

11. N et G: ‖ νουσμο — 15. G: τοσ.τ..ειδη ‖ ταυ — 19. N et G: ‖ τεσαι — οὕτως οὐ? — 20. N: ‖ προστ — V, 1. N: ‖ τωι..ει.στροφει —

τῶν πολιτευσαμένων
ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐκ-
τραφέντες ὥσπερ βόες
κατεκόπησαν εἰ μὴ καὶ
χεῖρον, ὅσωι τοὺς μὲν οὐ
δι' ἔχθραν ἀποκτείνου-
σι μόνον, τοὺς δὲ διὰ
μῖσος ἔσχατον τοιαῦτα
διατιθέασιν. Ἀλλὰ
μὴν καὶ περὶ τοῦ προ[ΐε-
σθαι τοὺς μὴ ῥήτορας
συκο[φ]άνταις πότερ[ον
ἀπ[ην]τηκότ̣ . τοχρωνι̣
οτη[τ̣]α . ɔοσθ . ιθησιν α
. . πε]ρὶ τοῦτο ν . ιουμεν
. . . . ι̣ν λέγε[ι πο]ῖόν ἐσ[τ̣ι
. . . . ν τὰ πρά[γματ]α

Col. VI. . . . . . ν̣αι, [ἀλλὰ τὴν ῥητο-
ρ[ικ̣]ὴν ὥσπερ [π]ύ[ργ]ον
π̣ε]ριβάλλεσθ[αι] τῆς οὐ-
σ[ί]ας. Πρῶτον μὲ[ν] οὖν ἐ-
ά[ν] μὴ πλουτῶμεν, οὐκ ἐ-
οίκαμεν κατὰ τὸν λόγον
προσδεήσεσθαι τῆς ῥη-
τορικῆς. Ἔπειτα δὲ πο-
λὺ βέλτιον ἀφαιρεθῆ-

18. N: π.τερ . . ‖ — G: $\overset{\omega}{\text{ποτερ}}$ . . ‖ — 19. N: ‖ απ . ἰτ — 20. videtur προστίθησιν — 21. G: τουτον.νουμεν ‖ — 23. G: ραν ‖ — 25, 26. G: ωνμ . ‖ — περ . . ‖ — VI, 1. ν̣α/ — 2. G: ‖ ρ.λην — 5. G: ‖ αιμη —

ναι τὸν πλοῦτο̣ν ωμωι
πρ[οτ]εροῦντα πενίας,
εἰ μὴ δυνατὸν ἄ̣λλως
εἴη φυλάττειν αὐτόν, ἢ
καταμελετῆσαι ῥη[το-
ρικὴν καὶ διατελεῖν ὅ-
λον τὸ[ν] βίον ῥητορεύ-
οντ[α]. Πλὴν ὁ μὲν Κη-
φην[ί]δης ⟨ὁ⟩ πλούσιος οὐ
τ[οῖ]ς συκοφάνταις πρόσ-
οδος μόνον ἐστὶν ἀλ[λ̣ὰ̣
καὶ δο[ύ]λοις καὶ χαμα[ιτύ-
παις καὶ [ἅρπα]ξι καὶ μά[ν-
τεσιν .. ταιευ̣τωιαις .
μυρί[οις .]δεχ . . . . εν .
v. 25—34 G exhibet: τοισ . . . . . . ‖ μεν
. . . . . . αρ — ‖ τω . εν ποιησ — ‖ . . ταῦτα
τ' ἀντακ[όλου θ]α? [γέγ]ονεν ζωιξ (τῷ?)
— ‖ . . . . εμφ — ‖ . . . . . . ευμεν —
‖ . . . . γ]ὰρ εὖ καὶ φ — ‖ . . . . ἔ]λεγεν υσ
— ‖ . . . νος α . οχρω — (ἀποχρώντως?)

Col. VII. ι̣ι̣α̣ . . . . λ̣]ων βέ[λ-
τιστα π[ροσά]γουσιν καὶ
τὴν ἀδυναμίαν τοῦ φι-
λοποιεῖσ[θ]αι τοὺς πολλούς,
ὡς ὁ τῶν πολιτευομένων

10. ὀλίγῳ? οἰμωγῇ ironice? — 15. N: διατεινεινο̣ ‖ — 19. *N et G:* ‖ τωσ — 21. N: ‖ καιδο.κοισ — G: ‖ καιδοπλεισ — 22. *G:* τικξικαιμα. ‖ — 23, 24. velut: ἢ παισὶν ἢ ὡραίοις ἢ μυρίοις ἐνδεχόμενον —

χόρος ἑκόντες εἵλοντο
καὶ διατελοῦσι χαίρον-
τες ἐπ' αὐ[τ̣]ῆι. Τὸν γὰρ βί-
ον οἷον ἄ[ν̣]θ' οἷον προέ-
κριναν, ἐ[πεὶ τὸν αἱ]ρού-
μενον ο[ὐδ' ἔχειν ἀ̣]πο-
τελέσμα[τά φασιν; Π]ῶς
δὲ καὶ π . . . . ην, εἰς ὀ-
λίγους ε . . . . υτο
δεκτ . . . . υκο
ὁμοίων ἦσαν . . . . ορυ
δηως δ' οὐδ . ε . . . παρ
. . . . δε . . . . εν αυ
. . . . αμ . . . . ι̣τε
κατα]σκευ || — *ο]ὐδενὸς ο* || — *θου* || —
εν || — *ευριας* || — *νον τοι* || — *ἡγοῦνται* ||
— *μετὰ λό-* || *γου ὑπὸ τῶν τρα]γωιδῶν* |
— *ψυχα-* || *γωγούμενοι οἱ] κακοδαί-* || *μονες*
. . . . . .] καὶ δια || — *οντες ει* || — *⁻αυτὸ*
κεν || — *νταν δ' ἄ-*

Col. VIII. *πάντες ἢ [π̣λεῖστοι]. Ἐὰν*
δ' ἀποτύχωσ[ιν], οὐκ ἀ-
γανακτοῦσιν, εἰ καθά-

Lacunam versuum 10—15 G falso his litteris explet: *ατ-τωντα* || *σθοντεσε* || *ιναντοισδ* || *τατην* || *. νολ . αν . .* || *. . εοκο* — Deinde *υτο* || in N non ad versum 14 sed ad 15 pertinet. Eadem ɔerturbatio in tribus deinceps versibus notanda est — Initium versuum 22—33 G adicit, sed aperte errore huc adsertum: *ϑυνεσ* — || *νάμεως ε* — || *διότι τω* — || *μάλιστα γ* — || *κράτιστος* : — || *εἰ καὶ μηδ* — || *ἄρχειν καὶ τ* — || *φιλέστατο* — || *εἰπεῖν ονι* — || *ναγκαῖον ε* — || *π̱ράττειν σ* — || *περο* — 17. N: || *δημ* — 28. G: *ογωιδων* || — 33. N: *στανδα* || —

περ ποιμένος πρόβατα καὶ βουκόλου βόες οὕτως ἄφρονες φαύλωι μᾶλλον προσέσχον, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγοις ἀρέσκοντα λέγειν αἱροῦνται τά τε ἄλλα καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν πολλῶν δια[θέ]σεως, ἔργωι δ' ἀμῦ[μο]ṿ πλεῖστον ἀποδι[δόα]σιν οὐδὲ δουλεύο[ν]ṭες ἀθρόοις αὐτοῖς ἑνὸς ἑκάστου βουλεύονται κυρ[ιεύειν. Οὐδ[ẹ]ν γὰρ ὧν ἐ[π̣ιθυμοῦσιν παρὰ [τούτωṿ ἐκπορίζεσ[θα]ι ἀ[ξιο]ῦσιν οὔτ' ἐν τῶ[ι βίωι οὔτε μετὰ τὴν τ[ẹλευτήν. Ἀλλὰ μὴ]ν καὶ τῶṿ [φ]ιλοσ[ό]φ[ωṿ τοὺς ζηλοῦντας μὲν τ[ὰ παρ' αὐτῶν, προσποιουμένους δὲ ἐν μηδενὶ διεξάγειν καὶ φωρωμένους, ὅτι πολλὰ πρὸς αὐτοὺς καλλω[π̣ί]ζονται, καταφρονοῦσι μέν, ἧττον δὲ τῶν ῥητόρων

13. G: αποδεο.ισιν ‖ — 18. G: ολ ‖ — 19. G: ζεσ.φια...υ ‖ — 20. G: ουτεντω.οṿ — 21. N: ‖ μετατηντσ..κη — G: ‖ μετατηντσ.κ — 28. G: καλλων — N: καλλωι —

ἡγοῦνται τα[λ]αιπώρους,
ὅτι τῶν ἀπο[τ]ελεσμά-
τ[ω]ν γε τ[ῶν ἐκ]είνοις
προκειμένων πο]λλοὶ

Col. IX. τυγχάνου]σιν. [Οὐ μὴν ἀλλὰ
νῦν καὶ τοῦτ' ἔδοξε κ[α-
ταριθμεῖν ἐν τοῖς ἐγκ[ω-
μίοις τῆς ῥητορικῆς τὸ
πελαγίζειν ἐν τοῖς λό-
γοις, τοὺς δὲ βρ[αχ]εῖς ἀ-
ποδοκιμάζειν καθά-
πε[ρ] τὰ [π]λοιάρια τὰ μὴ
δυ[ν]άμ[ε]να τῆς γῆς ἀ-
πα[ίρε]ιν ὡς οὐθὲν δια-
πρα[τ]τομένους λαμπρόν.
Εἰ μ[ὲ]ν τὸ πελαγίζει[ν
ταὐτὸ λαμβάνουσι τῶι
μακροὺς διέρχεσθαι
λό[γο]υς καὶ διὰ παντ[ὸς
οὕ[τ]ως ἵστασθαι, μανικόν
τί [φ]ασιν ἐπιτηδεύειν
τὴ[ν ῥη]τορικήν, εἰ μὴ
κα[ὶ χε]ῖ[ρον]? τῶν διὰ τὸ
π . . . α . . . . . α . . . τος ‖ το
. . . . πελαγίζ]ειν
καλοῦντες αὐ]τοῖς μό-

31. G: σαιπωρουσ ‖ — 34. G: μο ‖ — IX, 1. N: ‖ ιι . . . ισι-σιν — 2. G: εδοξεκ . ‖ — 8. G: ‖ πει . ταυλοιαρια — 19. G: ‖ κα . . σι — 21, 22. N: ησ ‖ γο — G: ο ‖ γουσι — 22, 23. G: ε ‖ . ο — 23. G: ειο ‖ — 24. G: σειν ‖ — 25. N et G: μοι ‖ — 21—31 = X, 1—14 —

νοι[ς] τοῦτ' ἀ[ποδ]ιδόασι]ν, οὐδ' οὕτω σωφρονοῦ]σι. Καὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι [το]ῦτον [ἵ]σταντα[ι τ]ὸν τρό[π]ον, εἰ μὴ καὶ τῶ[ν ἄλ[λων] οἱ φρέ[να]ς ἔχοντε[ς. Ε]ἰ μέντοι παραψηλαφ[ῶσ]ι διὰ τοῦ [π]ελαγί[ζ]ε[ιν πλ]α[ν]ᾶ[ι τοὺς ῥ]ή[τορας

Col. X. *Εἰ δὲ [τό τινα δεόμενα λόγου πλ[είνο]ς ἐφαρμόττον[θ' ὑφηγ]εῖσθαι πελαγίζει[ν κα]λοῦντες αὑτοῖς μόνοις τοῦτ' ἀποδιδόασιν, οὐδ' οὕτω σωφρονοῦσι. Καὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι τοῦτον ἵστανται τὸν τρόπον, εἰ μὴ καὶ τῶν ἄ[λλ]ων οἱ φρένα[ς ἔχοντε[ς. Εἰ μ]έντοι π[αραψηλαφ[ῶσι] διὰ το[ῦ πε[λαγ]ί[ζειν, πλ]ανᾶι τοὺ[ς ῥή[τορ]ας ἐ[ν τοῖ]ς λόγοις τ[ὸ περ]ὶ μ[εγ]άλων πραγ[μάτ]ων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. Τὸ δ' ἀποδοκιμά-*

29. N: *αγιον* ‖ — G: *απον* ‖ — 30. N et G: *τωι* ‖ — 31. G: *οιφρεν* — 34. N: *αγαπ . . . . ρη* ‖ — G: ‖ *γιτε . . φακατι . . ρη* ‖ — X, 3. G: ‖ *μοττονε* — 10. G: *τωνα . σων* — v. 12—14 in *margine* haec adscripta exhibet G: *ισιν* ‖ *γεσα* ‖ *και* — quod *ubi inseram*, nescio — 13. G: ‖ *πει . . τντ* — 15. G: *πρανα* ‖ —

ζε[ιν] τοὺς βραχεῖς ταὐτὸ
τῶ[ι το]ὺς περὶ μικρῶν καὶ
τῶ[ν τ]υχ[όν]των .... αρẹ
φα .... υθε . ‖ δη
ενω . . ‖ ερ .... Διόπ̣]ερ ἐοίκ[α-
σι [παρὰ τῶν] φιλοσόφ[ω̣ν
ἐ̣πάγεσθαι το]ὺς δι' [ἐ-
ρ]ω[τήσεως κ]αὶ ἀ[π̣ο-
κρίσ[εως λόγους. Ὧ]ς θαῦ[μα
δὲ σεμ[νύν]ουσιν, οὔ [τὸ
γένος ἀ[πο]δοκιμ[ά-
ζουσι, τοὺς δι' ἐρωτ[ή-
σ̣εως] κ[α̣ὶ δ̣ι̣' ἀποκρ]ίσε[ως

Col. XI. . υ̣μένου καὶ [τ]ο̣ῖς μετρί-
ο[ι]ς εἰσί. Καὶ γὰρ ἐν τῶι βί-
ωι πολλάκις οὐχ οἷον
ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφί-
αν καὶ παιδείαν λόγοις
ἀναγκαῖον ἐρωτᾶν γί-
νεται καὶ πρὸς τὰς ἀπο-
κρίσεις ἀπαντᾶν̣. Ὁ δὲ
συνζητητικ[ὸ̣ς] τρόπος
καὶ τὰ πολλὰ τ[ο̣]ῦ τοιού-
του προσδεῖτ[α]ι χαρα-
κτῆρος. Ἀλλ̣' [ο̣ὗτος μὲν

23. G: ‖ το — 27. G: νερ̣σοικ ‖ — Ceterum in tantis lacunis certi nihil inveniri potest. Possis etiam: διόπερ ἐοίκασιν μᾶλλον οἱ φιλόσοφοι (G: φιλοσοφο.) ἐξεργάσασθαι — 30. N et G: ‖ τω — 31. G: εσθαν — 32. G: ουπ . ‖ — 35. N: αισ . . ‖ — G: ιοε . ‖ — v. 33—35 unci praescripti sunt — XI, 1. G: ‖ . υμογου — N: ‖ . . . ενου — 2. G: ‖ σσειφι — 12. N et G: αμο̣ —

παρὰ τοῖς ῥή[τ̣ορσιν ἐ]ν-
κρίνετ[α̣ι ὁ̣] τρ[όπ]ος οὐ-
κ ἐν τοῖς δικαστηρίοις
μόνον ἀλλὰ κ[ἀ]ν ταῖς ἐκ-
κλησίαις. Ἔνι[οι δ̣'] αὐτῶν
κα . . . . θα φασιν ἐν δι-
α . . . .
. . . . ονοι .
. . . . π̣του . . . σιου λέγειν
οὐ πρ]οσ[τ̣]άτην ὡς τῶν με-
τοίκων, ἀλλ' εἰ μὲν ἀστεῖ-
ος εἴη, φίλον, εἰ δ' ἥττων
ἢ κατὰ τὸν τοιοῦτον, πρό-
κυνα. Διόπερ οὐδ' ἂν τι[ς
εἶπαι τὸν οὕτω πλού[σ̣ι-
ον οὐκ ἔχειν κ . . νγ . . .,
εἰ καὶ [μ]ὴ ῥητ[ορεύ̣οι, ἀλ-
λὰ πολὺ βέ[λτιον]. Οὐ δεῖ
δ̣'] ὠχυ[ρ]ῶσθαι περιφρά-
γμασιν, ἀλλὰ [ἐ̣λευθ]ε-
ροῖ σε λύτρων λ[ο]γογρα̣-
φικῶν ουδου —

Col. XII. ως αμ . . . ‖ Τ̣]οίγαρ ἀμ[φ]οτέρων ἔσ-
τιν ὅ̣τε χρησιμευόν-
των [θ]ἅτερον παραλεί-
πουσιν. Οἱ δὲ καὶ τὸν δι'

14. G: ‖ κρινεξα̣ρτρ.νοσου ‖ — 28. N: ουδ — 29. G: ικ . . . . ‖ — 31. N: ‖ λωχυνωσθαι — G: ‖ χωχυυ̣ωσθαι — 32. G: αλλασ . . . . . ε ‖ — ἐλευθεροῦσθαι τῶν λ. οὐ δου[λοῦσθαι? — XII, 2. G: ‖ φ̣οι —

*ἐρωτήσεως καὶ ἀπο-
κρίσεως λόγον τοὺς ῥή-
τορας ἄκρως μεταχει-
ρίζεσθαι λέγοντες οὔ-
τ' ἴδιον αὐτῶν ὄντα
τὸν τρόπον ἀποδείξου-
σιν οὔτε τέχνας ὑπὲρ
αὐτοῦ καταβεβλημέ-
ν]ας αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς
φιλοσόφοις, οὔτ' [ἐν] ταῖς
κοινολογίαις τοὺς νῦν
ο[ὐ]δ' ἐν ταῖς. [συν]τάξεσιν
τοὺς παλα[ιοὺ]ς ἐν τῶι
γέν]ει δια[πρέπ]οντ[ας οὔ-
τω]ς ὥσπερ ο[ἱ] φιλ[όσο-
φοι. Τ]ὰ πολ[λ]ὰ δὲ κ[αὶ οἱ
διαφέρ]οντε[ς π]αιδεί[αι] δ[ι-
αλεγ]όμεν[ο]ι φα[ίνονται?
.... τῆ]ι τοιαύτῃ .....
λσιια. ατε καὶ τ[ῆς φιλοσ-
οφίας αὐτῶ[ν], ἣν ......
.. μωσιν συνδεγ .. μειν
ὑπ]άρχουσα[ν τ]ὸ [μὲ]ν δοι
. ˜αι τοὺς γεωμέτρας
τὸ] δὲ καὶ τού[ς φι]λο[σό]φους
καὶ] μάλιστα [τοὺς ὁμ]οί-
ους ὁμοίως δσπα ..*

18. G: *παλλω . σεντωι* ‖ — 19. G: *διαγ .. τοντ . ι .* ‖ — 27. N: *ην* ‖ — 28. N: *σαι ..... ιδοι* ‖ — 30—32. G: *ητοφουσ* ‖ . *νμανσται . : . . . σι* ‖ . *θυσομοισε .. το . αιαρ* —

... ιστων δενδερ . ικαι
... σενωτι ..... ταμεν ‖ ...... ισκια —

Col. XIII. θεωρή[μα]τ' αὐτὸν ἐκ[λ̣ύοντα τῆς ἀνθρωπίνης διαίτης ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ βίου τὴν φέρουσαν ὄντως εἰς πόλιν καὶ ἀγοράν, ὅπου πάντ' ἐστι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐπανάγειν, ἣ̣ν αὐτοὶ [π̣]ορεύονται. Καταγελάστως μὲν τὴν γεωμετρίαν ἡδονῆς καὶ κόσμου παρασκευαστικὴν εἶναι λέγουσιν. Οὐ μὴν ἡμεῖς γε πάντα τὸν βίον εἰς τα[ύ]την κατατίθεσθαι λ[έ̣γο]με[ν. Πῶς δ' οὐδὲ βα[ιὸν] αὐτοῦ φιλοσοφία [ἕ̣ξει μ̣]έρος αὐτὴ(ν) οὐδ[ὲ λη]θάρ̣γωι στοκεθεσ ....πώποτε φ ....ουσιν̣ δὲ τ[ὴν φιλ]οσ[οφί]αν τ . υσι .... ἐφαρ]μ[ό]ττ[ο̣]ντες η . υς ..λυλ . τι .... ν τ[ῶν] π[ε-

33. N: δορη . και ‖ — XIII, 1. G: γαυτων — 17. N: φιασ . . . λε ‖ — 18. N: θαι ‖ — 19. N: ‖ γωισ . . τεθε — 21. G: ουσιν̣δετι — 23. N: ‖ . . . ω . τ . . ντεση . . σ̣ο ‖ — G: ‖ . . μμ . ττε — 24. N: ν̣τ . . σπ . ‖ — G: ντ . . στσ ‖ —

ρὶ ἠθῶν [κ]αὶ βίων κἀπ[ὶ τ̣]ὰς αἱρέσεις καὶ φυγὰς διατεινόντων ἀνασ̣τρέφεται, δι' ὧν καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ὀρθότατα πάν[τω̣]ν ἔστιν οἰκονομεῖν. Οἱ δὲ σοφισταὶ καὶ λελήθασιν εἰκόνας ἑαυτῶν παρατ[ιθέν̣]τες. Αἱ γὰρ τούτ[ων δι]ατριβα[ὶ .]ν̣ο.

Col. XIV. εἰς πόλιν δ̣[ὲ κ]αὶ εἰς ἀ[γορὰν οὐκ εἰσίασιν οὐδὲ τὸν βίον ὅλως ὠφελοῦσιν. Ὥστ' εἰκότως οὐδ' ἀντιστρέφουσί τινες, ὃ λέγουσιν, ἀλλὰ τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν σοφιστικὴν καὶ τὴν πολιτικ[ὴν οὐδ' ἐκ παρόδου κελεύουσιν προσίεσθαι, τὴν μέν, ὅτι ματαία, τὴν δ', ὅτι ταραχωδεστάτη τῶν ἁπάντων.. Καὶ τὰ συνεχῆ δὲ τούτοις εἴτε περὶ τῶν διαλεκτικ[ῶ]ν ἐλέ[γ]ετο, πρὸς ἡμᾶς [οὐκ ἦν, εἴτε περὶ ἡμ[ῶν,

35. spatio satisfaceret *τουτωνί γε*, N: *το.* || — XIV, 16. N: *ημασ . ο* || — 17. N et G: *ημμι .* || —

ἐφλήναφᾶτο, διότι [φ]ασ-
κόντων ἀκριβεῖς [ποιεῖ-
σθ[α]ι λόγ[ου]ς, οἵου[ς οὐ]κ ἄ[ν
οἱ ῥήτορ[ε]ς δύνα[ιντ' ἀντεκ-
άγε]ιν ἅ[τε] καὶ διὰ τῶν
εἰκ]ότ[ων] τοὺς λόγου[ς] συν-
τιθ]έντ[ες], δια[τελοῦ]σι
λ]έγοντες, ὡς καὶ τῶν
ἀ]ραχνίων ἀκριβέστε-
ρον ὑφασμένων ἤπερ
τῶν ἱματίων οὐκ ἐκεῖ-
να κρείττω — χρώμεθα
γὰρ τούτοις — οὕτω καὶ τὴν
τῶν φιλοσόφων ἀκρί-
βειαν ἄρχηστον εἰς τὸν
βίον εἶναι διὰ τὸ μηδέ-
πως β[ουλ]ευομένο[υς
καὶ τ[ὸ εὔκαι]ρον αἱρ[ο]υ-
[μένους τοῖς συλλογισ-

Col. XV. μο]ῖς ἀλλὰ το[ῖς εἰκ]ό[σι
χρῆσθαι καὶ τ[ο]ῖς εὐλό-
γοις. Ὥστ' εἰ χρώμεθ' [αὐ-
τοῖς, μηδέποτ' ἂν δύνα-
σθαι ταὐτὰ ποιεῖσ[θα]ι. [Καὶ
γὰρ οὐδὲ διαμένει[ν
τὸ δόξαν ποτὲ συμφέ-

18. G: *δισυι . ασ* ‖ — 19. N: *αχριβωσ* — G: *ακριβεισιω* — 20. G: ‖ *σεει* — N: *οιουρε . κα* ‖, G: *οιουγελκα .* ‖ — 22. G: ‖ . *τοινδ* — N: ‖ . *τοι . λ* — 24. G: ‖ ... *εντσιδ* — 34. G: *νοτο* ‖ — *35. συμφέρον?* — XV, 3. G: μεθ, . σ ‖ — 5. G: ποιεισε . ι . \ι —

ρον· ὅθεν οὐδ' ἐνδεχόμενον εἶναι ἕν, ὃ ἂν ἀ[πίη συνοίσει, καταλείπειν εἰκάζειν στοχαζόμενον τοῖς εὐλόγοις. [Ἐρεῖ]ν γὰρ σὺν νῶι πρὸς τοὺ[ς ῥήτορας ἁπάντων τῶν [φιλοσόφω̣ν οὐδεὶς ἔμ̣[ελλε, δι[ό̣τ]ι περὶ τῶ[ν̣ στοχασμ[ῶ̣]ι θηρευομέ[ν̣ων τοῖς [εἰκ̣]όσιν καὶ το[ῖς εὐλ[όγοις φω]ρ[ῶ]νται [βουλευ[όμενοι] καὶ κρί[νοντες . . . . τια τ . . . α . . . . χρη, ὃν τρό[πον καὶ . . . ἐπι[σ]τημ̣ . . . . ο̣ὔτε π . . . . . σ . . . . \ μαθεῖν . . . λε . . ηο̣ . . ν. Καὶ κα[τὰ? λόγον γ' ὅτι παρὰ τ[ὴ]ν αἰτίαν [τ̣]αύτην ὑ̣πέ[λαβον ἀναγκαστικοὺς [ε̣ἶνα]ι καὶ δ[ὴ] ὑπο[κ]εῖσθαι λόγ]ου[ς], οὐ τοιούτους ἀ[λλ' εἰ[κ]οβολοῦντας συνείρουσιν, ὥστε καὶ βουλεύ[ο̣ν̣]τα[ι κ]αὶ κρίνουσιν

9. N et G: ενωναι . ι ‖ — 15. N et G: δεισελ . . ‖ — 16. N et G: ‖ λειδι — 18. N et G: σοσινκαι — 19. N: συρσ . ντα — G: ιουρονται — 20. G: ‖ ασυ — N: νκρι . . . ‖ — 23. G: επια̣τηλ — 27. G: τσναι ‖ — 30. G: ‖ καιδσ̣ — 31. N: α \ — G: ασ \ —

οὐκ ὀ̣[ρθῶς ὑπ̣]ὲρ τῶν συμφερ[ό̣ντων καὶ] πρὸς τού¦[τοις?

Col. XVI. τοῖς εἰκόσι] ‖ κατ̣]ὰ λό[γ]ον [καὶ το]ῖς εὐλόγοις χρῶνται, πολλάκις δὲ τοῖς ἧ[τ]τον εἰκόσιν ἀντὶ τῶν μᾶλλον, ἀεὶ δ' ὀλίγα πλειόνων ὄντων, καὶ πλατέως ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς οὐδὲ περιωδευμένως, ἅτε μέθοδον οὐδὲ περὶ τούτων ἔχοντες ἀλλὰ παρατετηρηκότες μόνον, ταχὺ δὲ καὶ τὰ παρατετηρημένα προϊέμενοι διὰ τὰς καὶ τῶν Εὐρί[π]ων ὀξυτέρας τοῦ π̣]λή[θ]ους μεταβολάς. Ἀλλ]ὰ̣ μ[ὴ]ν οὐδ' αὐτοί γε δοκιμάζουσιν οἱ δικαίως ὀνομα[ζ]όμενοι φιλόσοφ]οι δ[ιὰ π]αντ[ὸ]ς καὶ [περ]ὶ π[άν]των ἀ[ν]α[γκα[στικ̣]οῖς [χρῆσ]θαι [λόγο]ις, [ἀ]λλὰ ∴. . . . ων . . . .

. . . . προυσ . . δειαν

3. G: ηστονει ‖ — 15. N: ‖ ευριτων — 19. N: ονομαι.ομεν .φι ‖ — 21. N: υπ . . τονα — G: ιπ . . τωναια ‖ κα̣ . . . σοισ — *22. N et G:* χε ‖ — 24. G: ιδ . . . . . . ‖ — 24. N: τρ . . . . . ‖ — *hunc v. G. omittit* — 25. N: πτου —

.α τὰ [ἐν] τῶι βίωι νομιζόμενα, ὑ]πὲρ [ὧν β]ουλε[υόμε]θα καὶ κ[ρί]νομε[ν εἰκ]όσιν μω..ανε γο... αλλωνα[. ἀν]α[γ]καστ]ι[κοῖς θ]εωρο[ῦμεν λόγοις, ὥσ[περ] εὐθέως αὐτοῦ τ]οῦ δ[ιοικ]εῖν? πόλι[ν ..]ι ..νι.ιρι........νον ..τα..........ου

Col. XVII. ..ο π]άλιν τ' οὔπ[οτ]έ τινι φευκτὸν εἶνα[ι] πλοῦτον ἢ γάμον ἁπλῶς [ἢ τοιοῦτον καὶ πολλὰ τούτοις ὅμοια. Τὸ δὲ δὴ δίκαιον κα[ὶ μ]ὴ δίκαιον, καὶ διότι τὸ μὲν ἀεὶ συμφέρει, τὸ δ' οὐδέποτε, πάντως ἀναγκαστικοῖς θεωρεῖται καὶ κρίνεται λόγοις. Ὁ δ' εἰκασίαν τοῖς οὕτως ἐσ[τ]ηκόσιν προσφέρων ὑπερβολὴν ἠλιθιότητος οὐκ ἀπολέλοιπεν. Ὧν ο[ὕ]τως ἐχόντων ἐξύθ[λ]ηται τὰ περὶ τῶν ἀρα-

26. τὰν τῶι? — 28. G: ‖ λε...γθα — 30. N: ‖ γϑ — 30, 31. G: αικασ ‖ ζιλ — 33. G: ‖ .ιυλ — XVII, 3. G: απλωσ.ι — 12. N: εσπει ‖ — G: εσπη ‖ —

χνίων καὶ τῶν τρυ[τ̣]α-
ν̣]ῶν καὶ [π̣]ριό[ν]ων ο̣ . . .
. . . κέγχρους καὶ τα . .
. . . α . ε . τωσι καὶ δ . . .
. . . σι. Τ[ο]ιοῦτον γὰρ ο . ε
. . . . ον ἀλ[η]θ̣ινῶι
. . . . ων ἐ[π̣ιδ]είξει
. . . . \εντο . . . τους
προ]σεκτικῶ[ς ο]ὐ̣δ[ὲ τὰ
π̣λε]ῖστα σοφιστικῶ[ς
π̣επ̣]λεγμένα λσηαρ
σε . . ρει. Τῶν δὲ ῥητό-
ρ[ω̣ν] ἡ τέχνη πρὸς οὐδὲν
ἐπιδείκνυται [τ̣ῶ]ν εἰς
μακάριον βίον ἀνη-
κόντων χρησιμεύου-
σα̣. Διόπερ ο[ὐ̣δὲ] το[ύ̣]των?
ζεκτονω⁻ . . . . ισι

Col. XVIII. *ι . . . . . ι καὶ τά[χα παχέως*
περὶ τῶν μεγαλείων
δοξάζειν κρεῖττον ἢ πε-
ρὶ τῶν μικρῶν καὶ μηδε-
ν̲ὸς ἀξίων ἀκριβῶς. Πρόσ-
εστιν δ' ἴσως αὐτῆι τὸ

18, 19. G: *τρυπα* ‖ *\ωνκαιπ̣* — 20. G: *ισενχιονσ* — 21. G: *καιξ . . .* ‖ — 22. G: ‖ *. . σιτειουγονιαρο . ε* ‖ — 23. N: *αλλ . . . νιοι* ‖ — G: *αλι . θ̣ινωι* ‖ — 24. N et G: *ωνεγ* — 25. *μέντοι*? (N: *ιει . το*) — G: *τω̣ . .* ‖ — 27. N et G: *κω* ‖ — 28. G: ‖ *ι . . τλεγ* — N: *ναλσ . ιαι .* ‖ — 31. N et G: *εκ* ‖ — 35. *δεκτόν*? — XVIII, 1. G: *ικαιτωλ* —

καὶ καθ' ὁλοσχέρειαν περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων διαλέγεσθαι. Κατὰ λόγον τοίνυν πίτυλός ἐστιν ὁ προστιθέμενος, ὅτι τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς, ἐὰν ἀναιδευώμεθα, διελέγξουσιν ἡμᾶς οὐδενὸς ἀνεξομένου τῶν φασκόντων τὸν λέγοντ' ὀμνύειν τοὺς θεοὺς πεποιηκέναι τ]οῦτο, οὓ[ς] ὀμνύειν λέγει . . . . .]ς ὀμνύο̣ . . . ελ . . . . . νια . . . ο̣ους [ο]ὕτως . . . . . τος μηδέ[π̣]ως ρε . . . . . . ιτων τὸν ε̣ιρι . . . . ἐ]κκλησι[α]ζο . νσ̣ . . . . τοιωσιν̣ασῃ . . . . ἐγ]ίγνωσ[κ]ε σθ̣ . . . . καὶ καλῶς συνεβού]λευεν ὡς οὐχὶ τ̣ . . . . τατην εξα . νασ . . . . . . ε]ὐθὺς εισο . . τα . . . . . νος ἐπαιδε[ύο]μεν? . . . καθάπερ οὔτε τα . . . . ῀εραις ἔστ[ι] θηρεύειν θ̣]ύννον οὔ[τε τ]οῖς τού-

10. N: πιτηλ̣ο̣σεσ ‖ — 20. G: α . ‖ — 24. G: ικκλησι — 25. G: ασκ . ‖ —

του] δικτύοις ἀ[φύ]ας, οὕ-
τως] οὐδὲ τὰς τ[ῶν ῥητ]ό [ρων?

Col. XIX. περα..... τε τὰ πρὸς τὰς πράξεις ἐν
ταῖς ἐρωτήσεσιν, καὶ τὸ
πρὸς τὸν θαυμάζοντα,
πῶς ἐν μὲν τοῖς σκοτει-
νοῖς καὶ δυσκόλοις δύναν-
ται διαβλέπειν, τὰ δ' ἐμ
μέσωι μὴ δύνασθαι, τὰ
γινόμενα περὶ τὰ[ς
γλαῦκας τιθέναι. Τὴ[ν
γὰρ τοιαύτην ἀκαιρίαν,
οἵαν ἐπὶ τῶν ὅρκων καὶ
τῶν συμβουλιῶν εἰρ[ή-
κασιν οὐχ ὅτι φιλόσο-
φος ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἐν[χ]υ-
δ]αῖον νοῦν ἔχων [μ]α[ν-
τεύσαιτ' ἂν εικ..πε..ε
ν.αιασαν.............
προσφερο......μ....
δ......υτ.........
μο...σο...........
τα..οα.-αιαι........
σερα. καὶ τὰ δί[κτυα τῶν
θύνν[ων.] την.......
παλινλογεῖται πα....
κότ[ω]ν τ[ὸ μ]ήτε τὰ λεπτό-

16. N: λ.. ‖ — G: α.αι ‖ — 17. N: τε..ε ‖ — 24. G: ιτνν *pro* την — *26.* G: ‖ κοτ.ɔντυσλητε —

τερα [τῶ]ν πρὸς τὸν βίον
εἶναι τὰ τῶν φιλοσόφων
μήτε τὰ σύμμετρα [πρ]ὸς [α]ὐ-
τὸν [τὰ τ]ῶν ῥητόρων, ὥσ-
τε τὰ πολ[ιτικ]ῶν εἶναι
καθάπερ ἑκάτερον ἐπι-
δεδειχότας τὸ ταῖς
γλαυξὶν ἡμᾶς π[αρ]εικά-
ζειν. Καὶ τὰ συν[εχ]ῆ δὲ
τούτ[οι]ς περὶ τ{οῦ τινα φύ-
cει μὲν αἰcχρὰ καὶ ἄδι-

Col. XX. κα δοκεῖν εἶ]ναι, [ὅμωc δ'}
ἄδικα παρὰ τὰ δοξα-
ζόμενα πρὸς τῶν πολ-
λῶν οὐκ εἶναι, τοὺς δ' ὑ-
πολαμβάνοντας [ὁ]μοι-
ῶσθαι τοῖς καταφρο-
νοῦσι τῶν νομισμάτων,
οἷς χρώμεθα, ζητοῦσι
δ' ἕτερα, κἂν ἐξῆι δ' ἄλ-
λα κατανοῆσαι, τὴν ζή-
τησιν αὐτῶν (οὐδὲν) ἄ-
χρηστον εἶναι. Χρήσα-
σθαι γὰρ οὐχ οἷόν τε τοῖς
εὑρεθεῖσι διὰ τὸ μήτε
τὰς πόλεις ἂν παραδέ ‖ ξασθαι

27. G: ‖ τερα . λον — 29. G: μετραιεν (ποσ above) ‖ — 30. G: ‖ τον . . λιων — N: ‖ τον . . \ιων — 31. G: ‖ τεπα . νοληττων — XX, 5. N: τασομοι ‖ — G: ταγομοι ‖ — 11. οὐδὲν delendum est —

μήτ' ἂν α[ὐ]τοὺς σώζεσθα[ι παρὰ ταῦτά τι πράττοντας. Ὑπὸ δὲ τῆς ῥητορικ[ῆς] οὐδετ]έραι, ὥσ[περ δοκεῖ], ἀλλ[ὰ τοῦ]τον [ἡμεῖς τὸν τρόπο[ν οὔτε μάλιστά φα]με[ν ζη[τ]ε[ῖσθαι κ]αὶ παρα[δίδοσθαί τ[ισιν ο]ὔθ' ὑ[πὸ μόνης τὴν [πολι]τι[κήν.

Τὰ μὲν γὰ[ρ δίκαια καὶ ἀγαθὰ κα[ὶ καλ]ὰ ταὐ[τὰ τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶ[ν νοουμένοις [ε]ἶναί [φασιν [οἱ] καθ' ἡμᾶς φιλο[σοφοῦν[τε]ς αὐτῶι μόνον παρα[λλά]ττοντες ἐκε[ίνων [τῶι μ]ὴ παθητικῶς μόνον ἀλλ' [ἐ]πιλογ[ι]στικῶς αὐτὰ κατανοεῖν καὶ μὴ πολλάκις αὐτῶν λήθην λαμ[βά]νειν,

Col. XXI. {ἀλλὰ παραμετρεῖν ἀεὶ} πρὸς τὰ ἀδ]ιάφορα [τὰ τ]ὴν τῶν πρώτων ἀγαθῶν ἐπέχοντα χώραν. Τὰ δὲ ποιητικὰ τῶν τε-

16. suprascriptum, N et G: *αστ* — 19. G: ‖ . *ερατωστ* — 22. *G*: *φαιπαρα* ‖ — 25. N: *δ* . . ‖ — 26. G: *καερονα* — 28. N: *ο* . *μαι* . . ‖ — G: *ρειναι* . . ‖ — fort. οἶμαι —

λῶν οὐ ταὐτὰ τοῖς πολλοῖς εἶναι δοξάζουσιν οἷον ἀρχὰς καὶ πολιτείας καὶ καταστροφὰς ἐθνῶν καὶ πᾶν, εἴ τι τούτοις ὅμοιόν ἐστιν. Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ νοούμενα κατὰ τὰς βλεπομένας προλήψεις ὑπ' αὐτῶν καὶ δίκαια καὶ καλὰ τίθεμεν εἶν̣]αι, π̣ερὶ δὲ τῶν εἰς τὰς προλ]ήψε[ι]ς ἐναρμοττόντων] π̣αραλλά[τ]τομεν ἤδη τ̣]ῆς τῶν [ὄ̣χλω̣]ν δόξης . . . .]ερ . . . . ιω

ναι [ἀλ]λήλους ο̣νε τη . . . . ποιητικῶν καὶ τ[ο̣ύτοις] τ̣ὸ δίκαιον καὶ καλὸν ἐναρμόττοντ[ε̣ς. Καὶ γὰρ βίους [συ]ν[ί]στα[ντα⟨ι⟩ μαχομένους ἀ[λλήλο[ι]ς καὶ [π̣]ράξεις διαφερούσας, ἀλλ' οὐ[θ̣]ὲν ἧττον ἐν ταὐτῶ[ι στρέ]φον||ται

21—26. G: πι[θα]ν̣ὴν? || — να . ησ . . . . . || — ωι̣ . ονο̣ . . . . || — αντ̣οδ . . . . || . . . νων . . . . . αζ . . συμ || . . ου . . . . δε . . στ . αυτοι || — Ceterum συμ et αυτοι, quae in margine addita sunt, num huc pertineant, dubito — 27. N: ν . σ || — 30. G: τοντο || — 31. N: || καιγαρλ . ουσ — G: || καταρβιουσ . ενυστα . || — 33. N et G: || ληλουσ — G: ιυραξεισδα || — 35. G: ταυτω . οισο̣ . φον || ταιπερ̣ιβολ —

Col. XXII. {οὐ μόνον τῶν φιλοσόφων τινὲς}
ṭ]ά[γ]αθὰ καὶ τ[ὰ] κακὰ
καὶ τὰ δίκαια καὶ ἄδι-
κα καὶ τὰ κα[λ̣]ὰ καὶ τἀισ-
χρὰ νομίζουσιν ἕτερα
τῶν τοῖς πολλο[ῖ]ς δοκούν-
των ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν γένος
τῶν πολιτικῶν. Οὐδὲν
γὰρ ἕτερον ἐν ταῖς προ-
στασίαις αὐτῶν ἐοίκα-
σιν ποιεῖν ἢ τ[ὰς] ὑπο-
λήψεις αὐτῶν μεθιστά-
νειν, εἰς ἃς ἔχουσιν αὐ-
τοὶ περὶ ἀγαθῶν καὶ κα-
κῶν καὶ δικαί[ω̣ν̣] καὶ [ἀ̣-
δίκων καὶ κοινότ[ε̣ρον
εἰπ̣εῖν συμφερόν[των
κα[ὶ] ἀσ[υμ]φόρων. Ἔχ[ο̣υσ]ιν
δὲ οὐ[χ ὑπ̣]ὲρ τῶν π̣ . . η
τε̣ι . . . . ων σ . . . . | σο
. . . . τατους η . . .
. . . . αλλασ . . .
. . . . ἀναλόγ[ο̣υς] ειδιν
. . . . ας. Εἰ δὴ ταῦθ' οὕ-
τως ἔχει, πῶς ὅμο[ι]οι
γινόμεθα το[ῖς] κατα-
φρονοῦ[σ]ι τῶν διαχω-
ρούντω[ν] νομισμά-
τω[ν̣], ἕτε[ρα] δ' ἐνκρίνου-
σι[ν̣]; Χ̣]ωρὶς γὰρ [ṭ]οῦ μὴ κα-
ταφρον[ε̣ῖν τῶν] κατὰ

τὰς [β]λεπ[ομένας πρ]ολ̣[ήψεις δοκούντων πῶς̣

Col. XXIII. {θεματίζοντες τὰ κα-} τ̣'] ἀλήθειαν ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ δίκαια καὶ ἄδικα ταὐτὸν ἂν ἐπάσχομεν, ἐπειδὴ τὰ μέν ἐστι συμφέροντα κἀκείνοις, οὐ μόνον ἡμῖν, κἂν ὑπολαμβάνηται τοιαῦτ' εἶναι, κἂν μή; τὰ δ' ὄντως ἐστὶν νομίσματα καὶ τὴν ἐξ ἑαυτῶν οὐκ ἀποδώσε[ι χρείαν παρὰ τῶν νομισάντων, ἐὰν μὴ παραπλησίως ἐκείνοις αὐτὰ θεματίζωμ[εν. Οὐδὲ γὰρ εἰ τὰ θερ[μὰ καὶ ψυχρὰ κατ' ἀλή[θει̣αν οὐχ ὑπολαμβανό[ντων ἡμεῖς ἔφα[μεν ε[ἶ]ναι. Παρα[πλ]ήσιον δ̣ὲ̣] τι τοῖς πε[ρ]ὶ τῶ[ν νομ]ισμάτων διαφε[ρομένοις πο]τ̣' ἐν[δ̣ε̣]χόμ[ενον παραπίπ]τ[ειν], καὶ [πῶς τὴν κρίσ]ιν αὐτῶν [καὶ τὴν

38. G: ‖ τασιλεπ — cf. p. 255, 13 — XXIII, 23. G: α . . . . γενα . χομ — N: α . χο — 25. N: αυτον —

τού]των ζήτησιν [καὶ τ]ὴν εὕρεσιν ἄχ[ρηστ̣]ον λέγειν [δ]ε[ῖ, ε]ἰ κα]τ' ἀλήθειαν ἦν τιν]α βελτίω — μήτε τῶν πόλεων παραδεξομένων αὐτὰ μήτε τῶν κατανοησάν̣των σω[θ]ῆναι δυνησομένω[ν̣]. Οὐθὲν γά[ρ], οἶμαι, δι[οί]σει τοῖς γε] κ̣ατ' ἀλή[θειαν ὑγι]α[ί-

Col. XXIV. νουσιν, ἐὰν ἄλλοι μὴ παραδέχωνται τὰ τὴν ὑγίειαν αὐτοῖς παρασκευάζοντα, οὐδὲ τοῖς περιισταμένοις τὰ πυρὰ καὶ τὰς χιόνας, ἐάν τινες μὴ παραδέχωνται τὰς φύσει προσούσας δυνάμεις ἔχειν αὐτά. Τὸ δὲ δὴ μηδ' αὐτοὺς σωθήσεσθαι λέγειν ὑπὸ τῶν φύσει σωτηρίων καὶ παντελῶς ἀ[π̣ό̣πληκ]τόν ἐστιν. Ἀλλ', οἶμαι, πλανᾶι τό τινας τῶν φιλοσόφων ἁπλῶς ἅ[π]α[ντ[α] φάσκειν τὰ δίκα[ια καὶ

36, 37. It. rest. — XXIV, 12, 13. N: α . . . . ‖ ητον — G: ατωλν ‖ ητον — 16. G: δικα . ν . . ‖ —

καλὰ καὶ τὰ τούτο[ις ἠν̣]α[ν-
τιωμέν[α] νόμοι[ς μὲν
καὶ θέμασιν δια[φέρειν,
τ[ῶ]ν δὲ διατει[νόντων
εἰς ἅπ]αντας οὐδ . . . .
. . . . . ὑ]πόλη[ψ]ι[ν . . . .
. . . . . . ουσπει . . . .
. . . . νωτατω . . . .
. . . . οιανοιστε . . . .
. . ς καὶ τοῖς δ̣υν̣[αμένοις
τὴν] φύσει δικαίου κ[αὶ ἀδί-
κου χ]ώ[ρ]αν ἔχειν, [ὥστ' ἐν
του̣]τωι κατὰ μηθ[ὲν ἀλλάτ-
τειν, τὰ δ' ἐναντία [τ]ὴν
τῶν ἐναντίων, ἔνια δὲ
κατὰ τόπους καὶ περιστά-
σεις. Ὅσα δ' οὐκ ὄντα τοιαῦ-
τα τεθεμάτισται παρ[ά̣] τι-
σιν δι' ἀςδήποτ' αἰτίας, [κ̣]αὶ
ταῦτα τηρεῖν ἀξιοῦντας
ἢ μεταβαίνειν ἐκ τῶν̣ τό-
πων, ἐὰν [μ]ὴ̣ καλῶς ζ[ῆ]ν
{οἴωνται· δύνασθαι δ' οὐ-
δὲν ἧττον αὐτοὺς ὁμιλητι-}

Col. XXV. *κ[ω̣]τά[τ̣]ους εἶναι καὶ τῶ[ι*
μὴ τὰ διωρισμένα μό-

17. G: *τουτον . . ια* ‖ — 18. G: *ηνομοι . . . νο* ‖ — 19, 20. G: *κ̣θ* ‖ *τα . ν* — 22. G: *πολητι* — N: *ο . ηπ* — 25. N: ‖ *. . . . οισ . εισ . ε* — 26. N: *καιτοισα* — G: *σχαιτωσαυν̣* — 28. G: *ω⁻ανεχεινο* — N: *εχειν . ο̣* — 29. G: *καναδηθ . . . εν* ‖ *τειιν* — 30. G: *κην̣* ‖ —

νον ἀλλὰ καὶ τὰ τὴν ὁμοείδειαν αὐτοῖς ἔχοντα διαφυλάττειν, κἀκεῖνα μὴ μόνον συνειδότων ἀλλὰ κἂν λανθάνωμεν ἁπαξάπαντας, καὶ μεθ' ἡδονῆς ἀλλ' οὐ δι' ἀνάγκην, καὶ βεβαίως ἀλλ' οὐ σαλευομένως. Εἰ δ' ἡ ῥητορικὴ τούτων τὴν ἐμπειρίαν παραδίδωσιν, ὥστε μόνην ῥηθῆναι τὴν τετρι[μμένην ὥσ[π]ερ ὁδὸν ἐ[πὶ τὸν μακάρ[ιο]ν βίον βα[δίζ]ειν, ἀλλ' οὐ[χὶ] μὲν εἰς τὰ δικαστήρι[α] καὶ τὰς ἐκκλ[ησί]α[ς], ὅπου [π]λείω ναυάγια τ[ῶ]ν πρὸς τῶι Καφηρεῖ με[μυθευμέν]ων. Η ‖ . εις κα — ὠφελ . ‖ . . ετην μεαι . . ιδετι . . μ . ευλος ἐστ[ι]ν ἐπιχειρ]εῖν? αιαρδα . . . ν καλὰ παραδοθῆ[ναι, ο]ὐ μᾶλλον ὠφελεῖσθαι δ[ιὰ] τὴν ῥητορικήν. Ὁ γὰρ πείθων τοὺς ἀνθρώπους δόξει καὶ κα-

8. G: ‖ μηνξα — 17. N: ‖ ʾειν — G: ‖ ‑ειν — 19. G: ‖ κα . ιεακοπου — 21. G: ‖ ρειμει . . . . ιωνη . ‖ — 24. N: ‖ . . . . . ονουκ . . . . . να . ‖ — 25. N et G: λεχε . ‖ — 27. N: ‖ . . . . ηνηνκαι . . ιδι . γι — 29. N: ‖ δειναι — G: ‖ . τιναιαρδα — 30. G: ‖ παραδεθα — N: υμαπλον ‖ — 31. G: δ ιτην —

λὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι, τούτου θ' ἕνεκα βού[λ]οντ' εἶνα[ι καὶ φρόνιμοι καὶ δίκαιο[ι τοῦ γίνεσθαί τι μεῖζον αὐτοῖς παρ' ἀνθρώπων. Ὥσπ]ερ [οὖ]ν οὐδὲν ὄ[φ]ελος ἔχει ν . . . . ι, εἰ μὴ φ.

Col. XXVI. ιατο . . . . . λουν ἀγαθ[ὸ]ν εἶναι, δέξαιτ' ἄν τις, εἰ δοκῶν νοσεῖν ἀναγκά[ζ]οιτο τὰς θεραπείας ὑπομένειν, μή τι δή γε τὴν ἀρετήν. Ἀλλὰ τούτων ἄκαιρος μὲν ἡ παρεμβολὴ τοῦ μὴ διδακτὸν εἶναι τὴν ἀρετήν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν πολιτικὴν ἀ[ρ]ετὴν οὐκ εἶναι διδακτὴν ἀπεδείκνυε Σωκράτης ἐκ τοῦ μήτε Θεμιστοκλέα [μ]ήτ' Ἀριστείδην μήτε Περικλέα [δεδ]υνῆσθαι τοὺς υἱ[ο]ύς, οἷοί πε[ρ] ἦσαν αὐτοί, κατ[α]σκευάσαι. Διὰ δὲ ταὐτοῦ συναχθήσεται καὶ τ[ὸ] μηδὲ τ[ὴ]ν σοφιστικὴν [ῥητορικὴ[ν] διδακτὴν εἶν[αι

35. G: ‖ τουδε — 39. N: ‖ . ιερ — G: ‖ νερ — XXVI, v. 20—24 fr. adscriptum est in G, quod quo pertineat non invenio. Ibi apparent: θου ‖ σια ‖ τονπα ‖ σ ‖ διτουκσ ‖ — Praeterea in fragmentulo literae πλη ‖ ου ‖ leguntur — 1. N et G: θενει \

20 κ . . . . δὲ καὶ φι[λ̣]οσοφί[αν

21 τ . . . . \ι καὶ πάν[τ̣]α πα . .

28, 29 λει ‖ . λ̣ καλο̣ . . . . \ται

δέ τις κ . . . . . σ̣ . σ̣ε . στου πλέον ὠφελῆ[σα̣]ι τὴν ῥητορικὴν τῶν ἀπ᾿ αὐτῆς πείθειν δυναμένων τοὺς ἀνθρώπους, ὥς εἰσιν καλοὶ κἀγαθοί. Τοὐναντίον γὰρ ἂν καὶ μέτριος ἦι τις ἄλλως, ὅτι ῥήτωρ, πονηρὸς εἶναι νομίζεται. Δοκείτω δ᾿ οὖν· ἀλλὰ τῆς εὐδαιμονίας οὐ διὰ τὸ δο̣κεῖν περ[ιγι]ν̣ομέ. [νης

Col. XXVII. . . . . . . ερομει̣ . . . νὴ Δί᾿ ἀλλὰ διότι τῆς μὴ πειθούσης ἀληθείας χρησιμώτερ[ον] κατὰ νόμον ἄξιον Εὐριπίδει λέγοντι πιστεύειν· „οὔ τοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ βροτοῖς". Πολλὰ γοῦν τῆι χρηστότητι καθάπερ ἀργυρίωι κτῶνται. Καὶ πῶς Εὐριπίδει φιλόσοφος ἂν προσέχοι καὶ ταῦτα μηδὲ πίστιν εἰσφέροντι πίστιν αὐτὸς ἔχων; Πῶς

22. G: μηδη . . . . . . ‖ — 30. N: .cετ.του ‖ — 40. G: ‖ διατοδο̣νειν — XXVII, 4. G: ‖ ρ.ͻηκατα — N: ‖ ρ..ηκατα —

δ’] Εὐριπίδης, ὅ φασι, διὰ τού-των κατασκ[ευ]άζειν βε-β]ούληται; Τί[ν]α δὲ καὶ συν-ά]γ[ε]τα[ι] τρόπ[ον ἐκ τ]οῦ καὶ τῷ πρ]άγματι πα[ρ]απλησί-αν π[αρ]έχεσθαι χρείαν τὴν ἀ[ρ]ετὴν [ἐπὶ] πλεῖον οὐδὲ . ετεθειν ὧρας? νευα . . . . π’ αὐ[τ . . . . γ]ὰρ τῇ με . . . . σι . με . . . . δεν ἑκατ[ὸν τά-λαντ[α .]ειχιοι[. . . . . . πα-ρ’ ἀνθρώπων η . . . . καὶ φ[ρο]νίμους εἶναι καὶ δικαίους φ[ασ]ίν, [ὃ τῶ]ν μαι-νομένων [οὐ]δεὶς ἂ[ν] εἴπει-ε[ν]. Οἱ μὲν γὰρ οὐδ’ ὅ[λω]ς τι παρ’ αὐτῶν θηρωμένους φασὶ τὴν ἀρετὴν διώκειν, οἱ δὲ τὴν ἀσφάλειαν αὐτήν, εὐδαιμονίας δὲ χάριν οὐ μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν θηρί-ων, ἥτις [ο]ὐδ’ εἰς ἐπίνοιαν ἔρχεται τοῖς πολλοῖς, οὐχ ὅ-τι καὶ παρασκευάζετ[αι] δι- . . . . εν . . . .

19. G: ‖ λιομαγαλατγιι — 20. G: ‖ ανπ\γεχεσθαι — 21. G: ετηνˆγ . πλειον ‖ — 22. N: ευεσει . . ρασκευα ‖ — τὸ πείθειν παρασκευασθήσεσθαι ὑπ’ αὐτῆς? — 26. N: ‖ . λνυ — 29. G: ‖ δικαιουσγ — mallem ὃ καὶ pro ὃ τῶν — 30, 31. G: α‾ειπει ‖ χε — 31. N: ουδονοστ . ‖ — G: ευδομηστι ‖ — εὐδόκησιν? εὐ-δαιμονίαν? —

Col. XXVIII. *τεσι . . . . μέγισ[τα*
χρησιμευόντων. Ἆρ' οὖν
οὐχὶ διαβληθε[ὶ]ς ἀρετηφό-
ρος ἀνὴρ καὶ π[ε]ίθειν ἀδυ-
νατῶν τοὺς ἀνθρώπους,
οἷός ἐστι, κἂν τιμωρίας,
οὐκ ἐλέου καὶ τιμῆς τύχοι;
Τίς οὐ φησίν; Ἀλλὰ τῶν
πάντων ἐστὶ παραλογ[ώ-
τατον ἀρετὴν ἄκραν καὶ
διομαλίζουσαν ἀγνοηθῆ-
ναι, καὶ μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ
κακίαν νομισθῆναι. Δεῖ
δὲ κατὰ τὸν τῶν ῥητόρων
λόγον τοῖς εὐλόγοις προσ-
έχειν ἀλλ' οὐχὶ τοῖς τέρα-
τι παραπλησίοις, καὶ ταῦ-
τα τῶν μεγίστων πολιτι-
κῶν τὰ τοῖς πονηροτάτοις
ὀφιλοῦντα συνάπτεσθαι
πρὸ[ς βῆ]μα κεκ[ο]μισμέ-
νων, οὓς μόνους φασὶ π .
. . . . . ͂εισι πᾶ[ς] ἀρ[ετ- . . . . .
. . . . μέ]ντοι? κ . . . .
. . . . ι δοκοῦσ[ι δ]ὲ μεί-
ζον]ας τῶν νοσ[ού]ντων [ὑ-
πο]μένειν θεραπείας [μή-
που γε τὴν ἀρετήν, ὥσπε[ρ

9. G: *γοι* ‖ — 21. G: ‖ *προ . γμακεκαμισμε* ‖ — 26 et 27 *medio versu: λον* et *ωτα* — 28. G: *ειν* ‖ — fort. *δεινοτέρας* — *29. G: νοσαντων* ‖ *τιμθνειν* —

οὐχὶ καὶ ταύτης ἀληθι[νῶς
ἀγαθοῦ καθεστώσης ἢ
θεραπείας ὑπαρχούσης, [ἧσ-
τι]νος κα[κ]ίαν καταγνό[ν-
τες εἰ πολλοὶ προσφέρου-
σιν, ἢ πα[ρ'] ὅλον [τ]ὸν βίον
ταῦτα προσφερόντων [ἀλ-
λ' οὐχ ἅπαξ. Ὥσθ' ἕνεκα τοῦ
π[λεί]στου? λυσιτ[ελ]ε[ῖ]ς εἶνα[ι

Col. XXIX. . . . . πανο]μ[έ]νω[ν
ἂν σὺν αὐτῶι τῶι ζῆν. Ἑξῆς
δ' εἰρηκότων, ὡς ἀγ[ω]νιζο-
μένων ἡμῶν οὐ πρὸς τοὺς
ἔξω πολεμίους, ὑφ' ὧν τὸ
τελευτᾶν ἱερόν ἐστιν, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν,
ὑφ' ὧν αἴσχ[ι]στον, οὐκ ἐπὶ
τὴν ἀρετὴν ἡ κατάντησις —
οὐδὲ γὰρ Σωκράτην ὠφέ-
λησεν —, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἰατρι-
κήν — ἐξαιρεῖται γὰρ ἐκ νόσων,
οὐκ ἐκ δικαστηρίων —, οὐδ' ἐ-
π' ἄλλην τινὰ δύναμιν, ἀλ-
λ' ἐπὶ τὴν ῥητορικὴν οὐ πε-
ρὶ τελευτῆς μόνον ἀγω-
νιζομένοις βοηθοῦσα⟨ν⟩ ἀλ-
λὰ καὶ περὶ χ[ρη]μάτων καὶ

32. G: αληθη . . ‖ — 35. G: ‖ ηνοσκαι.ιανκαταςνοι ‖ — 36. N: ‖ τεσοι — 37. G: πατολον — 40. G: ‖ τι — XXIX, 3. G: αγενιζο ‖ — 8. G: αισχαστον —

ἀτιμία[ς καὶ φυ]γῆς. Οὐδὲ γὰρ ἔξεῖν[αι τῷ]ι φιλοσόφωι προ[β]άλλ[εσθαι] τὸ τὴν ἡσυχίαν [ὑπάρχειν κ]αὶ δικα[ιοπρα[γίαν καὶ] ἀσφά[λειαν ἐκ]εί[νοις ὥσπ]ερ εὐο[δίαν? . . . . δικ[αι]οσύν[η . . . . ς ειπε . . μα . . . . ιδιασ . . ντα . . . . πε . . γσ τῶν πρα[γμάτω]ν [ἀ]λλα[ττομ]ένου[ς ὡς κα[κ]ῶν [τι]νων [ὄν]τ[ων? ἀδικ[ο]ῦσιν [ἐχί]δναις καὶ σκο[ρ]π[ί]οις [ἀλλ]ὰ τοῖς αλλυπροις τ . σπι . . -ιστάνουσιν· ὥστ . . . ινα[. . . . τὸ]ν μὲν δίκαιον [α]ἰεὶ τα[ρα]τ[τ]όμενον ζῆν [ἀ]ποδέξ[αιτ' ἂ]ν ἀδικῶν ἁρπα[γ]ὴν? απ . . . . λλ . ἀλλ' [ε]ἰ καὶ πο[ι]κίλα φ[ησί]ν, οὐ πρ[ὸς ταῦτ' ἀπηντήσ[α]μεν α . . λη καὶ τῶν κοινῶν ια . . . ‖ ζει —

Col. XXX. . . σθηι . σιαν . . . . συνί[σ]ταται, μαθεῖν οἱ παθόντες δύνανται, μήγ' ὅτι

21. G: ‖ προιαλλ — 22. G: ‖ χιανι⁻ – ηκτ ‖ — 23. G: νασφα — 25. G: χοσυνι . ‖ — 28. διόπερ τοὺς τῶν? — 29. G: ‖ πρατ — 30. G: νωνουτου ‖ — 32. G: ‖ εκουπ . οισ — 33. G: ‖ πωιστ — *35. G: τνομενον ‖* — 37. G: ‖ αφπανινατι — 39. G: pro πην πριν — 40. κοινωνία? — XXX, 2. G: ‖ συντατατι —

καὶ λύσ[ι]ν εὑρέσθαι περὶ
τοῦτον ἀσχολούμεθα
καὶ καταλύομεν ἄχρι τοῦ
μηδ᾽ αἴθυγμα ταραχῆς πα-
ρεμπί[π]τειν. Οὐ μὴν ἀλ-
λὰ] καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀντιδί-
κων τοῖς αὐτοῖς ὅπλοις,
ὡς παρεστήσαμεν, διω-
θούμεθα. Σωκράτει μέν-
τοι γ᾽ οὐκ ἐβοήθησεν ἡ ἀρε-
τή, καθ᾽ ὅσον οὐ παρῆν,
ὡς καὶ προήγαγεν εἰς τὸ
δικα[σ]τήριον, ἢ τινων ἔλ-
λειψις αὐτῆς. Ἰα[τ]ρικὴ δὲ
καὶ δυνάμεις ἄλλαι βοη-
θοῦσι μ[ὲν] κἂν [δι]καστηρί-
οις. [Ἀδ]ό[λ]εσχοι δ᾽ ὅμως ε[ἰ-
σ]ὶν οἱ τὰ μηδ᾽ ὑπ[ο]νοού[μ]ε-
ν]α τ[ὴν τ]ῶν [ῥ]ητ[ό]ρων δύ-
ναμιν] ἔχε[ιν . . .]¯επρακδι ‖ ....ειω —
. ωιοικ . . νέους ὠφε[λοῦ-
σι] καὶ π[ολ]λοῖς πολλὰς
π]αρέχο[ντ]αι χρείας καὶ
φί]λους ἔχουσι πολλούς τε
κ]αὶ γενναίους καὶ λόγοι[ς
ἐ]νθάδε [π]ου τῶν ῥητό[ρων
μὲ]ν μά[λισ]τ[α διαφ]έρο[υσι

4. G: ‖ *καιαυσ.ν* — 5. N et G: *θαχ* ‖ — 20. G: *μεσχοι* — 23. G: *κα........* |¦ — 29—33: ‖ *συ[...... ἡσυ]χίαν* — ‖ *κα...δίκαια πρ...ια* ‖ *ἀλ[λὰ κ]αὶ διότ[ι...]αν* ‖ *ἄπρακ[τ]ον ησ ....ινο* ‖ *.οιονπ....σκκ..κ.να.* ‖ — 34. N: *ωφ.ε.* ‖ — 37. G: ‖ *.ολονσ* — 39. G: *ρητο.σ* ‖ —

Col. XXXI. . . . σ̣ . ων̣ . . . . κ̣αὶ πολλάκις, καὶ παρ' ὅσον τισὶ πάρεστι, ποιεῖ καταδικάζεσθαι. Κ[ἂ]ν ὁ φιλόσοφος δὲ περιπέσῃ ποτὲ οἷς λέγουσιν, οὐ κακὸς [γ]ενόμενος περιπεσεῖται. Διόπερ οὐδ' αἰσχρὸς αὐτῶι γένοιτ' ἂν ἀλλὰ τοῖς ἀποκτείνασιν ὁ θάνατος. Οὐ μέντοι διατελεῖ, μὴ περιπέσῃ, ταραττόμενος. . Οὐδὲ γὰρ τοῦ [π̣λή]θους τὰ παράλογα [π̣έφυ]κε [τ̣]αράττειν ἄλλ[ως τ̣]ε καὶ τὰ μετὰ τὴν τελ[ευ]τὴν οὐδὲν ἔσεσθαι πρὸ[ς] αὐτὸν π̣ε]πεισμένον. [Ἀ]λλ' ἐπὶ τ̣[ὸ τ̣]οὺς ῥήτορας [ὥ]σπερεὶ?

. . . . υσ . . οντ . . . . ει̣ι̣σ . .
. . . υνολυ . . . . νοαυτ .
. . ˉαδε . . . . . . θε . . δει̣ . .
γ . . . νυπ . . . . . ρησ . κεπλ .
ναι τὴν πειθὼ δι . γιν . .
καὶ [φ]ί[λ]ους ποιῆσαι [δ]ύνα[σ]θα[ι] τ[ο]ὺς οὐκ σ . παι . ας
καὶ σ[υ]νλῦ[σ]αι τοὺς δ[ι]α-

13. G: τουσι . ειθιουσ ||, N: τουσ . . ιθιουσ || — 15. G: αλλα .ˉεκαι || — 19. γε τοὺς? — 20. N: ονη pro οντ — 21, 22: μ . . || ται . . / — 25—38. ex quinque schedulis composui — 29. N: || κασρικο . ση — ου || — G: || και . δουσ – λυ || — 31. G: καισδυλυτ̣αι —

φερομέν[ο]υς καὶ λ . αι . χ θειν̣ατ . το . ντα καὶ τὴν γα[μ̣ε]τὴν κ̣αὶ τὰ τέ[κ]να καὶ [τ]οὺς οἰ[κ̣]έτας δ[ε]ῖ̣ν πείθε⟨ι⟩ν . ν . καν ταλ . . . . . τισαφη . ιιπο τῆς φ[ιλ]οσ[οφία̣]ς . . εο . . . ατ . . . . αρ

Col. XXXII. ἀλ]λ' ο[ἱ] φιλόσοφοι συγγράφουσιν· ὥστ' εἰ διὰ ταῦτα [θ]εὸς ἡ Π̣]ειθὼ προσηκόντως ἐ̣[ν̣ο̣]μίσ[θ̣]η, διὰ τὴν φιλοσοφίαν ἀπεθεώθη.

Τὸ [δ̣]ὲ διὰ τὴν δύναμιν αὐτῆς οὐκ ὀλίγα κακ[ο̣υ]ργεῖν οὐκ ἐπὶ τῆς φιλοσόφου πειθοῦς ἀληθές ἐστιν ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς, ἀφ' ἧς ἦν καὶ Πεισίστρατος, ὅθεν οὐδὲ κοινοῦται τῆς κατηγορίας, ὧν [ἔ̣]φασαν αὐ[τ̣ο̣]ὶ μεγίστων ἀγαθῶν καὶ ὡς φρονοῦντες, ἀρχῆς καὶ πλούτου. Τού[τ̣ο]ις μὲν γὰρ μὴ καλῶς χρ[ώ]μενος πολλά τις ἂν βλά[π̣]τοιτο. Διόπ̣]ερ εἰ [κ]αὶ μὴ ιηκτε . . . . . λ' οὐδὲ πα —

32. N: χ̄ ‖ — G: χ̇ ‖ — 33. N: ‖ γειν — 34. N et G: ‖ γαν, 38. N: ‖ ε — XXXII, 2. G: δεοσ ‖ — 3. N et G: ‖ πι . ειθω — 7. G: κακερ ‖ — 13. G: σφαισαν ‖ — 18. G: βλαυτοιτο \ —

δειχλη, δι[δ]άσκ[ει τά τ]ε καλὰ [καὶ] δίκαια κ[αὶ σ]υμφέρον[τα̣] πείθειν, [ὀ̣λί]γ[ο̣υ μήκ[ι]στον [ἀ̣]φέστη[κ]εν. Ἡ δὲ φιλοσοφία πάν[τ̣ω̣ν ἁπλῶς τῶν̣ εἰς τὸν εὐ[δαίμονα βίον [σ]υνεργίαν παρεχομένων καὶ τὴν εὕρ̣ε̣σιν καὶ τὴν χρ[ῆ]σι[ν μετα̣χ̣ε̣ι̣ρ̣ίζε̣]σθαι πρ[οείληπται.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΗΚΣ

= Hercul. voll. tom. V, coll. alt. fol. 77—152.

fr. I = fr. V.

1—12 *ηοτω ‖ — ιτε κλεπο ‖ — ντων α¯αι ‖ — το]ῖς δ' ἐναντ[ί- ¦ — ιν τούτων ¦ — α μέλλει ‖ — \κοις α ‖ — των ¯. ‖ — ν ἀδιαφο- ‖ — γ]αμεῖν? αν ‖ — τῶν ἄλ- ‖ λων — ε̣]ί καὶ τὸ ‖ —*

28. *ἐδείχθη?* — G: *σε* ‖ — 29. G: *αυμ* ‖ — 30. N et G: *ο̣..γσ.* ‖ — 31. G: ‖ *μηκατονλφεστημεν* ‖ — 32. G: ‖ *ηδειφι — πανπσ̣.* ‖ — N: *νσοφιανωπσ̣.* ‖ — 35. N: ‖ *παραξ* — 36. N: *χριπ..* ‖ — G: *χριγσι.* ‖ — 37. G: *γεαιπ̣ρ...* ‖ — N: ‖ *...λ.ηγ...σθαιπα* —

Adscripsi, quae fr. V exhibet. Nam idem fr. bis a Neapolitanis datur! Sed vide, quam diverse: nam fr. I v. 2: *ιτοκλοπο*, v. 8: *τωνσ*, interdum litterae in fr. I exciderunt. Hoc *etiam sex* versus addit et mediam paginam complet, cum in *fr. V fines* versuum completi sint! —

fr. II.

1—11 φιλ]οσοφο — ‖ φιλοσ]οφίαν ἀπ — ‖ . . . τ]ὸν δοκοῦντ[α — ‖ . . . ἀποδεικνύ[ναι — ‖ . . . . ηστησατο — ‖ . . . . α γραφον[τ — ‖ . . . φ]αίνεται [μὲν γὰρ κα- ‖ τὰ τὸ σ]υνέχο[ν ποιεῖν ἐ- ‖ κεί]νη φρον[ιμωτέρους? ‖ ‖ . . . . η . . ον . . . αιτ . . . . ‖ . . . . αι δια . . . . χος —

fr. III.

1—11 ‖ φ — ‖ αγα . τ — ‖ μον κα ‖ — ἀπροσδε . . . μο — ‖ μήτε αυ . . . . εκουτι — ‖ εγλεξαγ . . . . ναι κα — ‖ ξιν ἀποτ . . . . εμου — ‖ ο]υτου δια . . . . . . δ — ‖ ποτε β[ρ]α[χέων] καὶ σ — ‖ . . . . ν ἐπὶ τὸ[ν — ‖ . . . . τιθεμ —

fr. IV.

. . πε]ριστάσεις ἆρα τὴ[ν . .
. . . ινην ἀλγηδόν[α . . .
. . ⁻ ἀλγηδόνα ἡδο . . . . .
. . \ δ' ἂν οἰκεῖον ἦι κ . . .
. . . την καὶ ὃ σ[υ]νέ[χει? . .
. . . τὴν ὠφελίαν . . . . .
. . . . . ἀπ]ειρχθήσετα[ι . . .
. . . . . υ δι' ἣν ἀγαθὸ[ν . . .
. . . . . ισταιταρ . ο . . . . .

fr. II—IV. G (Apographon Oxoniense Gomperzii) non habet. — II, 8: χυνεχο — III, 6, 7: ἐγδέξαιτο? — λέξιν? — IV, 7. ιτειρχεησεται — primum ι suprascr., item versu octavo littera υ —

fr. VI.

πεπαιγμένας . . . . . .
. . ι φάσεις ἔθη[κεν . . .
τους· ὃ δὲ Λύσι[ν γεγρα-
φέναι Δη[μή]τ[ριος ὁ Φαλη-
ρε[ὺς] ἐν τοῖς πε[ρὶ τῆς ῥη-
τορικῆς σ[υ]ν[γράμμασίν φη-
σιν? εἰ καὶ κα . . . .
τοιουτο . . . .
σιασ . την . . . .
τοιαυται . τα . . . .
καὶ πρὸς τ[ὸ]ν [Π]ε[ρικ-
λέ[α]? ἀλλὰ τυα . . . .
. ησαπαρε . . . .
. . τα . . . πηλ —

fr. VII.

1—10 ετ . ε ‖ — η . . οδε ‖ — γου ‖ — λλου ‖ — επε (N: εησ) ‖ — ιανειν ‖ — υκασιπ (N: ησωι) ‖ — τοις και ‖ — ηπρο ‖ — ων . . νειμισ ‖ —
11 . . . . . σ [ἀ]λλὰ [σ]πανίως ο
. . . . . . μεγάλους ἐν τῆι
ῥητορι]κῆι? πεφυλάχ[θ]αι
. . . . υντα . . . . προσ
. . . . ους

3. N: ‖ . πυσ . ο . . . υσμ — G: λυσιλ — 7. N: ‖ οι . ρικαιναι — 8. N: τοισυπο — 11. N: ‖ καιπαοι . . υτε — 12. G: αλλατ . υ — 13. N: ‖ . . . κα . πα — VII, 8—14. N: ηταδι ‖ — νο . . σου ‖ — ε . . υδο . ‖ — ην . αι ‖ — δη . . νο . ‖ — ον ‖ — το ‖ — 13. G: νοισκηιπεφυλαχθαι ‖ — In N haec pagina cum misellis frustulis alterius cuiusdam paginae falso, ut videtur, contaminata est.

fr. VIII—X nil fere legi potest.

fr. XI.

. . . . ως γίνεται ̣σ . . . .
. . . . μήποτε οὐ ̣τ . . . .
. . . . ηι τὸ διαλ[έ]γ[εσθαι
αὐτ]ὸ δρᾶι ἀλλὰ τὸ μ[α-
κρὸ]ṿ λόγον ἐκτείνα[ντα
πο]ḷḷὰ δύνα[σθ]αι εἰς τὸ α[ὐ-
τ]ὸ εἰπεῖ[ν . . .]μεν πάν-
τω]ν αν . τα . . παιμαν
στωνπ . . . ‖ . . . . . πυ . . . ιστα —

fr. XII.

. . . . τὸ λέ[γ]ειν, κα-
θόσον ἐσ]τὶν ὀ[ρ]θῶς ἀ-
ποδοῦναι] τὸ δι[αλέ]γεσθα[ι,
οὐ μὲ]ν εἶναι καταγι[νώσ-
κειν τ]ῆς διαλεκτικῆς,
ὡς οὐ]δὲν εἰς τὸ [τέ]λ[ος
σ]υνεργοῦ[ν τεθε]ίκα-
σι τὸ σ]ὺν τοῖς ὁμοίοις ἑλ[λη-
ν]ίζειν, κα[ὶ] καθόσον
τὸ] διαλέγεσ[θ̣αι] ταὐτό τ[ῷ
κ]ατὰ βραχύ· [ἀ̣λ̣λ]ὰ τὸ

4. G: μηποτο — 5. G: ηιποδιαλογα — N: λογ — 6. N: οδκαι αλλαποι — 11. N: σ . καιν . ‖ — 12. N: ιστα . . α ‖ — XII. de varietate exempl. N et G cf. praef.

fr. XIII.

4—8 ‖ δε . καλ — ‖ καταβ — ‖ λον . . ὑπὸ τ[ῶν
πολιτι- ‖ κῶν . . τα — ‖ . . . . . ωι καὶ χρ —
. . . . . . τ' ἐκείνων ε . . . .
. . . . σπ]ουδαίου μόν[ο]υ
. . . . . ι ἐστίν, ἐπει[δὴ κα-
θὸ πολιτ]ικὸς οὐ δοθήσ[ετ]αι
τὸ [μ]ὴ ῥήτορα λέγειν, [εἰ
το]ῦτον [ἐν]νοοῦμεν, ἀλ-
λ' ἕτερον ὑπ' [ἐκ]είνο[υ π]ροσ-
α[γο]ρε[υό]μεν[ον], ὅταν κλή-
σ]ει δι . . . . ρ πεπ . . . . ‖ — κμουνουδ . . . ‖ —

fr. XIV.

3—13 ‖ . . . δοξει . μεν . . . . ‖ η . . υτι . . . . . . νε
[δυ- ‖ ν[άμ]εως εοτ . . . . ν . ‖ . . ια . δηλος
. αλε ‖ . . εφηνιτοδ . . εσεα ‖ θ . λαμβάνω . .
με ‖ τονραχυ . . . . ταυ . . ‖ . . . ην ἑκατ[έρα]ν
εἰ ‖ μ . . . . . . ραι . . . το ‖ τ . . . . . . μεν . . τα
‖ ολ . . . . υνο —

fr. XV.

7—18 υτ . . τον . . ‖ . . . . . . ῥη]το[ρε]ύειν . . ‖ α . .
. . . . ι Διογέν[η]ν ‖ η . . . . . . νο . . νοα . . ι
‖ πολλα . τ . . . . τοὺς λό- ‖ γους καὶ [π]άν-
τας ἁπλῶς ‖ α . πυ . . οτι . . . . ἀλλ' οὐ ‖ δι

5. N: ‖ κατασ — his et v. 7 lateat καταβεβλῆσθαι — 9. N: εκεινωνο — 11. G: επειαι . ‖ — 12. G: σπαι ‖ — 15. G: νοστροσ ‖ — N: νεσ . . . σ ‖ — 16. G: ‖ απ . ρει — N: χλη ‖ — *fr. XIV et* XV N tantum habet — XIV, 5: ‖ ν . λεωσ — XV, *12: ανιτασ* —

. υ — ων ‖ τε . . . . . τε . . . . . . σι . . ⁞ το .
τεσ . . . ιοισῃ . . . σιτ . . ‖ ατοσ . ε . . . τα —
⁞ τ . η πϱ . ον . . ϱε —

fr. XVI.

1, 2 ν ο[ἱ ῥήτ]ορες ‖ διὰ φι]λο[σ]οφί[ας] ἀ[γ]αθοὶ
κασ . . . ακω πολὺ κρείτ-
το[ν̣ες τῶν] δοκούντων
καὶ τ . . νκαιτλειϱιω .
ποϑ . . . . εϱοις εἰς εκαστις
. . . . κ]ϱίνομεν δ' εἰ συν-
. . . . . ς φράζει [δ̣ὲ] τὸν
δεινὸν εἰπεῖν κα[ὶ πα]ρα-
τίϑετ[α̣]ι τὴν [παρο̣]ῦσ[αν?
προσα[γ̣γ̣]ελίαν τῆ̣ς . λιπ
καταλι . . . . συ
13—19 G: Ξενοφ . . . εν . . . σ . . ‖ ωναι — ‖ με — ⁞ ἐμφ
— ⁞ ῥη[τ — ‖ σι — ‖ (νοφ = Ξενοφ) —

fr. XVII.

1—2 ⁞ γνῶν[αι . . . .]ας — ‖ λησαι δ . . . κἂν ὑπομ —
καὶ φυν- . αλαι . ε . μω . . .
φιλόσοφ[ον?. Π]ῶς [δ' οὐ καὶ τε-
λ[ε̣]ίως δ[υνα]τοὺ[ς . .]π . . α
φους καὶ γ[ϱαμ]μα[τεῖ̣ς]? καὶ ὑ-

16: τοῦτ' ἔστιν? — XVI, 2. G: λογοφιπαιαϑο̣ι ‖ — 3. videtur: καϑεστᾶσιν — 5. N: ικαιταευϱι . . ‖ — 7. N: ωσυν ‖ — 8. N: φρασιν̣ . τον ‖ — Ceterum N v. 9 ουπα . pro δεινὸν, v. 11. υπο . αυσ ‖ pro τπο . λιπ — v. 12 ϱητοϱ pro καταλι — v. 18 δω pro ξενοφ!! — 10. G: ιυ . . σ̣υ̣συ ‖ — N: συ . ‖ — 11. G: προσαιτελιαντπο — XVII, 5. N: ‖ λο̣ιωσδ . . . . σο — G: ‖ λοιωσδ . . . τον — ἀντιγραφεῖς? — 6. N: μα . . . σκ . υ — G: μαπ . σκαιυ ‖

πογραμμα]τεῖς?; [τί δ' ο]ὐ δυνατώτερον] εἶναι λέγει τῶν πολιτικ]ῶν, εἰ πᾶ[σι π]αρα[κολου]θήσει τοῖς νόμο[ις καὶ] τοῖς ψηφί[σ]μασιν; ὧ[ν οἱ] μὲν μέρος τῆς ῥητορικῆς [ἔχ]ουσιν, οἱ δὲ καὶ τοῖς δικολόγοις ὑ[π]ηρετοῦσι[ν], κα[ὶ Κό]νωνα τὸν νεώτερ[ον κ]ακῶ[ς αὐτ]ὸ κεκ[τημέν]ον ο[ὐ κα]κῶς

. . . . ντ . . . . . υ

fr. XVIII.

. . . . . . π]αρετήρει πρόσωπά τε] καὶ π[ά]ντα τὰ π[αραπλήσια ἔ]λεγε καὶ ἔπρ[αττεν, πῶ]ς οὗτος ἔφη [σπ]ο[υδαῖ[ο]ν, παρ' ὧι [ζ]ητήσ[εις ἐγίν[ο]ντο [π]ερὶ συγ[γραφῶν ἀκυ[ρ]ώσ[ε]ως κα[ὶ ψηφισμάτων παρακ[ρύψεως; Ἔστω δὲ καὶ [τὸ ῥηθὲν οὑτωσὶ [τὸ περὶ τὰς δίκας ὥσ[περ τὸ εἶναι μὴ δύναμιν α[ὐτὴν μη-

7. G: ιτ . ανδν ‖ — N: νδ . ‖ — 8. N: ηειναι — G: σειναι — 9. N: ονε . . . . ‖ — G: ειται ‖ — 10. G: ‖ σ . αρα — N: οα . ‖ — 12. G: μειητησρη ‖ — 13. G: . νουσιν — 14. G: υνηρε ‖ — 15. N: τινι ‖ — 16. G: ‖ νεωπερερο . . ακω . . . γο ‖ — XVIII, 2. **προσώπων**? velut **εὐκαιρίας** — 4. N: ηφητο ‖ — G: εφητο ‖ — 5. G: τητησ ‖ — 7. G: ακυτωσσωσ — 8. N: παρακε . ‖ — G: παρακον —

δ' εἶναι καθά[περ τῶν περὶ
τὰ μουσικὰ μα[θήματα καὶ
τῶν μὴ π —
16, 17 ‖ . . . . ν ἀλλ' οὐ (N: ṿεαλ) ‖ . . . . νοις (N: νω)

fr. XIX.

τεραν σκέψ[ιν . . . . ὅ-
τι ἐστὶν ο . . . .
αὐτό τε σ . . . .
δίκαι[α . . . .
τὰ καλ[ὰ] καὶ [ἀγαθά], ọὐδὲ [τέ-
χνην εἶ]ṇαι? τ[ῶν] κα[λῶν
. . . . εκ . . . .
τοὺς τεχνίτ]ας καὶ τοὺς μὴ
τε[χνίτας] τοῦτ' ἔστιν καὶ
ἀπο[δεῖ]ξαι [ἱ]κανῶς, τίς
δύναταị] καὶ τίς οὔ· οὐδ' ε[ἰ] τοῦ-
τ' ἔστιν ἔχων, οὐ καὶ τὸ
τοῦ μὲν ἀδικοῦντος
ἱκα]νῶς [κ]ατ[η]γορῆσα[ι] ὑ-
πάρχειν, τὸ δὲ πό]θεν ἀδι-
κούμενος ἀπο]λο[γ]ήσεσθαι ‖ [μέλλει, οὐχ
ὑπάρχειν —

fr. XX.

. . . . γνῶνα[ι . . . .]τα
νο . ϱη δίκαια καὶ ἄδ[ικ]α

1. G: τερανεκου — 9. G: ‖ τε . . . . . ιντουγεστιν — N: ‖ το . . . . . . ọυσουτ — 10. G: ‖ απι — 11. N et G: ουδετου ‖ — 12. G: εκων, N: εκ . ν — 14. G: νατ . γορησαυυ ‖ — 16. G: ουησεσθαι ‖ — XX, 2. N: ‖ νοι . ον —

. . . . ου καὶ τά[χ]α τὰ [κα-
λὰ] καὶ αἰσχρὰ καὶ ὅ[σα . .
. . . το[ύ]του καὶ τὸν [ἀδι-
κο[ῦ]ντα παρ' ἀτόπωι? πομ .
κα[ὶ] τὸν μὴ χα . π . . νου
. α κατοπρησαι[. κ]ακός τ[ε
νομι]σθῆναι? καὶ . οπιομωσμ
μος καὶ . . . . ντωιτ
ὅταν δὲ προσιαζηιγ . ου
κάλλος δὲ τ[οῦτ' ἐσ]τιν [οὐ δι-
κανικὸ[ν —

14—18 ¦ *. ταδ* — (N: *ταλ*) — ‖ *. χου τὰ πρ* — ‖ — ‖ *. δρα* — ‖ *μοπαιν* (N: *ν . . ραι*)

fr. XXI.

1—8 haec legi possunt *τὴν δ' αλ* ‖ *τι* (*ἀλγη-δόνα?*) — *τοὔνομα* — *τὴ]ν φι[λοσοφίαν?* — *τοῦ [π]ροκ[ειμένου?* —

9 *. . . . . . . διατρεινω . . .*
10 *ἀνασ]τρέ[φ]ονται οὐδ' ἐν-*
πε]ιρό[τερ]οι καὶ διὰ τὸ
θ]ράσος [οὐ] μόνον ασ . . .
. υβως λεπ . την ἀλλὰ [καὶ
ἐ]πὶ τὰς ονα . . η —

fr. XXII.

1—5 ¦ *. . . ται . . ην* — ‖ *. α φιλοσοφ* — ‖ *. αν θεωρη* — ‖ *. ἐσθω δὲ κ* — ‖ *. τῶ[ν] φ* —

3. N: *ουκαπα . . τα* — G: *ουκαιταvατα* — 6. videtur *πολλὰ* — 7. N: *νοτ* ‖ — 8. *κατηγορῆσαι?* — 9. G: *πθηναι* — XXI, 9. N: ‖ *. . . υκαιλ . . . . πω* — 10. N: *τρο . ο . πα . οιδεν* — *οἱ δ'?* — 13. N: ‖ *. β . σλεπ . ταιασε* — *ἀθορύβως λέγουσιν?* — 14. G: ‖ *πι-κεονη* — fr. XXII in N tantum exstat —

6 . ἀτόλμους ουτ . . . . .
. μου[ς] γεγονότας . . . .
ῥητορεύε[ιν .]κ . . . .
9, 10 τολμᾶν κα . . . . ‖ . . ν καὶ τὸ η —

fr. XXIII.

7—9 ‖ . . φων . . αιλ — ‖ . . νθουμ . α (N: εουμ . να) — ‖ . . . νενιαστε —
10 . . καὶ Δημήτριος δια .
. . νην τοῦτο νομίζων
. . ν μὴ τοῦτον ἔθηκε τὸν
τρό]πον [ἀλλ]ὰ μᾶλλον διὰ
. αταρ . . ων, ὧν ἐστιν ἡ
15 . . . . αριστο . .

fr. XXIV.

. . . . . ευτορωακι τό? δ[ι-
δ]όναι [τ]ι [θ]ᾶττον ἔγωγ' ἂν
τοὺς [Μ]εγα[ρ]ικοὺς διαλε-
5 κτικού[ς . . . . .]ανητου
πας ῥητ[ορ . . .]λ παρα-
κου . . . . νκαις· πα-
ρά[δοσιν] δ' ἔχουσι τῆς τ[έ-
χν[ης κ]αὶ οἷον ιεισιχ . . . .
10, 11 μενο . καὶ ὑπονο[υ . . . . ‖ βε
12 δου . . ωσηνοι εἰσι[ν α]ὐ-

7: ‖ . μονο — XXIII, 13. G: πωνι . . αρμαιδονδα ‖ — 14. N: εστη . . ‖ — XXIV, 3. G: πιοαττον — 4. G: ‖ τουσκε — cf. fr. XVI, 18 et 19, ubi de Xenophane agi videtur — 6. N: ‖ . η — 8. N et G: το ‖ — 9. N: ‖ χα — G: ‖ χνα — N: ιεισιν — 10. G: ‖ μιπο — 12. N: ρη . οιεισιλλ —

τῆς. [Γ]νοίης δ' ἄν, ὃ λέγω,
μ[ᾶλλον] ἀναλαβὼν [τ]ὰς
τ[έχνας] αὐτῶν, ἃς συνά-
γọυσιν] οπτεληδατισο . .

fr. XXV.

4—8 ‖ σηιο — ‖ — εισεεμη̣ . ‖ — πουκα . ‖ —
γηου . ‖ . ονο . . . . φων̣ ‖ —
9 . ακ . . . . . . ν δ τῶν τ[υ-
ρ]άννων βίος ὥσπερ δ (υ)
διὰ δακτυλίου γ' ὀ[χ]εὺς
θύρας οὐκ ἂν ἁμάρτοι ο[ὕ-
τως διη[κριβω]μένος ἐν
τοῖς . . . . . . ọις καὶ π . .
. . . . ου μηδ' . . .
καταλ . . . . . . σιατọ . . .

fr. XXVI.

. . . . . προεαν[. . . . Εἴ] γὰρ
ταύτ]ας παρέθηκ[ε βλέ]πων
ἐν τῆι γραφῆ]ι? εἰς [πολ]ιτι-
κὰς κα[ὶ ῥητ]ορικὰ[ς] ἐπ[ι-
χειρήσεις, οὐ πρὸς . τα . ς
βηιν ἀνηκούσας, ἐṇεῖναι
δὲ τἄμπαλιν . υ . τρων
ἀναιδέστατος ἦν λέγων,

14. N: ‖ α — 15. G: ‖ τον — 16. N: μησα — Num de Aristotele hic et antecedente pag. agitur? — XXV, 5, 6. N in uno versu: σηι — εισεμ . ‖ — 8. φιλοσόφων βίος oppositus vitae *tyrannorum?* — 11. N: τοσευ . ‖ — G: τοτευ . ‖ — 14, 15: ῥητορικοῖς καὶ πολιτικοῖς? — XXVI, 8. N: ευ . . ‖ — 9. N: ‖ χ . ριου . σ . . . φοσ — 10. N: ‖ β . \μαν — 11. velut συγχωρῶν —

ὅτι πᾶς Ἀθηναῖος απ ....
ατοσονε στρατη[γί]αις
.... ας ἡγησαμ ... αι
..... νδειν ..... ειν . ‖ ..... αικαι —

fr. XXVII.

4, 5 — μμα πα ‖ — ταταλο ‖ —
.... προσιόν[τ]ων? Ὅσο[ι · ·
μὲν γὰρ εὐ⸍ .... ας ἐν
. σο ... πρὸς τοὺς πολλο[ὺς
ἀκριβοῦν[τές φασ]ιν? τὴν
ἀλήθειαν [πρ]οσχρήσα[σ-
θαί] τισιν ἐπ' ἐνίων εἰδώλ[ων
ἐφα]ρμοττούσαις λέξε-
σιν] εἰς τὰ τῶν πολλῶν
λήμ]ματα κ[α]ὶ [πολ]λάκ[ις ἐ-
οικέ]ναι φυ[σικὰς] ἔχοντ[ας
16, 17 νεκα ‖ — η κατ[α ‖ — (N: σησατ .)

fr. XXVIII.

σ]πο[υ]δ[αιό]τητα [τῶν κα-
λῶν] κἀγαθ[ῶ]ν καὶ πλσ ...
δι πλούσιο[ν] καὶ πα ....
. α· καὶ γὰρ ο . μ .... ‖ ... τικαι . . κ —
8—18 υλι . σει ... ‖ — τ]ύποις? .... ‖ — ριω-

13. N: αλ . . ‖ — 14. N: ‖ ελ . . νε — 15. N: ‖ μηγησαμ — 15 et 16 fortasse στρατηγησάμενον et δεινὸν λέγειν — XXVII, 6. N: προστον . . οντοσο . ‖ — 8. G: πολλον . ‖ — 9. N: ‖ τοκοιβουν — G: ‖ ακειβουνπ — N: ηντην . ‖ — 10. N: ‖ δαλ — εχηπαρ ‖ — fr. XXVIII. G non habet — 2: ‖ . ͻπονδυ . τητα — 3: ‖ . ͻκαγαθιν —

πησ . . ‖ — σ]εμνοῦν[ται ‖ . . . αταγ . . ην . . . υ . . ‖ . . . . ωνος καὶ περὶ τὸν ‖ — ἀμε-νος ουνο . . ‖ ἡ τοιαύ[τη ‖ — ῥ]ήτορα[ς ‖ — πην ‖ — ἀλλὰ ‖ —

fr. XXIX.

. . . υ φρά[σ]εως αρεσ . . .
. . καὶ [δυν]άμεως εν . .
. . . . . υμ . σι ἀσκήσεω[ς
. . μη δι[ηκ]ρει[βῶ]σθαι κα-
τα]φέρειν ἑ[τέρ]ους καὶ
τῶν ἄ[κρα]ν [πολιτ]ευομέ-
νων ετισυ . . μεισ . ου
8—10 ‖ . . . . ἀλλὰ μ[όνον — ‖ . . . . . π]ολλ — ‖ πολιτεύεσ[θαι

fr. XXX.

3—11 ‖ . . . σουσδικοσ — ‖ υ . . ον οὐδ . ιαρ — ‖ . . νηδουι . ε . ρισκα . . . . ‖ ωραν ην . ε . ος μ — ‖ . ν τοιοῦτο . αισυ — ‖ τωτα . οθ — ‖ . νο — ‖ . δυνάμει ειων — ‖ . \ενη . ουιετ —

Col. I. . . . . α μόνοις [δι-
ηκριβῶσθ]αι? τὴν συμφ[έ-
ρουσαν] κοινωνίαν, δ[ιὰ
π]αντ[ὸς] δ' ἄ[λ]λην ακο . .
. ησετα[ι σ]υγχεῖν τασ . . .
. . . ταε . σμιανορ . π . . . . .

fr. XXIX et XXX N non servavit — 2: ουαμεωσ — 4: δι . γρει . . σεαι — 6: αι . . νη . ν . ευομε ‖ — 10: ‖ πολιτευεσεν — *Pag. I, 4. G: δανληναισο\ .* ‖ αἰσχυνθήσεται? — 6. ἀνθρώποις?

. . τεα/ . ὧντιν[ων? . . . . . . ασοση κατὰ καιρ[ούς τι- νας, ἐν οἷς πολὺς [καὶ ἀμ]αρ- τύρητ[ο]ς ζῆλος [συνέπ]ε- ται τῶι δοξα[ζο]μ[ένω]ι, κἂν μὴ ἄντικ[ρυ]ς ἐ[π' ἀγ]α- θὸν μ . . . τηνινδ . . . . πρῶ[τον] πολλο[ὶ] ταῖς . . . . σιν . . . . ιτακ . . . .

Col. II. . . . φα]νερόν, [ὅτι τὴν ῥη- τορικ[ὴ]ν δύναμ[ιν εἴρη- κεν βλέπων ἐπὶ τὴ[ν] σο- φιστικ[ὴν ἢ] ἐπὶ τὴν [π]ο- λιτι[κ]ὴν ἢ ἐπὶ τὴν δια- κριτικὴ]ν ὧν πρακτέ- ον ἐστὶν καὶ οὐ πρακτέ- ον τ[ῶι] μέλλοντι [μακα- ρίω[ι γ]εν[ή]σε[σθαι. Ἔτι δ' ἐκκείσ[θω, ὅπερ ἔοικεν κυκᾶσθαι παρὰ πολ[λῶν, τὸ τ[ὴ]ν ῥητορικὴν [δύ- ναμιν ε[ἶναι περὶ τ]ὰ [συμ- φέρ[οντ]α καὶ κοινῆι καὶ [ἰ- δίαι τ[οῖς] ἀν[θ]ρώ[πο]ις. Εἰ μὲν [γ]ὰρ ἐπὶ τὴν πανηγ[υρικὴν

9. G: ενωσπο — 10. G: ‖ τυρητεσ — τε ‖ — 14. G: ‖ πρω- . ιπομοταισ — II, 1. G: τερον — 3, 4. G: κλεπωνεπιτηχσο ‖ φιστ . καηπεπι — 6. N: ‖ να . λ — G: ‖ νaταισ . ινων — Verum non inveni — 9. N: ‖ ριωπεν — G: ‖ ριωπενι . σετ — 10. G: ‖ εκκεισοσ, rest. Buech. — 12. G: ‖ τοτενρητορικιντ — 13. G: ‖ ναμινεν — 15. N: ‖ διαι . . . ανερω — G: ‖ διαιτεκανορω — 16. G: ‖ μενεαρ —

Col. III. ειγι ‖ λ̣ε . . . . . Μὴ γά[ρ, ε]ἴ τινες τ̣]ῶν ῥητορικ[ῶ̣]ν σοφιστῶν] μετ[έ̣χ̣]ουσιν ἐ[πὶ] ποσὸν ἐμπε[ι]ρίας πολιτικῆς ἢ χα[ρι]έστεροι ταῖς διανοίαις ὄντες· ἄμεινόν τι λογίζονται περὶ τῶν κατ[ὰ̣] τὸ[ν̣ βίον συμφερό[ντων, ἀπὸ τῆς ῥητορ[ικῆς θώμεθα, ἀλλ' ἀπ' ἄλ[λης εἶναι ἀκολ]ουθήσεως [παρισ]τῶμ[εν· μὴ [μ]έντ' ἐχόντων τά̣[κ δυνά]μεως αὐ[τῆς ἐπιτεύγματα vel sim.

Col. IV. . . . . Ταῦτα̣] δὲ τὰ [ἐπιτεύγματα ἐν τ]οῖς κατὰ μέρος λόγοι]ς οὐ θεωρήσας τις οὐδὲ] τὴν τοιαύτ]ην ἕ̣ξ[ε̣ι] ῥητορικήν, τ[ὸ δ' ειλλαισ̣ . ἐοικὸς τ . κ . . . . . . λιν . . . . ονε῀ . π . . πότερο[ν] δ̣' ὅλως ἰδία[ν̣; ο]ὐδ[ὲ̣ τ]ὴν ἐν τοῖς ὅλοις ἀλήθειαν ἐγνωκὼς θεωρήσει τὴ[ν̣ ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀλλ' ἃ μὲν ἔοι[κε] ταύτηι συνό-

III, 5. N: ‖ ε . οποσον — G: ‖ ε . ππσων — 11. G: ‖ πιτησ — 13. G: ‖ μουθησεωσ — 14. G: ‖ μη . εντελοντωντα̣ — IV, 2. *G:* οιεκατα ‖ — 5. N: κηνο ‖ — G: κηντ ‖ — 6. ἑρμαίῳ? — 8. *G:* ιλιαι . νδσ suprascriptum et: λωσσ . ην ‖ — 11. N: αμ . ‖ — *12. N et G:* ‖ μενερι̣ν̣ —

ψετ', αὐτὴ[ν] δ' ἀγνοήσ[ει; ἢ
μάλι]στ' οὖ[σα]ν οἰκείαν τῆι
ἐν τοῖς ὅλοις θε]ωρήσει με
ο]ὐ μὴν κ ... ‖ — ιαντη[ν .. ‖ — ιν
ἀλή[θειαν ‖ —

Col. V. ενα .... ‖ ἐνθ[υμήμ]ατα [οὐ] μᾶλλόν
ἐστι το[ῖς ἀ]ληθέσιν [σ]ημεί-
οις ἢ πισ[τώ]μασιν ἐοικότα
ἢ ὁτιοῦ[ν τ]οιοῦ[το τ]ῶν
πλεῖστον διαφερόντων.
Πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο (υ)
ῥ[ητέο]ν, ὡς ἡ πανηγυρικὴ
πεφώραται τὰ] μὲν ἀληθῆ
πρὸς τὰς ἐπιδείξε]ις οὐ θεω-
ρήσασα οὐδὲ τὰ] τοῖς ἀ-
ληθέσιν ἐοικότα ..] μη.

Col. VI. εἰ]κόσι[ν ‖ ...... οὕ]τω δ' [οὐ τἀληθ]ὲς καὶ
τὸ μὴ ἀλ]ηθὲς ἀ[ντί]κε[ι]ται, ο[ἱ-
ονεὶ τ]ὸ μάλισ[τα ε]ἰκὸς αὐ-
τῷ τῷ] ἐνλείπον[τι]· τἀλη-
θὲς γάρ], ἢ ἐλλείπε[ι, ἀνή]ρηται·
ὥσ]τ' εἰ τούτου [συγχ]ωρεῖ-
ται] δυνατός, οὐ[δ' ἂν ὄ]χλωι
ε[ἴ]ηι ἀρεστὸς ....

14. G: κειαιπηι ‖ — 17, 18: τὴ[ν ἐν ταῖς πράξεσ]ιν ἀλή-[θειαν], nisi 16—18 talia latent: οὐ μὴν κτήσεται τὴν ἐοικυῖαν τῆι ἐν ταῖς πράξεσιν ἀληθεία — V, 2. G: ‖ ενθι — 4. G: πισ .. ιμασιν — 5. N et G: πων ¦ — 8. N et G: ¦ ρι — VI. Quae v. 1—8 in fine versuum servata sunt, tantum in G exstant — 2. N: ωδε, G: τωδσ — 6 G: νρηται ‖ — 7. G: ‖ σ .. τει —

τ̣ . σιν κα . . . .
χρῷτο πα[ρα̣λ]ιπὼν τἀλη-
θῆ τοῖς εἰκόσιν, πλὴν ἐν οἷς
οὐκ ἔστι τὴν ἀλήθειαν [θε-
ωρ]εῖν? ἐπὶ τοῦ κατὰ μ[έ-
ρ[ο]ς ἀεὶ προκειμένου π . .
μη̣ νῦν, εἰ μή τις τοῦτ' ἤ[μελ-
λε] προειδῆσαι. Εἰ δέ [π̣ου
τὴ]ν ἀλήθειαν [μ]ὴ δύναν̣-
τ̣αι] λέγειν, τὸ δὲ . ελ . . .
α . . ων περὶ τῶν̣ . . . . . .

Col. VII. *περ οὐδ . νηνυσ . . . . . .*
τὸ εἶδός ἐστι με[ταχε̣]ιρί-
σασθαι ἀνδρὸς ἐν ἑκάστοις
εἰς [πρ]άγματα βλέποντος
καὶ [ἀλ]ηθινολογοῦντος,
οὐκ ἐνθυμήμασ[ι]ν κενοῖς
χρ[ω̣μ̣]ένου. Δῆλον ὅτι γὰρ
τὰ [π̣ρ]οσόντα τις ἀγαθὰ λέ-
γων, ἅπερ ὁ κατηγορῶ[ν
ὡς οὐχ ὑπάρχοντα κατηγο-
ρεῖ, καὶ τὸ δείνωμα τῶν
κριτῶν ἔλαττον οὕτω ποι-
ῶν ἀπεργάζοιτ' ἂν τὸ χρή-
σιμον καὶ θαυμαζόμενον
τοῦ δύνασθαι τὰ ἐνόντα
δ[ιοικ]εῖν, ὃ γίνεται μὲν

13, 14. G: **ου ‖ εφειν** — N: ‖ . . **φειν** — 15. N: **νουη̣ . .** ‖ — *VII, 9. G:* ‖ **πεν** — 16. G: **δ . τθειν** —

δ̣ι̣ὰ φυ]σιολογίας ἐν τοῖς
π[ρ̣ὸς] εὐδαιμονίαν, οὐκ ἐν
οἷς ἐ[ξ ἐμ]πειρίας καὶ τ[ρ̣]ι ‖ βῆ[ς

Col. VIII. . ι πλεονα̣[χῶς, καὶ οὐ]κ [ἀγα-
θὸν ἢ ἀλη[θὲς νῦν] λέ[γο]μέν
τι ἢ] δίκαιον [ἡμῖν π]ερ[ιγίνεσ- ‖ [θ̣α̣ι —
διὰ] φυσιολογί̣[ας] ἐν[γί]ν̣εσ-
θαι, καθόσον τὰ [δι]ανο[ί]ας [ἐ]οι-
κ̣ό]τα τοῖς ἀληθέσιν, μήπω
τἀ]ληθῆ κατόψεθ' ὁ φυσικὸς
ἐν τ[οῖς] πρὸς εὐδαιμονίαν
ἢ το[ῖς εἰς] τὴν αὐτὴν ὁ[δ]ὸν?
τουη . . ουτουσιν κα . . .
. . . ἐν ἑκ]ά̣στωι ἀλη[θ . .
. . . . . . α δὲ εἰς τὸ κ[α̣-
τὰ μέρος] ἀληθὲς οὐδ[ὲ
. . . . τ]ῆι κλήσει?, ἀλλ[ὰ

Col. IX. μ[έ]νοις ὑ[π' α]ὐτῶν [ἢ ἐπ' ἄλ-
λων, ὧν φασι τὴν [πολιτι-
κὴν δύν[α]μιν ἔχει[ν. Οὐ
μὴν ἐ[π̣ε]ὶ τὴν διά[κρι-
σιν ὧν αἱ[ρ]ετέον κ[α̣ὶ φευ̣-
κ[τ̣]έο[ν] πά[ν]τ[ω̣ς πρὸς τὸν

17. G: ‖ λ̣ν̣ — ἀπὸ? — N: ‖ λ̣ι̣ — VIII, 4. G: ‖ ελ̣ (εα?) — 7. G: ‖ . . ν̣φυσιολοπ . . ενηγ̣εσ ‖ — etiam N: ενηγ̣εσ ‖ — ἐνηνέχθαι? — 8. G: ανοτασοι ‖ τὰ κατὰ δόξας? — 12. G: οτηναυτηνο . εν ‖ — 13: τούτοις ἐπάγουσιν? N: νιουσιν — 17. N: ηικ/υσειαμ — IX, 1. N: ‖ μ . νοισυ . . ητ̣ων — 6. N: ‖ κ . . . . παισπ̣ — G: ‖ κιεο . παιστο —

βίον φέρων [τὴν πολιτικὴν δύναμ[ι]ν [ἀ̣πὸ τῆς τῶν ὅλων θεωρίας [ἔ]φη μάλιστα παραγίν̣[εσ]θαι, διαστέλλειν τε [τ̣ο]ῦτ' ἐχρῆν καὶ δὴ καὶ σημαίνειν, κατὰ ποίας ὁμιλίας φωνῆς οὕτως προσαγορεύειν σύμφαμεν [τ]ὰ[ς ἀγαθὰς πράξεις, ὅσαι πρ̣[ὸς εὐδαιμ[ο]νίαν μάλ[ιστα συμπράττειν .... δια ....

Col. X. ..... *ὅτι χρὴ [θε]ωρήσει [διακρῖναι] τὰ[ς] αἱρέσεις καὶ φ[υγὰς τὰς π]ρὸς [μα]καρι[ό̣]τητ[α συντ̣]εινούσας καὶ οὐ τὰς πρὸς [ἐ]λ̣π̣ισμὸν ἀόριστον καὶ π]ρὸς δοξοκ[οπ]ίαν ἄλ[ο̣γ]ον, [ἔ]τ̣ι̣ τό γε σύμμ̣[ετρον καὶ [ὀ̣ν]ησιφόρον ἐξ εὐθυ]μίας κα[ὶ π̣]λούτου μάλιστα· τ]ῶν γὰρ π[ρ]ὸς εὐδαιμονίαν καὶ ταῦτα. Διὸ καὶ τοῦτ' [ἐχρ[ῆ]ν προσδιακριβοῦν διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς οἴεσθαι πλεῖστον ἀπηρτῆσθαι φυ-*

8. N: *υσα* ‖ — G: *σον* ‖ — 11. G: *-.υ̣στε* ‖ — X, 5. G: *ι̣λ̣π̣ισμονασρι* ‖ *καλλωπισμὸν*? — N: *σμοναορι* ‖ praeterea in margine *φ* littera apparet — 7. N: $\overset{\pi}{\epsilon}$ιτ.εσυμλ, G: $\overset{\epsilon\pi}{\epsilon}$ιτογε —

σιολογίαν τῶν πρὸς τὰς πράξεις χρησίμων καὶ καθόλου π[ρ]ὸς τὸν [β]ίον. Οὐ γὰρ ἂν τούτο]υ διακ[ριβ]ωμένου μᾶλλον μ[όρ]ιον κα[τά τι]να τρ[όπον ἐ[ποί]ει φαν[ῆναι] ῥητ[ορικὴν φυσιολογίας

Col. XI. ὡς] ‖ δ' ἐπι[στή]μη[ν] ἔχειν ἄ[ντικ[ρυ]ς ἔφησεν, [οὕτως] δυνήσεσθαι πεί[θε]ιν [τοὺς] ἀκούοντας τὸν φυσικὸν καὶ σοφόν, καὶ τὸν [σοφὸ]ν οὐκ ἐν ἀμφισβη[τήσει] κατέλιπεν [ἀλλ' ἑα⟨υ⟩τὸν [ἔφ]η τοῖς λόγοις [μετάξειν ἐ[φ' ὃ] ἂν βούλητ[αι τοὺς π[ολλοὺς . . . .]ο παρὰ π . δ/ . . . . ναν ελε . . ος οὐ[κ] αἰσθανόμενος. Εἰ γὰρ κ[αὶ μ]έθ[οδ]ος εἴη τοιαύτη τι[ς], ὅ γε λόγ[ο]ς ἥκιστ' ἂν εἴη κατὰ τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ πρὸς τοὺς πολλοὺς αὐτὸς ἐπα[γγ]ε[λ]τικός, καὶ ταῦτ' ἄ[ν π]ρο[ὔργ]ου [φήσειε]ν εὐ-

18. διηκριβωμένου Gadareno restituere nolui — N: μενουμαλλον ωμενουτυ . . . ‖ — G: μαμεν pro μαλλον — 19. N: ‖ ασ — 19, 20: ιονκα- et ειφαν G in margine adscripta exhibet — XI, 1. N: ‖ δεπι . . α . ω (G: αιμη) — N et G: αμ ‖ — 2. G: ‖ τικ⊦. σεφησεν . . νοδυ ‖, N: ινδυ ‖ — 3. N: πειστιν . πακου ‖ — G: γεισθιν . . πακου ‖ — ὑπακούοντας? — 7. G: ρητοισ — 8. N et G: ‖ ξεινεν — G: βουλησт — 9. G: ‖ τουσιτωι — 10. τὸ παρὰ πόδας? — 16. G: επαπεστικοσ, N: επαπ — 17. N: ‖ τα . . . ιοπουρ (vel: ιοττουρ), G: ‖ τα . γριστπουρι —

θὺς ἕκα[σ]τος, ἃ ἐπαινεῖ, διὰ τὸ
μὴ χαί[ρε]ιν ἀκούον[ṭ]ας, ὅτ[αν ‖ τ[ι]ς? —

Col. XII. τὰ πλεῖ]στα πρὸς ἃ [βούλε-
τ' ἀγαγὼṿ?] καλῶς ἂν πε[ίθοι
. . . . λων συνορώṿ[τωṿ
. . . . στ' ἂν ὑπα . . . ηι
. . . . ποι λογο . . . . αι
. . . . τούτου π[οι]ητι-
κή τις δύ]ναμṃις, ὥστ[ε . .]τη
. . . . ο τὸ πείθειν [ἢ δι]ὰ (ι)
λόγου τὸ] κῦρος ἔχουσα . . .
εαι[. . . μέ]χρι τοῦ κατε[ṗαγ-
γείλασθαι. Εἰ δὲ συλλάβοι ὁ
ἀκούων εὐφυείαι τε [ἱκ]ανῆι
καὶ προθυμίαι τὸ [π]ει[θον]τα
τὸν αὐτὸν λόγον, ἧι βούλετ', ἀ-
γαγεῖν, ἔστιν ἐπιστ[ή]μη καὶ
δύναμι[ς], οὐκ ἐφ' ἃ β[ούλετ]αι
δ' αὐτὸς ἀλλ' ἐφ' ἃ [ὁ ἀκροώ-
μενος κατὰ [π]ανου[ργίαν ὀχλι-
κήν. Τὰ γὰ[ρ] οὐ βο[υλ . . . . .

Col. XIII. 1—3 . . . ταυ[ṭ — ‖ τῶν πολ[λῶν? — ‖ ται ἑτερο — ‖
ναται. Οὐ[δὲ γ]ὰρ ἀνάγκη

18. ἃ suprascr. — 19. N: ‖ μηκαι — XII. Ultimas litteras v. 3—8 G in margine servavit — 6. N: τουτουσσ — 9. N: προσεχουσα — 10. N: χρατουσατε — G: χριτουκαπεγ — 11. N: συλλαβων ‖ — 13. N: τονει . . σ⁻ . . . ‖ — G: τονε . . . ⁻αι/ . ‖ — 16. G: ναι ‖ — 18. rest. Buech. dubitanter, sed credo recte — G: ανουι — XIII. Initium v. 1—5, siquidem huc pertinet, tantum in G exstat margini adiectum — 4. G: ‖ ναται — videtur δύναται —

κα[θ]ά[π]ερ κἂν ἄλλοι πρ. . . . . τ . . οσι . . θεσχ . . . . . . ταῖς ἰδίαις γ[ν]ώμαι[ς ἐπιχ]ειροῦσιν?· οὐθ' ὅπερ πρὸς αὑτὸν ἕκαστο[ς π[άσ]χει, τὸ μὴ μισεῖν, ὅταν ἑαυτῶι κακῶν αἴτιο]ς γίνηται, τοῦτο πρὸς τὸν π]λησίον· οὐθ' ὁμοίως αὑτὸν αἰ]τιᾶται καθάπερ καὶ τὸν πλ[η]σίον. Ὥστε πῶς πο[λλοῖς περιπίπτοντες κακ[οῖς] διὰ τὴν ἀκολουθία[ν

Col. XIV. . . ‖ διω — ‖ οὐχ (N: οὐκ) ὡς περὶ ἕνα τὸν εὐφυῆ κα[ὶ πρόθυμον. Οὐκ ε[ὐ]φυ[εῖς γοῦν [οἱ π]ολλοὶ πρ . . . ασα μι . . . . . υς πειθ . . . . θυμε . κεσυδο . . . . λ πολλ[ὴν] ταρα[χὴν .]ινα . . ται κ . . . . πε[πι]στευμένων [τῶι καλῶ] κἀγαθῶ προσμεῖναί τι ποήσει τὸ π[ό]ρρωθεν, οὐ[χ] ὅσον ἀμυδρᾶι συναισθήσει προσδοκῆσαί τι μεγαλεῖον, ἀλ-

5. προσείρηται? — 17. G: ‖ κτ . δια — XIV, 8. N: ‖ το . λι — G: ‖ πολλι — 12. N et G: πωρρωθεν, quod saepius legitur —

λ' ἤδη [τ]ι βούλοντ' ἔχειν
ει̣ . . . . . .¯ενων λόγον
. . . . . . ὅτα]ν̣? τις [λέ]γηι τὸ
. . . . τ̣]ὴν προ|| [θυμίαν? . .

Col. XV. . . ἀ]λλ' οὐ[χὶ] τῶι ἔργω[ι χρ]ωμ[έ-
νω]ν αὐτ[ῷ̣]ι μὴ ὅ[τι τ]οῦτ' αὐ-
τό, π̣ρός τε τὸ κατεπαγγέλ-
λεσθαι? τού̣τ]ωι πολ[λοὶ] οὐ-
κ ἂν πεισ]θείησαν, εἰ καὶ πᾶ-
σι [το]ῖς ἄ[λ̣]λοις, ἀλλὰ κ̣ἂν [π̣ισ-
τὴν εἰς τἆλλα πε[ρ̣ι]σπᾶ[ι
π̣]αράσ[τ]ασιν, λυ[μ̣]ανθείη-
σαν ἄ[ν. Ἔ]τι [τ̣ίνα ἂν εἴδη-
σιν ἔχων ὁ φυσι[κὸς τῆς τῶν
ἀνθρώπων φύ[σεως ἀπ]ὸ
ταύτης δύναιτο πείθειν
αὐτούς; Ἆρά γε τὴν ἐκ [τ̣ί-
νων ἢ π̣οίων [σ̣]τοι[χ̣]είω[ν
συνεστήκασι; Καὶ τίς ἂν
διὰ ταύτ[ης . .]η . . . το̣ . ν̣
ὧν ἂν διεξί[η̣ . . . .
τοῖς ἀ[ν]θρ[ώ̣ποις . . . . . .]ν
ἢ τοῖς . ε . . . . ο
εἰ γι[ν]ώ[σ]κ[ο̣υσιν . . . . . . || . . . . τ

15. G: || ληδη . ιβον — XV, 1. N: || . . . αλου . γωιερη — 2. N: || . . ναυτο — 3. N: || . . . ροστο . σο — 4. G: πωιπωπ . . . ου || — 6. G: κανγ . || — 7. περισπᾶ̣ Buech. — 8. G: || ταρασ . ασινλυλ — (N: ασινδυ) — 9. N et G: || σανα . . . τιπ — G: ικαπ . || — 11. G: υ̣σο || — 13. G: || αυτοπαραπτηνεκ¯ι̣ || — 14. N et G: ετοικειω . || — 16. G: || διαταυτιπ — 17. G: || ωνανδιστι —

Col. XVI. . . . . ψευ . . . . . τερον ˜ . .
. . . . . τεν . . . . . . ελοσο
τερεσ . . . . . . θαι κα[ὶ] π[εί-
θειν, ἀλλ[ὰ εἰ] μὲ[ν ἔσ]τι
τ[ι]ς ἄνθρ[ωπος, ὅσα ἐπὶ] τοῦ-
τ[ο φ]έρε[τ]αι, καὶ χ[ωρ]ὶς τῆς
τού]των [π]ροσδοκ[ή]σει, τά-
χα δ' ὢν] ἐ[πιλελ]ογί[σ]με-
θ', οὔτε δεῖ] δ[ι]ώκειν τοῖς ὅ-
λο]ις οὐθὲν οὔτε φεύγειν·
ἄλ]λον δ' οὐδὲ τὰ ζῷια,
φησί]ν, ἐπιδ[έ]χεται τ[ρ]όπον.
Ἀ]λλὰ τί πρὸς τὸ „πείθειν λέ-
γ]οντα τοὺς ἀκούοντας"
τοῦτο γίνεται μᾶλλ[ον ἢ
π]ρὸς τὸ πειστικὸν ἕκασ[τον
ἡ]μῶν ἐν τοῖς ὑγιε[ιν]οῖ[ς
κ[αὶ νοσ]εροῖς εἶναι, τ[ίνες] ἡ-
δοναὶ ἢ] πόαι τοῖς δ[ι]ώ[κου-
σι βλάβα]ι, διότι γι[νωσκ . .

Col. XVII. . . . . ιδ . . . ε . κα ὑ[πὲρ
τῶ]. ὑπο[κειμέ]νων βουλ[ε]ύ-
σεις, ὧν εἰσι καὶ α[ἱ τελέως ἀ-
γα]θαὶ συμβουλίαι κα[ὶ αἱ
κακ]αὶ τελέω[ς . .]των . . .
δ . . οτων κα . . τας πα . .

2. N: ελοι ‖ — 3. N: ‖ . ερθσ — εδικα . . ‖ — G: θαικαιτη ‖ — 8. G: ‖ . . . . . ειτ — 12. Quarta littera *o* fuisse potest. Credo tamen testem, fortasse ipsum Epicurum adhiberi. Cf. Diog. Laert. X, 137 — 19. N: ποατοιστ . ο — 20. N: ια . . . . . . ‖ — XVII, 1. N: χαυ — 3. G: ‖ ενεων —

ξ[. . ο]ὐ μόνο[ν . . . . .]α . .
δο . ιλοειν ια . . . . ‖ τι — [ο]ὐ- ‖
δὲ [τού]τ[ωι πολ]λοὺς ὁμο-
λ]ο[γήσ]ειν, ἀλλ' εἰ πυνθά-
νοιτό τις ἄν[τι]κρυς αὐτῶν·
„ἦ βούλ[ε]σθ' ἥ[δεσ]θαι καὶ μη-
θὲν μήτε ἀλγεῖν μήτε λυ-
πε]ῖσθαι;" τίνες οὐ φήσουσιν;
Ὥ]στε πῶς οὐ χαλεπόν, ἃ πε-
ρὶ] τῶν ὑποκ[ει]μένων ἕ-
κασ]το[ι βο]ύλ[ο]ντα[ι, γι]νώσ-
κειν, ὅτε οὐδὲ περὶ τοῦ συμ-
ι . τουτ . ουσο . . ντες μεν

Col. XVIII. διαισ . . . ωι [συ]νταχ[θ]ὲν
σύμμ[ε]τρο[ν αὐ]τὸ αἱρ[ετώ-
τερον [λ]ο[γ]ισμῶι χρῆ[σ]θα[ι
λ . . . πρ . ς, ἐ[πε]ιδήπ[ο]τε?
πρ[οσποιε]ῖ[τ]αι φεύ[γ]ειν
τι [ἢ αἱ]ρεῖσθα[ι. Οὐ]δὲ [γ]ὰρ
κἂ[ν] κατασχέσασθα[ι φῇ] τό
τι [σα]φῶ[ς] γνῶναι, πρὸς ὁμα-
λί[αν] νῦν παρέστηκ[εν τὸ
οἰ[κ]είως — πολλῶν [κ]αὶ [παν-
τ[οί]ων? ὄ[ν]των, ἃ με[τ]ατί-
θησι ταχέως [εἰ]ς τἀναντία

10, 11. N: τομο ‖ . ο . . . πειν — G: ‖ . ο . ησιν — 13. G: ‖ ειβουμσθη — 18. G: ‖ . . . τογ . συλ . ντα — 20. N: τειμεν ‖ — XVIII, 1. N: αιταχ . εν ‖ — 2. N: πον . . . ‖ — 3. G: ‖ τερονδοι — 6. G: ροδεταρ ‖ — 7. N et G: ‖ κατασχεσασθα — nil mutare ausus sum — 8. G: ‖ τι . . φωπνωναι — 11. N: ‖ π . ων — G: ‖ τονων vel π . νων — G: αμου . ατι ‖ —

τὰς τῶν τοιού[τ]ων γνώμ[ας. Εἴτε δὲ κα[ὶ ταὐτ]ὸν ἀεὶ τῶ[ι φυσικῶι [τ̣έλος πρ̣]οσείηι, πρὸς [ὅτι σφ[ο̣δρό]τ[ατ]α ὥρμηκεν, ὥστ[ε ἐχ]ό[με]νον τούτου χρ[ῆσθ]αι τῶι λόγωι, δ[ιὰ τί οὐ καὶ πολλάκις, ὅτου πρὸς α[ὐ]τ[ὸ]ν ἐναντιούμε [νοι —

Col. XIX. τὰ πείθειν πε]ρ̣ὶ τῶν βελτίστων δυν]ά[με]να?, ἂν μὲν λαμβάν]ηται πειστική τις δύ̣]ναμις, οὐκέτι ἦν ἡ τῶν φυσικ]ῶ[ν̣]? λόγων, δ[ιότι ὁ τοῦ ῥήτο]ρο[ς λό]γος εἰς ὄχλον ἦν καὶ δ]ῆμ[ον· ἂ]ν δὲ κ̣]ατα[σ]τοχαστική τις, οὐ βούλοντ' ἐκεῖ[νοι]. Οὐθὲν γὰρ ἔτι δεῖ τῶι πιθ[ανῶι παριστάνειν, ὡς [ἢ τἀν[α]ντία βουλομένου[ς ἢ μόνον ταῖς διανοίαι[ς ἀφεστῶτας, [ἀ]λλ' ὁμοῦ σ]υγκαταινεῖν̣. Ἐὰν δὲ αὐτοὺς αἰ]δὼς τ[ο]ῦ δ[υσεφίκ[του δι]καίου νικᾷ̣, πῶς τινες δ̣]οξά[ζ]ουσιν —

15, 16. G: *ειηιπροσ* ‖ *τισφε* — N: *ειηιπρο .* ‖ *τισφ* — 20. N: ‖ *πρ̣ . σι . τ . . εν* — G: ‖ *προσατ . νεν* — XIX, 3. N: *ητα . . τειου* ‖ — G: *ηται . πειστι* ‖ — 4. G: *ηιν* ‖ — 6. N: *οφ . . . τοσεισο* ‖ — 11. N et G: *ωσι .* ‖ — 17. G: *ενκα . .* ‖ — N: *ενικα* ‖ —

Col. XX. μάλι[στα . . . .
. ων μ[ὲ]ν αὐ[τὸν οὔτε] π[ερι-
ποιήσειν οὔτε δέ[ξεσθ]αί
τινα π[ώ]ποτε δύ[ναμιν λό-
5 γων ου̣ . . . ανολου, διότι
6 δυνατὸν ἔ[οικ]εν? λέγειν
8, 9 ἐαυ ‖ τὸν . . . . καὶ αὐτοὺς
10 πείθ[ειν̣]. Φήσ[ο]υσιν γὰρ του-
τονὶ ε[ἰπ]εῖν [ἀ]κριβῆ κἀν-
έ[γκ̣λ̣]ητ[ο]ν περὶ [τ]ῶν πραγμά-
των, εἴπερ πε[ίθε]σθαι αὐ-
τῶι ὁμολογή[σ]ουσιν, ἢ οὐ-
15 κέτι ἔσται ἀπο[δ]ιδράσ[κ]ειν,
οὐδὲν̣ τῶν πρα[γ]μάτων
εἰς τὸ αὐτοὺς μ[ὴ μό]νην
τὴν δύν[αμι]ν [ταύτην? ἔ]χον ‖ [τας — συν-
εργούντων —

Col. XXI. 4, 5 πεί]θοι, ‖ ῥη]τορ[ικῶς δ]ὲ [ο]ὐδ' ἂν π[εί-
θοι δι[ὰ τοῦτ' ο]ὐδ' εἰ σφό[δρα
κατ' ἄ[λλον τρό]πον τ[ῶν
ἀνθρ[ώπων οἶδε] τὰς β[ου-
λήσει[ς. Οὐδὲ] γὰρ ἐρεῖ [τὰ
10 πρὸς τ[ὴν βούλ]ησιν ἀ[λλ' οὐ-
δὲ πο . . . .
. ον κα . . . .

4. G: ‖ τιναπ . τηγυδυ — 5. G: οχουδιοτι ‖ — 7. G: ην ‖ — N: ιν ‖ — 10. N: ‖ γειθο . . ιφη — G: ‖ πειοσ . υφησ — 11, 12. N: και ‖ ειμη . . ν — G: καν ‖ ειμητ . ν — 15. G: δρασπειν ‖ — G: ‖ ουδεντων — 18. G: ‖ τηνδυν . ων . . . . . χον ‖ — N: ‖ . . ν . . . . . ων . . . . . . χον ‖ — XXI, 5. G: ‖ νυτορ —

λειαν . . . . . . ει. [Προ]σέτι τούτ[ου μόγις] ἀκούσονται, κἄ[ν τι δόξ]ηι [λέ]γει[ν πρὸς τὰς [βουλήσει]ς, οὐχ ὅτι, π[ερ]ὶ ὧν ἂν εἴπηι, πεισθήσονται. Νομίζοντες γὰρ [δ]ιὰ τὴν συμ[β]ου[λὴ]ν εἴς τινας ἐμπεπ[τωκέν]αι δυσχερείας περὶ τ[ῆ]ς πάλιν [γε]ινομέν[ης] δυσ[ωπ]ηθ[ήσ]ονται.

Col. XXII. ἐπιχ[ειρ]οῦ[σ]ιν [εἰπε]ῖν, ἅπ]ερ ἂν εἰδῶσιν βουλομ[ένοις ἔσεσθ]αι, μὴ [με]ταμελησομέν[οι]ς, διὰ [τῶν συμ]φερόντω[ν] βουλεύεσθαι γελοῖον ἐρεῖ. [Χ]αλεπὸν γὰ[ρ π]ρογνῶν[αι, κ]ἂν πάνυ κ[ατ]ὰ τρό πο[ν τι διαπ]επρᾶ[χθαι συμβῇ τούτ]οις, ὅτι [σ]υμ[βου]λ[εύσονται. Συνορᾶν γὰ[ρ οὐ δύνανται, ποῖα παρ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἁμαρτά[νομ]εν καὶ ποίων διαπίπ[τ]ομεν παρὰ τὸ τῶν π[ρ]αγ[μ]άτων

13. G: γ . . σετι ‖ — 14. G: ιλκουσον ‖ — 16. G: ουλο ‖ — 19. G: συμιον — 21. N: ωνη. ‖ — G: παλινηι ‖ — 22. N: ηε.πονται — G: δυσ . . ηθπονται ‖ — XXII, 1. G: ‖ επιχ . . . ουγιν — 2. N et G: ν̊βουλομ. ‖ — 9. G: οτιουμ —

ἀνέφικ[το]ν· λο[γισ]θῆναι [δ̣ὲ ὑ]πὲρ [ὧ̣ν ἂν] ἀ[π]οβῆι τι παρὰ ‖ [δόξαν

Col. XXIII. . . . . τοῦ πάν[τα] δύνασθαι. Οὐκο]ῦν εἰ θέ[λουσι π]ερὶ παντός, οὕ]τω προπεπ[υ]σμένοι ἁπ]ά[ν]των εἰσί. Λήψ[ονται γὰρ ἐνίους ἀ]λλ' οὐ συνο[μολογοῦντας ἅπα̣ν]τας. Οὐ τοιο[ῦτο δ' ἐστὶν τ]ὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς ἁπλῶς, περὶ οὗ ποτ' ἂν ἐθ]έλωσιν α[ὐ̣τ̣]οί, πείσειν ἔφη τ]ῆι τέχ[ν̣]η[ι] τῆς πειστικ]ῆς δυνάμεως. [Ο]ὔτε δ[ὲ] γινώσκειν δυνατόν, οἷς χ[αίρ]ουσιν οἱ πολλοὶ κατὰ τὰς δόξας καὶ μὴ τὸ συ[γγενικὸν τέλος, οὔτ' εἰ το[ῦτό τις ὑποτεθείηι γινώσκ[ει]ν, κἂν πείθειν δύναι[τ̣ο. Πολλ]αὶ γὰρ αἱ μεταμέ[λειαι κ]αὶ μεταπτ[ώ̣]σεις ε[ἰσὶ ‖ [τοῦ πλήθους

Col XXIV. ἐν τῷ πεί]‖θειν [εἰς ἐπ̣]άγγ̣[ελ]μα [κα]ταφέρονται [τῶν δικ]αίων

15. G: ναια̣ ‖ — 16. G: ‖ . περο — N: ‖ . τε . . . . ικηιτι — XXIII, 3. N: οιπροπεπ — G: τωπροπεπ — 4. N et O: ‖ . . . . . ια . των — 5. N: μονσυνομ̣ . ‖ — 6. G: ιτασοντοιο ‖ — 11. Inter δυνάμεως et οὔτε unius litterae spatium reliquum est, ut hinc sententiam incipere conicias. N: υτο ‖ — 12. G: ‖ δι . ηνωσκειν — Cave διαγινώσκειν scribas. Fortasse: δὴ γιν . — 13. G: ‖ χ̣ . ιουσιν — XXIV, 1. N et G: ‖ θειν . . . ταπ —

ἢ τῶν συμφερ[όντων] ἐν ταῖς κοιναῖς [συνόδοις ἃ πρὸς τὸ ḳο[ινῶς συμ̣]φέρον ἐναρμ[όσαι] δύναται μάλισθ' οὗτος. [Πρῶ]τον τὰ προ[βλήμα]τα? [οὐ συ]νορᾶν οἷό[ς τ' ἐσ]τίν, [ἀ]λ̣λὰ πολλῶ[ι τ[οῦ]το[υ συ]ναισ[θ]ήσεται βέλτιον ὁ π[ρ]οσεληλυθὼς το[ῖς κοινο[ῖς] ḳαὶ πο[λ]ὺν χρόνον ἐπιμελὲς πεπ[οη]μένος, ὅπως αὐτοῖς ἀρέσ[ει κ]αὶ διοικήσεται, παρά̣[γ]ω[ν̣], ἅπερ εἰσὶ δυνατοὶ [νο]εῖν καὶ ἃ κ]οινὰ [ἐ]φάνη [ἐ̣θι]σμοῖ[ς̣? . . . ογογεστ . . . .

Col. XXV. Τὴν] ‖ γὰ̣]ρ αἰτίαν τῆς [πολιτικῆς δυν[ά]μεως οὐ[κ ἐξ] ἱστορίας ἀλλ' ἀπὸ τῆς [ἐμπειρίας τῶν πραγμάτων [συμπεριγίνεσθαί φησιν, [ἧι ὁ̣μ̣]οίω[ς αὐ[τ̣ὸς μάθ]οι ἂν ὁ φυ[σιḳ]ὸς ὁποι[ο̣ν]οῦν ἔθνος. Ἀλλ' [ο]ὗτος μὲν χαι[ρ̣]έτω. Πορευ[τέ]ον δὲ [ἐ]πὶ τὸ κατ[ά̣λο̣]ιπον εἶδος τῶν κατὰ [τὴν δι]αίρεσιν.

5. N et G: τοισο — 7. N: οι . πα ‖ — 8. προτερήματα? — 14. G: αρεση — N: αρε . η — 17. Ita fere loco medendum est: quamquam scio illa non genuina esse — G: οινα . φανησ . . σμοιο . ‖ — N: ‖ . . . αι = ν — XXV, 5. G: . . θ . . οιω . ‖ — 6. N et G: σοσο ‖ — 9. N: ο̣γονειδοσ ‖ — G: ι̣πονεκον ‖ —

εἰ ῥήτορα τ[ὸν] φ[υσικ]ὸν ἄριστον οἴεταί τις εἶναι, καθόσον ἀπὸ φυσιολογίας ἔσ[τι] τὴν πολιτικὴν ἐμπειρία[ν] καὶ τ[ὴ]ν δεινότητ[α] παρα[γ]ίνεσθαι — [„εἴ]περ ὄ[ντως] προσλάβοι, λέγει, τὴν τῶν [πο]λιτικῶν πραγμάτων ἐμ[πειρί]αν καὶ τ[οῦ] πλήθου[ς κατ[αμά]θοι τοὺ[ς ἐ]θισμοὺς καὶ [τῆς] φύσ[εως δ]ιανο[ηθείη —

Col. XXVI. . . . . Εἰ μ[ὲν] γὰρ τὸ [πρότερον], ἐπιδεικτέον, ὡ[ς εἰ καὶ βού]λοιντο μελέ[τας? . . . . οι τ . . . . απα . . . . [ἀνάληψ]ιν, μᾶ[λλον δ' οὐδὲ μελέ[τη]ν αὐτὴν π[ολιτικοὺς ῥή[τορ]άς πο[τ' ἀποτελέσαι. Οὐ [γὰρ ἐ]πιτρέ[ψ]ειε[ν ἂν ποῆσαι λόγους πολιτι[κοὺς ἢ πράγμασι τ[οιο]ύτοις [παρακολουθῆσαι τοὺς ἱκανῶ[ς αὐ[τ]ὴ[ν] περιλαβόντας, ὧ[ν χρὴ [ἐχόμεν]ον διδάσκε[ι]ν, ὅτι [πο]λιτεύσ⟨α⟩ιτ' ἂν [τ]αύτῃ [τῇ

14. N: *τωνδει* ‖ — G: *τανδει* ‖ — 15. G: *ινεσθαιγαπε* ‖ — 16. N: ‖ *ρολ* — G: ‖ *ροι* (*ρον?*) — Fort. *οἰκείως* — 20. vel *καὶ τὴν φυσιολογίαν οἰκειώσαιτο* vel sescenta alia — XXVI, 1: *νανασ* . . . . . . ‖ — 2. G: *γακτο* — 6. N: *ατα* — 10. N et G: *πιτρευειε* — 16. N: *λιτευ . . αν . αυτην* ‖ — G: *λιπευσιστανιαψτηγα* ‖ —

με[λέτ]η πο[λ]ε[ιτ]ικῆς δυνά-
με[ως . . . .]προσι ἄριστος
εσ . . . . αιδωτατος ῥη-

Col. XXVII. ὅτα]ν τῶν ‖ φυ[σι]κῶν τ[ι]να[ς] ἐξετάζω-
μεν, ἀλλ' ο[ὐχ] ὥσπερ ὅταν
τέχνας κρ]ίνωμεν ἤ καί τι-
να τῶν περὶ τ]ὰς τέχνας ἐρ-
γασιῶν· οὐδὲ] τ[ῶ]ι τ[ε]θέ[ν]τι
αὐτῶι μεμφ]όμε[θα], ἀλλ' ὑφ' ἑτέ-
ρων γινόμενον παρ[α]δεί-
κν]υμεν· καὶ μηδὲ τ[α-
χέ]ως δι[. . . . .]κης λέ[ξε-
ως ἀπορεῖν, ἀ[λλ'] ὡς ἐ[νδέ-
χεται βέλτιστα χρ[ῆ]σθαι,
καὶ ὡς ἂν μάλιστα [πε]ρὶ πρα-
γμάτων ἀ[δήλων] οἱ βου-
λευόμενο[ι πύθοιν]το καὶ
μάθοιεν· ἀλλ' α[ὐτο]σχ[εδι]ά-
ζ]οντες κραιπαλ[ω]δ[ῶς καὶ οὐ-
δὲν ἐπιμε[λὲ]ς ἔχοντ[ες πε-
ρὶ τῶν] εἰσφερομένων . . .

Col. XXVIII. δεη . . . ‖ . . . . τὸ]ν [δὲ] πολιτι-
κὸν λε[γόμεν]ον φυσικὸν
τῶν ἰ[δίων πολι]τι[κ]οῦ
μηδ' [αἴθυγμα μεταχε]ιρί-

18. G et N: ‖ μει — N: προισαριστοσ ‖ — XXVII, 2. G: κωντ . να . εδ — 3. G: ο . κωσπερ — N: σω . πε — 6. G: τοιτσθε . τι ‖ — 10. G: σησλε — 14 G: ‖ γματωνδ . . . . . . ͻιβου ‖ — 16, 17. G: αμαι . . σχ . . α ‖ τοντεσκραιπαλσιδ — XXVIII, 4. N et G: ‖ τωνιλ — N: \τι . ου ‖ — G: ωτινου ‖ — 5. N: ‖ μηδω — G: ‖ μηδιω — rectum non inveni, an vero μηδ' ἰῶ[τα]? —

σα[σθ]αι δυνάμ[ε]νον. Οὐδὲ γὰ[ρ] ἔ[πέ]χει λόγον ῥήτορος ἢ [καὶ ἄλλο] κατὰ τὴ[ν] ἐμπειρίαν γεν]όμενον· [ἀ]λλ' ὅταν ἐπ[ί γε] τῆς ὁδο[ῦ τα]ύτη]ς διὰ τῶν πᾶσιν ἡ[μῖ]ν ὁ]μοίως παρακειμένων προ]τείνηταί τι περὶ τῶν συμ]φερόντων ἢ περὶ τῶν εἰ]κότων, ὑπέρ τιν[ος ἁμαρτ]άνων τάχα μ[ήτε τὰ ἤθ]η λελογισμέν[ος μήτε τὰ κατὰ φύσιν πάθη τε [καὶ πραγμάτια πολλὰς κα ...... ‖ καὶ ἐ[θ]ισ[μοὺς?

Col. XXIX. 1—11 *ενκο — ‖ .. θοτα — αι μ[ό- ‖ νωι προσ . τι — ‖ καὶ τοῖς — ‖ ηνωλιτικος κ .. .. ‖ .. θ' αἱρούμενο[ς ....]ο ‖ .. εἰ συμ[φ]έ[ρει .... δύνα- ‖ μιν οντι .... σ ‖ συνεφάπτετ[αι ...]ιν ‖ τ[οι]ουτ .... νι ‖ σοφισ[τ ....]ο ‖*

12 *οὐθὲν ὑπ[όκ]ει[ται π]ρᾶ[γμα, ὧι παρακολου[θεῖ. Δι]ὸ καὶ πάντων κενό[τατ]οι λόγων οὗτο[ι συ]νέ[σ]τησαν. Ναυσιφάνης μ[ὲ]ν οὖν οὐδὲ τῆς τούτων [ἴδι]α τὰ*

7. *εἰ ἔχει?* — 11. N et G: *πασινηων* ‖ — 13. G: ‖ .. *στεινηται* — *περιγείνηται, προσγείνηται?* — XXIX, 3. N: ‖ *νωικροτ* — 5. N: ‖ . *νωαιτιν . σκ* — 7. G: *εισυμοε* — 12. N: *τρα* ... ‖ — 17. N: *λτα* ‖ —

ἐσκεμμένα λα[βών, ἀλ]λ' οὐδὲ κατὰ μικρὸ[ν τετελ]εσμ[έ]ṿος? καὶ [ἀ]δυ[νατῶν τοῦ πράγμ]ατος ντ . . . . . . α

Col. XXX. ορι . . . . τε . α . . . . νη π̣[ρ]οσθησọ . . . . . τασ . ἀ̣λόγιστα οὔτε . . . . . όμε[ν]α κ[α]θά- ἀλλ' ὅτι [. . . ψ]υχῆς κ . . κος δυν . . . . . ισο . . . σα . . . . νη . . μην διαγε . . . . επα/ . ἀ]‖νάγκης διδ . . τα καθά- . . . . . τικη . ṿ τινα ων πα . ομα . . . . ν γεν το καὶ σοφὸς . ṿσ . ει αἱρέσει τὴν δύṿ[αμιν ἔχειν? . Αἵρεσις δὲ δ . . γίνοιτ' ἂν ὡς ναον των. Πῶς οὖν μέλλει δύναμιν ἔχων τοῦ π . π̣ . εσεσθαι κα . ως οὐχ . . βο[υλ̣]ήσεσθαι τούτοις ον οṿ . . . . ομενα̣ . . . ‖ . . α ν ἀπὸ γὰ[ρ ‖ φιασ . . . . αιτο —

20. G: και . λν — XXX. Haec pagina tantum in N exstat. Me iudice ex duobus frustulis errore congestis Neapolitani eam contaminaverunt. Quod vel ex litterarum numero, quae singulos versus complent nec vero complere videntur, conicias. Ipse coniecturis fere abstinui — 2: ‖ νηγ — 3: ‖ τασ.λλογ — 4: ομει . ακ . θα . ‖ — 18: πολιτεύεσθαι καλῶς? — 19: ‖ βο . αη —

ξ[.. ο]ὐ μόνο[ν .....]α .. δο . ιλοειν ια .... ‖ τι — [ο]ὐδὲ [τού]τ[ωι πολ]λοὺς ὁμολ]ο[γήσ]ειν, ἀλλ' εἰ πυνθάνοιτό τις ἄν[τι]κρυς αὐτῶν· „ἦ βούλ[ε]σθ' ἥ[δεσ]θαι καὶ μηθὲν μήτε ἀλγεῖν μήτε λυπε]ῖσθαι;" τίνες οὐ φήσουσιν; Ὥ]στε πῶς οὐ χαλεπόν, ἃ περὶ] τῶν ὑποκ[ει]μένων ἕκασ]το[ι βο]ύλ[ο]ντα[ι, γι]νώσκειν, ὅτε οὐδὲ περὶ τοῦ συμι . τουτ . ουσο .. ντες μεν

Col. XVIII. διαισ ... ωι [συ]νταχ[θ]ὲν σύμμ[ε]τρο[ν αὐ]τὸ αἱρ[ετώτερον [λ]ο[γ]ισμῶι χρῆ[σ]θα[ι λ ... πρ . ς, ἐ[πε]ιδήπ[ο]τε? πρ[οσποιε]ῖ[τ]αι φεύ[γ]ειν τι [ἢ αἱ]ρεῖσθα[ι. Οὐ]δὲ [γ]ὰρ κἂ[ν] κατασχέσασθα[ι φῇ] τό τι [σα]φῶ[ς] γνῶναι, πρὸς ὁμαλί[αν] νῦν παρέστηκ[εν τὸ οἰ[κ]είως — πολλῶν [κ]αὶ [παντ[οί]ων? ὅ[ν]των, ἃ με[τ]ατίθησι ταχέως [εἰ]ς τἀναντία

10, 11. N: τομο ‖ . ο ... πειν — G: ‖ . ο . ησιν — 13. G: ‖ ειβουμσθη — 18. G: ‖ ... τογ . συλ . ντα — 20. N: τειμεν ‖ — XVIII, 1. N: αιταχ . εν ‖ — 2. N: πον ... ‖ — 3. G: ‖ τερονδοι — *6. G: ροδεταρ* ‖ — 7. N et G: ‖ κατασχεσασθα — nil mutare *ausus sum* — 8. G: ‖ τι .. φωπνωναι — 11. N: \\ π . ων — G: // τρνων vel π . νων — G: αμου . ατι \\ —

τὰς τῶν τοιού[τ]ων γνώμ[ας.
Εἴτε δὲ κα[ὶ ταὐτ]ὸν ἀεὶ τῶ[ι
φυσικῶι [τέλος πρ]οσείηι, πρὸς [ὅ-
τι σφ[οδρό]τ[ατ]α ὥρμηκεν,
ὥστ[ε ἐχ]ό[με]νον τού-
του χρ[ῆσθ]αι τῶι λόγωι, δ[ι-
ὰ τί οὐ καὶ πολλάκις, ὅτου
πρὸς α[ὐ]τ[ὸ]ν ἐναντιούμε||[νοι —

Col. XIX. τὰ πείθειν πε]ρὶ τῶν βελ-
τίστων δυν]ά[με]να?, ἂν
μὲν λαμβάν]ηται πειστι-
κή τις δύ]ναμις, οὐκέτι ἦν
ἡ τῶν φυσικ]ῶ[ν]? λόγων, δ[ι-
ότι ὁ τοῦ ῥήτο]ρο[ς λό]γος εἰς ὄ-
χλον ἦν καὶ δ]ῆμ[ον· ἂ]ν δὲ
κ]ατα[σ]τοχαστική τις,
οὐ βούλοντ' ἐκεῖ[νοι]. Οὐ-
θὲν γὰρ ἔτι δεῖ τῶι πιθ[α-
νῶι παριστάνειν, ὡς [ἢ
τἀν[α]ντία βουλομένου[ς
ἢ μόνον ταῖς διανοίαι[ς
ἀφεστῶτας, [ἀ]λλ' ὁμοῦ
σ]υγκαταινεῖν. Ἐὰν δὲ
αὐτοὺς αἰ]δὼς τ[ο]ῦ δ[υσε-
φίκ[του δι]καίου νικᾷ,
πῶς τινες δ]οξά[ζ]ουσιν —

15, 16. G: ειηιπροσ || τισφε — N: ειηιπρο . || τισφ — 20. N: || πρ . σι . τ . . εν — G: || προσατ . νεν — XIX, 3. N: ητα . . τειου || — G: ηται . πειστι || — 4. G: ηιν || — 6. N: οφ . . . τοσει- σο || — 11. N et G: ωσι . || — 17. G: ευκα . . \\ — N: ευικα \\ —

Col. XX. μάλι[στα . . . .
. ων μ[ὲ]ν αὐ[τὸν οὔτε] π[ερι-
ποιήσειν οὔτε δέ[ξεσθ]αί
τινα π[ώ]ποτε δύ[ναμιν λό-
5 γων ου̣ . . . ανολου, διότι
6 δυνατὸν ἔ[οικ]εν? λέγειν
8, 9 ἐαυ ¦ τὸν . . . . καὶ αὐτοὺς
10 πείθ[ειν̣]. Φήσ[ο]υσιν γὰρ του-
τονὶ ε[ἰπ]εῖν [ἀ]κριβῆ κἀν-
έ[γκ̣λ̣]ητ[ο]ν περὶ [τ]ῶν πραγμά-
των, εἴπερ πε[ίθε]σθαι αὐ-
τῶι ὁμολογή[σ]ουσιν, ἢ οὐ-
15 κέτι ἔσται ἀπο[δ]ιδράσ[κ]ειν,
οὐδὲν̣ τῶν πρα[γ]μάτων
εἰς τὸ αὐτοὺς μ[ὴ μό]νην
τὴν δύν[αμι]ν [ταύτην? ἔ]χον ‖ [τας — συν-
εργούντων —

Col. XXI. 4, 5 πεί]θοι, ‖ ῥη]τορ[ικῶς δ]ὲ [ο]ὐδ' ἂν π[εί-
θοι δι[ὰ τοῦτ' ο]ὐδ' εἰ σφό[δρα
κατ' ἄ[λλον τρό]πον τ[ῶν
ἀνθρ[ώπων οἶδε] τὰς β[ου-
λήσει[ς. Οὐδὲ] γὰρ ἐρεῖ [τὰ
10 πρὸς τ[ὴν βούλ]ησιν ἀ[λλ' οὐ-
δὲ πο . . . .
. ον κα . . . .

4. G: ‖ τιναπ . τηγνδυ — 5. G: οχουδιοτι ‖ — 7. G: ην ‖ — N: ιν ‖ — 10. N: ‖ γειθο . . ιφη — G: ‖ πειοσ . νφησ — 11, 12. N: και ‖ ειμη . . ν — G: καν ‖ ειμητ . ν — 15. G: δρασπειν ‖ — G: ‖ ουδεντων — 18. G: ‖ τηνδυν . ων . . . . . χον ‖ — N: ‖ . . ν . . . . . ων . . . . . . χον ‖ — XXI, 5. G: ‖ νυτορ —

λ̣ειαν̣ . . . . . . ει. [Π̣ρο]σέτι τούτ[ου μόγις] ἀ̣κούσονται, κἄ[ν τι δόξ]ηι [λέ]γει[ν πρὸς τὰς [βουλήσει]ς, οὐχ ὅτι, π[ερ]ὶ ὧν ἂν εἴπηι, πεισθήσονται. Νομίζοντες γὰρ [δ]ιὰ τὴν συμ[β]ου[λὴ]ν εἴς τινας ἐμπεπ[τωκέν]αι δυσχερείας περὶ τ[ῆ]ς πάλιν [γε̣]ινομέν[ης] δυσ[ωπ]ηθ[ήσ]ονται.

Col. XXII. ἐπιχ[ειρ]οῦ[σ]ιν [εἰπε]ῖν, ἅπ]ερ ἂν εἰδῶσιν βουλομ[ένοις ἔσεσθ]αι, μὴ [με]ταμελησομέν[οι]ς, διὰ [τῶν συμ]φερόντω[ν] βουλεύεσθαι γελοῖον ἐρεῖ. [Χ̣]αλεπὸν γὰ[ρ π̣]ρογνῶν[α̣ι, κ̣]ἂν πάνυ κ[ατ]ὰ τρό πο[ν τι διαπ]επρᾶ[χθαι συμβῇ τούτ̣]οις, ὅτι [σ̣]υμ[βου]λ[εύσονται. Συνορᾶν γὰ[ρ οὐ δύνανται, ποῖα παρ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἁμαρτά[ν̣ομ]εν καὶ ποίων διαπίπ[τ]ομεν παρὰ τὸ τῶν π[ρ]αγ[μ]άτων

13. G: γ . . σετι ‖ — 14. G: ιλκουσον ‖ — 16. G: ουλο ‖ — 19. G: συμ̣ιου — 21. N: ωνη. ‖ — G: παλινηι ‖ — 22. N: ηε . πονται — G: δυσ . . ηθπονται ‖ — XXII, 1. G: ‖ επιχ . . . ουγιν — 2. N et G: ν̊βουλομ . ‖ — 9. G: οτιουμ —

ἀνέφικ[το]ν· λο[γισ]θῆναι [δ̣ὲ ὑ]πὲρ [ὧ̣ν ἂν] ἀ[π]οβῆι τι παρὰ ‖ [δόξαν

Col. XXIII. .... τοῦ πάν[τα] δύνασθαι. Οὐκο]ῦν εἰ θέ[λουσι π]ερὶ παντός, οὕ]τω προπεπ[υ]σμ̣ένοι ἀπ̣]ά[ν]των εἰσί. Λήψ[ονται γὰρ ἐνίους ἀ]λλ' οὐ συνο[μολογοῦντας ἅπαν̣]τας. Οὐ τοιο[ῦτο δ' ἐστὶν τ]ὸ ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὡς ἁπλῶς, περὶ οὗ ποτ' ἂν ἐθ̣]έλωσιν α[ὐ̣τ̣]οί, πείσειν ἔφη τ]ῆι τέχ[ν̣]η[ι] τῆς πειστικ]ῆς δυνάμεως. [Ο]ὔτε δ[ὲ] γινώσκειν δυνατόν, οἷς χ[αίρ̣]ουσιν οἱ πολλοὶ κατὰ τὰς δόξας καὶ μὴ τὸ συ[γγενικὸν τέλος, οὔτ' εἰ το[ῦτό τις ὑποτεθείηι γινώσκ[ει]ν, κἂν πείθειν δύναι[τ̣ο. Πολλ]αὶ γὰρ αἱ μεταμέ[λειαι κ]αὶ μεταπτ[ώ̣]σεις ε[ἰσὶ ‖ [τοῦ πλήθους

Col XXIV. ἐν τῷ πεί]‖θειν [εἰς ἐπ]αγγ̣[ελ]μα [κα]ταφέρονται [τῶν δικ]αίων

15. G: *ναια* ‖ — 16. G: ‖ . *περο* — N: ‖ . *τε* .... *ικηιτι* — XXIII, 3. N: *οιπροπεπ* — G: *τωπροπεπ* — 4. N et O: ‖ .. ... *ια* . *των* — 5. N: *μουσυνομ* . ‖ — 6. G: *ιτασουτοιο* ‖ — 11. Inter *δυνάμεως* et *οὔτε* unius litterae spatium reliquum est, ut hinc sententiam incipere conicias. N: *υτο* ‖ — 12. G: ‖ *δι* . *ηνωσκειν* — Cave *διαγινώσκειν* scribas. Fortasse: *δὴ γιν*. — 13. G: ‖ *χ̣* . *ιουσιν* — XXIV, 1. N et G: ‖ *θειν* ... *ταπ* —

ἢ τῶν συμφερ[όντων] ἐν ταῖς κοιναῖς [συνόδοις ἃ πρὸς τὸ κο[ινῶς συμ]φέρον ἐναρμ[όσαι] δύναται μάλισθ' οὗτος. [Πρῶ]τον τὰ προ[βλήμα]τα? [οὐ συ]νορᾶν οἷό[ς τ' ἐσ]τίν, [ἀ]λλὰ πολλῶ[ι τ[ού]το[υ συ]ναισ[θ]ήσεται βέλτιον ὁ π[ρ]οσεληλυθὼς το[ῖς κοινο[ῖς] καὶ πο[λ]ὺν χρόνον ἐπιμελὲς πεπ[οη]μένος, ὅπως αὐτοῖς ἀρέσ[ει κ]αὶ διοικήσεται, παρά[γ]ω[ν], ἅπερ εἰσὶ δυνατοὶ [νο]εῖν καὶ ἃ κ]οινὰ [ἐ]φάνη [ἐθι]σμοῖ[ς? . . . ογογεστ . . . .

Col. XXV. Τὴν] ‖ γὰ]ρ αἰτίαν τῆς [πολιτικῆς δυν[ά]μεως οὐ[κ ἐξ] ἱστορίας ἀλλ' ἀπὸ τῆς [ἐμπειρίας τῶν πραγμάτων [συμπεριγίνεσθαί φησιν, [ἧι ὁμ]οίω[ς αὐ[τὸς μάθ]οι ἂν ὁ φυ[σικ]ὸς ὁποι[ον]οῦν ἔθνος. Ἀλλ' [ο]ὗτος μὲν χαι[ρ]έτω. Πορευ[τέ]ον δὲ [ἐ]πὶ τὸ κατ[άλο]ιπον εἶδος τῶν κατὰ [τὴν δι]αίρεσιν,

5. N et G: τοισο — 7. N: οι . πα ‖ — 8. προτερήματα? — 14. G: αρεση — N: αρε . η — 17. Ita fere loco medendum est: quamquam scio illa non genuina esse — G: οινα . . φανησ . . σμοιο . ‖ — N: ‖ . . . αι = ν — XXV, 5. G: . . θ . . οιω . \ — 6. N et G: σοσο ‖ — 9. N: ογονειδοσ \ — G: υπονεκου \ —

εἰ ῥήτορα τ[ὸν] φ[υσικ]ὸν ἄριστον οἴεταί τις εἶναι, καθόσον ἀπὸ φυσιολογίας ἔσ[τι] τὴν πολι-τικὴν ἐμπειρία[ν] καὶ τ[ὴ]ν δει-νότητ[α] παρα[γ]ίνεσθαι — [„εἴ]πε-ρ ὄ[ντως] προσλάβοι, λέγει, τὴν τῶν [πο]λιτικῶν πραγμάτων ἐμ[πειρί]αν καὶ τ[οῦ] πλήθου[ς κατ[αμά]θοι τοὺ[ς ἐ]θισμοὺς καὶ [τῆς] φύσ[εως δ]ιανο[ηθείη —

Col. XXVI. .... Εἰ μ[ὲν] γὰρ τὸ [πρό-τερον], ἐπιδεικτέον, ὡ[ς εἰ καὶ βού]λοιντο μελέ[τας? .... οι τ............ .... απα......... [ἀνά-ληψ]ιν, μᾶ[λλον δ' οὐδὲ με-λέ[τη]ν αὐτὴν π[ολιτικοὺς ῥή[τορ]ας πο[τ' ἀποτελέσαι. Οὐ [γὰρ ἐ]πιτρέ[ψ]ειε[ν ἂν ποῆ-σαι λόγους πολιτι[κοὺς ἢ πράγμασι τ[οιο]ύτοις [παρα-κολουθῆσαι τοὺς ἱκανῶ[ς αὐ[τ]ὴ[ν] περιλαβόντας, ὧ[ν χρὴ [ἐχόμεν]ον διδάσκε[ι]ν, ὅτι [πο]λιτεύσ⟨α⟩ιτ' ἂν [τ]αύτῃ [τῇ

14. N: τωνδει ‖ — G: τανδει ‖ — 15. G: ινεσθαιγαπε ‖ — 16. N: ‖ ρολ — G: ‖ ροι (ρον?) — Fort. οἰκείως — 20. vel καὶ τὴν φυσιολογίαν οἰκειώσαιτο vel sescenta alia — XXVI, 1: νανασ...... ‖ — 2. G: γακτο — 6. N: ατα — 10. N et G: πιτρευειε — 16. N: λιτευ..αν.αυτην ‖ — G: λιπευσιστανιαψ-τηγα ‖ —

με[λέτ]η πο[λ]ε[ιτ]ικῆς δυνά-
με[ως . . . .]προσι ἄριστος
εσ . . . . αιδωτατος ῥη-

Col. XXVII. ὅτα]ν τῶν ‖ φυ[σι]κῶν τ[ι]ν̣α[ς] ἐξετάζω-
μεν, ἀλλ' ο[ὐχ] ὥσπερ ὅταν
τέχνας κρ]ίνωμεν ἤ καί τι-
να τῶν περὶ τ]ὰς τέχνας ἐρ-
γασιῶν· οὐδὲ] τ[ῷ]ι τ[ε]θέ[ν]τι
αὐτῶι μεμφ]όμε[θα], ἀλλ' ὑφ' ἑτέ-
ρων γινόμενον παρ[α]δεί-
κν]υμεν· καὶ μηδὲ τ[α̣-
χέ]ως δι[. . . . .]κης λέ[ξε-
ως ἀπορεῖν̣, ἀ[λλ'] ὡς ἐ[νδέ-
χεται βέλτιστα χρ[ῆ]σθαι,
καὶ ὡς ἂν μάλιστα [π̣ε]ρὶ πρα-
γμάτων ἀ[δήλων] ο̣ἱ βου-
λευόμενο[ι πύθοιν]το καὶ
μάθοιεν· ἀλλ' α[ὐ̣το]σχ[εδι]ά-
ζ]οντες κραιπαλ[ω]δ[ῶς καὶ οὐ-
δὲν ἐπιμε[λὲ]ς ἔχοντ[ες πε-
ρὶ τῶν] εἰσφερομένων . . .

Col. XXVIII. δεη . . . ‖ . . . . τὸ]ν [δ̣ὲ] πολιτι-
κὸν λε[γόμεν]ον φυσικὸν
τῶν ἰ[δ̣ίων πολ̣ι]τι[κ]οῦ
μηδ' [αἴθυγμα μεταχε]ιρί-

18. G et N: ‖ μει — N: προισαριστοσ ‖ — XXVII, 2. G: κωντ . ν̣α . εδ — 3. G: ο . κωσπερ — N: σω . πε — 6. G: τοιτσθε . τι ‖ — 10. G: σησλε — 14 G: ‖ γματωνδ . . . . . . ͻιβου ‖ — 16, 17. G: αμαι . . σχ . . α ‖ τοντεσκραιπαλσιδ — XXVIII, 4. N et G: ‖ τωνιλ — N: \τι . ου ‖ — G: ωτινου ‖ — 5. N: ‖ μηδω — G: μηδι̣ω — rectum non inveni, an vero μηδ' ἰῶ[τα]? —

*σα[σθ]αι δυνάμ[ε]νον. Οὐδὲ
γὰ[ρ] ἐ[πέ]χει λόγον ῥήτορος
ἢ [καὶ ἄλλο] κατὰ τὴ[ν] ἐμ-
πειρίαν γεν]όμενον· [ἀ]λλ' ὅ-
τα]ν ἐπ[ί γε] τῆς ὁδο[ῦ τα]ύ-
τη]ς διὰ τῶν πᾶσιν ἡ[μῖ]ν
ὁ]μοίως παρακειμένων
προ]τείνηταί τι περὶ τῶν
συμ]φερόντων ἢ περὶ τῶν
εἰ]κότων, ὑπέρ τιν[ος ἀμαρ-
τ]άνων τάχα μ[ήτε τὰ ἤ-
θ]η λελογισμέν[ος μήτε τὰ κα-
τὰ φύσιν πάθη τε [καὶ πρα-
γμάτια πολλὰς κα . . . . . . ‖ καὶ ἐ[θ]ισ[μοὺς?*

Col. XXIX. 1—11 *ενκο — ‖ . . θοτα — αι μ[ό- ‖ νωι
προσ . τι — ‖ καὶ τοῖς — ‖ ηνωλιτικος κ . .
. . . . . ‖ . . θ' αἱρούμενο[ς . . . .]ο ‖ . . εἰ
συμ[φ]έ[ρει . . . . δύνα- ‖ μιν οντι . . . . . .
. . . σ ‖ συνεφάπτετ[αι . . .]ιν ‖ τ[οι]ουτ . . .
. . . . . νι ‖ σοφισ[τ . . . .]ο ‖*
12 *οὐθὲν ὑπ[όκ]ει[ται π]ρᾶ[γμα,
ὧι παρακολου[θεῖ. Δι]ὸ καὶ
πάντων κενό[τατ]οι λό-
γων οὗτο[ι συ]νέ[σ]τησαν.
Ναυσιφάνης μ[ὲ]ν οὖν οὐ-
δὲ τῆς τούτων [ἴδι]α τὰ*

7. *εἰ ἔχει?* — 11. N et G: *πασινηων* ‖ — 13. G: ‖ . . *στεινηται* — *περιγείνηται, προσγείνηται?* — XXIX, 3. N: ‖ *νωιπροτ* — *5. N:* ‖ . *νωαιτιν . σκ* — 7. G: *εισυμοε* — 12. N: *τρα . . .* ‖ — *17. N: λτα* ‖ —

ἐσκεμμένα λα[βών, ἀλ]λ' οὐδὲ κατὰ μικρὸ[ν τετελ]εσμ[έ]ν̣ος? καὶ [ἀ]δυ[νατῶν τοῦ πράγμ]ατος ντ . . . . . . α

Col. XXX. ορι . . . . τε . α . . . . νη π̣[ρ]οσθησο̣ . . . . . τασ . ἀ̣λόγιστα οὔτε . . . . . όμε[ν]α κ[α]θά- ἀλλ' ὅτι [. . . ψ]υχῆς κ . . κος δυν . . . . . ισο . . . σα . . . . νη . . μην διαγε . . . . επα/ . ἀ]‖νάγκης διδ . . τα καθά- . . . . . τικη . ν̣ τινα ων πα . ομα . . . . ν γεν το καὶ σοφὸς . ν̣σ . ει αἱρέσει τὴν δύν̣[αμιν ἔχειν? . Αἵρεσις δὲ δ . . γίνοιτ' ἂν ὡς ναου των. Πῶς οὖν μέλλει δύναμιν ἔχων τοῦ π . π̣ . εσεσθαι κα . ως οὐχ . . βο[υλ̣]ήσεσθαι τούτοις ον ο̣υ . . . . ομεν̣α . . . ‖ . . α ν ἀπὸ γά[ρ ‖ φιασ . . . . αιτο —

20. G: και . λυ — XXX. Haec pagina tantum in N exstat. Me iudice ex duobus frustulis errore congestis Neapolitani eam contaminaverunt. Quod vel ex litterarum numero, quae singulos versus complent nec vero complere videntur, conicias. Ipse coniecturis fere abstinui — 2: ‖ νηγ — 3: ‖ τασ.λλογ — 4: ομει . ακ . θα . ‖ — 18: πολιτεύεσθαι καλῶς? — 19: ‖ βο . αη —

Col. XXXI. αγαραι . . . . ρα .
διοικασιν ου . . . .
τι]ς τῆς ἡσ[υ]χίας ἐ[πι]β[ά]λ-
λεται θεωρ[ία . .]ε[. . . σ]υν-
εργοῦσα μὴ ο . . . . ω .
β . νιτου κεκ . . . .
ποιοῦσα τὸ ἄρι[στον? ἢ] ῥο-
πὴν πρὸς τὸ [βέλτιο]ν? ἀλλ' ἣν
τῶν πλη . . . . ηται
τις ου . . . . ι τῶν
πολι[τευθέ]ν[των], διαφερό-
ντ]ως δ' ἔχειν, [ε]ἰ? πολλή
τί]ς ἐστι δ[υ]σχέ[ρει]α [ἐκ]βια-
ζ]ομέν[η .]ουρ . ν εἰς τὴν
συ]γκατάβασ[ιν ο]ὔτ' ἴδιον
τῆς πατρίδος ἢ τῶν προσ[η-
κόντων . . . . . .] μη εγλι-
. . . . ς ἀν[θ]ρ[ω . .]ιν πολιτ[ι-
. . . . ει . . αι ἐμπ[ει]ρία
. . . . θη . . ιτο ταῖς α-

Col. XXXII. . . . . υσιν ου . . . .
. . . . ρους τι[νας? . . . .
. . . . ηδεσιμε . αις οὐδ' ἀπη[ρ-
τη]μέναις τοῦ [φ]υσ[ικοῦ]? με-
ταφ]οραῖς? οὐδ[ὲ] ἄλλοις εμη
. . σησατο ματα⟨ι⟩ότη[τ'] ἀν-

1. N: ‖ αιαραι — 2. διοικοῦσιν? — 7. N et G: προ ‖ — ῥο-πὴν Buech. — N: ‖ ποιουσατο . αρ — 9. N: ‖ των.στ — 10. N: ‖ τοσο — 11. G: ‖ πολιι . . . . νπ — 12. ἔχει καί? — 13. G: ‖ . τσεστι 16. G: προσι ‖ — XXXII, 3. G: απηγ ‖ — 5. N: αλλοισ . ω ‖ —

θρώ]πων· [ὥσ]τε μεῖ[ζ]ο[ν] τελ]έως οὐθὲν συμπ[α]ραφέρου]σι τῆς ἀ[ξι]ώσεω[ς] τοῦ λέγ]ειν, ὡς εἰθίσθησα[ν] εου ... ἐν ταῖς ἀ[γ]ωνο[θεσ]ίαι[ς? μ]ᾶλλον [ἢ πολ]ε[ιτικ]αῖς συνόδοις, πε[ρὶ ὧ]ν ἕκαστος] ἐν φροντί[δ]ι μεγάληι καθί]στατ[αι]. Ὅθεν ο[ὐ]δέποτε ...ου πρὸς τοιαύτ[ην] συνεργ]ίαν λαλιᾶς ἀποτ[ε]θέντ]ος ὅσον τε τιεπαρ . λολυν- . η το[ύτου] τοῦ ζηλώματος ἐξ]ευρημένου παντός, οὐδ' ὁ τῆς] φωνῆς ἀποδοθήσετ]αι χαρα[κτὴ]ρ εἰς ... πολ-

Col. XXXIII. ..... νολλυτη . ηκ ... (αὐτὴν ἢ?) .... ἀλλ]ὰ κακὴ[ν ἐ]μφανοῦσαν, παρ' ἀκαρῆ δ' [ἀδυνατοῦσαν. Διόπερ οὐδ' ε[ἴ τι βέλτιον ὁ σοφ[ὸς ἔ]χ[ει λ]έγειν, οἱ πολλοὶ συ[νερο]ῦσιν, οὐδὲ τού[τῳ] χρ[ήσονται. Οὐ γὰρ κα[τ]ὰ [τὸ ἐναρ-

7. G: ‖ . . οπωνο . τεμειτο . τε ‖ — N: ‖ . . . πω . . . . εμ . . . . το ‖ — 10. N: οησα . . σου ‖ — G: θησαιχεου ‖ — 11. N et G: αιωνο — 12. N: αλλονι . . . λε . . . ‖ — G: ιαιε . αλλονι . . με . . ‖ — κοιναῖς συνόδοις? — 13. G: ονεκασ ‖ — 14. N: εν . . οντωι — G: ενφροντιοι — 20. N: ‖ . τουρ . μενου — G: ‖ . . γευ — 22. G: τολ ¦ — XXXIII, 2. N: ακακημ . . . ‖ — G: ααкαημ . . . ‖ — 5. N: οσοφει . χ . . ‖ — G: ογοφει . χ . . . ‖ — 6. G: πολλωσυ —

μόττον τοῦ συ[μ]φέρ[ον-
τος εἰς τὰ π[ερὶ τὴν π]όλ[ιν
διαφέρει δ τοῦ σ[οφ]οῦ [λό-
γος τοῦ τὴν πολιτικ[ὴν
ἀρετὴν ἔχοντος ἀλ[λὰ
κατὰ τὸ πρὸς τὴν ἰδίαν
διάθεσιν ἀνῆκον. Ὅταν
οὖν μὴ μέγα τοῦθ' ὑπάρχον
μηδ' ἐν τ[οῖς] πλείστο[ις,
δι' ὅσων πόλις οἰκον[ο-
μεῖται, [περι]λάβῃ τὸν χ[α-
ρακτῆρα τῆς φωνῆ[ς
τὸ[ν] εἰθισμένον ἀπ .
. . . . θη . . . . το του . . .

Col. XXXIV. 1—10 τω . . . . ‖ . . . γρ]αφὴ? φ — ‖ . .
. . . ερ ἀγο[ρ]ὰ? — ‖ . . . . . ι καὶ αὐτ[ὸς —
‖ . . . . . . βελτίω[ν — ‖ . γ . ειν[ο]τέρου γ —
‖ θεν . . ος τὴν το — ‖ . . . . τοτέ[ρ]αν ε —
‖ . . . . ἀ[γ]αθὴ οὖσ[α — ‖ ῥητο]ρικ[ὴ] ἀνυπό-
[στατος

11 . . . . ασι δὲ τῶν ἄλ[λων ἀ]ν-
θρώ]πων μηδὲ συμβλη[θ . .
. . εισι δὴ πραγμάτων
κα]τὰ φύσιν ἐχόντ[ων
δή]λωσιν ὀρθὴν ο . . . . .
. . νομιστ[έ]ον τ . . . . .
. . ἐ]ναρ[μ]όσειν . . αλ . .

11. N: ρειοτευσ . . ου ‖ τοσ — G: ρειοτουσ . . ου ‖ γοσ — 15, 16. N: ουτα ‖ σ . ν — υπαρχ . ιν ‖ — 17. N et G: ‖ μηδεντω . — 19. N et G: μηλαβη — Col. XXXIV tantum in N legitur — 9: αιαθηουσ — 13: εισιτδη —

.. *Τῆι γὰ[ρ] τῶν π[ραγμάτων*
ἰδ]έαι τ[ὴ]ν πᾶσα[ν ἐκδέχον-
ται πε]ριτ[τ]ότη[τα? ......
μεγαλ]οπρεπεῖ ....
μωμένῳ —

Col. XXXV. ... *ο]ν καὶ τἀκ[όλ]ουθ[α ἀφ-*
έμενος] καὶ [σκ]έψεως [μᾶλ-
λον ὀξύτητι κεχρημένος
τῶν [μ]ηθέ[ν] πω πρὸς [εὐδαι-
μ]ονίαν περαινόντ[ων ἀ-
πέστη [πά]ντων, ὅσα [μὴ τὸν πα-
ρὰ το[ιαύτ]ας κακὰς δόξ[α]ς
θόρυβον ἰάτρευε, καὶ μετεῖ-
χεν αὐτῶν ὅσον καὶ τῶν
π[ρ]ὸς τἀνα[γκ]αῖον τεχνῶν
κατὰ τὰ [γι]νόμενα δημι-
ο[υ]ργήματα, ἐπεὶ τό γ' ἀ-
πεστερεῶσθαι πρὸς τὸ τοῖς
κατὰ γεωμετρίαν οἰ[κ]ον⟨ομίαν
εἰπεῖν ἢ στρατηγίαν ἢ πο-
λιτικὴν παρακολουθεῖν
μοχθηρὸν καὶ συστήμα-
τος οὐδαμῶς δυνατοῦ
λογίσασθαι καὶ κατεργάσασ-
θαι τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν.
Ὁ δὲ σοφὸς οὐ τοιοῦτος ἀπο —

6. N: ‖ *νεστι .. αιτωνοσα* — 7. N: ‖ *ρλ ..... λεκακασ* — G: ‖ *ρατο .. ασ* — 11. G: *ταη . νομενα* — N: *το .... μεναδηλο* ‖ — 14. N et G: *οι .. ον* ‖ — 21. N: *απο* ‖ — G: *απι* ‖ —

Col. XXXVI. . . . . . ιεω . . . ọναλ . ιν . . . . ϱ . ωτοụ . οπων α- πεϱι . στον, τῶṿ δὲ παϱὰ τὴ]ν α[ἵ]ϱεσιν [ọὐ]θεὶς ἀλ[λο- τ[ϱι]ώτε[ϱος] πϱὸς τὰ τοιαῦτα· καὶ κατὰ [τ]ο[ῦθ'] ὁ ῥηθεὶς [οὐκ ἀ̣]φυ[ὴς ὢν ἀπ]οδε[ιχθήσε- ṭ', [ἐπ]εὶ νο[μο]θεσίας ἢ στϱα- τηγί]ας ἢ π[ọλ]ιτικῆς οἰκ[ọ- ν[ομί̣]ας ὁ σοφὸς ἀλλότϱιος οὐδὲν εἶδέ πω τῶν σοφί- ας ἀγαθῶν, οὐδ' ἀνελογί- σατο, τίνωṿ αἴτιο[ς] κα- κῶν ὁ πλησ[ί]ον καὶ τίνων αὐτὸς ἕκ̣αστ[ο]ς αὐτῶι· πϱοσ- έτι δ' ο[ὐδ]ὲ πῶς ἀλλότϱιος τῶν τοιούτων ὁ σοφὸς ἢ πῶς οὐκ ἀλλ[ό]τϱιος διέλα- βεν, οὐδὲ δι[ε]ῖλε, μέχϱι τί- νος ὠ]φελεῖσθαι τὰ πλήθη δύνα]ται κα[ὶ κ̣]ουφί[ζεσθαι

Col. XXXVII. τῶ[ν π]ολιτικῶ[ν λε̣]γομ[έ- νων [συνεβ]άλλετό τι μεῖ- ζον. Ἅμα δ' ἐπὶ νομο[θ]ε[σί- ας κατέφεϱε τὸ παλạιόν, ἐξ ὅτου πᾶσιν ὡς εἰπεῖν [ἀφ-

1. G: κ̣ω — 4. G: ‖ . . υναϱεσιν — N: ‖ . . να . ισεινσ̣σ̣θεισ- αδ . . ‖ — 8. N et G: φυε — 9, 10. G: οικε ‖ ν . . ṿασ — 13. N et G: αιτιον — 15. G: ‖ αττοσεκαστισ — N: ‖ ατ . . σεκαστη̣ — 21. G: ταικα . σουφιτ — XXXVII, 2. N: μεϱ \\ —

ε[ἴ̣τ' εὐν]ομοῦσι καὶ <δικαί>ως [δι-αζῆν?]· ἐπιθυμίας δ[ὲ δὴ καθᾶραι δέον, περὶ ὧ̣ν ο[ὐ̣-δ' ἐμφάσεις οὐδὲ προτ[υπώ-μα[τα] οὐδ' ἀ[γ]ωγαὶ πολιτι-κὸν [θέμασ]ιν καὶ νόμοις γι-νόμ[ενο]ν̣ πεφ[ύ̣]κασιν πε-ραίνειν ἀλλ' ὁ περὶ τῶν ὅ-λων ἐγλογισμὸς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐναργείας καταρ-χόμενος, ὃν [ο]ὐχ οἷόν τε διδαχθῆν[αι] πάνθ', ὃς οὐ-χ οἷον εἰς παν[τ]έλειαν ἀλ-λ' οὐδ' εἰς τύπ[ω]σιν δ[π̣]οσην-οῦν καὶ παρα . ουδ . ν εἰς —

Col. XXXVIII. πα]λαιῶν [δυ]νά[μ]εσ[ι? θα]υμα-τ[οπ̣]οιός, τουδὶ δὲ παλαι- . . . . ινων καὶ δο- . . . . ον ἐπὶ ταυ . . . . ισ . . . . ωμ̣ . . . . κα]θάπε[ρ . . . . κρινεῖται. Νῦν δὲ κε[φαλ]αιούσ[θ]ω, διότι κα-τ' οὐδὲ]ν̣ εἰσ[ά̣γ]ειν δεῖ τὸν σοφὸν εἰς πο[λ̣]ιτικὴν ἐμ-πειρίαν οὐδὲ ῥητορικὴν τοιαύτην. [Δ]ῆλον το[ί-

6. G: ‖ επκ — ωσα ‖ χ\γ — 7. N: ‖ υ — 9. N et G: προτ . ‖ — 11. G: ‖ κοι . . . . ιν — XXXVIII, 2. G: ‖ τιτοιοσ — N: τοναι — 4. G: ονε̣τιταυ ‖ —

νυν ἤδη καὶ διότι μω[ρία πολλή τίς ἐστιν τὸ φάσκειν ε]ὐθὺς ἕξιν [συ]νε[γγ]ίνεσ- θαι πολιτικ[ῶν] λόγων ἀπὸ φυσιολο[γίας, ὅ]λω[ς δ'] ὅταν καὶ κ . . . . ιν ε[ἰς τ[ὴ]ν φιλοσ[οφίαν τοῦ]τ' εἰσ[ά- γωσιν συν —

Col. XXXIX. δι[αφέρ]οντας? τοὺς τὴν ἀ- λ]ήθειαν κατὰ φύσιν ἐγνω- κ[ό]τας τῶν πολιτ[ικ]ῶν ῥητόρων, σχήματι δὲ μόνον λό[γ]ων, καὶ ταῦτα πρὸς οὐδένα [λ]όγον κα- τε]σκευασμένων. Τί [γ]ὰρ ὁ συλλογισμὸς καὶ ἡ [ἐπ]α- γω[γὴ] δύνατ', εἰ ταὐτό τι ση- μ]αίνει τῶι ἐν[θ]υμήματι κ]αὶ παραδείγματι; ἢ τί τὸ σ]οφὸν οὕτως λαλεῖν καὶ μὴ οὕτως, εἴπερ ὁμοίως δη- λο[ῦ]ται τὰ πράγμαθ' ἑκατέ- ρ]ως; Πότερόν [γ'] ᾤιοντο ἐν ο]ἷς τις καλῶς παραδείγμα- τι χρῆται ἢ ἐνθυμήματι, ἐν] πᾶσι τούτοις τὸν φιλό-

18, 19. G: ινε . ‖ γ . ν — 19. N: τειο ‖ — 20. cf. proximam pag., fortasse iam hic συλλογισμὸν καὶ ἐπαγωγὴν induxerat — XXXIX, 4. N et G: δει ‖ — 9. N: ‖ ιωηιδ — G: ‖ γωιισδ — 15. *G:* ποτερονπωιοντο — 16. N: ‖ ωστισ —

σοφο]ν ἐπαγωγῆι χρήσεσθαι ὅλω̣]ς καὶ συλλο̣[γ]ισμῶι ἤδ[η, εἴ ποτε κατα˜ . . . ˜ουντο

Col. XL. νο[υθετή]μασ[ι]ν, ὧι ὁ πολ[ιτικὸς ἐν τοῖς πολιτικοῖς, δ]ιὰ τοῦτο καὶ τὸ τοῦ πολιτικοῦ [δύ]ναται ποεῖν ἔργον. Κ̣]αὶ [γὰ]ρ τοῖς τοῦ γεω[μέτρου [ποή]σει τὸ ἀνάλογον, ἀ]λλ' οὐ διὰ τοῦτ' ἀπὸ φυσιολο[γ]ίας γεωμετρήσ[ε]ι. [Κοινὸν γὰρ [π̣]αν[τὶ] τάχα ἀ[κ̣ολο]υθε[ῖ] τῶι τῶν ἀδήλων τι ταῖς αἰσθήσεσι θεωροῦντι τὸ διὰ τοῦ φανεροῦ τὸ ἀφανὲς συλλογίζεσθαι. Καὶ πολιτικὸς γοῦν τοιούτωι συλλογισμῶι χρῆται καὶ ἰα[τρ̣]ὸς καὶ [γ]εωμετρικός, ἀλλ' οὐ διὰ τούτου ἕκαστος τὸ ἑκάστου δυνήσεται θε[ω]ρεῖν, ὅτι ταὐτὸ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἦν τοῖς ὑποκειμένοις ἑαυ[τ]ῶι.

20. N: ‖ . . νε — G: ‖ . . οσκαι — N: μωιηδι ‖ — G: μωιηλ ‖ — fortasse hic ἤ latet illi *πότερον* respondens — XL. Ante v. 1 talis fere sententiae structura fuit: *Οὐ γὰρ εὐθέως εἰ τῷ αὐτῷ εἴδει χρῆται ἐν τοῖς ἑαυτοῦ θεωρήμασιν, ᾧ* etc. — 5. G: ‖ ι . . ̣και . . ρ — 8. G: ‖ μετρησ . ιοχ . ‖ — 9. N: ‖ νονγαρ . αν . η — G: ‖ νονγαρηαν . πταχααλ̣ . . υ ‖ — Buech.: *ἐχόμενον γὰρ παντὶ* ἤ — 17. G: τουτοτ — et vero *τοῦτο γ' ἕκαστος* exspectes — 19. N: γι . νη . ‖ — G: γιανεν ‖ —

Col. XLI. 1—9 εναν ... ‖ — ον περ ... ‖ — ε καὶ τ[ὸ] ἐν ‖ — τολ ...... ¦ — μο . . πωι μη ‖ — εν . . τοιοπι ‖ εν . . ων ῥητο ‖ — οα . επ | .... το . δ' ἀλόγιστ]α, τῶν [δ]ὲ ἀλη[θέστατ]α πολιτευομέν[ων καὶ] μὴ λόγους κεν[ο]ὺς π[ρ]α[γ]μάτων ὡς] ῥαψω[ιδ]ουμ[έν]ους δ[ιατιθεμένων. Ὀψ[ό]μεθα γάρ, ἂν ἐπιβάλλ[ω]με[ν], ἃ μὲν καλοῦσιν ἐν[θ]υμήματα, στοιβῆς ἔχ[ο]ντα χώ[ρ]αν καὶ θορύβους π[οιοῦν]τα κατὰ τὸ ἀδιανό[η]τον τ[οῦ

Col. XLII. 5—7 ιγισα . . ς προ . . ο ‖ .... κ]ωφὸ[ν ὑπ]άρχειν ὡς ‖ ..... εἰ[θίσθη]σαν· λέγ[ειν ¦ .... βέλτιστα σημ[αίνο]νται, καὶ συνοψό[μεθα τὰ] πολιτικὰ στ . . ε . . . . . φιλόσοφοι καὶ μη[δ'] ὅλως π]οιήσομεν ἀντὶ τῆς ἐπαγ]ωγῆς παράδειγμα. Ἐπὶ] τούτωι γάρ, ὡς ἔοικεν, ἄτο]πο[ν] τὸν φιλόσοφον ἀκρ]ιβοῦν λόγον ἢ τὸν πολιτι]κόν, καὶ οὐκ εὐθὺς ὑπέ-

XLI, 5. G: νο . . τωιμη ‖ — 7. μηθένα τῶν ῥητόρων? — 9. N: το.δ.ηλοη . ‖ — 10. N: εαχη — latet ἀληθινὰ vel sim. — 11. N: λη ‖ — 12. N: γ . απλατων ‖ — 13. G: ραψωκ — N: ρ . ψωκ — rest. Buech. — 17. G: εχινταχωκαν ‖ — XLII, 6. N: λαλεινοισ ‖ — 10. N: κασυ . . ε . . . ‖ — 15. N et G: ‖ . . . ποητον —

κειτ]ο πραγμάτων τις ἐμ- πειρί]α καὶ οὐ πᾶν ἀπὸ τῶν κοιν]ῶν αἰσ[θ]ήσεων κα[τενοεῖτο

Col. XLIII. *ὁ μικ]ρῶ[ι λ]όγωι [καὶ συγκεκ]ρο[υ- μένω[ι καλ]ῶ[ς χ]ρώμ[εν]ος ἄριστα χρήσε[ται κα]ὶ τ[ῶι μ]α[κ]ρῶ τῆς ε . . . α . ου- μεν . . καὶ στ . . τωι κά- κείνωι ρηικτ[. . . . ἐ]πὶ τοῦ συνειροτισα . . . . . ισκ . ν μέχρι ὅσου . . . . εισα γνώριμον ἀεὶ πο[ιεῖν] τὸ πῖ]πτον ὑπὸ μίαν διάνοι- αν ταὐτό τί ἐστι τῶι δύ- νασθαι θεωρεῖν, μέχ[ρι ὅσου προτείνων [ο]ὔτ' ἂν ἐλλεί- ποι τις οὔθ' ὑπερ[βαί]νοι τοῦ προάξοντος τὸν ἀ[π]οκρι- νόμενον ἐπ[ὶ τὴν ἰδέ]αν? ἀγνοουμένου [πράγ]μα- τος καὶ μὴ πρὸς . . . . . ει . . . . λε . ουλιαυ . . . .*

Col. XLIV. *νος ευ . . . . Τὸ γὰρ τ[οιοῦτο εὑρή]σον- τ]αι κα[λ]ῶς γινόμενον*

19. G: ‖ . . . *να* — 20. G: *αισ⁻ησεων* — XLIII, 2. G: ‖ *μενω* . . *μω* — 4. *διὰ ἐρωτήσεως*? — 6. G: *ηιτον* — 7. N: *ο* . . . ‖ — 8. N: *εισδ* . ‖ — 9. G: *ιτο* ‖ — 10. N et G: ‖ *τοπτον* — 12. N: *μεχαι* . . . ‖ — G: *μεχαισω* ‖ — *μέχρις ὧν*? — 16. N: ‖ *νομενοναισ* — G: ‖ *νομενονεπ* . ⁻*ι* — 19. N: ‖ . . . *λ* . . *μ* . *α* . *α* —

φιλοσοφ]ίᾳ?. Διὰ δὲ τὸ μὴ διδάσ[κ]ειν ὁμοίως τὸ μεριζό[μεν]ον ạὐτο[ὺς ἀλλ' [εὑρεῖν] καὶ τ[ὸ]ν μ[ὴ λί- α]ν ἀπ[η]ρτημένον τὸ [μ]ῆ- κος [ἑ]κάστης ἐρωτήσε- ως καὶ τὸ] παραδεδομέ[ṿον, ᾗ ἂν β]ούληται, ποιεῖν π]ραγματῶδές τε εἶ[ν]αι τὸ] τοῦτο παρατηρεῖ[ṿ, κ]έχρηται πολλῶι τῶι τοιούτωι λαλῶν αὑτῶι περὶ τῶν κυριω- τάτω]ν ἀνήρ, καὶ κα[ρ- πὸν οὐ μισθόν, ἀλλὰ κε- ν]ῶν δοξῶν ἀπαλλα- γή]ν, ἀφ' ὧν αἱ μὲν στα-

Col. XLV. . . . . διακρί[νει]ν? . . .

. . . . τ]οῦ πολι[τικοῦ. Τί γὰρ κα[ὶ ἀ]λογωτάτην κατά γε τὴν ῥηθεῖσα[ν π]αρ- αλλαγ[ὴ]ν ὁ πολιτικὸ[ς πα]ράδε[ι]γμα ἐπαγωγὴ[ν ποήσει [ὡς] ὁ φιλόσοφός [τι παράδ̣[ειγ]μ' ἐπα[γω]γήν, εἴ[π̣]ερ τὰ [μ̣]ὲν πράγματα

8. N: μεν$\overset{ον}{α}$ιτο . . η ‖ — αι deletae sunt, G: μεν$\overset{ον}{η}$το . η ‖ — 9. N: ‖ λοσ — 10. G: ‖ σι — 11. G: ποιειν̣ι ‖ — 15. N: λαλοιδι ‖ — 20. N: ωναιω . . . τα ‖ — XLV, 3. G: λεπωτατην ‖ — 8. G: παραδ̣συμεπα — 9. G: ‖ ειτερ —

τὰ πο]ιήσα[νϑ'] ἑκάτερο[ν] τα[ὐ-τὰ [ἔφ]η, μ[όνους] δὲ λόγου[ς] δ[ια-φέ[ρειν; Ἀ]λλ' ἅμα μὲν τῶι ζήλωι τῶν τοιούτων ταῦ-τα προσεποήϑησαν, ἅμα δ' ἐνίοτε οὔ φασιν εἶναι τούτους πολιτικούς, [ὥσ]τ' ἔ-στ]ι ϑαυμάζειν, τῆς ποίας ἕ-ξιν τῶι φιλοσόφωι φασὶν ὑπάρχειν π[ολ]ιτικῆς. Ἡ-μεῖς μὲγ γ[ὰρ ἐ]π' ἄλλην ἢ τὴ[ν] τῶν οδιεηων δύ-ν[α]μ[ι]ν εγ — (N: ‖ . . μ . ετ)

Col. XLVI. σαις τὸ ἀνάλογον ἐχ[όντ]ων διαστείλασϑαι [καὶ] γνῶναι, μέχρι ὅσου παρ[' αὐτὸν ἔφ]η συνιέναι [τὸ]ν ἀκ[ο]ύ[ον]τα καὶ μέχρι ὅσου παρὰ τὴν [ἕξιν τῆς δια[λ]έκτου, πρότε[ρ]ον ἔτι τοῦ ἀνϑρώπου ἀϑλί[ο]υ ὄντος καὶ ἐν πᾶσιν ἀ[δ]ιαλήπ[τ]ου. Πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῆς φυσικῆς [καὶ ἄνευ? λόγου τῶν τε ἀδ[ήλων] στα-

10. G: ‖ . . ιησα . . εκατερ?ιτα . ‖ — N: εκατ . ραιτα ‖ — 11. G: ‖ τασ . ημ — (ημ in margine) — N: λογοσδ . . ‖ — G: λογου-δ . . ‖ — 12. N: αιαμ(α)ομενοτ . ‖ — G: λλαμ^α . μενοτωι ‖ — 16, 17. N et G: ο . τε ‖ πι — 21. G: νοδιεη in margine. πολιτικῶν? — XLVI, 3. N: ‖ ΜΕΧΡΙΠΟΣΟΥ — idem fere G., qui sub finem: ωη ‖ — 4. G: ακευ . . τακαι ‖ — 6. G: οισε ‖ — 8. N et G: ‖ αμιαληπ — G: παισνταγαρ — 9. N et G: ϑο ‖ — cf. Epicuri epist. I finem (Useneri Epic. p. 32).

θμ[ή]σεως καὶ τῶν ὑπαρχόν-
των ἐπιλογιστικῆς θεωρί-
ας ἁλίσκετ', ἄλλως δ' οὐδαμῶς.
Ὥ[σ]τε καὶ ὁδῶ[ι] γίνεσθαι
καὶ οὐκ ἰδίαι[ς] τινῶν ἐνπει-
ρί]αις τὰ πράγ[μ]αθ', ὥς φασιν, οὐκ εἰδό-
τω[ν. Τ]ὸ δ' ἀκόλουθον ἐν τοῖς
πράγμ[ασιν οὐ] διευκρίνη-
κεν [μᾶλλον] τούτων. Ἔτι
καὶ [εὐδιακρ]ινητέον? —

Col. XLVII. . . . ς ἔργον [τῆς ῥητορι]κῆ[ς?
κα]ὶ τῶν ἄλλ[ων ἐπισ]τ[η-
μῶν. Ὥστε πῶς οὖν καὶ
τὴν ῥητο[ρ]ικὴν τῶι φυσι-
κ[ῶι] φήσα[ι]μεν ἀκολου-
θεῖν, εἴπερ ἄ[ρα πα]ρα-
τε[θ]έντ[ων] π[ρ]αγμ[ά]τω[ν,
ἐν οἷς ὁ πολιτικὸς καὶ [ῥ]ήτω[ρ
ἀγαθὸς οἱονεὶ δημιουργεῖν
τὴν ὀρθὴν [δημηγορ]ίαν,
δύναιτ' ἂν [κατὰ τ]ρόπον
ὡσεὶ καί τις ἄλλος διαλε-
χθῆ[ν]αι πε[ρ]ὶ αὐτῶν; Ἀλλὰ

14. N: ‖ ωο . τε — G: ‖ ωο . γε — 16. G: ταπραγκαθ — 17. G: ‖ τωληοδ — N: ‖ . ω . ποδ — 20. G: ΙΝΗΠΌΛ — rest. Buech. — XLVII, 2. G: τι ‖ — 5. G: ‖ κ . . φησα . μεν — 6. N: ειπερ/ . . ν . . . α ‖ — G: ειπερα . . ιι . . ρα ‖ — 7. N: ‖ δη[τε]σεντσ — G: // δο[τε]εεντο . σπ — 9. N: οιονεγ — G: οιονε𐅃 — 10. G: α . . [ηγ]ρ ου- ρ . ιαν ‖ — N: α . . . ιου . . αν ‖ — Itaque δημιουργίαν in δημη-γορίαν correctum est —

διαλογίσασθαι μὲν [ἴ]σως δύναιτ' ἂν ποτε περί τινος τῶν τοιούτων οὐθενὸς χεῖρον τῶν ῥητόρων, δημηγορῆσαι δὲ φαντασίαν [π̣]αρέχων ἀγαθο̣ῦ̣ ῥ̣[ήτορος] οὐκ ἂν [δ]ύν[αιτο ὥσπερ τις τῶν] πεπο̣[λιτευ-|.[μένων vel sim.

Col. XLVIII. πελ . . . . τ̣εκτ[ονι]κῶι τεκτήνασθαί τι κ[αλόν, ῥη]τ[ο]ρεύειν δὲ σ[π]ουδα[ῖα] οὐκ ἔστ[ι]ν μ[ετὰ] παιγνίας. Ἔτι δὲ τῶι [μ]ὲν πολλὰ τῶν ἀπὸ τ[ῆ]ς τέ[χνης π]έπρακται — μα[θ̣]εῖν γὰρ τέκτ[ον]ος, εἶν' [ο̣ὐκ] ἄλλως ἐνδε[χ]ομ[έ]ν̣ο[υ — τ]ῶι δ' οὐθ[ὲ]ν ἀπὸ τ[ῆς] φιλοσοφίας τὴν ἕξι[ν] ἐνγεγονέναι λέγουσι καὶ οὐκ ἀπ' αὐτῆς τ[ῆς] πολιτικῆς πραγματείας. Ἀποτεθεωρημένης τοιγαροῦν καὶ τῆς Ναυ[σ̣]ιφάνους παρα-

20. N: ουκανσυν — G: ‖ ρυ . . . . . ουισανσ̣υν — XLVIII, 3. G: ‖ κ. . ει̣σ̣.τ — 5. N: προγνιασ — G: παιγναισ — 8, 9. N: ‖ μ . σ . . νγαρτοκ . . . . ο . ‖ ει̣νσ — G: ‖ μασεινγαρτεκτ . . οσ ‖ εινσ — 17. G: ‖ τησναυγι —

κοπῆς οὐ κατ[ὰ] τὸν ὀρθῶς φιλοσοφοῦ[ντα] νομιστέ- οụ] εἰσάγει[ν ἐπὶ τ]ὰ ῥητορι- . . . . κειν . . .

Col. XLIX. *φιλọ] ‖ σοφία κα[ὶ γραμμα]τι[κή, τὴν [ῥ]η[τορικὴ]ν [θ]αυμά- ζοντας. [Διό τις] τῶ[ν ἀ- να[γκ]αίων [ἐ]νδεή[ς], ἔχ[ων δὲ ποσ[ὴν] τριβὴν ἐν τοῖς ῥητο[ρ]ικοῖς διά τινας ἐ- πὶ νεότ[ητα] ἐ[πα]να[κεχωρη- κυίας αἰτ[ίας] ἴσω[ς ἄ]ν [π]ως ἐπ' ὀλ[ίγ]ο[ν] χρόνον δι- δάσκω[ν] τινὰς εὐπορ[ọ]ί- ηι τῶν ἐπειγόντων, ἕως ἂν εἰς τοὺς φιλοσοφίας οἰκείους ἐπανέλθ[ηι] τό- πους, ὡς κἂν γράμμ[ατ]α καὶ παλαιστρικὴν κα[ὶ ἄλλο τι τῶν ἐμ παι[σὶ]ν διὰ τὴν τῶν γονέων ἐπιμέ-*

18. N: ‖ *κοποσ* — 20. N: ‖ . . *ε* . *σαπι* — XLIX, 1. N: *ω* ‖ — 2. N: ‖ *τηνιη* — G: ‖ *τηνιπ* — 5. N: ‖ *ναγ* — G: ‖ *ναι . αι- ωνονδεη . εχο* — 6. N: ‖ *δεποιν . τρι* — G: ‖ *δεποσν . τρι* — 8. G: ‖ *πινεοιτι* — N: ‖ . . . *εοτ* — 10. N: ‖ *επολτιο . χρονον* — G: ‖ *επονιο . κρονον* — 10, 11. N: *ευπορω* . ‖ . *ι* — G: *ευπορωι* ‖ *ηι* — 14. G: *ελον . το* ‖ — 15. G: *γραμμ . . αι* ‖ — 16, 17. G: *κα* . . . . ‖ *τιτων* —

λειαν ἀναληφ[ϑ̣ῆ]ν[αι φαίης. Τοῖς] ἡμετέροις δ[ὲ] τόπ[ο]ις κα.

Col. L. α . . . π̣ο[τῶ̣]ν καὶ βρ[ωτῶν πλῆρες κα[ὶ] τὸ πᾶν εἶ[δος ἄ]μορφον, καὶ τῶι [νόμωι, ᾧ̣ι ϑ]ιασεύετα[ι, τῶι μελομέ]ν̣ωι τῶν ἀπ[άντ]ων ἀπ]ρεπ[έστ]ατ', ο[ἶμαι, π]ραγ]ματοκοπεῖν κα[τ' ἔλ]ατ̣τ]ον ἢ πλεῖον ἀνα[γκ]άζον, καὶ τῶν οἰκείων τόπ̣]ων οὔτε περιοδίας φ]υσικῆς οὔτε δόξης ποριστικώτερον, ἀπό τε φιλοσοφίας περισπῶν, τοῦ τῆς Ἀμαλθείας κέρατος οὐ μυθικῶς ἀλλ' ἀλ[ηϑῶς, τ]ῶν νεωτέρων [τινὰς π]ρὸς αὐτὴν ζη[λ]ο[τυπία̣] στρέφον ἐπὶ τὸν [σοφι]στικὸν ῥυτὸν

19. N: αναληφε, G: ανφε — 20. N: ‖ . . .^{ημ}ηροισ — G: ‖ . . . ^{ημ}ετερεοισ — L, 1. G: τ̣ο . . ονκαι — N: ονκαι —rest. Buech. — 2. G: ‖ γαηρεσκα . τοπανεσ — N: πανει̣ι̣ . . ‖ — 3. G: ‖ γμορφον — 7. G: ατι ‖ — 10. N: περιο . ιασ ‖ τόπων Buech. — N: ‖ . . των — G: ‖ . . γων — 14. G: ‖ επων — 17. rest. Buech. — 18. G: ‖ ζηδο — N: ‖ ζ̣ηδο —

Col. LI. . ασ . . . . τας εν α[. . . . . π]ροκοπὰς τῆ[ς τέχνης κ]αὶ μυρί[α ἐπ[ὶ μυρίοις] ἐπιφέροντας καὶ οὐκ ὄ]ντα, περὶ ὧν [διέλαβ]ον, ἀλλ' [ἃ] τῶν πολ[ιτικῶν] ἐπείγει, διακρ[ι]β[οῦ]ν[τας ἤδ]η τὰ γεωμετρικὰ διδάξειν καὶ γραμματικὰ καὶ μουσικὰ καὶ τακτικά. Καὶ γὰρ οὐδ' αἰτίαν εὑρίσκομεν εἰς τὸ σοφισ[τ]εύειν ἐπισ[πω]μένην τὸν βραχεῖ γενναιότερον, οἷαν πρὸς τὸ ῥ[ητ]ορεύειν ἐμπρά[ḳ]τως, ἐπειδὴ τό γε δι' ἐκείνου τοῦτο γίνεσ[θαι

Col. LII. 1–8 — ἰδίω[ς? . . . . . . ‖ Θεμι]στο[ḳ]λέα δ . . . ρα ‖ . . . . . . εαν ουτε . . . . . . ‖ . . . απ . αυ . ατ . . . . . ο ‖ — ‖ λυσιτ[ελέστερον φιλο ‖ σοφία[ς] ἐστ[ὶ? . . . . ‖ ⁓. [κ]ατ[έ]κανο[ν, οἷς παρῆν τὸ λέγειν ἀ[φόβως τἀγκείμεν'· εἰ δ' ἔρ[γωι συ]νέφερεν, καὶ μηδ' ὑπάρ-

LI. Structura initio talis fuisse potest: πῶς δ' ἄν τις ὑπολαμβάνοι τοὺς . . . . διακριβοῦντας . . . διδάξειν — 1. N: μεν ‖ — 5. N: αταπερι ‖ — 6. G: τωπ ‖ — 7. G: επειγειδια ‖ — 17. G: // πραιστωσ — 18. N: ηνεσ ‖ — G: πνεσ ‖ — LII, 2. G: ‖ . . . . στο . σλεαδ — 6. N: ‖ χυση —

χοντος ἐκείνου λέγειν·
εἰ δ' οὐδέτερον ἦν,
μηδὲ μυρίων ὄντων
ῥητορεύ[ε]ιν, ἵνα μ[ὴ] φαί-
νηται διὰ τὸν φ[θόν]ον
καὶ τὴν ἐ[κ]είνου κατα-
βολήν, ἐν οἷς ποτ' [ἐ]δύ-
νατο καὶ μήτ' ἐγνωσ-

Col. LIII. *ρω προτρο[πῆ]ς τῶν ἰ[δι-*
ωτ[ικῶ]ν κα[ὶ] δεινῆ[ς
ἐπ[ει]ρᾶτο νεμ[έσεως
καὶ [δυσμ]ενεία[ς] ε[ἴτε
τῶν [ἀ]φ' Ἰσοκράτου[ς εἴ-
τ' ἐν[ίω]ν ἄλλων σοφιστῶν.
Πῶς [δ'] οὐχὶ θαυμ[ασ]μ[ὸν
ἐνέφ[υσ]ε μέγαν τῆς δ[υ-
νάμεω[ς, ἐ]ξ [ο]ὗ [γ]ε ἀ[πεπ]ή-
δ[α] τῆς οἰκείας πραγμα-
τείας καὶ διὰ ταῦτ' ἐφω-
ρᾶτο τούς τε νόμου[ς
συνάγων ἅμα τῶι μα-
θητεῖ καὶ τὰς τοσαύ-
τας πολιτείας καὶ τὰ
περὶ τῶν [τό]πων [δι-
καιώματα [κ]αὶ τὰ πρ[ὸ]ς

15. N: *ιναω . φαι* ‖ — 16. N: *φο . . ον* ‖ — G: *φο . νον* ‖ — 18. G: *ενωσποτ* — 19. N: *ητενωσ* ‖ — LIII, 2. G: ‖ *ωτ . . ιν-καδεινη* — 5. N: ‖ *τω . . φισουρατ . υ .* ‖ — G: ‖ *τωμ . φισοκραζον . ι* ‖ — 7. G: *θαυμ . με* ‖ — 8. N: *μεταντησδ* — 9. Ṅ: *ξε . τελ . . . η* ‖ — G: *ξεστεαιπων* ‖ — Gomperzio ipsam chartam scrutanti apparuit ΙΕΥΤΕΛ.ΑCΝ — 12. N: ‖ ρατο . τουσ — G: ‖ ρατειτουσ ‖ —

τοὺς καιροὺς καὶ πᾶν,
ὅσον τῆ[ς] τοιαύτ[ης ἐστὶ πραγματείας vel sim.

Col. LIV. με]|τὰ σπ[ουδῆς μείζονος οὐ-
θ]εὶς [οὐ μόν]ον [τῆ]ς κ[α]τὰ
ψυ[χὴν γαλήνης] χάριν
ἀ]λλ[ὰ κ]αὶ [τῆς] πρὸς τ[ὴν
ὑγίειαν τοῦ [σώ]ματο[ς
εὐκ[ρασίας ἔφ]η καὶ τῶν
καθό[λ]ου [τὴν] ῥ[η]τορι-
κ]ὴν ἔ[ντεχνον] εἶν[αι
κ]αὶ τὰς [ὁμοίας δο]γμα-
τ]ιζόν[των. Καθό]λου
δ]ὲ χαλ[επ]ώτε[ρο]ς ἐγί-
νετο κα[τ]ὰ [τὸν] Ἐ[πί]κου-
ρον ἀν[ταγω]νιστὴς
τῆι τοῦ [β]ίου σ[ω]τηρίαι
τῶν ἄν[τι]κρυς ἐπὶ τὴν
π]ολιτικὴν ἀ[γω]νίαν
ἀλειφόντων ἐλπίδι
τῆς ἀν[δρ]είας? [ζ]ητου-
μέ]ν[ην], ε[ἰ μὴ?] καὶ ζητήσει

Col. LV. θου . . ον δ δικ . . . . . ο. [Εἰ
δ' ε[ἶ]πεν οὐδ[ετ]έραι κατ' [α]ὐ-
τῆ[ν] καὶ τ . . . . . . ν ε . .

19. G: τηοτοιαυτι — N: ‖ . ων . ηο — LIV, 2. G: ‖ σεισ — 3. G: ‖ ψυνι — καριν ‖ — 4. N: τροστ . . ‖ — fort. ἰατρός — G: προστι . ι ‖ — 8. N et G: ‖ . ηνει — 10, 11. ἀλλ' οὐδὲ? — 13. N et G: ονιστησ ‖ — ἀνταγωνιστὴς Usener (Epicur. p. 114) et Gomperz — 18. ἀναιδείας? — LV, 1. N: ‖ θου . . νο . οι — 2. G: ‖ δεπενουδ . περαικατον ‖ — 3. N: η . . ‖ —

καὶ παρ[ὰ] τίσ[ι δι]δάσκει, [Ἰσ]οκράτους καί [π̣]ο[υ τ]οῖς χρόν[ο̣]ι[ς] π[αρηλλαχότος, ὥστ' ε[ἰ] κα[ὶ τὸ] π[ρότ]ερο[ν ἐδίδ]ασκεν̣ [αὐτή]ν, ἐ[π̣]ὶ τὴν ἡ]συ[χ]ιωτέρα[ν κ]α[ὶ] δαιμονιωτέραν, ὥσπερ εἶπε φιλοσοφίαν, ἀποχωρεῖν. Ἀτόπως δὲ καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν παρώρμα καὶ διὰ πλεί⟨ονα[ς αἰ]τίας· τὸ μὲν πρῶτον ὅ]τι περιπεποιημέν̣]ο[ι] μὲν τὴν ἐμπε̣ιρία[ν], ὥστ' ε[ὐ̣θ̣]ὺς πολιτεύσεσθαι, διὰ τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐν αὐτῆι καθά[περ

Col. LVI. 1—6 οισα . π . λατειθαι ‖ . . . . λλ . . . . ε . ητια . . ν ‖
. . [ἐπ]ιτρέ[πε]ιν . . . δι . . ‖ . . . . ετ . . λαβ[όμ]ενο
. . ‖ — [οὐρα- ‖ νίων —
7 οὔ]τ' ἀνθρω[πίνων] πραγμ]άτων [ἐπιμέ]λειαν, οὐδὲ γυναῖκα τῶν

4. N: ‖ *καιτα* — G: ‖ *καπα* — N: *δασκει . ε* ‖ — G: *δασκερ . ο* ‖ — 5. G: *το . ζοισχρο* ‖ *νει . π* — 7. G: ‖ *τεκαν*, N: ‖ *τε . αν . επ* — 9. N: ‖ . . *οκιω* — G: ‖ . *συκιω* — 14. G: *διαγεμι* ‖ *αν* — 17. N et O: ‖ . . . *ορμε* — 18. G: *ωστετονσ* — LVI, 1 et 4 *ἐπιλαβέσθαι* et *ἐπιλαβόμενος* latere puto. Deinde: *οὔτ' οὐρα]νίων [δόξειεν ἂν ἔχειν]* — 7. G: . . ω (*πεα* superscr.) ‖ — N: *πρα* pro *πεα* exhibet — 9 sqq. cf. Phil. de aet. mundi cap. 8 p. 234, 2 Bern. *οὐδὲ γὰρ γυνή, φασί, τοσσόνδε νόον ἐπιδεύεται ἐσθλοῦ, ὥστε χέρειον ἑλέσθαι ἀμεινοτέρων.* Cf. Gomperz Zeitschr. f. öst. Gymn. 1865, p. 817 —

ποητῶν φασκόντων οὕτως ἀγαθοῦ νοῦ καθυστερεῖν, „ὡς τὸ χέρειον ἑλέσθαι ἀμεινοτέρων παρεόντων“, καὶ διότι σχεδὸν ἐ[κ] βασιλείας παρεκάλει [Φ]ίλιππο[ν] τότ[ε] καὶ τῆς Περσικῆς [δι]αδ[ο]χῆς· ἐ[ν]κρα-τ]ούντω[ς δ]έ, διότι μι-

Col. LVII. ἑαυ[τ]ὸ[ν] ἔτ[αξ]εν .... κατ' ἀν[θρ]ώπου[ς ....
3 φροντ[ίζων? ....
6 λαμ]||βανό[ντ]ων? ο........ αὐτῶι φίλον, ο[ὐ]δ[εὶς ἐγίνετο το[ύτω]ι ο[ὐ]δὲ [γενόμ[εν]ο[ς] ἐ[π]ὶ πολ[ὺν] δι[έμεινεν χρόνο[ν]. Φιλ[ο]σοφία δὲ τὴν πᾶσαν ἐπ[ίδοσιν λαβεῖν οὐκ ἐ[κωλ]ύετο κα[ὶ τ]αῦτα γενέσ[θ]αι [οἷ]ον Ἀριστοτέλην οὐ κεκωλυκυῖα· κωλυομένη δὲ λαβε[ῖν] ὑπ[.......... ἐξουθέ[ν]ωσ[ιν] οὐκ ἄν [ποτ'] ἐ-

17. G: ‖ ποετοτ — 18. N: ‖ κη . αδ ..... παρα ‖ — G: ‖ κησναδιχησεμκρα ‖ . ουντωε — διαδοχῆς Gomp. — LVII, 6. N: ‖ βαν ..ισωνο — G: ‖ βαινο . πωνο — 7. G: ουδη — 12. G: μυετο ‖ — 13. G: καπαυταγενεσ . αι .. ον ‖ — 16. G: ‖ βε . υπ — fortasse: βε[ῖν] π — 17. N: ‖ θε . τωεισουκ — G: ‖ θειτωσηιουκ — rest. Buech. —

λαβε διὰ τὸ τὴν ὑπ' αὐ-
τῶν δι[αφυ]λατ[τ]ομέ[νη]ν

Col. LVIII. φ[. . . . . . . .τὰ] περὶ τῆ[ς
ῥ̣[ητορικ]ῆς [ἐχ]έτω δια-
λαβών], ὅ̣σ[α̣ δ]ὲ περὶ λέ-
ξε[ων καθ'] ἡ[μῶ̣]ν ἀνέγρα-
ψε, [τὰ περὶ] τού[τ]ων προ-
βλή[ματ]α κα[ὶ] πᾶν τὸ συν-
κυρο[ῦν ὑ]ποδιαλαβόντες,
ἄν π[οτ' ε]ὐκαιρῶμεν, κα-
θ' αὐτ[ὰ τῆ]ς π[ρ]οσηκο[ύσ]ης
[ἐναντιώσεως ἀξιώσο-]
μεν.

[ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ] ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

= Hercul. voll. coll. alt. tom. III. fol. 110—209.

fr. V.

λον μα . ο̣ν ‖ — τ]ὸ δυσέφ[ο̣δον ‖
αποεμεαυ̣ . . . . . . νκ . .
σεντωσλου . . επικ . . . .
τηκετασον . . . καὶ θαρ-
ρούντως διατενοῦνται
πολυ[ο]νειδίας? εἶναι τὸν ‖ . αν

12. N et G: τη ‖ — 13. N: ‖ οι — G: ‖ ρκ — χαιρέτω? — N et G: δια ‖ — 15. G: ο̣νανεπα ‖ — 20. N: ‖ θαντ . η̣σπ . οση-κο . . υσ ‖ — G: ‖ θαντ . . υ̣σπλοσηκο . ησ ‖ — v. 21. nullum litterarum vestigium apparet —

fr. VI.

1—6 *ατων . . . αταρσ . ‖ — εν . . καλὸς ‖ — των ταῖς ‖ το — τα . . οτω ‖ — αρν . . . νο ‖ — ασ . . . . ακο ‖ —*

7 *. . . . . . . θαι συγκατατί-
θεσθα[ι κ]αὶ? διαμερίζε-
σθαι μέ[ν]τοι τοὺς μανθά-*
10 *νοντας ἄλλους εἰς ἄλλα
μετὰ τὴν εἰρημένην
καὶ διὰ τὰς ἐμφαινομέ-
νας ἢ? τον . . . . αδε . . . ‖ καὶ μον —*

fr. VII.

1, 2 *‖ καὶ λοι — ‖ τὸν νόμ[ον] τοδισ . . . .
ται ἀγαθὸν εἶναι, [εἶτ' ἐπι-
μελητέον ἦ[ν] το[ῦ φιλη-*
5 *δ[οῦς]? ἢ οὐκ ἐπ[ι]μελ[ητέ-
ον, ἐμφατικὸ[ν] δὲ τὸ κα-
τάρξασθαι τῆς [λέξ]εως
εὐθὺς οὕτω· „δι' οὗ γίνε-
ται τὸ ζῆν ἀ[λύπ]ως, ἐπι-*
10 *μελητέον το[ύ]του, δι' οὗ
δὲ [μ]ὴ γίνετ', οὐδαμῶς“.
Τὸ μὲν γὰρ ἐ[ν οἷ]α[ις] πέ-
πτωκε, πολλῆς δεῖται
σκέψεως κα[ὶ] κα[τὰ τ]ὴν*
15 *ἐπανα[γ]ω[γὴν . . . . . ν*
16—19 *την . . . . . ξηναι ὑπο . ‖ ειαν . . . . πα[θητ]ι-
κὴν ‖ λισειστ — ‖ . . . και —*

VII, 5. *μελσ . . ‖* — 7. *τησ . . ⁻εωσ ‖* — 9. *αλ . . τωσεπι ‖* — 12. *γαρεχ* — 15. *‖ επανα⁻ωι* — 17. *πασ . ⁻ικη . ‖* —

fr. VIII.

. . . . . . νοις καὶ τα . . . .
λ̣ι̣ — . . ἴδια μὲν κοι[νοῖς
συμ[μίξα]ντα καὶ κατο .
χω . . . ι̣ι̣ερασ . νπερ . .
. . . . . αυτα . . . η . . . . .
. . . . . ον ὁτὲ [μὲν] οὕτως,
ὁτὲ δ]ὲ στοχασμῶι θηρεύ-
ε]ιν τῶι κρατίστωι, καὶ μη-
δὲ] τ[έχν]ην εἶναι τὸ καθό-
λου τοῦ π]ε[ίθ]ειν ἀλ[λὰ . . . . .
11—14 νο κἂν βίον ‖ — ει καὶ ταύτην ‖ — έον λέγε[ι . . . ‖ — ινικη . . . ‖ —

fr. IX.

4—15 ρ[η]μένοις ‖ κἂν μ[ή γ', ἀλ]λ' ὅπε[ρ] π̣ρο-ε[ίρηται ἐ]ν οἷς ˌτοι[ο]ῦ[το] ¦κα . ιε . . αι τὸ τὸν κα[θ]εύδοντα Ὀδυσσέα μη ‖ . . . . θῆναι λ . . . . ‖ . . . θαι διὰ τῆς . . . . ‖ αν ἀλλ' οὐ διὰ . . . . ‖ θῆναι· τάχα δ[ὲ — ‖ Αἰ]όλου? τὸ π — ‖ . . απετον — ‖ . . . . θονο — (διά τε τὸν . . . φθόνον?)

fr. X.

8—12 σ ‖ . αι τὴν αμ . . . ., ἔτι δὲ ‖ τ]ὴν εὐερ-γε̣σ[ίαν] καὶ τὴν ‖ . . φη\αι[. . εὐ]θέως ὅτι ¦ . τεωρειχ\ευολ . . . . να ¦ . τειν αυ —

fr. XI.

πο/ . . . ι̣πολ . . . .
τησ . . . ποι[. . . . δυνά-

μεως, κα[ὶ τὸ μ]ὲν [π]ρότ[ερον ἔργ[ον] οἰήσονται τῆς φιλοσο[φί]ας, τὸ δ' ὕστ[ερον τῆς [ῥη]τορικῆς. Οὐ μὴν ἀλλ[ὰ α]ὐτά γε τὰ συμφέροντα [καὶ] ἀσύμφορα, ὧν ἐπε[μ]νήσ[θ]η, πληθῶν ἐστιν, εἰ δὴ? πολεμίοις πιστεύειν τὰς πόλεις κα[ὶ τῶν κρειττό[ν]ων οὐκ ἐπ[ιτρ[ε]πόντων [τ]οῖ[ς ἰ]δίοι[ς κ]αταχρᾶ[σθαι, πε]ρὶ ὧν οὐ]χ ὁ φιλόσ[οφος] ἀλλ' [ὁ χυδαῖος ἱκανὸς] ἐπιγν[ῶναι . . . .] ῥή-‖[τωρ

fr. XII.

‖ . . . περει . . . . . τινδ . . ‖ . . τιναπ . . αυτωισπ . ‖ . . . ατα τῶν δ . . . ω . ν ‖ . . . . τισιν ὀρθῶς . . . . ι καθόλου δ' ε[ἰπεῖ]ν φ[αί]νεται τ[ὸ]ν περὶ τῆς] ῥητορικῆς [λ]ό[γο]ν ἐπιδε]έστερον [π]επ[οι]ῆσθαι, π]ερ[ὶ] τῆς φιλοσοφίας δέ τι[σ]ιν Ἀριστω[ν]είοις ὑπο]μνήμασιν ἐπί-

XI, 15. ταλλ. ‖ — XII, 4. γισιν — 7, 8 an ἐπιεικέστερον? — 10. rest. Usener — Non paucae paginae interciderunt velut I et II. Apographon Oxoniense (G) octo tantum paginas habet: 3, 6, 9, 15, 17, 18, 19, 20 —

στευεν], ἐν οἷς ἔστι μὲν
. ισο̣ . απολια δ' αὐτῶν
14—17 τωνοσκα . . ‖ — τὸ χεῖρον? ετη ‖ — ενα
α . . δη ‖ — βα . μεν ‖ —

Col. III. ειν ‖ κ̣αὶ [τὰ ὑγιειν]ὰ καὶ τὰ
νοσ[ηρὰ . . . . .]τοιησ . . .
μα-α̣, [δύ]νασ[θ]αι πιθανῶς
ἐπαινεῖν, ἣν ἂν βουλώ-
μεθα δίαιταν, κα[ὶ] πάλιν
τὴν αὐτ[ὴ]ν ταύτην, ἂν ἡ-
μῖ]ν δοκῇ, ψέγειν· ὥστε
πείθ[ει]ν̣ τ̣ὸν λό[γ]ον, ὅτι
εἰσὶν ὑγιειναὶ αἱ ὑφ' ἡ-
μῶν λεγόμεναι, ἢ ἐκεί-
νην μᾶλλον τὸν ὑγιαί-
ν[ε̣ι]ν̣ βουλόμενον. Ἡ δὲ
τοιαύτη ἐργολαβεῖν μὲν
τὰ ἰατ[ρι]κὰ ζητοῦντι, [φη-
σίν, [οὐ]κ ἂν ἄ[χ]ρηστος
εἴη], πρὸς [δὲ] τὸ ὑγιαίνειν
οὐθὲ]ν [ἂν συμ]βάλλ[οι]το —

Col. VI. εἰ δ' ὀλί]γα τῶν κατὰ
δό]ξαν ἀληθῆ φαίνε-
τ' εἶναι — προσῆκον ἀντι-
θ]εῖναι τὰ κατὰ ματα[ί]αν δό[ξ]αν —

III, 9. N: α . τον — G: λο̣ιον — 13. N: ι̣ωε . ‖ — 15. G: ‖ ταιατωκαζητουντιι ‖ — 16. N: ‖ ουν . . . καν — VI, 1. N: π̣ατων — 4. ματαίαν suprascr. — N: λογο . ‖ — G: δοταν ‖ —

ὑπόκωφον ἦν, ὃ ὑ[π]ή-
γαγε „μὴ τὴν ἀναφ[ο-
ρὰν ἐπὶ [τ]ὰς ἐν[α]ρ[γεί-
ας λαμβάνοντα, καὶ [μη-
δὲ τούτων τελέως ἐ[λ-
λ[είπ]ειν τοὺς ῥήτορα[ς.“
Ἀλλὰ μὴν ἐν τῶι κατα-
σκευάζειν τὸ προκε[ί]μ[ε-
νον πρὸς οὐθὲν ἔο[ικ]εν
ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐ-
πάγειν. Οὐ γὰρ ἦν φαυ-
λ]ότερα τὰ κατ᾽ αὐτ[ὰ] λέ-
γ]ων, ὑπὲρ ὧν ἐποι[εῖ]τ᾽ [ἐγ-
λογι]σμο[ύ]ς· ἀλλὰ ταῦτα
μὲ]ν εὐπαρακολ[ο]ύθη-
τα πᾶ]σιν ὄντα πέ[φυκε
τοῖς τὸν] βίον ἐκε[ῖνον προελομένοις?

Col. VIII. 1—3 ‖ γωι . . σον — ‖ γ]ὰρ ἑκα[τ]ερ — ‖ ται τῶν
. . . . . . ηι —
σι φιλόσοφοι κατὰ [δόξαν,
περὶ ὧν ἡ φ[ιλοσοφία ἤ-
νεγ[κε] λόγου[ς οὐ στοχασ-
τικοὺς ἀλλ᾽ εἰκ[ότας καὶ ἀ-
να[γκασ]τικοὺς . . . .
μενων . ρειν γ . . . [οἱ δὲ
ῥήτορες, ἐπειδ[ὴ οὐ τοῖς

5. N et G: ουτη — 6. N: ‖ ταπ — G: ‖ ταιε — 7. N et G: επιπασενερ — 13. G: εομεν ‖ — 16. G: ‖ νο — 17. N et G: ‖ των — 17, 18. G: εποιστα ‖ . . . σμο . σ — N: ‖ . . κλλ . . σ — 19. N: ‖ . . ηου — 20. N: συνοντα, G: πεσ — VIII, 8. ‖ ναπ . . τικουσ —

παγίοις χρῆσ[θαι ....
12, 13 εικου . . ογα — ‖ τὸ? γὰρ α . τευσ —
14—20 (initio) τοξε — ‖ . αν — ‖ θειρα — ‖ λατε
— ‖ τον — ‖ πιθη — ‖ και —

Col. IX. καιτα . . . ‖ . . ἐπ]ειδὴ μὴ ταῦ[τ' ἰδί-
ως? π]αρ[έδο]σαν, ἀ[λη-
θε[ῖς] δὲ καὶ χα[ρίεντας καὶ
καλοὺς εἶναι συγχωρή-
σουσιν μέν, ἂν θέληι, φρον-
τιεῖν δ' αὐτῶν οὐδαμῶς
ἐροῦσ[ι]ν ἁμαρτανόν-
των τοῦ συμφέροντος, ἀλ-
λὰ κἀκείνου καταγνώ-
σεσθαι βαθέως εἰς ψι-
λ]ὴν ἀλήθειαν ἢ δικαι-
οσ]ύνην κ[αὶ δ]όξαν κ[αταστ-
τ]ρέφοντος . . ο δ' ἐξ ισ . .
. . . . . ιμεν πάλι[ν . . . .
κα . . . . . . τωι προ . . . . ‖ — ειμ . . . . ‖ —

Col. X. 1, 2 ‖ σιν του — ‖ τὸν ενπ . . . . οι καὶ [τὸν
φαῦλον . . . μεναι . . .
. . . τη [κ]αθολικῶς α . . .
το . . . . . ιναν δὲ φ . . . .
με [ἐ]παίνους [θηρεύειν
τῶι κρατίστωι στο[χ]α[σμῶι
δώσου[σι]ν μέν, [ἀρνήσου-

12. vid. εἰκοτολογία — IX, 5. G: ‖ χαιουσ — 11. N: ψυ ‖ —
13. N: στανκη . . ‖ — X, 6. παινουσε — 7. στοκα — 8. μενλ —

ται δ' ἑκάστην [τέχνην
τ]ὴν τοια[ύ]την ἐπ[ι]σ[τ]ή-
μ]ην εἶν[αι] καὶ κη . . . ον
βεβαίως . υτισ . . . . . . α,
τὰ δὲ φαῦλα καὶ τὸ συνέ-
χ]ον τινὲς ει . ν . . . .
. . ντες ε . . . . και . . κα ‖ . . α . ιουτ —

Col. XV. . . . . εοχω . . . .
. . . . . . ἑαυτοὺς καὶ ἑ[τέ-
ρους? ἅ]μ' εὐμαθ[ε]ῖς [ο]ὐ πεί-
θουσιν], ἀλλὰ πᾶσα ἡ μελέ-
τη ἐσ]τ[ί]ν αὐτῶν πρὸς τοὺς
ὄχλους] καὶ τὰ δικαστήρια.
Ὅθε]ν δὲ πρὸς ἑαυτόν τι ἐ-
ρ[εῖ, ο]ὐθεὶς ἐπιμέλεται
οὐδὲ πρὸς συνήθη, πρὸς υἱ-
όν, πρὸς γυναῖκα. Κἂν μὲν
δίκη γένηται πέντε μνῶν,
μ[ε]λετῶσιν καὶ ἐντεί-
νο]ν[ται], ὅπως πείσουσιν·
τὸν] δ[έ] που διὰ κενοδοξί-
α]ν εἰς μοχθηρὰς ἐπι-
θ[υμί]ας [τ]άλαντον μέ[λ-
λ]οντ[α] ἀναλίσκειν καὶ
μετὰ τ]ούτου ἑαυτὸν προσ-

10. επσ . η ‖ λην — 14. ‖ λον — XV, 2. N: καιει . . ‖ — 13. N: σοπωσ — G: ⟍οπωσ — 14. N: ‖ . . δπον — G: ‖ . . . δηον — 15. G: ‖ . . . ν — fortasse μὲν addendum est — 16, 17. N: ασ-ηαλαι . . ονδ . . ‖ λητ —

α[π]οβάλλειν, [τὸ τ]ῆς [γ]υναικός, τὸ τοῦ υἱ]οῦ σ . . . . τοε ‖ . υ . . . τινουακ —

Col. XVII. αὐτὰς . . . . νε . εν . . . τὰ λε[γόμε]να. Ἅμα μὲν γὰρ ἐ[π]αγγέ[λ]λονται πολιτικοὺς π[οιή]σειν καὶ χρησίμους [τ]ῆι πόλει καὶ τοῖς φίλοις, [ἅ]μα δ' ἀπολο-γ]οῦνται περὶ τῆς τέχνης, ὡς οὐκ οὔσης φαύλης ἀλλὰ τῶν [χρ]ωμένων αὐτ[ῆ]ι φαύλως· ὥσπερ δυνατὸν τοὺς γενομένους οἵους δεῖ, [καὶ] τῆι πόλει χρησίμους καὶ τοῖς φίλοις, ἐν ταύτηι τῆι δυνάμει ἀγνω[μό]νως [φέρ]εσθ[αι ἢ ἀλλ . . . η . . η . ιδ . . ἀγ]νω[μον . . . . ‖ . νοκα —

Col. XVIII. . ερον ὡς ο . . . . ειν ἐν [Μ]αραθῶν[ι Λακεδαι]μονίους. „Τί οὖν ἐπε[χ]είρεις;“ ἐρωτήσαντος ἔφη·

19. N: ευναι ‖ . σοη — G: . κναι ‖ — 20. G: ιμε ‖ — XVII, 1. N: ‖ αητμσ — 2. N: ‖ ιαιεϝ . . . — G: ‖ ταλεκ — 3. G: εγαγγειλονται — 7. G: ‖ σου — 12. N: δειλ . ιναιπολει ‖ — G: α . . τηι — 15. G: νωσυ — 17. N: ‖ . τιω . α — 18. G: ‖ . . υσ — XVIII, 1. ὡς ὁ λέγων? — 3, 4. N: επελ . ‖ . εισ — G: επελει ⁞ ρεκ —

„ὅτι τὰ στενὰ καὶ τὰς παρόδους καταλή[ψ]ονται [κ̣αὶ τὰ ὀχυρώματα ἐκπολ[ιορκήσουσιν“. „Ἐλήλυθας οὖν“ εἰπόντος „εἰς Μαρ[α̣θῶ̣]να;“ οὐκ ἔφη. „Ἀλλ᾽ ἀ[κ̣]ήκοα[ς] ἐπιμελῶς περὶ τού[του] τ[οῦ] τ[ό]που;“ Τοῦ δ᾽ ἀνανε[ύσ]α[ν]τ[ος] „τ̣ί̣ οὖν, εἶπεν, ἐπιχε[ιρ]εῖς οὐ[δ᾽] εἰδώς, εἰ εἰσίν; [Τ]ο̣ιοῦτοί εἰσιν οἱ σύμβου[λοι] οἱ δοκοῦντες] εἶνα[ι] δεινοὶ ἐν ταῖς πόλ]εσιν, καὶ λέγουσιν [ὁμοί]ως τούτωι, οὐθὲ̣ν [δὲ ἀπειργ]α[σ]μένο[ι, ὧν λ]έγου[σιν, ἀ]λλ᾽ αὐ[τοὶ?

Col. XIX. . . εἰ]κῆ δ[έ τι]ς τῶν π[ονηρῶν ἐνίο̣[τ᾽ ἐν π̣]όλε[σιν τῆι τέχνη χρῆ[τ̣]αι. Γενομένους μὲν γὰρ οἷο[υς] δεῖ, καὶ τῆι πόλει [χ̣ρ]ησίμου[ς καὶ τοῖς φίλοις, [οὐ]κ ἐνδ[εχόμεν[ο]ν ἀγν[ω]μόνως χρῆσθαι τούτ[ο̣ις], οὓς ἐπην-

6. N: γονται . ν ‖ — G: νονταιε . . ‖ — 7. G: πολν ‖ — 10. N: ανεπι ‖ — 12. G: αγ . . . πουν ‖ — N: α . τ . πων ‖ — 13. N: οτ . ει ‖ — 18. N: ‖ . . . αισ . . . . — 20—22. N et G: ‖ . . . αλλ᾽ αυ . . . . . . οι . . τ . ‖ . . α τὸν φαι . . . . υ . σισ . ‖ . . . . του . . . ω . . . . . πολα . ‖ — XIX, 2. N: σποντ . . . ‖ — 3. N: ‖ . ωνενπ — N et G: τελε — ἐν πολλαῖς πόλεσιν? — 5. N: ‖ μενου̣σμεν . αροισκα . ‖ — G: ‖ μενονμενγαροιοηδει̣ ‖ — 7. G: ενδι ‖ — 9. G: τουτω̣ —

ὀρθῶσαν, οὐδ' ἀγνώμο-
νας κα[ὶ π̣]ονηροὺς κα[ὶ δω-
ροδόκο[υ]ς τιν[ὰς] ὄντ[α̣]ς
καὶ πό[λ]ει κ[αὶ φίλοις ε]ἶ-
ναι χρησίμ[ους]. Ἡ δ' ἀπο-
λογί]α μετὰ [τ̣]ῶν π̣[α̣]ρα-

Col. XX. —ναι‖— τὸν μὲν ἀγ]ν̣ώμο̣‖να — τῶν] φυσι-
κῶν τι] ἐπιφέρ[οντ'] εἴτ' ἐξ
ἀγωγῆς εἴτ' ἐ[κ] παιδεί-
ας εἴ[τ' ἐ]ξ ἄλλο[υ̣ τι]νὸς
ὡς ἐ[π̣]εισιοῦσ[α]ν τὴν
π̣ειθὼ μ]όνον ἀ̣[διά]φο-
ρον φα]ίνεσθαι, τὸν δὲ
τῶι λόγωι περί τινος [κρί-
νον[τα μ]έρος ἔχειν τῆς
ῥ̣[ητ]ο[ρικ]ῆς· τὴν . . . . . ‖ τ —

Col. XXI. . . . . ε]ἰκότω[ς τ]ὸν
. . . . π̣άσχειν αὐ[τὸ
. . . . ἐξετάσε[ιν . .
. . . . τοὺς] δὲ πιθ[ανῶς
. . . . ἐξετά]ζοντας . . .
. . . . σιν λέγειν [τι
τ̣]εκμή[ριο]ν τούτου τὸ[ν
π̣αρα[τ]εθέντα . . ελι . . .
τον φέρειν οὐ περὶ τοῦ

10. N et O: ‖ ορ — 15. G: μεταιων — XX, 3. N: και . ν pro φυσι-! — 4. N: ‖ υ — ‹ενεξ ‖ — G: ειτεσ ‖ — 6. N: ‖ αιεπ . . ατ . μ — G: ‖ ασει . ζλμου — 7. N: ‖ ωσεγ . . ειονσ . ηντισ — G: ‖ οισεγ . εισουσ . ντην ‖ τι —

*γίν[εσθ̣α̣]ι [ἀλλὰ περὶ τοῦ
γεγενῆσθαι τὸν [ῥ̣ή̣τ]ο[ρα
σοφό[ν]. Χω[ρὶς γ]ὰ̣ρ̣ . . τα.*

Col. XXIII. *οκ* ‖ — *δια* ‖ — *ὅ]τι ἐν* [*τ*]*αῖς* ο ‖ —
*. . . . . . ἐν]ίοτε ὁ μὲν τι-
. . . ιτο . . \οε . . ὅτα[ν?
ἦι π]ονηρός, ἄλλος δ' ἐ-
ὰν καθ]αρός, ἐπιτρόπου
δὲ τ̣]οῦτο καὶ ἐν Ἀθήναις
ἐπιδ]εῖται. Οἱ γὰρ ῥήτορες
οἷον ο]ὔποτε στρατηγοῦ[ν-
τες ο]ὐδὲ πιστεύονται
νικᾶ]ν, ὥστ' ἐνίους κ[α]ὶ
διαλεγομέ]νους τρανότε-
ρον εἰπ̣]εῖν προσποιεῖσθαι.
Ὅταν γ]ὰ̣ρ τὸ ἀφελὲς ἀ[εὶ
μελετ]ῶσιν, εἰς [τὸ] λοι-
δορεῖν?] καὶ [π]ᾶν —*

Col. XXVII. *οι . . . . ἐστίν,
οὐ κακῶς [ἔ̣λ̣]εγεν, ὅτι
δ', ε[ἴ τίς] ἐστιν αὐτῶν
δυν[ατό]ς, περίτρα[ν̣]ός
ἐστιν, [οὐκ] ὀρθῶς. Οὐ γὰρ
ο[ἴδ]αμεν οὐδ' [ἐπ]ε[γνώ-
καμεν [πρ]ὸ̣ Περικλέους*

10. ‖ *γιν . . . οδι . . . . .* . . *ει* ‖ — 11. *τον . ιcο . .* ‖ — 13—17. *singulae* litterae dispersae apparent — XXIII, 8. *ιουτο* — 10. *γου* ‖ — 13. *Δημοσθένους?* — 14. *τ̣ειν̣προσ* — 17. *καιμ̣̣αν* — *velut καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτο* — XXVII, 6. *ει . .* \ —

καὶ [Καλλι]στράτου καὶ Δημοσθένους καὶ τῶν [δμοίων περίτρανον ε[ἰ μὴ τ[ὴ]ν δεινότ[η]τ[α περίτραν[ον λέ]ξε[ι] κα[ὶ] λέγ[ετ̣]αι δεινῶν .... ινταχ ..... απα ... ‖ π̣

Col. XXIX. 1—3 ‖ . ντα — ‖ . τατι — ‖ λωριξ — (χωρίζειν?) πότερ[ον?] υ .... ἐπαν[γέλ]ληται διδάξειν, ὥ[στ'] εἰ τὸ ἀδο . . ον ἄρτι? .... καμεν, φαινό[μεθ]α 'Οϊλεῖ το[ὺς θ]εοὺς? τ . . τυσαντα . . ην· διὸ ἀ[ρέσ]κειν? [μὲν ἐκκηρύ[ττοντα καὶ ἐπαγγελλόμενον ε .... περγαιματιη — ‖ 'Αλεξανδ[ρ . — ‖ ναελ —

Col. XXX. ... νωιλον .... κ̣αὶ δικολόγο[ν. Πρῶτον μὲ[ν το]ίνυν προσ[εκτέον [ἤ]ν, μήποτ' ο[ὐ]κ [ἀ̣φαιρῆι [τῶν] νεωτέρων τὸν πόθ[ο]ν τῆς ῥητορικῆς ἀλλ' ἐ[π̣]ιτείνηι διὰ τῶν [κ̣]ατηγοριῶν. Κἂν

11. ‖ μητιονδεινοτιτε . . ‖ — 12. ριτραν ... ξεκαλεγ . ‖ — XXIX, 10. τὴν ἄνοδον ἐκείνην? — 13. Πέργαμα? ἔπεργα? — XXX, 5. ‖ φαιρηιν — 7. ετιτεινηι —

γὰρ ἐμφ[α]νῶ[ς] ἄλλο τι
λέγω[σι]ν, θαῦμα [εἶ]ναι
τὴν οὕτω γε π[ρακτ]ικὴν
δύ[ναμ]ιν οἴ[ο]ν[εὶ] μεμυ-
θευμένην [περὶ τ]ὸν
Αὐτό[λ]υκ[ον καὶ τοὺ]ς ὁ-
μοίους . ε[. . . . . δυ]να ‖ τὸ]ν? εἰ λο —
αψ . . . . υτω ‖ . . . . σ νε . . . . ον ‖
ελ . . οτ — ‖ . αιλι — ‖ με —

Col. XXXI. ‖ οινου . . . . . ρν . . . υκα ‖ μᾶλ[λο]ν . ε
φεις καὶ . . . ιονε εἰκός
ἐστιν ἔπ[ε]ργα ποιεῖν οὐ-
κ ἐπαγγέ[λλοντ]αι, δύνα-
σθαι δὲ π[άντ]α[ς ἀ]κολου-
θ[ή]σειν, [οἷς ἐ]ρωτᾷ τις.
Οὐ μόνον [δ' ο]ὐκ ἐ[παγγ]έλ-
λονται τα[ῦθ'] οἱ ῥήτορες
ἀλλ' οὐδ[ὲ δυ]νατο[ὶ π]ολ-
λοὶ κ[αὶ τῶ]ν πάλ[α]ι καὶ
τῶν ν[ῦν ἑ]κόντες εἶναι
καὶ [γι]νώ[σκ]οντε[ς] τὰ δί-
και[α] καὶ τἀλ[ηθ]ῆ. Τοὐναν-
τ[ί]ον δ' ὁ κα[. . . . ἐπαγγελ-
λόμεν[ος . . . . ‖ ειδο

Col. XXXII. ἐπ[ι]βάλλεται . . . .
ν . του[. π]αρὰ το[ῖς ἀνδρά-

11. γεπι — 13, 14. τδ . . . ον ‖ αυτοδυκ — XXXI, 5. επθργα — 8. θυσειν — 12. παλλικαι ‖ — XXXII, 2. τοω . . . . ‖ —

σ]ιν? αἴσχ[ισ]τα καὶ ἀσε-
βέστατα [κ]αὶ ἀδι[κ]ώτα-
τα νομιζ[ό]μενα . . . ν
εναι τε δ . . φυσ . . νοη-
τα ˜ει . . μ . . αν [π]α[ρισ]τά-
νειν [ταῖς δ]είξεσιν πο[ι-
κιλώτα[θ' ὥ]στε? π . . . .
χω . . . πι . προσῆλθο[ν
τοῖς φιλο[σό]φοις σ . . με
τεαι . . . . μεν
κ]αλὰ? δη . . αντ . . α . . . .
. . νποσεω . . . . ος τὰ [ν]ῦν
κἀ]ν ταῖς [πρ]ὸς τὴν [ῥη-
τορικὴν ἀ[ντι]λογ[ίαι]ς
τρ]ανοὺς [ἔφη] δειν[οὺς
. . τ . . . σι . . . υενα . . ην ‖ . . ωμε . ο . . . .
να . . . ρι ‖ νε . . ν . . . α . . . λαι καὶ ‖ κα . .
. . νε . . . . . . τονη ‖ —

Col. XXXIII. ‖ . ον . ω . . . ρ — ‖ νων δ . . . να — ‖
τωντα· ἃ δὲ κ[αλὰ? ‖ καὶ ἀληθῆ — ‖ ῥη-
τόρων ε . . . . . . ͻα ‖ ρωι καὶ τοῖς — ‖ οτες
καὶ? . π . . ρ . τ . νε . ‖ δηκαιτια . . . . . στρηυ . ‖ —
ἐν τούτωι τ[ὰ]ς [α]ἰσ[χί]στας
ἁμαρτίας εἰσάγουσα,
χάρις [πολ]λά[κις με]τα-
βαίνειν ἀπ[ὸ τῶ]ν παρα-
χαρα[τ]τόντ[ω]ν [ἢ τῶν] το[ῖς

3. α . σε ‖ — 7. ετα ‖ — 9. ‖ κιλωταο — 16. α . . νλογ . . εσ ‖ — 14, 15. ἐν τῷ Συμποσίῳ παριστάνων? — 17. ανουσθ . . δειν . . ο ‖ — XXXIII, 9. τ . ισ . ισαστασ ‖ — 11. λαι . . . στα ‖ — 13. ‖ χαρακτοντον —

ἐξιτήλοις ἐρ[ματι]ζομ[έ-
νων̣ [τ]όποι[ς ἢ] κ[αιροῖς
ἢ̣ πρ[άγμασι? —

Col. XXXVI. . . . . ἐλ]εύθερος
. . . . ἀπε . . . . . αι φήσει
τὰ [τῶν] π[άλαι? φ]ιλοσόφων
εἰ καὶ τῶ[ν νῦ]ν? εἰρημέ-
νων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δι-
ειλοῦντα? κἀκεῖν' οὐ-
ποτ' ὄντα?, κἀκεῖν' οὐ-
δὲ σοφῶν ἀλλο[τρίων
οὐχ ὅ[τι] νεωτέρων [ἡ-
γήσεται κα[ὶ π]ολλῷ μᾶλ-
λον ἢ κω[μῳ̣δ]ίας ἢ καὶ μί-
μους οἶμ[αι . . . .] και . ει
ποτὲ χά[ριν ψυχ]αγωγί-
ας εσ . . . ων . . . εια πρὸς
πολλὰ[ς] α[ὐτ]ῶν καὶ δι-|[αφόρους?
σιν ‖ — λλα . . . . κι ‖ — ναι καὶ ‖ — του
σο ‖ — στα ‖ —

Col. XXXVII. υσ . . . . ‖ επ . . . . ενα . . . .
ατω . καν . των εκ . . . .
τὴν ἐπισ[τ]ήμην [ἔντε-
χνόν τε ποιῶν κ[αὶ τὰ
πα̣]ραπλή[σ]ια πα[ραχωρῶν
τῆι φιλο[σο]φίαι β[οη]θεῖν

16. ‖ ιπρ — XXXVI. De sensu nil intellego in hac pagina — 4. ἢ καὶ? — 9. ουχοσ. — 10. ται . κα . . . ολλωμαλ ‖ — 14. ἐστὶν ὠφέλεια? — 15. ατιωνκαι — XXXVII, 6. παγχυμη . ‖ — 7. βωθειν ‖ —

οὐ δυν[άμ]ενος ἄλ-
λω[ς αὐτῷ] ϰαὶ ψεύδεται ἢ
πάντας λ[έ]γων [ἰ]ταμω-
τ]άτ[ους γε]γονέναι, ϰἂν
το[ῦτο μ]όνῳ [ἐγγ]είνη[ται
τῷ? ....τους ‖ τε φ —
ο? λε ‖ ..... ονο — ‖ νομιζ —

Col. XXXVIII. ν . φαίνε- ‖ ... ιωι [πιθ]ανόν, εἴπερ
ἀ[μέλ]ει [θρ]ασεῖς ϰαὶ τε-
τολμηϰ[υ]ίας ϰαὶ ἀναι-
δεῖς ἡ ῥητοριϰὴ δέ-
χεται] ἢ [π]αράγγελμα φ[έ-
ρον εἰς ταῦτα, τῆς τέ-
χνης οὗ[τος] οὐχ εὑρ[ίσ-
ϰων ἀφο[ρμὰς ἐ]λλε[ίπει, εἴ-
περ ἄρα μ ....
διδόναι ....δι
.....ποτ......., μὴ μέν-
τοι [παρασ]ϰ[ευ]άζων λό-
γ[ο]ν? ἐϰεῖνο[ς .]η ... ϰαι ‖ ......το —

Col. XL. εδω . αλ ‖ ... σι . ανειπη . σχε
. λ Δημοσθέν[ην τ]οῦ-
τ' εἰρηϰέναι μ . τοσι .
ὑ[π]ονοῶν οτ . σθαι δι-
ὰ [τ]οῦ μεγάλα [σ]υνερ-

8. ‖ ουδυν . . τ . λενοσ . αλ ‖ — 9. οισαιψεν — 10. λογωνητα-
μω . ‖ — 12. ονωσ . τεινησ . ‖ — XXXVIII, 5. ‖ α . . δειο . ασεισ —
ἄρα? — 11. ἔλαθεν? — 16. ‖ γσ . ν — XL, 5, 6. velut μηθενὶ
ὑπονοῶν ἵστασθαι —

γεῖν τὴν ἀνα[ίδε]ι[α]ν καὶ
τὴν βδελυρίαν [π]ρὸς τὸ
ῥητορεύ[ει]ν· ἀλλ' οὐ μ[ε-
τ' εἰρων[εία]ς ἀεὶ [κακηγο-
ρεῖν τὸ[ν πᾶν] τολμῶν-
τα κα[ὶ τὸν ϑρασυν]ά-
μενον . . . . τοῖς α-
. . ν . ι . . . . . πι . . . μαι
οὐκ ἀ[π]ε[χο]μέ[ν]οις? μό-
νον [ἀλλὰ καὶ ἐσ]τερη || [μένοις?

Col. XLI. 2, 3 || α]ὐ[τὸ]ν? ἐδυ — || ιυσιν . . νε —
πλωτικὸς καὶ ἐ[πιβά-
της καὶ λῃστής, εἶτ[ε] ἑαυ-
τὸν ἔπαιζεν τοιαῦτα.
Μνησϑ[εὶ]ς τοίνυ[ν] ἐν τῶι
λόγῳ τῶι [π]ερὶ τῶν δι-
κασά[ντω]ν τοῦ συνη-
γορήσαντος Ἀριστίπ-
πωι π]ροῖκα μὴ δυνη-
ϑέντι π]ερὶ ἑαυτοῦ λέ-
γειν — πρὸς [γὰρ] ἐρωτῶν-
τα, [τ]ί ὁ Σ[ω]κράτης αὐτὸν
ὠφέλησεν, εἶπε „τὸ [τοι-
ούτους εὑ[ρίσ]κεσ[ϑ' ὑπὲρ ἐ-
μα[υτοῦ], ὥ[στ' ἀρέ]σκε⟨ι⟩ν [τοῖς
συ]νφ[ιλοσοφοῦσιν —

11. αει . λ . ο || εὐπορεῖν? ληρεῖν? nescio — **13.** α . || — **XLI, 2.** || λυ⁻ . ν — **5.** ειτσεαυ ||, ιτ suprascr. — **9.** || κασα . . . ον — **13.** προσο . ερω — **14.** σοκρατησ — **15.** τοο . ν || — **17.** || μαι — **18.** || ο . νφ —

Col. XLII. 1, 2 ιοε . . παι ‖ — κα . ετουη ‖ — . . . . ν, ἄλλοι δὲ μα]κρῶ[ι εὐ]λαβέστερον τὴν πρώ[την ἐ̣]παγγέλλονται καὶ ὅμως τοιαῦτα συν[γ]ραφόμενοι οὐ μόνον κατὰ τὰ πράγμαθ' ἡτ[τ]ῶνται ἀλλὰ καὶ κα[τ]αλαληθέντες πολλ[άκις] ὑπ' ἰδιωτῶν, οὐ[δ]ὲ[ν οὕ]τως ἐστὶν πεισ]τικ[ὸν ὡ̣]ς ἀλή[θ̣]εια καὶ ἡ [π̣ερ̣ὶ τῶ]ν πραγμάτων [ἀμε]τά[πτω]τος ἐμπειρ[ί]α. Ὁρᾷ̣[ς τοίν]υν, ὡς περι[γίν]ετα[ι . . .]αο . . . . καρ . . . ρησα

Col. XLIII. 2–3 ‖ τρο . φ — ‖ αλλ . ον . . . . ας δὲ ταῖς? πειρ . . . . . . ν̣ταιτα καιπουαπ . . . . . υδη νιον τουτο[. . ἐρ]ωτᾷ̣?, τ[ὸ] πάντ[ων] ἀ[γενέσ]τατον ἔμο[ιγ]ε φα[ίνε]ται τὴν ἀσθένει[α]ν τῶν ὄχλων [πείθ]ον[τ]ας ἀφ[ο̣ρ]μὴν πλά[τ̣]τειν, [εἰ μ]ὴ καὶ σ̣]υνάγειν [τ]ὰ τ[ούτο]ις ἀ-

XLII, 5. ησπαγγελ ‖ — 9. ητιωνται — 13. ‖ ετικα . . ͻcαληοε . ια ‖ — 14. ιπλνπρα — 16. ‖ πειρ . αιορα . . . ουνωσ ‖ — XLIII, 7. ‖ τ . παντο . α — 8. εμον . εφα — 11. πλαιτειν — 12. ‖ ουν —

ῥέσκοντα [καθάπερ με-
λοποιούς? . . . . ‖ ητα . . . τ —

Col. XLIV. . . . . . . ιους [π̣α̣ρασ]κευα-
. . . . . οντατους μεγάλα·
τού]ς δὲ φιλοσόφους δυ-
να[τ]οὺς [ὑπ]ά[ρχ]ον[τας] κε-
λ[εύ]ειν αὐτὰ παριέναι
[π̣]ε[π̣]ρα[γ]ματευκόσι καὶ κε-
χορευ[κό]σι καὶ τετελω-
νηκόσι καὶ τὴν ὥραν πε-
πωληκόσιν· εἰ δὲ [ὑ̣]πέ-
δε[ιξ]ε μὴ παραχωρεῖν
λέ[γ]ειν ἀλλ' ἀντ[ιποιεῖ-
σθαι [τῶ̣]ν ἀποτελεσμάτ[ω̣]ν,
ἀπ[ιστ]ό̣τερον ποιεῖ τὸ
ἀ]μ[φίβολο̣ν] φάσκων ὑπὸ
τῶν ἰδι[ω]τῶν παρα[σκευ-
άζε]σθαι. Ὁ δ' ἐπὶ [τ]ὰς
. . . . . . ι κατασκευὰς? . .
. . . . . τῶ]ν ῥη[τόρων] τὸν

Col. XLV. ‖ ε . ουν — ‖ ο . ινομ — ‖ . . οας —
εἶ]ναι? τὸ κατ' ἀλλήλω[ν
εἰ]ρηκέναι [τ]οὺς ῥήτο[ρα]ς,
ἃ παρατίθησ[ι], καὶ τοῦ
παμπονήρους γεγονέ-

XLIV, 1. ιουσιιζι — 4. ‖ νασουστασιονηνκε — 6. ‖ γετρα — 9, 10. ιπε ‖ δεξε — 12. ‖ σθαι . . ον — τον ‖ — 13. ‖ απ . . στερον — 14. θ . φασκων — 15. ιδιοτωνπαρα ‖ — παραδεδόσθαι? — XLV, 3. ἀνάλογον? τεκμήριον εἶναι? —

ναι τοὺς φιλοσόφους εν
. . ισδ ἡγήσεται τὰ κα-
τ'] ἀλλήλων παρ' αὐτοῖς
γεγραμμένα — καὶ πολὺ
μᾶλλον, ὅσωι τοῖς μὲν
οὐκ ἀπαρέσκ[ε]ι τὸ καὶ
ψευδές που [λ̣εχθὲν πε-
ρ[ὶ τῶν] παθῶ[ν? (ἀγαθῶν?)
‖ . . . . οιτ — ‖ . . . . . . συν —

Col. XLVI. ἀπο] ‖ δει]χθήσ[ε]σθα[ι] τῆς ὑγ[ι-
εία̣]ς οὐκ ἀπεργαστι[κὴ]ν
ο]ὖσαν, ἐπειδὴ νικῶν-
ται] ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν
φάρμακον ἱστορηκότων
τι νοσήματος ἀπαλλα-
κτικὸν ἀγν[ο̣]οῦντες αὐ-
τοί. Τῶν τε ῥη[τ]όρων οἱ
διαφέροντες οὐ πολλά-
κις ὑπ' ἰδι[ω̣]τῶν ἡττ[ῶ]ν-
ται], τοῖς πράγμασιν [δὲ
πολ]λάκις ἄ[γ]αν, κατα-
λα̣λ̣]εῖσθαι δὲ πολ[λάκι]ς
ἐπ]ιδέουσιν, εἰ μὴ τα-
π̣]εινοὶ διὰ σωματι-
κ]ὴν νόσον [κ]α[ὶ] κα[κο]ὶ
ὑπ]ό τινος πά[θ̣ο]υς [γεγε-

9. διηγήσεται? — και ‖ — 14. πουμ — XLVI, 2. ‖ . . λσ — . αγνω — 10. ιδιοτωνηττον ‖ — 12. απαν — 13. ‖ . μ̣εισθαιδε-:ολα . . σ ‖ — 14, 15. μηπο ‖ γεινοι — 16, 17. ηακαν̇ . ι ‖ . . οτιν-σπαο . υσ —

ν]η[μ]ένοι νυον . . τ . . . ταιμασιν . . . . ‖ τιηλπισμεν —

Col. XLVII. ¦ ἐμπ — ‖ ἐστι, [τοὐν]αν[τί]ον δὲ οὐ τῶν ῥητόρων ἀλλὰ τῆς Διογένους καὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγγελίας ὑπὲρ τοῦ ῥήτο[ρ]α κα[ὶ] μόνον εἶναι τὸν σοφὸν [ἀποφα]τικόν. Οἱ μὲν γὰρ ἑωρ]άκασι τὴν ἀλήθ]ε[ιαν ἑ]κάστου [τῶν πόλε[ι συμ]φερόντων κατὰ [τὴν ἱστο]ρίαν τῆς . . ‖ τ . . . . . κο —

Col. XLVIII. εἶναι Φίλωνος ὁ [Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν [τ]ῷ περὶ τῆς ῥητορικῆς ἔτα[ξ]εν ἴσως τὰ πράγματ' ἄλλ[ως], κατ' αὐτοῦ ‖ δὲ καὶ τὰ περὶ θατέ[ρο]υ Φίλωνος. Ε[ἴ]τε γὰρ ὁ μᾶλλον εἰδὼ[ς τῶν] εἰδότων μὲν [πράγμ]αθ', ἥ[ττον δ' ε[ἰδό]των ἀφειδ[ῶς τὸ τὴν ἐργολαβ[ίαν . . . ἀνασκε[υ . .]αι . κοι . . . σει τὸν [ὅλω]ς ἄπει[ρον σοφὸν τῶν πολιτικῶν

XLVII, 8. φονδ ‖ — 11. ‖ οε — XLVIII, 4. ταπραγματαλλα praescr. — 8. ιαθη . ‖ — 12. ἰδίως? ρα . . σ —

δ τὴν ἄκραν ἐσχηκὼ[ς
ῥήτωρ ἐμπ[ειρί]αν ἀ[πὸ
τῶν [θ]εω[ρηματικῶν?
δυ[ν]άμε[ων — 19, 20 ‖ . . ετα — ‖ φ]έρεσθα[ι

Col. XLIX. . . ω . . . . λειν μᾶλ-
λο[ṿ π̣λανωμ̣]ένων ἢ μὴ
πλ[α]ν[ω]μέṿων ὑπ[ὸ] Δι-
ογένους [τε κ]αὶ τ[ῶν πα-
ραπλησίω[ς] σχεδὸν
δ̣ι[α]λεγομένων [ἐ]ξα-
πατᾶσθαι, καὶ κατ[ασ]κευ-
ασ[τ]ικὸν φέρει το[ῦ μ]ὴ
πλαṿᾶν τού[ς ῥ̣]ήτο[ρ]ας
ἀλλὰ τἀλ[ηθινὰ αὐ]το[ὺς
πείθειν κα[τ̣ὰ τὸ πλ̣]εῖσ-
τ]ον· πείθειν . . . .
13—18 ‖ δε — ‖ ωσ — τα ‖ . απα . . . . ονυγ — ‖
τειθε . . ṿαι — ‖ . ητε [πο]λειτ̣? — ‖ . . . .
. . . . οορι —

Col. L. 1—6 ινο̣ . . . . αη . α . . ‖ . . . . ιδπ . . εξοι . . . . ‖
ενοφ . . . ω — ‖ . . λλα . . . τερε . . . λλε ‖ . .
α . . . . φεγε . . . νιοσ ‖ — ι προσ . . . ιλ ‖
7 ν . ιο . . τοὺς κα[ιρο]ύ[ς̣?,
ἔ̣τι δὲ̣] τὰ παρ[ὰ το]ῖς πολ-
λ[ο̣]ῖ[ς ἀπ]οτεύ[γματ]α [δ]ι-

XLIX, 2. ‖ λο . ιτ — 3. ‖ πλ . νομ — 4. αιτα . . . . ‖ — 5. ωνσχεδο . ν ‖ — 6. ‖ αιε . λε — 9, 10. ασ. ‖ αλλαταλι — L, 7. νο ‖ — 8. ‖ σ . . . . στα — 9. ‖ λει . ṿ . οτευ —

εσπαρ[μ]ένα [συλ]λέξαν-
τας ἀ[ρίγν]ω[στ]α πεποι-
ηκένα[ι], τοὺς . α . . . . της
στασ . σκειν [μη]δὲ[ν? δι-
ακρίναντας . . . . . οσ . .
χει τα . ων . υ . . . ιων .
συμφο[ριῶ]ν? . . . . ‖ σοφίαν
‖ κατ — ‖ οπε — ‖ εα . . . πα

Col. LI. — κ]αθῆκον ‖ — „θρα]σεῖ[ς δ]ὲ
μᾶλλον ἤπε]ρ [ο]ἱ σπο[δ]ού-
μενοι πεπαύσε[τα]ι“ — φη-
σὶν Ἀριστοφάν[η]ς οὕτω
θεὶς ἀσυρῶς ὡ[ς ἐ]κεῖ-
νος. Τοιγαροῦν ἐνίοτε
μεγάλα σφάλ[μα]τα λαμ-
βάνουσιν αἱ πόλεις, ὅ-
ταν τοιούτων συμβουλι-
ῶν ἀκούσ[ωσιν . . .]ο . ισ .
τητ . φησὶν ο . . . . . . ει
ραι . α . αθραευτ . . . . \α
δυσ . αετκροπ . . . . . λ . ‖ . . . . . αθρα

Col. LII. ‖ . . . ρυυτ — ‖ ου . ἐπιδε[χ]ον —
τὸ? τοὺς με[γά]λους [τῶν
πρ[ότερ]ον ῥη[τ]ό[ρων κατὰ
σύνεσιν ἑστηκέναι πο-
λιτικὴν κ[αὶ] με[γ]άλ[η]ν .

11. ‖ τασαι . . . σω . . α — LI, 3. ‖ . λ . μ . . . . . ρισπολον ‖ — Postquam Usener Eccles. 112 respiciens *σποδούμενοι* restituit, *in hanc sententiam Aristophanem lusisse putavi: οὔ τοι λόγους μὲν οὐ καθήκοντας στρέφων θρασεῖς δὲ* etc. — LII, 3. τουσμει —

εὐα[. . . . . . τ]αῖς [π̣]ό[λε-
σι γ . . ιαγεσ . . . σϑ . ι β . . . .
τικήν, τοὺ[ς] ν[ῦ]ν [γ]ὰρ? ε . .
‾αρισ . επ . . . . . . \ δευ-
τερα πόλεις τε . . . . υς,
οἱ δὲ καὶ ἐπι . . . . . . κα .
λοι σαινουσ . . . . υα .
δ' ἀληϑ . ιι . . . .
‖ φωνει . ει — ‖ τε . . . . σα — ‖ . . ασ —

Col. LIII. λ . ι . ι ῥή‖τωρ πολλ]άκις . . . . . η .
φ]αινόμενος . ναρικαι
εφ . . . . ασ . . . . ι . . . σαι
πόλεις ε . . . η [ἐ]λλ[εί]πω-
σιν . . . . \ρα . . . ας ἀνα⟨σ-
κευ[αστι]κ̣αὶ πρὸ[ς ὄχ]λον
τυγ[χάν]ο[υ]σι [μ]ηϑὲν μα-
ϑόντων . οτ . . ασ . . . . .
δην μή[τ' ἀπὸ τῆ]ς ἐ[ν]αν-
τίας ἐν[δόξ]ων γεγονό-
των μήτ' ἀ[π]ὸ τοῦ καλῶς
ἔχοντ]ος [πρ]οσερχομέ-
νων ταῖς] ἀρχαῖς ἀλλ' ἀ[να-
στρεφομένων? πε]ρὶ λαλήσε-
ως . . . . πω . ου . ο . ‖ — νερια . ‖ —

Col. LIV. αλ . . . ‖σ̣ι φάσκοντ[ε]ς ου . . . .
σ̣ιασ̣ . . . . . τωι π[αρα-

7. αισ . το . . ‖ — 11. πόλει στεφάνους? — LIII, 13. ἐνπεί-ρων? — 18. videtur πῶς οὐ —

πλήσιοί τινες οὐ[θὲν μαθό[ντ]ες. Ἐμπείρω[ς γὰρ ἔχειν [κ]αὶ ἀ[π]ὸ τοῦ κ[αλλίστ[ο̣υ] προ[σέρ]χεσ[θαι ταῖς ἀρχαῖς ἀπειργ....... τοὺς τελε̣ίους κα...... καὶ [τ]ὰς πόλ[ει]ς αι..... βρ..ε..ειν. ἀλλὰ [τοὺς τὴν μὲν ἱσ[τορί]αν ἐκ..... κα.........ρε......

15, 16 *φι[λ]οσοφ — ‖ τα..ακα —*

Col. LV. *ὑπ-] ‖ ἄρξα[ι Ἀ]θ[η]να[ίοις τό τε δύνασ[θ̣αι σιω]πᾶν, ὡ<ς παρὰ Ξενοκράτει, μονωτάτους καὶ λέγειν εἰδέναι· ταὐτοῦ γὰρ ἑκάτερον εἶναι. „Τί[νι] προ[σέχο[ν]τες [τ]ί πρὸς θεῶν πιστεύσομεν“ εἰ μὴ τῶι Ξενοκράτην οὕτως ἐ̣]π' Ἀντιπά[τ]ρου καὶ τῶν συνέδρων διαλεχθῆνα̣[ι, καθά]π[ερ ὁ] Φαληρεὺς ἱστόρηκεν ἐν τ]ῶι [περ̣ὶ τῆς ῥητορικῆς]; Ἄλλον?*

Col. LVI. 3, 4 *ησ....μη.. ‖ — εγ.αιαμ.τος ‖*
τοὺς λαμπρο]τά[τους? κ]αὶ τοὺς

LIV, 9. *ἀπείργουσιν?* — 12. *βρενθύεσθαι?* — LV, 4. ‖ *δυνασε* — 8. *τιηπρο* ‖ — 12. ‖ *ο̣παν* — 15. *ωιηο* ‖ —

ἐ[πι]σημ[ο]τά[τ̣]ου[ς̣ τ̣ῶ]ν
ἐμπ̣]ρά[κ̣τ̣ων ῥ̣]ητό[ρ̣]ων δι-
ὰ τὴ]ν ἐ[μ]φαινομένην
ἐκ τῶν̣ φ[ι]λοσόφων συν-
ερ[γ]ίαν ἦχ[θ̣αι] παρ' αὐ-
τ[ῶ̣ν] ὥ[σπερ Πε]ρι[κ̣]λέα
καί τινας ἄλλους ἄρχον-
τας καὶ] Δη[μο]σθένην, καὶ
οὐ]δ' ἔντε[χνον εἶν]αι τοι-
οῦ]τον, οἷον [Σω]κράτε[ι
παραβαλόν[τας] Ἀλκι[βι-
άδ[ην] τε κ̣αὶ [Κ̣ρ̣]ι[τ̣ί̣]α[ν]· τῆς
δ'] αὐτῆς υ . . . τ[. . τῶν ῥη-
τόρων ἔχ[εσθαι

Col. LVII. λ̣αις τὴ[ν ‖ ἀ[πά]ν̣τ[ησ̣]ι̣ν [π̣]αρεισ-
ῆγ]εν, τοῖς δ' ὅπλοις οὐ-
κ ἔο]ικεν. Τὰ μὲ[ν] γὰρ οὐ-
θὲν εὐφυὲς προσφέρε-
ται πρὸς ἀπάτην μεμη-
χανημένον, ἡ δ[ὲ] τῶν
ῥη[τόρ]ων εἰσαγωγὴ πάν-
τα [τ]ὰ θεωρήματα πρὸ[ς
τοῦτ' ἔχει τείνο[ντ̣α̣] καὶ
κατὰ τὸν Ἡράκλειτον
κοπίδων ἐστὶν ἀρχη-
γὸς] ῥᾶιστα? αὐταῖς? δο .
ημ . . . . . ἣν εἶχ[ε]ν ἐ[κ̣πε-

LVI, 6. ‖ ε . . . σημ . ταγουσ — 7. ‖ . . τρα . συ . . . ητοιωνδι ‖ — 10. ‖ ερειανηχε — 14. σαιτοι ‖ — 17. ‖ αδ . ιτεκαιιοιπα . τησ ‖ — LVII, 2. τ . ιιιν . ⁻αρεισ ‖ — 11. ‖ καταταταν — cf. p. 354 — 13. . σσρ — 14. νεν . . ‖ —

π]ονημ[έν]ος πονη[ϱ]ίαν . .
επαυ . ον . . αυ . ονει . .
. . . . εναο . υκα . . οκα ‖ — ια . . . . ιον ‖ —

Col. LVIII. 1, 2 αẹσιλι . . . . . . ‖ — σευ . οιτειν . . . . ‖ —
. . . . τ . σ . . τιονε . κα
. . . πισ[τεύ]εσ[θ̣]αι πάν-
τας το]ὺς ῥήτ[ο]ϱας [ἢ] καὶ τὸ
. . . ινατ . . ν, ὃ πϱοάγε-
ται εἰς πολ]λούς, ἀλλὰ
τὸ ἰδί]ως ἕκαστον τα-
ϱάττεσθ[α]ι καὶ [συμ]με-
τεω]ϱίζεσθα[ι ἄλλ]οις· δ̣ι-
ὸ κιν]α⟨ί⟩δοις Ἀϱιστοφά-
νης α[ὐ]τοὺς ε[ἰ]κά[ζ]ει . .
καθό̣]σα [δ]ὲ δύνα[ντ]αι?
14—16 . . . . τι . ιουσι . . . αο . ‖ . . . . ει . αι . α . . . . .
φυε ‖ — ηδ . κ ‖ —

Col. LIX. 2—4 θε ‖ . . . . . . ιωιου . . . . . ωσ ‖ . . . σιτ . ιλ . .
αλ . . αι . . . ‖ —
π[επι]στευμένω[ς δὲ̣] ἱστο-
ϱία[ν γ]ϱάφειν [τὴν ἀγ]ενοῦς
τινος καὶ ἀ[ν̣]ε[πιγϱ]άφου
παϱ[α]τιθείς. [Οὐ μ]όνον
δ' Ἀλ[έξ]αν[δϱ]ον ἠϱέθι-
ζ[ε]ν ἀλλὰ καὶ τὸν [κ]ατάϱ-
χον[τα ἀπ̣άντ]ων κωμῳ-
δοποιὸν [τῆ]ς εἰς τοὺς

LVIII, 10. ιοισαι ‖ — 12. κακει — LIX, 5. σιστο ‖ — 7. καιαι̣ . ε — 10. ‖ ζον — 11. ‖ ϲ . . . . τ —

ῥήτορας [ὑπο]μνησθεὶς βλα]σφημίας, ὅθεν φησὶν ο]ὐ κακῶς μο . ọκ . υ . νην ε . . ων πε . . . . . . ρε . . ατο . . δοπ . η . υε .

Col. LX. ἐ]‖πιφέρ[ων τῶι μηθὲν προσδο[κ̣]ῶντ[ι κἂν τῶι νῦ[ν] γε διαμ[αχόμενος φιλοσόφωι χ[αρακτῆρ]ι πιέ[ζ]ει πρὸς [τὸ ἄπ̣]ορ[ο]ν τὸν φιλόσοφον. Οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι [τ]αῦτα πάντ' ἐπ[ιμε]λῶς ἐπικόψομεν, εἰ κα[ὶ] δι' αὐτοὺς ἀναγκα[ζ]όμεθα καὶ αὐτοὶ π[ρὸ]ς τὰ παραπλήσια π[άντ]α λέγειν. Τίς γὰρ οὐκ ἂν δ[ιετ[ρ]άπ[η τὴ]ν Διογένους πή[ραν, οὗ] μὲν μὴ πιθανώ[τερο]ṿ προσφέροντα κα . . . . . α ποιι̣ . . ας εἴσηκ[ται π]αρὰ Πλάτωνα — εν ἕτ[ε]ρον ‖ — ωσα ‖ — ἀλ]ηθὲ[ς] ἢ [π]ρα¦[γματῶδες? —

Col. LXI. . . ινειω . . . . εδει . . τ]ινος? ἀπαντήσ[εω̣ς περὶττοτέρας βραχε[ῖ-

LX, 2. προσδολ — 5. ιορ . ν ‖ — LXI, 2. ησ . α ‖ puto ἀντί ινος —

αν ταύτην ὑπογράφ[ειν. Τὸ δ'] αὖ φῆσαι τὸ ῥηθὲν ὅμοιον εἶναι τῶι λέγειν, ὡς οὐ] κωλύει τὴν μέ-θοδον εἰδέναι, καθ' ἣν ἄ]περγα ποιοῦσι καινὰ φ]αίνεσθαι καὶ καθ' ἣν [ἀ-π̣]οτέμνουσι βαλλάντι[α, μὴ μέντοι χρῆσθαι κα[τ' ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅταν χρεία γένηται, ταὐτόν ἐ]στιν τῶι μηδὲν ε[ἶ]ναι ἀντειπεῖν — εἶνα[ι γὰ]ρ αὐ-τ]ῆι χρῆσθαι [π̣]ο[λὺ ἄμει-νο]ν καὶ π . ο . σο . . . . ‖ . ισθαι κα —

Col. LXII. *τ̣ὰ̣ ‖ μὲν γὰρ οὐθὲν ε]ὐφυ-ὲς ἔχε[ι πρὸς ἀπάτ]ην μεμηχα[νη]μέν[ον], ἡ δὲ τῶν ῥητόρων [ε]ἰσ[α-γωγὴ πάντα τὰ θεωρή-ματα πρὸς τοῦτ' ἔχει τεί-νοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡ-ράκλειτον κοπίδων ἀρ-χηγός. Πῶ[ς] γοῦν ἔστ[ι]ν̣ χωρὶς τοῦ πάντ' ἐπιδεῖ-ξαι τὰ θεωρήματα πρὸς ὃ λέγει τείνοντα τ[ούτων*

LXI, 10. ‖ . *αί* — 17. *χρησθαι . το* — LXII, 1. *ιθ̣* ‖ — cf. pag. LVII, 4 sqq.

μηθὲν ἁπλῶς εἰπεῖν;
ἢ τίς ἄ[ν τ]ὸ π[ρ]ότερον τοῦ-
τ' ἀν[έχοιτ'] ἀπὸ τοῦ ῥη-
θ]ησομένου κα[ὶ λ]εγο-
μέ]νου πρὸ[ς αὐ]τῶ[ν? .... ‖ νο ... αντα —

Col. LXIII. τάχα δι' ὧ[ν? ἀφορμήν
τιν' [οὕ]τω δίδωσ[ι]ν
ἐν[ίο]ις πρὸς ἀπάτην
τῶν ἀκο[υό]ντων. Ἀλλὰ
νὴ Δία τοῦ[τ]ο τοῖς ὅπλοις,
ἐρεῖ τις, οὐ συμβέβη-
κεν [τ]ὸ δ[ιδ]όναι πρὸς ἀ-
πάτην ἀφορμάς. Οὔκουν
τοῦτ' ἐχρῆν, ἐ[γὼ φ]ήσω,
λέγειν συμβεβηκέναι
τοῖς τῆς ῥητορικῆς θε-
ωρήμασιν, μᾶλλον δὲ
τισίν, ἀλλ' οὐ τὸ „πάντα",
καὶ „τὴν εἰσαγωγὴν" εἰς
τοῦτο τεί[ν]ειν θ ... ατα
το ... α .... χη

Col. LXIV. .... αι τ[ὸν] ὀργι-
ζόμεν]ον?. [Καὶ μὴν] περ[ι]ο[υ-
σίαν καὶ σώ[μα]τος [ἰσ-
χὺν κα[ὶ κ]άλλο[ς] καὶ [μυ-
ρί' ἄλλα προφέρειν [εἶ-

LXIII, 1. διω . σλι — 2. τω . διδωσν ‖ — 3. ‖ εν . εισ — 9. ενοψησω ‖ — LXIV, 1. αυ .. ιπρ ‖ — videtur αὐτοὶ — vel αὐτὸν πραϋνθήσεσθαι τὸν ὀ. — 3. περο ‖ — 5. μαλλο . καιω ‖ —

χεν ἄ[ν] τις ἀφορμὴν μ[ὲν τισιν εἰς ἀδικίαν ἀ[νθρώπων διδόντα, τετιμημένα δὲ χάριν ὠφελίας καὶ παρεχόμενα πολλ[ά, εὔχ]ρηστα δὲ λεγόμενα καὶ ὑπὸ Διογένους. Εἰ δ' ὄντως ἁμιλ[λᾶ]σθαι δυνατός ἐστιν ὁ ῥήτωρ καὶ τὴν σιωπ[ὴν . .]ε . . . . σο . . ια . . εασαι . . . . ατα . . . . ‖ η . . . . . πολλὰς α —

Col. LXV. πῶς] | μὲν δυ[νατόν ἐστιν καὶ το]ὺς Στωικούς, [εἰ μὴ] κα[ὶ τοὺς φιλοσόφους ἅπαντας λέγειν δρᾶσθαι τοιούτους καὶ ἐπιδεικνύειν τινὰς ῥήτορας οὐ τοιούτους; εἰ καὶ παιδαρ]ιωδῶς οὗτ[ος παρασ-τή[σ]ας ὑποπτευθ[ή]σεσθα[ι ἢ] ἀπαντηθήσεσθαι τοῦτο προσέθηκ[εν· „ἐὰ]ν μή τις οἰκείας ἥτ[των] ἧι φύσε[ως . . . . το]ὺς ἀπολ[αύ]οντας ἑαυ[τῶν ἀν[θρώπ]ους καὶ λόγους . ξ . . . . . α . εν . ι καὶ δι . ‖ — ν . οτε . . . . ‖ —

LXV, 8. δ . ν ‖ velut προσδοκήσας — 13. ‖ φυσειτ — 14. | απολλ. οντασ — 15. τουσκαι —

Col. LXVI. καθ[άπε]ρ ἐν Λα[κεδαίμονι φα[νῆν]α[ι] τοὺς ῥήτορας ἡ[τι]ᾶτο — ἄλ[λ]αι δὲ πολλαὶ συντυχίαι καὶ π]ονηρίαι πάντῃ διὰ τῶν ἀνθρώπων. [Ἐ]ῶ γάρ, ὅτι κα[ὶ] ἀπὸ φιλοσοφίας ὡρμ[η]μένου[ς ἔχ]οι ἄ]ν ἐπιδεικνύειν τινὰς αἰτίους κα[ὶ ἀ]ναιτίους τῶν εἰρημένων. Εὐπορήσουσι δὲ καὶ δημοκρατίας ἐκ τυραννίδων παραφέρειν [καὶ φυλακὰς ἐκ πολ[εμίων κ]αὶ σωτηρία[ς ἐκ τῶν μεγίσ]των συμφ[ορῶν τοὺς ῥήτορα[ς ἐξευρηκότας παραστήσ[ουσιν ......

Col. LXVII. ... οὐδ' εἰ λέγε]ι, ὡς Ἀ[θήνη[σί τι ἔρυμα ἐ]φύετ[ο τῶν τυράννων, ὅπου πλείονες ἐγένοντο ῥ[ήτορες ἢ συλλήβδην κατὰ τὴν ἅπασαν οἰκουμένην, ἀληθὲς εἶναι δύναται τὸ μηδεμίαν

LXVI, 2. ‖ νιια . . \ιαυτουσ — tertia littera φ vel ψ fuit 17. ‖ . ετων — ἐξ ἀκατασχέτων? — LXVII, 1. μῖσος ἀνήκεσ ἐνεφύετο?

π[ολιτείαν] διὰ ῥήτορας ἐκ δημοκρατίας εἰς τυραννίδα περιστῆσαι. Σιωπῶ γάρ, ὅτι καὶ τὰς [αἰ]τίας, ἃς φα[ύλ]ας? ὑπέγραψε, κοινὰς μὲν] εἶναι καὶ παντὸς ὄχλου συμβ[ήσε]τα[ι .. .. δια̣ ..... αν .. ¦ ..... κα .... ν καὶ τι ‖ ..... ν .... χρι ‖ —

Col. LXVIII. ..... χεσι .... λασεα . ισαι .... εἰ δ' Ἀ[ἰσχί]νης οὐκ ἂν ἐπετ[ε̣ίμ̣]α τοῖς Ἀθηναίοις, ὅ[τ̣ι] Δημοσθένην οὐχ ὡς τοὺς περιτρέψαντας τῶν πορθμέων ἐκώ[λ̣]υ[ον ἀ]πευθύνειν ἀνατε[τ̣ρ̣]αφότα τὴν Ἑλλάδα, κ[α]κῶς Διογένην ἐροῦσιν λ̣έ[γει]ν οὐ χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ῥήτορσι τοὺς Ἀθηναίους. Οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνον κακῶς καὶ μαχόμεν[οι ο̣]ἷς ἐψ̣ηφίσα[ντο] μετὰ τὴν

LXVII, 13. φαι ‖ — 14. initio una ampla vel duae exiguae litterae exciderunt — fortasse nomen latet — 15. ‖ ... ιειναι — 16. συμβάλλεται? — LXVIII, 4. ‖ επετο . λ̣α — 5. ‖ οισο⁻. — cf. Aeschin. or. 3, 158 — 11. δε . ωνου —

τε[λευτὴν οἱ Ἀθην]αῖοι τὴ[ν Δη]μοσ[θένους] καὶ .... θομ . επιρα

Col. LXIX. λαιι̣ . ‖ . . . Δημοσ[θέ]ν[ο]υς καὶ Λυκούργου περὶ τῶν Ἁ<ρπα[λ]είων ψευδῆ πειράσονται δεικνύειν, [ἐκ] δὲ τῶν μάλιστα πεπιστευμένων ἱστορι[ο]γράφων γράφειν, ἃ φησιν λέγειν, καὶ π[ά]ντως ἀσημότατον εἶναι δια[τε]νοῦνται καὶ δυσμενῆ καὶ τὸ πέρας ἀ[ν]αι[δ̣]ε[ίας]. Ἀπαρν[ήσονται δ' εἰκότως καὶ Ἀλέξανδρον αὐτοὺς ἠρεθ[ικέ]να[ι κ̣]αὶ τὸν πατέρα πολ]ὺ πρότερον ἐπ[ηρεθ[ίσ̣θαι. Το]ὺς δὲ τὰ τ . . . ‖ να — τας τ[ῶ]ν̣ ‖ λη — ‖ ειν —

Col. LXX. ῥήτ̣]ο-‖ρας δὲ ἐκβεβληκέ]ναι καὶ τεθανατωκέναι τὰς Ἀθήνας. Εἰ δ' ἔνιοι καὶ ῥήτορας ἐκώλυσαν προσιέναι, μὴ μόνον συμβουλεύειν, ἀλλὰ

LXIX, 3. Ἁρπαλ. Usener — 12. ‖ ρασασταιι ε — 16. ‖ . . αυ — 17. ‖ θε —

πολλὰς καὶ τὰς μεγίσ-
τας διατελεῖν αὐτοῖς
χρωμένας· καὶ πάλιν
τοὺς ῥήτορας μὴ πάν-
τας αὐχοῦντας, ὡ[ς] ἔ-
φην. Πῶς ε[ἴρη]τ' ἀδι[κ]ε[ῖν ἢ
συν]τελεῖν τόλμαν; καὶ
πῶς τ]ῶν ἄλλ[ω]ν [τ]οὺς
μὲ]ν κακουργ[ίας, τοὺς
δὲ] καὶ τἀγαθά; πῶς πεί-
θει]ν εἰς παρα[σκ]ε[υ]ὰ[ς .

Col. LXXI. 1–2 ‖ . . . . . νουσ — ‖ . ην ἀπεφ[αι]ν —
νης. Ἀλλὰ [τῶν] π[ερὶ
τούτου πλέον ἢ προσ[ῆ-
κον ἴσως ἦν ἀπελαύ-
σαμεν, εἰ καὶ μεμήκυν-
τ[αι] τὸ βιβλίον τἀριστω-
νος. Ἐ[πὶ] το[ίν]υν [τ]ούτ[οις,
καθόσον [δή π]οτε συμ-
φέροντα, τ[ὰ τῶν ἐξ]ετα-
σθέντων ἀποθεωρή-
σομεν — πρότερον ἐπι-
σημαινόμενοι τ[ὸ] μη-
δὲ τούτοις ἐνη[νέχθαι
τοῦ μὴ φιλορήτ[ορας γί-
νεσθα[ι .]αγαιπ . . . . . .
τερον ατο . . . .

LXX, 13. επιταδι — 16. ω . ‖ — LXXI, 7. ουζαριστω ‖ — 9. οσοναι . . οτε —

φιλοσοφικὴν ητο....
τοις .... το[ῖς ῥή-‖τορσ̣[ι]ν ο —

Col. LXXII. τικ......ασα.‖.....ν̣ινε....\ιτο.‖—
καὶ σωθῆι [μάλι]στα, [ο̣ὐ
τὸ μὴ προτ[ρέψ]αι παν-
τελῶς ἀφι[στάν]ειν τῆς
ῥητορικῆς [φησι]ν ταῖς
ἐπιχει[ρ]ήσ[εσιν ἀπο]φαί-
νεσθαι, μόνον δὲ τῆς ἄ-
γαν προσκαύσεως, τῆς
δὲ πολιτικῆς οὐδ' ὅ-
λως. Φησὶ δὴ πρῶτον
ἀποτρέπων, ὅτι κελευ-
στοῦ καὶ οὐ κυβερνή-
του δ[ό]ξαν ἔχων ὁ ῥή-
τωρ οὐκ ἄξιός ἐστι
προσποιεῖσθαι κυβερ-
νήτης [εἶν]αι. Πολιτι-
κῆς γὰρ οὐκ ἔστιν [ἰδί-
ω]ς? λέγειν διασα..

Col. LXXIII. φησὶν ὅλην τὴν σύστα-
σιν ἔχειν ἐκ τοῦ ψεύδους,
ὥστε φαίνεσθαι τῶι φι-
λαληθεῖ φευκτέαν. Ἐ-
γὼ δὲ τὴν σοφιστεύ[ου-
σ[α]ν ἀφείς, εἰ καὶ περὶ ταύ-
της ἐδυνάμην τι λέ-
γειν, καὶ τὰς τέχνα[ς τὰς

LXXII, 4. ε.‖ — 15. δωξαν, credas χώραν fuisse — 20. |.ϽϹλε —

Ἀριστοτέλους — καίτο[ι ὅτι
ἄ]λλ[ο]ι [τ̣]ῶν ἀ[π̣' αὐ]το[ῦ] συν-
έγραψαν ἐ[π̣'] αὐτοῦ πα-
νουργίαις τῶν ῥητόρων
σοφιστικῶν, εἶχον ἐ[π̣ι-
δεικνύειν — τὴν Περι-
κλέ[ους] καὶ Καλλισ[τρ]ά[του
καὶ Δη]μοσθένους [ῥ̣η-
τορείαν τί]να τρόπον ει . .

Col. LXXIV. λ̣ισυ . . . . ‖ — θει ψε . . . . ‖
. . . . . ημένους δρῶ καὶ
χ[ρω]μένους τοὺς οἵους
ε[ἶπον]. Εἰ δὲ τὸ κατεστο-
χ[ασμ]ένον εἰκότως
ἢ τἀληθ]εῖ [σ̣]υνεγγ[ί]ζον,
πιθανὸν ἔλεγεν ὥσπερ
ἀδυνατ[οῦ]ν ἀληθὲς εἶ-
ναι καὶ ἀποβαίνειν· ἐ-
φ' ὧν, ὡς λέγουσιν οἱ ῥή-
τορες, αἰσχύνομαι πε-
ρὶ τοῦ μηδ' ὁποιανοῦν
ἀπόδειξιν εἰσεν[εγ-
κε[ῖ]ν. Πρὸς δ' ἑστ[ῶτα? λα-
λήσαντες μετα . ε . . .
τα πονεῖν εἶναι φ . . . .
κοσ . . . . ‖ . . θαι α —

LXXIII, 10. ‖ . λλ . ι-ωνατ — 11. ε-αυτου — 13. ει . . ‖ — 15. ‖ κλει —, καλλισ . α . . . ‖ — 16. μοσθενουσου . ‖ — LXXIV, 1, 2. καὶ συνεγγίζον — τἀληθεῖ ψεῦδος? — 4. ‖ χο . . μεν — 14, 15. εισεν . σ̣ι̣ . ‖ κεν —

Col. LXXV. . . . . σημα . . μα
τοτεν μεμφθῆναι
τιοντον τῶ[ν] αὐλη-
τρίδων παρ' α[ὐτῆ]ς? ὑπο-
λαβόν[ṭ]' εἶναι πρὸς τὸν πυν-
θανόμενον, ὃ γίνεται
παρ' αὐτ[ῆ]ς? τοσ . οτε . .
μάλα? δὲ τὴν αἰτίαν
φύσιν· τοῦτον δὲ πειθό-
μενον [καὶ] τὸν θρασύνο[ν-
τα καὶ τὴν ἀναίδ[ẹ]ιαν
ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς γεν-
νᾶσθαι μὴ τὸ παραπλή-
σιον [ἀ]λλὰ τὸ ἀντίστρο-
φον [ἐρω]τᾶν καὶ ἀπο[κρί-
νασθ[αι· τ]ὸν ποιήσα[ντα
τὴν μὲν ἐ[ρώ]τησιν [ὡς
θρασύ[νον]τα . . . .

Col. LXXVI. . ω . . . ηδειαν, ὅτι [χ]ρή-
σιμον [ἕ]τερον, ἀλλ' [ε]ἴ [γ]ε
τ]ουλάχιστον δύναται
συνεργεῖν, πλήθους δύ-
ναμ]ίς ἐστιν καὶ ὀχλι-
κ]ήν [τ]ινα· διοικοῦσ[ιν ἱ-
στορί]αν ἐν ἐκκλησίαις
καὶ δικαστηρίοις, [εἰ καὶ
ἐν τοῖς μεταξ[ξ]ὺ [κ]α[ιρ]ο[ῖς
οὐκ ἔ[σ]τιṿ α[ὐτο]ῖς χρεία

LXXV, 8. αν . ‖ — 16. σασ . ‖ — LXXVI, 2. ‖ ηθογ . αν — 7. ‖ . . . . . ισ — δύναμίς τις ἔστιν? — 11. χα.ρ. ‖ — 12. αὐτῆς? —

π]ε[ιθ]οῦ[ς· διὸ οὐ]δὲ τέχνη [ἐσ-τὶ[ν .....]ει ... ιε . ον ε . ει..λλοι... ¦ — οπε... —, καθ' ἥν . ‖ —

Col. LXXVII. ¦ ... π . με — ‖ ... αρ ... απ — ‖ ... ην ... ἐπαν[ο]ρθοῦν ¦...ην ου...νωιε⁻ει ¦ — ... χρῆσιν? [μ]όνον? τω ... ἑτέρων? ὡς κ.. ... τα[ύ]της [π]ου π[ο]ρ[ί-ζ]ειν τὰ πρὸ[ς τ]ὸν βίον καὶ τῶν [ῥητό]ρων ἀμέ-λει τούτ[ων με]τὰ τῆς ῥητορικῆς ἐνδόξω[ν καὶ μετ' ἄλλων μυρίων γίνεσθαι με[λλόν]των καὶ τὴν ῥητορικὴν φασ-κόντων . αι .... ην τσιανα . ενι .... δη καὶ προση .... αι ‖ κη —

Col. LXXVIII. πολιτεύσε[σθαι τ]ὸν [σο-φὸν [ο]ἰομέ[νω]ν, κατ[ὰ] τ[ὸ τὴν] πολιτικὴν φιλο-σοφίαν [ε]ἶναι παρ[άγ]ει τὸ τὴ[ν] ῥητο[ρικ]ήν, διότι πλη . ον ... υπ . ρετω . ⁻αρα . μὴ μόνον τοῦ? πρά]τ[τ]ειν ἀλλὰ καὶ ο[ἰκ]εῖν τινα καὶ διοικ[εῖ]ν

13. ‖ τε — LXXVII, 7. τησ⁻ουπ . ρυ ‖ — 9. ‖ καιτωνι — 10. *διά?* — 11. ξωσ ‖ — 13. μει ... των ‖ — LXXVIII, 1. ονω . ‖ —

ἢ τ[οι]οῦ[τ]ον ἔχοντα ν .
ου . α . ε/ενοι τὸ? πα[ρα-
πλ[ήσιο]ν ἐπιτηδεύε[ι
απρ . . . ντ . . ṿα μ[έν-
τοι π . . . σεγ . ρ . . . σε .
καθ' ἣν . . ου διạ . . . . . ‖ σης τη —

Col. LXXIX. ṿ . οι . . ‖ κ[α]λῶς μὲν ἐπέβαλλεν
ἀλλ' οὐ [συ]μφώνως οἷς ὑ-
πὲρ [τοῦ πο]λιτεύεσθαι
δο[ḳιμάζ]ουσιν, ἃ κα-
ταλ]ε[ίπ]οντες αὐτὸ τοῖς
λοιπ[οῖς κατ]ορ[θ̣ọῦσι] φι-
λοσοφίας ἐνερ[γήμασι·
κἀκεῖνα τιμώντων
εἶναι δι' αὐτὸ καθάπερ
καὶ τὴν θέαν τῶν [ἰδ̣ẹῶ]ν·
λέγει δὲ καὶ τ[ọ̀] πλε[ῖ]στον
‖ . . . . λιτ . . . π — ‖ . . . . λε . . . αν . . . νο . . ‖
. . . . /ι\ . το . . . . . ταν ‖ — δυνα . . ‖ —

Col. LXXX. . . . . . . τῶ[ν . . .]ρισι̣ .
μ]έν[ọ]ν ἀλλὰ μυρί[ωι
ταῦτα μᾶλλον, εἰ μὴ καὶ
παρὰ πολλοῖς τῶν δια-
ατριβικῶν. Ἄλλως δὲ
τοῦ μὲν σ[ώ]φρονος κρι-
τοῦ [σ̣π]αν[ί]ου τινὸς ὄν-
τος ἄφρονος τ' οὐ πλέο-

LXXIX, 6. ‖ δοι — 7. εγοντεσ — 8. ορεσ... φι ‖ — 12. των . ν . ν ‖ — **LXXX**, 6. κων . αλλωσ — 8. οταν . ου — 9. non put τοῦ —

νος καὶ τούτου χαρατ[α-
ξομένο[υ μᾶλ]λον ὑπὸ
τῆς κατασκευῆς, εἰ μὴ
καὶ τῆς λέ[ξεως? .]ασ .
ησο . . ιτι . . . . ιω ‖ . λυ . . . τω

Col. LXXXI. *ἔδωρο δόκησεν. Τὸ μὲν [γὰ]ρ δ-*
λοσχερὲς εἶναι καὶ τῆς
προθέσεως οὐ θιγγά-
νον, ἄλλως δὲ ῥάιδιον
ταύτηι [ἀπαν]ταχῆι συν-
άιδ[ον? .]νω . ι[., τ]ὸ δὲ τῶι
κ]ριτεῖ [δοκ]οῦν κα[ὶ] τῆ[ς κα-
τ' αὐτοῦ πίστεως πειρ[ώ-
μενον θ[ιγ]γάνειν, τὸν
ῥήτορα δὲ α . ιω . οντα
κ]αὶ? αδιαρινητον δμο[ί-
ω]ς εἰ ἐπὶ προτέρων κα-
τα]φέρεσθαι καὶ τὸ π[ρῶ-
τον ε . . . . . τωι τη . . . . ‖ το
τῶ[ν? φ]ιλο[σό ‖ φων]? —

Col. LXXXII. *κα . . . . ‖ . . . . . σι [λ]αμβ[άνειν*
καθολικόν, ὥσ[περ ἔ]οι-
κεν, εἰ κα[ὶ] το[ῦτό] ποτε
ἐνκρίνουσι πρόσκαι-
ρον οἱ πρακτικοὶ τῶν
ῥητόρων, [ἀλ]λ' ο[ὐ] κατα-

LXXXI, 3. ριο ‖ — 7. ‖ ταυτηιδιχ . ταχηι — 9. ‖ . ριτειλ — *ἀρκοῦν?* — 11. θα . γανειν — 13, 14. δμολογεῖ ἐπὶ? — LXXXII, 7. λοικατα ‖ —

κόρως· ἀ[μέλει δὲ κ]αὶ πρὸς τῶν [ε̣ἰδό]των παραινεῖται [τὰ] πολλὰ φεύγεσθαι τὸ τοιοῦτον ἄ[ν̣][δ̣]ά[ν̣]ον διὰ [τ]ὴν ἀργίαν καὶ τ[ὸ μὴ] κοπιᾶν, ὅταν [μὴ ἔχηι] τὸ μεθοδικόν τις . . . .]νο . . . . νλ . . . . παρα ‖ . . . . ν . . . . νχηι . . ατ —

Col. LXXXIII. ο ‖ . τεν̣ — α ‖ \ηνο̣τον — των ‖ ἀ[π]τόμ[ε̣]ν[ο]ν̣? τό θ' ἁρμόττεσθαι κατὰ τοὺς ἐλέγχους, ὑπὲρ ὧν φασιν ἐ[κ]θεῖν[αι] τὰ κατὰ μέρος, ε[ἰ] πε[ύ]σεται, καὶ τὸ ἐγκωμιάσ[α]ι καὶ ψέξαι δυνατὸν εἶναι τὸν ῥήτορα, καὶ εἰ διὰ τὸ τοὺς ἀνθρώπους [ε]ὐ̣[φ]ωνῆ[σ]αι μό[ν]ον ἐπαμ[ύνοντ]αι φο . ε . ‖ πε —

Col. LXXXIV. . ονι . . . . ατ . . . . μασιν . . πονον ἔμπειρον ἰδ[ίω]ν? εἶναι, καθὸ ῥήτωρ. [Π̣]ῶς μὴ θαυμάσωμεν; Ἢ γ[ὰ]ρ οὐδὲ τὸν πολιτικὸν ἐροῦσιν ἢ

LXXXII, 8. σαι ‖ — 9. ‖ προστωνσ — 11, 12. αλ ‖ λαμ̣ον —
LXXXIII, 4. ‖ α . τομον . ν̣ — αὐτὸ μόνον? — 7. ‖ θειν . τα —

τοῦτον ὁμο[λ]ογοῦντες π]ῶς οὐ δε[δ]εί[χ]ασιν ἕτερον ὄντα τῆς τῶν ῥητόρων ἐμπειρίας εκα . νον οὐκ? ἐκ[β]ά[λλ]ουσ̣ιν; ὥστ' οὐδ' ἐγκ[ωμιάζε]ιν καὶ ψέγειν κ . . . . ‖ . φωνες — ‖ . . . . ωνα —

Col. LXXXV. . . σο̣ν . . ὁμοίω[ς δ' οὐδὲ πε[ρὶ] ἄ[λ]λων δῆλον ὅ]τι, περὶ δὲ συμφερόντων ποιῶν ἀκ[ούο]ν[τ]α[ς? ἄλλον προεστηκέναι, τὸν δὲ ῥήτορα μηδενός, εἴ] τοιοῦτος. Συμφερόντων μὲν γὰρ πολιτῶν? τοιούτων ἔμπειρός ἐστιν, οἵω[ν δ] νοούμενος π[ο]λιτικός, καλῶν δὲ καὶ δικαίων τῶν κατὰ δόξας, καὶ διαλέγεται π]ερὶ αὐτῶν, ὧ[ν] φαμεν, οὐ[χὶ] τοῖς [π]ροεῖ[ν̣]αι [δυ]να‖[μένοις —

Col. LXXXVI. σου . . . . . . ‖ . . . . ις. Φ[υσι]κὸν γὰρ τούτου γ' εἶ[να]ι τὸ π[λ̣εῖστον, ὅσον δ' ἐξ ἐπιμελεί-

LXXXIV, 8. ‖ εωσ — σινε. ‖ — 11. ουειν ‖ — LXXXV, 5. ‖ ακ . . ν . αρ ‖ — 9. πάντων? — 16. ‖ ουντοισ . ρο̣ειλ̣αι̣ωνα ‖ — LXXXVI, 3. πα . ‖ —

ας καὶ παρανγελμάτων, οὐκ „ἐν ἡμέρ[α̣]ς βραχεῖ μέρει“ παραδοτόν. Ὅμοια δ' εἶναι καὶ περὶ τοῦ προσεκτικοῦ. Καὶ μὴν τῆς γε διηγήσεως ἐπεὶ τὸ κυριώτατον ἐν τῶι σαφῶς, σαφέστατον ὑπὲρ ἑκάστου διηγητὴν εἶναι [τ̣ὸν] μάλιστα παρακο[λουθο]ῦντα, τὸν ῥήτο[ρα δ' οὐκ] εὐθὺς ἢ ῥητορικὴ . .]λαλ . . ιδε

LXXXVII. . . . . Ἄξιον] δ' ἐπιστ[άσεω[ς] τὰς μὲν ἀτέχν[ους κοινὰς ἁπάντων ὑπά[ρχε[ι]ν, τῶν δ' ἐντέχνων τ[ὸ εἰκὸς καὶ τὸ σημεῖον καὶ τὸ τεκμήριον οὐθὲν αὐτοῖς προσήκε[ι]ν, ἀλλὰ τὸ μὲν σημεῖον εἶνα[ι] τοῦ παρηκολουθηκότος ἴδιον, οἷον τὸ μὲν ἐν νόσοις ἰατρ[ῶ̣ν], τὸ δ' ἐν τοῖς περὶ τὸ πλεῖν χ[ειμῶ̣]σιν κυβερνήτου, παραπλησίως [δ]ὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸ δ' εἰ-

16 ἢ ῥήτωρ? — LXXXVII, 4. ‖ σεων — 9. προσηκεν —

κὸς [το]ῦ παραθεωρήσαν]τος, πῶς τε .... αὐτοῦ προ ......

Col. LXXXVIII. [συνεστηκέναι δὲ τῶν περὶ τὰ πά-]θη κα[ὶ ἤθη, οἷς δικαστήρια [κι]νεῖ, τ[ὸ] κυριώτατον ἐν τῶι κατανοῆσαι, διὰ τίνων καὶ γεννᾶται καὶ καταπραΰνεται ταῦτα. Τοῦτο δὲ μόνον ὡς οὐ προσῆκον ἑαυτοῖς ο[ὐκ] ἐνχειρῆσαι τοὺς ῥήτορας ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους μετενε[γ-κεῖν, τὰ λοιπὰ μετενηνοχότας. Τοιούτων δή τινων λεγομένων προχειρό[τατο]ν ἂν δόξ[ει-εν εἶναι [τὸ] τῶν το . ͻν μερῶν [εὐκ]αταφρόνη-‖[τον ιτονι . . ‖ — τεκμ]ήρια? μ\ι ‖ —

Col. LXXXIX. ‖ αν . . ιατεσ — ‖ α . ρσ . ησετ — ο[ὐ]δ[ὲ κ]αθ' ἕνα? παραπλησίως τοῖς τοὺς νοσοῦντας ὑγ]ιάζουσι διὰ τῶν ἀλόγων παραιτ[η]σόμεθα . . ισδιων τὸν ἀξιοῦντα

LXXXVIII, 11. νει ‖ — 14. νων . ‖ — 16. τριῶν? an d graphia est? —

μηδ’ ἀθρόου[ς πεί]θειν, ἐ-
πειδ[ή]περ οὐδ’ ἑ[αυ]τοὺς
οὐδ’ ἐρώμενον καὶ φί-
λον προσεπ[ι]σημηνά-
μεν[ọι], διότι καὶ [τούτους
φασὶν εὔνους, οὐ λία[ν
θετι[κ]ῶς ἀλ[λ]ὰ . . . . . .
16—18 ‖ . . . κατου . . ⁓ . . — ‖ πα . . . τυ — ‖ . ρα . ερ —

ol. XC. 2, 3 ‖ . . . . ιτ . . . αν — ‖ . . . . ετ . . . απ . . . λα . . ‖ —
α . . υχη[. ἀ]λλ’ ἐ[πὶ] τὴν
καιρί[ạṿ] ο[ὖσ]αν, ἢ παρὰ τὴν
ἰδιότητα τοῦ χειρισμοῦ
τὸν λοị[πὸν] παραγινο-
μέν[η χρόνον οὐ]δ’ „ἐν ἡ-
μέρα[ς βραχεῖ] μέρ[ει“ ἐγ-
γείνεσθαι [πέφυκεν]· τὸν
ḍὲ νε]ικᾶ[ṿ μὴ] δυνάμε-
νο[ν] καὶ γεινόμενον [ἔ-
ω[λον] κα[ὶ τ]απε[ι]νὸν . .
14—19 ‖ προσ . . . . ιαρα ‖ — ω . . . . εταυ ‖ —
υτου παρ’ ‖ ἡμῶν δὲ — ‖ τη . . . . . ερι —
‖ μηδὲν ἄτεχν[ον —

Col. XCI. . . . . δυν]α[τὸν οὔ-
τως ε[ἰ]πεῖν, ὡς μέ[λλει
καὶ τὸ πλῆθος ἐν ọ[λίγωι
καιρῶι ποιῆσα[ι παρα-

LXXXIX, 9. αθροουν — XC, 5. καιρι/ιιο — 11. ‖ α . . . ικαι
13. ‖ ων — 16, 17. velut: παρ’ ἡμῶν δὲ συγχωρείσθω ταύ-
ν μὴ περιγίνεσθαι καὶ μηδένα τεχνίτην . . . —

κολουθεῖν. Θαυμαζ[έ̣σθω δὲ καὶ καθό[σον γ', εἰ ταῦτα [γ]ινώσκ̣[ει, ὁμοίως οὐκ ἀπεῖ[δ]εν διαφορὰ[ς] τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ φιλοσόφοις ἐν τῶι σαφέστερον ἐξενεγκεῖν πρὸς τοὺς μὴ τ[οιού]τους [ὑπ̣αρχούσας, μή τι δ]ή γε τσ̣[. . π]ᾶς ῥήτωρ ασ . . . . αδυσ . . διονο . . . . . οτην — ‖ νηιτω —

Col. XCII. υμ . α . . ‖ πολλῶν σοφιστῶν, ὥστε καὶ περὶ τῶν ἄλλων σχημάτων τῆς λέξεως ἡμεῖς ὑπακούειν τὰ παραπλήσια καταξιώσ]αντες, ὅταν τῶν πίστεω̣]ν τὰς ἀτέχνους [φ]ῆι κοινὰς εἶναι πάντων οἷον μαρτυρίαν, βα[σ]άνους κ]αὶ τὰ τοιαῦτα, λέγωμεν, ὅτ[ι] τούτων ἡ μὲν εἴδησίς ἐστι κοινὴ καὶ τῶ]ν̣ ἰδιω[τῶν], ἡ δὲ] χρῆ[σις ε]ὐκαιρίαι καὶ οὐκ ἐπιστή]μη[ι ‖ [συνέχεται vel sim

XCI, 7. τινωσι̣ — 14. ‖ τ — XCII, 16. η̣ιδιω —

1. XCIII. ῝Ωσπε]ρ [γὰρ ‖ περὶ τῶν νοσ̣]ημ[άτων] τὸ ε[ἰ]κὸς [δ] ἰατρὸς οἶδε καὶ τὸ [τ]ῶν χειμώνων κυβε[ρ]νήτης, οὕτω καὶ ῥή[τω̣]ρ ἀποβησομένων τινῶν τῆι πόλει, καθάπερ καὶ κατὰ τοῦτο τοὺ[ς πολιτικο[ὺς] και[ρ]οὺ[ς] πα[ρ]αθεω[ρ]ή[σας], πῶς πάν[τα πράττουσιν, ἐξ ἧς ε[ἰ]δήσεως [ἔφ]η [πρ]ο[τ̣]ρέπεσθαι πλ]ήθ[η]· οὔτε . . . τον ‖ . ο φ . . ον ‖ . ον . . ριενλωιμ . . \ι ‖ — νι . . . . . . ‖ κα — νπαπε . . . ‖ — μεν . . . . . ‖ α — κουνε . . . ‖ —

1. XCIV. τοῦ[τον μ]ὴ [γι]νώ[σκειν τὸ π[ολλο]ῖς ἄλυπο[ν] — ὥσπερ [τ̣ῶν] σημείων καὶ τῶν εἰκότων, ἂν καὶ μ[ετρι]άζῃ, [π̣]α[ρ̣]αλυπούντων. Οὐ μὴν οὕτω γε συντίθησι τὰς ἀποδείξεις ὁ ῥήτωρ ὡς ὁ διαλεκτικὸς καὶ φιλόσοφος. Ἴσως γὰρ ἂν καὶ προσ[κόπτοιτ̣ο] παρὰ τῶι π[λήθει]. Καθ' ὃν δὲ

XCIII, 2. νοημεν . . το ‖ — 6. ‖ ρη . ορ — 9. ‖ λιτικοσκαιτα — 10. ‖ θεω . ηδεπωσ — 12. ‖ σεωσ . ησιοπρεπεσθαι ‖ — | το . ηθ . ουτε — XCIV, 2. ποσωσ ‖ — 3. ‖ περι — 5. ‖ μηζηταιαλυ — fort. μὴ τοπάζῃ, δοξάζῃ —

τρό[π̣ο]ν . . . ητοσασ .
ω . . . ιειν . . . . νο
λ . . φιλ̣ . . . . . νται συν-
16—18 ξει ‖ — εινον ‖ τω — τε ‖ —

Col. XCV. ια ‖ θε . ου . . . . π[α̣θ̣]ῶν καὶ
κα[κ̣ιῶν δύν]ατ' ἀπαλλά-
ξ]α[ι πολλῶ]ν, τάχα συγχω-
ρή[σουσι το]ῖς φιλοσό-
φοις [συ]ν[ομολ]ο[γ]οῦντες·
ἃ δὲ προβάλλοντες
αὐτοῖς οἱ βουλευόμε-
νοι καὶ δικά[ζο]ντες ἐν-
εργητικῶς (sic!) ἐ[λ]εοῦσ[ι
καὶ [δι]οργί[ζον]ται καὶ
τἄλλ[α, ἃ προσποιοῦν]ται [θ̣ε̣-
ωρεῖν α . . . . κα . ιε
καὶ? τοτεν̣ . . . . . . ρους
15—18 ‖ . ολαι — αν ‖ χ — ονα . ‖ ἀ]ρεσ[κ? —]
σιν ‖ δεον — τοι . ‖ —

Col. XCVI. 1—3 ‖ πε — ‖ τοσ — ε . ‖ αν — τα . . . . . ‖ —
των, οἷς οἱ πο[λ]λο[ὶ] βού-
λονται συνεπιγράφε-
σθαι τὸν ῥήτορα διὰ τὴν
ἀρέσκειαν· ἐπεὶ πει-
θέ[τ̣]ω, φησίν, δικαίως
καὶ] σωφρόνως, αὐ[τ̣]ὰς

13. ‖ τροτ . . ν — XCV, 2. ον in schedula exstat **abscissa** — πλεωνκαι ‖ κασ — 6. ειν . σ̣ . μονουντεσ ‖ — 11. οργιτ — **12.** ισ ‖ — XCVI, 9. ‖ . ηνσω —

ἐπιθυμίας ἀποτρεπέ-τ[ω], θυμοὺς πραΰνέτω καὶ πειθέτω καθάπερ φίλ]ον οὕτω κα[ὶ κ]αθ' ἕ-να, περὶ ὧν ἂν [βού]λη-τ]αι καὶ πολὺ μ[ᾶλλον
. . . . νκα . . . . .

ol. XCVII. . . το . . . . . ων. Ο[ἱ] δὲ [ῥ]ή-το[ρ]ες ἐ[ν] τῶ[ι] τῶ[ν] πο[λ]ι-τευμά[τ]ων ἀσυνετω-τάτωι, τῆι δημοκρατί-ᾳ πό[δα] ἵστασ[θ]αι [βούλ]ον-τα[ι], κἄπειθ' ἧττον ἀν⟨ει-μέ[ν]α[ις] σ[υ]νόντε[ς . . . .
τα . οντιωστελ . ε . . .
τ . . ακρα . . ι . αι . . . .
κρατίαις, ε[ἰ π]όλεις τὸν καταφρον[οῦν]τα [κ]αὶ τῆς δημοκ[ρ]ατίας [καὶ τῶν] βουλευτηρί[ων . .
. . . . θ]αυμασμὸ[ν? . . . .
. . . ν . τε . . ε . δο . . . . ‖ . . . . . νη — ‖ εδο

ol. XCVIII. π . . . αλισου . . . .
πλοίου, [τ]ῶ[ι] δὲ μ[ήτε π]οῦ μήτε πῶς μήτε [πότ]ε πλευστέον εἰδέναι προσ-

11. ‖ το — XCVII, 7. ‖ απολλιστασ — 9. ‖ με . ακσιν — **11**, . videtur ταῖς ἀριστοκρατίαις —

βλαβῆς ἂν γένοιτο [μ]ᾶλλον, οὐκ οἶδ', εἰ [κ]α[ὶ] ὁ ῥ[ήτ]ωρ. Περὶ γὰρ ὠφελίμ[ων τε καὶ βλαβερῶ[ν] ὡς [τοιούτων οὐκ ἂ[ν̣ δύναιτο παρακολουθεῖν, [εἰ καί τις αὐτὸν ἐνάρκη[σε νοεῖν παντάπασι δ[ιδ]α[κτ]ὴν τ[ὴν π]άντων [δύναμι]ν· καὶ καθάπερ οὗ[τ̣ος? οὐ]κ? ἂν [ἀ̣ξ]ι[ό̣]πιστος [εἴη?
ν . ισ . . . τ . . . . || μοσ . . ποι . . . εν —

Col. IC. οτ . . . . λω . || τέχν[ην εἶ]ν[αι αὐτ]ὴν ἐπὶ τοῦ ῥήτορα [π̣]οι[ὸ̣]ν κινεῖ[ν] ἔν[δ̣η]λός ἐστιν, εἴτ' οὐκ ἔ[ν]δ[ο]ξος ἢ παραλλα[γή], καὶ διότι καὶ ψεῦδος τὸν τὸ καθολικόν, ὡς ἄρα πάντες οἱ χαυ[ν]ό[τ]εροι τεχνῖται ἐνπλά[ξ]ονται μᾶλλον χρῆ[σ̣θ̣αι συ]νετωτέροις κριτ]αῖς. [Εἶπ̣]εν? γὰρ ὁμοίως Δημο]σθέν[η]ν? εἰσφέρειν] καὶ [τὸ π]ροστῆν[αι

XCVIII, 8. αορ . ωρ || — 11. ουκαι — 13. αὐτῶν? — 14. fort. διδαχὴν vel δυνατὴν — 16. ου‾ . . . || — 17. κανδ . ισ — IC, 3. || τεχνι . . . ν — 4. τοιων || — 5. εναιλοσ — 9. supple εἰδότα v. s. — 12. || χρηο . σ . . νε — 14. . . . . ιταισθεν . ν —

μηδέ]να? πόλ[ε]ως ανογ̣ .
:. . . . νε῀ . . τοῖς συν .

ol. C. ιων σ . . . . ‖ . υ . . . . . . ιχ . τια . . .
χ . φιλ[οσόφ]ου· π[ρὸς μὲν
γὰρ ἀφρό[ν]ως [ἔχοντας
καὶ πρὸς ὠμῶ[ς ἧττον?. Εὐ-
σχολεῖ δὲ [καὶ] σ̣υ[νετω̣]τέ-
ρους κρι[τ]ὰς ἐπ[άγ]ων,
οἷς ὑπηρετεῖν ὁ ῥή-
τωρ οὐκ ἐβουλήθη κα[ὶ
πρὸς οὓς οὐκ ἔστιν εὔ-
χρησ[το]ς ἡ δύνα[μις α̣]ὐ-
τοῦ. [Κ]αὶ [γ]ὰρ [τοι]οῦτό [τ̣]ι
καὶ πρὸς [τ]ὸν [πολι̣]τ[ικ]ὸν
αὐτῶν [ἔ]νπ[ειρον] ἀντ[ι-
προσάξει τὴν τέ̣χ[ν̣ην] ἐ-
πιφ[έ]ρων, ἀ[φ' ἧ]ς κα[ὶ π̣ο-
ρευθῆναι Θε]μισ[τοκλέα
καὶ Περικλέ[α καί τινας
τῶν [ἀν]α[λόγων? . . . .
τοτε αλλο . . . . και ‖ — σοα ‖ —

l. CI. αι ὁ ῥ̣[ήτωρ? ‖ — ρο . [καὶ διὰ
τὰ[ς ὁμοίας ἀ]ρετὰς [χα-
ρί]εντα[ς πολ]λ[ο]ὺ[ς δυνα-
σταὶ καὶ συναναστ[στ]ρεφο-
μένους ἐ[λ]εοῦσιν, οὐ μό-

C, 6. ευ . . . ω̣τε ‖ — 7. επ . των ‖ non puto ἐπὶ τῶν, οἷς — αιπαρ̣ονουτοπι ‖ — 13. αυτη . ον ‖ — 14. ονπο . ι̣ι̣ι̣ — 15. :λε . ε ‖ — 16. ατουσκα . ι . ‖ —

νον θαυμάζουσι, καὶ δήμων μᾶλλον, ὡς Πύθωνα Φίλιππος καὶ τὸν Φαληρέα Δημήτριον Πτολεμαῖος καὶ πολλοὶ πλείονας [ἄ]λλους καὶ ἀριστοκρα[τί]αι καὶ συνεδρίαι, πο[λ]λὰ παρεδέξ]ατο τῶν [ῥ]ητόρων τι . . . . ρησαιο . . . . . ν μᾶλλον. Εἰ δὲ ε . στερον α . ‖ — ‾ọναν . . . ‖ —

Col. CII. ‖ . . . ους — ‖ τού]του δ' ἀπο[τυχὼν φαίνọ]ιτ' ἂν ὁ ῥήτω[ρ δεδ]έχθαι τὸν δημ[αγωγό]ν.?

Λεγέσθω δὲ καὶ πρὸς τὸ δυναμικώτατον εἶν[αι λόγον τὸν ἀμεταπτωτοτάτας ποιοῦντ[α] πίστεις, οἷον οὔ [φαμεν] τὸ[ν τ]οῦ ῥήτορος [ἀλλὰ] τὸν τοῦ φιλοσόφου, διότι τ]ὸ δυναμικώτατον τοῦ λ]ό[γ]ου τῶν πρός τι [φαί]νε⟨τ' εἶναι. Πρὸς [μ]ὲν γὰρ ἕνα κ]αὶ περὶ τῶν εἰς ἕ[να ἀνηκόντων διαλεγόμ]ενο[ς] κ .

CI, 19. Si quidem litterae constant, est ἐπιδεέστερον — *CII, 13.* ‖ . οιον —

. . δη . . . . ιοτηνε . .
‖ . . . . ονπα — ‖ . . . . ἐστιν δυνα[μικώτατον —

ol. CIII. . . . ρoι . . νει . . . λε .
. . . α τὴν . . . ρ . . . . . .
. ι καὶ τὴν . . ο . . . η[τι-
κήν, ὥστ' ἐξ[ορίζειν
ταύτας κατ[ὰ π]λείο[υς
ἐξορίζειν [ἐστὶν ἤ]δη
τούτων πολιτικήν, καὶ
παραπλησίως τῆι ῥητο-
ρικῆι [ὀ]λίγ' ἄ[τ]τα πρά-
γμ]ατα καὶ τὰ κρίνοντα
ἔχει ταύτα[ς]. Καὶ τὸν φι-
λόσοφον [μέ]ντοι λό-
γον ἐπὶ τῶν ἀναλό-
γω]ν οὐ [φ]ήσομεν πας
. . . ποτε . . . απα . . .
. . . . αντος αἴτια . . .
. . . τοσωπ . καὶ τ[ὰς . .
. . . . σεις καὶ τὰς ι . . . .

ol. CIV. νι . . . ν . ‖ . τελεσ[ιουργοῦντα? δυνα-
μ]ικωτέρα[ς] τα[ύτας π]ου
ἀπεργάζεσθα[ί τι]να.
Καὶ πρὸς τὸ [τ]ρί[τον] δὲ λε-
γέσθω τὸ κἂν πάνυ πει-
στικὸς ὁ λόγος [ᾖ, ὁ μ]ὴ [τὸ

III, 5. εξε . . . λλ . ‖ — 13. ‖ λοσοφοσον — 15. νουρησομεν
V, 6. τρίτον, cf. 105, 15 — 8. λογοσν —

π]ῶς καὶ τίνας δεῖ [πẹί-
θειν καὶ πότ[ε] κα[τέχων
π̣]άντω[ν] ἂν ἀχρηστότα-
τος εἴη καθάπερ καὶ πη-
δάλιον· ὃ συμβέβηκε
κ]αὶ τῶι τοῦ [ῥ]ήτορος, ὅ-
τι] λόγος μέν, οὐ ῥ[ήτορος
δ' ε[ἶ]ναι λέγοι[τ̣'] ἄν· ὥστ' οὐ-
δὲ]? τοῦ ῥήτορος, ἃ φήσ[ει
τι]ς?, οὐδὲ τὸ πηδάλιον
. . . . εθη . . . .
κυβερ]νήτης εἰδὼς . . .

Col. CV. . . . . . τ . . ε . σ[. . . . ὅταν
ναρκώσῃ τι[νάς, οὐχὶ δι]ὰ
τ]ῶν λόγων ψ[υ̣χαγωγ]εῖ-
τ[αι] τότ' αὐτός, ἐ[φ' οἷς δῆμον
θαυμάζειν ἄ[ξιοῖ. Καὶ
γὰρ εἰ δ[ὴ] τὰ ν[όμιμα Πε-
ρικλῆ[ς] ῥα[ιδίως ἔπειθεν,
οὐκ ἂν ἄλλ[ο̣]ς ἐ[ξῆς δημο-
κοποῖτο, τὸ δ' ἀπ[ὸ φιλοσ]ο-
φίας οὐδ' ἂν προσδ[έξ]αι-
το, μᾶλλον δ' οὐδ' ἀν[έ]χοι-
το δῆμος. Ἀλλὰ [μ̣ὴν κ]αὶ
τοῦ τετάρτου το[ύτου] καὶ?
λόγον ἤ τιν' ἐχ . . . . . η .
. . ι καθ' [α̣]ὐτὸν κ[αὶ] γράμ-

9. ‖ νωσ — ο . ‖ — 10. ποτακα — 11. ‖ ταν — 12. ειη . καθ — puto fuisse εἴηι — 16. ‖ δεναιλεγοιπαν — CV, 6. ‖ τη — 8. νοσηρὰ? — 10. ἐξ ἴσου? —

ματα συ]νάγω[ν] . . . . παισ
λεγόμενον . . . . νο ‖ . . . . . . τειν

l. CVI. φησὶν γ[ὰρ εἶναι παρα-
πλήσιον ὡσεὶ [τῆς νεὼ]ς
δ[ρ]απ[έ]τας ἐκβεβληκό-
τας τοὺς κυρίους εἰκῆι
κατὰ ῥοῦ[ν πλέ]οντας . σ
πε . . . . . . εν κα . . ει‿ε
π . . . . . . νηδο . αε‿ .
. . . . δια πλήθ[ει] χρ . . υ
τῆς τοιαύτης κομιδ[ῆς,
κυβερνῶντας δ' ἀεὶ το[ὺς
θρασυ[τ]άτους εἰκῆ [πλεῖν
καὶ ὡς χαριοῦντα[ς τοῖς
συμπλέ[ο]υσιν — πρὸς . . .
τ . . . σε . . τις φαίη κυ- ‖ [βερν-
αλλην . ‖ — καὶ οὐχ ἡ . . ‖ — υσι ταυ . . ‖ —

l. CVII. σοφίαν . . . . οσ .
ἀπο[κ]λα[ι]όμ[ε]νον δὲ ταῖς
ἐρημίαις τὴν ἀψυχίαν·
ὅταν δὲ καὶ π[α]ραπλή-
σιος α[ὐ]τὸ[ς ἦ]ι τοῖς πλασ-
τῶς ὀδυρομένοις ὡς
μεγάλην ο[ὐσίαν] ἀφη-
ρημένοις τὴν οὐχ ὑπάρ-
ξασα[ν], οὐδὲ ἂν ἐ[λε]ήσει[ε

CVI, 2. ωσει . οησι . οσ ‖ — credo aliquod navigii genus — 3. ‖ διαπ — 4. ειχηι ‖ — 10. ειτοι ‖ — 11. ‖ θρασυ-ουσ — CVII, 2 ‖ αποθλα, versum Phil. respicit — 6. ‖ σιο-επι —

τις α[ὐτ]όν. Ἀλλὰ μὴν δεσπό]τας καὶ κυβερν[ή]τας οἶδαμέν ποτε [τ]ε[θανατωμένους] οὐ μ[όνον] ἐ[κβε[βλ]ημένους ὑπὸ [δ]ραπετῶν], τὸν δ' ὑπὸ τ[ῶν πολιτ]ῶν? αρυλο ....

Col. CVIII. φερ .... ‖ παρακλιγο .... οικλι .. ασοιπο τούτω[ν] καὶ μεγαλ]όνους? οὐ το[ῖ]ς τῶν φιλο[σ]όφων ἀλλὰ τοῖς τῶν ῥητόρων πολιτικοῖς νόμ[ο]ις. Ἀλλὰ δὴ καὶ ποίων λέγει φιλοσόφων; [Εἰ μὲν κἂν προσσ[η]μαίνεσθαι παρακελεύομε[ν ἕνα [τῶ]ν πολι[τικῶ]ν, οὐ δή[π]ου πολιτικοὺς αὐτο]ὺ[ς] εἶναι νο[μισ]τ[έον. Τῶν δὲ λοιπῶ[ν λεγ]έτω[ι] τοὺς ἀφ' ἑτε[ροί]ας ἀ[ρχ]ῆς. Οὐδ' ἕνα [παραστήσει. Το]ὺς δὲ [α]ὐ[τ]ο[ὺς ....

Col. CIX. κο .... ‖ . υνα[. ἐσ]χηκότω[ν .. . περ .. αμεν προσ .. .. ἦν? ἐνδε[χό-

13, 14. ποτειεγ ... ‖ ιλ ... νεουμ .... εσ ‖ — CVIII, 5. οινου σουτοσ — 9. οι ‖ — 12. ‖ να . ην — 13. ‖ δητου — 14. τουσ ‖ — 15, 16. ιε ‖ τω . τουσαψ — 18. υσδελυ͞ο —

μενον, [π]όλεις ὀρθῶ[ς ἀ-
π̣]εύθ[υ̣ν]αν καὶ τού[τ]ων
ο]ὐδὲ [ὁ] σοφὸς ἐπιστα[τεῖν
δ]ύναιτο . . τιον[. . . ἀλ-
λ' οἱ σοφοὶ πάλιν, [οὓς
π]ρώτους προϊστα[μέ-
νους μενε\αι τοσον
. ν̣ δήμους . . . . σιν οὔ-
τ' οἴδασιν ο[ὔ]τε μει . .
. ον ἀνεπιδέκτο[υς
εἶ]ναι νόμ[ων . .]ν . .
. . ασμενο . . . και . .
. . . . τα̣]ς πόλ[εις?

Col. CX. . . . καθεστώσ[η]ς, τ[ο]ὺς δὲ
φιλοσ]όφους οὐδὲν δύ̣-
νασθ]αι̣ τ̣αύτας [ὠ̣]φελεῖν,
οὐ]δὲ νόμον [π̣]οτ[ὲ γεγρ]α-
φ]ότας ἀπὸ καλο[κ]ἀι[γ]α-
θίας], ἀλλὰ τῶν προσ[ενεχ-
θέντων αὐτοῖς . απο . .
τον [κ̣αὶ] πολιτ[ι]κὸ[ν] δη-
λονότι καὶ με[γα]λοπρε-
πῆ] κἀ[π̣ιτ]ά̣τ̣τον[τ]α τοῖς
δημαγωγοῖς ο[ὐδὲ σ]υν-
καταβαίνειν [ἐν πλ]ή-

CIX, 6. ‖ νευθι̣ — CX, 2. θωσ . ισ — 4. απαυτασσ̣ — 5. ιντοτ . τ . . α ‖ π — 6. ‖ ποτασα$^{\pi}$τοκαλο . αιτα ‖ — 7. αλλατον-σ — 8. velut μαθητῶν — 10. μεν . λοπρε ‖ — 11. και . . ν . ατοισ ‖ — 13. νειντ . . . . η ‖ —

θεδι]ν εἰς λοιδορ[ία]ν κα
15—17 ὥσπ[ερ? . το ‖ — ατα . . . το ‖ — τα . . . . . . ‖ —

Col. CXI. ‖ . . . . σητ — ‖ . . κ]αὶ τά[λ]η[θ]ὲς οὕτω[ς
ἔχε]ιν, ὥ[σ]περ οὐ δ[υ]να-
5 μένων ιω . εωρ . σιν
γε]λάσαι? τινὰ προσερ[χό-
μ]ενον αι . κα . . . . α . ω
τοῖς] φιλο[σό]φ[οις] το . . κα-
τὰ τοιαῦ[τα] προφερ[ό]με-
10 ν[ο]ν τῶν . . . οπ . ον ε . α
11—15 ‖ . . . . ραλ . . υσι τινὲς . . ‖ κα . . ημ . . [δ]ι-
δοῦσαν . ‖ φσ . λλαι . . . μαλιον . ν ‖ α . ισ .
. . . . . ους και . ν ‖ κ . . . . ει πρ . . ‖ —

Col. CXII. 1—6 ‖ . . . . ιων . . αν . λλ . . . . . ‖ τ[ι]νας οὐχ . ρα-
ομ . . τοισ . ‖ τι . ε . . . . ε . ν καὶ δ . . α ‖ . α
. . σαι . \αδηκα . . ‖ ατομ . . . . . . ιντ . . αισ
πο . . . . . . [ἠξ]ιωμένων
7 ἐπιπλήξε[ως, ἢ] ὅταν [μ]ὴ
περι[ί]στασθ[αι] τὰς ἁμα[ρ-
τίας αὐτῶν [ὄ]ντ[ω]ς ἤ, [ἐν
10 ἄλλοις ἀντι[ρρ]ήσεως.

CXI, 11. προβάλλουσι? — 12, 13. ἀφορμὰς? — CXII, 7. πληξε . . νοταν — 9, 10. ρντοιση . ‖ αλλοισ —

praeterea hoc fr. exhibet initio fere reponendum:

οὔτ' [ὠφέλιμον τὸ δύνασ[θαι πεί]θειν ἐ̣[οικέν ποτ' εἶνα[ι], καὶ α̣ὑτὸν [ἀν]ατρέπ̣ειν μέλλει μετὰ τῆς πόλεως· εἴτε γὰρ (οι) *οὐ συνορᾶι καὶ ἀνευρίσκει το[ὺς τοι]ούτους λόγους, κακὸν εἶναι καὶ ἀναίσθητον φιλόσοφον, εἴτε συνορῶν [μ]ὴ δύναται πείθειν, οὐ[κ] εἶναι πει-σ]τικόν· καὶ τἆλλ' ἤδη προσ- . . . να . τοι . . . . αναυδο . . . εσμα . . . . . εγειν . . . ντελε . . . . . ημην ου . . . νου βί[ου* ‖ — *παν . .* ‖ — *υ̣δν . . ον* ‖ — (*οἰκείαν ἀποτελεσμάτων λέγειν ἢ συντελεῖν ἐπιστήμην?*)